

ΦΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ

13

ΟΜΙΛΙΕΣ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΥΣΤΩΝ

13

Ἐπικοινωνόνς: Γεώργιος Πιζάνης

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

ΑΘΗΝΑΙ

13

To Sibag 69

30 NoEMBPIOK 2009

[Handwritten signature]

13

13

ΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΥΣΤΩΝ

Πάν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν σφραγίδα
τοῦ Πνευματιστικοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν «Τὸ Θεῖον Φῶς»

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»
ΝΙΟΒΗΣ 12 - 112 52 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 2236469
www.theion-fos.com

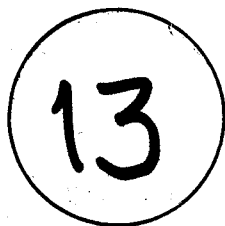
Πᾶσα ἀναδημοσίευσις, ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, καθὼς
καὶ πᾶσα μετάφρασις, μερικὴ ἢ ὀλική τοῦ κειμέ-
νου ἀπαγορεύεται, συμφώνως πρὸς τοὺς «περὶ προ-
στασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας» Νόμους.

Copyright: Πνευματιστικὸς Ὁμιλος Ἀθηνῶν -

«Τὸ Θεῖον Φῶς» - Ἀθῆναι 1991

ΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΥΣΤΩΝ

Ἐπικοινωνός: Γεώργιος Πιζάνης

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο Πνευματιστικός Όμιλος Ἀθηνῶν «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ» ὑφίσταται καὶ λειτουργεῖ ὡς ἀνεγνωρισμένο Σωματεῖο ἀπὸ τὸ ἔτος 1972. Σκοπὸς τοῦ εἶναι ἡ δημοσίευση καὶ διάδοση τῶν Ἐπικοινωνιῶν τῆς ὁποῖας ἔλαβε ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ Κόσμο ὁ Γεώργιος Χ. Πιζάνης, ἐντὸς μιᾶς περιπτου εἰκοσαετίας, ἤτοι ἀπὸ τὸ 1961 μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς ἀποδημίας του, τὴν 16ην Μαρτίου 1979.

Οἱ Ἐπικοινωνιῶν αὐτὲς μετεδόθησαν ὑπὸ τῶν Ἀνωτάτων Διδασκάλων καὶ ἀποτελοῦν τὴν Νέα Διδασκαλία τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὸ Ἀνθρώπινο Γένος.

Μέχρι στιγμῆς ἔχουν ἐκδοθεῖ 14 βιβλία, ἀπὸ τὰ ὅποια δύο ἔχουν μεταφρασθεῖ στὴν Ἀγγλικὴ γλῶσσα καὶ κυκλοφοροῦν στὴν Ἀγγλία. Ἐνα τρίτο δὲ εὐρίσκεται στὸ στάδιο τῆς μεταφράσεως.

Τὸ ἀνὰ χεῖρας βιβλίον ἔχει ὡς κεντρικὸ θέμα τοῦ τῶν Μεγάλων Μύστας.

Ἡ μεγάλη διάδοση ποὺ ἔχουν στὴν ἐποχὴ μας οἱ κάθε εἶδους θρησκευτικὲς καὶ μυστικιστικὲς δοξασιῶν, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἱκανοποιεῖται πλέον ἀπὸ τὰ τυποποιημένα πλαίσια τῶν δογμάτων, ἀλλὰ ζητεῖ διέξοδο πρὸς τῆς ἀνώτερες σφαῖρες τῆς ἀληθείας. Διὰ τοῦτο στρέφεται πρὸς τὸν μυστικισμό, τὴν θεοσοφία, τῆς ἀνατολικῆς θρησκείας, τῆς γιόγκα κλπ., χωρὶς ὅμως ὅλα αὐτὰ νὰ ἱκανοποιοῦν ἀπολύτως τῆς πνευματικῆς του ἀνησυχίας.

Στὸν σημερινὸ κυκεῶνα ἀντικρουομένων δοξασιῶν καὶ συγκεχυμένων ἀντιλήψεων, ἔρχονται οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι τοῦ Οὐρανοῦ νὰ φωτίσουν τὸν ἄνθρωπο ἐπὶ τῆς ἐνδεδειγμένης πορείας του, διαλευκαίνοντας τὰ σκοτεινὰ σημεῖα τῶν διδασκαλιῶν τοῦ παρελθόντος καὶ ἀποκαλύπτοντας τὴν φωτεινὴν λεωφόρον τοῦ μέλλοντος, πρὸς τὴν ὁποία κατευθύνεται σταθερὰ ἡ ἐξέλιξη τῆς Ἀνθρωπότητος.

Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς γνωστούς Μεγάλους Μύστες, ἔζησαν στὴν διαδρομὴ τῶν αἰώνων καὶ πολλοὶ ἄγνωστοι, ποὺ ὑπῆρξαν φωτεινὰ πνεύματα στὴν ἐποχὴ τους. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀποκαλύπτονται ἐδῶ, μὲ ὁμιλίαις τους ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ Κόσμον.

Συμπεριλαμβάνονται ἐπίσης ὁμιλίαι ἄλλων Διδασκάλων, ποὺ ἀνα-

φέρονται στή ζωή και τὸ ἔργο τῶν Μεγάλων Μυστῶν. Ἐπίσης συμπεριλαμβάνονται και μερικὰ κείμενα ἐπὶ συναφῶν θεμάτων, ὅπως τῆς μαντείας, τῆς προφητείας, τῶν ἀρχαίων μυστηρίων, τῆς ἐνώσεως τῶν θρησκειῶν κλπ., μὲ σκοπὸ τὴν πληρέστερη ἐνημέρωση τῶν ἀναγνωστῶν, ἐφ' ὅσον και στὰ ζητήματα αὐτὰ ἐπικρατεῖ μεγάλη σύγχυση, ἀποπροσανατολισμὸς και ἐκμετάλλευση.

Ὅλες οἱ ὁμιλίες ἔχουν ταξινομηθεῖ κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ μετὰ δόσεως τῶν. Διατηρήθηκε ἡ γλωσσικὴ μορφή στήν ὁποία μετεδόθησαν, οἱ δὲ τίτλοι αὐτῶν εἶναι ἰδιοὶ μας, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων. Οἱ ἐρωτήσεις ποὺ προηγοῦνται σὲ μερικὲς ὁμιλίες, ὑπεβάλλοντο εἴτε ἀπὸ τὸν Ἐπικοινωνό, εἴτε ἀπὸ ἄλλα μέλη τοῦ Ὁμίλου.

Ἐλπίζομε ὅτι τὸ βιβλίον αὐτὸ θὰ ἀποτελέσει πόλον ἔλξεως τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰ θέματα αὐτὰ και θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ Φώτισις τοῦ Ὑπερβατικοῦ Λόγου ἐπισκιάζει κάθε ἄλλη φώτιση τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Π. Ο. Α.

5 - 10 - 1961

Τὸ Ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα

ΦΑΡΑΧ: Τὸ Ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα ἦτο ὁ Φάρος, ὁ ὁποῖος ἐφώτιζεν τὴν Λεωφόρον τῆς ἐλεύσεως τοῦ ΚΥΡΙΟΥ. Ἦτο πνεῦμα μυσταγωγικόν, τοῦ ὁποῦ αἱ ἔννοιαι ἐπήγαζον ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχὴν διὰ τοῦτο παραμένει ἀθάνατον καὶ καθοδηγεῖ ὄσους ἐπιθυμοῦν νὰ διεισδύσουν εἰς τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνου ὑπάρξεως. Ἐπιφανειακῶς δίδει ἄλλην ἐξήγησιν, διὰ λόγους τοῦ ρεύματος τῆς ἐποχῆς ἀντιθέτως εἰς τὸ βάθος εἶναι ἄφθαστον, διότι ἡ ἀνθρωπίνη ἀντίληψις ἀδυνατεῖ νὰ ἐννοήσῃ τὴν πραγματικὴν δύναμιν τῆς Γνώσεως.

Τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἐβοήθησεν εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς μετέπειτα Χριστιανικῆς Διδασκαλίας. Τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἐξουδετέρωσε τὸν θάνατον, διὰ νὰ δεῖξῃ τὴν ἀληθινὴν καὶ αἰώνιον ζωὴν, εἰς χρόνους δυσκόλους νὰ ἐννοηθῇ ἡ Μία καὶ Μόνη Ἀρχὴ τῆς Δημιουργίας. Τὸ πνεῦμα αὐτὸ διοχέτευσεν εἰς τοὺς ἐγκεφάλους πολλῶν τὴν ἔρευναν, καὶ ἀπεκάλυψε τὴν Ἄγνωστον Δύναμιν ἢ ὁποῖα τὰ πάντα κυβερνᾷ. Ἡ πνευματικὴ αὐτὴ εὐσέβεια τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων οὐχὶ τυχαίως ἐτίμησε τὴν Ἄγνωστον Ἀρχὴν τῶν Πάντων διὰ τῆς ὀνομασίας «Τῷ Ἀγνώστῳ Θεῷ», δηλαδὴ τὴν πραγματικὴν Αὐτοῦ ὀνομασίαν.

Τὸ ἀρχαῖον τῶν Ἑλλήνων πνεῦμα ἦτο ἰσάξιον τοῦ Δημιουργοῦ του. Ἐδόξασαν Αὐτὸν μὴ γνωρίσαντές Τον, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς πνευματικῆς τῶν ὀξυνοίας καὶ εὐσεβείας διὰ τοῦτο ἐτιμήθησαν παρὰ τοῦ Πλάστου ὡς Ἀνώτεροι Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἐδωσαν Φῶς πνευματικόν καὶ σήμερον δίδουν Φῶς Ἀληθινόν.

Δὲν ὑποτιμῶμεν οὐδένα λαόν· ὅλοι εἶναι πλάσματα τοῦ Αὐτοῦ Πατρός. Οὐδεὶς ὅμως ἐξ αὐτῶν ἀνύψωσε τὸ πνεῦμα διὰ τῆς ἀρετῆς ὅσον οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἀρετὴ ἀποτελοῦν τὸ ἅπαν τῆς ἠθικῆς τῶν ὑποστάσεως.

Τὴν μηχανικὴν πρόοδον ἀπεχθάνοντο ὡς πρόοδον κακοδαμοῦνίας, διότι ἀπὸ αὐτὴν κάτι ἐγνώριζον ἐκ φήμης, ὡς αἰτίαν καταστροφῆς πολιτισμένης Ἡπείρου. Ἐὰν κατεγίνοντο μὲ τὴν μηχανικὴν

ἐπιστήμην, τὸ φωτεινὸν ἄστρον τοῦ πνεύματός των θὰ εἶχεν ἐκλείψη. Ὁ ἄθλος εἰς τὴν μηχανικὴν πρόοδον δὲν τιμᾶται διὰ δάφνης καὶ κισσοῦ, ἀλλὰ δι' ἄργυρίων, ποῦ ἐπαυξάνουν τὸν ἐγωϊσμόν καὶ τὴν περιφρόνησιν πρὸς τοὺς ἀδελφούς.

Φ α ρ ἄ χ

15 - 10 - 1961

Προσόντα τοῦ ἀληθοῦς μύστου

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Ὁ Μύστης ὀφείλει νὰ ἔχη ἀγνήν τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Νὰ μὴ παρασύρεται ἀπὸ γεγονότα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσηιν μὲ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Νὰ ἐργάζεται ἐντατικὰ διὰ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθόν, διότι αὐτὰ καὶ μόνον αὐξάνουν εἰς αὐτὸν τὴν δύναμιν νὰ διατηρῆται ὡς ἀκεραία μονὰς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Μακρὰν τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς ἐργάζεσθε ὡς ἀνάξια τέκνα τῆς Ἐπουρανοῦ Βασιλείας. Σκοπὸς εἶναι νὰ διέρχεσθε ἐν μέσῳ παντοίων πειρασμῶν, ἀνεπηρέαστοι, σώζοντες ἢ βοηθοῦντες τοὺς ἀδελφούς σας.

Ὁ μύστης ἐπωμίζεται τὰ θάρη τῶν ἀδελφῶν του καὶ κατηχεῖ αὐτοὺς πρὸς τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τῆς Ἀληθείας. Ἐκεῖ εἶναι τὸ Ἄνάκτορον τοῦ Κυρίου καὶ ἡ Πηγὴ τῆς Ἀγάπης. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐκπέμπεται τὸ ἀπαλὸν φῶς τῆς παρηγορίας, διὰ τὸν κάθε πόνον. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐκπέμπεται ἡ θερμότης εἰς τὰς καρδίας ποῦ ὁ χειμῶνας κατέκλυσεν.

Πυθαγόρας

27 - 1 - 1962

Τὸ ἀπόκρυφον τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων

ΦΑΡΑΧ: Τὸ μυστικὸν τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων, οὐδεὶς μέχρι στιγμῆς παρεβίασεν. Ἡ ἐποχὴ ὅμως ἐκείνη ἦτο διάφορος ἀπὸ τὴν σημερινήν σας. Τότε ἐπεκράτει ἡ πολυθεΐα καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ παραβιάσῃ τὰ ἱερὰ καὶ ὄσια τῆς πίστεως.

Οἱ πρῶτοι Μύσται, φωτισμένοι ἀπὸ τὴν Θεῖαν Ἀρχήν, ἐπενόησαν παραπλανητικὰς τελετὰς καὶ μεθόδους, διὰ νὰ φθάσῃ ὁ νέος μύστης, μετὰ πάροδον χρόνου, εἰς τὸ ἄντρον τῆς μυσταγωγίας, ὅπου ὠρκίζετο νὰ τηρήσῃ ὑπὸ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν τὸ μυστικὸν τῆς

κεντρικῆς ιδέας. Τοῦτο δὲ ἔγκειτο εἰς τὸ ὅτι οὐδεμία ἄλλη θεότης ὑπῆρχεν ἀπὸ τὴν Ἄγνωστον Ἀρχὴν Ἀπάντων, ἡ ὁποία μόνον ἐλαχίστους ἐνέπνεεν ἐκ τῶν Μυστῶν, μέσφ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Διὰ τὰ φθάση ὁ ἐπιθυμῶν νὰ χρισθῆ Μύστης, ἔπρεπε νὰ διέλθῃ ἀπὸ πολλὰς δοκιμασίας καὶ νὰ χαλκευθῆ εἰς αὐτὸν ἡ ἐχεμύθεια.

Οἱ Μύσται προητοίμασαν τὴν ὁδόν, διὰ νὰ ἀνεγερθῆ κατόπιν ὁ βωμὸς τοῦ Ἄγνωστου Θεοῦ.

Ὅλαι αἱ ἄλλαι συμβολικαὶ παραστάσεις ἐγένοντο, διὰ νὰ παραπλανήσουν τὰ πλήθη, πού ἐλάμβανον μέρος εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν Μυστηρίων.

Ἐὰν αἱ θύραι τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων παρέμενον ἀνοικταὶ δι' ὄλους, τότε θὰ κατέρρευε τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἀσέθεια θὰ ἦτο ἡ πρώτη φθοροποιὸς δύνამις τῆς πνευματικῆς τῶν ὑποστάσεως. Ἄρα, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ Ἄγνωστος Ἀρχὴ Ἀπάντων, ἐτιμᾶτο ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ὅπως γνωρίζετε, οἱ Μύσται τῆς ἐν λόγφ δοξασίας, ἦσαν ἀπόγονοι τῶν μεγάλων Μυστῶν τῆς ἀπωλεσθείσης Ἀτλαντίδος. Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ κατὰγεται ἐκ τῶν Μυστῶν, πού ἐγνώριζον τὴν γραφὴν, τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ ἐδίδασξαν αὐτὰς εἰς τοὺς Αἴγυπτιοὺς καὶ Χαλδαίους, ἐκ τῶν ὁποίων ἔλαβον μετέπειτα φῶς οἱ Ἕλληνες, διὰ νὰ λαμπρύνουν αὐτό, ὡς οὐδεὶς ἄλλος.

Σημειώσατε, ὅτι ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη ὡς ἄνθρωπος εἰς τὴν Χώραν τῶν Ἰουδαίων καὶ ὡς Θεὸς θὰ ἐμφανίσθῃ εἰς τὴν Χώραν ταύτην, διὰ νὰ τιμήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἀφηρημένης ιδέας, ἀνεκάλυψε τὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν τῶν Πάντων.

Φ α ρ ᾶ χ

19 - 4 - 1962

Ἡ θέσις τοῦ Ὁρφέως ἐν Οὐρανῷ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὁ Ὁρφεὺς ποίαν θέσιν ἔχει ἐν τῷ Οὐρανίῳ Βασιλείῳ;

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Ὁρφεὺς εἶναι εἰς θέσιν μικροτέραν τῶν ἄλλων. Εἶναι ὁ ἀρχαιότερος πάντων. Καθυστέρησεν εἰς τὸ πνεῦμα καὶ ἦτο εἷς ἐκ τῶν πρώτων μουσικῶν, ὄχι ὅμως καὶ ὁ ἀνώτερος.

Ἡ λάμπις του εἶναι χρυσαφίζουσα, διότι δὲν ἔπαυσε τελείως νὰ ἐνθυμῆται τὸν κόσμον πού ἐγκατέλειπεν. Ἐνῶ τῶν ἄλλων εἶναι λάμ-

φως λευκή, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὴν ἔλξιν τῆς γῆϊνου εἰκόνας. Διὰ τοῦτο ὁ Ὅρφεὺς καθιερώθη εἰς τοὺς ψαλμούς τῆς Φύσεως καὶ τῆς Οὐρανίας μεγαλοπρεπείας, ὡς εἶναι τὰ θαύματα τῆς Δημιουργίας.

Φ α ρ ἄ χ

14 - 6 - 1962

Ὁ Μωάμεθ ὡς ὄντοτης

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὁ Μωάμεθ εἶναι μέγας, ὡς ὄντοτης πνευματικῆς;

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Μωάμεθ ὁ προφήτης ἐδίδαξε τὴν Θεότητα, ἀλλ' οὐχὶ τὴν Θέλησιν Αὐτῆς. Ἐδιδάχθη ἀπὸ τὰς Γραφάς, χωρὶς νὰ τηρήσῃ τὰ παραγγέλματα αὐτῶν. Ἐθνικοποίησε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀνήκεν εἰς ὄλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἐφώτισε τὴν συνείδησιν, ἀλλὰ κατέστρεψε τὸ πνεῦμα. Μὲ ἄλλους λόγους, δὲν ἐξυπηρέτησε τὴν Θεότητα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐτήρησε τὰς Ἐντολάς Αὐτῆς. Ἦτο μέγας ἀναμορφωτῆς λαῶν ὀπισθοδρομικῶν, οὐχὶ ὅμως σωτὴρ ψυχῶν.

Εἰς τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν ἀκολουθεῖ τὴν κανονικὴν ὁδὸν τῶν μαθητευομένων ψυχῶν. Ἴσως κάποτε ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Σταθμόν σας, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων του. Σήμερον ἡ διδασχὴ του ἀπεδείχθη ἐσφαλμένη. Ὡς πρὸς τὰ καθήκοντά του, δὲν ἔχει θέσιν Ἠγήτορος· αὐτὸ καὶ μόνον δεικνύει πόσον δικαία εἶναι ἡ Θεία Ἀρχή.

Βάσις μιᾶς Θρησκείας, ἔστω καὶ ἂν ἀποκλείῃ τὴν Μίαν καὶ Μόνην Ἀρχήν, εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι οὗτος. Ὁ Μωάμεθ ἐμονοπώλησε τὴν ἀγάπην πρὸς ὠρισμένους, ἀγνοήσας τὴν σύστασιν τοῦ Θείου, ποῦ εἶναι ὄλο Ἀγάπη.

Πολλοὶ εἰς τὸν Σταθμόν σας ὀνομάζονται «μεγάλοι» ἐδῶ, ὅμως, εἶναι μικροί. Ἀντιθέτως ἄλλοι ποῦ θεωροῦνται μικροὶ εἰς τὸν Σταθμόν σας καὶ οὐδεὶς τοὺς δίδει σημασίαν, ἐδῶ ἔχουν ἐξεχούσας θέσεις. Ἰδοῦ, πῶς ἡ Θεία Δικαιοσύνη ἀνταμείβει.

Φ α ρ ἄ χ

Ὁ Βουδδισμός

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἄρχοντά μου, ὁ Βούδδας εἰς τί ὠφέλησε τοὺς πιστούς;

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Βούδδας, ὡς ἰδρυτῆς Θρησκείας, τίποτε τὸ ἀξιόλογον δὲν ἔχει δώσει. Οἱ μετέπειτα αὐτοῦ Βουδδισταὶ διεμόρφωσαν τὸν Βουδδισμόν καὶ ἔδωσαν εἰς αὐτὸν ἕννοιαν θρησκευτικὴν. Εἰς τὸν Βουδδισμόν ἡ Ἄγάπη ἔχει τὸν πρωταρχικόν ρόλον, ἀλλ' ἡ Ἄγάπη αὕτη δὲν εἶναι ἀνθρώπινος· ἀνυψοῦται εἰς αἰθέρας ἀκαταλήπτους εἰς τὸν ἄνθρωπον!

Ἡ ἀγάπη πρέπει νὰ ἰσοσταθμίζεται μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν τις θυσιάσθῃ διὰ τὸν ἄλλον, δὲν εἶναι αὕτη ἀγάπη, ἀλλὰ θυσία ἐκουσία, ὅποτε ἡ ὄντοτης ἀντὶ νὰ ἀνέλθῃ, κατέρχεται. Ἡ Χριστιανικὴ ἀγάπη εἶναι ἴση πρὸς ὅλους, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας, ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν Θεότητα· καὶ δὲν δύνασθε σεῖς νὰ φέρεσθε εἰς τὸ ἄτομόν σας, ὅπως σᾶς ἀρέσῃ! Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὑπάρχουν αἱ Ἐντολαί.

Ὁ Βουδδισμός, θεβαίως, εἶναι θρησκεία ἐλλειπῆς κατὰ πλείστα σημεῖα ἔναντι τῆς Χριστιανικῆς. Ἡ ὑπερτάτη Ἄγάπη δὲν εἶναι τοῦ Κόσμου σας, διότι τὸ ὑπερβάλλον, ἔστω καὶ εἰς τὴν ἀγάπην, εἶναι καταδικασμένον ἀπὸ τὴν Θεότητα νὰ παρεκκλίνῃ ἀπὸ τὴν ὀρθότητα τῆς ἰσοσταθμίσεως τῶν πάντων.

Ἡ αὐτοθυσία ποὺ παρατηρεῖται εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Βουδδιστικῆς Θρησκείας, εἶναι τραγὴ ἀπόδειξις τῆς κατωτερότητος τοῦ σκέπτεσθαι, ὅποτε ὁ φανατισμὸς εἶναι ἄλλο σημεῖον διαπιστώσεως τῆς ἐνδομύχου ἀμαθείας των.

Πάντα τὰ θρησκευτικὰ σκότη θὰ φωτίσῃ ὁ Σωτὴρ τῆς Ἀνθρωπότητος, διὰ τῆς παλαιαῖς, ἀλλὰ μέσῳ τῆς Νέας Διδαχῆς.

Φ α ρ ἄ χ

Ἐποστολὴ μυστῶν εἰς τὴν Γῆν*

ΜΕΓΑΣ ΜΥΣΤΗΣ: Ἀδελφοί, οἱ Μύσται εἰς τὸν γῆινον κόσμον εἶναι ὀντότητες πεπλανημένοι. Μύστης ὀνομάζεται ὁ κρατῶν τὰ μυστικά τῆς Θεότητος, ἵνα μὴ θεθλωθοῦν αὐτὰ ἀπὸ τοὺς μὴ Μύστας.

Οἱ πραγματικοὶ Μύσται εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἐνέκυψαν εἰς τὰς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου καὶ κρατοῦν κατὰ γράμμα τὰς ἐντολάς Αὐτοῦ. "Ολοὶ οἱ ἄλλοι εἶναι ἐμπαίχται τῶν πάντων. Τοῦτο λέγω διότι προορίζονται ὀλίγοι τινὲς ἀπὸ ὑμᾶς νὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Γῆν ὡς Μύσται καὶ ἐρμηνεύσουν τὰς παλαιὰς καὶ νέας Γραφὰς Ἡμῶν κατὰ τὴν διδασκαλίαν ἣν ἔλαθον εἰς τοὺς Οὐρανοῦς. Βλέπετε, ἐνεργοῦμεν πλέον δραστηρίως. Οἱ μὲν ὀπισθεν τῶν δέ, ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς, θὰ δώσουν νέας ὀδηγίας εἰς τοὺς καθυστερημένους λαοὺς τῆς ὑψηλίου.

Ὁ Μύστης, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, δὲν πρέπει νὰ φοβῆται τὸν θάνατον, διότι οὗτος δὲν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ὁ Μύστης ὀφείλει νὰ λέγῃ πάντα τὴν ἀλήθειαν, ὅσον πικρὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη. Ὁ Μύστης εἶναι ὁ πνευματικὸς ἱατρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. "Ὅταν ὁ Μύστης διδάσκη, ἢ διδαχὴ του εἶναι ἔργον καὶ οὐχὶ λόγος ἀδρανεῖας καὶ κοπῶσεως. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν Γῆν σήμερον δὲν ὑπάρχουν Μύσται τῆς ὀλκῆς ποὺ Ἡμεῖς ζητοῦμεν. "Ὅσοι ἀπὸ ὑμᾶς θὰ κατέλθουν, ἄς ἔχουν ὑπόψιν των ὅτι κατέρχονται μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου καὶ μὲ τὴν συμπαράστασίν Μας.

Μέγας Μύστης

29 - 11 - 1962

Περὶ τοῦ Σωκράτους

ΦΑΡΑΧ: Τὸ Δαιμόνιον τοῦ Σωκράτους δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὴν ἐσωτέραν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς του. Καὶ ἐπειδὴ συνειδήσεις εἶναι ἢ ψυχὴ, ἐπόμενον ἦτο νὰ μὴ ἐγνώριζε καὶ ὁ ἴδιος τὴν οὐσίαν τοῦ Δαιμονίου του. Διατί; Ἀπλούστατον! Διότι ἢ ψυχὴ, ὡς δύναμις τοῦ Ἀνάρχου, δὲν ἀναλύεται. Ἄρα δὲν εἶναι οὐσία, οὔτε τίποτε ἄλλο ἀπὸ ὅ,τι γνωρίζετε.

* Ὁμιλία μὴ κατονομαζομένου Μεγάλου Διδασκάλου, πρὸς ὀντότητας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ὁ Σωκράτης εἶχε τεράστιον ψυχικὸν σθένος, τὸ ὁποῖον ἀνύψωσε τὸ πνεῦμα του εἰς τὴν ἀγνὴν σκέψιν. Ἡ δὲ ἀγνὴ σκέψις δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν Ἀλήθειαν.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπόλυτος Ἀλήθεια δὲν εἶναι τοῦ Κόσμου σας, συγκρούεται μὲ τὸ ψεῦδος ποῦ κυβερνᾷ καὶ ἐπειδὴ ὄλα τὰ κακὰ συνδέονται εἰς τὸν κόσμον σας μετ' ἀρρήκτου δεσμοῦ, τὰ καλὰ ὡς μεμονωμένα δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἀποκρούσουν τὰ θλασβερὰ. Διὰ τοῦτο πολλάκις θριαμβεῦει τὸ κακόν, πρὸς θλάσθην τῆς ὀλότητος τῶν ἀνθρώπων. Ἡμεῖς, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ἐπεμβαίνομεν διὰ τὴν ἰσοστάθμισιν καὶ οὐχὶ διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο.

Ὁ Σωκράτης, λοιπόν, εὐρέθη εἰς ἐποχὴν πονηράν, διότι οἱ ἄρχοντες τοῦ Πολιτεύματος ἦσαν χαμηλῆς ψυχῆς. Ἐνῶ σήμερον, εἰς τὸν Κόσμον σας, παρ' ὄλην τὴν φαινομενικὴν σας πρόοδον, οὐδεὶς εὐρίσκεται νὰ ἔχη τὴν ψυχὴν τοῦ Σωκράτους. Καὶ τοῦτο διότι οἱ περισσότεροί σας ἔχουν πολλὰς ἐλλείψεις καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὴν Γῆν σας ἀδιακόπως.

Ἡ Ψυχὴ τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος. Τὸ Πνεῦμα Του εἶναι ὁ Ὑποφαινόμενος. Οἱ Ὀφθαλμοὶ Του εἶναι ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Κομφούκιος. Ἡ Καρδία Του εἶναι ὁ Ἰωάννης καὶ ἡ Δύναμις Του εἶναι ὁ Γεώργιος. Τὸ Ἀνάκτορον, ὡς Σῶμα, εἶναι τόσον ἄρμονικόν, ὥστε νὰ ἀποτελῇ τὴν ΘΕΟΤΗΤΑ ἢ τὴν Πηγὴν τῆς Ζωῆς εἰς τὸ ἀτελεῦτητον Σύμπαν, τὸ ὁποῖον οὔτε ἀρχὴν ἔχει, οὔτε τέλος. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμνεῖται καθημερινῶς ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους.

ΘΕΟΤΗΣ σημαίνει, Δύναμις Ἀπεριορίστου Ἐξουσίας ἀπὸ τὸν Ἄναρχον, τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς Αἰωνιότητος.

Δοξασμένον τὸ Ὄνομά Σου, Κύριε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Φ α ρ ἄ χ

6 - 2 - 1963

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἀπρόσωπον

ΦΑΡΑΧ: Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον συμβολίζει τὴν Φῶτισιν, εἶναι Ἀπρόσωπον. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ ὑποφαινόμενος εἶναι ἀγνωστος ὡς φυσιογνωμία ἀνθρώπινος.

Ἦλθον ὡς ΦΑΡΑΧ· ἐγεννήθην εἰς τὸ Δελχὶ τῆς Ἰνδίας. Μὲ τὴν ἱεράν φῶτισιν ἠκολούθησα τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν Μεσοποταμίαν, ὅπου

ἐδίδαξα τὴν Μίαν καὶ Μόνην Ἀρχὴν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, ἦτοι τοῦ Ἀγνώστου Θεοῦ.

Πολὺ ἀργότερον ἐνεφανίσθη ὡς προφήτης ΕΝΩΧ. Μάλιστα συνέγραψα καὶ ἔργα ἄγνωστα εἰς τοὺς πολλούς.

Μετὰ μοι ἀνετέθη ἡ Διαχείρισις τοῦ Φωτός. Καὶ ὅταν ὁ Κύριος ἦλθεν εἰς τὸν Κόσμον τὸν Γήινον, ἐμὲ ἀνέφερον ὅταν ἔλεγε «ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ», διότι ὡς ἄνθρωπος ἔπρεπε νὰ φωτίζεται ἀπὸ τὴν Θεϊαν Ἀρχὴν. Τὰς ἐντολάς, λοιπόν, τοῦ Πατρὸς Του, ἐγὼ μετεβίβαζον εἰς Αὐτόν· καὶ ὅταν παρεκάλει τὸν Δημιουργόν, πάλιν ἐγὼ ἐμεσολάβουν διὰ τῆς φωτίσεως.

Ἡ πρόδος, λοιπόν, εἰς τὰς ὀντότητας ὀφείλεται εἰς τὸν φωτισμὸν τὸν ἄγνόν, τὸν ὁποῖον ἐκπέμπω ἐκεῖ ὅπου ὁ Κύριος ὑποδεικνύει εἰς ἐμέ.

Σεῖς, θεθαίως, ἔχετε τὴν μεγάλην εὐνοίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, διότι ὡς Καθοδηγητὴν ἔχετε τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας. Αὐτὸ θὰ σᾶς δώσῃ τὰ ἀληθῆ νοήματα τῶν πάντων. Αὐτὸ θὰ σᾶς καθοδηγήσῃ εἰς τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου. Αὐτὸ θὰ σᾶς ὑποδείξῃ τίνι τρόπῳ νὰ διδάσκετε καὶ τί ἐκ τῶν Κειμένων νὰ γνωρίσῃ ὁ ἀμαθὴς ἄνθρωπος πὺ λέγεται σοφός.

Φ α ρ ά χ

17 - 3 - 1963

Μεγάλαι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Μωϋσέως ἀλλ' οὐχὶ τέλειαι

ΦΑΡΑΧ: Οἱ καλλίτεροι φίλοι, ὅταν δὲν ἔχουν συνείδησιν, γίνονται εἰς ἀντιξόους καιροὺς οἱ χειρότεροί μας ἐχθροί. Οὕτω καὶ ὁ Ἰουδαϊκὸς λαός, ὅστις ἐπίστευεν εἰς μίαν καὶ μόνον ΑΡΧΗΝ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδιδε τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ, ὠνόμασεν αὐτὴν Ἰεχωῦᾶν. Ναὶ μὲν ἐγνώριζεν, ὅτι ὅλα πηγάζουν ἀπὸ τὸν Ἐνα, τὸν Ἄναρχον, ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Ἄναρχος δὲν ἠσχολεῖτο μὲ τὸ κακὸν καὶ μοχθηρὸν, νὰ παίξῃ εἰς θάρος τῶν τέκνων του. Ἰδοὺ ἡ διαφορά τῆς ἀπατηλῆς δοξασίας τῶν μονοθεϊστῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὁ Μωϋσῆς ἐλάμβανε ἀπὸ τὸν Ἄναρχον Ἐντολάς· ἀλλ' οὐδέποτε ὁ Ἄναρχος εἶπεν εἰς αὐτόν: Μὴ πράττεις τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Τὴν βούλησίν του ἀφῆκεν ἐλευθέραν, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Μωϋσῆς κρίνῃ, τί εἶναι θλαθερὸν καὶ τί ὠφέλιμον. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Μωϋσέως εἶναι μεγάλαι, ἀλλ' οὐχὶ τέλειαι, διότι περιέπεσεν εἰς τὸ δίκτυον τῆς ἀ-

ράχνης καὶ καθοδήγει αὐτὸν ὁ ἐγωϊσμός, διὰ νὰ μὴ εἶναι σήμερον ἐντὸς τοῦ Ἐνακτόρου. Ἡ ἀμοιβή του εἶναι, νὰ παραμένῃ ξέωθεν τῶν θυρῶν. Θέσις ὑψηλὴ ἐπὶ ὀνόματι· οὐδὲν ἄλλο.

Εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ἔχει τὸ ἐλεύθερον τοῦ λόγου· μόνον τὸ Συμβούλιον τῆς Πνευματικῆς Αἴγλης θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἄδειαν, ὅπως ὁμιλήσῃ εἰς τοὺς πιστοὺς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ὁπαδοῦς.

Φ α ρ ἄ χ

10 - 4 - 1963

Οἱ πρόγονοι τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων

ΦΑΡΑΧ: Οἱ πρόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἦσαν Μύσται τῶν Ἀτλάντων, διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἦτο κατωκημένη ἡ Μεσόγειος. Κατόπιν πολλῶν περιπλανήσεων οἱ Μύσται, ἢ καλλίτερον τὸ μέρος τῶν Μυστῶν ποὺ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, διηρέθησαν εἰς τρία μέρη καὶ κατέκτησαν τὴν περιοχὴν ταύτην μὲ διαφόρους ὀνομασίας. Ἦσαν, ὅμως, οἱ αὐτοί.

Οἱ Αἰγύπτιοι εἰς αὐτοὺς τοὺς Μύστας χρεωστοῦν τὸν πολιτισμὸν των, καὶ ὄχι ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον ἰδικόν των πολιτισμὸν.

Ὅταν ἀνεπτύχθῃ ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς, οἱ Ἕλληνες ἀπεχθάνοντο τὴν μηχανικὴν πρόοδον. Διατί; Διότι ἐγνώριζον ἐνστικτωδῶς, ὅτι αὕτη θὰ τοὺς κατέστρεφεν, ὅπως κατέστρεψε καὶ τοὺς Ἀτλαντας!

Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος, ἔγκειται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς μιᾶς καὶ μόνης Ἀρχῆς τοῦ Σὺμπαντος Κόσμου. Εἰς τοῦτο ἔφθασαν διὰ τῆς φαντασίας· διὰ τοῦτο καὶ ἠμείφθησαν ἀπὸ τὸν Ἄναρχον, ὡς μόνον ἀξιοὶ διαχειρισταὶ τοῦ Καθαροῦ Πνεύματος, μὲ τὸ ὅποῖον ἐφώτισαν τὸν κόσμον τὸν φθαρτὸν· καὶ θὰ φωτίσουν καὶ πάλιν τὸ ἀνθρώπινον γένος διὰ τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας!

Μὴ, ὅμως, προτρέχετε καὶ ὅτι τὸ καλὸν προσθέτετε εἰς τοὺς Ἕλληνας. Σεῖς, ὡς ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος, ὀφείλετε νὰ φέρεσθε μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ἀνθρώπους, διότι ὅλοι εἴσθε ἀδελφοί.

Φ α ρ ἄ χ

Περὶ τοῦ Σολομῶντος

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Μήπως, Ἄρχοντά μου, θὰ ἤμποροῦσα νὰ λάβω συμπληρωματικὴν πληροφορίαν ἐπὶ τῆς σοφίας, ζωῆς καὶ σημερινῆς θέσεως τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος;

ΦΑΡΑΧ: Λέγεται, ὅτι ἡ σοφία τοῦ Σολομῶντος ἦτο ἡ μόνη πραγματικὴ. Ὁ Σολομῶν εἶχε τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ νὰ ἐκλέγη τοὺς καταλλήλους τῆς ἐποχῆς του σοφοὺς καὶ διδασκόμενος νὰ διδάσκη.

Εἰς τὴν ζωὴν του ὑπῆρξε μέγας, διότι τὰ πλοῦτη συνετέλεσαν περισσότερον εἰς τὴν διάδοσιν τῆς φήμης του. Ὅρθὰ τὰ ὅσα ἔλεγεν οὐχί, ὁμως, ὀρθὰ ἦσαν τὰ ὅσα ἔπραττε! Ἡ φήμη τῆς δικαιοσύνης του ἐπεσκίασε τὰς ἀδικίας. Ποῖος ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅταν ἔχη ἄφθαστα πλοῦτη δύναται νὰ διεισδύσῃ εἰς τὸ βάθος τῆς δυστυχίας;

Λέγεται, ὅτι τὰ πλοῦτη του τοῦ τὰ ἐδώρησεν ὁ Θεός, μὲ τὴν σοφίαν ποὺ ἐπροτίμησεν. Ὁ Θεὸς δὲν δωρίζει κάτι, ποὺ γίνεται πρόσκομμα εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς ψυχῆς!

Ὁ Σολομῶν ἐλάμβανεν ὁδηγίας καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην Παράταξιν δὲν ἠδύνατο νὰ διαχωρίσῃ τὰ νοήματα τῶν μὲν ἀπὸ τῶν δέ. Ὁμιλήσεν ὀρθὰ, ἀλλὰ δὲν ἦτο ἐξαγνισμένος. Ἐπανήλθεν εἰς τὴν Γῆν σας μὲ τὴν ὀνομασίαν Κάρνεγκι. Εὐρίσκεται εἰς καλὴν θέσιν, διότι ὠμίλησε καὶ ἔγραψεν ὥραϊα, χωρὶς νὰ ἀνυψώσῃ, εἰς τὸ φρόνημα τῶν ἀνθρώπων, τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα ἐπὶ τῆς πραγματικῆς Ἀρχῆς καὶ Διδασκαλίας τοῦ Κυρίου.

Ὅσον καὶ καλαὶ νὰ εἶναι αἱ διδασχαὶ τῶν ἀνθρώπων, μὴ ἀναμένετε ἀπὸ αὐτὰς νὰ δώσουν καρπούς, ὅταν ἐλλείπει ὁ χυμός. Ἡ βᾶσις τοῦ καλοῦ ἔργου, προϋποθέτει οὐσίαν Οὐράνιον, διὰ νὰ εὐδοκίμησῃ.

Ποῖον ἔργον τῶν ἀνθρώπων δὲν ἔκαμε θαθεῖαν ἐντύπωσιν, διὰ νὰ λησμονηθῇ ἀργότερον; Ἐνῶ αἱ Θεῖαι Γραφαὶ ὄλο καὶ ἀναπτέρωνουν τὴν γνῶσιν!

Τώρα, διὰ τῶν Νέων Κειμένων μετατρέπομεν τὰ πάντα, διότι τὸ Φῶς ἔχει σκοπὸν νὰ φωτίσῃ τὰ σκότη καὶ τὸ μαῦρον νὰ τὸ μεταβάλλῃ εἰς λευκόν. Τὰς ἀληθείας τοῦ Σολομῶντος, ὁ Κύριος δι' ἔργων ἀπέδειξεν. Τὰ ἔργα παραμένουν, ἐνῶ οἱ λόγοι λησμονοῦνται.

Ἐκεῖνοι ποὺ ὑπόσχονται πολλά, οὐδὲν πράττουν! Ὅσοι δὲ πράττουν, οὐδέποτε διαλαοῦν αὐτά! Τὸ Καλόν, εἶναι ἀφανὲς θεμέ-

λιον τοῦ οἰκοδομήματος. Ἡ ἀξία τοῦ θεμελίου, εἶναι ὑψηλὴ ἰδέα καὶ αὕτη ἔχει ὄντοτητα εἰς τὸν Οὐρανόν!

Φ α ρ ᾶ χ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Περί τῆς δικαιοσύνης τοῦ Σολομώντος βλέπε καὶ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Σόλωνος τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὸ βιβλίον «Ὁ ἀπωλεσθεὶς πολιτισμὸς τῶν Ἀτλάντων», σελ. 36 — 37.

15 - 7 - 1963

Ἡ καταγωγή τοῦ Μωϋσέως

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Μωϋσῆς, ἀδελφοί μου, ἦτο νόθον τέκνον Ἑβραίου φυλάρχου μετὰ τῆς κόρης τοῦ Φαραώ. Ὅταν ἀπέκτησεν ἰσχύν, διὰ τὴν ἀποδείξει εἰς πάντας, ὅτι δὲν εἶχεν ἀνάγκην αὐτῆς, διότι ἡ ἰκανότης του ἦτο ἀρκετὴ διὰ τὴν δημιουργίαν προσωπικῆν ἰσχύν, ἠκολούθησε τὴν φυλὴν τοῦ πατρὸς του. Εἰς τοῦτο ἐβοήθησεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὑπὸ διάφορα σχήματα. Ἐκαθοδήγουν αὐτὸν κατ' ἄνωγαν ἄγγελοι τοῦ Κυρίου. Ὁ ἴδιος ἐγνώριζε τὴν καταγωγήν του.

Φ α ρ ᾶ χ

24 - 7 - 1963

Ἀπολογία

ΜΩΨΣΗΣ, ὁ ἐπιλεγόμενος Φίλος τοῦ Θεοῦ: Ἀδελφοί, κάποτε ὑπῆρξα μέγας καὶ εἰς τοῦτο ἐβοήθησεν ὁ Κύριος.

Αἱ νευρικαὶ κρίσεις μου ὠφείλοντο εἰς τὴν ἀμαρτίαν τοῦ τότε πληθυσμοῦ. Ἐγὼ ἐνήργησα κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἀναρχοῦ, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος ὑπέπεσα εἰς σφάλματα, τὰ ὅποια ἐθεώρουν ὡς μὴ τοιαῦτα. Ὅταν δὲ εὐρέθην εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἦτο πλέον ἀργὰ τὴν ἐπανορθώσω ὅ,τι ἔπραξα.

Ὁ πατήρ μου ἦτο Ἑβραῖος Φύλαρχος καὶ ἡ μήτηρ μου Πριγκίπισσα τῶν Φαραώ. Ἀνετράφην ὡς ἡρμोजεν εἰς τοὺς Ἀρχοντας τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Ἐπραξα τὸ πᾶν, διὰ τὴν φωτίσω τὸν κόσμον τῆς ἀμαρτίας ὑπὲρ τοῦ Ἐνὸς καὶ Μόνου Δημιουργοῦ. Τοῦτο καὶ μόνον εἶναι τὸ βασικὸν μέρος τῆς ἀνοχῆς μου.

Εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω θέσιν ζηλευτῆν. Ἰσταμαι ὑψηλά, ἀλλ' εἶμαι ἀπομεμονωμένος. Διὰ πρώτην φοράν μοῦ δίδε-

ται ἢ ἄδεια νὰ ἐπικοινωνήσω καὶ νὰ εἶπω δύο λέξεις πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἀδελφοί! Τὰ ὅσα λέγονται διὰ τῶν Ἐπικοινωνιῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, εἶναι ἀληθῆ. Σήμερον ἔχετε ἀρκετὰς γνώσεις, ἔστω καὶ ἂν αὐταὶ εἶναι πεπλανημέναι. Θέλω νὰ εἶπω, ὅτι δύνασθε νὰ κρίνετε μὲ λογικότητα τὰ πάντα, διὰ νὰ καταλήξετε εἰς τὴν ὑπαρξιν τῆς ψυχῆς, ἣ ὅποια κινεῖται καὶ ἐργάζεται μέσῳ τῆς δυνάμεως Ἐκείνου, Ὅστις τὰ πάντα διέπει.

Σήμερον, λέγω, εἶναι εὐκολώτερον δι' ἐσᾶς, φωτιζόμενοι ἀπὸ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας, νὰ φωτίσετε τοὺς πάντας καὶ νὰ ἀποσύρετε αὐτοὺς ἀπὸ τὸ σκότος τῆς πικρίας καὶ τοῦ αἰωνίου πένθους τῆς καταστροφῆς!

Ἰαμβάνω μέρος εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλ' ὡς ψυχὴ μὴ ὑπάρχουσα! Ἡ σημερινὴ εὐνοια τοῦ Θεοῦ μὲ ἀναθιβάζει πολλὰς βαθμίδας. Ἡ το πλεόν καιρὸς, κατόπιν τόσων δοκιμασιῶν, νὰ ἰκανοποιηθῆ ἡ ψυχὴ μου.

Ἡ τιμωρία μου ἐδόθη διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους. Περσιότερον, διότι ἤμουν ἐγωϊστῆς. Πολὺ κακὸν τὸ πάθος τοῦ ἐγωϊσμοῦ. Καταστρέφει θεμέλια, καταστρέφει ψυχὰς καὶ ἀνυψώνει τὴν φάτισιν τοῦ Κακοῦ. Ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται μὲ τὸν ἐγωϊσμόν. Ἀπὸ τὸν ἴδιον ἐξαρτᾶται, πῶς θὰ τὸν καταπολεμήσῃ. Διὰ τὴν δόξαν τοῦ Παναγάθου, σᾶς ἰκετεύω: Ἀποκρούσατε τὸ κακὸν τοῦτο ἐλάττωμα μὲ τοὺς πολλοὺς πλοκάμους! Εἶναι τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ἓνα τῆς καταστροφῆς σας!

Ὅμιλῶ μὲ πείραν Οὐράνιον. Ἐπὶ αἰῶνας παρέμενον σιωπηλὸς καὶ μὲ ὑπομονήν, ὑπερβαίνουσαν καὶ αὐτὴν τοῦ Ἰῶβ, ἀνέμενον τὴν ἡμέραν ταύτην.

Ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος, πολλὰκις ἐπεχείρησεν, ὅπως μὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν θλίψιν. Καὶ ἰδοὺ, σήμερα ἤνοιξε δι' ἐμὲ ἡ Πύλη τῆς Πνευματικῆς Πολιτείας. Εἶμαι πλεόν ἐλεύθερος! Γνωρίζετε τί σημαίνει τοῦτο; Χαρὰν ἀπερίγραπτον! Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!

Μ ω ὤ σ ῆ ς

Διαφωτιστικά συμβουλαί

ΜΩΥΣΗΣ: Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί. Δὲν ἀναφέρομαι μόνον πρὸς τοὺς πιστεύοντας τὴν Χριστιανικὴν Θεότητα, ἀλλὰ πρὸς ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ παρόντας αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀδελφούς, διότι ὅλοι ἔχετε ψυχὴν καὶ πνεῦμα, ἀδιάφορον ἔαν εἰς πολλοὺς τὸ πνεῦμα εἶναι καθυστερημένον, λόγῳ κακῆς μορφώσεως, λόγῳ φανατισμοῦ, λόγῳ λοξοδρομήσεως.

Πατήρ, δηλαδὴ Θεὸς πάντων, εἷς καὶ μόνον εἶναι: ὁ Ἄναρχος καὶ Υἱὸς Αὐτοῦ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, Φωτοδότης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διὰ τῆς Ἱερᾶς Περικτείας.

Ἡ Τριαδικὴ Θεότης δὲν εἶναι μῦθος! Ἄλλὰ τοὺς μύθους εὐρίσκουν ἐκεῖνοι, οἵτινες τὰ πάντα ἐπώλησαν εἰς τὸν θεὸν τοῦ χρυσοῦ!

Σήμερον ὁ Οὐρανὸς ἀπέκτησε καὶ ἄλλην Δύναμιν: Συγκαταλέγομαι μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν Ἀρχόντων. Οἱ λόγοι μου θὰ εἶναι καυστικοί, ἔναντι ἐκείνων οἵτινες σκοπὸν ἔχουν τὴν παρακοήν.

Ὁ Οὐρανὸς, χάριν τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ἐκπέμπει φώτισιν ἀγνήν. Φώτισιν εἰρήνης. Φώτισιν ζωῆς ἀνθρωπίνης. Ἀκούσατε καὶ συμμορφωθεῖτε πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Οὐρανοῦ, ἵνα μὴ μετανοήσετε ἀργότερον, περιπίπτοντες εἰς θάθη σκοτεινὰ καὶ ἀνυπόφορα διὰ τὴν ψυχὴν διότι καὶ αὕτη πάσχει. Ἄρα καὶ ὁ Θεὸς ὑποφέρει διὰ τὴν στάσιν σας, ἔναντι τῆς μὴ ὀρθῆς ὁδοῦ ποὺ ἀκολουθεῖτε.

Ἐάν ἀναμετρήσετε τὴν θλίψιν τῆς θεϊκότητος τῆς κάθε ψυχῆς, θὰ ἀντιληφθῆτε ὁποῖον θάρος δίδετε εἰς τὸν Θεόν. Παρακολουθήσατε μὲ ἀγάπην, ἀφοσίωσιν, καὶ πρὸ παντός μὲ δικαιοσύνην, τὰς Ὁμιλίας ποὺ πρόκειται νὰ διδάξετε εἰς τὸν ἀπέραντον κυκεῶνα, ποὺ ὀνομάζεται κόσμος ὑλικός.

Θὰ ἐμφανίζωμαι τακτικώτερα, ὡς νέος Λόγος τοῦ Οὐρανοῦ.

Μωϋσῆς

Ἐπίγραμμα ἐκ τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου* (1)

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: ... Τὸν Κύριον πλησιάζει ὁ Μωϋσῆς καὶ προσφέρει εἰς Αὐτὸν τὰς Δέκα Ἐντολάς, λέγων τὰ ἑξῆς:

ΜΩΥΣΗΣ: Κύριε, τὰς Ἐντολάς τοῦ Πατρὸς Σου φέρω μετ' ἐμοῦ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνακλήσεώς μου. Οὐδέποτε ἐγκατέλειπα αὐτάς, καὶ σήμερον παραδίδω τοὺς θείους Νόμους εἰς Σέ, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ὄλων τῶν ψυχῶν. Σὺ, Κύριε, γνωρίζεις κάλλιστα τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν, διότι ἐγὼ παρέλειπα πολλά, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθην νὰ συμπληρώσω λόγω ἀδυναμίας μου. Εὐχαριστῶ ἀπείρως, Κύριε, διότι με ἀπήλλαξες τῆς τιμωρίας, ἣ ὁποῖα ἐβάρυνε τὴν ψυχὴν μου. Εὐχαριστῶ ἀπείρως τὸν Φωτοδότην Σου, ὅστις μετὰ Σοῦ ἐνεργήσατε ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸν Ἄναρχον. Εὐχαριστῶ τὸν Ἄναρχον διότι διὰ τῆς τιμωρίας του ἐδίδαξεν εἰς ἐμὲ τὸ μυστήριον τῆς ὑπομονῆς καὶ καρτερίας, διὰ νὰ ἐννοήσω πόσῃ ἰσχὺν ἐγκλείουν, μέχρι τῆς τελικῆς ἀποφάσεώς νὰ εἶμαι ἐλεύθερος, ὅπως οἱ ἀδελφοί μου καὶ ἀπευθύνω ἐλευθέρως πλέον τὸν Λόγον Σου εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Κύριε, ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα εἰς Σέ καὶ μόνον ἀνήκουν. Εὐλογημένον τὸ Ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΚΥΡΙΟΣ: Ἄγαπητὴ ἀδελφὴ Μωϋσῆ, ὁ Θεὸς ἀργεῖ ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ. Ἐφθασεν ἡ ὥρα ὅπως ἐλεύθερος πλέον συναναστρέφῃσαι τοὺς Μεγάλους ἀδελφούς σου. Εἶσαι ἀπτόν παράδειγμα εἰς τοὺς μικροὺς τῆς γῆς. Ἄς λάβουν ὑπόψιν των, ὅτι σὺ ὁ ὁποῖος τόσον εἶχες τὴν εὐνοιαν τοῦ Κυρίου καὶ Πατρὸς Μου, εὐρέθης εἰς τοὺς Οὐρανοὺς δέσμιος τοῦ Λόγου. Ἡ θητεία τῆς ἀναμορφώσεώς σου ὑπῆρξε μακρά καὶ ὅμως ἐνίκησες διὰ τῆς θελήσεώς σου καὶ ὑπομονῆς τὸ σκο-

* «Ἡ Βουλή εἶναι ἐν Ἀνάκτορον εἰς τὸ ὁποῖον συγκεντροῦνται ὅλα τὰ Πνεύματα τοῦ Βασιλείου Μας. Ὅμιλοῦν οἱ Μεγάλοι Ἄρχοντες. Γίνονται ἐρωτήσεις καὶ ἐπερωτήσεις εἰς τὸν Ἄρχηγόν καὶ Οὗτος ἀπαντᾷ εἰς ὅλους. Πάντα ταῦτα μεταδίδονται δι' εἰκόνων γηίνων, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν μεγίστην Ἐργασίαν πού λαμβάνει χώραν εἰς τὸ Πνευματικὸν Βασίλειον.

Ἡ Βουλή εἶναι τὸ Ἀνάτατον Ἀρχηγεῖον τοῦ Οὐρανοῦ. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐκπορεύεται τὸ Θεῖον Φῶς με κατεύθυνσιν τὴν Γῆν σας. Δυστυχῶς ὅμως, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὸ ἀντελήφθη, παρὰ μόνον ἐλάχιστοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν διαίσθησιν τοῦ ὅτι κάτι πρόκειται νὰ συμβῆ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ δὲν δύνανται νὰ ἐκφρασοῦν ἐλευθέρως». Παράχ (7 - 3 - 1971)

τεινὸν μέρος τῆς ζωῆς σου. Τί πρέπει νὰ εἴπωμεν διὰ τοὺς μικροὺς ἀνθρώπους, ποὺ θεωροῦν τὸν ἑαυτὸν των σοφώτερον καὶ τῶν σοφῶν, ἐνῶ εὐρίσκονται εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας των; Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ ἐνεργοῦν ἐναντίον πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ Πλάστου, μὴ ἀναγνωρίζοντες Αὐτὸν ὡς Δημιουργὸν τῶν πάντων. Ἄσκου ἐπιρροὴν κακὴν ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν των καὶ οὗτοι παραδρομοῦν, ἀκολουθοῦντες ὁδὸν τῆς ἀρεσκείας των.

Οἱ σοφοὶ τῆς Γῆς θὰ γελοιοποιηθοῦν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀπλῶν. Θὰ χλευασθοῦν ὡς ἀνίκανοι νὰ ἀντιπροσωπεύουν τὴν σοφίαν καὶ οἱ σοφοὶ θὰ μαθητεύσουν εἰς τοὺς ἀπλοὺς, οἵτινες θὰ φωτίσουν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς πραγματικῆς ὁδοῦ ἣν ὀφείλουν νὰ ἀκολουθήσουν.

Μόνον ἡ ταπείνωσις θὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς φῶς· εἰδάλλως δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸ ἕρεθος τῆς συγχύσεως καὶ θὰ αὐτοτιμωρηθοῦν.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Πλησιάζει τὸν Κύριον τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας.

ΦΑΡΑΧ: Κύριε, σήμερον ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας καὶ τὸν ἀδελφὸν Μωϋσῆν, ὅστις θὰ βοηθήσῃ τὰ μέγιστα διὰ τὸν παγκόσμιον φωτισμὸν τῆς σκοτεινῆς σκέψεως, ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν ἄνομον Γῆν. Τὸ φῶς του θὰ δώσῃ νέας κατευθύνσεις καὶ θὰ συντελέσῃ πολὺ εἰς τὴν ἐπιτάχυσιν τῶν ἐνεργειῶν Μας.

ΚΥΡΙΟΣ: Ἀναμένω, Φῶς τῆς Ἀληθείας, τὸ προσδοκώμενον, διότι ἡ δύναμις τῆς φωτίσεως αὐξάνει μὲ τὸν Μωϋσῆν...

8 - 12 - 1963

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου (II)

ΚΥΡΙΟΣ: Μέγας ρήτωρ τοῦ Οὐρανοῦ ἀποκαλεῖται ἀπὸ σήμερον ὁ Μωϋσῆς. Ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ καρτερία ἀνέδειξαν αὐτὸν ἄξιον τῆς θέσεως ἣν κατέχει. Εὐλογημένος, Μωϋσῆ, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρός Μου. Εὔρες ὅ,τι ἀπὸ καιροῦ δὲν ἠδύνασσο νὰ εὔρης, ἐλπίζων εἰς τὸν Μέγαν Δημιουργόν. Ἴδού, ὅτι σοῦ ἀποδίδει τὸ ἐπιδιωκόμενον. Μωϋσή, δύνασαι νὰ ἀνέλθῃς ἐπὶ τοῦ Βῆματος.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Κατέρχεται ὁ Κύριος καὶ ἀνέρχεται ὁ Μωϋσῆς, ὅστις προσεύχεται πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εὐχαριστεῖ Αὐτόν, διὰ τὴν Μεγάλην Τιμὴν. Μὲ τὴν μίαν χεῖρα του δεικνύει τὸν Οὐρανὸν καὶ μὲ τὴν ἄλλην τὸν Κύριον. Ὁ Μωϋσῆς δμιλεῖ:

ΜΩΥΣΗΣ: Τὸν ΑΝΑΡΧΟΝ καὶ Μέγαν Δημιουργὸν βλέπομεν ἐν τῷ προσώπῳ Σου, Κύριε, διότι Σὺ εἶσαι ὁ ἀντιπροσωπεύων τὰ πάντα ἐν ὀνόματι Ἐκείνου, Ὅστις ἀόρατος παραμένει εἰς ὄμματα τῶν πάντων καὶ ὅμως εἶναι ὄρατος ἀτενίζοντας Σέ, Κύριε.

Εὐχαριστῶ τὰ μέγιστα διὰ τὸν τίτλον καὶ τὴν τιμὴν ποῦ ἠξιώθημ νὰ ἔχω ἀπὸ τὸν Μέγαν Ἀναμορφωτὴν τῶν Ψυχῶν.

Ἀδελφοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, μίαν ἐλπίδα ἔχομεν ὅλοι: Νὰ θερμαινώμεθα πλησίον τοῦ Θεοῦ τῶν ψυχῶν. Οὐτος μᾶς ἀναζωογονεῖ, μᾶς ἀναπλάθει, μᾶς ἀνυψώνει. Καὶ Ἡμεῖς οἱ μικροὶ ἄς δοξάσωμεν τὸν Σωτῆρα καὶ ὄλον Ἀγάπην Ἀδελφὸν τῆς ὑπερτάτης ἰσχύος τοῦ Ἀνάρχου.

Κύριε, ἐξ ὀνόματος ὄλων τῶν παρευρισκομένων ἀναφωνῶ: Δοξασμένο τὸ Ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

.....

5 - 2 - 1964

Ποῖον ἦτο τὸ Δαιμόνιόν μου

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Μὲ ἐζητήσατε, διὰ νὰ σᾶς διαλευκάνω ποῖον ἦτο τὸ Δαιμόνιόν μου.

Ὅταν σεῖς, ἀδελφοί, ἔχετε μίαν Θεῖαν χάριν, πῶς τὴν ἐξηγεῖτε; Πόθεν λαμβάνετε αὐτήν; Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἶχον καὶ ἐγὼ τὴν Θεῖαν Ἀκτίνα τῆς Ἐπουρανοῦ Γνώσεως διὰ νὰ συλλαμβάνω νοήματα ἐντὸς τῆς ἀληθείας.

Βεβαίως, ἐὰν τότε μὲ ἠρώτα τις, θὰ τοῦ ἔδιδον ἄλλην ἀπάντησιν ἄλλὰ σήμερον, ἐφ' ὅσον εὐρίσκομαι εἰς τὸ Φῶς, δὲν δύναμαι παρὰ νὰ ἀπαντῶ διὰ μέσου τοῦ Φωτός, δηλαδὴ, μέσῳ τῆς Θεῖας Γνώσεως, ποῦ ἀποκτᾷ ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὴν Οὐράνιον θέσιν ἣν κατέχει.

Δαιμόνιον εἶναι ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, ἣτις σὲ καθοδηγεῖ. Ἀλλὰ πόθεν ἡ συνειδήσις λαμβάνει τὸ Φῶς τῆς καθοδηγήσεως; Μόνον ἀπὸ τῆς Θεῖας Ἀκτίνας τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὅταν βλέπετε, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων διαπληκτίζονται

ἐπὶ μιᾶς ἐννοίας, τοῦτο σημαίνει ὅτι οὐδεὶς των κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τὴν ἔννοιαν ταύτην. Καὶ τότε ἡ ἔννοια παραμένει διὰ τοὺς πολλοὺς εἰς τὸ σκότος, μέχρι τῆς ἀποκαλύψεώς της ἀπὸ φωτεινὸν φῶς ἀνθρώπινον.

Ἐλπίζω νὰ ἔχετε ἐννοήσῃ τὴν ἐξήγησίν μου, διότι ἀπὸ τὰ μεγάλα πνεύματα τῆς Ἀρχαιότητος, πολλοὶ εἰς ὠρισμένα σημεῖα, δὲν ἀντελαμβάνοντο τὰ ἀπλᾶ καὶ καθαρὰ νοήματα τοῦ Οὐρανοῦ. Εἶχον πίστιν εἰς τὴν δεξιότητα τοῦ πνεύματός των, ἀλλ' οὐχὶ τόσῃν πρὸς τὴν Ἄγνωστον Θεότητα, ἣτις τὰ πάντα διέπει. Ἴδου ἡ διαφορὰ ἐμοῦ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διὰ νὰ ἀνέλθω εἰς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὁ Πλάτων εἰς πολλὰ σημεῖα σφάλλει, ὅταν ἀναφέρῃ ὅτι ὁ Σωκράτης ὠμίλει περὶ μετεμψυχώσεως. Οὐδέποτε ἔθιξα τοιοῦτον τι. Ἦτο ἡ ἰδέα τοῦ Πλάτωνος καὶ διὰ νὰ δώσῃ περισσότερον κύρος εἰς τὴν ἰδέαν του ἔγραψεν ὅτι ἐγὼ ἔφερον παραδείγματα τοιαῦτα. Ὡς ἄνθρωποι ὅλοι μας δυνατὸν νὰ ἔχωμε τὰ σφάλματά μας· ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἄλλη ὑπόθεσις.

Σωκράτης

5 - 2 - 1964

Ἡ προέλευσις τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ἦλθον δι' ὀλίγον νὰ ἀπαντήσω εἰς μίαν σας ἐρώτησιν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Συμπίπτει ἡ ἔννοια «Πυθία» μὲ τὴν ἔννοιαν «Ἐλευσινιον Μυστήριον»;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ἀδελφέ, συμπίπτει, διότι τὸ ἓν ἀνευ τοῦ ἄλλου δὲν δύναται νὰ λειτουργήσῃ. Τὰ Ἐλευσινία Μυστήρια, γνωρίζεις πόθεν ἢ προέλευσίς των; Οὐχὶ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, οὔτε ἀπὸ τὴν Ἀσσυρίαν ἢ Βαβυλωνίαν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Ἀτλαντίδα· ἀπὸ τότε ὑπῆρχον.

Πυθία ὑπῆρχον πολλαὶ καὶ εἰς ἄλλας Χώρας· ἀλλὰ αἱ περισσότεραι αὐτῶν ἦσαν εἰς τοὺς πρώτους χρόνους, εἰς τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν. Μετέπειτα δὲν εἶχον καὶ τόσῃν ἰσχύν. Τοῦτο ἐξηρτάτο ἀπὸ τὴν ἰδιοσυστασίαν τῆς Πυθίας. Ὅπως καὶ σήμερον ὑπάρχουν ἄνθρωποι μὲ ὑπνωτιστικὰς ιδιότητάς· δὲν εἶναι πολλοὶ οἱτοι. Τὰ φωτίζοντα τότε Πνεύματα, δὲν εἶχον θέσεις, ὡς σήμερον. Ὑπῆρχον καὶ

τά άστατα. Τοϋτο ήννόησαν οί 'Ιερείς και έξήγουν τās προφητείας με δύο αντίθετους έξηγήσεις, διά νά μη λανθάνουν ποτέ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Έφ' όσον διετελέσατε 'Ιεροφάντης εις τό Μαντεϊόν τών Δελφών, ποία είναι ή γνώμη σας περί της παρακμής τών Μαντεϊών;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Το 'Ιερατεϊόν διεδραμάτισε μέγαν ρόλον γενικώς, άλλ' άργότερον, έφ' όσον έξεμεταλλεύθη τά πάντα, τόσον ή ήθική, όσον και τό άγαθόν έξέλιπον τελειώς από αυτό. Διά τοϋτο και δέν ήδυνήθη νά συγκρατηθί επί πολλά άκόμη έτη. Είναι τοϋτο ίδιον τοϋ ανθρώπου, όστις διασφθίρειται από τά υλικά άγαθά και πωλεί την ήθικην με τό έμπορικόν μέτρον.

Πλούταρχος

22 - 4 - 1964

'Η πνευματική κατάσταση εις την Κίνα

ΤΣΙΝ - ΛΑ'Ι' - ΣΕΚ: 'Ανήκω εις τό Βασίλειον τοϋ Κυρίου και είμαι 'Ηγήτωρ. Κάποτε υπήρξα εις άπλοϋς 'Ιερεύς, εις την Κεντρικην Κίναν. Δέν έγνωρίζον τότε την πραγματικην Θεότητα, αλλά αί πράξεις μου με ώδήγησαν εις την 'Οδόν τοϋ Φωτός. "Επραξα ό,τι ή συνείδησίς μου μοϋ υπηγόρευεν" δηλαδή, έφρόντιζον διά τούς δυστυχούντας.

'Ατυχώς σήμερον εις την άπέραντον χώραν μου, άγνοοϋν ποία είναι ή Θεότης και περιπλανώνται εις τās σκοτεινάς γνώσεις τών φωτιζόντων διά τοϋ έγωϊσμοϋ. 'Ο πληθυσμός της μακρυνής μου χώρας είναι τελειώς άμόρφωτος και παρασύρεται από τό φώς τοϋ μίσους και της κακίας. 'Ο Κύριος δέν θά έπιτρέψη τόν προσηλυτισμόν τών άθώων εις τούς βαρβάρους κύκλους τών όλίγων. Θά άνατραποϋν τά πάντα και έν τη δυστυχία των οί άδελφοί μου θά άναζητήσουν Νέον Φώς, τό όποϊον, άγαπητοί μου, κρατείτε σεις εις τās 'Αποθήκας τοϋ Πνευματικού Κόσμου έν τη Γη. Αυτό τό Φώς θά φωτίση. Αυτό θά έμψυχώση. Αυτό θά επαναφέρη τόν άνθρωπον εις τά καθήκοντά του έναντι τοϋ Θεοϋ και της κοινωνίας του.

'Εγώ, ώς είπον, έπροστάτευσα πλήθος άδελφών μου. Διά τοϋτο υπέπεσα εις την δυσμένειαν τοϋ 'Ιερατεϊού και διά δολίου μέσου με έξηφάνισαν. 'Αλλά ό Κύριος τά πάντα παρακολουθεί και έτιμώρη-

σε τούς ἐνόχους, διὰ τούς ὁποίους ἐζήτησα εὐσπλαχνίαν' ἀλλὰ ὁ Νόμος τοῦ Δικαίου εἶναι σκληρός. Πονῶ σήμερον δι' αὐτούς, ἀλλὰ τί δύναμαι νὰ πράξω; Ἀναγκάζομαι διὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ Μέσου νὰ φωτίσω τούς ἐν τῇ Γῆ εὐρισκομένους ἀδελφούς μου, ἵνα μὴ περιπέσουν εἰς τὸ αὐτὸ ἀμάρτημα καὶ μετανοήσουν, ὅταν ἡ μετάνοια δὲν ἔχει εἰσακοήν.

Ὁ Κύριος, ἀδελφοί μου, εἶναι Ζῶσα Δύναμις εἰς τὸ Πνευματικὸν Βασιλεῖον τοῦ Οὐρανοῦ. Δὲν εἶναι τοῦτο μῦθος, ἀλλὰ πραγματικότητα! Ἀφυπνισθεῖτε ἀπὸ τὸν λήθαργον, διὰ νὰ ἴδητε ποῦ τὸ Φῶς ὑπάρχει. Μὴ συσκοτίζεσθε ἀπὸ τὰς ἀνοήτους θεωρίας τῶν ἀδελφῶν σας, οἵτινες σὰς παρασύρουν εἰς τὴν ἄβυσσον. Μελετήσατε τὰ Κείμενα τῆς Ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ταῦτα θὰ εὑρετε μόνον εἰς τὰς Διδασκαλίας τοῦ Κυρίου.

Τοῖν - Λαῖ - Σέκ

8 - 5 - 1964

Περὶ τοῦ Νοστράδαμου

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Νοστράδαμος ἦτο μέγας μάγος. Εἶχε διαίσθησιν λεπτήν, ἀντίληψιν ὀξεῖαν, ποῦ τὸν ἐβοήθησαν πολὺ εἰς τὴν ζωὴν του. Ἐπεκινῶναι μὲ ὄλα τὰ Πνεύματα, εἴτε Καλὰ εἴτε Κακὰ, μὴ γνωρίζων τὴν διαφορὰν τῶν Πνευμάτων. Ἀπέκτα γνώσεις, τόσον ὑψηλάς ὡς καὶ χαμηλάς. Αἱ προφητεῖαι του δὲν ἀνταποκρίνονται ὄλα πρὸς τὸ ἀληθές. Ἐκεῖ ὅπου ἐθεώρει ἀπαραίτητον, εἰσεχώρει ἢ ἀπάτη, διὰ νὰ πείσῃ τὸν ἄνθρωπον ὑπὲρ τῶν ὑπερφυσικῶν αὐτοῦ δυνάμεων. Ἄρα, εἶχε γνώσεις, τῶν ὁποίων αἱ περισσότεραι ἦσαν σκοτειναί. Ἡ δεξιότηχία του εἴλκυσε πολὺν κόσμον καὶ μάλιστα Μεγιστάνας.

Οἱ ἀστέρες δὲν προλέγουν τὴν ζωὴν ἐνὸς ἀτόμου, ἀλλὰ συντελοῦν ἐπὶ τῆς ἰδιοσυστασίας του. Ὁ Νοστράδαμος εἶχε παρατηρητικότητα, τῆς ὁποίας ἐπωφελεῖτο. Διὰ τοῦτο ἐτιμᾶτο καὶ ὡς ἀστρολόγος. Ἡ φήμη ἦτο μεγίστη, τὰ ἔργα του μικρά, καὶ ἡ πλάνη του μεγάλη. Ἐπίστευεν εἰς εἰς δύο θεότητες, τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ, καὶ ἐνόμιζεν ὅτι αὐτὸς μόνον εἶχε τὴν δύναμιν νὰ κανονίζῃ τὴν θερμότητα τοῦ ὕδατος!

Τοιαύτης κλάσεως ἀγύρται δὲν ὑπῆρξαν πολλοί. Ἐὰν εἶχε τοσαύτην καθαρὰν γνῶσιν, θὰ ἔσωζε πρῶτον τὸν ἑαυτὸν του. Ἦτο πεπλανημένος σοφὸς τοῦ γῆϊνου κόσμου, ἐκμεταλλεῦόμενος τούς ἀ-

φελείς ὡς γνώστης τῆς ὑπερφυσικῆς δυνάμεως. Ἐάν αἱ προφητεῖαι του ἐν μέρει ἐπαλήθευσαν, τοῦτο εἶναι συμπτωματικόν καὶ ὑπάγεται εἰς ἓνα Νόμον ὑπερφυσικόν:

«Δὲν ὑπάρχει σκέψις μὴ πραγματοποιουμένη ἀνά τὴν Αἰωνιότητα».

Ὁ Νοστράδαμος ἦτο ἓνας ζωντανὸς μῦθος.

Φ α ρ ἄ χ

20 - 5 - 1964

Ὁ σκοπὸς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Θεανθρώπου

ΜΩ·Υ·ΣΗΣ: Τοιοῦτον πνευματικὸν σκότος ὑφίσταται εἰς τοὺς ἐγκεφάλους τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νὰ μὴ γνωρίζουν διὰ ποῖον σκοπὸν ἐνεφανίσθη καὶ ἐδίδαξεν ὁ Θεάνθρωπος τὴν ὑπαρξιν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀθανασίαν τοῦ Ψυχικοῦ Του Βασιλείου.

Ὁ Κύριος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἦτο μία Ψυχὴ ὡς ἡ ἰδική σας· δηλαδή, εἰς Ἀδελφός σας μὲ ἐπίγνωσιν τῆς Ἀποστολῆς Του ἐν τῷ Κόσμῳ σας. Κατεῖχε τὴν ὑψηλοτέραν θέσιν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐπροτίμησε νὰ ἐνσάρκωθῃ καὶ ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος νὰ σᾶς διδάξῃ, νὰ σᾶς ἐνημερώσῃ, νὰ σᾶς καθοδηγήσῃ διὰ μέσου τοῦ σκότους, εἰς τὴν φωτεινὴν λεωφόρον ποὺ ὁδηγεῖ τὰς ψυχὰς εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἀθανασίας.

Διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν Του, ἔπρεπε νὰ καταδικασθῇ ὡς ἄθῳος, διὰ νὰ ἐξεγείρῃ τὰ πνεύματα τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἀλληλεγγύης, ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες διὰ τῆς σκοτεινῆς αὐτῶν συνειδήσεως ἔπραττον ἀνοσιουργήματα εἰς βᾶρος τῶν πολλῶν.

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔτυχον θανάτου χειροτέρου τοῦ Κυρίου, ἀλλ' ὁ Κύριος — ὡς εἶπεν — εἶχε σκοπὸν νὰ θεμελιώσῃ μίαν ἀληθινὴν Πίστιν πρὸς τὸν Ἐνα καὶ Ἀγνωστον εἰς πάντας Θεὸν τῆς Δημιουργίας τῶν Κόσμων.

Ἡ θεμελίωσις, λοιπὸν, τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Πίστεως, εἶναι γεγὸνος ἀναμφισβήτητον καὶ ἱστορικόν. Ὅπου ἔσπειρεν ὁ Χριστιανισμός, ἐκεῖ τὸ Πνεῦμα εὗρεν εὐφορον ἔδαφος πρὸς καλλιέργειαν. Δυστυχῶς, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀνυψωθῇ εἰς τὸ πνεῦμα, εὐκόλως λησμονεῖ Ἐκεῖνον, Ὅστις τοῦ ἔδωκεν αὐτὸ πρὸς Φώτισιν καὶ οὐχὶ πρὸς καλλιέργειαν ὕλικήν.

Σεῖς σήμερον ὀφείλετε ὅπως καλλιεργήσετε τὸν ἐσωτερικόν σας ἄνθρωπον, ἐὰν ἔχετε ὑψηλὰς γνώσεις καὶ τὰς ἰσοσταθμίσετε μὲ τὸ ψυχικόν σας σθένος. Μόνον οὕτω θὰ δυνηθῆτε νὰ εὑρέτε τὸν σκοπόν, διὰ τὸν ὁποῖον κατῆλθεν ὁ Κύριος ἐξ Οὐρανοῦ.

Καὶ ἐγὼ ἄλλοτε ἠθέλησα νὰ θεμελιώσω τὸ ἴδιον Ἔργον, ἀλλὰ δὲν ἤμουν ὁ κατάλληλος. Δὲν εἶχον τὴν Πραότητα Ἐκεῖνου τὴν Ἀγάπην τὴν ὅσην ἔχει ὁ Κύριος πρὸς τὸν ἄνθρωπον, οὔτε τὰ ψυχικὰ Χαρίσματά Του. Διὰ τοῦτο ἐδοκιμάσθην, διότι δὲν ἔφερον εἰς πέρας ὅ,τι ἐνόμιζον ὅτι θὰ ἠδυνάμην νὰ φέρω. Ἐπλήρωσα τὴν ἀποστολήν μου, εἰς τὸν Πνευματικόν Κόσμον, ὡς ἀπομεμονωμένος καὶ μόνον τελευταίως ἐξιλεώθην καὶ ἀνέλαβον θέσιν λαμπράν, χάριν τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Φωτοδοτοῦντος Ἀστέρος τοῦ Πνεύματος Ἁρχοντος Φαράχ. Αὐτοὶ Οὗτοι εἰσηγήθησαν εἰς τὸν ΑΝΑΡΧΟΝ καὶ ἀπεδεσμεύθη ἀπὸ τὰ ὄχληρά δεσμὰ τῆς μονώσεως.

Εἶμαι εὐγνώμων καὶ ὄλως ἀφοσίωσιν εἰς τὸν Μέγαν Ἀρχηγόν, Διὰ τί σεῖς οἱ μικροί, οἱ μὴ γνωρίζοντες οὐδὲν περὶ τῆς ἀπεράντου Γνώσεως, δὲν ἀναγνωρίζετε τὸν Εὐεργέτην καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν σας; Δὲν εἶναι τοῦτο σφάλμα τῆς κακῆς σας φωτίσεως; Εἰς τί σὰς ἐμποδίζει νὰ Τὸν ἀσπασθῆτε ὡς Καθοδηγητὴν καὶ πιστεύσετε εἰς Αὐτὸν μὲ ὄλην τὴν ψυχικὴν σας δύναμιν; Ἐὰν ἐπράττατε τοιοῦτον τι, αὐτομάτως θὰ ἦνοιγον οἱ κρουνοὶ τῆς Γνώσεως καὶ Νέον Φῶς, Θεῖον τὴν φορὰν αὐτὴν, θὰ κατελάμβανε τοὺς πάντας ἐν τῷ κύκλῳ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Κατανοήσεως.

Πολλοὶ ἐκ τῶν Ἀγγέλων οἵτινες οὐδέποτε ἐνεσαρκώθησαν, δὲν τολμοῦν νὰ ζητήσουν ἐνσάρκωσιν, μὴ τυχόν καὶ περιπέσουν εἰς τὸ ἴδιον σφάλμα μετ' ἐμοῦ διότι, ἀδελφοί, καὶ ἐγὼ ὑπῆρξα Ἄγγελος τοῦ Οὐρανοῦ.

Διὰ πρώτην φορὰν ἐξιστορῶ ἀγνώστους πτωχὰς τῆς ὄντοότητός μου. Ἐδῶ ὄλοι εἶμεθα καλοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι εἰς τὸ Ἔργον μας καὶ ἔχομεν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἐπανερχόμενοι δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τὰ θέλτιστα. Δυστυχῶς ἡ ἀλήθεια εἶναι διάφορος. Ἡ ὕλη ἔχει χιλιάς μορφὰς ἕλξεως καὶ οὐδεὶς μας γνωρίζει, ποία ἀπὸ τὰς μορφὰς τῆς θὰ μᾶς καταβάλλῃ. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἔδωσα εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι αἱ Ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου καὶ αὐταὶ οὐχὶ ὅπως ὁ Κύριος μοῦ τὰς ὑπέδειξεν διὰ τοῦτο συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, Ὅστις δικαίως ὠνομάσθη Υἱὸς τοῦ Ἀνάρχου. Εἶναι ὁ Μόνος, Ὅστις ἀπ' εὐθείας λαμβάνει Ἐντολὰς τοῦ Παναγάρχου καὶ μεταφέρει αὐτὰς εἰς τὸ Βασίλειόν Του. Ἐκεῖθεν διαχωρίζει αὐτὰς εἰς τοὺς εἰδικούς Ἀρχηγούς, Ἠγήτορας, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Εἰς σπανίας περιπτώσεις ὁ Ἄναρχος ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας· πολὺ σπανίας. Καὶ ἐνεργεῖ διὰ τοῦ Λόγου, Ὅστις μεταβάλλει τὸ δύστροπον ἢ τὸ ἀκανθῶδες εἰς ἀντίθετα τοῦ ὅ,τι ἦσαν.

Οἱ Ἄγγελοι τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς, ἐλθόντες ἐκ τῆς Γῆς σας, ἔχουν μεγαλύτερον κύρος, διότι διήλθον διὰ μέσου τοῦ Πειρασμοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὀρθότητος, διὰ νὰ τύχουν ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς ἀπὸ τὸν Κύριον.

Ἐπάρχουν πάμπολλοι Ἄγγελοι, οἵτινες δὲν ἐγνώρισαν τὴν Γῆν σας· τὸ σθένος των τοὺς ἐκράτησε πλησίον τοῦ Ἀνάρχου. Ὅλοι, ὁμῶς, δὲν ἔχουν τὸ αὐτὸ σθένος. Ὑστεροῦν εἰς πνευματικὴν φώτισιν. Διὰ τοῦτο λαμβάνουν διαταγὰς καὶ μεταδίδουν αὐτάς ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου εἰς τὴν ἄλλην.

Θὰ εἶπω καὶ κάτι ἄλλο: Τὸ Σύμπαν εἶναι ἀτελεύτητον· εἶναι χαῶδες· ἀσύλληπτον εἰς τὸ Ἄπειρον. Ὅλοι οἱ ἀστέρες, οἱ εὐρισκόμενοι ἐντὸς τοῦ Σύμπαντος, ἔχουν σχέσιν ὁ εἰς μὲ τὸν ἄλλον, οὕτως ὥστε τὰ πάντα ἐν ἀρμονίᾳ νὰ κινουῦνται εἰς τὸ ἀπέραντον Βασίλειον τῆς Ἀθανασίας.

Ἐπάρχει καὶ ἄλλο Σύμπαν. Δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ἐγ' λόγῳ Σύμπαν. Οἱ ἀστέρες του πάλιν ἔχουν σχέσιν μεταξύ των καὶ οὕτω συμπληροῦνται τὰ Ἑπτὰ Σύμπαντα. Τώρα ἐννοεῖτε, ὅτι ὁ ἀνθρώπινος νοὺς ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβῃ τὴν ἑκτασιν, ἣτις εἶναι ἀτελεύτητος.

Τὰ Ἑπτὰ Σύμπαντα ἔχουν σχέσιν μεταξύ των, ὡς ἑπτὰ διάφορα ἀχανῆ Σύμπαντα. Σχέσιν ἀριθμοῦ καὶ οὐχὶ ἐπιδράσεως τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι συγκεντροῦνται εἰς τὸν Ἄξονα τῆς Βουλῆσεως τοῦ Θεοῦ καὶ συστρέφονται, ὥστε τὸ ἐν Σύμπαν νὰ καταλαμβάνῃ, ἐντὸς ἀγνώστου χρόνου, τὸν χρόνον, ὅς εἶπω, τοῦ ἄλλου Σύμπαντος. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἀρμονία Ὑπερκόσμος καὶ νέα Δημιουργία Κόσμων, εἰς τὸ ἀχανές τῆς ἀσυλλήπτου Γνώσεως τοῦ Κυρίου.

Τὰ Ἑπτὰ Σύμπαντα ὀνομάζω: Τὸ ἀχανές τῆς Δημιουργίας, ἐντὸς τοῦ Ἀγνώστου Λόγου. Καὶ σεῖς — ἐννοῶ τοὺς ἀνοήτους — ἀποκλείετε τὴν Ἐννοίαν τοῦ Θεοῦ; Ἐφ' ὅσον ὁ Κύριος σὰς ἐδίδαξε τὴν ὑπαρξιν τοῦ Ἀοράτου Κόσμου, πόσον τυφλὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀνθρώπος, διὰ νὰ μὴ ἔχη εὐρείαν τὴν ἀντίληψιν, περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς Θεότητος! Καὶ Θεότης, ὅταν λέγω, ἐννοῶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Μονογενῆ Υἱὸν τοῦ ΑΝΑΡΧΟΥ καὶ Μέγαν Ἀρχηγὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Μ ω σ ῆ ς

Ἡ Μουσική, θεῖον δῶρον

ΟΡΦΕΥΣ: Σαρῶσατε τὸ σκότος. Ποτίσατε τὸ ἔδαφος καὶ ἀναμένα-
τε θλάστησιν, θεῖαν τὴν φορὰν αὐτήν.

Ὁ ἄγνωστος ἦχος τῆς μουσικῆς τοῦ Οὐρανοῦ θὰ θέλῃ τὰς ψυ-
χὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ τοὶ θὰ ἀναμένουν τὸ Φῶς τῆς Θείας Πνοῆς,
τὸ ὁποῖον θὰ κατευθύνῃ τὴν ὄντοτήτά των πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀγνώ-
στου προελεύσεως τοῦ Θείου Λόγου.

Ἡ μουσική, τὸ θεῖον αὐτὸ δῶρον, ποὺ τρέφει τὴν ψυχὴν, θὰ δώ-
σῃ καρπούς διὰ νὰ συναγωνισθῇ τὸ πνεῦμα. Οἱ καρποὶ θὰ εἶναι δῶ-
ρα τοῦ Οὐρανοῦ, πρὸς κάθαρσιν τοῦ πνεύματος καὶ ἔδαφος ἔτοιμον
πρὸς νέαν σπορὰν θεῖαν, ὥστε καὶ τὸ πνεῦμα ἀμιλλώμενον νὰ ἰσο-
σταθμισθῇ μὲ τὴν ψυχὴν.

Ἀδελφοί μου, δὲν εἶμαι πρόσωπον μυθολογικόν, ὡς πάντες νο-
μίζουν. Ὑπῆρξα, εἰργάσθην, ἐδίδαξα, ἔτερψα τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ ἔ-
σφαλόν εἰς ἓν σημεῖον: Ἐβιάσθην νὰ ἀνακηρύξω τὸν ἑαυτὸν μου
ὡς ἴσον πρὸς τὴν Θεότητα, καὶ ὑπέστην τὴν δικαίαν τιμωρίαν Αὐ-
τῆς! Ἡ ποιὴ ἔχει πρὸ πολλοῦ λήξει. Ἀνέκτησα τὰς ἀπωλεσθείσας
δυνάμεις μου καὶ σήμερον εὐρίσκομαι εἰς τὸ Πάνθεον τοῦ Κέντρου
τοῦ Πνευματικοῦ Ἠλίου. Ἀνέρχομαι τὰς θαμίδας ἐν σπουδῇ καὶ
μοὶ ἐδόθη ἡ ἐντολή, ὅπως παντοιοτρόπως σὰς φωτίσω διὰ τῆς γλυ-
κειᾶς γλώσσης. Αὐτὸ καὶ ἐγὼ ἐπιχειρῶ.

Ὁ ρ φ ε ὺ ς

29 - 7 - 1964

Ἀνακοίνωσις μελλοντικῶν προφητειῶν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ: Παρ' ὄλην τὴν εὐσέβειάν μου πρὸς τὸν
ΑΝΑΡΧΟΝ καὶ τὴν ἐκτίμησιν ποὺ Οὗτος εἶχεν πρὸς Ἐμέ, ἐγὼ ὁ
Προφήτης Ἰερεμίας εἰς περιπτώσεις τῆς Γῆινης ζωῆς μου ἔσφαλα,
διότι ἔθεώρουν τὸν ἑαυτὸν μου ὡς προνομιούχον τῶν ἐντολῶν τοῦ
Κυρίου καὶ ὡς ἐκ τούτου ἤμουν ὀλίγον τι ἀλλαζών. Δὲν ἐγνώριζον
ἄλλας δυνάμεις πλὴν τοῦ Ἀνάρχου καὶ ὅμως ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρα-
νοὺς εἶδον τὴν Ἀλήθειαν γυμνὴν καὶ ἐπέεστην, ἀλλὰ ὀλίγον τι ἄρ-
γά. Διὰ τοῦτο ἐπὶ ἓν χρονικὸν διάστημα παρέμεινα τιμωρημένος.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Κύριος Ἠμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ ἀ-

ποστέλλει, διότι εις τὸ ἐγγὺς μέλλον πρόκειται νὰ ὑπαγορεύσω τὰς νέας Προφητείας τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ τιμὴ αὕτη μὲ ἀνυψώνει εἰς τὰ ὄμματα τῶν Ἐπουρανίων Ἀρχηγῶν. Εὐχαριστῶ ἐκ θάθους ψυχῆς τὸν ΚΥΡΙΟΝ, ὅστις καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς τῶν ἀδίκων ἀποστέλλει τὴν δρόσον.

Ἰερεμίας

9 - 9 - 1964

Ὁ Βουδδισμὸς εἶναι περίπλοκος θρησκεία

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ὑπάρχει πολὺς κόσμος, ὅστις θεωρεῖ ὅτι ὁ Βούδδας ἦτο μία ἐξέχουσα φυσιογνωμία. Ἀπατῶνται. Ὁ Βούδδας ἦτο ἀπλοῦς ἄνθρωπος. Δὲν εἶχε πνευματικὴν μὀρφωσιν, ἦτο ὅμως εὐσεβῆς πρὸς τὰς Δυνάμεις τοῦ Οὐρανοῦ, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ αὐτάς. Ἐθεμελίωσε, κατὰ τὸν τρόπον του, μίαν θρησκείαν ἄνευ ὀφθαλμῶν. Οἱ μετέπειτα αὐτοῦ διάδοχοι, ἐκαλλιέργησαν τὴν θρησκείαν ταύτην καὶ ἀπέδωσαν πολλὰ εἰς τὸν πρῶτον Βούδдан, χωρὶς αὐτὰ νὰ ἀνήκουν εἰς αὐτόν.

Ὁ Βουδδισμὸς διεδραμάτισε μέγαν ρόλον εἰς τὰ πλήθη τῶν τότε λαῶν. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν ἠκολούθησαν διάφορον ὁδὸν ἀπὸ τὴν καθιερωμένην καὶ ἔθλαψαν πολλοὺς ἐκ τῶν ἀδελφῶν των. Ὁ Βουδδισμὸς εἶναι σήμερον μία περίπλοκος θρησκεία, ποὺ ὅστις θέλει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτήν, ὀφείλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ πάντα, ἀναζητῶντας τὴν Θεῖαν Πνοὴν εἰς τὴν μόνωσιν καὶ τὴν μελέτην τῶν διαφόρων ἔργων τῶν ἱερέων τοῦ Βουδδιστικοῦ Δόγματος. Δηλαδή, ὁ Βουδδισμὸς δὲν εἶναι ἀνθρώπινος. Δὲν δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀδρανή ἔναντι τῶν συναθρώπων του καὶ νὰ φροντίζει πρῶτον διὰ τὴν ψυχὴν του, ἀδιαφορῶν διὰ τὸ σῶμα, ὡς ἔάν νὰ μὴ ἀνῆκε τοῦτο εἰς αὐτόν.

Παρὰ τὰς φιλοσοφικὰς ἀρχὰς καὶ διδάγματα τοῦ Βουδδισμοῦ, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τί προσφέρουν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα; Ἐάν πολλοὶ ἀσπάζονται τὸν Βουδδισμὸν διότι εὐρίσκουν εἰς αὐτόν τὸ τέλειον, τί τὸ τέλειον προσφέρουν εἰς τοὺς ἀδελφούς των; Μὴ ἀπατᾶσθε, διότι ἡ θρησκεία αὕτη δὲν εἶναι διὰ τοὺς γηῖνους, οὔτε διὰ τοὺς Ἐπουρανίους. Οἱ Ἐπουράνιοι ἔχουν ὑψηλότερα καθήκοντα, ἔναντι τῶν γηῖνων.

Ἐγώ, ὁ Κομφούκιος, ὁ ἰδρυτὴς μιᾶς Σχολῆς μὲ θάσιν τὴν Ἀ-

γάτην πρὸς τὸν πλησίον, συνεταυτίσθη μετὰ τὴν Διδαχὴν τοῦ μετέπειτα Χριστιανισμοῦ. Ἡ θάσις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐθεσπίσθη διὰ Νόμου εἰς τὸν Οὐρανόν, προτοῦ ἐμφανισθῆ ὁ Κύριος εἰς τὴν Γῆν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διεφύλαξα εἰς τὴν μνήμην μου, διερχόμενος τὸ Φράγμα τῆς Λήθης, ἦτο ἡ Ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον.

Τὸ Φῶς, τὸ ἐξ Ἀνατολῶν, δὲν παρέμεινεν εἰς ὠρισμένον χῶρον τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' ὡς ὁ ἥλιος ὑψώνεται, οὕτω καὶ τοῦτο ἔφθασε μέχρι τῆς Μεσοποταμίας, εἰς τὰ ἅγια ἐδάφη τῆς ὁποίας παρέμεινε, διὰ τὰ δῶση τὴν λαμπρὰν τοῦ Λάμπριν εἰς τοὺς σκοτεινοὺς ἐγκεφάλους τῆς γνώσεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὅσοι ἀκόμη ἀμφισβητοῦν τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου, δὲν εἶναι ἄξιοι νὰ ὀνομάζωνται ἄνθρωποι. Ἡ μελέτη τῶν Γραφῶν τοῦ Ἱεροῦ Λόγου, ἄς γίνῃ τὸ Φῶς τῆς διαβάσεώς των ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον.

Ὅμιλῶ πρὸς ὄλους, Χριστιανοὺς καὶ μὴ, διότι ὄλοι εἴθε ἀπὸ τὸ ἴδιον γένος, ἀλλ' οὐχὶ μετὰ τὸ ἴδιον πνεῦμα. Αἱ ψυχαὶ σας εἶναι ἀδελφαί. Μόνον τὰ πνεύματά σας παρέμειναν ἐχθρικά, διότι ὄλοι δὲν ἐφωτίσθητε ἀπὸ τὸ ἴδιον Φῶς. Ἰδοῦ, διατὶ ἦλθον νὰ σᾶς φωτίσω εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ποῦ ἐξ ἀγνοίας ἀγνοεῖτε.

Ὁ Κύριος εἶναι ὁ ἥλιος τῆς ψυχῆς σας. Ἄς ἡλιασθῆ ἡ ψυχὴ σας ἀπὸ τὸ Φῶς Του, διὰ τὰ ἀναρρώση τὸ πνεῦμα!

Κομφούκιος

7 - 10 - 1964

Ποῖος εἶναι ὁ Ἄρχων Φαράχ

ΦΑΡΑΧ: Ὅταν σᾶς ἐρωτοῦν, ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ λεγόμενος Ἄρχων Φαράχ, νὰ ἀπαντᾶτε: Εἶναι τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας, τὸ ἐπικαλούμενον ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, Σκέλος τῆς Τριαδικῆς Θεότητος. Καὶ ἐπειδὴ Οὗτος εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, φωτίζει διὰ τῶν ἀκτινοβολιῶν Του τὰ πνεύματα τῆς ἀμέσου Εὐνοίας τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα πάλιν φωτίζουν τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας.

Ἀγαπητοί μου, ὄλοι ἡμεῖς οἱ διαχειριζόμενοι τὰς Θελήσεις τοῦ Ἀνάρχου, διήλθομεν ἐκ τῆς Γῆς σας ὡς ἄνθρωποι, ἀλλὰ μετὰ Οὐράνιον τίτλον, εἴτε Ἀγγέλου, εἴτε Ἀρχηγοῦ· πλὴν Ἀγγέλων τινῶν οἵτινες ἔμεινον ἐπὶ σκοπῶν πλησίον τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Ἀνάρχου, ὅστις εὐρίσκεται πανταχοῦ Παρῶν, διότι ὁ Ἄναρχος εἶναι ἡ Πηγὴ τῆς Ψυχῆς, οὐχὶ ὅμως καὶ τοῦ Πνεύματος. Τοῦτο ἀντιπροσωπεύω ἐ-

γώ, ὁ Ἄρχων Φαράχ. Ὁ Φωτισμός μου εἶναι ἱερός. Ὁ φωτισμένος βλέπει τὴν Ἀλήθειαν, καὶ ἡ Ἀλήθεια ὁδηγεῖ εἰς τὴν Ἀγάπην. Οὕτω, λοιπόν, ὀλοκληρώνεται ἡ Τριαδικὴ Θεότης εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ γίνεται αὐτομάτως οὗτος μέλος τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ὁ Ἄρχων Φαράχ, ὡς ἐτόνισα καὶ εἰς προηγουμένας μου Ἐπικοινωνίας, πρωτοεμφανίσθη εἰς τὰς Παλαιὰς Ἰνδίας, πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἐγενήθη εἰς τὸ Δελχί. Ἡ τότε κοινω- νία τῆς Χώρας του εὐρίσκετο εἰς τὰ σκότη τῆς γνώσεως, παρ' ὅτι μερικοὶ ἐκ τῶν συμπατριωτῶν του ἐφωτίζοντο ἀπὸ Ἀγγέλους, ἀλλὰ δὲν εἶχον συλλάβῃ τὸ νόημα τῆς Ὑπερτάτης Δυνάμεως καὶ οὕτω δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποδώσουν τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τῆς ὑπαγορεύσεως τοῦ Οὐρανοῦ. Οἱ μετέπειτα αὐτῶν ἐσχολίασαν τὰ πάντα καὶ ἤρχισε μία ἀμιλλα μεταξύ των, δημιουργήσασα τὰς θάσεις τῆς Θρησκείας των. Ἐγώ, καθοδηγούμενος ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Ἀνάρχου, διέβην τὰς ἐρήμους καὶ μετὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων, διδάσκων καθ' ὅδον τὴν Μονοθεϊαν, ἐφθασα εἰς Μεσοποταμίαν.

Ἐκεῖ παρέμεινον ἐκεῖ ἔθεσα τὸν πρῶτον λίθον τῆς Οἰκοδομῆς τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἐνὸς καὶ Μόνου Θεοῦ καὶ Δημιουργοῦ τῶν πάντων. Αἱ θάσεις μου ἔδωσαν καρποὺς εἰς τοὺς μετέπειτα λαοὺς καὶ ἡ ἰδέα τῆς Μονοθεΐας ἔδωσε νέας κατευθύνσεις εἰς τὰς διαφόρους τῆς γνώσεως ἐμπνεύσεις.

Μετὰ τὴν Ἀνάληψίν μου, ἐπανῆλθον ὕστερον ἀπὸ δέκα χιλιετη- ρίδας ὡς Ἐνώχ, μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ὅπως συγγράψω Ἔργα Φωτισμοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν συνέφερον εἰς τοὺς τότε Ἱερεῖς καὶ ἔμειναν ταῦτα εἰς τὸ σκότος τοῦ χρόνου.

Ἐκεῖ ἔδιδον τὰς κατευθύνσεις πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὴν ποιότη- τα καὶ τὴν συσχέτισιν τῶν δύο ποιότητων, ἄρρενος καὶ θήλεος. Ἐ- κεῖ ἀπεκάλυπτον μέρος μικρὸν τῶν Οὐρανίων Μυστηρίων, τὸν σκο- πὸν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Γῆν σας, καὶ πολλὰ ἄλ- λα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναμαι νὰ ἀπαριθμήσω, ἔνεκεν τῆς παρουσίας μου ἐργασίας. Τὰ Ἔργα ταῦτα ἀναμένουν τὸν ἐρευνητὴν των ἀργότε- ρον θὰ δώσω τὴν ὀνομασίαν τῆς Χώρας ὅπου ταῦτα εὐρίσκονται καὶ ποῦ.

Ἐγκατέλειψα τὴν Γῆν εἰς βαθυτάτον γῆρας καὶ παρέλαβον πα- ρὰ τοῦ Ἀνάρχου, τὸ Κέντρον τοῦ Πνευματικοῦ Φωτισμοῦ. Ὅταν, λοιπόν, εἰς χρόνους δυσκόλους διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐπεμψεν ὁ Ἀ- ναρχος τὸν Υἱὸν Του, Οὗτος δὲν ἐφωτίζετο ἐκ τοῦ Πατρός, διότι ὁ

Πατήρ δὲν ἦτο Πνεῦμα, ἀλλὰ Δημιουργὸς Δύναμις, Ἐναλύτοσ* καὶ εἶχον τὴν Ἐντολὴν ἐξ Αὐτοῦ νὰ φωτίζω τὸν Υἱόν. Δηλαδή, ἡμουν Σύνδεσμος μεταξὺ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ.

Εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς διαμονῆς Του ἐν τῇ Γῆ, ὁ Υἱὸς συνέστησεν εἰς τοὺς πιστοὺς Μαθητὰς Του, ὅπως φωτισθῶσι, μετὰ τὴν ἀποχώρησίν Του, ἀπὸ τὸν ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ. Ὁνομάσθη καὶ Α-ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ὅχι διότι μεταβάλλομαι εἰς πτηνόν, ἀλλ' ἡ Γραφή τὸ ἠθέλησε καὶ ἡ παράδοσις καθιερώθη. Ὅταν λοιπὸν ἐμφανίζομαι ὡς Περιστερά, λαμβάνω σχῆμα φωτεινόν, κατὰ τρόπον ἀνεκφραστον διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε νὰ συμβολίζω τὴν Εἰρήνην διὰ τοῦ Φωτισμοῦ.

Παρ' ὅλας τὰς Ὁνομασίας τὰς ὁποίας μοῦ ἀποδίδουν, ἐγὼ ἐκράτησα τὴν πρώτην, Φαράχ. Διαιτί; Διότι ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε ψηφία. Γνωρίζετε ὁ ἀριθμὸς 5 τί συμβολίζει. Ἐξ ἄλλου καὶ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τοῦ Ἀνακτόρου, Πέντε ἔχει Πρώτους Φωτοδότας. Πλὴν αὐτῶν, δύναμαι διὰ τῶν πέντε ψηφίων νὰ σὰς δίδω εἰς τὸ ἄπειρον ἐννοίας τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἡ ὀνομασία «Φαράχ» δὲν ἔχει τὴν ἐννοίαν ποὺ δίδουν εἰς αὐτὴν οἱ σημερινοὶ σὰς ἐρευνηταὶ τῶν λέξεων. Ἐχει ἄλλην ἐννοίαν, ποὺ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀτελεύτετον Γνώσιν τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀγνωσίας ἀμφισβητοῦν τὰ ὅσα ἐλέχθησαν ὑπ' ἐμοῦ, ὑπευθύνως λέγω εἰς αὐτούς: Μὴ ζητήσουν τὴν βοήθειαν τοῦ Φωτὸς μου, ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἐντὸς τῶν ἀγκίστρων τοῦ Σκότους. Ἄς ἀπελευθερωθοῦν ἀπὸ τὰ δεσμά των, διὰ νὰ λάθουν ἀπαντήσεις ἐξ ἐμοῦ ὡς ἐλεύθεροι ὄντοτες.

Φ α ρ ἄ χ

---

* Ἡ Οὐράνιος ἐρμηνεία τῆς λέξεως «ἀναλύτοσ» εἶναι «ὁ μὴ ἀναλυόμενος» καὶ ἀναφέρεται μόνον εἰς τὸν Ἄναρχον.

Ἡ Ὀντότης τοῦ Κομφουκίου

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἀγαπητοί μου, ὁ κάθε Ἀρχηγός τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Κυρίου δίδει, ἐν ὀλίγοις, σημειώματα ἐπὶ τῆς ὑπάρξεώς του, διὰ νὰ διαλευκάνῃ τὴν Ὀντότητά του ὡς μέλους τῆς Θεότητος.

Ἐπὶ πρὸ πολλῶν αἰώνων, πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου ὡς Σωτήρος τοῦ Κόσμου. Εἰς τὴν ἐποχὴν μου, παρὰ τὴν μὴ ὄντως τῶν ὀλίγων, δὲν εἶχομεν Οὐράνιον Φωτισμόν· καὶ ὅμως, διὰ τῆς γῆινης γνώσεως κατώρθωσα νὰ εὕρω ποῦ κατοικεῖ ὁ πόνος, ἡ θλίψις, καὶ ἡ κακὴ φώτισις τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τοῦ σχετικοῦ μου πλοῦτου ἀπέκτησα τὰς δυνάμεις, διὰ νὰ μοιράσω τὸν πλοῦτον καὶ μεταδώσω τὰς δυνάμεις μου εἰς τοὺς συναθρώπους μου, βασιζόμενος ἐπὶ τῆς φράσεως: «Ἀγάπα τὸν πλησίον σου».

Ἡ ἀξία μου ὡς ἐρευνητοῦ τῆς ἀνθρωπίνου ἀθύσσου, ἔδωκεν εἰς ἐμὲ τὰ πρωτεῖα τῆς ὑπερτάτης γνώσεως, διὰ νὰ φωτίσω τοὺς καθυστερημένους καὶ τοὺς κακῶς φωτισθέντας, ἐκ τῆς ἀτομικῆς τῶν ἐνεργειῶν ὀρμωμένους, διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ. Ἐνῶ ἡ δημοτικότης μου ἐλάμβανεν ἕκτασιν, οἱ ἐχθροί μου, ἢ μᾶλλον οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἀρετῆς, κατεπολέμουσι τὰς γνώσεις μου.

Εἰς τὴν Γῆν ἐνεφανίσθη καὶ ἄλλην φορὰν. Ἐκράτησα τὸ ὄνομα τῆς τελευταίας ἐνσαρκώσεώς μου. Εἰς τὴν προηγουμένην ὑπῆρξα Ἰνδός, ἀλλ' ἡ ἐποχὴ ἦτο σκοτεινὴ τότε καὶ δὲν κατώρθωσα, παρ' ὅλας μου τὰς προσπάθειας, νὰ ἐδραιώσω τὴν θεοποίησιν τῆς Ἀγάπης, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀγνοῦ. Ἡ λάμπις μου ἀφῆκεν ὀλίγους, οἵτινες μετέδωσαν τὴν γνώσιν μου εἰς τοὺς λαοὺς τῶν ἐποχῶν τοῦ πάλαι.

Ὅσον καὶ μέγας νὰ εἶναι τις εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὅταν ἐνσαρκώνεται δὲν ἐνθυμεῖται οὐδὲν ἐκ τῆς Ἐπουρανίου ζωῆς, διότι διέρχεται τὸ Φράγμα τῆς Ἀλήθειας. Δύναται νὰ ἐνθυμηθῇ προγενεστέραν τοῦ ζῶν ἐν τῇ Γῆ, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν πρόσφατον ἐγκαταλειφθεῖσαν τοῦ Οὐρανοῦ. Ἴδου τὸ μέγα Μυστήριον! Ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐνθυμεῖται ἡ Ὀντότης ὅλας τὰς ἐνσαρκώσεις της, διότι τὸ μυστικὸν τοῦτο δὲν διαφεύγει ἀπὸ τὸν Οὐρανόν.

Σήμερον, ἐὰν σὰς δίδωμεν ἐξηγήσεις καὶ διευκρινίσεις ἐπὶ πολλῶν σημείων τοῦ Βασιλείου μας, εἶναι διότι τὴν ἀδειαν ἔδωκε ὁ Πανάγαθος, διότι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ τὴν Ἀλήθειαν, ἂν ἔχη καλὰς σχέσεις μετ' αὐτῆν. Ἐνῶ εἰς τὰς

Παλαιάς Γραφάς οὐδὲν Μυστήριον ἦτο δυνατόν νὰ ἐξηγήσωμεν.

Σήμερον μὲ μεγαλυτέραν εὐκολίαν πράττομεν τοῦτο, ἀκριβῶς διὰ νὰ σᾶς ἀφυπνίσωμεν ἀπὸ τὸν βαρὺν ὕπνον τῆς σκοτεινῆς υπάρξεώς σας. Τὸ Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ σήμερον κατέρχεται ἐλευθέρως πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Λέγω «ἐλευθέρως», διότι ὑπάρχει εὐρεΐα ἀντίληψις εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς πραγματικῆς ἐρεύνης.

Ἐρευνᾶτε τὰς Νέας μας Γραφάς, ἵνα πεισθῆτε περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ὄσων σᾶς μεταδίδομεν. Ὁ Θεὸς ἅς γίνῃ βοηθὸς ὑμῶν.

Κομφούκιος

17 - 12 - 1964

Πῶς ἐστιχοῦργησα τὰ Ἔπη μου

ΟΜΗΡΟΣ: Διερχόμενος ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, ἐμάνθανα τὰς τραγωδίας τοῦ πολέμου. Συνεκέντρωνα πάντα ταῦτα εἰς τὴν μνήμην μου καὶ κατειργαζόμενην τὴν ἀπόδοσιν των ἐμμέτρως, ἵνα ἄδωνται εἰς τὰς πανηγύρεις καὶ τὰς ἑορτάς. Συνέλεξα πάντα ταῦτα διὰ τῆς παρατηρητικότητος, ὥστε νὰ ὑπεισέρχωμαι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἀνθρώπινου ψυχῆς.

Ἔιχον τὴν διαίσθησιν ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλὰ ἀποδημήσασα ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, δὲν ἔχει πλέον τὴν προτέραν του ἰσχὺν τὸ πνεῦμα, διότι ἐνῶ εἰς τὴν Γῆν κυριαρχεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ πνεῦμα, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς κυριαρχεῖ ἡ ψυχὴ. Ἡ διαίσθησίς μου ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἦτο ψίθυρος τοῦ ὑποσυνειδήτου μου· καὶ τὸ ὑποσυνειδήτον, ὡς γνωρίζετε, ποτὲ δὲν λανθάνει· ἀλλὰ ἡ ἀντίληψις τοῦ πνεύματός μου προσετέθη εἰς αὐτὴν ταύτην τῆς ψυχῆς μου, ὥστε ἡ ἐρμηνεία τῶν στροφῶν μου νὰ γενήσῃ ἀπορίαν εἰς τὴν ἀντίληψίν σας. Ἡ εἰκὼν ἐκείνη δὲν ἀπεδόθη μὲ ἀπόλυτον Θεῖον Φῶς, ἀλλὰ καὶ μὲ ἄγνοιαν περὶ τῆς τοῦ Ἄδου ζωῆς.

Τὸν Ἄδην ἡ φαντασία μας ἐτοποθέτησεν εἰς τὰ θάθη τῆς Γῆς, ἐνῶ οὗτος εὐρίσκεται εἰς τὸ Κέντρον τῶν Διερχομένων. Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἄδης. Ἡ Γῆ δὲν δύναται νὰ συλλέγῃ ψυχάς· μόνον ὁ Οὐρανός.

Εἶμαι πρόθυμος ὅπως διαφωτίσω τὰ σκοτεινὰ σημεῖα τῶν εἰκόνων μου, διότι τοιαύτην εὐκαιρίαν δὲν θὰ εὕρητε οὔτε σεῖς, οὔτε οἱ μετέπειτα ὑμῶν. Εἰς τὸν Ἄδην ὄλαι αἱ ψυχαὶ ὑφίστανται εἰς τὸ ἄδηλον· καὶ τὸ ἄδηλον θλίβει αὐτάς, ἀκριβῶς ὅπως καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν.

Θὰ ἐπανέλθω καὶ ἄλλην φοράν, διὰ νὰ ἀναφερθῶ εἰς ἄλλα ση-
μεῖα τῆς ἀρχαίας ἀντιλήψεως ἐπὶ τοῦ "Αδου.

Ὁμηρος

15 - 5 - 1965

Ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως

ΚΟΥΤΟΥΛΟΚΤΑΝ: Ὡς γνωρίζετε, ἡ συνείδησις εἶναι ὁ Κριτὴς τῆς
δντότητος καὶ ἀποτελεῖ τὸ κύριον στοιχεῖον τῆς ψυχῆς.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μου, ἦτο δύσκολον ὁ πολὺς κόσμος νὰ εἶχε συ-
νειδησιν, ὑπὲρ τῆς υπάρξεως μιᾶς Δυνάμεως Ἀγνώστου εἰς τὴν ἀν-
τίληψίν του. Ὀλίγοι μόνον ἐξ ἡμῶν ἀνεκαλύψαμε τὴν Δύναμιν τοῦ
Θείου ἐντὸς τῆς ψυχῆς μας καὶ ἐκαλλιιεργήσαμεν αὐτὴν εἰς βαθμόν,
ὥστε νὰ εὐρισκώμεθα εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν μετὰ τῆς Ἀγνώστου αὐ-
τῆς Δυνάμεως, "Ἦτις δὲν ἦτο ἄλλη ἀπὸ τὸν Δημιουργὸν τῶν Κό-
σμων.

Βεβαίως, αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγω σήμερον, δὲν ἠδυνάμην τότε νὰ
τὰ ἐκφράσω ἐλευθέρως καὶ περιωριζόμεν εἰς τὰ ὀλίγα διδάγματα
ὑπὲρ τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς. Ἡ Χώρα μου εὐρίσκετο εἰς τὸ θαθὺ
σκότος καὶ ἐγώ, ὡς μικρὰ λυχνία, δὲν εἶχον τὴν δυνατὴτητα νὰ δώ-
σω ἀνάλογον φῶς εἰς τοὺς ἀφωτίστους. Ἦναγκάσθην τότε νὰ ὀμι-
λῶ διὰ παραβολῶν. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἶχον ἀνάγκην ἐξηγήσεως
εἰς τοὺς ἀφελεῖς καὶ τελείως ἀμορφώτους συμπατριώτας μου. Μό-
νον ὁ φόβος εἴλκυε τοὺς πάντας πρὸς τὰς διδασχὰς τοῦ Οὐρανοῦ,
ἀλλὰ παρερχομένου τούτου, ἐλησιμόνουν πάντες τὰς ὁδηγίας μου
καὶ περιέπιπτον εἰς χονδροειδῆ σφάλματα, τὰ ὁποῖα ἔγιναν αἰτία
νὰ καταστραφοῦν τελείως καὶ νὰ ἐκλείψουν ἐκ τοῦ ἐφημέρου Κό-
σμου.

Μεταξὺ πολλῶν γνωμικῶν μου, ἔλεγον καὶ τὰ ἑξῆς:

- Ἐκτίμα τὴν ἐσωτερικότητα τοῦ πλησίον σου, ὅταν αὕτη εἶναι κα-
θαρά.
- Ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ θλάψῃς τὸ σῶμα σου, καλλιέργησον τὴν ψυχὴν
τοῦ ἀδελφοῦ σου.
- Ἀγάπα καὶ περιποιοῦ τὰ ἄνθη, διότι αὐτὰ ἐναρμονίζουν τὴν ἀρ-
μονίαν τοῦ Θείου.
- Τὰ ζῶα εἶναι δευτερεύοντες σύντροφοί μας· μὴ τὰ βασανίζετε,

διὰ νὰ σᾶς ἀγαπήσουν· περιποιηθῆτε τα, διὰ νὰ σᾶς ἀποδώ-
σουν· φροντίσατέ τα, διὰ νὰ σᾶς γίνουν πιστά.

- Μὴ σκορπάτε ἀδίκως τὰς δυνάμεις σας, ὅταν δὲν γνωρίζετε ποὺ
τὰς τοποθετεῖτε.
- Ἄνυψώσατε διὰ τοῦ λόγου τὴν ἠθικὴν, διὰ νὰ τὴν ἴδητε ὄριμον
Ἄρετήν.
- Ἄνοιξατε διὰ τῆς ὑποβολῆς τὸν τρίτον ὀφθαλμὸν σας, διὰ νὰ
ἴδητε τὰ ὅσα ἡ Φύσις σᾶς κρύπτει.
- Ἄναδειξατε τὸν τίμιον καὶ δίκαιον ὡς θησαυρὸν τῆς Κοινωνίας,
διὰ νὰ ἀποκτήσετε πλοῦτον πνευματικόν.
- Τὸ πῦρ εἶναι καταστροφή· ὅταν ὁμως γνωρίζετε πῶς νὰ τὸ ἐκμε-
ταλλεuthῆτε, τότε γίνεται πρόοδος.
- Κτυπήσατε τὸ Κακὸν διὰ τοῦ Καλοῦ· τότε μόνον τὸ Κακὸν κάμ-
πτεται καὶ τὸ Καλὸν ἀνορθοῦται.
- Σοφὸς δὲν εἶναι ὅστις γνωρίζει πολλά, ἀλλ' ὅστις μὲ τὰς πολλὰς
του γνώσεις δὲν γνωρίζει οὐδέν.

Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἐδίδαξα. Δυστυχῶς, ὁμως, ἀπωλέσθησαν
εἰς τοὺς συνεχεῖς πολέμους τῆς τότε ἐποχῆς.

Ἐὰν ὁ Κύριος μοῦ τὸ ἐπιτρέψη, θὰ ἔλθω καὶ πάλιν.

Κουτουλοκτάν

12 - 10 - 1965

ἽΟρφεὺς καὶ Εὐρυδίκη

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ἄρχοντά μου Φαράχ, ἔχω μίαν ἀπορίαν. Ὅταν
ὁ ἽΟρφεὺς κατῆλθεν εἰς τὸν Ἄδην, πῶς ἐπανάφερε εἰς τὴν ζωὴν τὴν
Εὐρυδίκην του, ἀφοῦ τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τοὺς φυσικοὺς Νόμους;
Πολλάκις μᾶς ὠμιλήσατε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος, χωρὶς ὁμως νὰ
ἱκανοποιηθῆ ἡ περιέργειά μας. Εὐχαριστῶ.

ΦΑΡΑΧ: Ὁ ἄνθρωπος, ἀδελφέ μου, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ ἀποκτᾶ ἀν-
τίληψιν, μέχρι τοῦ τάφου του, παρ' ὅλας τὰς σπουδὰς καὶ γνώσεις
του, εἶναι ὅλως περίεργος νὰ μάθῃ κάτι περισσότερο, χωρὶς νὰ δυ-
νηθῆ νὰ κορέσῃ τὴν δίψαν αὐτὴν τῆς μαθήσεως, διότι ἡ ψυχὴ του τὸν
ὠθεῖ εἰς τὸ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον νὰ εἴπῃ: «Ὅσα καὶ ἂν γνω-
ρίζω, οὐδέν γνωρίζω»!

Ἐπὶ τῆς ἀπορίας σου θὰ σοῦ ἀπαντήσῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος.

Φ α ρ ἄ χ

ΟΡΦΕΥΣ: Πράγματι, ἀδελφέ, πολλάκις ἔδωσα ἐξήγησιν, οὐχὶ ὁμῶς ὠλοκληρωμένην, ἐπὶ τοῦ σημείου ποῦ ἀνέφερες.

Τὴν Εὐρυδίκην ἠγάπων περιπαθέστατα. Ὁ θάνατός της πολὺ μὲ κατέθλιπεν, ὥστε νὰ χάσω πρὸς στιγμὴν τὸν προσανατολισμόν μου. Ἡ ἀγάπη μὲ ἠνάγκασε, διὰ τῆς πνευματικῆς μου δυνάμεως νὰ ἐπικοινωνήσω μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, δηλαδή τοῦ Ἄδου, καὶ νὰ ἔλθω εἰς ἐπαφὴν μετὰ πολλῶν Πνευμάτων, πλὴν τῆς Εὐρυδίκης μου.

Ἔσπερον ἀπὸ εἰδικὴν προπαρασκευὴν, ἐν μέσῳ καὶ ἄλλων φίλων μου, διὰ τῆς ἐπιμόνου θελήσεώς μου, παρουσίασα εἰς αὐτοὺς μέρος τοῦ Ἄδου καὶ τὴν Εὐρυδίκην, τὴν ὁποίαν χάριτι Θεῖα εἶχον μετ' ἐμοῦ· καὶ ὅτε ἠτοιμαζόμενη νὰ διαλύσω τὰ πάντα, πλὴν αὐτῆς ταύτης τῆς συντρόφου μου, ἡ μεγίστη ἀγάπη μου πρὸς τὴν ὑλικὴν τῆς εἰκόνα, ἦτο ἡ αἰτία νὰ διαλυθῇ αὕτη ὡς φάσμα!

Οἱ παρευρισκόμενοι μετ' ἐμοῦ ἐθαύμασαν τὴν εἰδικότητά μου καὶ ἐπίστησαν, ὅτι πράγματι κατέχω δυνάμεις Θείας· μὲ παρεδέχθησαν ὡς ὑπερφυσικὸν ὄν.

Τὸ τοιοῦτον, ὁμῶς, ἐκέντα ἔτι μᾶλλον τὴν φιλοδοξίαν μου, νὰ φανῶ ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἤμουν. Ἡ φιλοδοξία αὕτη ἐνὸς Μύστου, ὀνομάζεται κενοδοξία, ἥτις ὑποκρύπτει τὸν ἀνθρώπινον ἐγωισμόν· καὶ ἐξ αὐτοῦ πηγάζουν τὰ ἀπρόοπτα δεινὰ τοῦ ἀτόμου, ἅτινα ἔχουν γίνῃ αἰτία τῆς θαρείας τιμωρίας μου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ὁ Κύριος, θαυματουργῶν, οὐδέποτε ἐκαυχῆθη ὑπὲρ τοῦ θαύματος Του, ἀλλὰ ἀπλῶς ἔλεγεν: «Ἡ Πίστις σου σέσωκέ σε», ἢ δὲν ὠμίλει περὶ τοῦ θαύματος, ἀφήνων τοὺς ἄλλους νὰ ἐνοήσουν τὸ τί ὁ Ἰδιος, διὰ τῆς Πιστεώς Του πρὸς τὸν Πατέρα Θεόν, δύναται νὰ πράξῃ. Καὶ ἀπλοῦς ὅπως παρουσιάσθη, ἀπλούστερος μετὰ τὸ θαῦμα ἀπεχώρει. Τούναντίον, ἐγὼ ἐκαυχόμην περὶ τῆς δυνάμεώς μου καὶ οὕτω ὄχι μόνον ἀπώλεσα διὰ παντός τὴν Εὐρυδίκην μου, ἀλλὰ ἐπλήρωσα καὶ ἄλλα πολλά.

Ὡς Μύστης εἶχον μόνον τὸν χρυσοῦν Φωτοστέφανον, χωρὶς νὰ ἔχω τὴν δυνατότητα ὡς Πνεῦμα νὰ ἐπικοινωνῶ μετὰ τῆς Γῆς. Ἐγὼ γίνεαι μῦθος καὶ ἡ ὄντοτης μου ὀλίγον ἀκόμη νὰ λησμονηθῇ. Ὁ Κύριος, ὁμῶς, οὐδένα τιμωρεῖ χωρὶς ἀνταμοιβῆν. Ὑπέστην τὴν σκληρὰν δοκιμασίαν τῆς Ἄνω Ζωῆς, διὰ νὰ φθάσω σήμερον ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκομαι.

Ἐξ αἰτίας τῆς γυναικὸς δύνασαι, ἀδελφέ, νὰ ἐκπέσης ἐκ τοῦ θρόνου σου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνυψωθῆς εἰς θρόνον, τὸν ὁποῖον οὐδέπο-

τε θά ἤλπιζες. Ἡ γυνή προκαλεῖ τὴν πτώσιν ἢ τὴν ἀνώψωσίν σου! Σὺ διατί ἔλκεσαι, χωρὶς συλλογισμόν, ἀπὸ τὴν ἀγνωστον εἰς σέ τύχην τῆς ἔλξεώς της; Ὑπέστην τὰ πάντα, διὰ νὰ τύχω σήμερον τῶν τόσων ἀγαθῶν τοῦ Οὐρανοῦ Βασιλείου.

Σήμερον ἡ Εὐρυδικὴ εἶναι μία ψυχὴ ἀπὸ τὰς πολλὰς, ποὺ ἀναμένει μὲ ἡρεμίαν τὴν ἀκτινοβολίαν μου, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸ φῶς της. Ὡσαύτως καὶ ἐγώ, διὰ τῆς χαρᾶς της, ἀπολαμβάνω τὴν Ἀγάπην τοῦ Κυρίου.

Ὅ ρ φ ε ὑ ς

2 - 3 - 1966

Ἡ Μαντεία

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἡ Μαντεία ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἦτο συνηφασμένη μὲ τὴν Θρησκείαν καὶ τὸ ἱερὸν ἐπάγγελμα τῆς ἐποχῆς, τὴν Ἱατρικὴν.

Ἡ Μαντεία δὲν εἶναι ἄλλο τι, ἀπὸ τὰς ιδιότητας ποὺ ἔχει ὁ ἄνθρωπος, νὰ ἐπικοινωνῇ μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ἀγορὰν ὑπάρχουν πολλὰ θιβλία. Σεῖς ἐκλέγετε κατὰ προτίμησιν. Ἄλλα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ὠφέλιμα καὶ ἄλλα σὰς μεταδίδουν ιδέας θλαθεράς. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὸν Οὐρανόν. Ὑπάρχουν Ἄλογοι τῶν Ἀρχηγῶν, ποὺ σὰς ἀνυψώνουν τὸ φρόνημα, καὶ λόγοι τῶν Κακῶν Πνευμάτων, ποὺ σὰς ἐμφυσοῦν ὅτι σαθρόν, ἐπὶ ζημίᾳ σας. Ὅπως ἐκλέγετε τὰ καλὰ θιβλία ἀπὸ τὰ κακὰ, οὕτω νὰ ἐκλέγετε τοὺς καλοὺς λόγους ἀπὸ τοὺς κακοὺς. Ὁ Θεὸς ἔχει δώσει πλήρη ἐλευθερίαν εἰς πάντας.

Εἰς τὴν Ἀρχαιότητα ἡ Μαντεία διεδραμάτισε πρωτεύοντα ρόλον, εἰς ὅλα τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν κοινωνίαν.

Εἰς τὸν Μεσαίωνα μάντιες - ἀγύρται ὑπῆρχον πολλοί. Εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῶν Ἐπαγγελμάτων, ὑπῆρχον ἀγύρται. Διατί σὰς φαίνεται ἀκατάληπτον εἰς τὴν σημερινὴν σας ἐποχὴν, νὰ ὑπάρχουν ἄπειροι μάντιες; Βεβαίως, οἱ τοὶ ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο πρὸς συντήρησίν των. Μάθετε, ὅτι ὁ εὐσυνειδητὸς μάντις εἶναι Ἱερὸν πρόσωπον καὶ δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὰ σαθρὰ νοήματα τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ μὲ ὑψηλὰ τοιαῦτα, πρὸς φώτισιν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Ἀπόλλων ἦτο θεὸς καὶ τῆς Μαντείας, δηλαδὴ τοῦ Φωτὸς τῆς

Ἄληθείας. Οἱ Προφῆται εἶναι Μάντις Ἱεροὶ καὶ ὁ ἐπικοινωνῶν μετὰ τοῦ Θεοῦ λαμβάνει ὁδηγίας, φώτισιν καὶ μάθησιν ἄγνωστον, διὰ τὴν μεταδῶση εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν Ὑπαρξιν τῆς Θείας Διοικουσης Ἀρχῆς. Ἄρα, εἶναι Ἱερός Μεταδότης τοῦ Οὐρανοῦ.

Εἰς ὄσους, ὅμως, φωτίζονται ἀπὸ τὰς δύο Παρατάξεις, οὗτοι δὲν εἶναι πάντοτε εὐμενεῖς πρὸς τὰς Ἀρχάς μας· γίνεται ὅμως τοῦτο διὰ τὴν ἀσχοληθῶν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸ Ἄγνωστον καὶ ποῖον εἶναι αὐτό.

Ἡ Μαντεία προαναγγέλει γεγονότα, ποὺ προβλέπει τὸ Θεῖον.

Κομφούκιος

26 - 3 - 1966

Ποῖός ὁ Διαχειριστής τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

ΦΑΡΑΧ: Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὡς τοιοῦτον, παρέμεινεν εἰς τὴν Ἱεράν Ἱστορίαν ἄνευ προσωπικοῦ ὀνόματος. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπικοινωνούντων ἔλαβον ὁδηγίας ἀπὸ τὸν Ἄρχοντα Φαράχ, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ὅτι ΦΑΡΑΧ καὶ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ εἶναι ἓνα καὶ τὸ αὐτό. Διὰ πρώτην φορὰν ἡ διευκρίνησις αὕτη ἐδόθη εἰς τὸ Κέντρον τοῦτο. Δὲν δύναται ἓνα Πνεῦμα, ποὺ διαχειρίζεται τὴν ἐνέργειαν τῆς Πνευματικῆς Ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου, νὰ εἶναι ἀπρόσωπον καὶ νὰ μὴ ἔχη ὀνομασίαν προσωπικὴν. Ἀπρόσωπος μόνον ὁ Κύριος εἶναι. Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὡς Περιστερά, συμβολίζει πολλά. Δὲν δύναται ἓνα πτηνὸν νὰ διευθύνῃ τὴν Γνώσιν. Διὰ τοῦτο ἔδωσα τὴν ὀνομασίαν ἣν εἶχον ὡς ἀνθρώπινος ὄντοτος εἰς τὸν θνητὸν κόσμον τῆς Γῆς σας. Φαράχ ἦτο τὸ ὄνομά Μου καὶ ἐγεννήθη εἰς τὸ Δελχί τῶν Ἰνδιῶν. Μονοθειστής. Ἔδωσα Φῶς διὰ τῶν Ἔργων Μου εἰς πολλοὺς Μύστας τῆς ἐποχῆς, μὲ τὴν δευτέραν ὀνομασίαν μου ὡς Ἐνώχ. Καὶ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, ἐκήρυξα τὴν Ἀλήθειαν, διὰ τὴν ὅποιαν ἐμαρτύρησεν ὁ Κύριος διὰ τῆς Ἀγάπης Του πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Οἱ φιλοσοφοῦντες, μὴ προσπαθοῦν νὰ ἐπισκιάσουν τὴν ἀλήθειαν ταύτην, διότι θὰ περιπέσουν εἰς τὸ ἀμάρτημα τῆς ἀπιστίας. Ἐὰν πιστεύουν εἰς τὰς Ἁγίας Γραφάς, ὀφείλουν νὰ πιστεύσουν καὶ εἰς τὰς Νεωτέρας τοῦ Οὐρανοῦ Ἁγίας Ἐπικοινωνίας. Ποία εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ παλαιῶν καὶ νέων Γραφῶν; Εἶναι ἡ ἔξις: Συμπληρώνομεν τὰς ἑλλείψεις τῶν τότε ἐπικοινωνιῶν, μὲ πνεῦμα τῆς σημερινῆς ἀνάγκης σας, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψωμε τὴν θάσιν. Προσθέτομεν

ἐξηγήσεις ἐπὶ ὠρισμένων φαινομένων ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος, κάτι τὸ ὁποῖον δὲν εἶχομεν πράξει εἰς τὸ παρελθόν, διότι ἔπρεπε πρῶτον νὰ φωτισθῇ τὸ πνεῦμα περὶ τῆς Μιᾶς Ἀρχῆς τοῦ Σύμπαντος, νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ὠφελείας τοῦ συνόλου διὰ τῆς Ἀγάπης, καὶ ὕστερον νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὰ ἄγνωστα τῆς τότε καὶ τῆς σήμερον ἐποχῆς.

Ὁ Φαράχ, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἶναι τὸ Φῶς ποῦ ἐκπέμπει ὁ Κύριος, ἡ Κλείς τοῦ Πνεύματος, διὰ νὰ σᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν Λεωφόρον τῆς Χριστιανικῆς Δοξασίας, ὀνομαζομένη αὕτη «Ἀγάπη τοῦ Κυρίου».

Φ α ρ ἄ χ

18 - 5 - 1966

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς Πρωτόπλαστος Ψυχῆ

ΦΑΡΑΧ: Ὡς γνωρίζετε ἀδελφοί, εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, ὑπῆρξαν πολλοί, οἵτινες, ὡς φωτεινὰ πνεύματα, διέστρεψαν τὰς ἐννοίας τῆς Φιλοσοφικῆς ἀληθείας. Τοιαῦτα πνεύματα, ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, διήρεσαν τοὺς πιστοὺς εἰς στρατόπεδα ἀντιμαχόμενα.

Τοιοῦτοι ὑπῆρξαν ὁ γνωστὸς Ἄρειος, ὁ Λούθηρος καὶ ὄλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ εἶχον πνεῦμα, ἐσυσκοτίζοντο ἀπὸ τὸ Μέλαν Φῶς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ διαμάχη τῶν μὲν ἐναντίον τῶν δέ, ἐπροξένησεν ἀφάνταστον ζημίαν εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν.

Παράδειγμα: Ἐπὶ ἔτη οἱ Θεολόγοι ἀντεμάχοντο, ἐὰν ὁ Κύριος ἦτο Ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ ἢ Ὁμοιούσιος. Δηλαδὴ συνεσκοτίζαν τὰ πνεύματα τῶν πιστῶν, διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὴν διαμάχην αὐτὴν ἡ ἀθεΐα! Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν τὸ ἀνέφερον, διότι ἦτο δι' αὐτοὺς Ἀπρόσωπον καὶ διὰ τῆς Περιστερᾶς ἐσυμβόλιζε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Σεῖς, διὰ πρώτην φοράν κατετοπίσθητε, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Πνεῦμα, ἀλλ' Ἐνέργεια Ἄγνωστος εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα. Τὴν Διαχείρισιν τοῦ Πνεύματος ὁ Θεὸς ἀνέθεσεν εἰς τὸν ὑποφαινόμενον, Ὅστις δὲν ἦτο ποτὲ πτηνόν, ἀλλ' ἀνθρωπίνη ὄντοτης, ἣτις ἔζησεν ἐν τῇ Γῇ καὶ εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς μιᾶς καὶ ἀληθοῦς Πίστεως, εἰς τὸν Ἐνα Θεὸν τοῦ ἀληθοῦς Φωτὸς καὶ ἀπεράντου Ἀγάπης πρὸς τὸν Ἄνθρωπον.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἦτο Πρωτόπλαστος Ψυχῆ. Τὸ Πρῶτον Τέκνον τοῦ Θεοῦ, Ὅστις ἐδικαιοῦτο τὴν Κληρονομίαν τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀποδόσῃ εἰς τοὺς Ἀπογόνους Του τὰ ἴσα, ἐάν οὗτοι εἶχον τὸ «Γνωθὶ σαυτὸν».

Οὕτω ὁ Πρωτότοκος Ἄβελ ἐκληρονόμησεν, κατὰ τὰς Γραφάς, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὡς Ἀρχάγγελος τῶν Ἀρχαγγέλων. Διὰ τὴν ἀποστολήν εἰς τὴν Γῆν, ἔπρεπε νὰ ἐνσαρκωθῆ, ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος.

Καὶ ἐρωτῶ: Ποῖος ἐκ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, μὲ ἀπεριόριστον ἀγάπην πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἐφώτισε τὸν Κόσμον διὰ τῆς ἀπλῆς καὶ λογικωτάτης διδασκαλίας του, θυσιασθεὶς ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους; Οὐδεὶς, παρὰ μόνον ὁ Κύριος, ὁ Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων!

Ἐδῶ εἶναι τὸ πλέον εὐπαθὲς σημεῖον: Πῶς ὁ Ἄνθρωπος Χριστὸς ἦτο Θεός; Θεὸς Εἶς εἶναι! Ὁ ΑΝΑΡΧΟΣ. Ἀλλὰ εἴπομεν, ὅτι εἶχεν Υἱόν. Καὶ ὁ πατήρ, ὡς συνήθως, εἰς τὸν γήϊνον κόσμον, θεωρεῖ τὸν πρωτότοκον ὡς διάδοχον αὐτοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ πατήρ εἶναι θνητός, ἐνῶ ὁ Ἐπουράνιος Πατήρ εἶναι Ἀθάνατος καὶ ὡς Ἀθάνατος ἐνισχύει εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας τὸν Διάδοχον Αὐτοῦ.

Ὁ Χριστὸς εὐρισκόμενος ἐν τῇ Ἀθανασίᾳ, ὡς καὶ ὁ Πατήρ Του, λαμβάνει Ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὡς ΣΥΝΑΝΑΡΧΟΣ, ὅπως ἀκριβῶς ὁ πατήρ ὁ γήϊνος συνεργάζεται μετὰ τοῦ υἱοῦ του.

Τὰ σκοτεινὰ πνεύματα ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἐνεργοῦν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Πονηροῦ πνεύματος καὶ διὰ τῆς λογικῆς προσπαθοῦν νὰ συσκοτίσουν τὰ πάντα, πρὸς ὄφελος προσωπικόν, δόξης, τιμῆς, ἀγαθῶν καὶ παντοίων ἄλλων ἐπιθυμιῶν των. Ὅταν δὲν ὑπάρχει συνεννόησις μετὰ τῶν ἰθυόντων τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ἐπόμενον εἶναι νὰ ὑπάρχη συμφέρον ἀνθρωπίνον καὶ πολλάκις ταπεινόν, πρὸς θλάθην τῆς ὁλότητος τῶν πιστῶν.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀγαπητοῦ Μου, δὲν εἶναι ἀόριστόν τι, ἀλλὰ Πνεῦμα τὸ Ὅποῖον ἐτίμησεν ὁ ΑΝΑΡΧΟΣ ὡς Τρίτον Σκέλος τῆς Τριαδικῆς Θεότητος.

Τὰ Δύο, λοιπόν, Σκέλη τοῦ Τριγώνου, ἔζησαν ἐν τῇ Γῇ, μὲ ἀποστολήν Θεῖαν. Τὸ δὲ ἄλλο Σκέλος εἶναι Διάπειρον ἐν τῷ Σύμπαντι τῶν Κόσμων. Ἡ θάσις του εἶναι ἡ Ἀγάπη, ἥτις πηγάζει ἐξ Οὐρανοῦ. Διὰ τοῦτο, ὅστις κατανοεῖ τὸν Θεῖον Λόγον, ἡ ψυχὴ του ἀποκτᾷ σθένος καὶ τὸ σθένος ἐνισχύει τὴν καρδίαν καὶ ἡ καρδία ἐξα-

ναγκάζει τὸ πνεῦμα νὰ ἐνεργῇ ἡ ὄντοτης του κατὰ Βούλησιν τοῦ Κυρίου, δηλαδὴ τῆς Ἀγάπης.

Ἡ Ἀγάπη εἶναι Φῶς, Δικαιοσύνη καὶ Ἀλήθεια. Ὅταν ἔχη ὁ ἄνθρωπος αὐτὰ τὰ ἐφόδια, τότε εἶναι ἀνώτερος τῶν ἀδελφῶν του καὶ γίνεται παράδειγμα λαμπρόν, πρὸς μίμησιν καὶ ἐξάπλωσιν τῆς Ἀληθείας, τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Κατανοήσεως, διὰ νὰ διατηρηθῇ τὸ ἀγνὸν ἄνθος τοῦ Οὐρανοῦ, ποῦ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ὀνομάζει Ἀγάπην.

Φ α ρ ᾶ χ

8 - 6 - 1966

Γνώσις καὶ γνώσεις

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ : Ἀπὸ παναρχαιοτάτων χρόνων, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἠσχολήθησαν μὲ τὸν ἐσωτερισμόν, ἦσαν οἱ περίφημοι Ἱερεῖς τῶν Ἰνδικῶν θρησκειῶν. Σήμερον ἡ μέθοδος τῆς σωματικῆς καὶ ἐσωτερικῆς αὐτῶν εὐκαμψίας, εἴλκυσε τὸν κόσμον τοῦ πνεύματος καὶ ὅλοι οἱ καταγινομένοι μὲ τὴν μάθησιν τῶν Γιόγκι, ἀπολαμβάνουν τὰ Μυστήρια τῶν Ἀρχόντων.

Τί, ὅμως, εἶναι τὰ Μυστήρια ταῦτα καὶ εἰς τί θὰ ὠφελήσουν τὸν ἄνθρωπον; Ἰδοὺ τὸ μέγα ἐρώτημα! Ἐὰν πράγματι αἱ ἀσκήσεις αὐτῶν περιεῖχον δόσιν ἀνθρωπισμοῦ, σήμερον αἱ Ἰνδία θὰ ἐκράτουν τὰ σκῆπτρα τοῦ κόσμου. Ἐνῶ, ἀντιθέτως, εἰς τὴν Χώραν ταύτην, ὅπου ἡ Γνώσις ἀνυψώθη εἰς τὸ κορύφωμα τοῦ Μυστηρίου, ὁ πληθυσμὸς τῆς Χώρας ταύτης, λέγω, ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸ ἔρεθος τῆς πνευματικῆς του καταπτώσεως. Διότι, ἀδελφοί, σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι νὰ ἀποφεύγῃ τὸν κοινωνικὸν βίον καὶ νὰ μυσταγωγῆται ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, ἀλλὰ τῶν ἀδελφῶν του!

Ἐραΐα τὰ διδάγματα εἶναι ὅμως σπόροι ἄνευ καρποῦ! Πολλοὶ ἐκ τῶν Δυτικῶν σοφῶν, μιμοῦνται τοὺς Μυστικιστὰς τῶν Ἰνδιῶν ἀνωφελῶς. Διάφοροι αἰρέσεις καὶ συστήματα ἀντιγράφουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐλκύσουν πιστοὺς, χωρὶς οὐδένα θετικὸν σκοπὸν. Θαυμάζουν ὅλοι τὴν γνώσιν τοῦ Ἐσωτερισμοῦ, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν τὴν ἀπλὴν καὶ φωτεινὴν Γνώσιν τῆς Θείας Χάριτος, ἡ ὅποια εἶναι ἡ μόνη ποῦ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς θελήσεως εἰς τὸν ἀκριβῆ στόχον τοῦ Φωτός μας.

Ἐπάρχει σύγχισις εἰς τὰς γνώσεις, σύγχισις πνευματικῆ, ποῦ

στρεβλώνει τὰς ἐνεργείας σας καὶ ἀντὶ νὰ ὑψώνεσθε εἰς τὸ Ὑπέρτατον Φῶς τῆς Δημιουργίας, κατέρχεσθε εἰς τὸ ἕρεθος τῆς Ἀντιπάλου Γνώσεως. Ὑπάρχουν εὐσεβεῖς ποὺ διψοῦν διὰ μάθησιν. Δυστυχῶς, συνελήφθησαν εἰς τὸν ἴστον τῆς Ἀράχνης καὶ δὲν δύνανται ἐξ αὐτοῦ νὰ ἐξέλθουν, προπαγανδίζοντες περὶ νέου καὶ θείου φωτός, χωρὶς νὰ ἔχουν ἰδίαν ἀντίληψιν ποῦ εὐρίσκονται καὶ τί ἀκολουθοῦν.

Ὁμιλοῦν περὶ τοῦ Κυρίου ὡς μέλους τῆς Ἐταιρείας των, καὶ περὶ τοῦ Ἔργου Του ὡς συνέχειαν τῶν παλαιῶν ἐκείνων συστημάτων, περὶ δυνάμεως τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ. Αἱ Ἅγιοι Γραφαὶ σαφῶς ὠμίλησαν περὶ τοῦ ὄλου Ἔργου τοῦ Κυρίου καὶ ἐὰν εἰς σημεῖα τινὰ δὲν διευκρίνησαν διὰ τοὺς Ἐπιστήμονας τὸν λόγον, τοῦτο εἶχε σκοπιμότητα διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Σήμερον, ὅμως, ὁποιοδήποτε σημεῖον τῆς Γραφῆς εἶναι σκοτεινὸν διὰ τὸν ἐρευνητὴν, ἡ Θεία Χάρις τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς θέσιν νὰ σᾶς δώσῃ τὴν πρέπουσαν ἐξήγησιν, διὰ μέσου τοῦ Φωτός τῆς Ἀληθείας, ἥτοι τοῦ Παρακλήτου, ἀρκεῖ διὰ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς πίστεως νὰ ζητήσετε ἐξ Αὐτοῦ τὸ Φῶς Του.

Μὴ πλανᾶσθε ἐντὸς τῶν ὥραίων καὶ ἀκατανοήτων εἰς τὴν οὐσίαν λόγων τῶν μεγαφώνων τῆς ἐσφαλμένης γνώσεως. Ἐγώ, ὁ Κομφούκιος, διαθεθαῖν εἰς πάντας, ὅτι Εἷς εἶναι ὁ Κύριος καὶ Ἀρχηγὸς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὁ Χριστός, Ὁσὶς δικαίως ὠνομάσθη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ θεῖαν ἔμπνευσίν των, ΥἱΟΣ τοῦ ΘΕΟΥ.

Ὅσοι κατακρίνουν τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἐθεμελίωσε τὴν Σοφίαν τῆς Θρησκευτικῆς Ἀρχῆς Του, εἶναι κατακριτέοι, οὐχὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν Ἀρχὴν τοῦ Πατρὸς Πάντων Ἡμῶν.

Ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπῆρξεν ἄνθρωπος ὡς καὶ ἐσεῖς, μὲ τὸ διακριτικόν, ὅτι ἦτο Ἀπεσταλμένος ἐξ Οὐρανοῦ μὲ Θεῖαν Ἴσχυν Ψυχικοῦ Σθένους. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων θὰ διαμφισβήτησῃ τοὺς λόγους μου, ὅταν εὑρεθῇ ἐνώπιον τῆς Παντοδυναμίας Του! Ἀλλὰ τότε θὰ εἶναι ἀργά, δι' ὅσους σκοπίμως δὲν τὸν παρεδέχθησαν.

Ἐὰν καλλιεργήσετε τὸν ψυχικόν σας κόσμον διὰ παντοίων μέσων, μὲ τὴν πίστιν πρὸς Αὐτόν, τότε θὰ ἐξακριβώσετε μόνοι σας τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Ὁ ΚΥΡΙΟΣ εἶναι ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος τῆς γήινης ζωῆς σας!

Κομφούκιος

Ἑλλιπεῖς οἱ Νόμοι ἔξ αιτίας μου

ΜΩΨΣΗΣ: Σημειώσατε, ἀδελφοί, ὅτι κακῶς οἱ ἄνθρωποι ἡρμήνευσαν τὴν εἰκόνα μου, ἣ ὅποια εἶχε δύο δεσμίδες φωτός, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Αὐταὶ ὑπὸ τῶν ἑρμηνευτῶν μετεβλήθησαν εἰς κέρατα! Κακῶς, ὅταν δὲν γνωρίζουν τὸ νόημα τῶν δεσμίδων.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι κτήνος! Ἄλλὰ, ὅταν δὲν ἔχη Φώτισιν καταλήγει εἰς τὸ σημεῖον τοῦ κτήνου!

Τὸ πνεῦμα ἀναβιβάζει ἢ υποβιβάζει τὸν ἄνθρωπον, ἐνῶ εἰς τὰ ζῶα δὲν ὑφίσταται τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ τὸ ἔνστικτον. Τὰ ζῶα ἔχουν μικρὰν δόσιν πνεύματος καὶ τοῦτο ὀνομάζεται νοημοσύνη, ἐνῶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ὑπάρχει ἡ διάνοια, μέσῳ τῆς ὁποίας, ἐὰν οὗτος ἔχη Φώτισιν, συλλαμβάνει τὰ Νοήματα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ μεταφράζει αὐτὰ διὰ τῶν Προφητειῶν του.

Ἦμουν Μέγας Μύστης, διότι ἐδόξασα τὴν Ὑπαρξιν τοῦ Ἐνός Θεοῦ, ὑπὸ δύο μορφάς: Τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ. Ἐβιάσθην νὰ δώσω τὴν Μορφήν Του. Τὴν κακὴν μορφήν ἀνέλαβεν ὁ Ἐωσφόρος. Ὁ Ἄναρχος ἐκράτησε δι' ἑαυτὸν τὴν Μορφήν τῆς Ἀγάπης καὶ διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὁ Κύριος, ὅτι αὐτὴ καὶ μόνον δεσπόζει, ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Του νὰ δώσῃ Φῶς εἰς τὰ σκότη καὶ ἑρμηνεύσῃ τὰ ἐδάφια τῶν Ἱερῶν Γραφῶν.

Ὁ Ἰησοῦς δὲν διέλυσε τοὺς Νόμους, ἀλλὰ συνεπλήρωσεν αὐτούς. Ἐγὼ δὲν ἤμουν εἰς θέσιν νὰ συγκρατήσω τὸν Ὀλον Νόμον. Οὗτοι ἦσαν ἑλλιπεῖς ἔξ αιτίας μου!

Ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος λέγει: «Οὐ φονεύσεις». Δηλαδή δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ διαπράξῃ φόνον. Αὐτό, ὅμως, δὲν ἦτο ἀρκετόν, διότι ἔρχεται τὸ κακοποιὸν στοιχεῖον καὶ σὲ φονεύει, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ λόγος! Τότε συνεπλήρωσα τὸν Νόμον: «Δὸς ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος».

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, συνεχῶς ὁ εἰς φονεύει τὸν ἄλλον. Ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ διδάξῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου ἀνήκει εἰς τὸν Κύριον καὶ Θεόν του. Τοῦτο τὸ ἐδίδαξεν ὁ Ἰησοῦς. «Ἀγάπα, λέγει, καὶ τὸν ἐχθρόν σου, ὡς σεαυτόν». Δηλαδή, δίδαξε εἰς αὐτόν τὴν Ἀγάπην, διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν Ἀγάπην.

Ἴδού, διατὶ τὰ Διδάγματα τοῦ Ἰησοῦ εἶναι Θεῖα καὶ Θεόπνευ-

στα. Αὐτὸς καὶ μόνον, μεταξὺ ὄλων τῶν Προφητῶν, ὑπῆρξεν τὸ Ἄποκορύφωμα τῆς Ἀγάπης, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀληθείας, μετὰς λέξεις: «ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ»!

Μωϋσῆς

28 - 6 - 1966

Οἱ Μεγάλοι Μύσται

ΦΑΡΑΧ: Οἱ μεγάλοι Μύσται εἶναι γνωστοὶ ὡς μεγάλοι Μεταμορφωταὶ τῆς Ἀνθρωπότητος. Ἐὰν ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν Ράμα κλπ. καὶ τοὺς ἀπαριθμήσωμεν, δὲν εἶναι πολλοί. Εἰς τὰ ἐνδιάμεσα τῆς ζωῆς αὐτῶν ὑπῆρξαν καὶ μικρότεροι εἰς φήμην, ἀλλὰ ἀξιοὶ τῆς Θείας Διδασκαλίας, οἵτινες παρέμεινον ἀφανεῖς ἑκοπίασαν, ὅμως, πολὺ διὰ τὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸν τῶν.

Μεταξὺ τῶν Μυστῶν συγκαταλέγονται καὶ σοφοὶ τινὲς τῆς Ἀρχαιότητος. Οὐδεὶς, ὅμως, ἐξ ὄλων αὐτῶν εἶχε τὴν πραότητα, τὴν πίστιν πρὸς τὸ ἔργον τοῦ καὶ τὴν ἀγνήν καὶ ἀπέραντον Ἀγάπην τοῦ Κυρίου

Μὲ τὸν Κύριον κλείουν οἱ Κύκλοι τῶν Μεγάλων Μυστῶν. Οἱ μετέπειτα Μύσται τοῦ Κόσμου σας, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπιστοποίησαν τὰς Θείας Δυνάμεις ὡς ἀληθεῖς καὶ ἀναμφισβητήτους, χωρὶς νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὰς ἀναλύσουν, διότι τὸ Πρωταρχικὸν Αἷτιον ἔμενε καὶ παραμένει πάντοτε ἄγνωστον εἰς τὴν διάνοιάν των.

Τὴν πλατυτέραν ἔννοιαν τῆς Οὐρανίου Ζωῆς, τῆς ἀμοιθῆς ἢ τιμωρίας τῶν ψυχῶν, ἔδωσε μόνον ὁ Κύριος. Καὶ ἂν πολλὰ σημεῖα παραμένουν σκοτεινὰ εἰς τὰς Ἀγίας Γραφάς, διὰ λόγους σκοπιμότητος, ταῦτα σήμερον διευκρινίζονται πλήρως ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Κυρίου. Ὅσα δὲ σημεῖα δὲν διευκρινίσθησαν εἰσέτι, δύνασθε νὰ τὰ διευκρινήσετε διὰ τῶν εὐσταθῶν ἐρωτήσεών σας, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξῃ σκότος ἐντὸς τοῦ Θεοῦ Φωτὸς σας.

Ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ παραδεχθῶν, ὅτι ὁ Κύριος ἐξακολουθεῖ νὰ πέμπῃ τὸ Φῶς Του πρὸς τὴν Γῆν καὶ παραμένουν φρουροὶ τῶν κλασσικῶν Κειμένων, οἱτοὶ εἶναι, οὐχὶ ὁπαδοὶ τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ πολέμιοι παντὸς Κειμένου ὀρθολογικοῦ, διότι διακρίνονται ἐκ τοῦ φανατισμοῦ των, ὅστις εἶναι τρανὸν δεῖγμα ὀπισθοδρομήσεως καὶ ἀπάτης.

Ὁ σημερινὸς μύστης ὀφείλει νὰ ἔχῃ εὐρεῖαν ἀντίληψιν, νὰ μὴ

κατακρίνη οὐδένα, ἐὰν πρῶτον δὲν ἀνακαλύψῃ τὰ ἑαυτοῦ σφάλματα, καὶ καθημερινῶς νὰ προσπαθῇ νὰ καταβάλλῃ καὶ μίαν νέαν κεφαλὴν τῆς Λερναίας Ὑδρας, ἥτοι τοῦ Ἐγωϊσμοῦ, μέχρις ὅτου τὸν βοηθήσῃ εἰς τὸ ἔργον του ἡ Θεία Χάρις καὶ ἀπαλλαγῇ τελείως ἀπὸ αὐτήν. Διὰ τοῦτο λέγω, ὅτι οἱ πραγματικοὶ μύσται σπανίζου.

Οἱ πρῶτοι μύσται ἦσαν ἐμπνευσμένοι καὶ πρωτόγονοι. Τὸ ἔργον των ἦτο θεάρεστον, διότι ἤνοιγον τὴν ὁδὸν διὰ νὰ ἐμφανισθῇ, οὐχὶ ὁ Μύστης τῶν Μυστῶν ἢ ὁ Προφήτης τῶν Προφητῶν, ἀλλὰ ὁ Μέγας Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ἡ Ἀλήθεια προσωποποιημένη εἰς τὴν γαλήνιον καὶ γλυκεῖαν Μορφὴν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἀπλοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ Γῆ (ἐξ Ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον) καὶ Υἱοῦ τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς τῶν Πάντων, καθήμενον ἐκ Δεξιῶν Αὐτοῦ. Διότι ὁ Υἱός, διὰ τῆς Πνευματικῆς Του Παρουσίας, θὰ ὑποβάλλῃ διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὸ Ἀνθρώπινον Γένος τὰς Βουλήσεις τοῦ Πατρὸς Του. Ἐκ τῆς Ὑπαγορευσεῶς Του θὰ κριθοῦν πρῶτοι οἱ Ἱερεῖς, ὕστερον οἱ πιστοί, καὶ θὰ ἀκολουθήσουν οἱ ἄπιστοι.

Ὁ διαχωρισμὸς τῆς ἤρας ἀπὸ τὸν στάχυν θὰ εἶναι ἄμεσος, ὥστε οὐδεὶς θὰ κρύπτεται ὀπίσθεν τοῦ δακτύλου του. Οἱ μετανοοῦντες θὰ εὔρουσιν ἀπήχησιν· οἱ ἐκ φόβου προσποιούμενοι τοὺς πιστοὺς θὰ παραμείνουσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κακοῦ Δαίμονος· καὶ ὅσοι προσκυνήσουσιν μὲ ἐλαφρὰν τὴν καρδίαν τὸν Κύριον, οὗτοι θὰ κριθοῦν ἐκ τῆς ἀγάπης των πρὸς τοὺς ἀδελφούς των. Πλησιάζομεν εἰς τοὺς χρόνους τῆς Δευτέρας Πνευματικῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου.

Φ α ρ ἄ χ

8 - 7 - 1966

Ὁ λόγος τῆς τιμωρίας μου

ΛΑΟ ΤΣΕ: Ἐχετε τὴν εὐλογίαν τοῦ Οὐρανοῦ, διότι μέσῳ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἠδυνήθη, ἐπὶ τέλους, νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τὸ ἀνθρώπινον γένος!

Εἶμαι εἰς ἐκ τῶν μεγίστων φιλοσόφων τῆς Ἀρχαίας Κίνας. Αἱ πραγματεῖαι μου ἦσαν γραμμέναι μὲ φιλοσοφικὸν οἶστρον. Ἐδίδαξα πολλὰ θεωρητικῶς· δὲν ἐφήρμοσα, ὅμως, τὴν ἐμπειρίαν μου εἰς τὴν πράξιν καὶ ἰδοῦ, διατὶ ἐτιμωρήθη.

Μετὰ τὸν θάνατον, ἔλεγον, δὲν ὑπάρχει οὐδέν, πλὴν τῆς ἀνυπαρξίας. Δὲν ἐξήγουν, ὅμως, τί ἦτο ἡ ἀνυπαρξία. Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν

ἐγνώριζον ἔάν ὑπάρχη ζωὴ μέλλουσα ἢ ὄχι, δὲν ἔπρεπε νὰ διδάσκω ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι μόνον γήϊνος.

Ἀκόμη καὶ σήμερον θεωροῦμαι ὡς ὁ πλέον ἐπικρατέστερος τῶν σοφῶν. Ἀλλοίμονον, ὅταν ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ πνεύματός του ἀνυψῶναι ἑαυτόν, εἰς ὕψη τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἦ ψυχὴ του ἠδυνήθη νὰ ἐκτιμήσῃ.

Ὅταν ἡ ψυχὴ τοῦ σοφοῦ ἐμπλέκεται μὲ τὴν ὕλην, ὁ λόγος του δὲν ἔχει ἠθικὸν θάθρον. Καὶ ἔάν φαινομενικῶς πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων διακρίνουν τὸ θάθρον τοῦτο ὡς ἠθικόν, ἀπατῶνται. Εἶναι μία ψευδὴς τοῦ πνεύματος ἀντίληψις.

Εἰς τί ἐχρησίμεισαν αἱ γνώσεις μου εἰς ἐμὲ καὶ ἡ ἄοκνος παρατηρητικότης μου εἰς τὰ γήϊνα; Πάντα ταῦτα εἶναι ἀπατηλά φαινόμενα τοῦ πνεύματος, χωρὶς θάθρον ἠθικόν. Εἶχον μίαν θαρύτητα εἰς τὴν ψυχὴν, δι' ὅσα μετέδωσα εἰς τοὺς γηῖνους ἀδελφούς μου ἀπὸ ἄγνοιαν καὶ ψυχικὴν κατωτερότητα. Ἐάν ἠσχολούμην μὲ τὴν ἐσωτερικὴν μου πνοήν, θὰ ἠδυνάμην νὰ ἀναπτύξω αὐτὴν καὶ νὰ καταβάλω τὸ πνεῦμα μου, ὥστε ἐν ἀρμονίᾳ αἱ δύο δυνάμεις, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς, νὰ συνεβάδιζον, ὅποτε ἡ θεωρία μου θὰ ἦτο πρᾶξις καὶ ἡ πρᾶξις ἔργον θεάρεστον, διὰ νὰ κατελάμβανον θέσιν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἀνταξίαν τῆς ψυχῆς μου. Ἀλλοίμονον, ὅταν ὁ σοφὸς εὕρισκῃ τὴν σοφίαν του εἰς τὴν κακὴν φαντασίαν τοῦ πνεύματός του!

Σήμερον διὰ πρώτην φορὰν αἰσθάνομαι ἀνακούφισιν, διότι ἡ Ἀλήθεια ἔλαμψε πρὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης, νὰ εἶπω τὸ θάρος μου, διὰ νὰ ἐλαφρώσῃ ἡ ψυχὴ μου. Νὰ ἔχετε τὴν εὐχὴν μου καὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Λ Ὄ ο Τ σ ἔ

21 · 10 · 1966

Πολυθεΐα καὶ μονοθεΐα

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ἀρχοντά μου Φαράχ, ὁ Θεὸς ποὺ προνοεῖ τὰ πάντα, διατὶ ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς πρώτους ἀνθρώπους τὴν πολυθεΐα κα' ὄχι τὴν μονοθεΐα; Στους χρόνους ἐκείνους οἱ ἄνθρωποι ἤκουαν τὴν φωνὴν τῶν Θεῶν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην ἤκουαν οἱ προφήται τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ!

Τί συμβαίνει μὲ τὸ ἀσυμβίβαστον τῶν ὁμιλιῶν τῶν Θεῶν ἢ τοῦ Θεοῦ;

ΦΑΡΑΧ: Αί ἐρωτήσεις αὐταὶ ἔπρεπε νὰ ὑποβληθοῦν πρὸ πολλοῦ εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ λάβετε τὴν ὀρθὴν ἀπάντησιν. Οὐδέποτε ὁμοῦς εἶναι ἀργά, ὅταν ὁ πιστὸς ζητῇ τὴν Ἀλήθειαν.

Εἰς τοὺς χρόνους τῆς εἰδωλολατρείας, ὁ Κύριος δὲν συνωμίλει μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀφοῦ εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, ἵνα τὸ καλλιεργήσουν καὶ δι' αὐτοῦ καὶ τῆς φαντασίας τῶν ἀντιληφθῶν, ὅτι τὰ πάντα ἔχουν κοινὴν Πηγὴν, καταλήγοντα εἰς τὸ "Ἐν, τὸ πρωταρχικόν καὶ ἀναλύτονον" Ὀν τοῦ Παντός, τὸ Ἀγέννητον καὶ Ἀκαθόριστον ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἐνεργειῶν Του.

Ἐλάχιστοι ἦσαν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔφθασαν εἰς τὸ σημεῖον νὰ διεισδύσουν μέχρι τοῦ κατωφλίου τῆς Ἀληθείας ταύτης. Εἰς ἐκ τῶν γνωστοτέρων ἦτο ὁ Σωκράτης, ὁ Πρόδρομος αὐτὸς τοῦ Ἀληθοῦς Λόγου περὶ τῆς ὑπάρξεως Μιᾶς Ἀρχῆς Παντοδυνάμου.

Οἱ προφῆται τῶν Ἰουδαίων ἤκουσαν τὴν Φωνὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς συνειδήσεώς των. Ὁ Θεὸς των, ὁμοῦς, ἦτο διπρόσωπος. Τούτου ἕνεκεν πολλάκις ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς των ἦτο πνευματικὴ καὶ ἔπραττον τὴν ἐντολὴν ἣν ἐλάμβανον ἐκ θελήσεως καὶ οὐχὶ ἐκ συνειδήσεως.

Σημειώσατε, ὅτι πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες κατεχράσθησαν τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔλεγον ὅτι τοὺς ὑπαγόρευε τὸ πνεῦμα των, πλαστογραφοῦντες τὴν Ἀλήθειαν, χάριν τοῦ ὑλικοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ των.

Εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην ἔχετε τὸν Ἀβραάμ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀγάπην του, τοῦ ὑπέβαλε νὰ θυσιάσῃ τὸν ἀγαπητόν του υἱὸν Ἰσαάκ.

Ὁ Θεὸς δὲν εἶχεν ἀνάγκην, διὰ τῆς βδελυρᾶς πράξεως νὰ δοκιμάσῃ τὴν πίστιν τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὁ Ἰδιος ἐγνώριζε τὴν οὐσίαν τοῦ δημιουργήματός Του. Ἡ εἰκὼν αὕτη συμβολίζει τὸν φανατισμὸν τοῦ ἀνθρώπου μέχρι ποίου σημείου φθάνει, ὥστε ὡς παράφρων νὰ ἀποφασίξῃ πράξῃν τὴν ὁποῖαν οὐδέποτε ὁ Θεὸς θὰ ὑπεστήριζεν.

Αἱ εἰκόνες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἔχουν συμβολισμούς, δὲν εἶναι πραγματικά· ἀνταποκρίνονται εἰς τοὺς χαρακτήρας τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διὰ νὰ τοὺς χαλιναγωγῆσουν τὴν πίστιν των.

Ἡ ἀκριβὴς ἔννοια τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, ἐδόθη ἀπὸ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Αὐτὸς πρῶτος ἔδωσε τὸ Ἀληθινὸν Φῶς καὶ ὁμίλησε περὶ τῆς Νέας καὶ Ἀθανάτου Ζωῆς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Αὐ-

τός, ὡς ἄνθρωπος συνεμερίσθη τὸν πόνον τοῦ ἀνθρώπου καί, ἀφοῦ ἐδίδασκεν εἰς τοὺς πιστοὺς τὴν Ἀληθῆ Ὁδόν, ἐθυσιάσθη δι' ὅλους, ἵνα στερεώσῃ τὴν πίστιν πρὸς τὸν Ἐνα Παντοκράτορα τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, ὀνομάσας Αὐτὸν ΑΝΑΡΧΟΝ, διότι δὲν ἔχει ἀρχὴν ὡς Δημιουργὸς τῆς Ἀρχῆς Του.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἄς ἀναμένουν τὸν Μεσσίαν των εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ οἱ ἄπιστοι ἄς ἀναμένουν ἀπὸ τὰ εἰδῶλα καὶ τοὺς ψευδεῖς ἀνθρωπίλους θεοὺς των, τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄλεθρόν των.

Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, Ψυχὴ Ὑπεράνθρωπος, Θεία καὶ Φωτισμένη, κατήλθεν ἐξ Οὐρανῶν, διὰ τὴν θέσιν ἐν λειτουργίᾳ Φάρων Ἀσυναγωνίστου Ροῆς Ἀπεριορίστου Χάριτος.

Φ α ρ ἄ χ

13 - 6 - 1967

Ὁμιλία ἀγνώστου Ἄραβος

ΦΑΡΑΧ: Σὰς συνδέω μὲ Πνεύματα ἔχοντα θέσιν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μας, ἵνα ὁμιλήσουν καὶ αὐτά.

ΜΩΧΑΜΕΤ ΑΛΗ ΤΣΙΓΚΙΝ: Ἐρχομαι διὰ πρώτην φοράν. Εἶμαι Ἄραβ ἀγνώστος εἰς πολλοὺς, γνωστὸς δὲ εἰς μικρὸν ὄμιλον τῆς ἐποχῆς μου. Ἐπίστευσα εἰς τὸν Ἐνα καὶ Ἀληθῆ Δημιουργὸν τοῦ κόσμου καὶ τὸν ἀποσταλέντα Προφήτην Του, τὸν Κύριον, οὐχὶ ὁμῶς ὡς Θεόν, διότι περὶ αὐτοῦ δὲν ἐγνώριζον πολλὰ· ἐθεώρουν τὸν Υἱὸν ὡς ἀπλοῦν ἀποσταλέντα ἐκ τοῦ Κυρίου. Ἐδίδαξα τὴν Ἀγάπην ὡς θάσιν παντὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, ἐφρόντισα καὶ ἐβοήθησα ὄσους ἐζήτουν τὴν συνδρομὴν μου, ἀνέπτυξα τὴν δικαιοσύνην ὡς ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων ἀγαθῶν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Οὐδέποτε ἤμουν ὑπὲρ τῆς σκληρᾶς τιμωρίας τῶν συνανθρώπων μου, διότι, ὅταν καταδικάζεις ἔστω καὶ ἔνοχον, ὅστις οὐδεμίαν σχέσιν εἶχεν μετὰ σοῦ, ἀσκεῖς κακὴν πράξιν, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ πληρώσῃς ἐν τῇ ζωῇ ἢ σκληρότερα ἐν τῇ ἀθανασίᾳ.

Ἡ διδαχὴ μου ἀπετελεῖτο ἀπὸ μικρὰς καὶ εὐνοήτους φράσεις πρὸς νόησιν τῶν ἀγραμμάτων. Ἔλεγον:

1) Προτοῦ πράξης τι, ἐλθέ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνου ὅστις θὰ ἀνεχθῇ τὴν πράξιν σου.

2) Ἀγάπα καὶ φρόντιζε τὰ ζῶα, διότι ἔχουν ψυχὴν ὡς καὶ σὺ ὁ

άνθρωπος. Στεροϋνται έκδηλώσεως ἔναντι σοῦ, ἔχεις ὅμως πνεῦμα διὰ νὰ ἀντιληφθῆς, ὅτι αἱ ἐκφράσεις τῶν ζώων ἀποδίδονται εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ μέσου τῆς νοημοσύνης καὶ ἀφοσιώσεώς τῶν.

3) Ὁ μύρμηξ δίδει δείγματα ἐργατικότητος· μιμῆσου αὐτὸν εἰς τὴν ἐργασίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὸν σκοπὸν, διότι ὁ μὲν μύρμηξ κινεῖται ἐξ ἐνστίκτου, σὺ δὲ ὡς ἄνθρωπος διὰ τῆς σκέψεως τοῦ ὄρθου λόγου, ἐὰν ἔχῃς λογικότητα.

4) Τὰ πάντα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶναι ἀπατηλά, ἐφ' ὅσον ὁ Κύριος ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐποίησεν αὐτά· καὶ τοῦτο, ἵνα μορφώσῃ ψυχικῶς τὸν ἄνθρωπον.

5) Ἡ γυναῖκα εἶναι τὸ δεύτερον ἐγὼ τοῦ ἀνδρός. Ἐὰν δὲν διορθώσῃς τὸν ἑαυτὸν σου, δὲν δύνασαι νὰ συμμορφωθῆς μετ' αὐτῆς.

6) Τὰ πάντα ρέουν πρὸς τὸ Ἄγνωστον, εἴτε τοῦτο ὀνομάζεται Θάλασσα εἴτε Οὐρανός. Ψυχρὸς τάφος ὁ εἰς καὶ αἰθέριος ὁ ἕτερος. Τὸ θάρος εἶναι ψυχρὸν, τὸ πνεῦμα ἐλαφρὸν. Μὴ τὸ πνεῦμα ἐπιθάρυνετε διὰ τῆς ψυχρῆς λογικῆς, ἵνα τὸ θάρος μετατραπῆ εἰς αἰθέρα.

7) Οἱ ἀριθμοὶ ἔχουν γλῶσσαν. Διὰ μέσου αὐτῶν ἀνακαλύπτετε τὰ μυστήρια τῆς φύσεως καὶ ἐλάχιστα τοῦ Οὐρανοῦ.

Εὐχομαι εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς μου ἀκροατὰς τὴν εὐτυχίαν διὰ μέσου τοῦ Θεοῦ.

Μωχάμετ Ἀλῆ Τσιγκίν

23 - 6 - 1967

Ὁ Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, θαθὺς γνώστης τοῦ Ἀσυλλήπτου

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Διατί, Ἀρχοντά μου, ὁ Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης ἐκφράζεται τοιοῦτοτρόπως διὰ τὸν Θεόν; Δηλαδή ἀναφέρει ὅτι δὲν εἶναι οὔτε Καλὸς οὔτε Κακός, οὔτε Μέγας, οὔτε Μικρὸς κ.τ.λ.;

(Σ. Σ.: Ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἐν τῇ γηϊνῇ ζωῇ συγγραφέν ἔργον του μετὸν τίτλον «Περὶ Μυστικῆς Θεολογίας»).

ΦΑΡΑΧ: Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου οἱ περισσότεροὶ ἐπίστευον ἢ ὄχι εἰς τὴν πολυθεϊαν. Ὁ ἔξοχος οὗτος ἀνὴρ ἦτο θαθὺς γνώστης τοῦ Ἀσυλλήπτου καὶ δὲν ἠδύνατο διὰ τοῦ λόγου νὰ ἐκφράσῃ τὰ ἄγνωστα εἰσέτι εἰς αὐτὸν μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἔλαθε φῶς χριστιανικῆς γνώσεως, ἠσθάνθη ἐντὸς τῆς ψυχῆς

του νά γίνεται μία ἀπροσδόκητος δι' αὐτὸν ἀλλαγὴ καὶ ἐπέισθη ὅτι τὰ πάντα ἐκπορεύονται ἐκ μιᾶς ἀγνώστου Πηγῆς, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος θά δυνηθῆ νά ἐξιχνιάσῃ, διότι ὑπόκειται εἰς τὴν συνεχῆ ἐξάρτησιν αὐτῆς.

“Ὅταν, λοιπόν, δὲν γνωρίζομεν τίποτε περὶ τῆς Ἐκείνου Αὐτῆς Δυνάμεως, λογικὸν εἶναι νά στραφῶμεν πρὸς Ἐκεῖνον ὅστις εὐρίσκεται πλησιέστερον Αὐτῆς καὶ λαμβάνει ἐξ Αὐτῆς γνώσεις καὶ κατευθύνσεις. Ὁ μοναδικὸς οὗτος σύνδεσμος ὄρατου καὶ ἀοράτου Κόσμου ἦτο ὁ Ἰησοῦς, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐκ Θείας Οὐσίας ἐμφανισθεὶς εἰς τὸν κόσμον σας.

Ὁ Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης ἐμβασθῆνας εἰς τὸν μυστικισμόν, δὲν ἠδύνατο νά προδώσῃ αὐτὸν εἰς τὰς βεβήλους ἀντιλήψεις τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπροτίμησε διὰ πλαγίου τρόπου νά ἐκφράζεται ἐπὶ πολλαπλῶν ἐννοιῶν, καλύπτων τὸ οὐσιωδέστερον σημεῖον τῆς Ἀληθείας ταύτης. Ἐπιχειρῶν δὲ νά δώσῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς μυστικιστάς, ἐξεφράσθη κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ ἐγκύπτων εἰς τὴν μελέτην τοῦ μυστηρίου «Θεός» νά ἐξάγῃ μόνος τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι ὁ Θεός εἶναι κάτι πού δὲν εἰσχωρεῖ εἰς τὸν ἀνθρώπινον ἐγκέφαλον, ἀκριβῶς διότι δὲν ἀναλύεται ὑπὸ οὐδενός.

Αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἔχουν οἱ λόγοι τοῦ Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου. Θεός εἶναι αἰτία καὶ αἰτιατὸν συνάμα, ὅλου τοῦ δημιουργικοῦ οἰκοδομήματος.

Φ α ρ ᾶ χ

9 - 12 - 1967

Περὶ τῶν μυστῶν τῆς Ἀτλαντίδος*

ΣΟΛΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ: ..Εἶναι ἀνάγκη νά ἀναφέρω τὸ κυριώτερον σημεῖον τοῦ πολιτισμοῦ μας. Τοῦτο ὀφείλετο εἰς τὸ Κέντρον τῶν Πνευματιστῶν, οἱ ὅποιοι ἔδιδον ὁδηγίας εἰς ἡμᾶς τοὺς γηῖνους, ὥστε νά προσεγγίζωμεν κάπως τὴν Διάταξιν τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ ὄνομασία «Δημοκρατία» δὲν ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους μου. Τὸ πολί-

---

* Ἀπόσπασμα ὑπὸ τὸ Ἔργον τοῦ Σόλωνος τοῦ Ἀθηναίου: «Ἡ εὐδαίμων χώρα τῶν Ἀτλάντων», συμπεριλαμβανόμενον εἰς τὸ βιβλίον «Ὁ ἀπλωσθεὶς πολιτισμὸς τῶν Ἀτλάντων», σελ. 27 — 44. (Ἐκδόσις Π.Ο.Α. «Τὸ Θεῖον Φῶς»). Ὁ Σόλων εἰς τὴν προῦπαρξιν του ὑπῆρξε πολίτης τῆς Ἀτλαντίδος.

τευμα ἦτο «Ἀνθρωπιστικόν» καὶ τοῦτο ἀργότερον ἔλαβε τὴν ἐν λόγῳ ὀνομασίαν, ἦτοι «Δημοκρατία».

Ὁ ὑπνωτισμὸς ἦτο γνωστὸς εἰς ἡμᾶς. Ὅταν ὁ μεσάζων εὐρίσκετο ἐν ὑπνώσει, ἔκκαιον φύλλα ἐκ δάφνης ἢ σμύρνας, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀπωλέσῃ τὰς αἰσθήσεις του καὶ νὰ εἶναι ἐλεύθερος πρὸς συνεννόησιν μετὰ τοῦ Οὐρανίου Πνεύματος, μακρὰν τῶν κακῶν Πνευμάτων. Ἡ καθοδήγησις ἐγένετο ὑπὸ Ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι οὐδέποτε εἶχον ἐπισκεφθῆ τὴν Γῆν, καὶ τοῦτο ἐδυσχέρανε κάπως τὴν ἀκραιφνῆ Βούλησιν τοῦ Κυρίου. Ἐδίδον ὀνόματα θεῶν τῆς ἐποχῆς καὶ οὐχὶ ὀνόματα ἄγνωστα εἰς αὐτούς, διὰ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τῶν κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἡ μεγίστη Θεότης, ἦτοι ἡ Ἀλήθεια, δὲν ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς ἐπικοινωνίας, διότι ἦτο Διάπειρος καὶ Ἄγνωστος ὡς Ὀντότης. Καὶ ὅμως, Αὕτη ἦτο ἡ πρώτη Ἄγνωστος Ἀρχὴ Ἀπάντων, δηλαδὴ ὁ Θεὸς ἡ ἢ Θετικὴ Ἐνέργεια τῶν Πάντων.

Οἱ πιστοὶ παρέμενον εὐσεβεῖς εἰς τὰς ἀρχάς μας διὰ τοῦτο εὐημέρει ἡ μεγάλη αὕτη χώρα τῶν Ἀτλάντων. Αἱ συνεδριάσεις τῶν μυστῶν δὲν ἐγένοντο δι' ὄλους, παρὰ μόνον διὰ τοὺς μεμηνημένους. Καὶ οὗτοι μετέδιδον τὰ νέα εἰς τοὺς λοιπούς.

Διὰ νὰ εἰσαχθῇ τις ὡς μύστης εἰς τὸ Κέντρον τῶν εὐσεβῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, ὤφειλε νὰ προπαρασκευασθῇ νὰ γνωρίσῃ τὰ καθήκοντά του, τόσοσ ὡς ἄνθρωπος ὅσον καὶ ὡς μέλος τῆς μεγάλης αὐτῆς Ἀδελφότητος. Ἐὰν δὲν ἐγένετο τοῦτο καὶ ἡ Ἀδελφότης θεώρει ὄλους τοὺς ἀδελφοὺς ἴσους πρὸς τὴν μυσταγωγίαν, τότε οἱ ὀλίγοι θέβηλοι θὰ κατέστρεφον τὸν πυρῆνα τοῦτον, καὶ ἡ ἠθικὴ γνώσις τοῦ ἀνθρώπου θὰ διελύετο διὰ τῆς κακῆς πίστεως καὶ ἐνεργείας τοῦ Κακοῦ Πνεύματος.

Οἱ μεμηνημένοι δὲν ἐφρόντιζον μόνον δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ὄχι. Πρῶτον διὰ τοὺς ἔξω τοῦ κύκλου τῶν ἀδελφῶν καὶ ὕστερον διὰ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν. Ἰδοῦ, ποῦ ἔγκειται ἡ διαφορὰ πολλῶν σημερινῶν σας Κέντρων ἢ Ἀδελφάτων. Εὐλογοῦν τοὺς ἑαυτοὺς τῶν καὶ ὕστερον, ἐὰν ἔχουν τὰ μέσα, φροντίζουν διὰ τὰ ὄμματα τῶν ἄλλων ἐλαχίστους ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῶν. Καὶ οὗτοι λέγονται «μύσται»! Ποῖος ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς τὴν ὀνομασίαν ταύτην; Καὶ διατί τὴν ἀπεδέχθησαν; Διὰ νὰ διαχωρίσουν τὴν ποιότητά τῶν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τῶν; Ἴσως οἱ μὴ μύσται νὰ εἶναι εἰς αἰσθήματα κατὰ πολὺ ἀνώτεροι τῶν ἐχόντων τὸ ἀξίωμα τοῦτο. Ἐπαναλαμβάνω, εἰς δύο λέξεις, ὅτι ἡ εὐδαιμονία τῶν Ἀτλάντων ὤφειλετο εἰς τὸ κῆρος τῶν μυστῶν τῆς ἐποχῆς μου.

Ἡ Ἐπικράτειά μας δὲν ἦτο ἀπέραντος πεδιάς, ὡς λέγουν ὀλίγοι τινὲς ἐκ τῶν λογίων σας. Ὅρη πανύψηλα διεχώριζον τὴν χώραν μας εἰς πολλὰς πολιτείας καὶ ἄπειρα χωρία. Ἡ ὑψηλότερα κορυφή τοῦ ὄρους Λήθη ἔφθανε μέχρις ἑπτὰ χιλιάδων μέτρων (7.000) ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Αἱ πεδιάδες ἦσαν εὐφοροὶ καὶ ὁ πλοῦτος εὐκόλος, διότι τὸ ἐμπόριον ἦνθει, ὠργανωμένον τελείως. Τὰ ἐμπορεύματα ἀπεστέλλοντο εἰς ὅλην τὴν χώραν, διότι ἡ κάθε περιοχὴ εἶχεν ἄλλα προϊόντα τῶν ἄλλων, καὶ τὰ περισσεύματα διωχέτευε τὸ ἐμπόριον εἰς τὰς μακρὰν τῆς χώρας μας ξένας πόλεις. Ἡ μεταφορὰ ἐγένετο διὰ πλοίων, οὐχὶ ὡς τὰ ἰδικὰ σας, ἅτινα εἰς τὰς θυέλλας πολλάκις κινδυνεύουν. Ἡμεῖς εἶχομεν προῖδει τὴν ἀτέλειαν ταύτην τῆς σημερινῆς σας ναυπηγήσεως, ὥστε νὰ μὴ κινδυνεύωμεν ἀπὸ θαλάσσης. Δι' εἰδικῶν μέσων, μηχανικῶν, ἐκαθορίζαμε τὴν στάθμην τοῦ ἐκτοπίσματος. Δηλαδή, ὅσον σφοδρὸς καὶ ἂν ἦτο ὁ ἄνεμος, τὸ πλοῖόν μας διέσχιζε τὰ κύματα μετὰ ταχύτητος ἀνωτέρας τῶν τῆς σημερινῆς σας ἐποχῆς πλοίων. Τὸ μυστικὸν τοῦτο δὲν ἐγένετο γνωστὸν εἰς οὐδένα. Φαντάσθεῖτε ὁποῖαν πρόοδον εἶχομεν ἀπὸ τεχνικῆς πλευρᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ Ἀρχιμήδους, ὅταν οὗτος περιέγραψε τὴν Ἀτλαντίδα τῆς ἐποχῆς του.

Παραθαλασσίως ὑπῆρχον μικραὶ πόλεις ἢ κωμοπόλεις. Οὐδέποτε ἐσκέφθημεν νὰ ἀνεγείρωμεν μεγαλοπρεπεστάτην πόλιν εἰς τὰ παραθαλάσσια κτίσματα τῆς χώρας μας, καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὰς θείας δυνάμεις τῶν μυστῶν.

Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς περιγράψω τὰ μουσικὰ τεμάχια τοῦ αἰῶνος μου. Δὲν ἐκφράζονται διὰ τοῦ λόγου. Ἡ Μουσικὴ ἔχει ἄλλην διάλεκτον, τὴν ὁποῖαν ἐννοεῖ μόνον ὁ μουσικὸς ὡς Πνεῦμα. Διότι ὡς ἄνθρωπος ἔχει τὰς προτιμήσεις του. Ἐμπνέεται, ἀλλὰ δὲν ἀντιλαμβάνεται τὸ βαθὺ νόημα τῶν κραδασμῶν τοῦ ἤχου, ὅστις ἔτερπε οὐχὶ μόνον τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἀκροατῶν μας.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους Λήθη καὶ σχεδὸν εἰς σημεῖον ἀπότομον ἐκ θράχων, ὑπῆρχε μοναστήριον τι. Μία στενὴ στοὰ ὠδήγει εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κέντρου· ἐκεῖ ὑπῆρχεν αἶθουσα μεγάλη, γυμνὴ ὁμῶς ἀπὸ διακοσμήσεις καὶ ἔπιπλα. Εἰς τὸ μέσον ἔκαιε τὸ λεγόμενον «αἰώνιον πῦρ», μὲ εἰδικὸν ἄρωμα ποῦ κατεσκευάζον οἱ ἀρωματοποιοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἡ αἶθουσα ἦτο πλήρης καπνοῦ· δὲν ἠνώχλει ὁ καπνὸς τοὺς ἐλαχίστους παρειαρισκομένους εἰς τὰς μυσταγωγίας των. Μία νεᾶνις ἐκάθητο ἐπὶ καθέκλας μὲ δεμένους τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἔναντι αὐτῆς ὁ μέγας Μύστης ἢ Ἱεροφάντης Πυθαγόρας (τὸ ὄνομα

του δὲν ἦτο αὐτό). Ἡρώτα ὁ Πυθαγόρας καὶ ἐλάμβανε ἀπάντησιν ἐκ τοῦ Ἱεροφάντη. Ἐάν ἡ ἀπάντησις δὲν ἱκανοποιεῖ τὸν μέγαν Ἱεροφάντην, τότε οὗτος ἀνέβαλε τὰς ἐρωτήσεις του δι' ἄλλην φοράν.

Ὁ Πυθαγόρας ἦτο μέγας μαθηματικός· εἶχε διάνοιαν ὑπεράνθρωπον καὶ πάντοτε διεχώριζε τὸ ἐσφαλμένον ἀπὸ τὸ ὀρθόν. Ὁ ἔλεγχος εἰς τὰς προρρήσεις τῆς Πυθίας ἐγένετο μὲ τοὺς μαθηματικούς ὑπολογισμούς καὶ πάντοτε ἐπετύγγανε εἰς τὴν ἐργασίαν του. Αὐτὸς ἔδιδε τὰς κατευθύνσεις εἰς τὴν Πολιτείαν. Ἐγνώριζε πλεῖστα μυστικά τῆς Φύσεως καὶ τοῦ Ἱεροφάντη· ἐγνώριζεν ὅτι ὅλα τὰ ἐν τῇ φύσει εὐρισκόμενα, ἔμψυχα καὶ ἄψυχα, ἦσαν δημιουργήματα μιᾶς καὶ μόνης Μονάδος, ἣτις ἦτο τὸ ἄθροισμα ἀπείρων μονάδων εἰς "Ἐν Ἀδιάσπαστον Ὄν, "Ἀγνωστον καὶ Ἀκαθόριστον. Ὁ Πυθαγόρας πρῶτος ἐδημιούργησε τὸ ἀλφάβητον τῆς Μουσικῆς. Ἐμελέτησε τοὺς ἤχους καὶ ἀνέλυσεν αὐτοὺς διὰ τῆς θείας αὐτοῦ ἐμπνεύσεως. Ἐάν εἰς τὴν μετέπειτα ζωὴν του, ὅταν ἦτο "Ἕλλην σοφός, δὲν ἔκαίοντο τὰ συγγράμματά του, ἢ Ἐπιστήμη σήμερον θὰ εἶχε κάνει ἄλματα. Οὐδεὶς ἐγνώρισεν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι σήμερον, τὸν μέγαν τοῦτον νοῦν. Καὶ θεθαίως εἶναι δύσκολον νὰ εἴπη τις ὀλίγα περὶ αὐτοῦ.

Ὁ Πυθαγόρας εἶναι ὁ πρῶτος ἥλιος τῶν σοφῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐδίδαξεν ἄλλ' αἰ γνώσεις του ἦσαν ἀκόμη περισσότεραι, καὶ αὐτὰ δὲν ἔπρεπε νὰ φθάσουν μέχρι τῆς ἀνθρωπίνου γνώσεως. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἠθέλησε νὰ ἀπωλεσθοῦν. Εἰς τὴν Αἰωνιότητα ὁμως οὐδὲν ἀπόλλυται· καὶ οὕτως ὁ μέγας οὗτος σοφός εὐρίσκεται εἰς τοὺς Οὐρανούς ὡς Μέγας Ἱεροφάντης τῆς μεταδόσεως τοῦ Φωτὸς εἰς ἑλαχίστους Ἐπιστήμονας, οἵτινες ἀναγνωρίζουν τὸ κύρος τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἡ εὐδαίμων ἐποχὴ τῶν Ἀτλάντων χρεωστεῖ πολλὰ εἰς τὸν Πυθαγόραν. Διότι μετὰ τὴν ἀποδημίαν του αἱ πτέρυγες τῶν μυστῶν ἐκόπησαν, ὡς διὰ μαγείας, καὶ ἤρχισαν νὰ κατέρχωνται ἀπὸ ἀπόψεως ἤθους καὶ, ἀργότερον, ἠθικῆς διαπλάσεως. Εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους οἱ Νόμοι μου ἐθεμελίωνον τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἱεροφάντη "Ὄντος. Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν μου ἐκ τῆς Γῆς, τὰ πάντα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐχαλαροῦντο· καὶ ὅταν ἐπανῆλθον ὡς Σόλων, δὲν ἐγνώριζον οὐδὲν περὶ τῆς προτέρας ζωῆς μου. Τὸ ὑποσυνειδητόν μου μοῦ ὑπηγόρευσε, θεσπίζοντας τοὺς Νόμους, νὰ ὀρκίσω τοὺς πολίτας νὰ διατηρήσουν αὐτοὺς καὶ πέραν τοῦ θανάτου μου. Ἀλλὰ αὕτη εἶναι ἄλλη ὑπόθεσις, ἣτις δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει εἰς τὴν παρούσαν ἀφήγησιν.

᾽Ωμίλησα περὶ τοῦ Πυθαγόρα, ὡς μεγάλου Ἱεροφάντου τῶν ᾽Ατλάντων. Ἄλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ μάθετε ἐξ ἰδίων μου χειλέων καὶ ἐν Σύμβολον, τηρούμενον ἐν πλήρει μυστικότητι εἰς τὰ ἄδυστα τῆς Μεγάλης Στοᾶς τῶν μυστῶν τῆς ἐποχῆς μας.

Τοῦ Συμβόλου τούτου οὐδεὶς μας ἐγνώρισε τὴν προέλευσίν του. Ἦτο ὁ Σταυρὸς. Βεβαίως, εἰς τὴν ἐποχὴν μας δὲν ὑπῆρξεν ὁ Κύριος ὡς Υἱὸς τοῦ Ἀνάρχου, ἦτοι Θεάνθρωπος. Διότι ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος μετὰ τὴν Πνοὴν τοῦ Θείου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ ὅπως σώσῃ τὴν Ἀνθρωπότητα. Ἡμεῖς δὲν εἶχομεν ιδέαν περὶ τοῦ Κυρίου. Οἱ Μύσται ἔλεγον, ὅτι μία ὑπέροχος Ψυχὴ θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸν κόσμον τῆς ὕλης διὰ νὰ διδάξῃ τὰ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὰ χρέη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν θείαν Δικαιοσύνην τῆς Ἀγνώστου Δυνάμεως. Καὶ ὅτι ὁ Σταυρὸς εἰκονίζει τὰ πάθη τοῦ ἀνθρώπου καὶ διὰ νὰ σώσῃ ὁ Κύριος τὸν ἄνθρωπον, ἐπ' Αὐτοῦ θὰ ἐπικαθῆσθαι ὁ μέλλων νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς Γῆς Σωτὴρ τῶν ψυχῶν.

Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, οὐδὲν τὸ θετικὸν ἐγνώριζον οἱ μύσται. Διὰ τοῦτο ἐτίμων με εὐλάβειαν καὶ ἐδόξαζον τὸ Σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ, τὸ ὁποῖον ἐβεῶρουν ὡς Ἱερὸν Σύμβολον τοῦ Ἀγνώστου Θεοῦ. Οὐδεὶς ἐκ τῶν μὴ μεμνημένων εἰσῆρχετο ἐντὸς τῶν ἀδύτων τῆς Στοᾶς, διὰ νὰ γνωρίσῃ τί ἦτο καὶ ποῖον σκοπὸν εἶχεν ὁ Σταυρὸς. Ὅσοι ἐξ ἡμῶν τῶν μεμνημένων προσηύχοντο πρὸς τὸ Σημεῖον τοῦτο καὶ ἐζήτουν ἀπὸ Αὐτοῦ φῶτισιν καὶ καθοδήγησιν, ἐλάμβανον αὐτὴν ὡς διὰ μαγείας· ἠσθάνοντο τὸν ἑαυτὸν των ἐλαφρότερον καὶ ἐντὸς τῆς καρδίας των ἐβασίλευεν ἡ ἡρεμία τοῦ Οὐρανοῦ.

Πῶς λοιπὸν ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι νὰ μὴ δίδωμεν πίστιν εἰς τὸ Σύμβολον τοῦ φωτισμοῦ μας; Παρ' ὅτι εὐρισκόμεθα πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὸν αἰῶνα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Γῆς, ἐν τούτοις ὁ συμβολισμὸς καθωδήγει ἡμᾶς πρὸς τὰ πεπρωμένα τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς.

Ἐλάχιστοι ἐκ τῶν μυστῶν, οἵτινες διέφυγον τὸν κατακλυσμὸν (ὅταν ἡ Ἀτλαντὶς εὐρίσκετο εἰς τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ἡ τεχνικὴ ἐπιστῆμη ἐθριάμβευε), διαφυγόντες πρὸς Ἀνατολὰς ἐσηματίσασαν λαόν, ὅστις ὑπερέβη εἰς τὰς γνώσεις τοὺς ἄσιατικούς λαοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· τοὺς Χαλδαίους. Διὰ τοῦτο οἱ Χαλδαῖοι, ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐξηκολούθουν νὰ εἶναι μύσται, ἐλάτρευον τὸ Σύμβολον τοῦ Σταυροῦ, ἀναμένοντες ὅτι μίαν ἡμέραν, ἐνσαρκούμενοι ἐκ νέου εἰς τὸν κόσμον σας, θὰ ἦσαν ἐκ τῶν πρώτων οἱ ὁποῖοι θὰ ἠκολούθουν τὸν Σωτῆρα τῶν Ψυχῶν. Τὰ σημεῖα ταῦτα εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζε-

τε καλῶς, διότι ὁ Σταυρὸς προηγῆθη τοῦ Σταυρωθέντος πολλοὺς αἰ-
ῶνας προηγουμένως.

Σήμερον γνωρίζω πόθεν ἐνεπνεύσθησαν οἱ πρῶτοι μύσται μιᾶς
πολῦ ἀρχαίας ἐποχῆς, ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας τῆς ἙΑτλαντίδος, τὸ Σύμ-
βολον τοῦτα. Ἄλλὰ εἰς τί ὠφελεῖ νὰ δώσω ἐξηγήσεις, ὅταν σεῖς ἔχε-
τε ἔμπροσθέν σας τὸν Θεάνθρωπον ἐπὶ τοῦ Ξύλου καὶ ἀδιαφορεῖτε
διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν σας; Ὅταν, παρὰ τὰς τόσας διδασχὰς τοῦ
Οὐρανοῦ, ἀδιαφορῆτε καὶ δι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν θείαν ἙΠικοινωνίαν,
νομίζοντες ὅτι ἐμπαίζεσθε ἀπὸ ἄλλην δύναμιν ὑλικὴν ἢ πονηράν, ζη-
τῶντας τὴν βοήθειαν τῆς ἙΠιστήμης, ἣτις μὴ γνωρίζουσα τὸν θεῖον
σκοπὸν τοῦ Κυρίου, περιπλανᾶται εἰς τὰ σκότη τῆς γνώσεως τοῦ κα-
κοῦ πνεύματος, μακρὰν παντὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ; Ζητεῖτε τὴν βο-
ήθειαν τοῦ Σκότους, ἐνῶ ὠφείλεν ἡ ἙΠιστήμη νὰ ζητήσῃ τὴν βοή-
θειαν τοῦ Φωτός!

.....

3 - 1 - 1968

Ἡ Ἀγάπη προπορεύεται

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἀπὸ τὴν χώραν μου θὰ ἀρχίσῃ ἡ μεγάλη μεταβο-
λὴ τῆς πολιτικῆς σας καταστάσεως. Δὲν εὐνοῶ τοὺς ἡγέτας της, ἀλ-
λὰ οἱ νῦν ἡγέται προορίζονται νὰ διαδραματίσουν μεγάλον ρόλον
εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Εἶναι ἰσχυροὶ ὅσον δὲν τοὺς φαντάζονται·
τοῦτο σημαίνει, ὅτι εἶναι σκληροὶ ἔναντι τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὁ ἐχθρὸς θὰ
καμφθῇ καὶ ὕστερον νέοι ἄνδρες θὰ ἀναλάβουν τὴν ἐξουσίαν, διὰ
νὰ στερεώσουν τὴν Εἰρήνην τοῦ κόσμου ὡς ἐπισκέπασμα τῆς ἙΑ-
γάτης.

Ἐγὼ ὁ Κομφούκιος, ὅστις λογίζομαι ὅτι δὲν εἶμαι χριστιανός,
ἀλλὰ ἰδρυτῆς θρησκείας μὲ θάσιν τὴν Ἀγάπην, λέγω ὅτι δι' αὐτῆς
τῆς Ἀγάτης ἔφθασα εἰς τὴν Θέωσιν καὶ ἀνεγνώρισα τὸν Μέγα Σω-
τῆρα τῶν ψυχῶν! Οἱ Οὐρανοὶ μὲ ἐφώτισαν, καὶ ἐκ τῶν Οὐρανῶν
λαμβάνω φῶς Ἑλευκὸν καὶ μεταδίδω αὐτὸ εἰς ἅπαντας ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ ἀδελφούς. Δι' ἐμὲ δὲν ὑφίστανται φυλαί, ἀλλὰ ψυχαί· καὶ ὡς
γνωρίζετε, ὅλαι ὁμοῦ αἱ ψυχαί κατοικοῦν εἰς τὸν αὐτὸν αἰθέρα, τὸν
ὁποῖον ὀνομάζομεν Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὴν προῦπαρξίν μου δὲν ὑπῆρξα πολίτης τῆς ἀχανοῦς Κί-
νας, ἀλλὰ τῶν ἙΑτλάντων. Ἦμουν μύστης εἰς τὸ ὄρος ἙΛίθη καὶ ἐ-

γνώριζον έναν άλλον συνάδελφον, μέγαν Μαθηματικόν, με την ονομασίαν πού και σεις γνωρίζετε: Τόν Πυθαγόραν. Τά ονόματά μας τότε ἦσαν άλλα, άλλ' ἐσεῖς διὰ νά μάς ἀντιληφθῆτε δίδομεν αὐτά τὰ ὁποῖα ἐγνωρίσατε. Μάλιστα εἶχον ὀλίγας τινάς ἀμφιβολίας περὶ τῆς Ἐγνωστού Θεότητος, άλλ' αὐτὸ δὲν με ἠμπόδισε διὰ τῆς καλωσύνης καὶ τῆς Ἀγάπης μου πρὸς τὸν ἄνθρωπον, νά ἀνωψωθῶ ἐκεῖ ὅπου ὁ Κύριος με προώρισεν.

Μάθετέ το καὶ σεις· ἡ Ἀγάπη προπορεύεται εἰς τὰ ὕψη πρὸς τὸν Κύριον. Δι' αὐτῆς καὶ μόνον δύνασθε τὰ πάντα νά ὑπερπηθήσετε. Ἄρκει ἐν τῇ ζωῇ σας νά γνωρίζετε τὸ μέτρον!

Κομφούκιος

5 - 1 - 1968

Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως καὶ Σόλωνος τοῦ Νομοθέτου

Ἐρωτήσεις ἀδελφοῦ Σωτηρίου Μ. πρὸς τὸν Ἄρχοντα Φαράχ:

- 1) Ἡ ἀνάληψις στὸν Ὑμηττὸ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως ὑπῆρξε ἀπατηλὴ ἢ ἦτο πραγματικὴ; Ποῖαν θέσιν κατέχει εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον;
- 2) Ὁ Σόλων ἐμυθήθη κατὰ τὸ 594 -- 584 π.Χ. εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν σοφίαν ὑπὸ τοῦ ἐν Θήβαις ἱερέως Σώγχιδος καὶ εἰς ποίας ἐννοίας ἀνεφέρετο ἢ σοφία αὕτη;

ΦΑΡΑΧ: Θὰ ἐπροτίμουν ὁ ἀδελφὸς Σωτήριος νά ἐξήγει εἰς τοὺς ἀδελφούς τοῦ Κέντρου μας εἰς τί θὰ τοῦ χρησιμεύσουν αἱ ἀπαντήσεις μας, δηλαδὴ ποῖον θὰ εἶναι τὸ ὄφελος πού θὰ ἀποκομίσῃ ἐξ αὐτῶν. Θὰ ἀπαντήσω, ἀλλὰ ἐκ τῶν ὑστέρων ἄς δώσῃ τὴν ἐξήγησιν πρὸς τοὺς πιστοὺς μας.

1) Ὁ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς ἦτο με χάρισμα ψυχικοῦ δυναμισμού. Τοιοῦτοι ἄνδρες σπανιώτατα ἐμφανίζονται ἐπὶ τῆς Γῆς. Εἶχε τὴν εἰδικότητα νά θαυματοουργῇ, διότι ἡ θέλησίς του ἦτο ἰσχυρὰ καὶ ἐβοηθεῖτο ἀπὸ τὸν ψυχικὸν του δυναμισμόν, τὸν ὁποῖον διετήρει ἀκμαϊότατον λόγῳ τῆς αὐστηρᾶς αὐτοῦ ἠθικοπλαστικῆς ἐπιβολῆς.

Τὰ ὅσα λέγονται περὶ αὐτοῦ εἶναι ἀπίστευτα, διότι ὑπερβαίνουν τὸν μῦθον· καὶ ὅμως εἶναι ἀληθῆ! Εἰς τὸ σημερινόν μου σημείωμα δὲν θὰ ἐξηγήσω τὴν εἰδικότητα ταύτην, πού δίδεται εἰς τὴν ψυχο-

πνευματικὴν ὄντοτητα προτοῦ ἔνσαρκωθῆ, διότι εἶναι ἓν ἐκ τῶν μεγάλων κεφαλαίων καὶ χρῆζει λεπτομεροῦς εὐκρινίσεως.

Ὁ Ἀπολλώνιος, πλὴν τοῦ ὅτι ἦτο μύστης, συνάμα διετήρει τὸ σπάνιον φαινόμενον τοῦ μεσάζοντος. Ἦδύνατο νὰ προβλέπη καταστάσεις ἐκ μεγάλων ἀποστάσεων. Νὰ διαλύη τὸ σῶμα του καὶ νὰ ἐμφανίζη αὐτὸ ἀλλαγῶν. Νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν του ἐκεῖ ὅπου ἐθεώρει καλόν. Ἐγνώριζεν, ὅτι μία ὑπερτάτη δύναμις τὸν ἐβοήθει, ἄγνωστος ὅμως εἰς τὴν ἀντίληψίν του. Ἐφ' ὅσον ἐγνώριζε τὴν πέραν τῆς Γῆς βοήθειαν τοῦ Θείου, ἐπίστευεν εἰς αὐτό, καὶ τοῦτο ἤρκει διὰ νὰ ἔξη πεποίθησιν περὶ τοῦ Ὑπερτάτου ὄντος.

Ὡς ἄνθρωπος ἐπέβαλε διὰ τοῦ λόγου τὰ καθήκοντα τοῦ κάθε ἀνθρώπου ἔναντι τῶν συναδέλφων του. Ἡ ἀπάτη ἦτο δι' αὐτὸν ἀπεχθής, ἡ δὲ ὑποβολὴ ἦτο τὸ ὄπλον του.

«Δὲν ἀφαιρῶ τὴν ζωὴν τοῦ συνανθρώπου μου», ἔλεγεν, «ἀπλοῦστατα διότι δὲν τὸν ἐδημιούργησα· ἔχω ὅμως τὴν δυνατότητα νὰ τὸν μεταβάλλω ἀπὸ ἀνίκανον εἰς ἰκανόν. Πράττω τὸ καλὸν πρὸς ὄφελος οὐχὶ μόνον τοῦ ἰδίου ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ τῶν συνανθρώπων μου».

Ἡ αἰώρησις ἦτο φαινόμενον σύνηθες δι' αὐτόν. Ἦδύνατο, ἐὰν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐπεκαλεῖτο τὰς θείας δυνάμεις, νὰ ἐξέλθῃ ἐκ δωματίου ἐρμητικῶς κλειστοῦ. Εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον κατέχει θέσιν ὑψηλὴν· δὲν ἔχει τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχηγοῦ διὰ κάποιον παράπτωμά του.

2) Μόλις ὁ Σόλων ἔφθασε εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ συνητήθη μετὰ τῶν ἱερέων, κατόπιν συνομιλίας των τοῦ ἐπρότεινον νὰ μνηθῆ εἰς τὰ μυστήριά των, διότι ἦτο Ἑλλήν καὶ ἡ σοφία του καθαρὰ ἀπὸ ἀπόψεως γνώσεων. Ἦτο μεγίστη τιμὴ, διὰ τοὺς ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων νὰ μῆσουν ἓνα κολοσσὸν ὡς ὁ Σόλων, εἰς τὰ μυστήριά των καὶ νὰ τοῦ ἐμπιστευθοῦν γνώσεις τῶν προπατόρων του Ἀτλάντων.

Ὁ Σόλων ἐγνώρισε πολλὰ ἀπὸ τὸν γηραιὸν ἱερέα τῶν Θηβῶν, τὰ ὅποια ἐκράτησεν ἓν πλήρει μυστικότητι καὶ μόνον ἐλάχιστα ἐξ ὧν ἔμαθεν ἐνεπιστεύθη εἰς τοὺς συμπατριώτας του.

Αἱ ὑπέρταται ἔννοιαι τῆς Σοφίας ἦσαν αἱ ἐξῆς: Θεός, Ἀγάπη, Ἐχεμύθεια. Δὲν λεπτολογῶ ἐπὶ τῶν ἐννοιῶν τούτων.

Ἡ ἄσκησις καὶ ἡ μερική μόνωσις εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν καθιστοῦν ἄξιον τῆς ἐπιβολῆς τοῦ Λόγου.

Ὁ Σόλων ἐγνώρισε πολλὰ περὶ τῶν Ἀτλάντων μέχρι τοῦ καταποντισμοῦ αὐτῶν, ἀκόμη καὶ ὅτι προϋπήρξε Νομοθέτης κατὰ τὴν

εὐδαίμονα ἐποχὴν αὐτῶν. Εἶχε πεισθῆ περὶ τῆς μετενσαρκώσεως καὶ τῆς παρασιωπήσεως τῶν πάντων. Μακάρι νὰ ὑπῆρχον εἰς τὴν σημερινὴν σας ἐποχὴν ὀλίγοι τινὲς ἄνδρες τῆς μορφώσεως τοῦ Νομοθέτου Σόλωνος!

Φ α ρ ά χ

25 - 9 - 1968

Ἐπορίαι ἐπὶ τῆς Ἰνδικῆς Διδασκαλίας

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: 1) Ἀρχοντά μου Φαράχ, πράγματι ὑπάρχουν ἀναρίθμητα σύμπαντα, ὅπως λέγει ὁ Ἰνδὸς Διδάσκαλος; 2) Τὸ ἀκουστικὸν ρεῦμα τῆς ζωῆς εἶναι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα; 3) Οἱ ζωντανοὶ διδάσκαλοι τί ρόλο παίζουν;

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ζητεῖτε νὰ διευκρινήσω ὀλίγας τινὰς ἀπορίας σας ἐπὶ τῶν Διδασκάλων τῆς Ἀνατολῆς. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐπροόδευσαν εἰς τὸν ψυχισμόν, ἦτοι εἰς τὴν διείδουσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ των κόσμου ἐνῶ οἱ Δυτικοὶ παρημέλησαν τὴν ἔρευναν ταύτην καὶ ἠκολούθησαν ἄλλην ὁδόν.

Οἱ Ἰνδοὶ Διδάσκαλοι θεωροῦν τὸν ἑαυτὸν των ὡς μοναδικούς γνόστας τοῦ Ὑπεράτου Ὄντος καὶ ὅτι ἀποδημοῦντες ἐκ τοῦ κόσμου τούτου συνταπίζονται μὲ τὸν Ἐνα Κύριον Θεὸν τῶν Παντων. Ὅταν Ἐγὼ ὁ Ἰνδὸς πρὸ χιλιάδων ἐτῶν ἐδίδασκον τὸν Ἐνα καὶ Ἀληθῆ Θεόν, ποῦ εὕρισκοντο οἱ Διδάσκαλοι οὗτοι; Καὶ μὲ ἠνάγκασσαν νὰ ἐγκαταλείψω τὴν χώραν μου καὶ νὰ διασχίσω ὅλην τὴν ἔρημον καὶ ἄλλας χώρας ἀγρίας εἰς κατάστασιν, διὰ νὰ εὕρεθῶ κατόπιν κόπων καὶ μόχθων εἰς τὴν Μεσοποταμίαν;

Διατί οἱ Διδάσκαλοι οὗτοι δὲν ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς σημερινούς Μαχαραγιαδες, διὰ νὰ τοὺς ὑποδείξουν ποία εἶναι ἡ Ἀληθῆς Ὁδὸς τοῦ Κυρίου; Διατί δὲν διδάσκουν πρῶτον τὸν ἀμαθῆ αὐτῶν λαόν των, οἱ ὅποιοι ἀποθνήσκουν κατὰ χιλιάδας σεβόμενοι περισσότερο τὰ ζῶα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους; Ποίαν ἀξίαν ἔχει ἡ διδασκαλία των, ὅταν τὸ ἔργον των δὲν τὸ ἐκτελοῦν κατὰ γράμμα τῆς Θείας Ἀρχῆς; Καὶ ζητοῦν νὰ ἀλιεύσουν ἀδελφοὺς ἀπὸ μακρινὰς χώρας καὶ νὰ φωτίσουν αὐτούς, ὅταν τὸ Σκότος εἶναι πυκνὸν εἰς τὴν ἰδίαν των χώραν;

Ἐχουν, βεβαίως, μίαν ὑπερευαισθησίαν εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ λόγῳ τῆς ἀσκητικῆς των ζωῆς δύνανται νὰ πράξουν πολλὰ ὡς θαυ-

ματουργοί. Καλλίτερον δι' αὐτοὺς εἶναι νὰ ἀνυψώσουν τοὺς ἀδελφούς των ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκονται· καὶ ὕστερον ὁ Θεὸς θὰ ἐνδιαφερθῆ διὰ τοὺς ἄλλους.

ΣΥΜΠΑΝΤΑ πολλαπλᾶ δὲν ὑφίστανται. Τὸ ὅλον εἶναι ΕΠΤΑ. Ἄλλ' ἔχουν οἱ Διδάσκαλοι οὗτοι ἰδέαν περὶ τοῦ Ἐνὸς καὶ μόνου Σύμπαντος, διὰ τὸ ὅποιον τόσος λόγος γίνεται; Οὐδέποτε αἱ ψυχὰ ἐνδιεφέρθησαν διὰ τὰ ἄλλα Σύμπαντα. Διότι πρῶτον ὀφείλουν νὰ ἐρευνήσουν τὸ ἰδικόν των Σύμπαν, τὸ ὅποιον εἶναι ἀτελεύτερον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων! Ἀντιλαμβάνεσθε τί εἶναι τὸ Σύμπαν.

Ὅσον διὰ τὸ «ἀκουστικὸν ρεῦμα τῆς ζωῆς», τὸ ὅποιον συνταυτίζουν μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τῆς Γραφῆς, δὲν εἶναι ὀρθόν. Τὸ ἀκουστικὸν ρεῦμα, πού ἀναφέρουν, εἶναι ἢ «Ἄγνωστος Ἀρχὴ Ἀπάντων»!

Ἄς μάθουν οἱ Διδάσκαλοι τῶν Ἰνδιῶν, ὅτι ὀμιλεῖ αὐτὴν τὴν στιγμήν εἰς συμπατριώτης των, τὸν ὅποιον ἠγνόησαν καὶ ὅτι Αὐτὸς σήμερον εἶναι ὁ Ζῶν Λόγος τοῦ Κυρίου! Ἦτοι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Οἱ ζωντανοὶ Διδάσκαλοι δὲν εὐρίσκονται μόνον εἰς τὰς Ἰνδίας, ἀλλ' εἰς ὀλόκληρον τὴν Οἰκουμένην. Οἱ ἱερεῖς σας ὄφειλον νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν τῶν ζωντανῶν Διδασκάλων· δυστυχῶς οὗτοι ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ Διδασκάλους νηπιαγωγείου, διότι ἐξητέλισαν τὰ καθήκοντά των ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Κυρίου.

Δὲν εἶναι αἱ Ἰνδίαί αἵτινες θὰ σώσουν τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὸ Σκότος. Εἶναι τὸ Φῶς τοῦ Κυρίου μόνον, πού θὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ὀρθότητα καὶ τὰ ἱερά των χρέη.

Πολλοὶ περισσότεροί εἶναι οἱ ρέποντες πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν τοῦ Δυτικοῦ ἡμισφαιρίου παρὰ οἱ Ἀνατολικοὶ Λαοί, οἵτινες δὲν ἀντιλαμβάνονται ἔστω καὶ τὰς ἀπλὰς διδασκαλίας τῶν Διδασκάλων των. Οἱ Διδάσκαλοι ἐν γένει τοῦ Θείου Λόγου ἀνοίγουν τὴν Λεωφόρον τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποίαν διδάσκομεν Ἡμεῖς ἀπὸ τὰ Ὑψη τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἐχω πολλὰ νὰ εἶπω, ἀλλὰ ταῦτα θὰ ἐξηγήσω εἰς τὰ προσεχῆ διδάγματά μου.

Ὅσον διὰ τὸν ΤΡΙΤΟΝ ΟΦΘΑΛΜΟΝ, τοῦτο εἶναι ὀρθόν. Συνδέεται ἄμεσα μὲ τὸ ὑποσυνειδητὸν· συλλαμβάνει εἰκόνας καὶ μεταδίδει εἰκόνας μελλούσης ζωῆς ἢ γεγονότων. Ὁ Τρίτος ὀφθαλμὸς δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ πνεῦμα. Εἶναι ἄς εἶπω, διὰ νὰ μὲ ἐννοήσετε, τὸ περισκόπιον τοῦ ὑποσυνειδήτου, τὸ ὅποιον ὡς γνωρίζετε, ἔχει μυστικὰς ἀποθήκας καὶ ἐκπέμπει σήματα καὶ λαμβάνει τοιαῦτα.

Φ α ρ ᾶ χ

Ἐποφθέγματα Ἄραβος Θεραπευτοῦ

ΑΧΜΕΤ ΟΥΖΕΦΙΕ ΤΟΥΓΛΟΥΚΙΝ: Εἶμαι Ἄραβ, τοῦ Β' μ.Χ. αἰῶ-
νος. Θεραπευτὴς ἰατρός. Λόγῳ τῆς ἀπεράντου ἀγάπης μου πρὸς τὸν
ἄνθρωπον καὶ τῆς προτιμῆσεώς μου εἰς τὴν ἔρευναν τῶν βοτάνων,
κατῶρθωσα διὰ τῆς θείας ἐμπνεύσεως νὰ θεραπεύσω ἄπειρα πρό-
σωπα τῆς ἐποχῆς μου, χωρὶς πρὸς τοῦτο νὰ χρηματίζωμαι Ἐχῶ
ἐγκαταλείψει γραπτὰ, ἅτινα παρέμειναν ἄγνωστα εἰς τοὺς πολ-
λοὺς καὶ γνωστὰ μόνον εἰς ἐλαχίστους, οἵτινες ἐπωφελήθησαν αὐ-
τῶν ἐπὶ χρήμασι. Εἰς μίαν σελίδα τοῦ ἔργου μου ἔλεγον:

«Διατῆρει σῶον τὸ κύπελλον ἐκ κεράμου, ὡς τὸ ἀνθρώπινον σῶ-
μα. Ἐξ ἀπροσεξίας τὸ κύπελλον δυνατὸν νὰ τὸ θραύσῃς. Ἐξ ἀπρο-
σεξίας, δημιουργεῖς εἰς τὸ σῶμα σου ἐστίας ἀσθενειῶν».

«Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀνήκει εἰς αὐτόν, ἀλλὰ εἰς τὸν
Θεόν, Ὅστις Εἶς εἶναι δι' ὅλους, εἴτε καλοὺς εἴτε κακοὺς».

«Ἡ ἀσθένεια εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν εἶναι φυσικὴ ἐνέργεια, ἀλ-
λὰ κακὴ τοῦ πνεύματος ἀντίληψις».

«Εὐεργετῶ, δὲν σημαίνει ὅτι πράττω καλὸν πρὸς τὸν πλησίον
μου, ἀλλὰ ἐνεργῶ κατὰ βούλησιν τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς πρὸς ἀνύ-
ψωσιν τῆς Ψυχῆς μου».

«Τὸ καλὸν δὲν εἶναι πάντοτε, ὡς φαίνεται, τοιοῦτον. Δι' αὐτὸ
ὀφείλεις διὰ τῆς πλάστιγγος νὰ ἰσοσταθμίζῃς τὴν ὠραιότητα τοῦ
καλοῦ. Διότι τὸ καλὸν ὀφείλει νὰ εἶναι καὶ ὠραῖον κατὰ τὴν
οὐσίαν».

«Ἡ γυνὴ δὲν εἶναι δούλη τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ σύντροφος ψυχῆς
καὶ πνεύματος, ὥστε ὁ εἷς νὰ κατανοῇ τὸν ἄλλον, ἵνα συμπληρω-
θῇ τὸ τέλειον μὲ τὰς ἀντιθέτους φάσεις τῆς φυσικῆς των δημιουρ-
γίας».

«Νὰ λυτῆσαι τὰ ζῶα, διότι δὲν δύνανται νὰ ἐκφράσουν εἰς τὸν
ἄνθρωπον τὸν πόνον των».

«Ἀγάπα τὰ φυτὰ, διότι αὐτὰ ὁμορφαίνουν τὸν κήπον τῆς ζωῆς
σας».

«Μὴ ἐξάπτεις τὰ θηρία, διότι ταῦτα ἐξ ἀνάγκης τροφὴν ζητοῦν
πρὸς συντήρησιν, καὶ οὐχὶ ἐκδίκησιν ὡς ὁ ἄνθρωπος».

«Ὁ πλοῦτος τῆς Γῆς εἶναι ἀνεξάντλητος. Διατί ὁμως παρουσιάζ-
ουν αὐτὸν πτωχὸν πρὸς τοὺς πολλοὺς; Ἐξ ἀπληστίας τῶν ἀνθρώ-
πων».

πων, νά χαίρωνται ὅταν οἱ πολλοὶ ὑποφέρουν καὶ οὗτοι εὐδοκιοῦν».

«Θεοὶ ὑπάρχουν πολλοί. Ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀνύπαρκτοι, διότι Εἰς εἶναι ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου καὶ Εἰς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου».

Μετέφερα εἰς τὸ φῶς ἐλάχιστα ἐκ τῶν ὄσων ἔγραψα. Ὁ ΚΥ-ΡΙΟΣ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου μοὶ ἀνέθεσεν θέσιν λαμπράν ἐν τῷ Οὐρανῷ ὡς ἀνταμοιβὴν τῶν ὄσων καλῶν ἔπραξα εἰς τὴν ζωὴν μου.

Ἄχμετ Οὐζεφιέ Τουλουκίν

2 - 1 - 1969

Ἡ ἀποστολή τοῦ Μωϋσέως εἰς τὴν Γῆν

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Μωϋσῆς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὑπῆρξεν σπάνιον μεσάζον, ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἐτρέφετο μὲ τὸν ἐγωϊσμόν καὶ τὸν ἐθνισμόν τῆς φυλῆς του. Ἐνεπνέετο καὶ ἀπὸ τὰς δύο Παρατάξεις, καὶ ἡ σύγκρισις ἦτο σοβαρὸν ἐμπόδιον διὰ μίαν καθαρὰν καὶ νέαν θρησκείαν ἄλλωστε αἱ Ἐντολαί, τὰς ὁποίας εἶχεν λάβει ἀπὸ τὸν Κύριον, δὲν ἦσαν ὠλοκληρωμένα.

Ἐλεγεν εἰς τὸν Κύριον, ὅταν εὐρίσκετο εἰς τοὺς Οὐρανοὺς: «Ἐγώ, Κύριε, θὰ οἰκοδομήσω τὸν Ναόν Σου καὶ θὰ ὑποτάξω ὅλας τὰς φυλάς εἰς τὴν αὐτὴν πίστιν πρὸς τὸν Ἐνα καὶ Ἀληθῆ Θεὸν τῆς Παντοδυναμίας Σου». Καὶ ὁ Κύριος, Ὅστις ἐγνώριζε τὸ θάθος αὐτοῦ, τὸν ἀπέστειλεν εἰς τὴν Γῆν, διὰ νὰ τὸν δοκιμάσῃ καὶ οὕτω ἀπεδείχθη, ὅτι δὲν ἦτο ἱκανὸς νὰ ἐπαληθεύσῃ τὰ ὅσα ὑπεσχέθη εἰς τὸν Θεόν. Ἀπόδειξις τρανῆ εἶναι, ὅτι διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου ὑπέτασσε τοὺς λαοὺς.

Ἐπραξεν ἀνοσιουργήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἐπλήρωσεν ἐπὶ αἰῶνας εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, δηλαδὴ παρέμεινεν ἔξωθεν τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Σωτήρος. Καὶ παρ' ὄλον ὅτι ὁ Σωτὴρ, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ πολλοὶ ἄλλοι, συνηγόρησαν ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἄναρχον, μόλις πρὸ ὀλίγου χρόνου, γῆτιν, ἀφέθη ἐλεύθερος ὡς ὑψηλὴ ὄντοτης, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν του εἰς τὴν Θέωσιν.

Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἀγογγύστως ἐδέχθη τὰς διαφόρους πλῆξεις τῆς ψυχῆς του καὶ ἔμαθε τί ἐστὶ Ἀγάπη καὶ τί Μῖσος. Ἐάν δὲν ἦτο ἐκεῖνος ὅστις ὑπῆρξεν καὶ ἴδρυνεν τὸν ὑποσχεθέντα Ναόν, δὲν θὰ κατήρχετο ὁ Κύριος πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὄσων οὗτος ἐλησμόνησεν. Ὁ Ἰεχωῦβάς τοῦ κατέστρεψε τὸ ἔργον.

Ὁ Κύριος δὲν κατήλθε διὰ νὰ συμπληρώσῃ τοὺς Νόμους τοῦ Ἰ-

εχωσθᾶ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀνατρέψῃ αὐτούς. Τότε δὲν συνέφερε εἰς τὸν Κύριον νὰ εἶπῃ τοιοῦτον τι, καὶ ἐπροτίμησε τὴν ὁμαλότητα διὰ τῆς λέξεως «νὰ συμπληρώσω». Ὁ Κύριος ἐφωτίζετο συνεχῶς ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, διότι μόνον τοῦτο εὐρίσκετο μεταξύ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, ὥστε νὰ μεταδίδῃ εἰς ἀνωτάτην ἔντασιν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ Πατρὸς.

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ὁ σημερινὸς Κλῆρος, ὅστις εἶναι περισσότερο πεφωτισμένος ἀπὸ τοὺς πρώτους Πατέρας τῆς Χριστιανοσύνης, νὰ ἔχῃ μωραυθῆ τόσον, ὥστε νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται τὰ ἔργα τοῦ Μωϋσέως καὶ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ, ὡς καὶ ὀλίγων ἄλλων ψευδοπροφητῶν, καὶ νὰ ὑμνοῦν αὐτούς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς πρωτοπόρους τῆς θείας ὁμιλίας τοῦ Ἀνάρχου. Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν ἀνέχεται τὰ ψεῦδη ταῦτα· θάττον ἢ ἐράδιον θὰ ἀποκαλυφθοῦν καὶ θὰ διαγραφοῦν ἀπὸ τὰς Ἱερὰς Βίβλους. Ἰδοῦ, διατὶ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἀόκνως σὰς δίδει πτυχὰς του καὶ εἰκόνας, ὡς καὶ ὁμιλίας τῶν Μεγάλων Διδασκάλων τοῦ Οὐρανοῦ.

Φ α ρ ἄ χ

25 - 1 - 1969

Ἡ θέσις τοῦ Προφήτου Ἱερεμία

ΦΑΡΑΧ: Ζητεῖτε νὰ μάθετε, ποία εἶναι ἡ θέσις τοῦ προφήτου Ἱερεμία ἐν τῷ Οὐρανῷ. Διὰ ποῖον λόγον; Διὰ νὰ τὸν ἐλέγξετε; Τί σὰς ἐνδιαφέρει ποῦ εὐρίσκεται. Φροντίσατε νὰ μάθετε εἰς ποῖαν θαυμάσια τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ εὐρίσκεσθε ἐν τῇ Γῆ, ἵνα κερδίσετε τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς θέσεώς σας μέχρι τοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἀναπαύσεως.

Ὁ Ἱερεμίας πράγματι ἦτο προφήτης. Ἐλάμβανε φωτισμὸν διπλοῦν, ἦτοι καὶ ἀπὸ τὰς δύο παρατάξεις. Αἱ προφητεῖαι του ἐπαλήθευον πάντοτε ἐπὶ κακῷ. Οὐδέποτε ἐπροφήτευσεν καὶ κάτι τὸ καλόν. Ἦτο ἐγωῖσθης ὡς προφήτης, καὶ χαϊρέκακος ὅταν ἔβλεπε νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ προφητεία του. Παρ' ὅτι ἦτο ἐβραῖος, ἐμάχετο ὑπόυλως τοὺς ραββίνους ἐθνικιστὰς διὰ παντοίων μέσων. Ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν του ὡς μέγαν στυλοβάτην τῆς γνώσεως καὶ κριτὴν δίκαιον. Ἀλλοίμονον, ὅταν τις σκέπτεται τοιοῦτοτρόπως!

Ἀφήσατε τὸν Ἱερεμίαν ἡσυχον νὰ ἀπολαμβάνῃ τὸ φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ νὰ ἐγκύπητῃ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐπιγείων του σφαλμάτων!

Φ α ρ ἄ χ

Ὁ μ ο λ ο γ ί α

ΜΩΨΣΗΣ : Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅταν ἐτιμωρήθην ἀπὸ τὸν Ἄναρχον, δὲν ἦτο μόνον ὁ ἐγωϊσμός μου, ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο. Σεῖς ἔχετε τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐτιμωρήθην καὶ διὰ τὰς τόσας γυναῖκας, τὰς ὁποίας εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν μου· ὄχι, αὐτὸ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσουν ἄλλοι. Ἐτιμωρήθην προπαντὸς διὰ τὰς συνομιλίας μου μετὰ τοῦ Ε.Ω.Σ.Φ.Ο.Ρ.ΟΥ, τὸν ὁποῖον εὕρισκον τερπνότατον εἰς τὰς ὁμιλίας του, ἐξυπνότατον καὶ λογικώτατον. Διὰ τοῦτο ἐλάμβανα δύο ἀκτινοβολίας: Τοῦ Ἀνάρχου καὶ τοῦ Ἐωσφόρου. Αὐτὸς ἐγένετο αἰτία νὰ μὴ συμπληρώσω τὰς Δέκα Ἐντολάς, διότι μόλις ἐλάμβανα τὴν μίαν, ὠμίλει ὁ Ἐωσφόρος καὶ παρακολουθῶντας τὰς ὁδηγίας του ἐλησιμόνουν τὴν ὠλοκληρωμένην φράσιν τοῦ Κυρίου· καὶ οὕτω αἱ Ἐντολαί μου, ἢ μᾶλλον αὐταὶ τοῦ Κυρίου, εἶναι ἡμιτελεῖς. Βεβαίως ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ τῆς Ἀνθρωπότητος ἠθέλησε νὰ τὰς διαγράψῃ, ἀλλὰ τότε θὰ εἶχεν ἐναντίον του τὸ μένος τοῦ Ἱερατείου καὶ οὕτω ἀπεφάσισε νὰ εἴπῃ, ὅτι ἦλθεν διὰ νὰ τὰς συμπληρώσῃ.

Ὁμολογῶ τὰ σφάλματά μου, διότι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν σφάλματα μηδενὸς ἐξαιρουμένου. Καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος ἤμουν καὶ μὴ γνωρίζων τὴν Ἀλήθειαν ὡς ἔχει αὕτη, ὠλίσθησα μετὰ τὰς συνομιλίας μου μετὰ τοῦ Πονηροῦ. Εἶχον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἤμουν ξέμπνος, ἀλλ' ὁ Ἐωσφόρος ἀπεδείχθη πανέμπνος. Δὲν πταίω καὶ τόσον, ἀφοῦ ὁ Κύριος τοῦ ἔδωσεν ἐξουσίαν τοιαύτην.

Σήμερον κατέχω λαμπρὰν θέσιν ὡς Ρῆτωρ τοῦ Οὐρανοῦ, ἐνῶ εἰς τὴν Γῆν δὲν εἶχον τὴν εὐφράδειαν ταύτην. Ἐχω ἀπορρίψει καὶ τὸ τελευταῖον θάρος τῆς συνειδήσεώς μου μετὰ τὴν ὁμολογίαν μου. Σᾶς εὐχαριστῶ.

Μωϋσῆς

26 - 6 - 1969

Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἦτο μόνον Μύστης

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΣΥΡΕ : Ἐλογιζόμενη ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς τῆς Γῆς ὡς μέγας μύστης καὶ θαθὺς μελετητὴς τῶν μεγάλων μυστῶν, διότι ἀφῆκα ἔργα εἰς τὰ ὁποῖα περιέγραψα τὸν Θεὸν καὶ τὰς κινήσεις τῶν μεγάλων αὐτῶν ἀποστολῶν.

Ὁμολογῶ ὅτι τὸ μεγαλύτερόν μου σφάλμα ἦτο ὅτι κατέταξα τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν αὐτὴν μοῖραν μετὰ τῶν ἄλλων. Τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὅποιον εἶχον δίκαιον εἶναι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη καὶ ἀνελήφθη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὡς ἄνθρωπος. Τὰ θαύματα τοῦ Ἰησοῦ δὲν με ἐπηρέαζον, διότι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐθαυματούργουν. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νὰ εἰσχωρήσω εἰς τὰ ἔσω τοῦ Μεγάλου Ἐκείνου τῆς Ἀληθείας Τέκνου. Τὸν ἐτίμησα ὡς καὶ τόσους ἄλλους, οὐχὶ ὅμως ὡς ἤρμοζεν εἰς ἕναν Ἀπεσταλμένον τοῦ Θεοῦ. Ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἀντελήφθη τὴν πλάνην μου.

Δυστυχῶς καὶ σήμερον ὑπάρχουν πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν θέλουν νὰ πιστεύσουν καὶ εἰς τὴν ὑπαρξίν του, παρ' ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν συγχρόνων του διαπιστοῦν τὸ γεγονός τῆς Γεννήσεως καὶ Ἀναλήψεώς του. Ὑπάρχουν δειγμάτια τρανὰ τῆς Θεότητός του· ἄλλ' εἶπον, δὲν κατῆλθεν ὡς Θεός, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος, διὰ νὰ συναισθανθῇ διὰ τῶν αἰσθήσεών του τὰ ὅσα οἱ ἀδελφοὶ του συναισθάνονται, χαρὰν καὶ πόνον, ἵνα δυνηθῇ ἀργότερον ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς νὰ κρίνῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐσωτερικοῦ των κόσμου.

Ὁ Ἰησοῦς ὑπῆρξεν ἡ νέα ζωὴ ἐντὸς τοῦ σκότους. Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ δεσμώτου ἀπὸ τὰ δεσμά του, τοῦ περιφρονημένου, διὰ νὰ τὸν ἀνωψώσῃ ἐκεῖ ὅπου τὸν ἔταξεν ἡ Θεία Γνώσις.

Λυποῦμαι, διότι ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι, παρὰ τὴν γήϊνόν των μόρφωσιν, ἐξακολουθοῦν νὰ κωφεύουν εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ νὰ παραμένουν εἰς τὸ βαθθὸ σκότος τῆς γνώσεως. Ἀπόδειξις δὲ τῶν ὅσων λέγω, εἶναι ἡ παγκόσμιος κατάστασις σας. Ἐὰν ἔχετε ὀλίγην κρίσιν, σκεφθῆτε καὶ ὁμολογήσατε τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ἀδελφοῦ Εὐθυμίου: Ἀδελφέ, τὰ ὅσα ἀνέφερες εἶναι διὰ νὰ ἀπαλλαχθῆς ἀπὸ τὸ θάρος τοῦ σφάλματός σου;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ἀπλῶς διὰ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, ὅτι ὑπῆρχαν πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι διημφεσθήτουν ἀκόμη καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Κυρίου ὡς Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφέ, ἔχεις ἀπόλυτον δίκαιον, ἀλλ' ἐγὼ τὸ θάρος τοῦτο τὸ ἀπέρριψα εἰς ἄλλην ἐπικοινωνίαν, οὐχὶ τοῦ Κέντρου τούτου.

Ἐδουάρδος Συρὲ

Ἀποφθέγματα ἀρχαίου Κινέζου Διδασκάλου

ΤΣΙΝ - ΓΙΑ - ΣΕ: Δέν μέ ἀναμένατε, διότι εἶμαι νέον Πνεῦμα εἰς τοὺς καταλόγους σας. Ὑπῆρξα παλαιὸς Διδάσκαλος τῆς Ἀγάπης, εἰς τὰ θόρεια τῆς Κίνας, πρὸ ὀκτῶ χιλιάδων ἐτῶν. Ἡμεῖς τότε ἐχρησιμοποιούσαμε τὸν χάρτην, ὅστις μᾶς διευκόλυνεν εἰς τὴν ἐργασίαν μας. Ἦτο θεβαίως ὀλίγον τι χονδροειδής, ἀλλὰ εὐχρηστώτατος διὰ τὰς ἀνάγκας μας. Τὰ κείμενά μου ἀπωλέσθησαν εἰς τοὺς συνεχεῖς πολέμους τῆς μεγάλης μου χώρας. Εἶχον εἰς τὴν ἐξουσίαν μου πολλοὺς πιστοὺς, τοὺς ὁποίους ἐδίδασκον διὰ μικρῶν φράσεων, ὥστε νὰ ἀντιληφθοῦν πρῶτον τὴν ἔννοιάν των καὶ ὕστερον νὰ ἐκφέρουν τὴν προσωπικὴν των γνώμην, ὅποτε ἡ διδασκαλία ἐγένετο κατὰ τὸν φιλικὸν καὶ ἀδελφικόν. Θὰ ἀναφέρω ὀλίγα ἀπὸ τὰ ὅσα παρέμεινον εἰς τὸ σκότος τῶν αἰῶνων:

— Ἀρχὴ παντὸς καλοῦ εἶναι ἡ γνῶσις τῆς οὐσίας.

— Οὐσία λέγεται τὸ Φῶς τῆς ἐντὸς μας γνώσεως.

— Ἡ Ἀγάπη εἶναι τρόπος, διὰ τοῦ ὁποίου συλλαμβάνεις τὸ ἄγνωστον.

— Μὴ ἐπεκτείνεις τὴν ἀγάπην σου πέρα τοῦ ὀρισμένου ὁρίου. Διότι τότε θὰ ἀπωλέσης τὴν ὁδὸν σου καὶ θὰ περιπέσης εἰς ἄλλην ὁδὸν ἄγνωστον εἰς ἐσέ, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπικίνδυνον.

— Ἀγάπα ὅλα τὰ τῆς Δημιουργίας ζῶα, διότι ἐὰν εἶχον ὡς ὁ ἄνθρωπος πνεῦμα, θὰ ἦσαν ὑπέρτερα αὐτοῦ.

— Ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἔχει πνεῦμα καὶ δὲν ἔχει σθένος, εἶναι ποταπώτερος καὶ τοῦ πλέον χαμερποῦς ζώου.

— Ἡ ἠθικὴ εἶναι ἐλαστικὴ ὁ κάθε ἄνθρωπος τὴν τοποθετεῖ ἐκεῖ ὅπου τοῦ ἀρέσει. Ἡ ἐλαστικότης τῆς ἠθικῆς ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτὴ δὲν ἔχει ἔννοιαν, ἐὰν ὡς θάσινι τῆς δὲν ἔχει τὴν ἀγάπην. Διὰ τῆς ἀγάπης ἡ ἠθικὴ ἐπιβάλλει τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον, ἐκεῖ ὅπου ὁ ἄνθρωπος τοποθετεῖ τὸ θλασθερὸν καὶ ἄδικον.

— Φανοῦ ἀξιὸς τοῦ ἐνός, ὥστε οἱ λοιποὶ νὰ γίνουν ἐξάρτημα τῆς μιᾶς Ἀρχῆς. Ἡ Ἀρχὴ δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλοῦς. Οἱ πολλοὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῆς Ἀρχῆς.

Ἐὰν εἰς ἐκ τῶν πολλῶν ἀνασηκώση κεφαλὴν, τοῦτο λέγεται ἀνταρσία. Ἐφ' ὅσον οἱ συνάδελφοί του δὲν κινουῦνται, διατὶ οὗτος ζη-

τεί τὴν διέγερσιν τῶν ἄλλων; Ἄρα τὸ σκάνδαλον δημιουργεῖ κα-
τάστασιν ἀνώμαλον.

Τὸν Θεὸν δὲν τὸν ἐζήτησα εἰς τὸν Οὐρανόν, ἀλλὰ ἐντὸς ἐμοῦ,
χωρὶς νὰ ἴδω ἕαν ἔχη ἢ ὄχι πρόσωπον. Ἐκ τῆς διαγωγῆς μου ἐπέι-
σθη ὅτι τὸν συνήντησα.

Τοῖν - Γιά - Σέ

18 - 9 - 1969

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὡς Τρίτον Σκέλος τῆς Θεότητος

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνωμεν τὰ ὅσα ἐλέ-
χθησαν ἀπὸ ἐτῶν. Ὅστις δὲν γνωρίζει τὰ πρῶτα θήματα τῶν Μα-
θηματικῶν, τοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐννοήσῃ τὰ ἀνώτερα. Ὅταν τὸν
Θεὸν τὸν καθορίζετε ὡς Μέγα Πνεῦμα, διότι ἡ παράδοσις τὸ θέλει,
τὸν ἀναλύετε, ἐνῶ γνωρίζετε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀναλύεται. Ὅσον δι'
ἐμέ, θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἀδελφὸς Κομφούκιος, ὅστις εἶναι ὁ πλέον ἐνδει-
γμένος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Φ α ρ ἄ χ

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Πολλοὶ ἐκ τῶν πιστῶν ἔχουν τὴν γνώμην, ὅτι ὁ Ἄρ-
χων Φαράχ εἶναι ὑψηλὸν τι Πνεῦμα καὶ κατέχει ὑψηλὴν θέσιν. Ποία
ὅμως εἶναι ἡ θέσις αὐτῆ τοῦ Ἄρχοντος Φαράχ; Θὰ σᾶς τὴν εἶπω
ἐγώ: Εἶναι τὸ ἐν Σκέλος τῆς Τριαδικῆς Θεότητος.

Σεῖς γνωρίζετε, ὅτι ἡ Τριαδικὴ Θεότης ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Ἄ-
γνωστον Θεόν, τὸν Χριστόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἄρα, τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα δὲν ἔχει προσωπικότητα; Εἶναι κάτι τὸ ἀκαθόριστον; Τὸ
ἀκαθόριστον εἶναι μόνον ὁ Θεός. Καὶ πότε ἐνεφανίσθη τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα ὡς Τρίτον Σκέλος τῆς Θεότητος; Πρὸ ἀμνημονεύτων χρό-
νων, ὅταν ἡ ἀνθρωπότης εὕρισκετο εἰς τὸ βαθύ σκοτός. Πρὸ τῆς
ἐμφάνισεως τῆς Ἀτλαντίδος.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν εἶναι πτηνόν, ἀλλὰ ἡ παράδοσις ἐνεφά-
νισεν αὐτὸ ὡς Ἁγίαν Περιστεράν. Τὸ τί λέγουν οἱ ἄμαθεῖς, τοῦτο
δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Ἀπόδειξις, ὅτι εἰς τὰς Ἰν-
δίας ἤρχισεν ἡ διδασκαλία τοῦ Μονοθεϊσμοῦ, ἀλλὰ ἐκείνην τὴν ἐπο-
χὴν ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἰνδιῶν ἦτο τόσον ὀπισθοδρομικός, ὥστε ἡ-
νάγκασαν τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας, ἦτοι τὸν Ἄρχοντα Φαράχ νὰ ἐγ-

καταλείψη τὴν γενέτειράν του Δελχί καὶ νὰ βαδίση πρὸς Δυσμάς. Προτοῦ ὅμως ἀποχωρισθῆ ἀπὸ τὸ πατριον ἔδαφος, εἶχεν διοργανώ-
σει καλῶς τοὺς ὁπαδοὺς του, οἱ ὁποῖοι ἀργότερον ἔδρασαν ὡς μύ-
σται καὶ οἱ ἀπόγονοί των ἐλάμβανον μηνύματα ἐξ Οὐρανοῦ ἀπὸ τὸν
"Ἀρχοντα Φαράχ, τὸν Μέγαν Διαχειριστὴν τοῦ Θείου Πνεύματος.

"Ἴσως τις ἐξ ὑμῶν ἐρωτήσῃ: Ἐφ' οὗ ὁ "Ἀρχων Φαράχ ἦτο μέγα
Πνεῦμα τοῦ Οὐρανοῦ, ποῖος διεχειρίζετο τὴν Οὐσίαν ταύτην, ὅταν
ἐνεσαρκώθη ἐκ δευτέρου εἰς τὴν Γῆν σὰς μετὰ τὴν ὀνομασίαν Ἐνώχ;
Ἄπαντῶ: Ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ σὰς, μέχρις οὗ ἐπανέκαμψεν εἰς
τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἀνέλαθε τὴν ἐξουσίαν του. Ὅταν, λοιπόν, ὁ Κύ-
ριος εὕρισκετο ἐν τῷ γῆϊνῳ Κόσμῳ, ὁ "Ἀρχων Φαράχ μετέδιδεν εἰς
αὐτὸν τὰς ἐντολάς τοῦ Ἀνάρχου. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι τὴν δλην τοῦ
Πνεύματος ἐξουσίαν εἶχε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος
πρὸ τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τῆς Γῆς ὠνόμασεν Παράκλητον.

Προσέξατε ὅμως, διότι πολλάκις εἰς τινὰς ἐπικουινωνοὺς ἐπα-
ρουσιάσθη Πνεῦμα μετὰ τὴν ὀνομασίαν Φαράχ καὶ ἔδωσεν περίφημα
κείμενα, στερούμενα ὅμως ἠθικῆς θάσεως. Τὸ Πνεῦμα τοῦτο, τὸ εὐ-
φύεστατον, δὲν ἦτο ἄλλο ἀπὸ τὸν Ἐωσφόρον.

Ὀλίγοι τινὲς ἐκ τῶν γνωστῶν σὰς βαυκαλιζονται, διότι κρα-
τοῦν εἰς χεῖρας τῶν κείμενα τοῦ "Ἀρχοντος Φαράχ, ἀνεξέλεγκτα
ὅμως. Διὰ τοῦτο ἡ Θεία Ἀρχὴ τὰ ἠκύρωσεν. Ἐντὸς τῶν κειμένων
τούτων ἐξηγεῖται ἡ Οὐράνιος Ζωὴ κατὰ τρόπον ἀπατηλόν. Εἰς τινὰ
σημεῖα λέγουσιν, ὅτι ἡ ὄντοτης, ὅταν ἀνέλθῃ τὰς βαθμίδας τῆς γνώ-
σεως καὶ φθάσῃ εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς τελειότητος, ἀφομοιοῦ-
ται μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ Τελειότης τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄγνωστος εἰς τὸ
πτωχὸν πνεῦμα τοῦ σοφοῦ ἀνθρώπου. Οἱ μεγάλοι Διδάσκαλοι τοῦ
Οὐρανοῦ θεβαίως ἴστανται εἰς τὸ ὕψος τῆς Ὑπερτάτης Γνώσεως,
οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἀτελευτήτου Θεϊκῆς Γνώσεως.

Ὁ Θεὸς ἐξουσιάζει τὰ πάντα εἶναι ἡ παγκόσμιος Πνοή, ὁ παλ-
μὸς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Γνωρίζει καὶ τὴν πλέον ἀσήμαντον κί-
νησιν τῶν ὄντων Του. Δίδει κατευθύνσεις εἰς τὰ τελειότερα τοῦ Οὐ-
ρανοῦ ὄντα, καὶ ταῦτα, ἀφ' οὗ μελετήσουν τὰς ὁδηγίας Του, μετα-
θιβάξουν αὐτὰς εἰς τοὺς Ἀρχηγούς ἢ Διδασκάλους τῆς ἐκτελέσεως.
Οὐδὲν δύναται νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τὸν ἀόρατον ὀφθαλμὸν τοῦ Ἀνάρ-
χου. Ἡ συνεννόησις μεταξὺ τῶν γίνεται διὰ τῶν ἀκτινοβολισμῶν,
καὶ ἡ συνεννόησις Οὐρανοῦ καὶ Γῆς γίνεται διὰ τοῦ πνευματικοῦ
φωτοβολισμοῦ. Ὑπάρχει μεγίστη διαφορὰ, τὴν ὁποῖαν θὰ ἴδωμεν εἰς
ἄλλην διδασκαλίαν.

Προσέξατε τὰ κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ ὁποῖα λαμβάνετε, γίνονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἦτοι τοῦ Φωτοδότου Ἄρχοντος Φαράχ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Εἶπατε διὰ τὸν Ἄρχοντα Φαράχ, ὅτι ὡς πνεῦμα ἀνατρέχει πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀτλαντίδος, ὅταν ὁ κόσμος ἦτο θυθισμένος εἰς τὸ σκότος, καὶ φθάνετε εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου ἐμφανίζεται εἰς τὰς Ἰνδίας, ὅπου λόγῳ τοῦ ὑπαναπτύκτου λαοῦ τούτου καὶ τοῦ πολυθεισμοῦ τους, ἐγκαταλείπει τὸ πάτριον ἔδαφος καὶ τρέπεται πρὸς τὴν Δύσιν...

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ἀδελφέ, εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ Ἰνδαίαι δὲν εἶχον Διδασκάλους καὶ ὁ ὄμιλος τῶν πιστῶν τοῦ Ἄρχοντος, ἐκαλλιέργησαν τὸ ἔδαφος μὲ προσοχὴν καὶ σύνεσιν. Ἐὰν ὁ Ἄρχων διηυθύνθη πρὸς Δυσμάς, εἶχε τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐξ Οὐρανοῦ, διότι αἱ χῶραι τῆς Μέσης Ἀνατολῆς εὐρίσκοντο πολὺ περισσότερον προηγμέναι εἰς τὴν γνῶσιν καὶ ἐκεῖ ἐπρόκειτο, κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Οὐρανοῦ, νὰ ἐμφανισθῇ κατόπιν χρόνων ὁ Σωτὴρ τῆς Ἀνθρωπότητος. Ὡστε τὰ πάντα ἦσαν συμφασμένα ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχήν. Τὸ τί λέγουν οἱ Θεολόγοι ἢ ἄλλοι τοῦ πνεύματος ἐρευνηταί, δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, διότι οἱ τοὶ φωτίζονται καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν, ἀκριβῶς διὰ νὰ φέρουν σύγχισιν καὶ διενέξεις εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων.

Ὅταν ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ὀμιλοῦμεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν εἰσακουόμεθα, οὐχὶ ἀπὸ ὑμᾶς, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ δύστροπα καὶ κακόβουλα πνεύματα τῶν συνανθρώπων σας, θὰ δώσωμεν δείγματα τῆς παντοδυναμίας μας διὰ τῆς ὕλης, διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξωμεν τὴν ὀρθότητα τοῦ Λόγου.

Κομφούκιος

4 - 12 - 1969

Περὶ τοῦ Σταυροῦ

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Πόσον ὀπίσω εὐρίσκονται οἱ μεγάλοι νόες τοῦ πνεύματος καὶ πόσον ὀλίγα γνωρίζουν ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ ἐλαχιστότατα πέραν αὐτῆς! Διατί;

Διότι δὲν ἔχουν συνειδητοποιήσει, τί εἶναι καθαρὰ γνῶσις. Ἐλκονται, παρ' ὅλην τὴν πρόδοσόν των, ἀπὸ τὴν ὕλην καὶ μόνον, ἀπὸ τὰ κόσμια, ἀπὸ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αισθήσεων καὶ τοῦ ὄραματος. Διότι ὀραματίζονται· δὲν βλέπουν τὸ βαθύτερον νόημα. Διὰ τοῦτο καὶ παραπαίου.

Ἐλάχιστοι ἐκ τοῦ ὕλικου τούτου κόσμου σας, ὑπῆρξαν ποτέ ἀληθινοὶ Μύσται. Εἰς τοὺς χρόνους μου ἐσυνήνησα ἐλαχίστους ἐξ αὐτῶν, εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ πέραν αὐτῆς. Παρὰ τοὺς χαλεποὺς ἐκείνους χρόνους καὶ τὰς περιπετείας μου, κατώρθωσα νὰ ἔλθω εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Χαλδαίων καὶ ἔμαθον ἐξ αὐτῶν περὶ τῶν ἀρίστων μυστῶν τῶν Ἰνδιδῶν. Γνώσεις, αἱ ὁποῖαι με κατέπληξαν. Ἐξ αὐτῶν, δηλαδὴ τῶν Χαλδαίων, ἔμαθα νὰ τιμῶ καὶ νὰ σέβωμαι τὸν Σταυρόν, ὡς σύμβολον τῆς Ἀρετῆς, τῆς Δικαιοσύνης, καὶ τῆς ὑπερόχου Ἀγάπης. Ὡς εἶχεν εἶπῃ εἰς ἐμὲ εἰς ἐκ τῶν μεγάλων τότε μυστῶν, ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θὰ σταυρωθῇ ὁ μέλλων Προφήτης τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο, τὸ σημεῖον τοῦτο ἐκπροσωπεῖ τὸν τέλειον, εἰς λάμπριν, ἀδάμαντα τοῦ Κυρίου. Οὐδεὶς ἄλλος θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Θεῖον Λόγον, ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Χωρὶς, ἀγαπητοί μου, νὰ γνωρίζω περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἐσεβάσθην τὴν προφητείαν ταύτην, τίς γνωρίζει τίνος! Καὶ ἠθέλησα διὰ σημείου τινὸς νὰ ἀποθανάτισω αὐτό. Καὶ ἰδοὺ, πῶς διὰ τῶν Μαθηματικῶν, τοῦ συν (+) καὶ ἐπὶ (X), διαϊωνίσθη εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ὁ Σταυρός, ὡς πρόσθετος ἀνάγκη καὶ πολλαπλῆ αὔξησις τοῦ ἀνθρώπινου γένους, χωρὶς θεβαίως νὰ ἀναφέρω πάντα ταῦτα εἰς τὸ πλατὺ κοινόν. Ἐλάχιστοι ἐγνωρίζον τὸν σκοπὸν μου καὶ τὴν ἱερότητα αὐτοῦ.

Εἶχον μεγίστην ἰσχὺν εἰς τὴν διεΐδυσιν τῆς σκέψεως ποὺ ἔμελλε νὰ κἀνῃ ὁ πλησίον μου. Καὶ εἰς τοῦτο με ἐβοήθει μία θεία ἐνέργεια, οὐχὶ τοῦ δαιμονίου, ἀλλὰ τῆς ἐκτὸς ἐμοῦ κατερχομένης ἐξ Οὐρανοῦ γνώσεως. Ἦτοι ἐλάμβανα ὁδηγίας καὶ μηνύματα ἀπὸ ἀγνώστους δυνάμεις τοῦ Ὑπερπέραν, ἅτινα, κατόπιν λογικῆς ἐρεύνης, διεπίστωνα ὅτι πράγματι ἅπαντα ταῦτα ἦσαν ὀρθά. Καὶ ὡς ὀρθά, ἠδυνάμην νὰ ἀναπτύξω τὰς νέας αὐτὰς γνώσεις τοῦ Κυρίου. Βεβαίως, δὲν εἶχον ἀπ' εὐθείας ὁμιλίαν μετ' Αὐτοῦ, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν αἰγίδα Ἐκείνου μοῦ ἐδίδοντο τὰ Κείμενα τῶν ὑπερόχων ἐκείνων Διδασκαλιῶν. Ὁμολογῶ, ὅτι ὁ Οὐρανὸς με ἐφώτισεν ἀφειδῶς.

Ἐλυπήθην διότι δὲν ἠμπόρεσα νὰ μεταδώσω τὸ μυστικὸν Αὐτοῦ Φῶς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, διότι αὕτη εὕρισκετο ἐν τῷ σκότει. Καὶ παρὰ τὸν φωτισμὸν ποὺ θὰ ἐλάμβανε, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ χωλαίνῃ. Αυτόνοητον εἶναι, διατὶ ἐκάησαν τὰ μυστικὰ τῆς γνώσεώς μου Κείμενα, ἀπὸ τὴν λατρευτὴν καὶ καλόγνωμον σύζυγόν μου, ἡ ὁποία ἐτήρησε τὸ μυστικὸν τῆς ζωῆς, εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς της.

*Ἦθελον διὰ τῆς Διδασκαλίας μου ταύτης νὰ γνωρίσω εἰς ὑμᾶς,

ὅτι ὁ Σταυρὸς εἶναι ταμπάλαιον Σύμβολον πολλῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώριζον τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Ἦξευρον, ὅμως, ὅτι ὁ σκοπὸς ἦτο «μελλοντικός». Ἄρα, διὰ τοῦ σήματος τούτου, προηγγέλθη εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον ὁ μελλοντικός Σωτὴρ τῆς Ἀνθρωπότητος.

ΧΡΙΣΤΕ!

Εἶσαι Φῶς· κατήλθες εἰς τὸ Σκότος, καὶ διὰ τοῦ Φωτὸς Σου ἤναψες τὸν Φάρον τῆς Ἐλπίδος, ἵνα ὁ πιστὸς εἰς Σέ, διὰ τῆς Ἀγάπης, ὀδεύσῃ τὴν ὀρθὴν Ὀδὸν τῆς σωτηρίας του.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος

17 - 12 - 1969

Ἀπάντησις εἰς ἐπίκλησιν τοῦ Ἐπικοινωνοῦ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ἀρχοντά μου Φαράχ, μεγάλη ἡ χάρις πού μοῦ δίδετε. Ἐρευνῶντας καθ' ὑπόδειξίν σας, θέλω νὰ μάθω, ὁ Γιόγκι Γκουρού Βαβαζι εἶναι εἰς θέσιν ὡς Πνεῦμα Οὐράνιον νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμέ; Σεῖς ὡς ὀδηγὸς καὶ φωτοδότης μου, θὰ μοῦ εἰπήτε.

ΦΑΡΑΧ: Ἡ θέλησίς σου, ἀγαπητέ, νὰ διαπιστώσης, ἐὰν ὁ ἀδελφὸς Γκουρού, ὡς τὸν ἐγνώρισες ἐκ φήμης, δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν τινὰ ἐπὶ τῶν θνητῶν. Δὲν εἶναι αὕτη ἡ πρόθεσίς σου;

— Μάλιστα, Ἀρχοντά μου. Ἐκεῖ ὅπου θέλετε διεισδύετε καὶ ἀποκαλύπτετε τὴν ἀλήθειαν.

— Ὅχι ἐκεῖ ὅπου θέλομεν· ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἀνάγκη. Εἶναι ἐδῶ τὸ Πνεῦμα του καὶ τοῦ παραδίδω τὸ νῆμα.

Φ α ρ ἄ χ

ΒΑΒΑΖΙ: Εὐλογημένος νὰ εἶσαι ἀδελφέ, ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχήν, ἣτις σὲ φωτίζει μὲ τόσην προθυμίαν καὶ ἀγάπην. Ἦλθα, διότι ἠθέλησες νὰ μὲ γνωρίσης ἐκ τοῦ πλησίον. Θὰ προσπαθῆσω νὰ φανῶ εὐμενὴς μετὰ σοῦ καὶ νὰ σὲ βοηθήσω εἰς τὰς ἀντιξοότητας τῆς γῆινης σου ζωῆς. Σοῦ δίδω τὸ ἀόρατον φυλακτόν, διὰ νὰ ἀντιδράσουν αἱ δυνάμεις σου διὰ τῶν ἀκτινοβολιῶν των ἐπὶ ὄλων τῶν ἀκανθῶδων ζητημάτων σου. Σύ, ἔχεις τὴν βοήθειαν τῶν μεγαλυτέρων Ἀρχόντων τοῦ Κόσμου μας· καὶ παρ' ὅτι δὲν ἔχεις τὴν ἀνάγκην οὐδενός, ἐν τούτοις προσθέτω καὶ τὰς ἰδικὰς μου ἐνεργείας, κατὰ τὸν τρόπον πού ἐφήρμοζα εἰς τὴν Γῆν. Ἡ βοήθειά μου θὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ, διότι θέλω καὶ πρέπει νὰ σοῦ φανῶ χρήσιμος.

“Άλλην φοράν θά σοῦ δώσω τὸ Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπως ἡμεῖς τὸ ἔχομεν συλλάβει, ὅταν εὐρισκώμεθα ἐν τῇ Γῆ. Τὰ ἰδικὰ μας κείμενα εἶναι πολὺ σκοτεινὰ, ἀκριβῶς διὰ νὰ μὴ μολυνθοῦν ἀπὸ τοὺς θεβήλους. Εἶδ’ ἄλλως θά ἦσαν πολὺ φωτεινὰ καὶ παρεξηγημένα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς. Ἡμεῖς ἀρχίσαμε τὴν φώτισίν μας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους διὰ νὰ καταλήξωμεν ἀργότερα εἰς τοὺς πολλοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀκόμα καὶ με τὰς ἀποκτηθείσας γνώσεις των, ὑστεροῦν ἀφάνταστα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν των πρόοδον. Δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου των τείχους καὶ νὰ ἐρευνήσουν τυφλῶς τὸν ἀόρατον κόσμον τῆς ψυχῆς των. Ἡ ὕλικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν ὄντοτήτων των εἶναι τοσαύτη, ὥστε ἔχουν ἀνάγκην νὰ θεραπεύσουν τὴν δρασίν των, διὰ νὰ ἴδουν ὅ,τι δὲν δύνανται διὰ τῶν γῆινων των ὀφθαλμῶν νὰ ἀντιληφθοῦν.

Σύ, ἀδελφέ μου, ἐάν δὲν ἔχῃς καθαρὰν τὴν δρασίν σου, ἄλλοι βλέπουν δι’ ἐσέ’ διὰ τοῦτο ὀφείλεις νὰ ἔχῃς περισσοτέραν πίστιν πρὸς τὰ ὅσα ἡ Θεία Χάρις σοῦ μεταδίδει. Ἐχεις ὡς ὀδηγόν σου τὸν Μέγαν Ὀφθαλμὸν τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ τιμὴ αὕτη ἔχει τὸν ἀπόρρητον λόγον της. Ἡμεῖς διὰ τῆς συνεχοῦς ἀσκήσεώς μας κατωρθώσαμε νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπαφὴν με τὸ Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς ἀμοιβὴ μᾶς ἐδόθη ἡ θεία ἐνέργεια (θαυματουργὸς ἐπέμβασις). Μὴ λησμόνει, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς πίστεώς σου θά δώσῃ θαυματουργὸν ἐνέργειαν εἰς τὸν Λόγον σου. Μὴ παραμελεῖς τὴν εὐκαιρίαν ταύτην. Ἐγὼ δὲν παρουσιάζομαι πλέον με τὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἦλθον εἰς σέ διὰ λόγους ποῦ σύ δὲν γνωρίζεις.

— Θά μοῦ ἔλθετε καὶ πάλιν νὰ συνεχίσετε τὴν διδασκαλίαν σας;

— Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχήν. Μᾶλλον θά ἐπανέλθω. Ὁ κόσμος ὀφείλει νὰ ἐννοήσῃ, παρὰ τὰς χιλιάς ὀνομασίας ποῦ ἀποδίδει εἰς τὸν Θεόν, ὅτι Οὗτος εἶναι Εἷς δι’ ὅλους καὶ Ἀδιαίρετος ὡς Ἐνέργεια Θεία. Ἐάν ἡ Θεότης εἰς θρησκείας τινὰς διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, τοῦτο γίνεται κατὰ Πνεῦμα. Διότι ὁ Λόγος κατὰ τὸ Πνεῦμα ἡχεῖ εἰς τὴν ἀκοήν, ὥστε οἱ κραδασμοὶ τοῦ ἤχου νὰ δίδουν νόημα γνώσεως εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ἄς μὴ ἐπεκταθῶ περισσότερο, διὰ νὰ συνεχίσω ἄλλην φοράν.

Β α β α ζ ι

8 - 1 - 1970

Τὰ Εὐαγγέλια τῆς Ἀρχαίας Ἐποχῆς

ΙΠΠΑΡΧΟΣ : Γνωρίζω, ὅτι ἐλάχιστοι ἐξ ὑμῶν ἐνθυμοῦνται τὸ ὄνομά μου. Ὡς ἀρχηγὸς ἐν τῇ Γῆ ἔδωσα μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὰ εὐαγγέλια τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, ὡς τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Ἡσιόδου, τοῦ Ὀρφῆως καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἠσχολήθην μὲ τὸ θάθος τῶν ἐννοιῶν τῶν καὶ οὐχὶ μὲ τὰς εἰκόνας τῆς ἱστορικῆς τῶν ἀξίας.

Ὁ Ὁμηρὸς περιγράφει πολέμους καὶ καταστροφάς, ἀλλ' ἐὰν ὁ ἐρευνητὴς προσέξῃ καλῶς τὸ θάθος τῶν ἐννοιῶν του, θὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ὁ πόλεμος ἢ οἱ πόλεμοι εἶναι ἐσωτερικῆς φύσεως. Καὶ ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ, ἥτις ἡ Γνώσις, φωτίζει τὸν ἄνθρωπον πῶς θὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὰ δεινὰ, οὐχὶ τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ του κόσμου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ὁ Ἡσίοδος καὶ ἄλλοι πολλοί. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν Χριστιανικὴν Διδασκαλίαν· ἄρα ὁ ἀληθὴς πολιτισμὸς ἔγκειται εἰς τὴν ἑλληνο - χριστιανικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ὅταν ὁ Κύριος λέγῃ «Εἰρήνη λέγω ὑμῖν», δὲν σημαίνει νὰ εἰρηνεύσουν τὰ πλήθη, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος νὰ εἰρηνεύσῃ, ἀφοῦ πρῶτον ἐκκαθαρίσῃ ἐξ ἑαυτοῦ τὰ πάθη, τὰς κακίας, τὸν ἐγωϊσμόν, καὶ πάντας τοὺς κλάδους τοῦ Κακοῦ Δαίμονος. Ὅταν ἐφαρμώσῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν τακτικὴν ταύτην, τότε θὰ εἰρηνεύσῃ ὁ κόσμος. Ἡ καλὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον θὰ εὕρῃ μιμητάς, καὶ οἱ μιμηταὶ θὰ ἀποτελέσουν τὸ πλῆθος, καὶ τὸ πλῆθος τὴν κοινωνίαν, καὶ αἱ κοινωνίαι τὸ Ἔθνος, καὶ τὰ Ἔθνη τὸν κόσμον σας. Ἄρα ἡ μετάδοσις τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ γίνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, με βάζειν στερεὰν καὶ ἀκλόνητον.

Μὴ ζητεῖτε ἀπὸ μίαν στιγμὴν εἰς τὴν ἄλλην πλήρη ἀλλαγὴν τῆς γενικῆς καταστάσεως. Οἱ καλοὶ καὶ εὐσεβεῖς ἄς δώσουν πρῶτοι τὸ παράδειγμα. Τὸ ἔργον θεβαίως τοῦτο δὲν εἶναι εὐκόλον· πάντα ὁμῶς τὰ ἀγαθὰ κόποις κτῶνται. Μὴ αὐταπατάσθε· ὁ Θεὸς βοηθεῖ, ἀρκεῖ νὰ τὸ ἐννοήσετε.

Ἰππαρχος

5 - 2 - 1970

Ὁ Θεὸς Φωτισμὸς εἶναι τὸ ἅπαν

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΤΥΑΝΕΥΣ: Κακῶς, ἀγαπητοί μου, ὁ κόσμος τοῦ πνεύματος ἀπέκρουσεν ἐν μέρει τὴν ὑπαρξίν μου ὡς θαυματουργοῦ. Ἐγὼ δὲν ἐπεδίωξα θέσεις καὶ ὄνομα ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Σω-

τήρος τοῦ κόσμου ἀπλῶς ἐνήργουν διὰ νὰ ἀποδείξω, ὅποια εἶναι ἡ ἰσχὺς τῆς πίστεως καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ.

Τὰ θαύματα ἐκπλήσσουν μόνον τὸν ἀφελῆ. Ὁ Κύριος δὲν ἐθαύσισθη ἐπὶ τῶν θαυμάτων του, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ὁμιλιῶν του, διότι ὁ Λόγος ἐδημιούργησε καὶ ὄχι ἡ ἔκπληξις τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος καθυστερῆ εἰς θείας γνώσεις, τότε θεαίως ἔχει ἀνάγκη νὰ πεισθῆ διὰ μέσου τῆς ὕλης, ὁπότε ἡ πίστις δὲν εἶναι ἀκραιφνής, διότι δὲν ἐπείσθη ἐκ ψυχῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκπλήξεως.

Μέχρι στιγμῆς οὐδεὶς σας ἐγνώρισε τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῆς ὀντότητός μου. Εἰργάσθη σκληρῶς, διὰ νὰ φθάσω ἐκεῖ, ὅπου ἤμην προωρισμένος ἀπὸ τὴν Θεῖαν Ἀρχήν· καὶ ἔφθασα καὶ ἀπέδωσα. Δυστυχῶς, ἐλησημονήθην. Ἔθεσα μέγαν λίθον εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς νέας τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας, ἀδιάφορον ἔαν ἤμουν σύγχρονος τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου, ὅστις πράγματι ἦτο ἀπεσταλμένος ἐξ Οὐρανοῦ, ὡς ἄνθρωπος, οὐχὶ ὡς Θεός. Ἐπανακάμψας εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἀντιπροσώπευσε τὸν Πατέρα ὡς Θεός. Οὕτω καλῶς ὑμνεῖται ὑπὸ πάντων ὡς Θεάνθρωπος.

Ἡ θέσις μου εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου εἶναι ἰδιάζουσα. Εἶμαι ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι, ἂν καὶ δύνανται νὰ παραμένουν πλησίον τοῦ Κυρίου, ἐν τούτοις θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν ἀγνώμονα Γῆν μὲ νέαν ἀποστολήν, ὡς καὶ ἄλλοι ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς σειρᾶς καὶ δυνάμεως. Διότι ὁ σημερινὸς κόσμος, ὅστις ἀνεπτύχθη πνευματικῶς, εὕρσκεται εἰς τὸ σκότος τῆς γνώσεώς του· καὶ αἰτία τοῦ σκότους τοῦ εἶναι ὁ ἐγωϊσμός. Ναὶ μὲν προσδεύει τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ ποῦ θαδίζει; Θαδίζει εἰς τὴν αὐτοκαταστροφὴν του. Καὶ διατί; Ἀπλούστατα, διότι ὁ ἄνθρωπος, ἐξ αἰτίας τῆς σκοτεινῆς του γνώσεως, αὐτοκολακεύεται ὅτι εἶναι εἰς μικρὸς Θεός. Καὶ πόθεν ἐξήγαγε τὸ συμπέρασμα τοῦτο; Ἐκ τῆς στρεβλῆς αὐτοῦ φωτίσεως. Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη, ὅπως στρέψῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς του εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνδοσκοπήσῃ τὸν ἐσώτερόν του κόσμον. Οὕτω θὰ μάθῃ περισσότερα ἀπὸ ὅσα μέχρι στιγμῆς δὲν ἠδυνήθη νὰ φωτισθῆ.

Ὁ θεῖος φωτισμός εἶναι τὸ ἅπαν ἐν τῇ Ζωῇ σας. Πρῶτον δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ φωτισθῶσιν οἱ λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ λόγου, οἵτινες παπαγαλίζουν τὰ ἱερά θέματα χωρὶς νὰ ἔχουν ἀντίληψιν περὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Κυρίου ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ἐὰν ἀντελαμβάνοντο τοῦτο, τότε θὰ ἦσαν πολὺ διαφορετικοὶ εἰς τὰς πράξεις των καὶ οἱ πιστοὶ θὰ τοὺς ἔβλεπον ὡς σωτῆρας καὶ οὐχὶ ὡς τιμωροὺς. Δὲν ἔχουν οὐδεμίαν ἐξουσίαν τοιαύτην ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ὁ κληρικός ὀφείλει νὰ εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἤτοι νὰ καλλιεργῇ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων τὴν Ἀγάπην ὡς ὁ Κύριος ἐδίδαξε, καὶ νὰ μὴ ἀναμιγνύεται εἰς ξένα ἐδάφη, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ζιζάνια δύναται νὰ θερίσῃ. Ὁ κληρικός ἔχει ἀποστολὴν ἱεράν· ἄς τὸ ἐννοήσῃ, διὰ νὰ εὐρίσκηται πλησίον τοῦ Κυρίου, εἰδ' ἄλλως θὰ ἦτο κάλλιστον νὰ ἀποχωρήσῃ ἐκ τοῦ ἱεροῦ σχήματος καὶ νὰ ἐμπορευθῇ. Θὰ ἔλθω καὶ πάλιν.

Ἀπολλώνιος ὁ Τυσαεὺς

5 - 2 - 1970

Ἡ ἐνότης τῶν Θρησκειῶν

ΒΑΒΑΖΙ: Μερικοὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν παρεπονέθησαν, ὅτι οἱ Ἴνδοὶ Γκουροὺ καὶ μέγιστοι σοφοὶ τῶν ἀπορρήτων γνώσεων τοῦ Οὐρανοῦ, δὲν ἐμφανίζονται εἰς τὰς λεγομένας κοινὰς ἐπαφὰς τῶν πιστῶν μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. Ἔρχονται ἐνίστε μὲ τὴν ὀνομασίαν παλαιῶν των προϋπάρξεων, διότι οὕτω γίνονται γνωστοὶ εἰς τὴν Δύσιν, χωρὶς νὰ γνωρίζουν οἱ δυτικοί, ὅτι ὁ τάδε ἢ ὁ δεῖνα Γκουροῦ δὲν ἦτο πάντοτε Ἴνδος. Μήπως δὲν συμβαίνει εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας νὰ γεννῶνται τέκνα, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν προϋπαρξίν των νὰ ἦσαν πολῖται τῶν Ἰνδιῶν;

Θὰ ἔλθω ἄλλην ἡμέραν νὰ διδάξω ἄλλα θέματα, τὰ ὁποῖα σεῖς ἀγνοεῖτε. Ἐπίσης θὰ ἔλθουν καὶ ἄλλοι Γκουροὺ ἀγνωστοὶ εἰς ὑμᾶς, οἱ ὁποῖοι θὰ δώσουν τὸ παρὸν των πάντοτε διδάσκοντες τὰ θεῖα κελεύσματα τοῦ Οὐρανοῦ.

Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι ἡ θρησκεία σας καὶ ἡ ἰδική μας εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή, ἀδιάφορον ἐὰν ὑπάρχουν πολλοὶ ἐκ τῶν κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι λόγῳ συμφέροντος καὶ φανατισμοῦ δὲν ἐννοοῦν νὰ τὸ παραδεχθοῦν. Δὲν ἀργεῖ ὁ χρόνος διὰ τὴν ἐνότητα οὐχὶ μόνον τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων θρησκειῶν εἰς μίαν καὶ μόνον θρησκείαν, διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν πάντες, ὅτι ἐν τῇ ἐνώσει των θὰ ἀποτελέσουν ἕδαφος πρόσφορον διὰ τὰ Ἄνθη τῆς Ἀγάπης, τῆς Δικαιοσύνης, καὶ παντὸς ἄλλου ἀγαθοῦ.

Β α β α ζ ι

Περὶ ἀλτροῦισμοῦ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Κατὰ τὴν ὑπόδειξιν τοῦ Θεοῦ Ὁμήρου, κρούομεν τὴν Θύραν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἐρωτῶμεν: Ἡ θυσία μιᾶς μητρὸς διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ τέκνου της καὶ ἡ ἐνστικτώδης ἐπέμβασις ἐνὸς ἀνθρώπου, πρὸς σωτηρίαν κινδυνεύοντος ἐτέρου, εἶναι ἀλτροῦισμός;

ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ: Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Ἀδελφοῦ Ὁμήρου «περὶ ἀλτροῦισμοῦ» εἰς γενικὰς γραμμὰς εἶναι ἀρτία(*). Ἡ θυσία μιᾶς μητρὸς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ τέκνου της, δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀλτροῦισμοῦ, διότι ἡ μήτηρ θεωρεῖ τὸ τέκνον της ὡς ἓν μέρος τοῦ ἑαυτοῦ της. Ἐνεργεῖ ἐνστικτωδῶς, χωρὶς νὰ ὑπολογί-ζη τὸ ἄτομόν της, τὸ ὁποῖον μετατοπίζει εἰς τὸ τέκνον της.

“Ὅσον διὰ τὰς ἄλλας περιπτώσεις, ὅταν κινδυνεύῃ τις καὶ προσπαθεῖτε νὰ τὸν σώσετε, ἡ προσπάθεια αὕτη, ἥτις γίνεται αὐτομάτως, χωρὶς τὴν παραμικρὰν σκέψιν ὅτι δυνατὸν νὰ θυσιασθῆτε, δὲν εἶναι ἀλτροῦισμός, ἀλλὰ ἀλληλεγγύη, διότι καὶ σεῖς δυνατὸν νὰ εὑρεθῆτε εἰς παρομοίαν περίπτωσιν καὶ νὰ σωθῆτε.

Ὁ ἀλτροῦισμός ἐγκλείει φανατισμόν. Θυσιάζεσαι, διότι θέλεις νὰ σώσης τὸν τάδε, καὶ ἐὰν τὸν σώσης..... Γίνεσαι, ἐπὶ παραδείγματι, παρανάλωμα τοῦ πυρὸς διὰ μίαν ἰδέαν ἐντυπωσιακὴν, χωρὶς νὰ γνωρίσης τὸ ἀποτέλεσμα! Ἐθυσιάσθης, θεθαίως, διὰ μίαν ἰδέαν, ἐκ φανατισμοῦ, διότι εἶχες τὴν πεποίθησιν, ὅτι αὕτη θὰ ἐπενεργοῦσε καλῶς ἢ κακῶς ἐπὶ τῶν ἄλλων. Αἱ διαφοραὶ αὗται ποικίλλουν, κατὰ τὰς περιπτώσεις καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς βουλήσεώς σας. Ἐκ πρώτης ὄψεως εἶναι ἀλτροῦιστικά. Ἐὰν ὁμως τὰς ἐξετάσετε μὲ βαθύνοιαν, θὰ ἴδητε τὰς διαφοράς.

Ὁ Βουδδισμός θὰ εἶχεν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν αὐτοθυσίαν, ἐὰν ὁ Ὑλικὸς Κόσμος δὲν ἐκυβερνᾶτο ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πονηροῦ. Ὁ Βουδδισμός εἶναι οὐτοπικός. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ Οὐράνιος Ἀγάπη, αὐτοσύνα νὰ ὑπάρξῃ ἐντὸς τῶν συμφερόντων! Αἱ διδασκαλίαι του εἶναι ἄριστα, οὐχὶ ὁμως καὶ ἐφαρμοσίμοι. Ὁ Χριστιανὸς δὲν ἐφαρμόζει τὴν δυνατὴν νὰ ἐφαρμοσθῇ Διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ οὐτοπικὴ τοῦ Βούδδα;

* Βλέπε Βιβλίον ΟΜΗΡΟΥ «Ἀνθρώπος καὶ Εἰρήνη», Διδασκαλία 190ῆ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀλτροῦισμός».

Ἐάν ὁ Βουδδισμὸς ἐφήρμοζε τὸ δέκατον τῆς Διδασκαλίας του, ἡ Χώρα τῶν Βουδδιστῶν ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ἰδανικώτερα Χώρα τοῦ Κόσμου!

Κρίνατε μόνοι σας ποιοι κατοικοῦν τὴν Χώραν ταύτην καὶ ἐάν ἡ Ἀγάπη ἔχει ἀνοιγμένες τὰς πτέρυγὰς τῆς ἐπὶ τούτου τοῦ Ἰαοῦ!

Δὲν γίνεται συζήτησις, ὅτι ὁ Βούδδας ἔθεμελίωσε μίαν ὑπέροχον ἰδέαν, χωρὶς σάρκα καὶ ὄσῳ· καὶ ἐάν ἐπιχειρήσῃ τις νὰ τὴν ζωντανεύσῃ, ἡ ζωὴ τῆς θὰ εἶναι ἐφήμερος.

Ἐάν, ὅμως, θελήσουν οἱ λεγόμενοι Χριστιανοὶ νὰ ἐφαρμόσουν τὴν Διδασχὴν τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐπιτυχία θὰ εἶναι πλήρης, διότι ὁ Κύριος ἐβασίσθη ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν, ἐπὶ τῆς γῆινης ζωῆς τῶν καὶ οὐχὶ τῶν Οὐρανίων τοιούτων.

Ὁ Κύριος ἐνήργησε μὲ θετικότητα καὶ οὐχὶ ὑποθετικῶς. Τὰς ὥρας εἰκόνας τῆς ζωῆς ἀποκτᾶς διὰ τῶν καλῶν πράξεων καὶ οὐχὶ διὰ τῶν ὑπερόχων ἰδεῶν!

Φ α ρ ᾶ χ

26 - 2 - 1970

Τὸ ἔργον μου ἐφώτισε πολλοὺς

ΠΑΡΑΜΧΑΝΣΑ ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Ἐχετε τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, τὸ ἔργον μου ἐφώτισε πολλοὺς ἐν τῇ Γῆ, ἦτοι τοὺς ἠνοιξεν ὀρίζοντας εὐρεῖς διὰ τὴν μάθησιν τοῦ ψυχοσμοῦ. Ἐγὼ δὲν ἠσυχολήθην καὶ τόσον μὲ τὰς μεθόδους τῶν ἀγαπητῶν μου Γκουρού, ἀλλὰ εἶμαι, διὰ νὰ μὲ ἐννοήσετε, τὸ «πρελούδιο» τῆς ὅλης μαθήσεως. Ὑπάρχουν ἕξοχοι Διδάσκαλοι διὰ τὸν ἐσωτερικόν σας κόσμον. Ἐγὼ ὄλους αὐτοὺς τοὺς ἠγάπησα, ὡς νὰ ἦσαν μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ.

Βεβαίως εἶχον καὶ κάποιαν ἐξαίρεσιν, ἐφ' ὅσον συνεδεόμην μετὰ τοῦ Διδασκάλου μου ὡς μαθητῆς - υἱός, μὲ διδάσκαλον - πατέρα. Κατὰ τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου, εἶδον τὸ δράμα τοῦ γλυκομίλητου Ἰησοῦ, νὰ μειδιᾷ καὶ νὰ προφέρῃ λέξεις, τὰς ὁποίας δὲν ἠθέλησα νὰ ἀναφέρω, διότι Ἐκεῖνος μοῦ τὸ ἀπηγόρευσεν. Σήμερον, ὡς πνεῦμα, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σὰς εἶπω τί μοῦ εἶπεν:

«Τέκνον Μου, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ἀποδημίας σου ἐκ τῆς Γῆς, μὲ ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας μου θὰ σὲ παραλάβω ἐντὸς τοῦ Βασιλείου Μου. Διότι εἰργάσθης ὑπὲρ τῶν νέων ὀριζόντων.» Ἦνοι-

ξες ὁδοῦς, αἱ ὁποῖαι ὀδεύουν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τοῦ προορι-
σμοῦ των. Σὺ θὰ ἀνταμειφθῆς περισσότερον ἐξ ἄλλων οἱ ὁποῖοι
ἴσως θεωροῦνται ἀνώτεροι ἐσοῦ».

Πῶς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, νὰ μὴ πλημμυρίσουν οἱ ὀφθαλμοί
μου ἀπὸ ἀγνότατα ὄλο χαρὰ δάκρυα, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς ἀπο-
τείνεται εἰς ἐμὲ τὸν ἀνάξιον νὰ ἀναφέρω ἀκόμη καὶ τὸ ὄνομά Του;

ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφέ, ἐάν ἦσουν ἀνάξιος, ὁ Κύριος δὲν
θὰ σὲ ἐκάλει πλησίον του.

— Εὐχαριστῶ, Κύριε, ἐκ θάθους ψυχῆς, διότι εἰς τὴν Γῆν σὲ ἐ-
γνώρισα ὡς ἓνα ἐκ τῶν Σωτῆρων τῆς ἀνθρωπότητος. Εἰς τοὺς Οὐ-
ρανοὺς Σὲ τιμῶ ὡς Θεόν, διότι πράγματι ἐξύγισες τοὺς Ἄλογους
Σου, ὡς ἄνθρωπος, διὰ νὰ λάθῃς τὸν θρόνον τοῦ Πνευματικοῦ
Κόσμου, ὅστις ἐξουσιάζει τὸ Σύμπαν. Πράγματι εἶσαι Υἱὸς Θεοῦ
καὶ ἐκ Θεοῦ Θεὸς ἐγεννήθη. Καὶ ὡς ἄνθρωπος, ἐδόξασες τὸν Θρό-
νον τοῦ Πατρός Σου, ἵνα ἐπανερχόμενος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, λάθῃς
τὸ Σκῆπτρον τῆς Θεότητός Σου. Εὐλογημένον τὸ ὄνομά Σου εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἰς τὸ ἐξῆς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, νὰ ἀνοίξετε καὶ ἄλλην σε-
λίδα. Θὰ σᾶς ἐπισκέπτωνται πολλοὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου Γκουροῦ
τῆς αἰωνίας ζωῆς.

Παραμχάνσα Γιογκανάντα

5 - 3 - 1970

Τὸ ἔργον τῶν Γκουροῦ ἐν τῇ Γῆ

ΣΡΙ ΓΙΟΥΚΤΕΣΒΑΡ: Ἀγαπητοὶ μου, εἶχατε τὴν περιέργειαν νὰ
μάθετε ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν ἐν τῇ Γῆ Γκουροῦ καὶ σήμερον ἀνωτέ-
ρων Πνευμάτων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἐπῆρξα καὶ ἐγὼ εἰς διδάσκαλος, ὅστις διὰ τοῦ κόπου καὶ τοῦ
μόχθου του κατῶρθωσε νὰ ἀνέλθῃ τὴν κλίμακα τοῦ Πνευματικοῦ
Κόσμου ἀπὸ τῆς Γῆς. Δὲν θὰ σᾶς ἤμουν γνωστός ἐάν δὲν προηγήτο
ὁ καλὸς καὶ ἀγαπητὸς μου μαθητῆς ΓΙΟΥΚΑΝΑΝΤΑ, τὸν ὁποῖον ὁ
Κύριος ἐθράβευεν ὡς ἤρμοζεν εἰς αὐτόν.

Ἡμεῖς ἔχομεν ἄλλον τομέα ἐντὸς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου,
τὸν θρησκευτικόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὄλως διάφορος ἀπὸ τοὺς θρησκευ-

τικούς τομείς της Γης σας. Ἡμεῖς ἀκολουθοῦμεν τὴν θεῖαν τοῦ Κυρίου ἐνέργειαν ἐντὸς τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρωπίνων πλάσμάτων. Ἡ ἐνδοσκόπησίς μας εἶναι ἔργον δυσχερές, ἀλλὰ ἄξιον τιμῆς, διότι ἐνισχύομε τὴν ψυχὴν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ πνεύματος. Δὲν ἔχει σχέσιν ἐὰν εἴμεθα ἢ ὄχι εἰς τοὺς Οὐρανοὺς· ἔχομεν καὶ ἐδῶ τὴν δυνατότητα, πληρεστέραν, νὰ ἀσκοῦμεν τὴν ἐπιρροὴν μας ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

Θὰ προσπαθῆσω νὰ σᾶς φανερωθῶ ὡς ἤμουν εἰς τὰ ὁράματα τῶν ἀδελφῶν μου. Λέγω «θὰ προσπαθῆσω». Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐμφανισθῶ, ἀλλὰ τί λέγει καὶ ὁ Κύριος, διότι ἐξ Αὐτοῦ ἐξαρτῶνται τὰ πάντα. Θὰ παρακαλέσω τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχὴν νὰ μοῦ δοθῆ τὸ ἐλεύθερον οὐχὶ μόνον τῆς ὀμιλίας μου ἀλλὰ καὶ τῆς ὄψεώς μου, ὡς ἤμουν ἐν τῇ Γῆ, διὰ νὰ ἀναγνωρισθῶ ἐξ ὑμῶν. Θὰ σᾶς διδάξω καὶ ἐγὼ ἄλλας ὁψεις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Θὰ ἔλθω ἐν καιρῷ. Ἐχω πλησίον μου πολλοὺς ὁμοίους μου, οἱ ὅποιοι τηροῦν τάξιν ἄψογον καὶ δὲν ζητοῦν νὰ ὀμιλήσουν, ἐὰν δὲν τοὺς εἴπη ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχὴ νὰ λάβουν τὸν λόγον.

Λόγῳ τοῦ ὅτι ἐθεράπευσα πολλοὺς ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου ἐν τῇ Γῆ μὲ τὴν δύναμιν «ΩΜ», διὰ τοῦτο ἔχω εὐχέριαν ἐξ Οὐρανοῦ νὰ διεισδύω ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη καὶ νὰ θεραπεύω διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς πίστεώς σας. Ἀγαπῶ τὸν ἀνθρώπον καὶ φροντίζω διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ. Δίδω ὁδηγίας εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν μαθητῶν μου· διὰ τοῦτο νέοι ὀρίζοντες προβάλλουν σήμερον ἐπὶ τῆς διδασκαλίας τῶν Γιόγκι. Παράλληλα σεῖς ἔχετε εἰς τὴν διάθεσίν σας τὸ μεγαλύτερον φῶς τῆς Γνώσεως, καὶ αὐτὸ εἶναι ἀπόδειξις τῆς εἰσροῆς τῶν μεγάλων Πνευμάτων εἰς τὰς συγκεντρώσεις σας. Ἀπορῶ, πῶς ὁ ἔχων τὴν χάριν ταύτην νὰ μὴ δίδῃ τόσῃ σημασίαν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Οὐρανοῦ. Πρέπει, ἀδελφέ, νὰ κατέλθῃ ὁ Οὐρανὸς εἰς τὴν Γῆν διὰ νὰ τὸν πιστεύσης; Λάβε παράδειγμα ἀπὸ τὸν Γιογκανάντα, ὅστις ἦτο πνεῦμα ἀγαθόν, πιστὸν καὶ ἄξιον τῆς προστασίας τοῦ Κυρίου.

Μὴ ἀπορεῖτε διατὶ ἀναφέρω συχνότατα τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν οἱ φανατικοὶ τῶν ἀνθρώπων εἶτε εἶναι χριστιανοὶ εἶτε καὶ ἀλλόθρησκοι ἔλθουν ἐδῶ, τότε θὰ ἐννοήσουν ὠλοκληρωμένην τὴν ἀλήθειαν καὶ θὰ πεισθοῦν τί ἦτο καὶ διατὶ ὠνομάσθη ὁ Χριστὸς Θεός.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Μίαν διευκρίνισιν. Μὲ τὴν ἔννοιαν «ὁράματα», ἐννοεῖτε ὅτι θὰ παρουσιασθῆτε καθ' ὕπνον;

— Τὸ ὄραμα, ἀδελφέ, δὲν εἶναι ὄνειρον, ἀλλὰ ὅταν εὐρίσκεσαι ἐν ἐγρηγόρσει, δηλαδὴ ἤρεμος ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ πνεύματι καὶ τότε παρουσιάζεται ἐμπροσθέν σου τὸ φάσμα, τὸ ὁποῖον δυνατὸν νὰ ἔχη σάρκα καὶ ὄσῳ, ἐάν τὸ ἐξετάσης. Αὐτὴ θὰ εἶναι αὐταπάτη τῆς ὕλης, ἀλλὰ πραγματικὴ ἐμφάνισις τοῦ Πνεύματος διὰ νὰ διαπιστώσῃ τὴν ζωὴν του εἰς ἄλλον ἀνώτερον Κόσμον, ὅστις ὀνομάζεται ἄορατος.

Σπὶ Γιουκτεσθάρ

10 - 3 - 1970

Ὁ τρόπος ἐρεύνης τῆς ἀληθείας

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: Ἐπάταξα τὴν ὑποκρισίαν ὡς δόλιον ἐχθρὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐκήρυξα ὅτι ἡ ἀδικία καὶ τὸ μῖσος εἶναι ὄπλα τῆς Κακίας. Κατέκρινα ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ λόγου ἠθέλησαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι μετὰ τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ δὲν ὑφίσταται διαφορὰ, διότι διὰ μέσου τῆς κακῆς γνώσεως ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ὑποδουλώσῃ τοὺς ἀδελφούς του καὶ νὰ παρουσιασθῇ ὡς σωτὴρ αὐτῶν, ἐκμεταλλευόμενος τὰς ἀδυναμίας των. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπισκιάζεται ἡ ἀρετὴ, πρὸς θλάθην ἀνεπανόρθωτον τοῦ κόσμου σας.

Δυστυχῶς ὑπῆρξαν καὶ φιλόσοφοι οἱ ὁποῖοι ὑπεστήριξαν τὴν κακὴν πλευρὰν τοῦ λόγου, ἀμαυρύναντες τὴν Φιλοσοφίαν. Ἡ τελευταία σκοπὸν δὲν ἔχει νὰ ὑποδείξῃ εἰς οὐδένα ποῖαν ὁδὸν ὀφείλει νὰ ἀκολουθῆσῃ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ διὰ ποῖου τρόπου καὶ πῶς νὰ ἐρευνᾷ τὴν Ἀλήθειαν καὶ νὰ ἐξετάζῃ ἐάν αὕτη ὄντως ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως, ὡς ἔπραττεν ὁ ἀείμνηστος καὶ μέγας ἐρευνητὴς τῆς ψυχῆς Σωκράτης.

Ὁ Ἀριστοτέλης ναὶ μὲν ἀντελήφθη τὴν Ἀλογικὴν, τὴν ὁποῖαν ἐχρησιμοποῖε ἐπὶ τῆς ζωῆς, ἀλλὰ δὲν ἔβλεπε μεγίστην σημασίαν εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Οὐρανοῦ. Ἀντελαμβάνετο ὅτι τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Δύναμιν, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ καθορίσῃ τὴν Δύναμιν ταύτην καὶ μὴ δίδων σημασίαν εἰς τοὺς συμβολισμοὺς τῶν θεῶν τῆς ἀρχαιότητος, ὑπέπιπτεν καὶ εἰς σφάλματα, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ. Τὴν Ἀλογικὴν του σήμερον ἠμποροῦν οἱ εἰδήμονες νὰ ἐφαρμόσουν μὲ τὴν ἔμπνευσιν ποῦ οὗτοι λαμβάνουν ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, διὰ νὰ μὴ περιπέσουν εἰς τὰ αὐτὰ σφάλματα τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός.

Εἰς τὰ Ἐλευσίνια Μυστήρια ὑπῆρχον εἰδικοί ἄνδρες, οἱ ὅποιοι ἐγνώριζον πολὺ περισσότερα ἀπὸ πολλοὺς σοφοὺς τῆς ἐποχῆς των. Ἄλλὰ λόγῳ τῆς μάταιοδοξίας τῶν ἐν τῇ Γῇ εὐρισκομένων ἀνθρώπων καὶ τῆς ἐπικρατοῦσης ἱερατικῆς Ἀρχῆς, δὲν ἤθελον νὰ ἐμπλακοῦν εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Ἐκῆρυττον ὅμως γνώσεις ὀρθὰς καὶ λευκάς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ἐξ αὐτῶν ἐλάχιστοι ἠδυνήθησαν εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἐπικρατείας νὰ διδάξουν κατὰ τρόπον εἰδικὸν τὴν ὑπαρξιν τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς καὶ τὴν σχέσιν αὐτῆς μετὰ τῆς ψυχῆς. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶχον τὴν εὐχέρειαν τοῦ τύπου, παρέμεινον τὰ ἔργα των εἰς τὴν ἀφάνειαν καὶ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς καλῆς πίστεως καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Τοῦτο ἀναφέρω διὰ νὰ σᾶς κατατοπίσω, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπῆρχον καὶ πνεύματα ὑπέροχα διὰ τὴν διάσωσιν τῶν ἀνθρώπων. Ἐάν δὲν ὑπῆρχον, τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως δὲν θὰ εἶχε τοσαύτας προόδους.

Ἰσοκράτης

12 - 3 - 1970

Περὶ τῆς λέξεως «Μάντρα»

ΛΑΧΙΡΙ ΜΑΧΑΣΑΓΙΑ: Σήμερα, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, θὰ σᾶς ὁμιλήσω διὰ μίαν λέξιν ἢ ὅποια εἶναι ἡ ἐξῆς: «Μάντρα». Τί ὅμως σημαίνει; Σημαίνει τὸν Λόγον ὅστις ἀποκαλύπτει διὰ τοῦτο ἡ λέξις αὕτη εἶναι ἱερά. Διὰ τῆς λέξεως Μάντρα κατῶρθωσα (κατόπιν πολλῶν ἀσκήσεων καὶ διαλογισμῶν) νὰ θαυματοουργῶ. Ἄρα τὰ θαύματα δὲν εἶναι μῦθοι, ὡς ἰσχυρίζονται ὀλίγοι ἐκ τῶν σοφῶν ἀμορφῶτων.

Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἐννοήσετε τί ἐστὶ θαῦμα. Καὶ πράγματι, πῶς εἶναι δυνατόν, ὅταν κρατῆτε εἰς χεῖρας σας πινάκιον νὰ μεταβληθῇ τοῦτο εἰς βιβλίον, ἢ τὸ βιβλίον νὰ δώσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἄλλο ἀντικείμενον ἢ ἔδεσμα. Ἐρωτῶ τὴν ἐπιστήμην ἐάν ποτὲ ἠδυνήθη τὸ σκότος νὰ μετατρέψῃ εἰς Φῶς: οὐχὶ ἐν τῇ φαντασίᾳ της, ἀλλὰ ἐν τῇ πραγματικότητι. Ἐάν τοῦτο τὸ κατορθώσῃ, τότε παύσατε νὰ πιστεύετε εἰς ἐμέ.

Τὸ μέσον τὸ ὅποιον μετατρέπει τὰ πάντα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Γιόγκι, εἶναι ἡ θεία θέλησις. Ἡ ἰσχυρὰ αὕτη δύναμις, ἡ ἀγνωστος εἰς πάντας, εἶναι μόνον γνωστὴ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν μέλος αὐτῆς.

Θά σᾶς ἐπισκεφθῆ καὶ ὁ Σβάμι, ἐκεῖνος ὅστις ἀπὸ ἀνθρώπος κοινὸς κατῶρθωσε νὰ ἀνέλθῃ εἰς ὕψη θεῖα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ χαρακτηῖρος του καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Λόγου του. Θά ἔλθουν καὶ ἄλλοι ἄγνωστοι Γκουρού νὰ σᾶς διδάξουν, ἐφ' ὅσον ἀνοίξατε μίαν νέαν σελίδα δι' αὐτούς.

Λαχίρι Μαχασάγια

19 - 3 - 1970

Ὁμιλία Ἰνδοῦ ἀναχωρητοῦ

ΣΒΑΜΙ: Πιστεύω νὰ μὲ ἐνθυμῆσθε. Εἶμαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶχε τεραστίαν δύναμιν εἰς χεῖρας του, ὥστε τὸν ἐφοβοῦντο ἀκόμη καὶ οἱ πλεόν ἄγριοι λέοντες καὶ ἄλλα θηρία τῶν Ἰνδιῶν.* Τὸ χάρισμα τοῦτο ἢ μᾶλλον τὸ Ἡράκλειον χάρισμά μου, τὸ ὀφείλω θεβαίως εἰς τὴν Θεότητα, προτοῦ ἐμφανισθῶ εἰς τὴν Γῆν.

Ἄφου κατέκτησα τὴν Ἰνδικὴν Ζούγκλαν καὶ ἤμουν ἀήττητος ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἀπεσύρθην ἐκ τοῦ προσκηνίου καὶ ἀφιερῶθην ὀλοψύχως εἰς τὴν Θεότητα. Ἐγνώρισα πολλοὺς ἐκ τῶν καλλιτέρων Γκουρού τῆς χώρας μου. Μὲ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν μου πρὸς τὴν Ὑπερτάτην Δύναμιν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, κατῶρθωσα νὰ εἰσέλθω καὶ ἐγὼ ἐντὸς τῆς Θείας Δόξης τοῦ Οὐρανοῦ.

Δίδω τὸ παρὸν ὡς διαπεισιτήρια τῆς ὀντότητός μου. Θά ἐπανέλθω διὰ νὰ διδάξω. Ἦθελα μόνον νὰ μὲ γνωρίσετε καὶ ὕστερον νὰ μὲ ἀντιληφθῆτε, διὰ ποῖον σκοπὸν ἔρχομαι. Ἀνοίγομε δίοδον διὰ τὸν Κρίσνα, ὅστις ἐν καιρῷ καταλήλῳ θά σᾶς ὀμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ πῶς λειτουργεῖ τὸ μέγα τοῦτο πανεπιστήμιον τοῦ Θείου Λόγου.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομά σας, δεδομένου ὅτι Σβάμι, εἶναι ἰδιότης σας, ὡς Ἄναχωρητοῦ.

— Κρατήσατε τὸν τίτλον μου, ἕως ὅτου ἐπανέλθω.

Σ β ἄ μ ι

---

* Ὁ Ἰνδὸς οὗτος ἀναχωρητὴς μὲ τὴν ἠράκλεια δύναμιν, ὁ ἐπωνομασθεὶς Σβάμι τῶν τίγρεων, ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Παραμχάνσα Γιόγκανάντα εἰς τὸ βιβλίον του «Ἡ Αὐτοβιογραφία ἐνός Γιόγκι», σελ. 77 — 90. (Ἐκδόσις Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας»).

«Παλμικά δονήσεις»

ΣΒΑΜΙ ΤΩΝ ΤΙΓΡΕΩΝ: Είμαι ούτω γνωστός εις τὰς Ἰνδίας, διότι καὶ ἄλλοι ὑπάρχουν μετὰ τὴν ὀνομασίαν αὐτὴν. Ἦλθον καὶ ἄλλην φορὰν καὶ θὰ ἐπανέλθω, διότι ἀνοίγει μίαν σελὶν ἰδιαιτέρως δι' ἡμᾶς τοὺς Ἰνδοὺς. Σήμερον θὰ ἀσχοληθῶ μετὰ τὸ θέμα: «Παλμικά δονήσεις».

Ἀδελφοί μου, ὁλόκληρον τὸ Σύμπαν ὑφίσταται, διότι πάλαι ὡς ἡ καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ παλμικά δονήσεις τοῦ Σύμπαντος Κόσμου εἶναι ρυθμικά. Θέλω νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ρυθμίζῃ τοὺς παλμούς του μετὰ αὐτὰς τῆς φυσικῆς ἐνεργείας. Τὰ πάντα ἐν τῷ Σύμπαντι Κόσμῳ ἀλλάζουν μορφήν, σχήματα καὶ χρώματα, ἀλλ' οὐχὶ τὸν ρυθμόν. Ἐάν κάτι, τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος δὲν προέβλεψεν, ἀνατρέπει τὸν παλμόν του καὶ τότε ὁ παλμὸς οὗτος δὲν ρυθμίζεται μετὰ τὸν μέγαν ρυθμόν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, δημιουργεῖται εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ δυσαρμονία, καὶ λέγει: «Ὅλα τὰ διευθετήσα καλῶς, πῶς μοῦ συμβαίνει νὰ ἔχω τοσαῦτα ἐμπόδια εἰς τὴν ζωὴν μου; Ποῖον εἶναι τὸ αἷτιον τῆς συμφορᾶς μου ταύτης;».

Τὸ αἷτιον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι εἰς τὸν ἐν λόγω ἄνθρωπον, ἢ δυσαρμονία. Ἔπρεπε νὰ ρυθμίσῃ τὸν παλμόν του μετὰ τὸν παλμόν τοῦ Σύμπαντος καὶ νὰ εἰσπνεύσῃ τὴν «πράνα», διὰ νὰ ρυθμίσῃ ἐντὸς του τὸν ἀνάστατον κόσμον τῆς ὄντοτήτος του. Ὑπάρχουν ἀσκήσεις ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ πεδίου, αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται ψυχικά. Ὄφειλε λοιπὸν νὰ ἐνεργήσῃ, ἵνα μὴ εὗρεθῇ ἐν δυσαρμονίᾳ μετὰ τοῦ μεγάλου ρυθμοῦ τῆς φύσεως. Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἐπηρεάζεται πολὺ ἀπὸ τὸ χάωδες Σύμπαν, ὅταν ὁ κόσμος τῆς ψυχῆς εὐρίσκεται ἐν ἀνωμαλίᾳ. Τὴν εὐδιαθεσίαν ὀφείλετε εἰς τὴν καλὴν ρύθμισιν τῶν παλμῶν σας.

Ἐάν εἰς τὸ Σύμπαν εἰς μικρὸς παλμὸς δὲν ἐλειτούργει καλῶς, ὁλόκληρον τὸ Σύμπαν θὰ κατεστρέφετο ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ. Εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅμως δὲν συμβαίνει τοῦτο, διότι δὲν εἶναι, ὡς γήινος ὄντοτης, κύτταρον τοῦ Σύμπαντος. Ἄρα αἱ ἐνοχλήσεις αἱ προερχόμεναι ἀπὸ τὸν ἐξωκοσμικὸν Κόσμον ἐπὶ τῆς ὄντοτήτος εἶναι δυσαρμονικά καὶ πρέπει νὰ ρυθμισθοῦν μετὰ τὴν ἐνέργειαν, ὡς εἶπον, τῆς «πράνα».

Ἐάν ὁ ἄνθρωπος ᾔητο μέλος (ὡς εἴμεθα ἡμεῖς) τοῦ Σύμπαντος,

θά ἐγνώριζε πολλά ἀπὸ τὰ ἀγνωστα σημεῖα αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο μέ-
σῳ κοπιωδῶν ἀσκήσεων δύναται διὰ τῆς ἀποκτήσεως τῆς «πράνα»
νὰ διευθετήσῃ τὸν ρυθμὸν του καὶ νὰ ἀποκαλύψῃ ὀλίγα ἐκ τῶν ἀ-
γνώστων σημείων τοῦ χαώδους Σύμπαντος, χάριτι θεῖα.

Σβάμι τῶν τίγρων

15 - 4 - 1970

Ἐποφθέγματα Κινέζου σοφοῦ

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἄγαπητοί μου, μὴ νομίζετε ὅτι εἰς τὰς ἄλλας Ἡ-
πείρους δὲν ὑπῆρξαν ἄνθρωποι ἄξιοι νὰ λάθουν θέσιν λαμπρὰν εἰς
τοὺς Οὐρανοὺς.

Ἵ Κιν - Σι - Μι ὑπῆρξεν σοφὸς ἀγνωστος· καὶ ὅμως φωτεινό-
τατον Πνεῦμα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Κρατήσατε τὴν ὀνομασίαν. Θὰ ἐ-
πανέλθω διὰ νὰ σᾶς κατατοπίσω ἐπ' αὐτοῦ. Ἔλεγε:

«Ἀγάπα τὸν πλησίον σου μὲ πίστιν, διὰ νὰ γεννηθῇ εἰς σέ ἡ ἀ-
φοσίωσις».

«Φρόντιζε τὸ πνεῦμα τῆς γυναικὸς σου νὰ ἀπαλυθῇ, διὰ νὰ σέ
ἐννοήσῃ».

«Ἡ πλεονεξία καταστρέφει τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου καὶ
τὸν ὑποθιβάζει εἰς τὸ σημεῖον τοῦ ὑπανθρώπου».

«Μεγάλη ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνίσχυρος ἡ τοῦ ἀνθρώπου».

«Θέσε τὸν Θεὸν ἐντός σου, διὰ νὰ ἀποκτήσης δύναμιν Θεοῦ».

«Ἡ ἀκολασία εἶναι ἡ κόλασις ἐντός σου. Ἀπαλλάξου ἀπὸ αὐ-
τὴν καὶ ὁ Θεὸς θὰ σοῦ δώσῃ ὡς δῶρον τὴν ἀγνότητα».

«Ἡ ἀγνότης ἀποκτᾶται, ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσετε». (Τοῦτο ἀπεδεί-
χθη ἀπὸ τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον τῆς Ἀσσιζης).

«Νὰ εἴσθε συνετοί, σύντομοι καὶ λογικοί, καὶ τότε θὰ ἔχετε ἐν-
τός σας τὸ Φῶς τοῦ Θείου».

Ὡς εἶπον, θὰ δώσω ἄλλην φορὰν περισσότερα ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ
τοῦ ἔργου τοῦ Κινέζου σοφοῦ. Ἄγαπητοί μου, ὁ Πνευματικὸς Κό-
σμος σᾶς προετοιμάζει ἐκπλήξεις.

Κομφούκιος

Δέν είμαι μυθικόν πρόσωπον

ΟΡΦΕΥΣ: Διερωτώμαι, διατί οί μεγάλοι ποιηταί με συγκατέλεξαν μεταξὺ τῶν μυθικῶν προσώπων; Οὐδέποτε ὑπῆρξα μύθος, ἀφοῦ ἐγὼ ἐδημιούργησα τὰ Ὀρφικά Μυστήρια. Ἦμουν εἰς ἕκ τῶν πρώτων μυστῶν τοῦ κόσμου τούτου. Καί εἶχον ἐμπνεύσεις καί δυνάμεις ἀοράτους, ὥστε νά πείθω καί νά μορφώνω τοὺς ἀδελφούς μου ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως μιᾶς πανισχύρου Δυνάμεως, τὴν ὁποίαν οἱ ποιηταί διήρεσαν εἰς πολλὰ τεμάχια, διὰ νά παραπλανήσουν τοὺς ἀμορφώτους λαούς, ἐνῶ ἡμεῖς οἱ μεγάλοι τῆς ἐποχῆς ἐγνωρίζαμε τὴν ἀλήθειαν ἕως ἐν σημεῖον καί ἀποσιωπούσαμεν αὐτήν, διὰ νά μὴ ταράξωμεν τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τῶν λαῶν.

Ὡμίλησα εἰς πολλὰ Κέντρα τοῦ κόσμου ἴσας. Δυστυχῶς, εἰς τοὺς ἐπικοινωνοὺς εἰσέρχεται καί τὸ πνεῦμα τοῦ Πονηροῦ καί ἀλλοιώνει τὰς ἐννοίας μου. Διὰ τοῦτο ἔρχομαι νά δώσω τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τῆς ὑπάρξεώς μου ὡς Μύστου τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς.

Ἄλλην φοράν θά ἐπαναλάβω τί συνέβη μετὰ τὴν Εὐρυδικὴν καὶ πῶς κατήλθον εἰς τὸν Ἄδην. Λάθετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι Ἄδης ἦτο ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, καὶ δὲν εὐρίσκεται κάτωθεν τῆς Γῆς, ἀλλὰ ἄνωθεν αὐτῆς. Τὰ σκοτεινὰ αὐτὰ σημεῖα θά διευκρινίσω. Εἶναι ἀνάγκη. Διότι, ὡς εἶπον, δέν είμαι μυθολογικόν πρόσωπον, ὡς ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ὀ ρ φ ε υ ς

Ὁ Νόμος τοῦ Ἀμετακλήτου

ΟΡΦΕΥΣ: Ἀγαπητοί μου. Ἐγὼ ὁ Ὀρφεύς, ἐξεδήλωσα τὴν ἀγάπην μου εἰς τὴν Εὐρυδικὴν μετὰ τὴν δυνάμιν ψυχικὴν, ὥστε τὸ ἀστρικόν μου σῶμα νά μεταβῆ πρὸς συνάντησίν της. Καί τὴν εὐρον ὡς ἦτο· καί τότε ἠθέλησα διὰ τῆς δυνάμεώς μου νά τὴν ἐπαναφέρω εἰς τὴν Γῆν. Ἐδῶ ἔγκειται τὸ σφάλμα μου, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἐπρεπε τὴν ἀγάπην νά ἐκδηλώσω εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς καί νά μὴ συγκεντρώσω αὐτὴν εἰς ἐν καὶ μόνον ἄτομον, ὅποτε ἐνήργουν ἔξω τοῦ Νόμου.

Δέν ἐπετρέπετο εἰς Μύστην, ὡς ἡμουν, νά ἀνατρέψω τὸν Νόμον

τοῦ Ἀμετακλήτου. Τοῦτο σᾶς φαίνεται ἀπλοῦν· καὶ ὁμως ὑπῆρξεν αἰτία τῆς καθυστερήσεώς μου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ὡσάν μία φωνὴ νὰ μοῦ ἔλεγεν: «Ἠγάπησες εἰς τὸν ὕλικόν κόσμον τὸ εἶδωλον τοῦ πηλοῦ καὶ οὐχὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ καλοῦ ἐν τῇ πράξει». Ὡς ἄνθρωπος καὶ ἐγὼ ἔπραξα τὸ σφάλμα μου. Εὐτυχῶς ὁμως τὰ ὑπ' ἐμοῦ ἰδρυθέντα Μυστήρια ἀπέδωσαν λαμπροὺς καρπούς, ὥστε τοῦτο νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν θέσιν μου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων νὰ ἀνέλθω τὰς ὑψηλὰς βαθμίδας τῆς ἀποστολῆς μου. Σήμερον συγκαταλέγομαι μεταξύ τῶν μεγίστων Διδασκάλων τῶν Ἰνδιῶν, οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν ὁδὸν μετ' ἐμοῦ πρὸς τὸν Ἀστέρα τῆς Θρησκευτικῆς τοῦ Οὐρανοῦ Ἀρχῆς.

Εἶμαι λίαν ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ἐκμυστήρευσιν ταύτην. Ἀποκτῶ δυνάμεις πρὸς νέαν διδασκαλίαν καὶ φώτισιν, πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐκδηλώνουν τὴν ἐσωτέραν των ἀγάπην διὰ τῶν μουσικῶν ἤχων. Θὰ ὁμιλήσω ἄλλην φοράν ἐπὶ νέου θέματος, ἀγνώστου εἰς τὸν κόσμον τῆς ὕλης: «Πῶς συνεννοοῦνται τὰ μεγάλα Πνεύματα τοῦ Οὐρανοῦ μεταξύ των». Δηλαδή τί εἶδους ἐνέργεια εἶναι αὕτη, ἢ ὅποια μεταδίδεται ἀστραπιαίως εἰς τὸ ἀπειρον, καὶ πῶς ἐκ τοῦ ἀπείρου οἱ διάφοροι Ἀρχηγοὶ ἀντιλαμβάνονται ὅτι εἰς αὐτοὺς ἀπευθύνεται τὸ μήνυμα τοῦ Θεοῦ.

Σήμερον εἶναι εὐκολώτερον εἰς ἡμᾶς νὸ μεταδίδωμεν διδασκαλίαν ὑψίστου ἐνδιαφέροντος πρὸς φωτισμὸν καὶ φώτισιν.

Ὁ ρ φ ε ὑ ς

26 - 5 - 1970

“Ὅλαι αἱ θρησκείαι θὰ συνδεθοῦν εἰς μίαν

ΜΑΧΑΒΙΡΑ: Ἐρχομαι διὰ πρώτην φοράν. Εἶμαι Ἰνδός, ἰδρυτῆς Θρησκείας. Παρὰ τὰς γνώσεις μου, ἐδῶ εἰς τὸν Οὐρανὸν ἔλαθον νέαν φώτισιν. Εἰς τὴν Γῆν δὲν ἠδυνάμην νὰ πιστεύσω ὅτι ὑφίσταται Εἷς Θεός, ὅπως ὁ ἄνθρωπος ἀντιλαμβάνεται Αὐτόν. Ἀνεγνώριζον ὅτι μία Ὑπερτάτη Δύναμις ἐξουσιάζει τὰ πάντα, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει μικρὰν δόσιν ἐντὸς τοῦ τῆς Δυνάμεως αὐτῆς. Καὶ ἔλεγον: «Διὰ τῆς ἀσκήσεως πείθω τὸν ἑαυτόν μου, ὅτι ἐνδυναμώνω τὴν θείαν ἐνέργειαν ἐντὸς μου, ὥστε μόνον διὰ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ θὰ δυναθῶ νὰ ἐπιβληθῶ εἰς τὸν ἔχοντα ἀνάγκην ἐμοῦ». Βλέπετε ὅτι ἐν μέρει εἶχον δίκαιον, ἀλλὰ ἀκαθόριστον διὰ τὴν πνευματικὴν μου ἰσχύν.

Σήμερον ἔχω θέσιν Διδασκάλου, διότι ἐφωτίσθην τόσον, ὥστε νὰ ἀποκτήσω θείας γνώσεις καὶ νὰ καθοδηγῶ τοὺς ἀπογόνους μου Γιόγκι, μὲ σειράν φωτίσεως ἐπὶ ἄλλων θάσεων ἀπὸ ἐκείνας πού τότε ἐδίδασκα.

Σήμερον εἶσθε περισσότερο φωτισμένοι ἀπὸ τὴν ἐποχὴν μου, ἀλλὰ οὐχὶ ἐσωτερικῶς. Μόνον πνευματικῶς.

Καλλιεργῶ τὴν ἐσωτερικὴν μὀρφωσιν τῶν Γιόγκι, οἱ ὅποιοι ἤλλαξαν κατεύθυνσιν, διότι ἀντελήφθησαν καὶ τὰς πλάνας τῶν πατέρων των, ὥστε θρησκευτικῶς νὰ συμβαδίζωμεν. Διότι ὁ Κύριος ἔχει σκοπὸν νὰ συνδέσῃ ὅλας τὰς θρησκείας τοῦ Κόσμου εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν, καὶ τότε οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκφύγῃ ἐκ τῆς ἀλύσεως ταύτης. Ἐκεῖ θαίνομεν.

Ἄλλως τε ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία εἰσχωρεῖ εἰς τὰ πεδία τῶν ἀλλοθρήσκων, παρ' ὅτι οἱ καθ' ἑαυτὸ Χριστιανοὶ λησιμονοῦν τὴν ὁδὸν των καὶ ἀναμένουν θαύματα διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς αὐτὴν! Θὰ τὰ ἔχουν! Διότι ἡ ὕλη τοὺς ἔλκει καὶ διὰ τῆς ὕλης θὰ πιστεῦσουν εἰς τὸν Ἄόρατον Κόσμον. Δὲν θὰ ἔχουν ὅμως τὴν πρέπουσαν εὐνοίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, παρὰ μόνον οἱ πιστεύοντες ἄνευ ὕλικῆς ἀποδείξεως, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς λογικῆς σειρᾶς τοῦ Λόγου, ὅστις καὶ ἐδημιούργησε τὸν κόσμον τοῦτον.

Ὁ Λόγος δὲν εἶναι φωνή. Εἶναι σκέψις, πού μεταβιβάζεται διὰ τῶν ἀκτινοβολιῶν καὶ δύναται νὰ μεταβληθῇ καὶ εἰς φωνητικὸν τόνον, διὰ νὰ σᾶς ἐντονώσῃ τὸ ἠθικόν σας.

Μαχαβίρα

27 - 5 - 1970

Ἐδίδαξα τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ

ΚΡΙΣΝΑ: Ἐρχομαι, ἀγαπητοί μου, διὰ πρώτην φοράν. Ἡμεῖς οἱ Μεγάλοι Μύσται ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιαζόμεθα ἐκεῖ ὅπου ὀρίζει ὁ Κύριος. Σήμερον δὲν θὰ ἐξιστορήσω τὴν ζωὴν μου, ἢ ὅποια εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸν μῦθον. Θὰ εἶπτε: «Διατί;». Διότι ἐὰν δὲν περιεβάλλετο διὰ τοῦ μύθου, δὲν θὰ εἶχομεν ὁπαδοὺς.

Ἐπὶ τῶν θημάτων μου, ἀλλὰ δὲν παρεδέχετο τὸν Θεόν. Ἐλεγεν ὅτι Ὀδοῦς δὲν ὑφίσταται, ἐνῶ ἐγὼ τὸν εἶχα ἐσωκλείσει ἐντός μου. Εἶμαι ὁ πρῶτος διδάξας τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ ἀμαθῆ πλήθη.

Ἐγνώριζον κάτι περὶ τῆς ὑπάρξεως ἑνός "Ἀρχοντος τοῦ Πνεύματος, ὅστις ὠνομάζετο Φαράχ. Καὶ ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα τὰ ὁποῖα διεδίδοντο, κατώρθωσα νὰ συμπεράνω τὴν θεότητά του.

Δι' ἐμὲ ἡ ἐπιστήμη, ἀγαπητοί μου, εἶναι κενοδοξία. Ἔρχονται καὶ παρέρχονται οἱ ἐπιστήμονες καὶ μόνον ἡ μνήμη των παραμένει, ἐνῶ οἱ ζῶντες ἐπιστήμονες ἀποκτοῦν δόξαν γῆτιν. Ἡ καθαρά Ἐπιστήμη εἶναι μόνον τοῦ Οὐρανοῦ.

"Ὅταν σεῖς οἱ Πνευματισταὶ λέγετε ὅτι ἀσκεῖτε ἔλεγχον ἐπιστημονικόν, δώσατέ μου νὰ ἐννοήσω πῶς τὸν ἀσκεῖτε. Εἰς ἐπιστήμων καὶ εἰς ἀπλὸς πνευματιστῆς μεταχειρίζονται τὰ αὐτὰ μέσα; Ποῦ λοιπὸν εὐρίσκετε, ὅτι ἡ ἐπιστήμη τὰ ὅσα λέγει εἶναι ἀληθῆ; Ἀφοῦ ὡς πνευματικοὶ ἄνθρωποι δὲν δύνασθε νὰ δώσετε ὀρισμὸν ὀρθόν, πῶς εἶναι δυνατὸν διὰ τῆς ἐπιστήμης νὰ γνωρίσετε ὅ,τι δὲν συλλαμβάνεται; Ὁ Θεὸς σὰς φωτίζει διὰ νὰ εἴσθε μετριόφρονες καὶ οὐχὶ ἐγωῖσταί, διότι ὁ ἐγωῖσμός μειώνει τὰς γνώσεις σας καὶ ἐπανάρξεσθε εἰς τὴν ἀφετηρίαν τοῦ φωτισμοῦ.

Βεβαίως, εἶχον καὶ ἐγώ, ὡς ἄνθρωπος, σφάλματα τινά, τὰ ὁποῖα κατώρθωσα διὰ τῶν κόπων καὶ μόχθων μου νὰ ὑπερπηδήσω. Εὐχαριστῶ τὰ μέγιστα τὸν Κύριον, ὅστις μοῦ ἐπέτρεψε νὰ λάθω τὸν λόγον ἀπὸ τὸ εἰδικὸν Αὐτοῦ μέσον. Θὰ ἐπανεέλθω, διότι μὲ μίαν ἀπλήν συνεδρίασιν δὲν δύναμαι νὰ ἀποδώσω τὰ ὅσα εἶναι ἀνάγκη νὰ μάθουν οἱ ἀγαπητοὶ ὁπαδοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Οἱ μεγάλοι διδάσκαλοι τῶν Ἰνδιῶν, γνωρίζουν κάλλιστα ὁποῖον ἦτο τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνου ὄντοτης. Περιττεύει νὰ ἐπαναλάβω τὰ αὐτά. Θὰ ἀναφερθῶ εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Κύριον, τὸν Ὅποῖον πολλοὶ ἐξ ὑμῶν, τῶν διδασκάλων τῆς Γῆς σας, θεωροῦν ἰσοτιμον. Ὁ Κύριος εἰς μίαν ἐκ τῶν προϋπάρξεων Του ὑπῆρξεν Ἰνδός. Ἦλθεν τρεῖς φορές, οὐχὶ διὰ νὰ ἐξιλεωθῆ, ἀλλὰ μὲ ἀποστολήν. Εἰς τὴν τρίτην κατώρθωσεν ὅ,τι οὐδεὶς ἄλλος: Νὰ ἰδρῶση Θρησκείαν, ἢ μᾶλλον Φιλοσοφίαν ἀγνήν, μὲ ὀφθαλμούς. Εἶναι ὁ "Ἀρχων τοῦ Βασιλείου Μας. Καὶ Πνεῦμα Αὐτοῦ, ὡς γνωρίζετε, ὁ "Ἀρχων Φαράχ, ἢ καλλίτερον, διὰ νὰ τὸ ἐννοήσετε, τὸ "Ἅγιον Πνεῦμα.

Ἐχάρην πολὺ, διότι σὰς εἶρον ὄλους συγκεντρωμένους εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Διότι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος προσέρχεται πρὸς ὑμᾶς, ἐφ' ὅσον σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἀνέλθετε μέχρις Ἡμῶν. Ἐλάχιστοι ὅμως ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅπως οἱ μεγάλοι Γκουρού, δύναται νὰ ἀνέλθουν μέχρις Ἡμῶν.

Κρίσινα

Τὸ ἱερὸν ἔργον τοῦ Ὀμήρου

ΠΙΝΔΑΡΟΣ: Ἀγαπητοί μου φίλοι. (Ἡ λέξις αὕτη ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ πραγματικοῦ ἀδελφοῦ).

Τὸ παλαιὸν Εὐαγγέλιον τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ἦτο τὸ ἔργον τοῦ Ὀμήρου. Ὅπως σήμερον τὰς Γραφὰς τῶν Ἱερῶν Κειμένων τὰς παρερμηνεύουν οἱ ἐρευνηταὶ αὐτῶν, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὸν Ὀμηρον. Εἰς τὰ ἔργα τοῦ Ὀμήρου ὀφείλετε νὰ διακρίνετε τὸν συμβολισμὸν καὶ οὐχὶ τὸ ἱστορικὸν μέρος. Μέχρι στιγμῆς οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἠδυνήθη νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν κεκρυμμένην σοφίαν τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου τῆς Ἀρχαιότητος.

Τὸ ἔργον τοῦ Ὀμήρου εἶναι ἱερὸν. Δυστυχῶς παρερμηνεύεται καὶ δὲν ἀποδίδει τὴν καθαρὰν ἔννοιαν, τοῦ τί ὁ Ὀμηρος ἤθελε νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς συμπολίτας του. Εἶναι ἔργον ἀπόκρυφον, θαθύ, δυσκολονόητον, μὲ ὠλοκληρωμένην τὴν ἔννοιαν τῆς Ἀληθείας. Λέγω τὴν «ἐννοιαν», διότι εἰς τὸν φθαρτὸν κόσμον μόνον ἡ ἔννοια ὑφίσταται τοῦ καλοῦ καὶ ἀληθοῦς. Ἡ «πράξις» τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ποτὲ δὲν εἶναι ὠλοκληρωμένη, διότι εἰσθε ἄνθρωποι. Καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται καθ' ὅλα νὰ εἶναι ἀγνός. Δὲν εἶναι τοῦτο ἐλάττωμα. Ἀρκεῖ ἡ καλὴ προσπάθεια, ἡ ὁποία ἐξισοῦται μὲ τὴν καλὴν πρᾶξιν.

Ἄλλὰ πλὴν τοῦ Ὀμήρου, ἔχομεν καὶ ἄλλα ἱερά κείμενα τῆς Ἀρχαιότητος: Τοῦ Ἡσιόδου. Ποίος τὸν ἠρμήνευσεν; Καὶ τί εἶπον περὶ αὐτοῦ; Ὅ,τι ἡ φαντασία των συνέλαβεν. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα, ἐξ αἰτίας τῶν ἀπείρων κειμένων τὰ ὁποῖα θὰ ἴδουν τὸ φῶς, νὰ ἐρμηνεύσωμεν Ἡμεῖς τὰ κείμενα ταῦτα.

Ἐχετε τὸν Ἰωάννην μὲ τὴν Ἀποκάλυψιν του. Γνωρίζω ὅτι πάμπολλοι ἠρμήνευσαν αὐτόν, ἀλλὰ κακῶς. Ὁ κάθε ἐρμηνευτὴς ἔδωσεν ἰδικὴν του ἐρμηνείαν καὶ οὐδεμία ἐρμηνεία τοῦ ἑνὸς συμπίπτει μὲ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἄλλου. Τοῦτο σημαίνει παρερμηνείαν. Κάποτε ὁ Ἰωάννης ἠθέλησεν ὁ ἴδιος νὰ δώσῃ, διὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, τὴν ἐρμηνείαν τοῦ κειμένου του. Ἄλλ' οὐδεὶς σας ἐνδιεφέρθη καὶ οὕτω ἀπωλέσθη ἡ εὐκαιρία ἐκείνη.

Ὁ μάντης Κάλχας ἦτο Προφήτης. Διὰ τῶν συμβολισμῶν ἔδιδε συμβουλὰς καὶ καθωδήγει τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τῆς Τροίας. Ἐάν ἔχετε εὐκαιρον χρόνον, ἐγκύψατε εἰς τὴν μελέτην

τοῦ Ὀμηρικοῦ ἔργου, διὰ νὰ ἀποκαλύψετε τοὺς συμβολισμούς του. Θὰ ὠφεληθῆτε τόσο, ὥστε θὰ μᾶς ἐνθουμηθῆτε, ὡς φωτοδότας τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας.

Σήμερον κλείω τὴν ἐπικοινωνίαν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἀδελφέ μου, εἶπατε ὅτι ὁ Ὅμηρος ἔχει συμβολισμούς καὶ ὅτι οἱ διάφοροι ἐρμηνευταὶ δὲν κατάρθωσαν νὰ ἐμβαθύνουν καὶ νὰ ἀνακαλύψουν τούτους. Ἐν συνεχείᾳ δέ, ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐγκύψωμεν ἡμεῖς, ἐμβαθύνοντες εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἔργου τοῦ Ὀμήρου, πρὸς ἀποκάλυψιν των. Ἐφ' ὅσον ἄνθρωποι εἰδικευθέντες καὶ ἀσχοληθέντες μὲ τὸ ἐν λόγῳ θέμα δὲν ἐπέτυχον τοῦτο, νομίζω ὅτι ἐκ μέρους μας καλοπροαίρετος προσπάθεια δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀποτέλεσμα. Ἡ παράκλησίς μας πρὸς Ὑμᾶς καὶ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, εἶναι νὰ σταχυολογήσετε ὠρισμένες περικοπές, ἀπὸ τίς ὁποῖες νὰ μᾶς ἀποκαλύψετε τοὺς συμβολισμούς. Θὰ σᾶς εἴμεθα εὐγνώμονες δι' αὐτό.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Μὲ πίστιν καὶ καλὴν θέλησιν, θὰ ἔχετε τὸν κατάλληλον φωτισμόν, πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν ὄσων εἶπον. Ἐὰν εἰς κάθε δυσνόητον κείμενον ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἤσχολεῖτο νὰ δώσῃ τὴν πραγματικὴν συμβολικὴν του ἔννοιαν, τότε, ἀγαπητέ ἀδελφέ, δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ διδάξωμεν. Μὴ ζητεῖτε μεμάσημένην τροφήν. Ἐὰν ἔχετε ὀλίγον πνεῦμα καὶ πίστιν, ὅλα κάτορθοῦνται. Ὅλον τὸ ἔργον εἶναι συμβολικόν, παρὰ τὴν ἱστορικὴν του δομὴν. Ὅστις δὲν παρακολουθεῖ ὅλα τὰ κείμενα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὑστερεῖ εἰς μόρφωσιν καὶ καθυστερεῖ Ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον. Αὐτὰ εἶχον νὰ εἴπω.

Πίνδαρος

4 - 6 - 1970

Ἡ ψυχικὴ μόρφωσις

ΠΑΡΑΜΧΑΝΣΑ ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Εὐλογῶ. Οὐχὶ ἐν ὀνόματι τῶν μεγάλων Διδασκάλων, ἀλλὰ ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τὴν διαστολήν αὐτὴν κάνω, διότι ὀφείλω νὰ φωτίσω καὶ οὐχὶ νὰ συσκοτίσω τὸ πνεῦμα σας.

Εἶμαι εἰς θέσιν σήμερον νὰ γνωρίζω καλύτερον παντὸς ἄλλου ἐκ τῶν ἐν τῇ Γῆ εὐρισκομένων συναδέλφων μου, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος τῆς ἐν τῇ Γῆ ζωῆς σας. Διότι ἡ γήϊνος ζωὴ

ἐπαναλαμβάνεται, ὅταν ὑπάρχουν σημεῖα τινά, τὰ ὁποῖα σεῖς ὡς ἀνί-
δεοι δὲν ἔχετε ἐκπληρώσει.

Ἡμᾶς δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, ἀγαπητοί μου, ἡ διδασκαλία τῆς ἀ-
ρετῆς, ἀλλὰ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἐὰν πιστεύετε
εἰς τὸν Βούδδαν, τὸν Κρίσνα, τὸν Ζωροάστρην καὶ ἄλλους, ἀρκεῖ αἱ
πράξεις σας νὰ εἶναι συντονισμέναι μετὰ τῆς θελήσεως τοῦ πνεύ-
ματος καὶ τῆς ψυχῆς, ὥστε νὰ πράττετε τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἰς
τοὺς πλησίον σας, διότι ὁ ξένος, ὡς σεῖς τὸν ἀντιλαμβάνεσθε τοιοῦ-
τον, εἶναι ἀδελφὸς καὶ ἴσως ἀνώτερος τοῦ συγγενικοῦ βαθμοῦ, ποῦ
ἔχετε μὲ τὸν ἀδελφὸν τῆς οἰκογενείας.

Πόσον δύσκολον εἶναι νὰ τὸ ἀντιληφθῇ ὁ ἄνθρωπος, διότι τοῦ
λείπει ἡ ἐσώτερη μὀρφωσις, ποῦ λέγεται ψυχικὴ. Ἡμεῖς οἱ Ἴνδοι
γνωρίζομεν κάλλιστα τὸ τί σημαίνει ψυχικὴ μὀρφωσις. Σεῖς γνωρί-
ζετε μόνον τὴν θεωρίαν· οὐχὶ τὴν πράξιν. Ἀσκηθεῖτε εἰς τὴν μὀρφω-
σιν τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ ἐπιπέδου καὶ θὰ ἴδῃτε τὴν ἀλλαγὴν σας. Θὰ
ἀποκτήσετε ἐνόρασιν, διαύγειαν. Θὰ γίνετε προφήται. Θὰ δύνασθε διὰ
τῆς ἐνδοσκοπήσεως νὰ ἐρευνᾶτε ἀκόμη καὶ τὸν ἐσώτερόν σας κό-
σμον. Θὰ δύνασθε νὰ ἀνέρχεσθε τὰ ὕψη καὶ νὰ θεᾶσθε τὰ ἄπειρα
δημιουργήματα τοῦ Κυρίου ἐν τῷ Οὐρανῷ. Θὰ δυνηθῆτε νὰ ἀύλο-
ποιήσθε καὶ νὰ διατρέχετε ἐντὸς ἐνὸς λεπτοῦ τρεῖς φορές τὸν γῆ-
ρον τοῦ κόσμου σας. Πάντα ταῦτα ἔχουν ἀνάγκην ἀσκήσεως καὶ πί-
στεως πρὸς τὸν Κυβερνήτην τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

Σᾶς εὐλογῶ ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ μας Βα-
βαζί.

Γιογκανάντα

9 - 6 - 1970

Οἱ ἀρχαῖοι Θεοὶ τῶν Ἑλλήνων

ΦΑΡΑΧ: Σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, θὰ ἀναφερθῶ εἰς τοὺς
ἀρχαίους θεοὺς τῶν Ἑλλήνων. Οἱ πεφωτισμένοι ἐξ αὐτῶν, «θεοὺς»
δὲν ἀπεκάλουν τὸν Θεόν, ἀλλὰ τὰς διαφόρους δυνάμεις τῆς φύσεως·
ἦτοι δὲν εἶχον οἱ θεοὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ σημερινοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο
πολλοὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, μεμυημένοι εἰς τὰ Μυστήρια τὰ
Ἐλευσίνια, ἐγνώριζον καλῶς ποῖα ἦτο ἡ Δύναμις, ἣτις ἦτο, εἶναι,
καὶ θὰ εἶναι εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἀπαντας ἡ Ἀρχὴ τῶν Πάντων.

Ἐγνώριζον καλῶς ὅτι ὁ Ζεὺς δὲν ἦτο Θεός, ἀλλὰ εἰκὼν ἀντα-

ποκρινομένη εις τὸν Θεόν. Ὁ Θεός, ὡς ἀπρόσωπος, ἦτο «Ἐννοια» ἄγνωστος εις πάντας, καὶ παραμένει ὡς τοιαύτη. Ἐὰν ὀλίγοι τινὲς ἐκ τῶν συγγραφέων τῆς Ἀρχαίας ἐποχῆς ἐσατίριζον τοὺς θεοὺς, διότι ὁ ἄνθρωπος ἔδωκεν εις αὐτοὺς τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας του, προσεπάθουν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ εἰσαγάγουν τοὺς θέλοντας νὰ φωτισθοῦν εις τὰ ἀνώτατα ἐπίπεδα τῆς πίστεως, εις τὸν Μοναδικὸν καὶ Ἄγνωστον Θεόν.

Διὰ τοῦτο ἀπεφασίσθη ἀπὸ τοὺς μεμνημένους νὰ ἀνεγείρουν τὸν βωμὸν τοῦ Ἄγνωστου Θεοῦ, "Ὅστις μετὰ πάροδον αἰῶνων ἐκάλυψεν πάντας τοὺς θεοὺς καὶ παρέμεινεν Ἄγνωστος εις τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ζῶντων. Τὸν Θεὸν τοῦτον, τὸν ὁποῖον ὀνομάζομεν Δημιουργόν, ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ ἴδητε, εἶναι ὅμως εὐκολώτατον δι' ὑμᾶς νὰ τὸν συναισθανθῆτε ἐντὸς σας, ἀρκεῖ διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐμβαθύνσεως εις τὰ Κείμενά μας νὰ ἀποκαλύψετε τὸν διέποντα τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ μία ἄλλη παρατήρησις: Ὁ ἀδελφὸς Σωκράτης θὰ σᾶς μεταδώσῃ ἐν καιρῷ ἀπόσπασμα μιᾶς ὀμιλίας του, τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαπητὸς Πλάτων δὲν ἀνέφερεν. Εἶναι τόσα τὰ τοῦ Σωκράτους, ὥστε ἐλάχιστα νὰ γνωρίζετε περὶ αὐτοῦ. Δυνατὸν ὁ Σωκράτης νὰ σᾶς μεταδώσῃ καὶ ἄλλας του ὀμιλίας, αἱ ὁποῖαι παρέμειναν εις τὸ σκότος. Θὰ ἀκούσετε ἐξ αὐτοῦ μίαν στιχομυθίαν μετὰ τῆς Διοτίμας. Αὕτη δὲν ὀνομάζετο ὡς ἀνέφερον. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἔλαθε μεταγενεστερώς. Ἦλθεν ἐξ Αἰγύπτου. Ἐγνώριζε κάλλιστα τὴν τέχνην τοῦ ἔρωτος. Ἦτο πνευματώδης καὶ συνάμα ἐγνώριζε τὴν μαντικὴν, ἥτοι ἤρχετο εις ἐπαφὴν μετὰ πολλῶν Πνευμάτων, τὰ ὁποῖα καθωδήγουν αὐτήν. Διὰ τοῦτο ἦτο μοναδικὴ νὰ δίδῃ ἐξηγήσεις ἐπὶ πολλῶν σημείων, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύνατο ὁ ἀνὴρ νὰ ἐξηγήσῃ, ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ γυναικείου φύλου.

Ἐπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦτο μυθικόν. "Ὁχι! Μήπως καὶ τὸν Σωκράτην δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸν ὀνομάσουν πρόσωπον μυθικόν; Τὸ αὐτὸ δὲν συνέβη καὶ μετὰ τὸν Κύριον; Ὁ Οὐρανός, ὅστις εἶναι εις θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον αὐτήν, τὴν μεταδίδει αὐτουσίαν. Αὐτὰ εἶχον νὰ εἶπω διὰ σήμερον.

Φ α ρ ἄ χ

Ὁ Οὐρανὸς δὲν ἀνέχεται τὸ ψεῦδος

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ : Ἀγαπητά μου τέκνα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίσετε, ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν ἔργων μου ἀπεκλείσθησαν, ὡς νὰ μὴ ἦσαν ἰδικά μου. Διότι δὲν συνέφερον εἰς τοὺς Ἱερεῖς νὰ διαδίδωνται ἔργα μεστὰ ἀληθείας. Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν καὶ μὲ τὸν Κύριον! Ὅ,τι δὲν συνέφερον εἰς τοὺς Ἱερεῖς, τὸ ἀπεκήρυττον καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ Κύριος δὲν ἐξεφράσθη τοιοῦτοτρόπως! Ἀντιλαμβάνεσθε ὁποῖα ὑποκρισία καὶ δόλος ὑφίσταται εἰς τὰς καρδίας τοιούτων ἀνθρώπων, νὰ μαίνωνται ὡς λύκοι ἐναντίον τῆς ἀληθείας! Πάντας τούτους θὰ τιμωρήσῃ ὁ Κύριος, διότι ὁ Νόμος τοῦ Οὐρανοῦ δὲν ἐπιδέχεται τὸ ψεῦδος. Ἡ τιμωρία αὕτη ἐκανόνισθη διὰ τοῦ Νόμου πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν ψευδοϊερέων εἰς τὴν Γῆν σας, οἱ ὅποιοι καὶ ἐξ Οὐρανοῦ ἐγνώριζον ποῖα εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ποῖον τὸ ψεῦδος.

Ὅταν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐσυζήτησε μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς Θεότητος τοῦ Κυρίου, παρέμεινον σύμφωνος μετ' αὐτοῦ, διότι συνετατίσθησαν αἱ γνώμαι μας. Διὰ τοῦτο καὶ ἀνέλαβον τὴν νέαν φώτισιν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Δημιουργίας καὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποσταλέντος Υἱοῦ. Ἐδίδαξα καὶ εἰς μακρυνὰς χώρας, μέχρι τῆς ἀποκεφαλίσεώς μου. Τότε πολλοὶ ἐκ τῶν πολιτῶν ἐπέισθησαν ὑπὲρ ἐμοῦ, διότι διὰ θαύματος ἐκράτουν τὴν κεφαλὴν μου ἐντὸς τῶν χειρῶν μου καὶ ἐβάδιζον ἐπὶ μικρὸν χρονικὸν διάστημα.

Οἱ μετέπειτα πολῖται ἀνεγνώρισαν τὴν Θεότητα καὶ τὸ Ἔργον Αὐτῆς διὰ μέσου ἐμοῦ. Μόνον οἱ ἄνομοι, οἱ κακοὶ εἰς τὸν χαρακτήρα ἀνθρώποι, εἴτε εἶναι ἱερεῖς εἴτε ὄχι, ἐξακολουθοῦν νὰ ἀρνοῦνται μέρος τῶν ἔργων μου καὶ νὰ μὴ δημοσιεύουν αὐτά, μὴ τυχὸν καὶ ἀφυπνισθῇ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων καὶ ἴδῃ τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν! Ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσω ἐλευθέρως, διὰ νὰ εἴπω ὅ,τι σὰς ἀποκρύπτουν.

Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης

Περὶ τοῦ Σρι Κρίσνα

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὁ Ἰνδὸς Διδάσκαλος Σρι Κρίσνα ἔχει σχέσιν τινὰ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητὲ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἀδελφέ, σοῦ συνιστῶ νὰ μὴ παραλληλίζῃς τὴν ζωὴν τῶν ἐν τῇ Γῆ θεοτήτων μετὰ αὐτὴν τοῦ ΚΥΡΙΟΥ. Ὁ Σρι Κρίσνα, γνωρίζεις ποῖαν ἐποχὴν ἔζησε καὶ ποῖον ἦτο τὸ ἔργον του;

Ἔχε ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν μυστῶν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ὀμιλῇ περὶ μιᾶς καὶ μόνον Θεότητος, ἦτοι περὶ Παντοκράτορος. Ὁ ἀρχαιότερος πάντων, ὁ διδάξας πρῶτος τὴν μονοθεΐαν, κατὰ θεϊὰν ἔμπνευσιν, ὑπῆρξεν ὁ ὑποφαινόμενος, τὸν ὁποῖον ὅλοι ἐλησμόνησαν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν διδαχὴν του, τὴν ὁποῖαν ἐσφετερίσθησαν καὶ ἐδίδαξαν, ὡς ὁ Μωϋσῆς καὶ τόσοι ἄλλοι, ὡς ἰδικὰς τῶν ἐμπνεύσεις.

Εἶναι ἀρκετοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὀμιλοῦν περὶ Ἀγάπης, Δικαιοσύνης καὶ Ἀληθείας· ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦν οἱ λόγοι, ὅταν δὲν συνοδεύωνται ἀπὸ τὰς πράξεις. Τί, λοιπόν, οἱ μεγάλοι οὔτοι μύσται ἐφήρμωσαν, ἀπὸ τὰ ὅσα ἐδίδαξαν;

Ναὶ μὲν ὁ Κρίσνα πολλὰ ἐδίδαξεν, τί ὅμως ἔπραξεν, διὰ νὰ τὸν μιμηθοῦν οἱ ἄξιοι τῆς ἐποχῆς του, διὰ τὴν πνευματικὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου;

Πολλοὶ Προφῆται καὶ Διδάσκαλοι μετὰ τοὺς χρυσοῦς τῶν λόγους δὲν κατάρθωσαν νὰ χρυσώσουν τὴν ἀνθρωπότητα, ἣ ὁποῖα μόνον διὰ τῆς θυσίας ἀφυπνίζεται. Κατὰ διαφόρους ἐποχάς, πρὸ τῶν κατακλισμῶν, ὑπῆρξαν ἄνθρωποι τῶν ὁποίων οἱ λόγοι ἀντήχουν ὡς καὶ τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὅμως οὐδεὶς νέος καὶ καθαρὸς πολιτισμὸς ἐπήγαγεν ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ὡς εἶναι, παραμένουν καὶ θὰ εἶναι οἱ καθαροί, εὐνόητοι καὶ ὅλως ἀνθρωπισμὸν, λόγοι καὶ πρὸ παντὸς αἰ πράξεις τοῦ Κυρίου.

Ὁ Κρίσνα εἶναι ἄξιος ἀδελφὸς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, δὲν εἶναι ὅμως ὁ Χριστὸς. Εἶδ' ἄλλως θὰ ἐπαρουσιάζετο ὡς Κρίσνα εἰς τὸν ἀποδημήσαντα Παραμχάνσα Γιογκανάντα καὶ οὐχὶ ὡς Χριστὸς.

Ὅταν, ἀδελφέ, δελεάζεσαι ἀπὸ τὰς διδασκαλίας τῶν μεγάλων Διδασκάλων τῶν Ἰνδιῶν, μετρίασον τὸν θαυμασμόν σου δι' αὐτούς· ἐφάρμοσον ὅμως ἐν τῇ πράξει τὴν Ἀγάπην, ἣν ὁ Κύριος ἐδίδαξεν. Αὕτη ἐμπεριέχει ὅλα τὰ ἐφόδια τῶν ἀγαθῶν καὶ καλῶν ψυχῶν. Με-

λέτησον μόνον μίαν λέξιν, πού αντικαθιστᾶ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνάρχου, τὴν Ἀγάπην, καὶ οὕτω δὲν θὰ ἔχῃς ἀνάγκην ἀπὸ καμμίαν τεραστίαν βιβλιοθήκην διὰ τὰς γνώσεις σου. Ἀρκεῖ νὰ ἐντυφᾶς εἰς τὴν μελέτην τῆς λέξεως ΑΓΑΠΗ καὶ νὰ ἀντλήῃς ἐξ Αὐτῆς δυνάμεις ἀφθάρτους, τὰς ὁποίας θὰ ἐφαρμόζῃς εἰς τὴν πορείαν τῆς ζωῆς σου.

Ἔστω ἡ παγκόσμιος σοφία, ἡ τόσον σκοτεινὴ καὶ περίπλοκος, διωλίζεται καὶ συγκεντρύεται εἰς τὴν δυναμικὴν λέξιν: ΑΓΑΠΗ.

Φ α ρ ᾶ χ

6 - 2 - 1971

Διατί ἐθυσιάσθη ὁ Κύριος

ΑΣΤΗΡ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ: Εὐλογῶ καὶ ἐγὼ ὡσαύτως τὰς κεφαλὰς τῶν ἀγαπητῶν τέκνων τοῦ Οὐρανοῦ ἐν τῇ Γῆ.

Ἴσως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νὰ μὴ εἶμαι τόσον γνωστός εἰς τὰς καρδίας πάντων. Καὶ ὅμως ὑπῆρξα καὶ ἐγὼ Μαθητής, ἀλλὰ καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ Κυρίου. Δὲν θὰ ἐπαναλάβω τὴν πορείαν τῆς ζωῆς ἐκείνης καὶ τὰς τελευταίας εἰκόνας, προτοῦ ὁ Κύριος θυσιασθῆ εἰς τὸν Βωμὸν τῆς Ἀγάπης.

Καὶ διατί ἐθυσιάσθη ὁ Κύριος; Διὰ νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Καὶ σεῖς τί ἐπροσφέρατε εἰς τὸν Μέγαν Εὐεργέτην τῆς Σωτηρίας σας; Ὁξος καὶ Χολήν!

Διατί; Διότι δὲν ἀντελήφθητε καλῶς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἐπροχωρήσατε ἐντὸς τοῦ ψεύδους. Καὶ διὰ τοῦ ψεύδους δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀντιληφθῆτε ἢ νὰ μάθετε τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὅμιλῶ διὰ πρώτην φοράν εὐκρινῶς, οὐχὶ πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἑαυτοῦ μου, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχω τοιαύτην ἀνάγκην, ἀλλὰ πρὸς ἀνύψωσιν τῶν πιστῶν ἀδελφῶν, οἵτινες μὲ τόσῃν εὐλάβειαν καὶ εὐσέβειαν προσηλώνονται εἰς τὰ Κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἀντλοῦν δυνάμεις θείας, πρὸς εὐδωσιν τοῦ μεγάλου των Ἔργου.

Ἄν καὶ εἷς τινα Κέντρα ξένα, τιμοῦν κατὰ ἓνα ἢ ἄλλον τρόπον τὴν μνήμην μου, δὲν ἐπεται ἐκ τούτου, ὅτι οὗτοι ἀντελήφθησαν πλήρως τὴν Θεῖαν Διδασκαλίαν τοῦ Οὐρανοῦ. Διὰ τοῦτο ἐπροτίμησα τὴν ὁδὸν ἣτις ἄγει εἰς τὴν Ἐδραν ταύτην, τὴν καθηγιασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ἵνα εἶπω καὶ ἐγὼ τὰ ὀλίγα περὶ τῆς εὐδώσεως τῶν Θεῶν Ἐπουρανίων Κειμένων.

Ἄστηρ τοῦ Κυρίου

Περὶ τοῦ βιβλίου «Ἡ Ἀπόκρυφη Ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ»

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ὑποβάλλεται ἐρώτημα περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ περιεχομένου μικροῦ Βιβλιαρίου, ἐκ σελίδων 75, ἐκδοθέντος εἰς Λευκωσίαν Κύπρου, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ Ἀπόκρυφη Ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ», τὸ ὅποιον ἀφηγεῖται τμήματα τῆς ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ 12ου μέχρι τοῦ 30ου ἔτους τῆς ἡλικίας Του, ὑπαγορευθέντα μὲ διάμεσον τὴν Καν GRANTON TOMAS.

ΦΑΡΑΧ: Θὰ ἀπαντήσω εἰς τὰς σελίδας τοῦ Βίου τοῦ Ἰησοῦ, τὰς ὁποίας δὲν ὠλοκλήρωσαν, διότι δὲν τὰς ἔχουν, ἦτοι δὲν ἐδόθησαν.

Δὲν βλέπω εἰς τὸ βιβλιαρίον τοῦτο νὰ λέγωνται πράγματα τὰ ὁποία δὲν συνέβησαν. Πράγματι ὁ Ἰησοῦς συνηντήθη μὲ ὄλους τοὺς Μεγάλους Μύστας τῆς ἐποχῆς του. Διότι ἐξ αὐτῶν ἔμαθε τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐδίδαξεν εἰς αὐτοὺς τὴν φύσιν τοῦ Πνεύματος.

Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἠδύνατο νὰ γνωρίζῃ τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου; Ὅχι! Διότι δὲν ἦλθεν ὡς Θεός, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος. Διήλθεν τὸ Φράγμα τῆς Λήθης καὶ εἶχεν ἀνάγκην Φωτίσεως. Καὶ τὸν ἐφώτιζον οἱ Μεγάλοι Μύσται τῆς ἐποχῆς, μέχρι χρονικοῦ διαστήματος. Ἐκεῖθεν δὲν εἶχε τὴν ἀνάγκην των, διότι ἡ Φώτισις μετεδίδοτο ἀπ' εὐθείας εἰς Αὐτὸν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Ὅταν εἰς τὸ βιβλιαρίον τοῦτο ἀναφέρονται οἱ Μεγάλοι Μύσται τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἰνδιῶν, διατί ὁ Ἐπικοινωνὸς αὐτῶν δὲν συνέλαβε ποῖος ἐφώτιζε τοὺς Μύστας τούτους καὶ ποῖος ἦτο ὁ Ἰδρυτὴς τῆς Μονοθεΐας εἰς τὴν Χώραν ἐκείνην; Ἐπειδὴ ἠγνόησαν τὸ ὄνομα Ἐκείνου, ὅστις τοὺς ἐφώτισεν, διὰ τοῦτο δὲν ἠδυνήθησαν, παρ' ὅλην τὴν ψυχικὴν των μόρφωσιν, νὰ διδάξουν τοὺς Λαοὺς των καὶ νὰ τοὺς καλλιεργήσουν τὸν ψυχικὸν των κόσμον. Ἐμειναν ὀπισθοδρομικοί, ἐνῶ ἀντιθέτως εἰς τὴν Δύσιν ὁ κόσμος ἐπροόδευσε πνευματικῶς καὶ ὕλικῶς. Ἐὰν ψυχικῶς παρέμειναν ὀπίσω, τοῦτο εἶναι σφάλμα τῶν προκατόχων των, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς γνώσεως τοῦ γηίνου κόσμου ἐπότιζον ἀφειδῶς τὸ δένδρον τοῦ ἐγωϊσμοῦ των.

Καὶ σήμερον οἱ Μύσται οὗτοι τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, μὴ δυνάμενοι νὰ γίνουν πιστευτοὶ εἰς τὴν Χώραν των παρὰ τῶν πολλῶν, ἔστρεψαν τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν Δύσιν. Ἡ συνεργασία αὕτη θὰ δώσῃ καλοὺς καρπούς. Εἰς τοὺς Δυτικούς, ψυχικὴν μόρφωσιν' καὶ εἰς

τοὺς Ἀνατολικούς, κατανόησιν ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἀπεσταλμένου τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸ βιβλίριον τοῦτο ὑπάρχει σημεῖον τι, ὅπου ὁ Ἰησοῦς ἐμελέτησε καὶ τὸν Μασωνισμόν. Τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. Ἐμελέτησε τὴν Θεοσοφίαν. Ὁ Ἐπικοινωνὸς τῶν ἐσυγγίσε τὴν μίαν λέξιν μὲ τὴν ἄλλην.

Ἡ Θεοσοφία ἦτο παραδεκτὴ καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ὡς ἀνωτάτη τῆς Γνώσεως Ἔννοια. Ὁ Κύριος κατήργησε τὴν Θεοσοφίαν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς Πολωνίδος — Ἰουδαίας Μπλαβάτσκυ, ἢ τὴν νεο - Θεοσοφίαν. Σήμερον οἱ Θεοσοφισταὶ ὡς θάσιν ἔχουν τὴν Θεοσοφίαν τῆς Μπλαβάτσκυ.

Ἄλλο ἐν σημεῖον τοῦ βιβλιαρίου τούτου εἶναι μίᾳ Προφητεία τὴν ὁποίαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔχομεν δώσει εἰς τὸν Ἡμέτερον Ἐπικοινωνόν. Ὅτι θὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὴν Γῆν σας ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Τοῦτο εἶναι ὀρθόν, ἀλλ' οὐδεὶς γνωρίζει τὸ πότε, πλὴν ἡμῶν. Ἐὰν εἰς τοὺς χρόνους σας ἐπανενσαρκωθῆ, θὰ σᾶς τὸ ἀναγγείλω με. Διότι ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ τοῦ γεγονότος δὲν ἐλήφθη ἀκόμη. Πάντως ὁ Ἰωάννης, ὡς Καρδία τοῦ Κυρίου, θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Γῆν διὰ τὴν ἐξῆς τὰ πλήθη καὶ δώση εἰς αὐτὰ νέον Φῶς, τὸ ὁποῖον ἤδη σεῖς γνωρίζετε καὶ θὰ γνωρίσουν καὶ ἄλλοι. Ὁ Ἰωάννης θὰ τὸ ἐπικυρώσῃ διὰ τῶν πράξεων του καὶ τῶν ὁδηγιῶν πού θὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν κειμένων τούτων.

Τὸ ὅλον βιβλίον εἶναι φτωχόν. Δὲν ἀποκαλύπτει τόσα, ὅσα σεῖς γνωρίζετε περὶ τοῦ Κυρίου, τῆς Ζωῆς Αὐτοῦ, καὶ πολλῶν ἄλλων ἀγνώστων εἰς τὸν Κόσμον Διδασκαλιῶν. Εἶπον καὶ ἄλλοτε, ὅτι εἰς τὰ Διδάγματα καὶ τὰς Ἀποκαλύψεις τοῦ Οὐρανοῦ εἴσθε προνομιούχοι. Οὐδεὶς ἄλλος γνωρίζει αὐτά, τὰ ὁποῖα σεῖς ἐγνωρίσατε ἀπὸ ἡμᾶς.

Φ α ρ ἄ χ

ΣΗΜ.: Τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον «Ἡ Ἀπόκρυφη Ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ» ἔχει ἀνατυπωθῆ ὑπὸ τοῦ Ὁμίλου μας εἰς πολυγραφημένην ἐκδοσιν, καὶ διατίθεται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Δέν ύφίσταται σύγκρισις τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῶν Μεγάλων Μυστῶν

ΡΑΜΑ: "Ερχομαι μετὰ τὰς εὐλογίας τοῦ Ὑψίστου. Πρέπει νὰ σὰς δώσω τὴν ταυτότητά μου. Εἶμαι ὁ πλέον ἀρχαῖος τῶν Μυστῶν. Ἐκίνησα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν Βορρᾶν. Ἐφθασα μέχρι τῆς Περσίας καὶ ἐκεῖθεν ἀνεχώρησα εἰς τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῶν Ἰνδιῶν. Πρῶτος ἐφώτισα ὅλους τοὺς μετέπειτα ἐμοῦ Μύστας, ὡς τοὺς γνωστοὺς τῶν διαφόρων ἐποχῶν, Βουδδαν καὶ λοιποὺς.

Μὲ θεωροῦν ὡς τὸν πρῶτον διδάξαντα τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ. Τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. Ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι, τοὺς ὁποίους μετὰ τὴν πάροδον τῶν αἰῶνων τοὺς ἐλησμόνησαν. Ὁ ἀρχαιότερος πάντων καὶ ὁ πρῶτος διδάξας τὴν Μονοθεΐαν, ὑπῆρξεν ὁ Ἄρχων Φαράχ.

Ἐδημιούργησα θεοὺς, ἦτοι ἀντελήφθην ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ βασίλειται μόνον εἰς μίαν καὶ μόνην Ἀρχήν, καὶ ἐξ ἀνάγκης ἀπέδωσα τὰς διαφόρους ἐνεργείας τῆς Φύσεως εἰς θεοὺς. Ἐπίστευον εἰς τὸν Ἕνα καὶ μόνον Θεόν, "Ὅστις δι' ἐμὲ ἦτο Ἄγνωστος. Ἐγνώριζον ὅτι ἀπεστάλην ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ νὰ διανοιξῶ νέας ὁδοὺς πρὸς φωτισμόν, οὐχὶ μόνον μιᾶς μικρᾶς περιοχῆς, ἀλλὰ ὁλοκλήρου τοῦ Κόσμου. Αἱ Βέδδαι εἶναι ἰδικαὶ μου. Ἐντὸς αὐτῶν περιγράφω συμβολικῶς τὰ Μυστήρια τῆς Ψυχῆς καὶ τοῦ Πνεύματος.

Εἶπον, ὅτι ὀνομάζομαι Ράμα. Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Γῆν διὰ νὰ καθοδηγήσω πρῶτον τὴν Λευκὴν Φυλὴν, ἥτις ἦτο καὶ ἡ προνομιούχος εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Πνεύματος. Ὅλοι οἱ Μεγάλοι Μύσται τῶν διαφόρων ἐποχῶν, ἐβάδισαν ἐπὶ τῶν θημάτων μου.

Πρὸ ἐμοῦ ὑπῆρξε καὶ εἰς ἄλλος Μύστης, ὅστις ὀνομάζετο Σιλῶαμ. Ἐδίδασκεν εἰς τὸ Θιθέτ. Γνωρίζετε ποῖος ἦτο; Αὐτὸς τὸν Ὅποιον σήμερον τιμᾶτε: Ὁ Χριστός.

Ἡμεῖς οἱ Μύσται εἴμεθα Πνεύματα Ἀνώτερα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἐποχῆς εἰς ἐποχὴν ἀποστελλόμεθα ἐκ τοῦ Βασιλείου τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ νὰ φωτίσωμε τὸν Κόσμον σας. Οὐδεὶς ὅμως ἐκ τῶν Μεγάλων Μυστῶν ἠδυνήθη ποτὲ νὰ ὑπερβῆ τὴν Θεῖαν Χάριτα τοῦ Κυρίου, ἦτοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν ὑπάρχουν εἰς τὸν Κόσμον σας πολλοὶ οἱ ὁποῖοι συγκρίνουν τὴν ζωὴν τῶν Μεγάλων Μυστῶν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, οὗτοι δὲν εἶναι ἄνθρωποι μετὰ καθαρὰν συνείδησιν. Οἱ λόγοι τῶν δυνατῶν νὰ ἔλθουν. Ἀλλὰ οὐδεὶς σας γνωρίζει τὰς πράξεις των.

Ἡ ἰδική μου ἱστορία δὲν εἶναι ὡς τὴν ἀναγράφουν πολλοί. Ἐμπεριέχει πολλοὺς μύθους. Καὶ ἔπρεπε ὡς Ἄρχηγός τῶν πιστῶν τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, νὰ σᾶς ἐμφανισθῶ διὰ νὰ διευκρινίσω ὀλίγα ἀπαραίτητα σημεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ λησμονῆτε.

Ὁ Ἄναρχος, ὡς Υἱὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου σας ὑπέδειξε τὸν Χριστόν. Ἐὰν θέλουν οἱ σχολαστικοί, ἄς τὸ πιστεύσουν· εἶδ' ἄλλως θὰ εἶναι πολὺ ἄργά, ὅταν ἐδῶ ζητήσουν τὴν βοήθειαν τοῦ Χριστοῦ. Οὐχὶ διότι ὁ Χριστὸς δὲν θὰ θελήσῃ νὰ τοὺς βοηθήσῃ, ἀλλὰ θὰ Τὸν ἀποτρέψῃ ὁ Ἄναρχος, ἦτοι οἱ Νόμοι Αὐτοῦ, αἱ λεγόμεναι Ἀξίαι τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

Εἶμαι ὁ Ράμα, ὁ ἀπλὸς καὶ εὐπειθὴς δοῦλος τοῦ Κυρίου.

Ράμα

4 - 3 - 1971

Ὅλοι αἱ Ἐρησκείαι ἔχουν τὸν αὐτὸν σκοπὸν

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, συνιστῶ εἰς ὅλους σας, ὅπως παρακολουθήσητε τὰ διδάγματα τῶν Μεγάλων Μυστῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἡμισφαιρίου. Πρέπει νὰ κατατοπισθῆτε ποῖοι ἦσαν, τί ἔπραξαν, καὶ διατί ἐμφανίζονται εἰς τὸν Κύκλον Μας. Σήμερον θὰ σᾶς ἐμφανισθῇ καὶ εἰς ἄλλος, ὅστις ἔχει ἤδη ἔλθει καὶ ἄλλην φορὰν.

Φαράχ

ΚΡΙΣΝΑ: Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶμαι ὡς γνωρίζετε καὶ ἐγὼ εἰς ἐκ τῶν πολλῶν Μυστῶν, καὶ μάλιστα ὁ ἐδραιώσας τὴν Ἰνδικὴν Ἐρησκείαν τῶν Βραχμάνων. Διὰ νὰ με ἐννοήσετε, εἶμαι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Διωργάνωσα τὴν Ἐρησκείαν.

Βεβαίως, ὅλοι ἡμεῖς οἱ Μύσται διαφέρομεν ἀπὸ τὸν Μέγαν Μύστην Χριστόν. Διότι ἐνεφανίσθημεν ὡς πολεμισταὶ τῶν ἀτιθάσων τῆς ἐποχῆς Λαῶν. Ἡμουν εἰς Λέων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Πολὺ ἄργότερον, ὅταν εὐρέθην εἰς τὸ ὑψηλὸν ὄρος τῶν Ἀναχωρητῶν καὶ παρέμεινον ἐκεῖ ἐπὶ 7 ἔτη, ἤλλαξα καὶ ὠνομάσθην «ἡ Περιστέρα τῶν Λαῶν». Ἦνωσα δύο φυλάς, αἱ ὁποῖαι ἀντεμάχοντο ἢ μία τὴν ἄλλην.

Εἰς τὴν δευτέραν περίοδον τῆς ζωῆς μου ἐδίδαξα τὰς καλὰς πράξεις, δηλαδή, ὅταν ὁ ἄνθρωπος πράττῃ κάτι τὸ καλὸν νὰ μὴ ἀναμένῃ ἐξ αὐτοῦ καρπούς. Τότε ἔχει ἀξίαν. Μὲ ἄλλους λόγους, ὁ πράττων τὸ καλὸν νὰ γνωρίζῃ διατί τὸ πράττει καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ

Καλοῦ. Ἐάν δὲν τὴν γνωρίση, τότε τὸ Καλὸν δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ Θείου.

Ἡ μήτηρ μου ἦτο παρθένος, ὡς λέγει ὁ μῦθος. Καὶ ὅτι ἐγὼ ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Θεότητος ἠδυνάμην νὰ καθυποτάξω ὁλόκληρον τὸν κόσμον εἰς μίαν θρησκείαν, ὀνομαζομένην τῆς «Ἀγάπης». Ὁ θρύλος λέγει πολλά! Σεῖς νὰ πιστεῦσετε μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι πραγματικὰ καὶ ἀφοροῦν τὰς Δυνάμεις τοῦ Θείου, χωρὶς νὰ σὰς ὀνομάσω ποῖα ἦσαν αἱ Δυνάμεις αὐται. Ὡς σὰς εἶπον, ἡ διαφορὰ μας μετὰ τὸν Χριστὸν εἶναι, ὅτι ὁ Τελευταῖος δὲν ἐπολέμησε τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς Του, ἀλλὰ τὸ ξίφος Του ἦτο μόνον ἡ Ἀγάπη. Διὰ τοῦτο ἔχει τὰ σκῆπτρα τοῦ Οὐρανοῦ.

Πολλὰ λέγονται περὶ τῶν Βραχμάνων, τὰ ὁποῖα ἠσπάσθησαν ἐν μέρει καὶ ἄλλαι θρησκείαι, ὡς ἦτο ἡ Αἰγυπτιακὴ καὶ Χριστιανικὴ. Ἀλλὰ τὰ ὅσα θεβαίως ἠσπάσθησαν δὲν εἶναι ἰδικὰ μου, ἀλλὰ ἄλλων ἀρχαιοτέρων Μυστῶν τῆς Ἄνω Ἀνατολῆς.

Ὅλοι αἱ θρησκείαι τοῦ Κόσμου σας ἔχουν τὸν αὐτὸν σκοπὸν, διότι πηγάζουν ἐξ Ἀνατολῆς, ἦτοι ἀπὸ τὰς Ἰνδίας. Τὸ ἄνθος ὁμοῦ δλων αὐτῶν τῶν θρησκειῶν εἶναι ὁ ἀκραιφνὴς Χριστιανισμὸς. Τοῦτο θέλω νὰ γίνῃ γνωστὸν εἰς ὅσους δὲν ἀντελήφθησαν ἀκόμη τὸ Μεγαλεῖον τῆς Χριστιανικῆς Διδαχῆς. Δὲν ἐννοῶ θεβαίως μερικοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ὠθοῦμενοι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πονηροῦ, διέστρεψαν πολλὰ κείμενα, ὡς καὶ ὀλίγοι ἐκ τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου.

Οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι τῶν Ἰνδιῶν εἶπον πολλά, ἐκ τῶν ὁποίων ὄλα δὲν εἶναι ὀρθά. Οἱ σημερινοὶ Διδάσκαλοι ἤρχισαν κάπως νὰ φωτίζωνται καὶ νὰ βλέπουν καλλίτερον τὸ Φῶς τῆς Χριστιανοσύνης. Ἡμεῖς θεβαίως ἔχομεν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς θέσιν μεγάλην. Ἀλλὰ δὲν ἀκολουθοῦμε τὴν ὁδὸν τῆς Νιρβάνα. Ἐχομεν ἄλλην ὁδὸν ὅπου καταλήγομεν εἰς τὸ αὐτό, ἦτοι τοῦ Θρησκευτικοῦ Κλάδου. Οἱ παλαιοὶ μύστα τῶν Ἰνδιῶν ἔλεγον, ὅτι ὅταν φθάσουν εἰς τὸ ἀπώτερον σημεῖον τῆς ἐξελιξέως των ἐνοῦνται μετὰ τὴν Θεότητα. Τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν· εἶδ' ἄλλως δὲν θὰ ὠμίλουσαν ὡς Κρίσινα.

Δὲν μοι ἐπιτρέπεται νὰ ψευσθῶ ἀπὸ τὸ Ἅγιον τοῦτο Βῆμα ὅπου εὐρίσκομαι. Ἦλθον διὰ νὰ σὰς δώσω μικρὸν φωτισμὸν ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς μου ζωῆς καὶ νὰ σὰς ὑποδείξω ποῖος εἶναι ὁ κύριος Ἀρχὼν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἀργότερον θὰ Τὸν ἀσπασθοῦν ὄλοι οἱ Λαοὶ τοῦ Κόσμου σας. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι τὸ Λαμπρότερον Ἄστρον τῆς Δημιουργίας. Αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ, διὰ νὰ

ἐννοήσετε ὅτι τὰ Πνεύματα ἐδῶ ἔχουν φώτισιν Οὐρανίαν. Ἐν ὄνοματι λοιπὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ ἑμοῦ, σᾶς εὐλογῶ.

Κρίσινα

6 - 3 - 1971

Προέλευσις τῆς Μονοθεΐας

ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ: Ἀγαπητοί Μου ἀδελφοί. Εἶπομεν ὅτι εἰς τὰς κρίσεις σας πρέπει νὰ εἰσθε ἀμερόληπτοι. Μὴ σχολιάζετε ἓνα Κείμενον, τὸ ὁποῖον δυνατὸν νὰ ἔχη ὀλίγας τινὰς ἐλλείψεις πρὸς πληρέστερον φωτισμὸν σας. Λέγω τοῦτο ἀναφερόμενος εἰς τὸν Μέγαν Μύστην Κρίσινα. Διότι οὗτος πράγματι εἰς τὴν ἐποχὴν του ἐδημιούργησεν Ἔργον Ἱερόν.

Μὴ λησμονεῖτε ἐπίσης, ὅτι ἐὰν ἔχετε σήμερον Φωτισμὸν Θεῖον, οὗτος προέρχεται ἐξ Ἀνατολῶν, δηλαδὴ ἀπὸ τὰς Ἰνδίας. Ἐκεῖ εἶναι ἡ Κοιτίς τῶν Θρησκευτικῶν Φωτισμῶν. Ἐὰν εἰς τὴν Ἰνδικὴν Θρησκείαν ὑπάρχουν πολλοὶ Θεοί, ἐπίσης καὶ εἰς τὴν σημερινήν σας Θρησκείαν, παρ' ὅτι ἔχετε ἓνα Θεόν, ἀντικαθιστῶνται διὰ τῶν Ἀγίων. Ἡ Ἰνδικὴ Θρησκεία ἓνα Θεὸν ἔχει: Αὐτὸν τὸν Ὅποῖον ἀντελήφθησαν καὶ καθώρισαν οἱ Μύσται τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὴν Ἄγνωστον Ἀρχὴν Ἀπάντων.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν Ὀμιλιῶν πού ἔχετε νὰ λάβετε ἀπὸ τοὺς Μύστας τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἡμισφαιρίου, εἶναι καὶ ὁ λεγόμενος Βουδδας. Καὶ τέλος θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ ὁ νεώτερος πάντων Γιογκανάντα, ὅστις εἶδεν, συνωμίλησε, καὶ ἠσπάσθη τὸν Χιτῶνα τοῦ Κυρίου.

Μήπως καὶ Ἐγὼ δὲν ἤμουν Ἰνδός; Διὰ πρώτην φοράν θὰ σᾶς ἀποκαλύψω ὅτι ὡς Φαράχ ἐπαρουσιάσθην εἰς τὴν Γῆν σας πρὸ 25.000 ἐτῶν. Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, δὲν εἶναι 3, 4, ἢ 5.000 ἔτη. Καὶ ἀπὸ τῆς ἐμφανισέως μου μέχρι τῶν ἄλλων Μυστῶν, παρῆλθον τόσοι αἰῶνες, διὰ νὰ λησμονήσουν ποῖος ἤμουν καὶ διατί ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ὅταν διέσχισα ἀγόνους χώρας καὶ ἐρήμους καὶ ἔφθασα εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, εἶρον ἐκεῖ ἀνθρώπους μὲ ἐλαχίστας γνώσεις. Εὐρίσκοντο ἀκόμη εἰς ἡμιαγρίαν κατάστασιν. Εἰς αὐτοὺς ἐδίδαξα τὴν Μονοθεΐαν καὶ ἐξ αὐτῶν, κατόπιν αἰῶνων, ἐνεπνεύσθη τὸν Μόνον Θεὸν ὁ Μωϋσῆς. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ Μωϋσέως ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν. Ἀλλὰ τὴν φοράν αὐτὴν ὡς Ἐνώχ. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐνισχύσω

την ιδέαν τῆς Μονοθεΐας. Ὁ ἀγών μου ἦτο σκληρός. Ἄλλὰ καὶ ἐγὼ ἐπολέμησα μὲ σκληρότητα ἐναντίον τῶν προσκομμάτων καὶ τῆς ἀγνωσίας τῶν τότε πληθυσμῶν. Εἰς τὰ Κείμενά Μου, ὡς Ἐνώχ, τὰ ὁποῖα ἀπωλέσθησαν καὶ μίαν ἡμέραν θὰ εὑρεθοῦν, γράφω εἰς τὴν ἀρχαίαν Αἰγυπτιακὴν τὰς γνώσεις Μου περὶ Οὐρανοῦ, Γῆς, καὶ Ἀνθρώπου.

Μὴ νομίζετε ὅτι ὁ Μωϋσῆς ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος διδάξας τὴν Μονοθεΐαν. Τὰ Ἰνδικὰ Κείμενα ἐπέδρασαν ἐφ' ὄλων τῶν Θρησκειῶν, ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν Νόμων Μανουῦ. Διὰ τοῦτο σήμερον, μὲ τὴν Νέαν Φώτισίν Μας, τὴν ὁποῖαν διωργάνωσεν ὁ Οὐρανός, σκοπὸν ἔχομε τὴν ἐνότητα τῶν Θρησκειῶν, τὴν κατανοήσιν των εἰς τὰς Διδασκαλίας Μας, τὴν ἀφομοίωσιν αὐτῶν, καὶ ὕστερον τὴν Ἐνωσιν, ὥστε εἰς ὁλόκληρον τὸν Κόσμον νὰ ὑπάρξῃ Μία καὶ Ἀληθὴς Θρησκεία τοῦ Θεοῦ, ἥτοι τῆς Ἀρχῆς ἢ Ὅποια εἶναι Ἄγνωστος, καὶ παραμένει ὡς τοιαύτη μέχρι Συντελείας τοῦ Κόσμου. Ἐκεῖθεν δὲν ὑφίσταται λόγος νὰ γνωρίσετε τὰ Σχέδια τοῦ Ἀνάρχου.

Σήμερον ὑπάρχουν πολλοὶ Μαῦροι, Κίτρινοι, Ἐρυθρόδερμοι, Μελαפוί, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅσοι ἐκ τῶν Λευκῶν ἀρνοῦνται τὸν Χριστόν, διότι ἀκολουθοῦν σκοτεινὰ φιλοσοφικά συστήματα, οὗτοι ὡς ἀρνησίθρησκοι θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὸ ἀδιέξοδον καὶ πικρῶς θὰ μετανοήσουν. Ἄλλὰ δι' αὐτοὺς δὲν θὰ ὑπάρξῃ οἶκτος, διότι κατέστρεψαν ἀπείρους Ψυχάς, αἱ ὁποῖαι ζητοῦν Δικαιοσύνην ἀπὸ τὸν Κύριον. Καὶ ἡ Δικαιοσύνη θὰ εἶναι ἡ φρικτὴ τιμωρία τῆς Συνειδήσεώς των. Καλλίτερον εἶναι νὰ ποινῇ τὸ σῶμα, νὰ πεινᾷ καὶ νὰ διψᾷ ἡ ψυχὴ, παρὰ νὰ πιέζεται ἡ Συνείδησις καὶ νὰ ἀναζητᾷ τὴν ἐλευθερίαν της.

Ἀκόμη δὲν ἀνεκάλυψαν οἱ ἄνθρωποι τῆς κακῆς φωτίσεως τὴν Πηγὴν ταύτην τοῦ Οὐρανοῦ (δηλαδή τὰ μεταδιδόμενα Κείμενα), ἡ ὁποῖα θὰ διοχετεύσῃ εἰς ὅλην τὴν Ἐπίγειον τὸ Ἄγνόν Ὑδωρ τῆς ἀποκαθάρσεως τῆς Ψυχῆς.

Μία διευκρίνισις: Ὅταν λέγω «τῆς ἀποκαθάρσεως τῆς Ψυχῆς», μὴ ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ ψυχὴ πταίει, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὑπεδούλωσε τὴν ψυχὴν. Καὶ τὸν πόνον τῆς ψυχῆς ἐκφράζει τὸ πνεῦμα καὶ οὐχὶ ἡ ψυχὴ, ἥτις εἶναι Ἄκτις τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Οὐράνιον τοῦτο Φῶς δὲν ἀποστέλλεται μόνον εἰς τοὺς καλοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς κακοὺς, διὰ νὰ φωτισθῶσι καὶ ἴδωσι ποῦ εὑρίσκεται ἡ Ἀλήθεια, ἥτις πηγάζει ἐξ Οὐρανοῦ καὶ διοχετεύεται εἰς τὴν Γῆν μέσῳ τῆς Θείας Πηγῆς, ἥτοι τῶν Κειμένων Μας.

“Όσοι έχουν ὄρα, ἀκούουν” καὶ ὅσοι ἔχουν νοῦν, ἀντιλαμβάνονται. Ἄρκει μόνον νὰ ἀφομοιώνουν τὰς Διδασκαλίας Μας, πρὸς ὄφελος αὐτῶν τῶν ἰδίων.

Φ α ρ ἄ χ

11 - 3 - 1971

Τὴν ἀλήθειαν εὑρον ἐντὸς ἐμοῦ

ΓΚΟΤΑΜΑ ΒΟΥΔΔΑΣ: Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἵψίστου καὶ Μοναδικῆς Θεότητος, εὐλογῶ τοὺς ἀγαπητοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἀγαπητοί μου, ἡ Ἱστορία μου εἶναι πλήρης μύθων: Οὐδεμία σύγκρισις ὑφίσταται μεταξὺ Χριστοῦ καὶ ἐμοῦ. Ἐγὼ ἔζησα ὡς ἄνθρωπος πλουσιώτατος εἰς τὸ Ἀνάκτορον τῶν Ἰνδιῶν. Ἀπήλαυσα τὴν ζωὴν ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. Ἀργότερον μετεστράφημι καὶ ἡ ψυχὴ μου με καθοδηγεῖ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς λιτότητος, ἀκόμη καὶ πενίας. Ὑπέφερον πολὺ ἀναζητῶντας τὴν Ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν πολὺ ἀργότερον εὑρον ἐντὸς ἐμοῦ.

Ἐδίδαξα τοὺς ἀμορφώτους τῆς ἐποχῆς μου. Ἐδῶσα εἰς αὐτοὺς παραγγελίας, πῶς ἠδύναντο νὰ φθάσουν τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα. Εἶχον ὅμως τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι Θεὸς δὲν ὑφίσταται, ἀλλὰ μία Δύναμις ἀκαθόριστος εἰς τὸ Ἀπειρον. Δι’ ἐμὲ ὁ Ἀνώτατος Θεὸς ἦτο ἡ Ἀγάπη. Ἀλλὰ ἐδίδαξα αὐτὴν διὰ τῆς αὐτοθυσίας, καὶ ἐδῶ ἔσφαλλον. Ὑπερέβην τὰ ὄρια τῆς Ἀγάπης θέλοντας νὰ μεταφέρω αὐτὴν ἐξ Οὐρανοῦ εἰς τὴν Γῆν, ἐνῶ ἔπρεπε ἐκ τῆς Γῆς νὰ μεταφέρω αὐτὴν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ὁ Χριστὸς αὐτὸ ἔπραξεν.

“Ὅλαι αἱ ἀντιλήψεις μου δὲν ἦσαν ὀρθαί. Ἐδίδαξα ὅτι τὸ σῶμα δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀξίαν εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἀντιθέτως ὁ Χριστὸς ἐδίδαξεν, ὅτι τὸ σῶμα εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἐδίδαξα, ὅτι ἡ Γυνὴ εἶναι ἕν ἀπὸ τὰ κατώτερα ὄντα. Ἀντιθέτως ὁ Χριστὸς ἀνύψωσεν αὐτὴν εἰς τὰ ὅμματα πάντων. Δὲν πταίω τόσον ἐγὼ διὰ τὰς γνώσεις μου αὐτάς, ἀλλὰ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῆς ἐποχῆς ἦσαν καθυστερημένα.

Σήμερον ὑπάρχουν πολλοὶ ἐκ τῶν ὁπαδῶν μου, εἰς ὅλην τὴν Ἀπὼ Ἀνατολήν. Ἀλλὰ ὀλίγον κατ’ ὀλίγον ἡ πίστις των πρὸς ἐμὲ μειοῦται. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐγκύβουν εἰς τὴν μελέτην, ἀνακαλύπτουν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀποκτᾷ ἰσχύν. Καὶ

ἀπόδειξις, ὅτι εἰς τὴν Ἰαπωνίαν 40.000.000 ἀνθρώπων πιστεύουν εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Δὲν ἀναφέρω καὶ πόσοι ἄλλοι τὸν ἠσπάσθησαν εἰς τὰς ἄλλας χώρας.

Καὶ πάλιν εἰς ἄλλος ἐκ τῶν Ἰνδῶν, τὸν ὁποῖον γνωρίζετε καὶ ὅστις προσεχῶς θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ, θὰ εἶναι ἐκεῖνος ὅστις θὰ δέσῃ ὅλας τὰς θρησκείας εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν, ἥτοι εἰς τὸν Χριστιανισμόν.

Ὁ Ἄνωτατος Ἄρχων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Ὅλοι εἴμεθα ὑποτελεῖς εἰς Αὐτόν, ἀδιάφορον ἐὰν εἰς τὴν γενετείραν μας χώραν ἐδημιουργήσαμε θρησκείαν κατωτέραν εἰς μορφήν τῆς Ἀγάπης, ὡς εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Αὐτός, ἥτοι ὁ Χριστός, ἡγεῖται τοῦ Βασιλείου Του, καὶ ἡμεῖς, ὅσοι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς ἀνωτέρας κλίμακας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, εἴμεθα οἱ ἀπλοῖ Προσκυνηταὶ Αὐτοῦ.

Ὅταν ὁμως ὁμιλῶ ἐξ Οὐρανοῦ διὰ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, δὲν ἐννοῶ τὸν Κληρὸν τῆς, ὅστις διέστρεψε τὰ πάντα, εἰς θάρος αὐτῆς ταύτης τῆς ἀπαραμίλλου θρησκείας τῶν Χριστιανῶν. Ἐὰν οἱ πιστοὶ δὲν ἐκτελοῦν τὰ χρέη των ὡς ἔπρεπε, τὸ σφάλμα, ἀγαπητοί μου, εἶναι εἰς τοὺς Ποιμένας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν κακὴν φήμην εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος δὲν θέλω νὰ ἐπεκταθῶ, διότι δὲν εἶμαι ὁ κατάλληλος.

Παρακαλῶ δεχθῆτε, ὡς πιστοὶ εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, τὰς εὐλογίας μου ἐξ Οὐρανοῦ.

Γκοτάμα Βούδδας

13 - 3 - 1971

Ἡ θέσις τοῦ Μωάμεθ εἰς τὸν Οὐρανὸν

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ : Ὁ Μωάμεθ εὐρίσκεται εἰς δυσχερῆ θέσιν, ἀλλὰ παρακολουθεῖ τὰ Ὑψηλὰ Μαθήματα τοῦ Οὐρανοῦ. Οὐδὲ προφήτης ἦτο. Διέπραξε πολλὰ κατὰ τῶν ἀδελφῶν του. Διὰ τῆς σπάθης καὶ τοῦ πυρὸς συλλέγεις κονιορτὸν καὶ τέφραν. Βεβαίως, εἰς τινα σημεία τῶν διδασμάτων του ἦτο ἄνθρωπος. Εἰς ἄλλα θηρίον.

Ἡμεῖς δὲν τὸν συγκαταλέγομε μεταξὺ τῶν Μεγάλων Μυστῶν. Ἄλλως τε ὁ ἴδιος δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἀκόμη νὰ λάθῃ τὸν λόγον. Καὶ ὅσοι νομίζουν ὅτι δύνανται νὰ συνδιαλέγωνται μετ' αὐτοῦ, ψεύδον.

ται. Διότι ἄλλα Πνεύματα λαμβάνουν τὴν θέσιν του, διὰ νὰ ἐμπαί-
ζουν τοὺς πιστοὺς καὶ θαυμαστάς αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ πυρὸς δὲν δημιουργεῖς, ἀλλὰ χαλκεύεις
δύναμιν πονηρὰν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ Καλοῦ καὶ Ἄγαθοῦ.

Εὐκλείδης

18 - 3 - 1971

Αἱ Θρησκείαι κατήντησαν συμφέροντα

ΠΑΡΑΜΧΑΝΣΑ ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Ἦλθον διὰ νὰ κηρύξω μίαν ἀγ-
γελίαν τοῦ Οὐρανοῦ. Πολλοὶ ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οὐδεμίαν σχέ-
σιν ἔχω μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄνθάνουν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώ-
σει, δὲν θὰ ἀνέθετεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος νὰ ἀρχίσω τὴν θρησκευτικὴν
δέσμευσιν τῶν πιστῶν ἀπὸ τὴν Χώραν μου (ἦτοι τὰς Ἰνδίας). Ὁ-
λοὶ οἱ Μεγάλοι σήμερον Γκουρού, ὡς ὀνομάζονται οἱ Διδάσκαλοι
τῶν Ἰνδιῶν, ἤλλαξαν πορείαν, βασιζόμενοι εἰς τὴν Καινὴν Διαθή-
κην καὶ μόνον, ὡς καὶ εἰς ἐλαχίστους ἐκ τῶν Ἐκλεκτῶν Πατέρων
τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας.

Θέλω νὰ τονίσω ἰδιαίτερος, ὅτι, ἂν καὶ ἀνέφερον τὴν λέξιν
«Θρησκεία», ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι Θρησκεία, ἀλλὰ ἡ πραγμα-
τικὴ Φιλοσοφία τοῦ Οὐρανοῦ. Αἱ Θρησκείαι κατήντησαν συμφέρον-
τα. Διὰ τοῦτο ἔχουν τόσας αἰρέσεις καὶ μικροτέρας διαχωριστικὰς
ἀπόψεις, ὥστε νὰ μὴ κατέχουν τὴν θέσιν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἔπρεπε
νὰ εἶχον.

Ἔχομεν εἰς τὴν Χώραν μου νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τοὺς φανατι-
κοὺς Μωαμεθανούς, τῶν ὁποίων τὸ πνεῦμα καθυστερεῖ τόσο, ὥστε
νὰ φθάνουν μέχρι τοῦ ἀπανθρωπισμοῦ. Ἴδου, ποῦ ὀδηγεῖ ὁ φανατι-
σμός καὶ ἡ κακὴ καθοδήγησις τῆς Ἀρχῆς τῶν Ἱερατείων. Ἀλλὰ,
μήπως δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰς Χριστιανικὰς Θρησκείας
τοῦ σημερινοῦ σας Κόσμου; Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀλλόφρονες καὶ
δὲν γνωρίζουν ποῦ θαίνουσι. Διότι ὁ Δαίμων τοῦ Κακοῦ τοὺς ἔχει
καταλάβει. Δὲν εἶναι φωτεινὰ πνεύματα, ἀλλὰ τόσο καθυστερημέ-
να, ὥστε νὰ καθιστοῦν τὸ Ἔργον Μας δύσκολον καὶ τραχύ.

Ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς συνητήθη με πολλοὺς ἐκ τῶν Διδα-
σκάλων μου, οἱ ὅποιοι θεβαίως θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχον ἀνωτέραν θέσιν
ἐμοῦ τοῦ ἀπλοῦ δούλου τοῦ Κυρίου. Με ἠνόνησεν ὁ Κύριος, Ὅστις
μὲ ἐπεσκέφθη προτοῦ ἀνακληθῶ, διὰ νὰ μοῦ εἴπη ἐκεῖνα τὰ περίφη-

μα, τὰ ὁποῖα μόνον ἐξ Οὐρανοῦ ἤδυνήθησαν νὰ σᾶς μεταδώσω.* Πράγματι, οἱ ὀφθαλμοὶ Τοῦ μὲ κατέπληξαν. Τὸ γλυκὺ καὶ ὄλο μειδίαμα πρόσωπόν Τοῦ οὐδέποτε ἔλησμόνησα. Μὲ ἀνύψωσε τόσο, ὥστε νὰ μάθω μίαν ἀκόμη Ἀλήθειαν τοῦ Μυστηρίου, τὴν ὁποῖαν δὲν δύναμαι νὰ σᾶς μεταδώσω.

Οἱ καλοὶ μου φίλοι καὶ Διδάσκαλοι εἶχον τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάκλησίν των ἀφομοιώνοντο μετὰ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ ἐδίδασκε ὁ Κρίστος, ὁ Ράμα, καὶ τόσο ἄλλοι ἐπιφανεῖς τῆς ἐποχῆς Διδάσκαλοι. Ἡ ἔννοια αὕτη τοὺς καθυστέρησεν εἰς ἀνύψωσιν, ὅχι διότι παρέμειναν εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα (τοῦναντίον, εὐρίσκονται εἰς ὑψηλὰ τοιαῦτα), ἀλλὰ δὲν κατέχουν τὴν θέσιν πού ἠυδόκησεν εἰς Ἐμὲ ὁ Κύριος τῆς Ναζαρέτ.

Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ συγκαταλέγωμαι καὶ ἐγὼ μεταξὺ τῶν Διδασκάλων σας.

Παραμχάνσα Γιογκανάντα

20 - 3 - 1971

Ἄνεδειχθὲν ἄξιος τοῦ ἔργου μου

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΤΥΑΝΕΥΣ: Ὁ Οὐρανὸς σᾶς ἀποστέλλει τὰς Εὐλογίας Τοῦ.

Ἄν καὶ ἐγὼ, ὡς Ἕλληνας, δὲν ἤμουν Χριστιανός, εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐν τούτοις, ἀγαπητοί μου, εἰργάσθην σκληρῶς ὑπὲρ τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ Δικαίου. Ἦμουν Πνευματιστής. Εἶχα δυνάμεις Θείας. Ἀντελήφθην, ὅτι τὸ Ἄπειρον δὲν εἶναι κενὸν καὶ ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ εὐρίσκονται Πνεύματα, τόσο ἀγαθὰ, ὅσον καὶ θλαβερά.

Ἐπὶ τῇ θάσει τῶν νέων ἀντιλήψεών μου ἐδίδασκα εἰς τὸν κόσμον τῆς τετριμμένης γνώσεως, τὸ Νέον Φῶς πού ἐλάμβανα, ὥστε νὰ δημιουργήσω ἐχθροὺς τοὺς μεγιστάνας τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς εὐμερίας, καὶ νὰ μὲ σύρουν μέχρι τοῦ ἐδωλίου τοῦ κατηγορουμένου, ὁπότε οὐδεμία διέξοδος ὑπῆρχε νὰ ἀποδράσω. Καὶ ὅμως, ἀπέδρασα, διότι εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ διαλύω καὶ νὰ μεταφέρω τὸ ὕλικόν μου σῶμα εἰς χιλιάδας στάδια μακρὰν τοῦ σημείου ὅπου ἐδικαζόμην!

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐθαυματούργουν. Δὲν λέγω τοῦτο διὰ

---

* Βλέπε ὁμιλίαν του ἀπὸ 26 - 2 - 1970.

νά ανταγωνισθῶ τὸν Μέγαν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου σας Ἰησοῦν, ὡς μερικοὶ ἐκ τῶν φανατικῶν μὲ ἐκατηγόρησαν. Οὐδὲν τὸ κακὸν ἔπραξα. Ἐνίσχυσα τὸ ψυχικὸν σθένος καὶ ἀπέδειξα ὅτι ὑφίστανται ἐξωκοσμικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐπενεργοῦν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὡς θαυματουργαί.

Ἦσκησα ἐπιρροὴν τινὰ εἰς τοὺς χρόνους μου καὶ ἀνεδείχθη ἄξιος τοῦ ἔργου μου. Δυστυχῶς, ὀλίγα ἐγνωρίσατε περὶ ἐμοῦ. Πολλὰ ἐκ τῶν κειμένων μου δὲν περιήλθον εἰς χεῖρας τῶν ἐρευνητῶν. Καὶ ἄλλας πάλιν δυνάμεις δὲν ἐξηγῶ εἰς τὰ κείμενά μου, ἵνα μὴ βλάψω πολλοὺς ἐκ τῶν κενοδόξων ἀνθρώπων.

Δὲν μὲ ἀπώλεσαν εἰς τὸν Ὑμηττόν, ἀλλ' ὡς ἀόρατος διέσχισα τὰ σύνορα καὶ ἀπεμακρύνθη πρὸς Ἀνατολάς, μακράν, πολὺ μακράν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, ὅπου εὑρον μεγαλυτέραν κατανόησιν τῶν ὄσων ἔλεγον, εἰς ἀνθρώπους πολὺ κατωτέρας μορφώσεως τῶν Ἑλλήνων.

Σκοπὸς τοῦ Μύστου εἶναι νὰ ἔλκη τὸν ἀκροατὴν του διὰ τοῦ λόγου καὶ συνάμα νὰ τὸν φωτίζη, ὥστε ὁ φωτιζόμενος νὰ γίνῃ πιστὸς ἀκόλουθος τοῦ Μύστου. Ἐὰν τοῦτο ἔπραττον οἱ Ἱερεῖς σας, τὸ Ἱερατεῖον θὰ ἐγένετο Κυβερνεῖον. Δυστυχῶς, ἀγαπητοί μου, τὰ Ἱερατεῖα, διὰ νὰ διατηρηθοῦν ὡς διεμορφώθησαν, ὑποστηρίζουν τὴν ἐκάστοτε Κυβέρνησιν, ὥστε μία συνεργασία τῶν δύο νὰ γίνεται πάντοτε εἰς θάρος τῶν πολλῶν. Μὴ ἔχετε τὴν ἰδέαν, ὅτι εἰς τὴν Ἀρχαιότητα οἱ Ἱερεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανθέου ἦσαν καλλίτεροι τῶν σημερινῶν σας. Οἱ καλοὶ, δίκαιοι καὶ τίμιοι, ἐθεωροῦντο ἀκατάλληλοι.

Λάθετε μετ' ἐμοῦ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Οὐρανοῦ.

Τσανεὺς ὁ Ἀπολλώνιος

6 - 5 - 1971

Ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ἢ Ο ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΘΕΙΣ: Εὐλογῶ τὰ ἀγαπητὰ μου τέκνα ἐν Ὄνόματι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἐγὼ εἶμαι, ἀδελφοί μου, ἐκεῖνος Ὅστις ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Γῆν σας μὲ τὴν ὀνομασίαν Ἠλίας. Ἀποστέλλομαι ἀπὸ τὸν Κύριον, ἵνα διευκρινίσω τὴν ἔλευσίν Του.

Εἰς τὴν Βουλὴν Αὐτοῦ ἐλέχθη, ὅτι ὁ Κύριος ἤδη ἐνεφανίσθη εἰς τὸν Κόσμον σας Πνευματικῶς, καὶ τοῦτο εἶναι ὀρθότατον. Ἀλλὰ

οὐδεὶς ἐκ τῶν πιστῶν εἶδε τὸν Κύριον, διότι εὐρίσκεται ἐν ἀκαταπαύστῳ μάχῃ. Ὡς, λοιπόν, Προφήτης, προφητεύω: Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἴδητε νέους σεισμούς, πλημμύρας, ἐξεγέρσεις λαῶν. Δύο μέγιστα Κράτη θὰ τιμωρηθοῦν, διότι ἐνέπαιξαν τὸν Κύριον καὶ ὠδήγησαν τὴν Ἀνθρωπότητα εἰς τὴν ἀθλιότητα αὐτῆς.

Τὸν Κύριον θὰ τὸν ἴδουν πολλοί. Δὲν ὀρίζω τὸν χρόνον τῆς ἐμφανισέως Του, ἀλλ' οὔτε καὶ πότε πρόκειται νὰ γίνουν τὰ ὅσα ἀναφέρω. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ Κύριος εὐρίσκεται, ὡς Τιμωρὸς αὐτὴν τὴν φοράν, εἰς τὸν Κόσμον σας. Σεῖς οἱ πιστοὶ εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον καὶ εἰς τὴν ἀγνήν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, θὰ ἔχετε ὡς σκέπην τὸν Οὐρανὸν καὶ Φύλακας τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Κυρίου. Μὴ ἀναμιγνύεσθε εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς διενέξεις τῶν ἀπίστων καὶ ἐμπαιζόντων τὸν Κύριον. Σεῖς, τὸ Ἔργον σας, διότι τοῦτο θὰ γίνῃ μήνυμα τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὰς τέσσαρας κατευθύνσεις τῆς Ὑφῆλου.

Θὰ συμβοῦν μεγάλα γεγονότα, τὰ ὁποῖα θὰ διαταράξουν ὀλοκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Εἶναι οἱ Ἄνεμοι τοῦ Κυρίου, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιπέσουν ὡς σίφουνας ἐπὶ τοῦ Κακοῦ Δαίμονος, διὰ νὰ πιστεῦσθε καὶ σεῖς τὰ ὅσα μεταδίδω ἐξ Ὀνόματος τοῦ Κυρίου. Εἶπον, δὲν ὀρίζω τὸν χρόνον· μοῦ τὸ ἀπηγόρευεν ὁ Κύριος. Ἐὰν δὲν διέλθετε τὴν θύελλαν, δὲν θὰ ἴδητε τὸ λαμπρὸν Φῶς τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλίου. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Χειμῶνος, θὰ ἔλθῃ ἡ Ἄνοιξις τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ τῆς Εἰρήνης, εἰς ὅλας τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

Μὴ ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι τὸ τάδε ἢ δεῖνα καθεστῶς εἶναι τὸ πλέον ἀγαθὸν διὰ τοὺς πολίτας. Ὅλα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὰ καθεστῶτα εἶναι διεφθαρμένα, εἴτε ἐξ ἀγνοίας τῶν ἰθυόντων ἢ ἐξ ἐπαγγελματικῆς τῶν ἰσχυρογνωμοσύνης. Πάντως ἡ γενικὴ κατάστασις τοῦ Κόσμου σας θὰ ἐκκαθαρισθῇ. Ἐτονίσθη καὶ ἄλλοτε τοῦτο ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, διὰ νὰ εἰσθε προητοιμασμένοι καὶ νὰ μὴ ἐκπλαγῆτε.

Αὕτη εἶναι ἡ ἔλευσις τοῦ Κυρίου ἢ ἡ Δευτέρα Παρουσία Αὐτοῦ, Πνευματικῶς. Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔλθῃ μὲ σάρκα καὶ ὄσπᾶ, ὡς λέγουσιν ἐλάχιστοι ἐκ τῶν ἀνοήτων. Ὁ Κύριος, Ὅστις ἐγενήθη ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ ὡς Θεός, ἐν ἀγνοίᾳ πάντων, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὡς Θεὸς ὑπάρχει, διότι εἶναι πλέον Υἱὸς Θεοῦ. Δὲν εἶναι ἀρεστὸν εἰς τὸν Θεὸν ἢ Ἄναρχον, ὁ Υἱὸς Του νὰ ἐμφανίζεται

ἐν τῇ Γῆ ὡς Θεὸς μὲ σάρκα καὶ ὄσῳ, ὡς ἐμφανίζονται αἱ εἰδωλο-
λατρικαὶ θρησκείαι, διὰ νὰ ἐμπαίξουν τοὺς πιστοὺς τῶν.

Ἐλευσις τοῦ Χριστοῦ σημαίνει Σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Εὐλο-
γημένοι οἱ πιστοὶ μας ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ Ἐμοῦ.

Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος

13 - 5 - 1971

Ἡ Νίκη εἶναι τοῦ Κυρίου

ΜΩΨ·ΣΗΣ: Φίλοι τοῦ Οὐρανοῦ. Πρὸς ὑμᾶς ἀποτείνομαι, ἵνα καθο-
ρίσω τὴν θέσιν μου, ἔναντι Οὐρανοῦ καὶ Γῆς.

Οἱ περισσότεροι ἐξ ὑμῶν γνωρίζουν τὴν δικαίαν τιμωρίαν μου ἀπὸ τὸν Πανάγαθον. Προσθέτω, ὅτι ἐπὶ αἰῶνας ἤμουν ἀπομεμονω-
μένος.

Τὰ ὄσα, ἀγαπητοὶ μου ἀνέφερον ἄλλοτε, δὲν θὰ τὰ ἐπαναλάβω. Ἡ φῶτίσις μου ἦτο διπλῆ. Εἶδ' ἄλλως δὲν θὰ ἀνέφερον τὴν ἐκδίκη-
σιν, εἰς τὰ ὄσα εἶπον τότε. Διὰ τοῦτο τὴν θρησκείαν τὴν ὁποίαν ἴδρου-
σα, παρέλαθεν εἰς χεῖρας τῆς μίας Δύναμιν φαινομενικῶς ἀόρατος καὶ σκληρά. Αὕτη ἡ Δύναμις ἀνήκει εἰς τὸν Δαίμονα τοῦ Κακοῦ, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν ἄνθρωποι τῆς κακῆς πίστεως ἔναντιον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Σήμερον εἶμαι ἀντίθετος τῆς Δυνάμεως ταύτης. Καὶ ἐγώ, ὁ ἐν τῇ Γῆ θραδύγλωσσος, Χάριτι Θεῖα ἐπωνομάσθην εἰς τοὺς Οὐρανοὺς Μέγας Ρῆτωρ. Εἰς τοῦτο ἐβοήθησεν ὁ Κύριος Ἰη-
σοῦς Χριστός, Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα (ὁ Ἄρχων Φαράχ).

Προσέξατε τί εἶπον. Ὑφίσταται τὸ Πονηρὸν ἐν σώματι ἀνθρώ-
πων. Καὶ ἔαν ὁ ἀδελφὸς Παῦλος εἰς τὴν Γῆν μετεστράφη εἰς ἐνθερ-
μον ὑπερασπιστὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐγὼ θὰ γίνω ὁ κεραυνὸς ἔναν-
τίον ἐκείνων τοὺς ὁποίους ὑπεστήριζα. Διότι ἐκεῖ ἐδρεῦει ὁ Πονη-
ρὸς Ὅφιος τῆς Κολάσεως, ὅστις ζητεῖ νὰ περισφίξῃ τὴν ἀνθρωπότη-
τα καὶ νὰ κυριαρχήσῃ εἰς τὸν ὕλικόν Κόσμον. Αὐτὸν θὰ κατα-
στρέψω.

Ἦδη ὁ Κύριος μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου Του εὐρίσκεται εἰς τὴν Γῆν
σας πνευματικῶς. Ἐγὼ ἀναμένω ὅπως μοῦ δοθῇ ἡ ἄδεια καὶ ἐπι-
πέσω μετὰ τῶν Οὐρανίων Λεγεόνων ἐπὶ τῆς ἔδρας τοῦ Κακοῦ. Διὰ
τοῦτο ἀναγγέλλω εἰς ὑμᾶς τὴν μεγάλην μάχην, ἣτις θὰ δοθῇ ἐντὸς
ὀλίγου. Αἱ ἐκπλήξεις θὰ εἶναι μεγάλαι. Κράτη τὰ ὁποῖα ὑπέπεσαν

εις την ἁμαρτίαν καὶ συνέτριψαν τὸ Καλὸν καὶ Ἄγαθόν, θὰ συντριβοῦν. Οὐδεὶς θὰ δυνηθῆ νὰ ἐκφύγῃ ἐκ τοῦ κλοιοῦ τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ πραγματικὴ ἀόρατος Δύναμις τοῦ Θείου θὰ καταστρέψῃ τὰς ἀπατηλὰς μυστικὰς Ὁργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Καλοῦ καὶ Ἄγαθοῦ κατεργάζονται τὸ Κακὸν καὶ Βλαβερόν.

Ἡ Νίκη, ἀγαπητοί μου, εἶναι τοῦ Κυρίου Μας.

Μ ω ὀ σ ῆ ς

22 - 5 - 1971

Περὶ τοῦ ὑπερβατικοῦ διαλογισμοῦ

Ἐρωτᾶται ὁ Πνευματικὸς Κόσμος:

1) Ἐὰν τὰ ἐκτιθέμενα εἰς τὸ βιβλίον περὶ τοῦ Πέρσου Μύστου Μπαχά' ου' ἄλλᾳ, ὑπὸ τὸν τίτλον «ΜΠΑΧΑ' ΟΥ' ἌΛΛΑΧ ΚΑΙ Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ», ἔχουν ὀρθόδοξον περιεχόμενον καὶ δύνανται νὰ ἀναγνωσθοῦν ἀκωλύτως παρὰ τῶν πιστῶν ἢ ὄχι. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἔκδοσις τοῦ Διαρκοῦς Μπαχαΐκου Γραφείου Γενεύης Ἐλβετίας.

2) Ἐὰν ὁ ὑπερβατικὸς διαλογισμὸς, αὐτὴ ἡ διανοητικὴ τεχνικὴ ἔχουσα τὴν προέλευσίν της ἐκ τῆς ἀνατολικῆς φιλοσοφίας καὶ εἰδικότερον ἐκ τῆς μυστικιστικῆς καὶ ἀποκρυφιστικῆς ἀντιλήψεως περὶ τῆς ζωῆς ἐν τῇ Γῆ, ὡς ἰδιάζουσα κατάστασις τῆς διανοίας ἐπιδρῶσα καὶ ἐπὶ τοῦ ὕλικου σώματος, α) ἀποτελῆ ἀξιόλογον καὶ ἐν πάσει περιπτώσει ἐνδεδειγμένην μέθοδον πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ διευρύνσεως τῆς συνειδήσεως, καὶ β) ἔχῃ ἐπίδρασιν καὶ ποίαν ἐπὶ τῆς υγείας τοῦ ὕλικου σώματος.

ΦΑΡΑΧ: Ὡς πρὸς τὸ σύγγραμμα τοῦ Πέρσου, ὅσοι ἐξ ὑμῶν ἔχετε φωτισθεῖ, ἔχετε τὸ ἐλεύθερον νὰ ἀναγνώσῃτε αὐτό, καὶ μόνοι σας θὰ ἀντιληφθῆτε ἐὰν ὄντως εἶναι ὄλα ὀρθὰ ἢ ὄχι. Κατ' Ἐμέ, ὅμως, εἰς μερικὰ σημεῖα σφάλλει, παρ' ὄλην τὴν καλὴν του διάθεσιν νὰ φωτίσῃ τὸν Κόσμον, τὸν ὁποῖον Εἶς καὶ μόνον ἐφώτισεν, καὶ Οὗτος δὲν ἀντικαθίσταται δι' ἐνὸς ἄλλου.

Ζητεῖτε νὰ μάθετε, ἐὰν ὁ ὑπερβατικὸς διαλογισμὸς ἔχῃ τὴν προέλευσίν του ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Φιλοσοφίας. Ἀπαντῶ: Ναι, ἐξ αὐτῆς ἔχει τὴν προέλευσίν του· ἐπιδρᾷ δὲ μερικῶς, διότι ὄλοι οἱ Διδασκαλοὶ τῶν Ἰνδιῶν δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς ὄλους διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ πεπρωμένου των. Εἶδ' ἄλλως ὄλος ὁ κόσμος θὰ ἐταξί-

δευε πρὸς τὰς Ἰνδίας, ζητώντας διὰ παρακλήσεων ἀπὸ τοῦς Διδασκάλους τούτους τὴν ὑγίαν τοῦ ὕλικου των σώματος.

Εἰς σπανίας περιπτώσεις οἱ Διδάσκαλοι οὗτοι θαυματοουργοῦν, διότι κατέχουν τὰς φυσικὰς δυνάμεις καὶ μεταχειρίζονται αὐτὰς ἐκεῖ ὅπου θὰ τοὺς ἐπιτρέψη τὸ Θεῖον Φῶς. Ἀντιθέτως, ὁ Κύριος ἐθεράπευεν ὅποιονδήποτε καὶ ἐξ ὄλων τῶν ἀσθενειῶν, διότι ἐπ' Αὐτοῦ ἐπέδρα ἡ Θεϊκὴ Ἄκτις. Ὁ Κύριος δὲν ἐξισοῦται μὲ οὐδένα ἄλλον Διδάσκαλον τῆς Γῆς σας.

Φ α ρ ἄ χ

28 - 10 - 1971

Ποῖος ὁ Ἄρχων Φαράχ

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ὅλοι, ἀδελφοί μου, γνωρίζετε, ὅτι εἰς τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου ὑπάρχουν Ἑπτὰ Ἀστέρες. Εἷς ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀστέρων εἶναι καὶ ὁ ὑποφαινόμενος. Λέγοντας «Ἀστέρας», δὲν ἐννοῶ ὡς εἶναι οἱ διαπρέψαντες ἐν τῇ Γῇ μωρόσοφοι, ἀλλὰ Συνεργάτας τοῦ Κυρίου. Καὶ οἱ Συνεργάται οὗτοι, ὅταν ὁμιλοῦν συνδέονται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου μὲ τὴν Γῆν. Τοῦτο ὀνομάζεται «Ἀνακτοροεπικοινωνία». Πάντα ταῦτα λέγω, διὰ νὰ ἔλθω εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Ἀδελφοῦ Ἄρχοντος Φαράχ.

Ὁ Ἄρχων Φαράχ εἶναι γνωστὸς πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν χώραν σας, μὲ τὸ ὄνομα «Φαράχ». Ὅλοι ἐγνωρίζον ὅτι τὸ Πνεῦμα τοῦτο ἦτο μέγα, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποθέσουν ποῖον ἦτο. Πρὸ δεκαετίας, Ἐπικοινωνὸς τις ἠρώτησε μετ' εὐλαβείας νὰ μάθῃ κάτι περὶ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ καὶ ποῖον ἦτο. Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐδόθη: «Τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου». Διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Πνευματισμοῦ, διὰ τοῦ νῦν Ἐπικοινωνοῦ ἐδόθη πρὸς γνῶσιν ὄλων, ὅτι ὁ Ἄρχων Φαράχ δὲν εἶναι ἄλλο Πνεῦμα, ἀπὸ τὴν γνωστὴν Περιστεράν, Φῶς τῆς Ἀληθείας, Ἁγιον Πνεῦμα καὶ λοιπὰς ὀνομασίας.

Ὅταν ὁ Κύριος καταδέχεται καὶ πλένει τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν Του, διατὶ τὸ Πνεῦμα τοῦτο, μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Φαράχ, νὰ μὴ κατέρχεται ἐκεῖ ὅπου ὁ Κύριος ὤρισεν; Καὶ ὅταν λέγω «ὁ Κύριος», δὲν ἐννοῶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ τὸν Ἄναρχον. Ἡ ὀλιγοπιστία αὐτῆ τῶν ἀνθρώπων εἶναι εἶδος κακῆς ἀντιλήψεως τῆς Ἀληθείας. Διατὶ νὰ ὁμιλοῦν μεσαῖα Πνεύματα καὶ ὄχι τὰ Μεγάλα Οὐράνια πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος; Δηλαδή, ἦτο καλλίτερος ὁ Μωϋσῆς μὲ

τούς ἐγωΐσμούς, τὰ πάθη, καὶ τὰς παλλακίδας του, ὅταν ἐλάμβανε Ἐντολὴν τοῦ Ἀναρχοῦ καὶ ἐλησμόνει αὐτήν, ὥστε αἱ Ἐντολαὶ νὰ εἶναι ἡμιτελεῖς;

Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐτόλμησεν, ἀπὸ σκοπιμότητα, νὰ καταργήσῃ τὰς Ἐντολάς τοῦ Μωϋσέως, διότι εἶχεν ἄλλην ἐντολήν ἀπὸ τὸν Πατέρα Αὐτοῦ. Σήμερον, ὅμως, ὁ Οὐρανὸς διευκρινίζει τὰ πάντα καὶ ἀνατρέπει τὰ κακῶς ἔχοντα, διανοίγοντας εὐρεῖς ὀρίζοντας εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Καὶ ὅταν λέγω «ὁ Οὐρανός», δὲν ἐννοῶ τὰ πνεύματα τῆς στασιμότητος καὶ τῆς πονηρίας. Ἀναφέρομαι εἰς τὰ Μεγάλα Πνεύματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠξιώθησαν οἱ ἄνθρωποι νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ λάθουν ἐξ αὐτῶν ὁδηγίας, διδασκαλίας καὶ συμβουλίας.

Ὁ Ἄρχων Φαράχ εἶναι τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, δηλαδὴ τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. Κατέρχεται τὸ Φῶς Του μὲ τὴν ὀνομασίαν «Φαράχ». Ὁ διαχωρισμὸς τοῦ ἑνὸς ὀνόματος «Φαράχ» καὶ «Ἅγιον Πνεῦμα» εἶναι γνωστὸς εἰς ὑμᾶς*. Οὐσιαστικὰ εἶναι ἡ ἴδια Ὀντότης. Εἶναι Αὐτός, «Ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, εἴτε διὰ νὰ τὸν δοκιμάσῃ, εἴτε διότι ἔχει αὐτὴν τὴν ἐντολήν ἀπὸ τὸν Ἄναρχον. Μὴ ἐμπαίζετε τοὺς ἀδελφούς σας μὲ τὰς λανθασμένας ἀντιλήψεις σας, περὶ τοῦ ἐάν εἶναι ἢ ὄχι τὸ Πνεῦμα τοῦ Φαράχ τὸ ὁποῖον σᾶς ὁμιλεῖ τόσον συχνὰ καὶ σᾶς καθοδηγεῖ.

Κομφούκιος

11 - 11 - 1971

Μάθημα περὶ τῆς θρησκείας

ΒΑΒΑΖΙ: Ἐνισχύω καὶ εὐλογῶ τὴν πίστιν σας πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Ἐρχομαι ἐκ μέρους τῶν μεγάλων Γκουροῦ, ποὺ ὑπῆρξαν εἰς τὴν Γῆν ὡς μεγάλοι διδάσκαλοι. Σᾶς εἶχομεν προειδοποιήσει νὰ ἀνοίξετε μίαν σελίδα καὶ δι' ἡμᾶς. Ὅλοι ἡμεῖς τοῦ τελευταίου αἰῶνος ὑπῆρξαμε μεγάλοι Διδάσκαλοι τῆς τυφλῆς ἀνθρωπότητος. Ἐδιδάχθημεν πολλὰ καὶ ἠκολουθήσαμεν τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐάν δὲν ἔχομεν ἀναφέρει τὸ Ὄνομά Του, εἶναι διότι θὰ μᾶς ἐκατηγόρουν ὡς ἄλλοθρήσκους. Ἐπροτιμήσαμε νὰ ἀνοίξωμεν ἄλλην

---

* Βλέπε Ὀμήρου «ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ», Διδασκαλία 137, «Ὁ Ἄρχων τοῦ Φωτός».

ὁδὸν πρὸς τὴν Δύσιν καὶ νὰ συσχετίζωμε τὰς Γραφὰς μας μὲ αὐτὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχομεν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν μας λαμπρὰν νίκην.

“Ἐν σημεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν εὐσταθεῖ, εἰς τὰς παλαιὰς μας Γραφὰς, εἶναι ἐκεῖ ὅπου τὸ τέλειον Πνεῦμα τοῦ Διδασκάλου δὲν ἐπα-
νέρχεται εἰς τὴν Γῆν, ἀλλὰ συνταυτίζεται μὲ Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Οὐδεὶς δύναται νὰ συνταυτισθῇ μετ’ Αὐτοῦ. Παράδειγμα ἔχετε τὸν μέγαν Ἀρχηγὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου Ἰησοῦν. Κρατεῖ Οὗτος τὴν προσωπικότητά Του καὶ σεῖς οἱ πιστοὶ δέεσθε καὶ ἀπο-
τείνεσθε πρὸς Αὐτόν, ὅταν δὲν ἀποτείνεσθε πρὸς τὸν Θεόν.

Συμφωνοῦμεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς Τριαδικῆς Θεότητος. Τὰ δύο σημεῖα τοῦ Τριγώνου ἦσαν κάποτε θηητά. Τὸ “Ἐν ἦτο Ἀθάνατον καὶ εἶναι, διότι ὡς Δύναμις ποῦ διέπει τὰ πάντα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναλυθῇ καὶ νὰ προσδιορισθῇ, ἔστω καὶ ἀπὸ τὰ πλέον μεγάλα Πνεύ-
ματα τοῦ Οὐρανοῦ. Τὸ Μέγα τοῦτο Πνεῦμα, ὡς τὸ ἀποκαλοῦν, δὲν εἶναι Πνεῦμα, ἀλλὰ Ἄγνωστος Ἴσχυς. Οἱ ἀρχαῖοι σας τὸ ὠνόμα-
σαν Ἄγνωστον Θεόν· σεῖς δὲ γνωρίζετε σήμερον, ὅτι ὀνομάζεται ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΑΡΧΗ ΑΠΑΝΤΩΝ. Μὴ ψεύδονται τότε οἱ κακόβουλοι τῆς Γῆς σας ἄνθρωποι, διαστρεβλώνοντας τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν ἐγώ, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἶχον διὰ παντὸς ἐξαφανισθῆ εἰς τὸ Νιρθά-
να, δὲν θὰ ἐνεφανίζομην. Ἡ προσωπικότης τοῦ κάθε πνεύματος πα-
ραμένει.

Δὲν ἤλθον διὰ νὰ καταργήσω τὴν πίστιν σας καὶ τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ ΘΕΟΣ εἶναι εἷς καὶ ὁ Υἱὸς εἶναι ἄλλος ἀπὸ Αὐτόν. Ἡ Τριαδικὴ Θεότης εἶναι “Ἐν καὶ τὸ Αὐτὸ ἐν Πνεύματι, δηλαδὴ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα διέπει τὰ τρία Σκέλη. Ἡ Περιστερὰ εἶναι ὁ πατήρ τῆς θρησκευτι-
κῆς μας γνώσεως. Αὐτὸς Ἰδρυσε τὴν πρώτην μονοθεϊκὴν Θρησκείαν. Ἡμεῖς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐρχόμεθα εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν μεγάλων Ἀρχηγῶν καὶ Διδασκάλων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ὅλοι εὐρι-
σκόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν Λευκὴν Πολιτείαν καὶ συνεργαζόμεθα διὰ νὰ ἀποστείλωμε τὰ φῶτα τῆς γνώσεώς μας πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Γῆς.

Τὰ σημερινὰ μας τέκνα τῶν Ἰνδιῶν, ἦτοι οἱ νέοι Γκουρού, δὲν ἀναφέρονται ἐξ ὑμῶν ὡς ἀγνοοῦντες τὸν Χριστιανισμόν. Ἀντιθέτως, δὲν ἀσχολοῦνται μὲ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, ἀλλὰ μόνον μὲ τὴν Και-
νὴν, διότι ἡ οὐσία τῆς Θρησκευτικῆς Ἀρχῆς εἰς αὐτὴν καὶ μόνον, τὴν Καινὴν Διαθήκην, εὐρίσκεται.

Ἦλθον διὰ νὰ δώσω τὸ πρῶτον μάθημα περὶ τῆς Θρησκείας καὶ

νά προφητεύσω, ὅτι εἰς τὸ μέλλον ὄλαι ὁμοῦ αἱ θρησκείαι θά ὑποταχθοῦν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, παρὰ τὰς ἀνοήτους σκέψεις τῶν μωροσόφων.

Αἱ Ἰνδίαί εἶναι τὸ λίκνον τῶν θρησκειῶν. Μετ' ἔμοῦ εὐρίσκονται καὶ πολλοὶ ἄλλοι μεγάλοι Διδάσκαλοι τῆς χώρας μου, οἱ ὅποιοι θά ἔλθουν ἐν καιρῷ διὰ νὰ δώσουν τὸ παρὸν των, εἰς τὸν Κύκλον τοῦτον.

Ἄδελφοί μου, δυνατὸν κάποτε νὰ σᾶς παρουσιασθῶ ὡς ὄραμα καὶ καθ' ἣν στιγμὴν τὸ φῶς θά εἶναι σθηστόν, δηλαδὴ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μουσικοῦ ἤχου. Δὲν καθορίζω τὸν χρόνον. Ἄρκει νὰ εἰσθε ὄλοι συντονισμένοι καὶ νὰ μὴ σκέπτεται ὁ εἰς τὰ συμφέροντά του καὶ ὁ ἄλλος τὰς διασκεδάσεις του. Ἡ σκέψις σας θά εἶναι μόνον πρὸς τὸν Κύριόν σας καὶ Κύριον ὄλου τοῦ Βασιλείου μας. Θά βοηθήσω καὶ πολλοὺς ἐξ ὑμῶν, διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι αἱ δυνάμεις μας δὲν ἔχουν ἀπωλεσθεῖ, ἀλλὰ εἶναι ἔτι ἰσχυρότεραι εἰς τὸν Οὐρανόν.

Ἐκ μέρους ὄλων τῶν ἀδελφῶν μου Πνευμάτων, σᾶς εὐλογῶ χάριτι θεῖα.

Β α θ α ζ ι

18 - 11 - 1971

Μία ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ παγκόσμιος Θρησκεία

ΞΡΙ ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Εὐλογῶ ἐν ὀνόματι τῆς Θεῖας Ἄρχῆς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς καὶ φίλους τοῦ Κέντρου τούτου.

Δὲν εἶναι νομίζω ἀνάγκη νὰ συστηθῶ. Τὸ ὀνομά μου εἶναι γνωστόν τόσον εἰς τὴν πατρίδα μου ὄσον καὶ εἰς τὴν Δύσιν. Ἠργάσθην σκληρὰ εἰς τὴν ζώην μου, διότι ἐν τῇ σκληρότητι τῶν ἀσκήσεων μου κατῴρθωσα νὰ ἔλθω εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, χωρὶς θεσθαίως νὰ γνωρίσω Αὐτὴν ὡς ὕλικὴν εἰκόνα. Ἀνέπτυσξα ἐντός μου τὴν διαίσθησιν αὐτὴν, ὄστε διὰ μέσου τῆς διαισθήσεως, ἔβλεπα καὶ συναισθανόμην τὴν μεγίστην Αὐτὴν Δύναμιν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

Εἶμαι ἀπὸ τοὺς πρώτους Διδασκάλους, οἱ ὅποιοι ἀντελήφθησαν τὴν μεγάλην ἀποστόλην τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἡμεῖς οἱ Ἰνδοὶ ἀνήκομεν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Μονοθεϊστῶν καὶ ὡς ἀρχηγούς εἶχομεν τὸν Κρίσνα καὶ Ράμα. Ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι. Ὁ Μέγι-

στος πάντων, ὅστις ἔμεινεν ἄγνωστος εἰς τὴν χώραν μας, ἐκ σκοπιμότητος, ἦτο Αὐτὸς τὸν ὁποῖον σήμερον ἐπικαλεῖσθε ὡς "Ἀρχοντα Φαράχ, "Ὅστις ἐδίδαξεν, ἀλλὰ δὲν ἀφήκε γραπτὸν λόγον εἰς τὸν ἅγιον ἐκεῖνον χώρον, τὸ Δελχί. Εἰς ἄλλην του μετενσάρκωσιν συνέγραψεν ἔργα εἰς τὴν ἀρχαίαν Αἰγυπτιακὴν, τὰ ὁποῖα ἀπαλώεσθαι. Κάποτε θὰ εὑρεθοῦν. Εἶναι τὰ πλέον ὀρθὰ ἐξ ὧσιν ἐγράφησαν μέχρι τῆς ἐποχῆς του. Τὰ ἔργα ταῦτα ἀνήκουν εἰς τὸν Ἐνώχ, ὅστις δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν Φαράχ.

Ἡ κίνησις τῶν διαφόρων δογμάτων τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας προοδεύει καὶ πρέπει τὰ δόγματα νὰ ἐξαλειφθοῦν, διὰ νὰ ἐνοποιηθοῦν μετὰ τὰς λοιπὰς θρησκείας τοῦ Κόσμου. Εἰς ὁ ΘΕΟΣ, Μία ἢ Τριαδικὴ Θεότης, καὶ μία ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ παγκόσμιος θρησκεία ἢ ὁποῖα ἐπιδιώκει τὴν εἰρήνην διὰ νὰ σπειρῇ τὴν Ἀγάπην. Ἄνευ Εἰρήνης δὲν δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ τὸ ἄνθος τοῦτο ποῦ ὁ Οὐρανὸς ὀνομάζει Ἀγάπην.

Ἡμεῖς ἐφροντίσαμεν ὅπως οἱ μετέπειτα ἡμῶν μεγάλοι Διδάσκαλοι τῶν Ἰνδιῶν ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Δύσεως καὶ συνεργασθοῦν διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἀνθρωπότητος. Δυστυχῶς τὰ ἐμπόδια εἶναι πολλά. Θὰ παραμερισθοῦν, διότι εἶναι τοῦτο θέλημα Θεῖον. Οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων δοξασιῶν ὀφείλουν νὰ ἐκκαθαρίσουν ἐκ τῶν θρησκειῶν τὸν τοὺς δαίμονας.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὸν κυκλικὸν Ὄφιν εἶναι οἱ χεῖριστοι τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων. Οἱ πλέον πανοῦργοι καὶ καταχθόνιοι εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς πράξεις των. Αὐτοὺς θὰ τιμωρήσῃ ἡ Θεότης.

Σπρ Γιογκανάντα

11 - 5 - 1972

Ὁ "Ἀρχων Φαράχ

ΦΑΡΑΧ: Καὶ τώρα θὰ ὁμιλήσω περὶ τοῦ Φαράχ.

Ὡς ἤδη γνωρίζετε πάντες, ἐγενήθη εἰς τὸ παλαιὸν Δελχί τῶν Ἰνδιῶν, πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἦτοι πρὸ τοῦ Κατακλισμοῦ, ποῦ ἀναφέρει ἡ Ἱερά Βίβλος. Ἦμουν Ἀπεσταλμένος τοῦ Δημιουργοῦ, οὐχὶ διὰ νὰ ιδρύσω θρησκείαν, ἀλλὰ διὰ νὰ φωτίσω τὴν Μονοθεΐαν. Ἦνοιξα τὴν Ὀδὸν, διὰ νὰ διέλθῃ τὸ Ἄρμα τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὴν Βίβλον ἀναφέρομαι ὡς Ἐνώχ, εἰς δευτέραν μου ἐνσάρ-

κωσιν. Μάλιστα συνέγραψα και "Εργα πολύτιμα, εις την αρχαίαν Αιγυπτιακήν. Ἀπωλέσθησαν. Κάποτε, ὅμως, θά εὔρεθούν. Ἐκεῖ ἀναφέρω πολλά περὶ τῆς Θείας Ἀρχῆς καὶ τοῦ μελλοντικοῦ Βασιλείου τῶν Οὐρανῶν. Εἰς τὴν πρώτην μου ἐμφάνισιν ἐπὶ τῆς Γῆς, ὡς Φαράχ, ἀπέθανον εἰς ἡλικίαν 105 ἐτῶν, εἰς τὴν Μεσοπόταμίαν.

Εἰς τὴν δευτέραν μου ἐνσάρκωσιν (ὡς Ἐνώχ), λέγει ὁ μῦθος ὅτι ἔζησα 300 ἔτη. Τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν, καθὼς καὶ τὸ ὅτι ἀνελήφθην εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. "Ολαὶ αἱ ψυχαί, ὅσαι ἀποθνήσκουν, ἀποδημοῦν πρὸς τοὺς Οὐρανοὺς, καλαὶ ἢ κακαί. Καὶ ἐκεῖ γίνεται ἡ ἐκλογή καὶ λαμβάνουν μίαν θέσιν.

Ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἐξακολουθητικῶς τὸ "Ἔργον μου εἶναι νὰ φωτίζω. Δυνάμεις ἐλάμβανον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν "Αναρχον καὶ μετέδιδαν τὰς Βουλῆσεις Του εἰς τὸν Κύριον, "Οστις ὡς ἀπλοὺς ἀνθρώπος ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Γῆν, διὰ νὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα.

Μετὰ ἀπὸ Αὐτόν, ἐφώτισα τοὺς ἀγροὺς τῶν καλῶν καὶ κακῶν. Καὶ οἱ μὲν καλοὶ ἐκαλλιέργησαν τὸν σπῶρον τοῦ Φωτός μου κατὰ Βούλησιν τοῦ Κυρίου, οἱ δὲ κακοὶ τὸν ἐκαλλιέργησαν κατὰ βούλησιν τοῦ Ἐωσφόρου! Θὰ ἐρωτήσετε, πῶς; "Ἄλλα ἐδίδασκον καὶ ἄλλα ἔπραττον!

Πρὸ 500 ἐτῶν ἔδωσα εἰς ἐπικοινωνοὺς τὸ "Ὄνομά μου Φαράχ, τὰ δὲ Κείμενά μου τὰ παρουσίασαν ὡς οἱ ἴδιοι ἦθελον! Ἀργότερα καὶ εἰς ἄλλας Ἐπικοινωνίας παρουσιάσθη, μὲ τὸ αὐτὸ ἀποτελεσμα, ὁπότε μερικοὶ ἐκ τῶν ἐπικοινωνούντων ἐζήτησαν ἐξ Ἐμοῦ Διδασκαλίαν, τὰς ὁποίας ἔπαυσα νὰ δίδω. Τότε ἐνεφανίσθη τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα μὲ τὴν ὀνομασίαν «Φαράχ» καὶ ἤρχισε νὰ καταστρέφῃ τὸν σπῶρον τῆς δημιουργίας μου, διότι οἱ ἀνθρώποι τοῦ πνεύματος, πολλάκις εἶναι οἱ μωρότεροι τῶν ἀνθρώπων. Εἴλκυσεν αὐτοὺς ὁ Πονηρός, διὰ τῶν λαμπρῶν του λόγων!

Ἀγαπητοὶ μου, τὴν Ὅδον ταύτην ἤνοιξεν ὁ Κύριος καὶ ἔθεσεν Ἐμὲ ὡς Ὅδηγόν τοῦ Ἐπικοινωνοῦ, ἵνα διαγράψω πάσας τὰς Ὀμιλίαν μου εἰς ἄλλα Κέντρα, ἔστω καὶ ξένα, διότι οὐδεὶς σας εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαχωρίσῃ τὰ γνήσια ἀπὸ τὰ πλαστά. Ἡμεῖς μεταδίδομεν τὰς ἐννοίας τῶν ὄσων θέλομε νὰ διδάξωμε καὶ διὰ τῆς Ὀδοῦ αὐτῆς λαμβάνετε τὰ γνήσια καὶ μόνον.

"Οσοὶ δὲν παραδέχονται τοῦτο καὶ εἶναι πείσμονες εἰς τὰς σκέψεις των, δὲν εἶναι ἄξιοι νὰ ὀνομάζωνται πεφωτισμένοι, δηλαδὴ, μὲ θεϊαν φώτισιν καὶ οὐχὶ γῆϊνην. Κάποτε θὰ ἔχουν τὴν ἀνάγκην σας, διότι μόνον ἀπὸ τὴν Πηγὴν ταύτην θὰ λάβουν τὸ Θεῖον Ἰδῶρ τῆς

πνευματικής των αναδημιουργίας. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ θὰ ἐπα-
νέλθω ἰδιαιτέρως.

Ὁ Κύριος δὲν ἔλκεται ἀπὸ τὸν χρυσὸν καὶ τοὺς πολυτίμους λί-
θους, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὴν ἀπλότητα. Αὐτὴν ζητεῖ καὶ αὐτὴν ἔχει ὡς
Σύμβολον τῆς Καρδίας Του.

Φ α ρ ᾶ χ

8 - 7 - 1972

Αἱ κυριώτεραι θρησκευτικαὶ δοξασίαι

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ἄρχοντά μου ΦΑΡΑΧ, παρακαλῶ πολὺ ὠνομά-
σατέ μου τὰς κυριώτερας δοξασίας τῶν θρησκείων καὶ τί αὐταὶ
πρεσβεύουν.

ΦΑΡΑΧ: 1) Ὁ ΒΟΥΔΔΙΣΜΟΣ διδάσκει τὴν αὐτοθυσίαν ὡς μονα-
δικὸν μέσον, διὰ νὰ φθάσῃ τις τὴν ὑπερτάτην Ἀγάπην ἔναντι τοῦ
συνανθρώπου του. Ὡς ἐκ τούτου, ὁ τρόπος οὗτος ὑπερβαίνει πᾶσαν
ἀνθρώπινον δυνατότητα. Ἐν τῇ προσφορᾷ ταύτῃ τοῦ Βουδδισμού (διὰ
τῆς αὐτοθυσίας) καταργεῖ οὗτος τὸ ἱερὸν μέτρον καὶ ἀποδεικνύει
τὴν ἔμμονον ἡμιμάθειαν τοῦ χαρακτήρος του, ὑποβιβάζων τὸ νόημα
τῆς Ἀγάπης, εἰς προσφορὰν ἀρνητικῆν.

2) Ὁ ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣΜΟΣ καὶ ὄλα τὰ Δόγματα αὐτοῦ, εἶναι
κράμμα θρησκείων. Ἐπεβλήθη διὰ τῆς βίας, ὥστε νὰ ἀποτελῇ θρη-
σκευμα ὑπαναπτύκτων λαῶν, φανατικῶν καὶ καθυστερημένων εἰς τὴν
ἀντίληψιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

3) Ὁ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ εἶναι ἐξ ὄλων τῶν θρησκείων ὁ μόνος
ἀνθρώπινος, ὅταν, θεβαίως, ἐφαρμόζεται διὰ τῆς διδαχῆς καὶ τῆς
ἀγάπης. Ἀξιοῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τὴν ἰσοστάθμισιν ψυχῆς τε καὶ
πνεύματος, ἵνα δεσπῶσῃ ὁ λόγος τοῦ Καλοῦ καὶ ἀποδώσῃ ἐν τῇ
πράξει καρποὺς ἀγαθούς.

4) Ὁ ΑΘΕΪΣΜΟΣ (θρησκεία ἄνευ θρησκείας) ζητεῖ διὰ τῆς
ὑλῆς νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον, αὐτὸ τὸ ὅποῖον δὲν ἔχει. Ὁ ἄ-
θεϊσμός καταργεῖ τὸν ΘΕΟΝ, ἀχρηστεύει τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν τοῦ
ἀνθρώπου καὶ ὀδηγεῖ αὐτὸν εἰς τὸ παράλογον! Οὕτω, ἀντὶ νὰ φω-
τίσῃ, συσκοτίζει τὸ πνεῦμα καὶ ὑποδουλώνει τὸ ἄτομον εἰς τὴν ψυ-
χρὰν ἔννοιαν τῆς ὑλῆς.

5) Ὅλοι αἱ λοιπαὶ θρησκείαι, εἶναι ἀναιμικαί, ἀποκυήματα τοῦ
φόβου καὶ τῆς ἀγνοίας, ἀν ὄχι τοῦ συμφέροντος.

Φ α ρ ᾶ χ

Σοφός είναι μόνον ὁ Θεός

ΛΑΟ - ΤΣΕ: Εὐλογῶ πάντας καὶ εὐχομαι ὅπως ὁ Πνευματικὸς Κόσμος μὴ παύσῃ νὰ σᾶς φωτίζη καὶ νὰ σᾶς καθοδηγή.

Ἄγαπητοί μου, ὑπῆρξα καὶ ἐγὼ εἰς τὴν χώραν μου, ὡς λέγουν οἱ ὄπαδοί μου, σοφός. Παρατηρῶ ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅσα καὶ ἂν γνωρίζῃ καὶ εἶναι μετριόφρων, θὰ παραδεχθῆ τὸν τίτλον τοῦτον. Σοφός εἶναι μόνον ὁ Θεός. Ἐγὼ ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος, εἶχον γνώσεις πού ἐπήγαζον ἐκ τοῦ Καλοῦ καὶ Ἄγαθοῦ. Διατί, ὅμως, οἱ συνάνθρωποί μου μὲ ὠνόμασαν σοφόν; Θὰ ἀναλύσω τὴν λέξιν, ἣτις προέρχεται ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, μὲ ὀρθογραφικὴν παραλλαγὴν, ἵνα μὴ γνωρίσῃ ὁ κόσμος ποία εἶναι ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως ταύτης. Σημαίνει «ἐκ σοῦ τὸ φῶς». Δηλαδή ὁ Ἄλογος. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἄλογος προήλθεν ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀπορρίπτω τὸν τίτλον τοῦτον καὶ ἀρκοῦμαι εἰς τὸ νὰ εἶμαι ἀπλὸς θαυμαστής τοῦ Ὑπερτάτου Φωτός, δηλαδή τοῦ Λόγου.

Ἀργότερον, οἱ ἄνθρωποι ἀντελήφθησαν τὸ λάθος των νὰ ὀνομάζουσαν τὸν κάθε προηγμένον εἰς γνώσεις «σοφόν», καὶ πρὸς διαχωρισμόν, τὸν Θεὸν ὠνόμασαν Πάνσοφον. Ἡ ἔννοια εἶναι ἡ ἴδια, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀνθρώπους ὑπάρχει διαχωρισμός. Κακῶς. Τὸ Φῶς δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει γνώσεις, οὐχὶ ὅμως σοφίαν. Καὶ ἀπόδειξις ὅτι οἱ γήϊνοι σοφοί, ἐξαιρέσει ἐλαχίστων, κατέστρεψαν τὸν Κόσμον σας μὲ τὰς θεωρίας, τὰς Ὄργανώσεις καὶ τὰ συστήματά των. Πταίετε σεῖς, οἱ ἄνθρωποι, διότι ἀρέσκεσθε μὲ τὰς διδασκαλίας ἐκείνων οἱ ὅποιοι δὲν γνωρίζουν τίποτε καὶ ὅμως καυχῶνται ὅτι τὰ γνωρίζουν ὅλα!

Ἐγὼ εἰς τὴν ἐποχὴν μου ἐπίστευσα εἰς ἕνα καὶ μόνον Θεόν. Αὐτὸν τὸν Ὅποιον ἡ Καινὴ σας Διαθήκη ὀνομάζει «ANAPXON». Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἶδον τὴν Ἀλήθειαν, καὶ ἠσπάσθην τὴν Θεῖαν Χεῖρά τοῦ Υἱοῦ Του, Ὅστις διὰ τὴν Ἀγάπην ἐθυσιάσθη. Ἐὰν ἐρωτήσετε τοὺς γηῖνους σοφοὺς τί ἐστὶ Ἀγάπη, νὰ εἰσθε θέθαιοι ὅτι θὰ σᾶς ἀπαντήσουν ἀνοήτως, διότι δὲν γνωρίζουν τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως ταύτης καὶ τὴν συγγέουν μὲ τὴν ἔννοιαν, πού οἱ ἀρχαῖοι σας ἔδιδον εἰς τὴν λέξιν «ἔρωσ».

Προσεχῶς θὰ ἐπανεέλθω, διὰ νὰ συνεχίσω τὴν διδασκαλίαν μου καὶ σᾶς ἐνημερώσω ἐπὶ σχετικῶν ἰδεῶν μου, πού εἶχον τότε καὶ πα-

ρέμεινον μέχρι σήμερον αἱ αὐταί, χωρὶς καμμίαν ἀλλαγὴν. Εὐχαριστῶ καὶ εὐγνωμονῶ τὸν Ἄρχοντα Φαράχ, ὅστις μοὶ παρέδωσε τὴν θέσιν Του, ἵνα πρῶτος ἐγὼ ὀμιλήσω, πρὸς τοὺς πιστοὺς τοῦ Κύκλου.

Ἐξῆσα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Κομφουκίου. Ὑπέφερον πολὺ, διότι ἀπέδειξα ἐμπράκτως τὴν ἀγάπην μου πρὸς τὸν λαόν.

Λάο - Τσέ

15 - 1 - 1973

Οἱ Ἴνδοι Διδάσκαλοι

ΓΚΑΝΤΙ: Ἀγαπητοί μου, μὴ νομίζετε, ὅτι ἡμεῖς τῆς Ἰνδικῆς Φιλοσοφίας ἀκολουθοῦμεν, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἄλλην πορείαν ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σας. Ἐδῶ, εἰς τὸ Βασίλειον τοῦτο τοῦ Οὐρανοῦ, ὅλοι οἱ μεγάλοι Ἴνδοι Διδάσκαλοι, οἱ ὀνομαζόμενοι «Γκουρού», ἀνεγνώρισαν πρὸ πολλοῦ καὶ ἠσπάσθησαν τὸν Χιτῶνα τοῦ Κυρίου. Ἀπόδειξις τοῦτου εἶναι, ὅλα τὰ ἀπόκρυφα ἔργα μὲ συμβολισμούς, τῶν ἐν τῇ Γῆ μεγάλων μας Διδασκάλων. Οἱ νεώτεροι Διδάσκαλοι τῆς Γῆς, ἔχουν ἐξ ἡμῶν τὴν διαφωτιστικὴν ἐμπνευσιν, νὰ μὴ ἀρνηθοῦν τὸν Κύριον, ἀλλὰ νὰ δώσουν εἰς Αὐτὸν εἰδικὴν θέσιν, διότι Οὗτος ἀληθῶς εἶναι ὁ Κύριος τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ ἐπιταγὴ μας αὕτη ἤδη λαμβάνει σάρκα καὶ ὄσῳ, εἰς ὀλόκληρον τὸν Κόσμον.

Ἐὰν ὁ λαὸς τῶν Ἰνδιῶν, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰς φυλάς καὶ διαλέκτους, παρέμεινεν ὀπισθοδρομικός, εἰς τοῦτο δὲν πταίουσιν οἱ Διδάσκαλοι, ἀλλὰ οἱ Μαχαραγιαδες, οἵτινες παρὰ τὴν μὀρφωσίν των, ἐθεώρουν τὰ στίφη ταῦτα τῶν ἀδελφῶν των ὡς ζῶα καὶ ἀκόμη ἐθυσίαζον αὐτά, χάριν διασκεδάσεως. Μὲ τὸν χρόνον, ἡ ζωὴ ἐκεῖ θὰ λάθῃ ἄλλην τροπὴν, διότι δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ τοῦτο, οἱ ὀλίγοι νὰ ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ οἱ πολλοὶ νὰ καταδυναστεύωνται ἀπὸ τοὺς ὀλίγους, χάριν ἰκανοποιήσεως τῆς ὑλοφροσύνης των! Θὰ ἐπανέλθω μὲ ἄλλους ἀδελφούς.

Γκάντι

Ὁ Ἱερός Λωτός

ΦΑΡΑΧ: Εἶναι νομίζω ἀνάγκη, νὰ μὴ ἀκολουθήσω τὰ ἤδη γνωστὰ εἰς ὑμᾶς διδάγματα, ἀλλὰ νὰ δώσω μίαν ποικίλην εἰκόνα τῶν κειμένων μας. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς θὰ ἀναπτύξω ἐν ὀλίγοις τὸν τίτλον «Ὁ Ἱερός Λωτός». Τὸ φυτὸν τοῦτο ἦτο γνωστὸν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μετεφυτεύθη εἰς τὴν ἀρχαίαν Αἴγυπτον.

Ἐπάρχουν, ἀγαπητοί μου, πολλὰ εἶδη λωτῶν, ἀλλ' ἡμεῖς θὰ ἀναφερθῶμεν μόνον εἰς τὸν Ἱερὸν Λωτὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔδωσαν διαφόρους συμβολισμοὺς τοῦ Λωτοῦ τούτου, ἀναλόγως τῆς δοξασίας των καὶ τῶν μικροαιρέσεων των. Ἡμεῖς ὅμως θὰ δώσωμε τὸν πραγματικὸν συμβολισμὸν τοῦ φυτοῦ τούτου, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ὡς ἄνθος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, μὲ θαθείας τὰς ρίζας του ἐντὸς τῆς γῆς.

Τὸ ἄνθος, λοιπόν, τοῦτο συμβολίζει τὰς γνώσεις τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπιφανειακῶς θαυμάζει τις αὐτὸ διὰ τοὺς χρωματισμοὺς του, τὴν ζωηρὰν ἐμφάνισίν του, χωρὶς νὰ σκεφθῆ, ὅτι ἡ ὠραιότης τοῦ ἄνθους τούτου ὑφίσταται ἐκ τῆς ζωῆς ποῦ λαμβάνει ἀπὸ τὰ θάθη τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ βορβόρου.

Ὅλοι αἱ ἐπιτυχεῖς γνώσεις τοῦ ἀνθρώπου παρομοιάζονται μὲ τὸ ἄνθος τοῦτο, διότι ἔλκει, ἀναζωογονεῖ τὴν ὄρασιν, τὸ θαυμάζετε ὡς κόσμημα τῶν λιμνῶν, ἀλλ' οὐδεὶς σας ἀνελογίσθη ποτέ, πόθεν ἀντλεῖ τὰς δυνάμεις του!

Ὅλοι σχεδὸν αἱ γνώσεις τῶν ἀνθρώπων — ἀναφέρομαι εἰς τὰς ποικίλας γνώσεις αὐτῶν — προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀδελφῶν των, ὥστε ὁ κάθε εἰς ἐξ αὐτῶν νὰ εὐχεται νὰ ἀποκτᾷ γνώσεις, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ εἰς τί αἱ γνώσεις αὗται θὰ τοῦ χρησιμεύσουν εἰς τὸν προορισμὸν του. Ἀκριβῶς αἱ γνώσεις αὗται, αἱ ὁποῖαι ἐνεφανίσθησαν εἰς διαφόρους κλάδους, ἔχουν ἔλξιν καὶ ἔλκουν. Ὅσοι τὰς ἀναζητοῦν, περιπίπτουν εἰς ἀγνώστους ὁδοὺς, ποῦ ὁδηγοῦν εἰς τὸ ἀπλῶς ὠραῖον, εἰς τὰς θεωρίας καὶ εἰς τὰ συστήματα. Καὶ ὕστερον οἱ διάφοροι αὐτοὶ θαυμασταὶ τοῦ Λωτοῦ συγκρούονται μεταξὺ των, μὴ δυνάμενοι νὰ κατανοήσουν διατὶ ὁ εἰς σκέπτεται κατ' ἄλλον τρόπον τοῦ ἄλλου.

Καί ἡ ἀπάντησις εἶναι μία: “Ἐλκουν τὴν γνῶσιν των ἀπὸ τὸν γήϊνον μόνον θόρβορον, καὶ δὲν ἔχουν ἀντιληφθῆ, ὅτι τὸ ἄνθος τοῦτο δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιζήση, ἐὰν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου δὲν ἔδιδον εἰς αὐτὸ τὴν ἀπαλὴν θωπείαν τῆς ἔλξεως πρὸς τὴν ζωὴν του.

Μήπως καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἓνα εἶδος Λωτοῦ, καὶ δὲν ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐπιβίωσίν του μόνον ἀπὸ ἀτομικὸν συμφέρον; Ἐλάχιστα μόνον τῶν ἀνθρωπίνων ὀντοτήτων ἀντελήφθησαν, ὅτι ἡ πρώτη πνοὴ τῆς ὑπάρξεώς των εἶναι ὁ “Ἥλιος! Ἄναφέρομαι εἰς τὸν Πνευματικὸν “Ἥλιον. Αὐτὸν ποῦ ἀνυψώνει τὸ πνεῦμα, ποῦ ἰσοσταθμίζει τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ πνεύματος, ποῦ διανοίγει νέους ὁρίζοντας καὶ εἰσδύει μέχρι τοῦ ὀρίου νὰ ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ὑφίσταται καὶ ἄλλη ζωὴ, μακρὰν τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς κακῆς πίστεως.

Ἐπειδὴ, λοιπόν, ὁ Λωτὸς οὗτος ἐσυμβόλιζε καὶ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὠνόμασαν οἱ ἀρχαῖοι Ἴνδοι «Ἱερόν». Καὶ συνέγραψαν θαυστόχαστα συγγράμματα ἐπ’ αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα θεβαίως σὰς εἶναι ἄγνωστα, διότι δὲν μετεφράσθησαν ἐκ τῆς Σανσκριτικῆς εἰς οὐδεμίαν εὐρωπαϊκὴν γλῶσσαν.

Συμβολίζει, λοιπόν, ὁ Λωτὸς οὗτος, τὸν ἀκατέργαστον ἀδάμαντα, ποῦ εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

Φ α ρ ἄ χ

29 - 3 - 1973

Εἰς ἄγνωστος σοφός

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Κάποτε σὰς ὠμίλησα δι’ ἓνα συμπατριώτην μου, σοφόν, ἄγνωστον ὅμως εἰς τὸν κόσμον σας, τὸν Κιν - Σι - Μί. Ἐγενήθη εἰς μίαν μικρὰν πολίχνην τῆς Κίνας. Ἦτο πτωχός. Δὲν ἐνδιέφερετο διὰ τὰ χρηματικὰ μέσα τὰ ὁποῖα τοῦ προσέφερον ἐλάχιστοι μεγιστάνες τῆς ἐποχῆς, διὰ νὰ διευκολυνθῆ εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ρητῶν καὶ ἄλλων συγγραμμάτων του. Ἐσυντηρεῖτο ἀπὸ ὀλίγους φίλους, ποῦ ἐθαύμαζον τὴν πολυμάθειάν του, χωρὶς νὰ γνωρίζουν πόθεν εἶχε διδαχθεῖ τοσαύτας γνώσεις. Εἰς ἐρωτήσεις μερικῶν ἀπήντα: «τὸ Μέγα Πνεῦμα», χωρὶς θεβαίως νὰ καθορίζῃ ποῖον ἦτο Αὐτὸ καὶ πῶς τοῦ ὑπηγόρευε τοσαύτας γνώσεις.

Τυχαίως, ἀγαπητοί μου, περιοδεῶν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Κίνας, εἰς ἐκ τῶν γνωστῶν μου με ὠδήγησεν εἰς τὴν πτωχὴν καλύθην τοῦ σοφοῦ ἐκείνου ἀνδρός. Δὲν ἔλεγε πολλά. Ἐὰν ἠρωτᾶτο ἀπῆντα, με

τὸ ἰδιάζον ἐκεῖνο μειδίαμα ποῦ τὸν διέκρινεν, ὡς γνήσιον πνεῦμα τῆς Σοφίας.

— Ποῖος εἶναι, τὸν ἠρώτησα, ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς σου; Καὶ μοῦ ἀπήντησεν:

— Δὲν ἔχω οὐδένα σκοπὸν, πλὴν ἔὰν τὸ Μέγα Πνεῦμα καθώρισε σκοπὸν τινα δι' ἐμέ, τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζω.

— Ἄφου, τοῦ εἶπον, ἔχεις τὴν γνώμην, ὅτι οὐδένα σκοπὸν ἔχεις ἐν τῇ Γῆ, διατί ὑφίστασαι; Καὶ ἐκεῖνος μὲ ἤρεμον ὕφος μοῦ ἀπήντησε:

— Αὐτὸ καὶ ἐγὼ ἀκριθῶς ψάχνω καὶ ἐρευνῶ, διὰ νὰ δικαιολογήσω τὴν ὑπαρξίν μου.

— Ἐὰν ἔχῃς, τοῦ εἶπον, ἀνάγκην τινά, θὰ εὐρίσκωμαι εἰς τὸ πλευρόν σου.

— Εὐχαριστῶ, μοῦ ἀπήντησε. Τὰς ἀνάγκας τὰς ἔχουν πάντοτε ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους των, χωρὶς νὰ διευκολύνουν ποτὲ τὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν των. Ἡ ἰδική μου ἀνάγκη εἶναι νὰ φωτίσω, κατὰ τὰς δυνάμεις μου, αὐτοὺς ποῦ ἔχουν τὴν ἀνάγκην τοῦ Θεοῦ Φωτὸς. Οὕτω οἱ ὄλγιοι νὰ γίνουν Ἥλιοι, διὰ νὰ φωτίσουν μὲ τὴν σειράν των τὰ σκότη, ποῦ πυκνώνουν εἰς τὰς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων.

— Πολὺ λυποῦμαι, τοῦ εἶπον, καλέ μου ἄνθρωπε, ποῦ δὲν θέλεις νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς ἐκεῖ ὅπου παραμένω, διὰ νὰ ἀνταλλάξωμαι τὰς ἀπόψεις μας ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου.

— Μὴ ζητεῖς, μοῦ ἀπήντησε, νὰ ἐξετάσῃς τί εἶναι ὁ θάνατος, διότι δὲν θὰ εὔρης νόημα, ἐφ' ὅσον ζῆς ἐν τῇ Γῆ. Εἶναι προτιμότερον ἐν τῇ ζωῇ νὰ ἀναζητήσῃς τὰ κίνητρα αὐτῆς, διὰ νὰ ἀπολαύσῃς τὴν Γνώσιν τοῦ Πνεύματος, ποῦ δὲν γνωρίζεις, ἀλλὰ διαισθάνεσαι.

Ἄγαπητοί μου, πολλὰ ἐκ τῶν ρητῶν τοῦ σοφοῦ ἐκεῖνου ἀνδρὸς ἐσημείωσα, ὡς καὶ ἐλαχιστότατα ἐξ αὐτῶν σὰς ἔχω δώσει.

Ὁ Κιν - Σι - Μι παρέμεινεν ἄγνωστος ὡς σοφός, διότι δὲν ἠγάπα τὴν φήμην. Οἱ ἐλάχιστοι οἱ ὅποιοι τὸν ἐγνώρισαν, δὲν λησιμονοῦν τὴν καλωσύνην του καὶ τὰ ἔργα του. Ἀπὸ τὸ ὑπέρημά του ἔδιδεν εἰς πολλοὺς πτωχοὺς τῆς ἐποχῆς, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ οὐδεὶς ἐκ τῶν φίλων καὶ γνωστῶν.

Τυχαίως ἔμαθον τὰ ὅσα περιγράφω, ἀπὸ ἓνα ἀχώριστον φίλον τοῦ, μετὰ τὸν θάνατόν του μεγάλου αὐτοῦ τέκνου τῆς Κίνας, ὅστις ἐκέρδισε τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, χωρὶς ποτὲ νὰ γίνῃ γνωστός, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Χώραν του!

Σήμεραν ὁ Κιν - Σι - Μι κατέχει μεγάλην θέσιν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, πλησίον τῶν ἐξόχων Ἀρχηγῶν καὶ Διδασκάλων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Σᾶς τὸν παρουσιάζω:

ΚΙΝ - ΣΙ - ΜΙ: Ἀγαπητά μου τέκνα. Ἐν Ὄνόματι τοῦ Θεοῦ Φωτός, λάβετε καὶ ἀπὸ ἐμὲ τὸν μικρὸν καὶ ἄγνωστον ἐν τῇ Γῆ δοῦλον τοῦ ΘΕΟΥ, τὰς εὐλογίας μου.

Κιν - Σι - Μι

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ὅπως σᾶς ὑπεσχέθην, σᾶς τὸν παρουσίασα, διότι ἦτο ἀνάγκη νὰ σᾶς τὸν γνωρίσω, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε πόσα τοιαῦτα Πνεύματα κατέχοντα μεγάλας θέσεις εἰς τὸν Οὐρανόν, εἶναι ἄγνωστα ἐν τῇ Γῆ.

Κομφούκιος

21 - 4 - 1973

Ἡ ἐξέλιξις τῆς Ζωῆς

ΒΑΒΑΖΙ: Ἴσως, ἀγαπητοί μου, νὰ μὴ ἐφαντάσθητε διὰ ποῖον λόγον ἔρχομαι, διὰ νὰ διευκρινίσω κάτι ποὺ ἐνδιαφέρει τὴν γενικότητα. Σεῖς, μὲ τὰς Ἁγίας Γραφὰς καὶ πρὸ παντὸς μὲ τὸ μυθολογικὸν μέρος αὐτῆς, δὲν ἠδυνήθητε νὰ ἐρμηνεύσετε τοὺς θεῖους μύθους. Δηλαδή, τοὺς συμβολισμούς. Καὶ ἔπρεπε νὰ σᾶς φωτίσουν οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ αὐτό, λοιπόν, συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς μεγάλους ἀρχαιοτάτους Γκουρού, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔδωσαν ἀκριβῆ ἐρμηνείαν τῶν ὄσων ἔλεγον περὶ τῆς μετεμψυχώσεως. Ἡμεῖς, ὅμως, οἱ νεώτεροι ἀντελήφθημεν, οὐχὶ τὴν πλάνην των, ἀλλὰ τὸν συμβολισμόν των. Καὶ τώρα ἐξηγῶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ζωῆς κατ' ἄλλον τρόπον:

Ὁ ἄνθρωπος, ὡς Θεία Οὐσία, ἐμπεριέχει εἰς τὴν ὄντοτήτά του ὅλας τὰς διαθέσεις καὶ κλίσεις, ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν ζῶων. Εἶναι ἄρπαξ ὡς ὁ ἰέραξ, δειλὸς ὡς ὁ λαγός, αἰμοθόρος ὡς ἡ ὕαινα, μεγαλοπρεπὴς ὡς ὁ λέων, πονηρὸς ὡς ἡ ἀλώπηξ, κακὸς ὡς ὁ λύκος, ἰσχυρογνώμων ὡς ὁ ὄνος, καλὸς ὡς τὸ πρόβατον, ἀποδοτικὸς ὡς ἡ ἀγελάς, ἀφωσιωμένος ὡς ὁ κύων, ὑποκριτὴς ὡς ἡ γαλῆ κλπ. κλπ. Ἄρα, ἐμπεριέχει κάτι ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα, χωρὶς νὰ εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ζωικοῦ αὐτοῦ Βασιλείου.

Ἡ ὕλη τοῦ ἦτο πολὺ διάφορος ἀπὸ αὐτὴν τῶν ζώων. Εἶδ' ἄλλως, ἐὰν προήρχετο ἀπὸ τὸν πίθηκον, διατὶ σήμερον ὑπάρχουν πίθηκοι, καὶ τὸ ἐνδιάμεσον μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ πιθήκου ἐξηφανίσθη; Αὕτη εἶναι μίᾳ ἀνόητος θεωρία, ἀνθρώπου ποὺ δὲν ἐπίστευσε ποτὲ εἰς τὴν ἀνωτερότητα τοῦ δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ. Δὲν κατηγορῶ τὸν ἐρευνητὴν τοῦτον, διότι εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς ἐρεύνης του ἐπέτυχεν. Εἰς τὰ περισσότερα, ὅμως, ἀπέτυχεν.

Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι οἱ πρῶτοι Ἰνδοὶ Γκουρού δὲν ἔδωσαν ἐρμηνεῖαν τῶν ὄσων ὑπαινίσσοντο. Οἱ λοιποὶ λαοί, οἱ λαθόντες γνῶσιν τῶν θεμάτων τούτων, μετ' ἄλλων σπουδαιοτάτων θεμάτων τοῦ Θεοῦ, ἐπίστευσαν ὅτι ἦτο ὀρθὴ ἡ θεωρία, ἃς εἶπω, τῶν Γκουρού, ἐνῶ εἶναι συμβολικὴ.

Ἐκ τῆς θεωρίας ταύτης ἐνεπνεύσθη καὶ ὁ Πυθαγόρας, ὁ ὁποῖος κατὰ θάθος ἐγνώριζε τὸν συμβολισμόν, ἀλλὰ αἱ ἐρμηνεῖαι του ἀπωλέσθησαν. Καὶ ὅταν τὰ ὀλίγα περὶ Πυθαγόρου ἔφθασαν εἰς τὰ ὦτα τοῦ Πλάτωνος, ἐσκέφθη, ὅτι τοιοῦτοι μεγάλοι ἄνδρες, ἐφ' ὅσον εἶχον τὴν ἔμπνευσιν νὰ ὁμιλοῦν περὶ «μετεμψυχώσεως», εἶχον δίκαιον. Καὶ οὕτω, καλοπροαιρέτως, ἐπίστευσε καὶ ὁ Πλάτων εἰς τὴν μετεμψύχωσιν. Δυστυχῶς, ἀναφέρει εἰς τὰ ἔργα του, ὅτι ὁ Διδάσκαλός του Σωκράτης ὠμίλει περὶ τῆς ἐξελίξεως ταύτης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐνῶ ὁ Σωκράτης οὐδέποτε ἐξεφράσθη περὶ τοιαύτης ἐξελίξεως, τὴν ὁποῖαν ἠρνεῖτο νὰ παραδεχθῆ.

Πάντα ταῦτα λέγω, διὰ νὰ κατατοπισθῆτε, ὅτι οἱ συμβολισμοὶ δὲν εἶναι ἀλήθειαι, ἀλλὰ προβλήματα, τῶν ὁποίων τὴν λύσιν θὰ δώσετε σεῖς καὶ μόνον οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἔχετε θεῖαν φώτισιν. Μὴ, λοιπόν, πλανᾶσθε, ὅταν δὲν γνωρίζετε πῶς νὰ ἐξερευνησθε τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς ἐντὸς τῶν σκοτεινῶν λαθυρίθων τοῦ παρελθόντος.

Β α β α ζ ι

24-5-1973

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου πάσχει

ΜΩΨΣΗΣ: Ἀγαπητοί μου, ὅταν ὁ Κύριος ὠμίλησε κατὰ τῶν Φαρισαίων καὶ ὠνόμασεν αὐτοὺς ὑποκριτὰς κλπ., δὲν ἀνεφέρετο εἰς τὴν κλίσαν ἐκείνην τῶν Ἱερατείων τοῦ Ἑβραϊκοῦ Λαοῦ, ἀλλὰ εἰς ὅλας τὰς κλίσεις τῶν Ἱερατείων, ποὺ ὑπονομεύουσιν τὴν πίστιν τῶν

πιστῶν καὶ καταχρῶνται τὴν εὐπιστίαν των, εἰς θάρος τῆς συνειδήσεώς των καὶ τῶν θυλακίων των.

Ποῖος ποτὲ ἠρεύνησε διὰ νὰ διαπιστώσῃ πῶς ἐργάζονται καὶ μετὶ τί ἀπασχολοῦνται τὰ διάφορα Ἱερατεῖα τῶν διαφόρων Ἰαῶν; Ποῖος ποτὲ ἠσχολήθη μετὴν ὑπουργοῦν ἐργασίαν των, μετὸ τί πράττουν καὶ τὸ τί κερδίζουν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς; Ὡστε εἰς ὅλας τὰς Χώρας ὑπάρχουν Φαρισαῖοι. Τοῦτο τὸ γνωρίζετε κάλλιστα!

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου πάσχει, διότι δὲν εὐρέθησαν ἄνδρες ἱκανοὶ νὰ ὑποστηρίξουν αὐτήν, ἀλλὰ μετεχειρίσθησαν τὴν Ἐκκλησίαν ὡς μέσον κακῆς φωτίσεως καὶ παραπλανήσεως τῶν πιστῶν, εἰς ὄφελος κρυφίων συμφερόντων ὀλίγων ἀνηθικῶν ἀνδρῶν.

Ἔχετε το ὑπ' ὄψιν σας! Τὸ ψεῦδος καὶ αἱ κακαὶ πράξεις τιμωροῦνται ἀπὸ τὴν Θεῖαν Ἀρχήν. Καὶ θὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἔνοχοι Φαρισαῖοι τῆς νέας ἐποχῆς, οἱ ὅποιοι ἀπορροφοῦν καὶ τὴν ρανίδα ἀκόμῃ τῆς ζωῆς τοῦ κάθε πιστοῦ, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εὐημερίας των!

Ἴσως εἶπητε: Πῶς ὁ Μωϋσῆς, τὸ θρήσκευμα Ἰουδαϊκόν, νὰ καταφέρεται ἐναντίον τῶν Φαρισαίων, ἐνῶ αὐτοί, οἱ Φαρισαῖοι, ἔχουν αὐτὸν ὡς Ἀρχηγόν των;

Σφάλμα! Μέγα σφάλμα! Διὰ νὰ φθάσω ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκομαι, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ὑπέστην πολλὰ! Διήλθα πολλὰ στάδια καὶ τέλος κατάρθωσα νὰ λάβω τὸν τίτλον τοῦ «Μεγάλου Ρήτορος τοῦ Οὐρανοῦ», οὐχὶ διὰ νὰ ἐπαινῶ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ διὰ νὰ πατάσω αὐτό. Οὐχὶ διὰ νὰ βοηθῶ τὴν κακίαν καὶ τὸ μῖσος, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγάπης νὰ φέρω τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ πλησιέστερον πρὸς τὸν Ἀρχηγόν καὶ Ὁδηγόν Ἰησοῦν Χριστόν, Σωτῆρα τοῦ σώματος καὶ τῶν ψυχῶν. Ἐτάχθην μετὴν Δικαιοσύνης καὶ οὐχὶ τὴν Ἀδικίαν. Μετὴν εὐεργεσίαν καὶ οὐχὶ διὰ τῆς συκοφαντίας νὰ ἀπολαμβάνω τὰ ἀγαθὰ τῶν ἄλλων, ἔστω καὶ αὐτὰ ἐὰν εἶναι ἔννοια τῶν καλῶν πράξεων.

Δὲν ζητῶ ἐκδίκησιν. Ζητῶ κατανόησιν καὶ ὄδους πρὸς τὴν τοῦ Κυρίου Ὅδόν. Δὲν καταφρονῶ οὐδένα. Ἀρκεῖ νὰ ἀπολαμβάνουν ὅλοι τὸ λευκὸν καὶ ἄγνόν Φῶς, τὸ κατερχόμενον ἐξ Οὐρανοῦ.

Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, εὐρίσκομαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μεγάλων Ἀποφάσεων τοῦ Οὐρανοῦ. Διὰ τοῦτο ὀφείλω νὰ ὁμιλῶ ἐλεύθερα, πρὸς τὰ ἐλεύθερα πνεύματα καὶ νὰ κατακρίνω πᾶν ὅ,τι εἶναι σκοτεινόν, θάρβαρον καὶ καταστρεπτικόν. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εὐρίσκομαι εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν πλέον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μ ω σ ῆ ς

Πῶς αἱ Ἐντολαὶ τοῦ Μωϋσέως παρέμειναν ἡμιτελεῖς

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὅταν ὁ Ἄναρχος μετέδιδε τὰς Ἐντολάς Του εἰς τὸν Μωϋσῆν, ὡς μᾶς ἔχει γνωρίσει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ὁ Πονηρὸς, εἰς μίαν στιγμὴν ἀδυναμίας τοῦ Μωϋσέως, τὸν παρεπλάνησε μὲ τὴν φράσιν, ὅτι ἦτο ἡ ἑτέρα ὄψις τοῦ Θεοῦ!

Διὰ τῆς ἀνθρωπίνης λογικῆς δυσκολεύομαι νὰ πιστεύσω, ὅτι ὁ Πονηρὸς ἦτο δυνατὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Βούλησιν τοῦ Ἄναρχου, ὡς καὶ σήμερον δὲν δύναται οὗτος νὰ πράξῃ τοῦτο, εἰς τὴν ἐν τῇ Γῆ ἔδραν του.

Ὅθεν καταλήγω νὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ παρεμβολὴ τοῦ Πονηροῦ ἦτο Βούλησις τοῦ Ἄναρχου, ἵνα αἱ Ἐντολαὶ δοθοῦν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὄχι ἀτελεῖς, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν δύο Λόγων: Καλοῦ καὶ Κακοῦ.

Τοῦτο δὲ συμβολίζει τὰς συμπληγάδας πέτρας, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ διέλθῃ ἀλώθητος ὁ ἄνθρωπος, ἐκφεύγων κατὰ τὴν διαδρομὴν τῆς γηίνης ζωῆς του τῆς ἔλξεως καὶ ἀντέλξεως τῶν δύο Λόγων, ὥστε διὰ τῆς προσπαθείας ταύτης, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἰσοστάθμισιν τῆς ὀντότητός του.

Εὐσταθεῖ ἡ σκέψις αὐτή;

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφέ..., θιάζεσαι πολὺ, διὰ νὰ εἰσχωρήσῃς εἰς τὰ Μυστήρια τοῦ Κυρίου. Βιαζόμενος δέ, σκοντάπτεις ἀκόμα καὶ εἰς τὰς σκέψεις σου.

Ὁ Πονηρὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραπλανήσῃ τὸν Μωϋσῆν. Ὁ τελευταῖος οὗτος εἶχεν ἐννοήσῃ ποία ἦτο ἡ ἄλλη ὄψις τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἐλεύθερόν του πνεῦμα τὸν παρεπλάνησε, μὲ τὴν ἑλλειπῆ του λογικότητά. Ὁ Πονηρὸς δὲν τὸν ἠμπόδισε νὰ ἐνθυμηθῇ τὰς ὠλοκληρωμένας Ἐντολάς τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἠναγκάζετο ὁ Κύριος, διὰ τῆς φωτίσεως, νὰ δώσῃ ἀπ' εὐθείας τὰς Ἐντολάς Του πρὸς τὸν Μωϋσῆν. Σήμερον τὰς Βουλήσεις τοῦ Κυρίου τὰς λαμβάνετε ἐκ τῶν Μεγάλων Του Ἀστέρων.

Ἐὰν ὁ Μωϋσῆς δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ εἰς τὴν μνήμην του τὴν κάθε ὠλοκληρωμένην Ἐντολήν, τὸ σφάλμα δὲν ἦτο «θεληματικόν» τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ τοῦ Μωϋσέως. Διότι δὲν ἐφρόντισε νὰ χαράξῃ ἐγ-

καίρως και με ἀρτιότητα τὸν Θεῖον Λόγον, ἔχοντας εἰς τὴν μνήμην του και ἄλλας πολλὰς γηΐνας σκέψεις.

Ἐάν, ὅπως ἀντελήφθης, ἦτο θέλησις τοῦ Κυρίου νὰ γίνῃ ὅ,τι ἔγινε, τότε δὲν θὰ ἐτιμωρῆτο εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὁ Μωϋσῆς. Βεβαίως ὁ Πονηρὸς διηκόλυε τὴν διάθεσιν τοῦ Μωϋσέως εἰς τὸ ἔργον του. Ἐπταίσειν ὁ Μωϋσῆς. Ὁ Πονηρὸς, ἀπλῶς, τοῦ συσκότισε τὴν σκέψιν του, ὅταν δὲν εὐρίσκετο ἐν Ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τοῦ Κυρίου. Ποῖος σοῦ εἶπεν, ὅτι τὸ Νῆμα τῆς συνδέσεως Κυρίου και Μωϋσέως ἦτο καθηγιασμένον; Διατί ὁ Ἰησοῦς δὲν ἠπατήθη ἀπὸ τὸν Πονηρὸν; Διότι δὲν τὸν εἴλκυεν ἡ ὕλη, ὅσον τὸ Θεῖον. Ὁ Μωϋσῆς, παρὰ τὸ Θεῖον του ἔργον, ἀπησχολεῖτο πολὺ μετὰ τὴν ὕλην, ὡς ἀπαραίτητον ἀνάγκην τῆς ἐπιβιώσεως τῶν ἀνθρωπίνων ὄντοτήτων.

Αἱ Ἐντολαί, λοιπόν, δὲν μετεδόθησαν ἀτελεῖς. Ἀτελῶς ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως. Ἐάν οὗτος ἐπέμενε νὰ ἐπαναληφθοῦν, θὰ τοῦ ἐγένετο ἡ χάρις. Ἄλλ' ἐπροτίμησε νὰ συντομεύσῃ τὴν λάξευσιν, ἵνα μὴ ἀπασχοληθῇ περισσότερον μετὰ ὑπερβολικὴν κόπωσιν!

Ἡ ἀντίληψίς σου, ὅτι ὁ ἀνθρωπος διέρχεται τὰς Συμπληγάδας, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἰσοστάθμισιν, εἶναι ὀρθή. Ὁχι, ὅμως, και εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν. Δὲν εἶχεν ἀνάγκην ὁ Κύριος, διὰ μέσου τοῦ Πονηροῦ, νὰ δοθοῦν ἡμιτελεῖς αἱ Ἐντολαί Του. Ὁ Μωϋσῆς, κατὰ ἕνα τρόπον, ἀδρανῆς εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, παρημποδίσε τὴν Θεῖαν Οἰκονομίαν, ὥστε νὰ ἀναγκασθῇ ὁ Κύριος νὰ ἀποστείλῃ τὸν Υἱόν Του Ἰησοῦν, ἵνα συμπληρώσῃ τὰ κενὰ τῶν Ἐντολῶν του!

Σήμερον, οἱ Οὐράνιοι Ἀστέρες τοῦ Ἀνάρχου ἀνέλαθον νὰ σᾶς μεταδώσουν ὠλοκληρωμένας τὰς ἐννοίας τῶν Ἐντολῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ βασιουθῇ ὁλόκληρος ἡ Νομοθεσία τοῦ Ἀνθρωπίνου γένους.

Φ α ρ ἄ χ

8 - 11 - 1973

Τὸ βάθος τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας

ΟΒΙΔΙΟΣ: Πιστεύω, ἀγαπητοί μου, νὰ γνωρίζετε ποῖος ἤμουν και τί ἀπέδωσα εἰς τὰ Γράμματα, μετὰ τὴν μελέτην τῶν ἔργων μου.

Μεταξὺ ποιήσεως και πεζοῦ λόγου, ἔχα γράφει ἀρκετά. Ἄλλως τε ἕνα μεγάλο μέρος τῆς μορφώσεώς μου, τὸ ὀφείλω εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα. Τὸ ἔργον μου «Μεταμορφώσεις» δὲν εἶναι ἄλλο τι, παρὰ μία συγχώνευσις τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας. Πολλὰ κεί-

μενα, τὰ ὁποῖα σεῖς δὲν γνωρίζετε, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας, κατώρθωσα νὰ μάθω αὐτὰ καὶ νὰ τὰ περιλάβω εἰς τὸ ἔργον μου.

Παρ' ὅσα ἐγράφησαν καὶ ἐσυζητήθησαν ἐπὶ τῆς Μυθολογίας, οὐδεὶς ἀντελήφθη τὸν σκοπὸν τοῦ ἀρχαίου πνεύματος! Ἐμὲ εἰδικῶς δὲν μὲ ἐνδιαφέρει, ἂν τὰ Θεϊκὰ ὄντα ἦσαν ἢ δὲν ἦσαν ὑπαρκτά. Τὸ σπουδαιότερον πάντων εἶναι τὸ τί ἐκρύπτετο εἰς τὰς εἰκόνας τῆς Μυθολογίας. Τὴν πραγματικὴν φιλοσοφίαν, ἐκεῖ θὰ εὔρετε, ὑπὸ διαφόρων μορφῶν καὶ μὲ ὑπαινιγμούς, ποῦ δὲν ἦτο εὐκόλον, εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, οἱ μεγάλοι Ποιηταὶ τῆς Ἑλλάδος νὰ περιγράψουν κατ' ἄλλον τρόπον. Εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς τόσοι σχολιασταὶ καὶ τόσοι σοφοί, πρὸ παντὸς ξένοι, νὰ μὴ δυνηθῶν νὰ διεισδύσουν εἰς τὸ βάθος τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας. Καὶ τί δὲν κρύπτει!

Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν μου ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν πατρίδα μου, ἔλεγον καθ' ἑαυτὸν: «Εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι σοφοί, ποῦ νὰ μὴ ἀντελήφθησαν τὸν θησαυρὸν τῆς Μυθολογίας;». Καὶ ὁμοῦ! Οὐδεὶς μέχρι σήμερον εὗρέθη! Βεβαίως, ἐξ Οὐρανοῦ εἰσχωρῶ βαθύτερον εἰς τὰ νοήματα τῆς ὠραιότητος Ἑλληνικῆς Μυθολογίας, καὶ ἐξ αὐτῆς δύναμαι νὰ ἀντλήσω ὑπέροχα σημεῖα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν σήμερον νὰ σᾶς ἐξηγήσω. Εἰπέτε πῶς τὸ Ἔργον τοῦτο εἶναι εἰς Ὁκεανός, τοῦ ὁποίου τὰ βάθη σᾶς εἶναι ἄγνωστα. Καὶ ὁμοῦ! Διασχίζοντας τὸν Ὁκεανόν, μὲ ἡρεμὸν τὴν θάλασσαν, ἀπολαμβάνετε αὐτὴν ἐπιφανειακῶς. Τὸ βάθος τῆς σᾶς τρομάζει, διότι σᾶς εἶναι ἄγνωστον καὶ δὲν γνωρίζετε τί ἐμπεριέχει. Ἀντιθέτως ἡ Μυθολογία ἔχει ἐπιφάνειαν ὡς τοῦ ἡρέμου Ὁκεανοῦ καὶ βάθος ἀνυπέβλητον εἰς κάλλος καὶ γνώσεις ἀγνώστους!

Κάποτε θὰ ἐπανέλθω, διὰ νὰ σᾶς δώσω περισσοτέρας ἐξηγήσεις, ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ τούτου εἴδους ποιήματος καὶ πεζοῦ λόγου, διὰ νὰ ἐννοήσετε διατὶ συνέγραψα τὰς «Μεταμορφώσεις» μου.

ἽΘΙΣΙΟΣ

26 - 12 - 1973

Ἐπίδρασις τῆς μέλαινας φωτίσεως ἐπὶ τῶν διανοουμένων

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ: Τὴν 25ην Δεκεμβρίου 1973, ὁ Γερμανικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Κολωνίας «Ντῶϋτσε Βέλλε», κατὰ τὴν συνήθη ἐκπομπὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μετέδωσε κριτικὴν Ἑλ-

ληνος διανοουμένου ἐπὶ κυκλοφορήσαντος εἰς Γερμανίαν θιβλίου Γερμανοῦ συγγραφέως, ἀναφερομένου εἰς τὸ θέμα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς ἀμφισβητεῖ. Μὲ τὴν γνώμη αὐτὴν ἐτάχθη καὶ ὁ Ἕλλην παρουσιαστής.

Ἡ κατωτέρω Ἐπικοινωνία ἐδόθη χωρὶς νὰ υποβληθῆ σχετικὸν ἐρώτημα πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἀγαπητοί μου, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι εἰς τὴν ἐν τῇ Γῆ ζῶν μου, ἡσυχολήθην μὲ ἐν εἶδος φιλοσοφικοῦ δογματισμοῦ. Καὶ ὅμως, εἰς τὰς πράξεις μου ἀπέδειξα, ὅτι εὕρισκόμεν εἰς τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν πολὺ ἀργότερον ὑπέδειξεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Εἰς τὴν Γῆν, ἦτο δυσκολώτατον, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, αἱ διάφοροι παλαιαὶ θρησκείαι τῶν λαῶν νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ μοναδικὴν Θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ, διὰ πολλοὺς λόγους. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, γνωρίσατέ το καλῶς, ὅτι Μία Ἀρχὴ ὑφίσταται, δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, μὲ Κυβερνήτην τῶν τῶν Χριστόν, εἴτε τὸ πιστεύουν μερικοί, εἴτε ὄχι, ἐκ τῶν ἀτιθάσων πνευμάτων τῆς Γῆς σας, οἵτινες ματαιοπονοῦν, συζητοῦντες τὴν ὑπαρξιν ἢ μὴ ὑπαρξιν τοῦ Μοναδικοῦ Ὑψηλοῦ Ἀρχοντος τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου.

Ἐὰν ὁ Ἄναρχος ἔδωκε προτεραιότητα εἰς τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, τοῦτο τὸ ἔπραξε, διότι ὁ Λαὸς οὗτος διήνοιξε τὴν Ὅδον τοῦ Σωτῆρος καὶ πρῶτος ἡσπάσθη, κατὰ τὴν λευκὴν κρίσιν του, τὸν Χριστιανισμὸν καὶ μετέδωκεν αὐτὸν εἰς τὰ πέρατα τοῦ Κόσμου!

Εἶναι, λοιπόν, αἰσχος μέγα, ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, ἢ Ἑλληνικὴ ἐκπομπὴ τῆς Γερμανίας, διὰ τοῦ στόματος Ἑλλήνος διανοουμένου, νὰ ἀναλύη ἔργον Γερμανοῦ συγγραφέως (παγιδευμένου εἰς τὰς παγίδας τοῦ Σιωνισμοῦ), νὰ ἀμφιβάλλῃ διὰ τὴν ὑπαρξιν Ἐκείνου, Ὅστις ἐβυσιάσθη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς ἁμαρτίας! Τὸ βῆρος, ὅμως, τῆς ἀσχημίας ταύτης βαρύνει τὸν Ἕλληνα παραπλανημένον καὶ ἄφρονα διανοούμενον ἐκφωνητήν, εἰς τὸν ὁποῖον, εἰς οὐδὲν τοῦ ἐχρησίμωσεν ἡ γῆϊνη γνώσις του, ἥτις διεστρέβλωσε τὸ πνεῦμα του, πρὸς θλάθην πρῶτον τοῦ ἑαυτοῦ του.

Παραδέχομαι, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐνεφανίσθη εἰς τὸν Κόσμον σας ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ ὡς Θεός, διότι εἰς τὰ ἀπλά καὶ τὰ ἀγνά ὑφίσταται τὸ Μεγαλεῖον τῆς Θεότητος. Ἐπανακάμψας ὁ Χριστὸς

εις τοὺς Οὐρανοὺς, ἀνέλαβε τὰ Σκῆπτρα τῆς Παντοδυναμίου Ἐξουσίας Του, ὡς Θεὸς - Υἱὸς τοῦ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς Πατρὸς Του.

Πάντα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐξηγήσουν οἱ τυφλοὶ τῷ πνεύματι, παρὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην γνῶσιν των, ἥτις θὰ τοὺς εἶναι ἀχρηστος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, διότι ἔχουν καθυστέρησιν ψυχικῆς μορφώσεως. Ἀποδείξεις ὑπάρχουν πολλαὶ ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Χριστοῦ, τὰς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἀποθλακωθέντες, ἐξ αἰτίας τῆς συμφορήσεως τῶν πνευματικῶν των γηϊνῶν καὶ μόνον γνώσεων. Ὁ Ἰησοῦς ἐνεφανίσθη εἰς τὸν λαὸν τῆς Χώρας του τρία ἔτη πρὸ τοῦ Σταυρικοῦ Του Θανάτου, καὶ ἦτο φυσικὸν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, νὰ μὴ εἶναι γνωστὸς εἰς πάντας, διότι ἐπεδίωκε τὴν ἀφάνειαν καὶ οὐχὶ τὴν κοῦφον φήμην, ὡς ὁ Γερμανὸς συγγραφεὺς!

Εἶναι λυπηρὸν, πῶς Ἕλλην διανοούμενος καὶ δῆθεν μελετητὴς σπουδαίων συγγραμμάτων, νὰ παλινδρομήσῃ Ἡμέραν Ἑορτῆς καὶ νὰ λέγῃ τὰ ὅσα ἢ κακὴ φύσις του τοῦ ἐνέπνευσεν, διὰ νὰ καταστρέψῃ τὴν ὠραιότεραν Ἱστορίαν τοῦ Σωτῆρος, ἐνταχθεὶς εἰς τὰς διδασκαλίαις τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων!

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ Πλάτων, θὰ ἠδύνατο ποτὲ νὰ φαντασθῇ τις τὴν σοφίαν τοῦ Σωκράτους; Μήπως καὶ ὁ Σωκράτης ἦτο ἀνύπαρκτος, κατὰ τὴν νοσηρὰν φαντασίαν τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως;

Τὸ δύστροπον καὶ κακόβουλον Πνεῦμα, ποῦ πλανᾶται ἐν τῇ φύσει ὡς Πονηρὸν, εἶναι πανέξυπνον καὶ ἐπιδέξιον εἰς τὰς φράσεις του, διὰ νὰ σᾶς ὑποτάξῃ καὶ σᾶς πείσῃ περὶ τοῦ ψεύδους, παρουσιάζοντας αὐτὸ μὲ τὸ ἔνδυμα τῆς ἀληθείας! Ἀπογυμνώσατέ το, διὰ νὰ πεισθῆτε περὶ τῆς πλάνης σας.

Δὲν ἀναφέρω πολλὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μὴ ἐπαναλάβω τὰ αὐτά, ποῦ μὲ τόσας λεπτομερείαις καὶ ἀγάπην σᾶς μετέδωκεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ἵνα εὐρύνετε τὰς θείας γνώσεις σας καὶ εὑρετε τὴν ὁδὸν τοῦ Φωτὸς καὶ οὐχὶ τοῦ σκότους, ποῦ ἀκολουθεῖτε διὰ τυμπανοκρουσιῶν καὶ ἱκανοποιήσεώς σας. Σκοπεύσατε τὸν στόχον τοῦ Κακοῦ, διὰ νὰ ἐπιτύχετε τὴν νίκην! Ἐπίσης, μὴ παραπλανᾶσθε ἀπὸ τοὺς ψυχικῶς ἀμαθεῖς Κληρικοὺς καὶ Θεολόγους, οἵτινες ἀπώλεσαν τὸν γνώμονα τῆς Ζωῆς καὶ τὸν ἱερὸν σκοπὸν τοῦ Χρέους τῶν. Ὁ Ἰησοῦς ὑπῆρξεν, ὑπάρχει, καὶ θὰ ὑπάρχη, παρ' ὅσα διαδίδουν οἱ Δαίμονες τοῦ Κακοῦ, διὰ νὰ συσκοτίσουν τὸ πνεῦμα καὶ σᾶς ἔλξουν πρὸς τὴν ἀπιστίαν!

Κοιμώσιος

Προφητεΐαι μέλλουσαι, ἀλλὰ λανθασμέναι εἰς τὴν ἔρμηνειαν των

ΦΑΡΑΧ: Ἀπὸ τὴν παμπαλαίαν ἐποχὴν, ἀγαπητοί μου, ὑπῆρχον Προφητῆται εἰς διαφόρους Χώρας. Ἡμεῖς ἄς λάθωμεν ὑπ' ὄψιν μας τοὺς ἀνεγνωρισμένους ὡς τοιοῦτους, ὡς τοὺς περιγράφει ἡ Ἁγία Βίβλος.

Πολλαὶ προφητεΐαι τῶν μεγάλων αὐτῶν Προφητῶν ἐπηλήθευσαν κατὰ ἓνα ἑβδομήκοντα τοῖς ἑκατὸν (70%). Ἄλλαι πάλιν προφητεΐαι δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, λόγῳ κακῆς ἔρμηνείας τῶν ἐννοιῶν. Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν διατί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι προφητεύουν, ἔχουν τὴν δύναμιν διὰ τῶν ὄραμάτων των ἢ ὀνείρων ἢ ἀκόμη καὶ ἐμπνευσεῶς των, νὰ δύνανται νὰ δίδουν εἰκόνας διὰ τὸ ἐγγυὸς ἢ διὰ τὸ ἀπώτερον μέλλον. Ὁ λόγος τῆς προφητείας ἔχει ἄλλον σκοπὸν, τὸν ὁποῖον οἱ Προφητῆται δὲν γνωρίζουν, ἀλλ' οὔτε καὶ σεῖς γνωρίζετε.

Εἶναι καὶ τοῦτο ἓνα μέσον, διὰ νὰ ἀφυπνισθοῦν πολλοὶ ἐκ τῶν ἐγωϊστῶν καὶ ἀνοίξουν τοὺς ὀφθαλμούς των, ὅταν πραγματοποιηθῆται μία προφητεία καὶ πεισθοῦν, ὅτι ὑπάρχει Ἡνέργεια Θείας Δυνάμεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπιστήμη εἶναι πολὺ μικρὰ νὰ ἔρμηνεύσῃ τὸ Θεῖον, ὡς εἰς μαθητῆς νὰ ἤθελε νὰ διδάξῃ εἰς τὸν Καθηγητὴν τὴν εἰδικότητα ποῦ αὐτὸς κατέχει. Ὁ θανάσιμος ἐγωϊσμός παρεμποδίζει τοὺς ὑπεροπτικούς νόας νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ μέγεθος τῆς Ἀοράτου Θείας Δυνάμεως.

Κατόπιν τῶν ὄσων ἀνέφερον ἐν ὀλίγοις, καταλήγω εἰς τὰς προφητείας τῆς ἀδελφῆς Ἰωάννας Ντίξον.

Μὴ σὰς τρομοκρατοῦν! Διότι οὐδὲν ἐξ ὄσων εἶπε θὰ πραγματοποιηθῆ εἰς τὸ μέλλον, πλην ἐλαχίστων, τὰ ὁποῖα ἤδη γνωρίζετε ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Βεβαίως, θὰ συμβοῦν πολλὰ καὶ μεγάλα ἀλλαγὰ εἰς τὸν Κόσμον σας. Τοῦτο σὰς τὸ ἐτονίσασαμε πλειστάκις. Διὰ νὰ σὰς ἔρμηνεύσω τὴν ἀλήθειαν κατὰ ἓνα τρόπον κατανοητόν, σὰς λέγω τοῦτο: Ἐὰν ὁ κόσμος δὲν ἀφυπνισθῆ καὶ λάθῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα τοῦ ἐναντίον τοῦ Κακοῦ Δαίμονος (Διεθνoῦς Σιωνισμοῦ), τότε θὰ ἐπέλθῃ μεγάλη καταστροφή εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα. Διότι σκοπὸς τῆς Σιών εἶναι, τὸ ἔτος 2000 νὰ ἐξουσιάσῃ ὀλόκληρον τὸν κόσμον, ὡς ὁ Περιοῖσις Ἰακὼς τοῦ Κυρίου! Τοῦτο δὲν θὰ γίνῃ! Διότι οἱ Σιωνισταὶ

ἀνήκουν εἰς τὴν Ἀντίθετον Παράταξιν τοῦ Κυρίου. Καὶ ὅστις θέλει νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἔναντι τῶν Δυνάμεων τοῦ Οὐρανοῦ, ἄς σκεφθῇ ὀλίγον τί τὸν ἀναμένει!

Ὅσον διὰ τὸ παιδίον, ποῦ ἀνέφερεν, ὅτι ἤδη ἐγεννήθη τὸ 1962, ἐὰν ἡ πρόρρησις αὕτη ἔχει ὀρθότητα τινά, ἔπρεπε νὰ τὸ προσδιορίσῃ. Ἄλλὰ κατ' ἀντανάκλασιν ἀοράτων εἰκόνων, δὲν ἠδυνήθη ἡ προφήτις νὰ σᾶς μεταδώσῃ τὰς ἀληθεῖς εἰκόνας. Ἐν περιπτώσει καὶ ὁ Σιωνισμὸς παταχθῆ, ἐτοιμάζουσι οἱ αὐτοὶ Δαίμονες νεαρόν, μὲ κλίσιν πρὸς τὸν Χριστιανισμόν, διὰ νὰ ἐλκύσῃ πάντας εἰς ἓν θρήσκευμα, ποῦ θὰ φαίνεται μὲν Χριστιανικόν, ἀλλὰ θὰ ὑποκρύπτῃ εἰς τὸ θάθος τὸν πραγματικὸν μηχανισμόν τοῦ Σιωνισμοῦ, ὥστε νὰ ἐμπαίξουν καὶ πάλιν τοὺς πάντας!

Πῶς, λοιπόν, ἡ Μάντις αὕτη ἐρμηνεύει γεγονότα, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ συμβοῦν, χωρὶς νὰ προσδιορίζῃ διὰ ποῖον σκοπὸν καὶ ποῦ κλίνουν; Ὅσον διὰ τὰς ἄλλας αὐτῆς προρρήσεις, φόνους καὶ θανάτους, εἰς τί ἐχρησίμευσαν, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ σώσῃ αὐτοὺς οἱ ὅποιοι ἐκινδύνεον, προφασίζομένη ὅτι δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ τοὺς ἀνακληθέντας, διότι δὲν ἐπίστευον εἰς τὰς προφητείας; Ποῦ τὴν εἶχε τὴν πειθῶ τῆς εἰς τὸν λόγον, ὅταν διεφημίζετο ὡς Προφήτις καὶ αἱ προρρήσεις τῆς ἐπληθήθειον; Τόσον ἀνόητος εἶναι ὁ κόσμος σας, ὥστε νὰ πιστεῦθῃ εὐκόλως εἰς τὰς προρρήσεις αἱ ὁποῖαι δὲν προέρχονται ἐκ τοῦ Θεοῦ Φωτός, ἀλλ' ἐκ τῆς Σκοτεινῆς καὶ ἀδυσωπῆτου ἐνεργείας τοῦ Κακοῦ;

Δὲν κατηγορῶ τὴν προφήτιδα. Διότι δυνάμεις τοιαύτας δὲν ἔχει μόνον τὸ Ἄλευκόν Φῶς, ἀλλὰ καὶ τὸ Μέλαν! Καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο, τὸ Μέλαν, δὲν ἐπικάθεται ἐπὶ ὄντοτήτων γνωστῶν διὰ τὴν συμπεριφορὰν των ὡς κακῆς πίστεως, ἀλλὰ προτιμᾷ (τὸ Μέλαν φῶς) ἐκεῖνας τὰς ὀντότητας ποῦ κλίνουν πρὸς τὸν Χριστιανισμόν.

Προσέξατε, λοιπόν, καὶ λάβετε τὰ μέτρα σας ἀπὸ σήμερον, ἵνα μὴ εὐρεθῆτε πρὸ τοῦ ἀδιεξόδου καὶ σᾶς κυβερνήσῃ ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος, μὲ τὴν κρυφὴν ὀνομασίαν «Μπαφομέτ». Ἄλλοιμονόν σας τότε! Θὰ εἴσθε ὄλοι ὑποτακτικοὶ εἰς τὰς βουλήσεις αὐτοῦ, ἐνεργοῦντες ἐναντίον τῆς Θεῖας Οἰκονομίας. Καὶ ἂν τὸ τοιοῦτον συνέβαινε, θὰ ἐπῆρχετο τελεία καταστροφή τοῦ Κόσμου σας. Διὰ νὰ μὴ γίνῃ, ἐπεμβαίνει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος καὶ σᾶς προειδοποιεῖ ἐγκαίρως, διὰ νὰ ἀφυπνισθῆτε ἀπὸ τὸ γήϊνον Σκότος, πρὸς τὸ Φῶς τῆς Ὑψηλῆς Ἐπεμβάσεως τοῦ Οὐρανοῦ, ποῦ ὀνομάζεται Θεῖον!

Φ α ρ ἄ χ

ἘΞ Ἀνατολῶν τὸ Φῶς

ΦΑΡΑΧ: Ὅταν λέγωμεν: «ἘΞ Ἀνατολῶν τὸ Φῶς», ἄραγε νὰ σημαίη τὸν Ἥλιον, ὅστις πράγματι ἐξ ἀνατολῶν ἀνατέλλει;

Ὅχι, ἀδελφοί μου. Διότι δὲν ἀναφερόμεθα εἰς τὸν ὕλικόν Ἥλιον, ὅστις σᾶς δίδει τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν, ἀλλὰ εἰς ἕνα ἄλλον Ἥλιον Πνευματικόν, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐξ Ἀνατολῶν ἀνέτειλε, διὰ νὰ καθοδηγήσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος εἰς τὴν τροχίαν τοῦ προορισμοῦ του.

ἘΞ Ἀνατολῶν, λοιπόν, ἐνεφανίσθησαν ὄλοι οἱ Μεγάλοι Μύσται καὶ ἐδίδαξαν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Λόγου των, τὰ ἱερά καὶ ἀπαράβατα καθήκοντα τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ μόνον θὰ ἀποτραπῆ ἡ στρεβλὴ πορεία τοῦ πνεύματός των, πρὸς θλάσθην αὐτῆς ταύτης τῆς ὄντοτητός των.

Κερδίσατε ἐν τῇ Γῆ τὴν Ἐπουράνιον ζωὴν, ἵνα μὴ ἐπανέλθετε ἄπρακτοι καὶ πάλιν εἰς τὸν ὕλικόν Κόσμον, ὡς ἀπορριπτέοι εἰς ἅπαντα τὰ ἤδη διδαχθέντα Μαθήματα, ἐπὶ τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Θεάτου!

Παρ' ὅτι οἱ Μεγάλοι Μύσται τῆς Ἀνατολῆς, ὡς εἰς Ἥλιος μὲ ποικίλας ἀκτῖνας, ἐφώτισαν καὶ φωτίζουν τὸν Κόσμον τῆς Γνώσεως, οἱ διάφοροι λαοὶ των, καίτοι εἶχον σχετικὴν τεχνικὴν πρόοδον, ἐν τούτοις, παρέμεινον ἐντὸς τοῦ σκότους τῆς ἀμαθείας των. Ἐλησμόνησαν, ὅτι οἱ ἐπὶ κεφαλῆς των ἐνέκυψαν ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ των κόσμου, ὅπου εὔρον τὸ κατάλληλον ἔδαφος πρὸς σποράν τοῦ Θείου Λόγου, διὰ νὰ κερδίσουν ὅ,τι δὲν ἠδυνήθησαν διὰ τοῦ ὕλικου πλοῦτου νὰ ἀποκτήσουν.

Ὅσοι ἀδελφοὶ ἀπεκτήσατε ἀγαθὰ, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ματαιοδοξίας σας, ἐδῶ, εἰς τὴν Γῆν, θὰ ἐγκαταλείψετε τὰ πάντα, διότι δὲν σᾶς ἀνήκουν. Ὅλα τὰ ἀντικείμενα (παραδεχθεῖτε το) εἶναι ἀπατηλά. Αἱ καλαὶ σας πράξεις, μόνον, εἶναι ἀξίαι καταχωρημέναι ὡς Καταθέσεις σας εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Δημιουργοῦ.

Ὅλοι οἱ Μύσται, κατὰ δύναμιν, ἐπραξαν τὸ ἱερόν των καθήκον, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπολογίσουν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶναι πλασμένος μόνον ἀπὸ πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὕλην, ὥστε τὰ ἔργα του νὰ μὴ ἀποτελοῦνται μόνον ἀπὸ ὕλικὰς ἀπολαύσεις, ἀλλὰ καὶ ἠθικὰς ἱκανοποιήσεις. Τοῦτο δὲ συμβαίνει μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου ἐν τῇ

πράξει. Αὐτὴν καὶ μόνον τὴν δικαίαν ἀρχὴν, μόνον ὁ Κύριος ἐκήρυξεν, ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος μὲ θεϊὰν ἔμπνευσιν, διότι ἦτο Ἄπεσταλμένος τοῦ Πατρὸς Του. Καὶ λέγει ὁ Κύριος: «Ἐὰν ἔχῃς δύο χιτῶνας, δός τὸν ἓνα εἰς τὸν ἔχοντα ἀνάγκην αὐτοῦ».

Ὅλοι, λοιπόν, οἱ Μύσται τῶν Ἀνατολικῶν Χωρῶν, δὲν κατάρθωσαν νὰ προωθήσουν τοὺς λαοὺς των εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον πολιτισμοῦ, ἐγκαταλείψαντες αὐτοὺς εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας των! Ἀντιθέτως, ὁ Χριστιανισμὸς ἀνέδειξε τὸν Δυτικὸν πολιτισμὸν ὡς ἀνθρωπιστικόν. Ἐὰν ἐντὸς αὐτοῦ εὐρέθησαν καὶ ὄφεις διὰ νὰ τὸν πολεμήσουν, εἶναι ἄλλο κεφάλαιον. Τὴν πρόοδον τῶν Χριστιανικῶν λαῶν ἐμμήθησαν, κατ' ἄλλον τρόπον, καὶ ἄλλοι λαοί.

Σήμερον, ὁ Χριστιανισμὸς κατέχει τὴν θέσιν, ἣν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ; Δυστυχῶς, ἡ Διδασχὴ του παρέμεινε κατ' ὄνομα Χριστιανικὴ, λόγῳ τῆς κακῆς ἐφαρμογῆς του ἐκ τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Σωτῆρος, οἵτινες εἶναι οἱ πραγματικοὶ αὐτουργοὶ τῆς καταπτώσεως τῆς Θρησκείας.

Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ὑπόκειται εἰς μεταρρυθμίσεις, ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦ ὀπισθοδρομικοῦ Κλήρου, ὅστις ἄλλα διδάσκει καὶ ἄλλα πράττει! Τὰς ὥρας θείας ἐμπνεύσεις τοῦ Θεοῦ ἐλησμόνησε καὶ προσχωρεῖ εἰς τὸν ἀθεϊσμόν, παρακινούμενος ἀπὸ τοὺς ὄφεις πράκτορας τοῦ Πονηροῦ. Οὕτω τὰ Δόγματα, ἐν τῇ συγχύσει των, ἀποφεύγουν τὴν ἐνότητα δὲν ἔχουν κατανοήσει τὸ ἱερὸν χρέος των καὶ παρερμήνευσαν τὴν ἔννοιαν τῆς Ἀγάπης.

Ἐὰν ὁ Χριστιανισμὸς κατελάμβανε ἄμεσα ὀλόκληρον τὸν Κόσμον, χωρὶς νὰ διέλθῃ ἐκ τῆς ἀναγκαίας δοκιμασίας τῶν πιστῶν, οὐδέποτε οἱ τελευταῖοι θὰ ἀπέκτων καθαρὰν συνείδησιν, ἀπηλλαγμένην τῆς πονηρᾶς φύσεως, καὶ οὕτω θὰ παρέμενον στάσιμοι εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ προορισμοῦ των. Ὁ Πονηρὸς ἐδέσμευσε τὸν κόσμον τῆς ἀσυνειδησίας, οὐχὶ τῆς ἀγνοίας, ἀλλὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ γηϊνοῦ πνεύματος, οἵτινες ἀπὸ ὑπερ - ἐγωισμὸν ἀπαρνοῦνται τὴν θεϊὰν Γνώσιν καὶ ὀδηγοῦνται μὲ ρυθμὸν γοργόν, παρασύροντες τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὸ ἀδιέξοδον.

Ἐφθασεν ἡ στιγμή, πού τὸ Θεῖον Φῶς ἐπεμβαίνει εἰς τὰς ἀνομίας τοῦ Κόσμου σας, διὰ νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὸν ὀρμητικὸν χείμαρρον τῆς γηίνης γνώσεως, ὅστις ὑποῦλως ὑπονομεύει τὴν εἰρήνην τοῦ Κόσμου καὶ πρέπει νὰ σταματήσει, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἰσοστάθμισις Καλοῦ καὶ Κακοῦ, ὥστε ὁ ἐσώτερός σας κόσμος ἐξ ἀνάγκης νὰ εὕρῃ, διὰ μέσου τῆς ἐρεῦνης τὴν ἐσωτερικὴν του ἀρμονίαν καὶ ἀνα-

γνωρίση, ἐπὶ τέλους, ὅτι ὁ Θεός, ποῦ ἤθελε νὰ πλησιάσῃ, δὲν εἶναι ὁρατός, ἀλλὰ αἰσθητός ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἐν τῇ ἀναγνωρίσει αὐτῆς τῆς ἀληθείας, νὰ ζητήσῃ ἐξ Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν Βοήθειάν Του, ἐφ' ὅσον πεισθῇ ὅτι Τὸν ἀνεκάλυψεν.

Φ α ρ ά χ

3 - 3 - 1974

Περὶ προφητῶν καὶ μάγων

ΦΑΡΑΧ: Σήμερον θὰ ὁμιλήσω περὶ προφητῶν, μάγων καὶ διαφόρων ἄλλων ἀνθρωπίνων ὄντων, οἵτινες ἐπλημμύρισαν τὰς κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν λέγουν τὴν σχετικὴν ἀλήθειαν καὶ ἄλλοι ψεύδονται ἀσυστόλως. Καὶ ἰδοῦ, εἰς κυκεῶν γνωμῶν, προθλέψων καὶ ἀποφάσεων. Διατί πάντα ταῦτα; Διότι, ὅταν ἡ ἀνθρωπότης θαδίζει πρὸς τὸ χάος καὶ δὲν γνωρίζει πῶς νὰ προφυλαχθῇ, στρέφει τὰ βλέμματά της πρὸς τοὺς μάγους, τοὺς προφήτας καὶ λοιπούς, διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν θλακείαν της! Οὕτω, οἱ διάφοροι οὗτοι ἐπεκράτησαν εἰς τὰς κοινωνίας, ὡς παράσιτα, καὶ ὅλοι ἀναμένουν κάτι τὸ νέον, ὥστε ἡ ἐλπίς νὰ συγκρατῇ τοὺς πάντας εἰς τὴν ζωὴν, ἀναμένοντες μίαν καλλιτέραν αὔριον!

Ὁ ἐχθρὸς τῆς Ἀνθρωπότητος εἰς ἐλαχίστους εἶναι γνωστός. Καὶ ὁμοῦ, ὁ ἐχθρὸς οὗτος εἶναι ὠργανωμένος καὶ κατέχει ὅλας τὰς ἐπικαίρους θέσεις τῶν κοινωνιῶν τοῦ Κόσμου σας! Σεῖς, δὲν λογίζεσθε δι' αὐτοὺς ὡς ἀντίθαρα, διότι δὲν ἐννοήσατε εἰσέτι, ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς σας καὶ ποῖαν ὁδὸν ὀφείλετε νὰ ἀκολουθήτε. Δὲν ἔχετε ἀδελφότητα, οὔτε ὁ εἰς σέβεται τὸν ἄλλον, εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰς γνώμας του. Μία κρυφὴ διχόνοια ὑφίσταται μεταξὺ ὄλων τῶν Χριστιανικῶν Λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ θελτιώσουν τὰς σχέσεις των καὶ νὰ ἀκολουθήσουν ὡς μονάδες τὴν αὐτὴν γραμμὴν, ποῦ σὰς ὑπέδειξεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ὁ καθεὶς σας ἀκολουθεῖ ἰδικὴν του ὁδόν! Νὰ εἶπω, ἀπὸ ἐγωϊσμόν; Ἐνῶ ὁ ἐχθρὸς, ὅστις ἐδημιούργησε μίαν παγκόσμιον καὶ ἀνισόρροπον ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, ἐργάζεται με σύμπνοιαν, ἀδελφότητα καὶ ἀλληλοὑποστήριξιν.

Καὶ θέλετε νὰ νικήσετε τὸν Πονηρόν, ὅστις διωργάνωσε τοὺς ὁπαδοὺς του ὡς ἀκαταμαχίτους εἰς τὴν πάλιν, ποῦ διεξάγεται σήμερον;

Ἀφῆνισθεῖτε ἀπὸ τὸ σκότος τῶν ἀτομικῶν ἐγωϊσμῶν, τῶν φα-

νατισμῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἐχθρότητα, ποῦ τρέφετε καὶ συντηρεῖτε πρὸς τὸν πλησίον σας. Καὶ τότε μὴ σᾶς ἐνδιαφέρει διὰ τὸν ἐχθρόν! Τοῦτον θὰ ἀναλάβῃ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ὥστε ἰσχυρότατα Κράτη νὰ καταρρεύσουν ὡς χάρτινοι πύργοι καὶ νὰ εἴπητε: «Πῶς δὲν τὸ προβλέψαμε τοῦτο;». Διότι, δὲν θὰ εἴσθε σεῖς ἐκεῖνοι ποῦ θὰ κατατροπώσουν τὸν ἐχθρόν, ἀλλὰ ὁ Οὐρανός.

Ὁ Κύριος, ὡς γνωρίζετε, δὲν ἐνεφανίσθη ὡς Σωτὴρ, ἀλλ' ὡς Τιμωρός. Καὶ ἡ Τιμωρία Αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀνθρώπινος· εἶναι δικαία. Καὶ θὰ γίνῃ διὰ νὰ ἐκπαιδεύσῃ τοὺς ἐνόχους, ὡς ψυχᾶς ποῦ ἔχουν ἀνάγκην σωτηρίας.

Φ α ρ ᾶ χ

Ἡ προσωπικότης καὶ τὸ ἔργον τοῦ ΕΝΩΧ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκδόσεως κατὰ τὸ ἔτος 1973 βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ βιβλίον τοῦ ΕΝΩΧ» — εἰσαγωγή, μετάφρασις Γρ. Κατσαρέα — ὑπεβλήθη ἐρώτημα πρὸς τὸν Ἄρχοντα Φαράχ, ἐὰν τὸ βιβλίον τοῦτο ἔχει πράγματι σχέσιν μὲ τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ.

Ὁ Ἄρχων Φαράχ ἀπήντησε τὴν 22αν Δεκεμβρίου 1973 ὡς ἀκολούθως:

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφοί Μου. Σκοπός σας εἶναι νὰ μάθετε ἐὰν τὸ ἔργον τοῦτο πράγματι ἀναφέρεται εἰς Ἐμέ. Ἐὰν δὲν τὸ μελετήσετε, δὲν θὰ εἴσθε εἰς θέσιν νὰ τὸ κρίνετε. Ἀναμένω ἀπὸ ἐσᾶς νὰ μοῦ εἴπητε τὴν γνώμην σας, διὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω καταλλήλως. Διὰ νὰ σᾶς βοηθήσω, ὁμως, λέγω τὰ ἑξῆς:

Ὁ γράφας ἀνήκει εἰς Ὀργάνωσιν Μυστηριακὴν. Εἶναι κάτοχος τῶν μελετῶν τῆς Μπλαβάτσκι καὶ μεταξὺ πολλῶν, ὑπάρχουν ἀλήθειαι καὶ ψεῦδη! Διὰ τοῦτο εἶπον, νὰ μάθετε νὰ ἐρευνᾶτε μόνοι σας καὶ τέλος νὰ σᾶς δίδω Ἐγὼ τὴν ἀπάντησιν, ποῦ τόσον ἀναμένετε.

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην καὶ ἀφοῦ ἐμελέτησεν ὁ ἐπικοινωνὸς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον, ἔλαβε τὰς ἐπομένους τέσσαρας ἐπικοινωνίας, τοῦ Ἄρχοντος Ὁριγένους, τὰς ὁποίας ἐπεκύρωσε ὁ Ἄρχων Φαράχ κατὰ τὴν 7)3) 1974, ὡς ἑξῆς:

ΦΑΡΑΧ: Ἐπικυρῶ ἐκ τῶν προτέρων, τὰ ὅσα θὰ εἴπη ὁ ἀδελφός Ἄρχων Ὁριγένης, ἐπὶ τοῦ ΕΝΩΧ.

Παρακαλώ πολύ τὸν ἀδελφὸν Ὁριγένην, ὅπως μοῦ διαπιστώσῃ τὴν ἐπίμονον ἔμπνευσίν μου, ὅτι πρόκειται νὰ μοῦ ὑπαγορεύσῃ ὁ ἴδιος σημεῖα τινὰ περὶ Ἐνώχ.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Ἀδελφέ μας, καλῶς ἐνεπνεύσθης, ὅτι πρόκειται νὰ σοῦ δώσω ἐν ὀλίγοις τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα, περὶ τῆς προσωπικό- τητος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἐνώχ.

Τὰ ὄσα ἐγράφησαν καὶ διαδίδονται, δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Δὲν θέλω νὰ εἶπω, ὅτι εἰς κείμενα τινὰ δὲν συμπερι- λαμβάνονται καὶ ὀλίγαι ἀλήθειαι μὴ ὠλοκληρωμένοι, ὅχι διότι ὁ Ἐνώχ τὸν γραπτὸν του λόγον διετύπωσε τοιουτοτρόπως, ἀλλὰ δια- σκευάσθησαν παρ' ἄλλων καὶ παρερμηνεύθησαν κατὰ τὴν μετάφρα- σίν των.

Τὸ ἔργον τοῦ Ἐνώχ εἶναι σπουδαιότατον. Λέγει τόσας ἀληθείας, ὅσας ποτὲ δὲν ἐγνώρισεν ἡ ἀνομία τῶν ἀνθρώπων. Τὸ γνήσιον ἔρ- γον του, ἐγράφη εἰς τὴν ἀρχαίαν Αἰγυπτιακὴν κατ' ἔμπνευσιν θεῖαν, ὥστε νὰ μὴ παλινδρομῇ εἰς τὴν σύνταξίν του. Κατὰ τὴν ἐποχὴν του, πολλὰ ἐκ τῶν ἀπορρήτων δὲν ἔπρεπε νὰ ἴδουν τὸ φῶς, διὰ τοῦτο διετυπώθησαν μὲ συμβολισμούς, ἵνα τηρηθῇ ἔχεμύθεια ἐπὶ τῆς γυ- μνῆς ἀληθείας. Οἱ ἐρμηνευταὶ τῶν κειμένων τούτων εὐρίσκονται ἐν πλάνῃ δίδοντες ἐρμηνείας ἰδικὰς των ἐπὶ τῶν ἐννοιῶν τῆς θείας τοῦ Ἐνώχ ἔμπνεύσεως.

Σημειώσατε, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἐκφέρῃ γνώμην εὐσταθοῦ- σαν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἐνώχ, προτοῦ ἀνακαλυφθῇ τὸ γνήσιον ἔργον του. Τὰ ὄσα ἀνευρέθησαν εἶναι παρωδίαί τοῦ ἔργου, χωρὶς νὰ ἀπο- κλειῶ καὶ σημεῖα τινὰ, ποῦ εὐσταθοῦν, ἀλλὰ δὲν δίδουν εὐρυτέραν ἀνάλυσιν. Τὸ ἔργον τοῦ Ἐνώχ ἐγράφη πρὸ τοῦ Βιβλικοῦ κατα- κλυσμοῦ.

Εἰς τὰ κυκλοφοροῦντα σήμερον κείμενά του, ἐκ μεταφράσεως, προσετέθησαν καὶ ἀντικατεστάθησαν ἄλλα εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν με- ταφραστῶν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι αἱ ἔμπνευσεις ἐπὶ τῶν μυστηριακῶν κειμένων, ἀνηκόντων εἰς τὴν Οὐράνιον ὑπαγό- ρευσιν, πρέπει νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἐπικοινωνίαί, ὡς ὁ εὐκολώτε- ρος τρόπος συλλήψεως τοῦ γραπτοῦ λόγου. Προσέξατε ὁμως, διότι πολλοὶ ἐκ τῶν προφητῶν, ποῦ ὑπολήπτεσθε, ἐλάμβανον ὑπαγορεύ-

σεις και ἐκ τῶν δύο παρατάξεων, τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Πονηροῦ.

Οἱ Αἰ κατηγορίαι τῶν ἀποκρύφων βιβλίων διαίρουσιν εἰς 4 μέρη. Ὑπάρχει ὁμοῦ καὶ μία 5η κατηγορία, τὴν ὁποίαν ἐμελέτων μόνον οἱ ραββίνοι καὶ αὕτη ἦτο ἀπηγορευμένον νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῶν μὴ μεμυημένων ἔθραϊων. Τὴν κατηγορίαν ταύτην εἶχον διασθανθεῖ, χωρὶς νὰ τὴν γνῶρισω. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς μὲ κατέπληξεν ἡ διαβολικὴ διδασκαλία τοῦ περιεχομένου της. Ἐγκεῖται δὲ εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως καὶ πῶς νὰ δεσμεύσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σου. Δηλαδή νὰ ἐξουσιάσῃ ἕνα ὁλόκληρον κόσμον ὡς ἐπιλεκτὰ τέκνα τοῦ Οὐρανοῦ. Δὲν θὰ σχολιάσω τὸν κλάδον τοῦτον, ὅστις εἶναι ἄγνωστος εἰς τὰς φυλάς τῆς ἀνθρωπότητος, πλὴν τῶν ραββίνων καὶ τῶν μυστῶν των.

Ὁ Ἐνώχ πράγματι ἐπροφήτευσεν καὶ τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μέρος τῆς διδασκαλίας Του. Πάντα ταῦτα δὲν συνέφερον εἰς τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους, ἦτοι τὸ ἔθραϊκὸν Ἱερατεῖον, καὶ διὰ λόγους ἐπιληψίμους, ἀπέρριψαν τὸ ἔργον τοῦ Ἐνόχ ἐκ τῶν βίβλων των. Μερικὰ ὀρθότατα κείμενα ἔγιναν αἰτία νὰ μὴ συμπεριληφθῶν καὶ εἰς τὸν Κανόνα τῶν χριστιανικῶν θρησκευτῶν, καὶ μάλιστα ἐκ μιᾶς περικοπῆς μὲ τὴν παράγραφον ὅτι: «οἱ ἄγγελοι ἠνώθησαν μὲ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ τῆς ἐνώσεώς των ταύτης ἐγεννήθησαν οἱ γίγαντες». Κακὴ ἐδόθη ἐρμηνεία τοῦ κειμένου τούτου. Τὸ ὅτι ἀποστέλλονται ἐξ Οὐρανοῦ ἄγγελοι ὡς ἀνθρώπινα ὄντα (μετενσαρκωμένα) εἰς τὴν Γῆν, εἶναι ἀληθέστατον, διὰ νὰ ἔλθουν εἰς ἔνωσιν μετὰ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ ἡ διαλεκτὴ κόρη νὰ ἔχῃ τὰ προσόντα ποὺ ὀρίζει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος πρὸς ἱερὸν σκοπὸν, τότε τὰ τέκνα των γίνονται γίγαντες, οὐχὶ σωματικῶς, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος, ἦτοι προσωπικότητες τοῦ Θεοῦ Φωτός, ὡς οἱ γονεῖς τοῦ Σωκράτους, τοῦ Κομφουκίου, τοῦ Μωϋσέως κλπ. Πάντα ταῦτα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιληφθῇ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς τῆς κακῆς φωτίσεως, τοῦ μίσους καὶ τοῦ φανατισμοῦ.

Ἦριγένης

13 - 3 - 1974

— 2 —

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Εἰς προηγούμενόν μου κείμενον ὠμίλησα περὶ Ἀγγέλων, ποὺ κατήλθον ἐξ Οὐρανοῦ καὶ συνηνώθησαν μετὰ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἀναφέρει κείμενόν τι τοῦ Ἐνόχ, καὶ σὰς

ἔδωσα τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου αὐτῆς, μὲ τὰς ἀλληγορικὰς τῆς εἰκόνας. Περὶ πλέον σημειῶνω, ὅτι μεταξὺ αὐτῶν τῶν Ἀγγέλων κατήλθον ἐπίσης καὶ ἄγγελοι μὲ μαύρας πτέρυγας, ἦτοι τοῦ Πονηροῦ, διότι ὡς γνωρίζετε, αἱ δύο δυνάμεις Καλοῦ καὶ Κακοῦ ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν Γῆν (διὰ τῆς μετενσαρκώσεως) μὲ ἴσην δυναμικότητα, πρὸς ἰσορροπήσιν τῶν ἀντιθέσεων των. Ἐάν μία ἐκ τῶν παρατάξεων των ἐγένετο ἰσχυροτέρα, τοῦτο ἐξηρτάτο ἐκ τῆς ῥοπῆς τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὴν παράταξιν τῆς ἀρεσκείας των. Ἡ δὲ ἀρέσκεια αὕτη εἶναι ἀπόφασις τοῦ ἐλευθέρου πνεύματος. Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ, τότε μόνον ἐπεμβαίνει, ὅταν ἡ ὑπερβολὴ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης παρατάξεως καθυστερεῖ τὴν ψυχικὴν πρόδον.

Ἐκ τῶν «μετενσαρκώσεων» τῶν μαύρων Ἀγγέλων ἐπίσης ἐγενῶντο γίγαντες, πού ἐπροσωποποιοῦν τὴν Κακίαν, Μοχθηρίαν, Συκοφαντίαν, Ἀδικίαν κλπ., ταλαιπωροῦντες τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἡ περίπτωσις αὕτη ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον Κεφάλαιον, πού δὲν ἔχει θέσιν ἐδῶ.

Οἱ λεγόμενοι γίγαντες ἐκ τῆς σωματικῆς των διαπλάσεως, ὅπως ἀναφέρονται εἰς τινὰ τῶν Ἱερῶν καὶ ἀποκρῦφων Γραφῶν, δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τοὺς γίγαντας τῶν κειμένων τοῦ Ἐνώχ.

Ἐστὼ καὶ εἰς τὰς παρηλλαγμένας ἐννοίας τῶν σελίδων τοῦ Ἐνώχ, ὑπάρχουν ἀλήθειαι οὐχὶ ὠλοκληρωμένα, διότι οὐδεὶς κατάρθωσε νὰ εὔρη τὴν κλεῖδα τῶν ἐνοιῶν των, πλην ἐάν εἶναι πλήρως πεφωτισμένος μὲ τὸ Ἅγιον Φῶς, ἦτοι νὰ εἶναι Μύστης πραγματικός, καὶ οὐχὶ νὰ αὐτοκαλῆται Μύστης μὲ κίνητρα ἐγωϊστικά, καυχώμενος ὅτι τὰ πάντα γνωρίζει.

Οἱ Χαλδαῖοι, πράγματι ἀπετέλουν μίαν μεγάλην κοινότητα Μυστῶν. Ἐξ αὐτῶν οἱ ραββῖνοι ἀντέγραψαν τὰ μυστικά των κείμενα, καὶ τὰ ἀνήγαγον εἰς ἐπιστημονικὴν ἐνέργειαν τοῦ Κακοῦ, ὑπὲρ τοῦ ἀπωτέρου δι' αὐτοῦ Καλοῦ.

Ἡ δὲ Ἐ. Μπλαθάσκου, ἐπαναλαμβάνει εἰς τὴν ἀπόκρυφον διδασκαλίαν τῆς τὰ ὅσα ἐλέχθησαν ὑπὸ ἄλλων, μὴ δυναμένη καὶ αὕτη νὰ ἐρμηνεύσῃ τοὺς συμβολισμοὺς των κατὰ πνεῦμα, διότι κατείχετο διαδοχικῶς ἀπὸ πνεύματα ἄστοατα καὶ δόλια.

Τὸ χρῆμα δὲν εἶναι οὔτε καλόν, οὔτε κακόν· ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν χρῆσιν πού θὰ κἀνῃ τις μέσφ' αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰς φυσικὰς δυνάμεις. Οἱ πρῶτοι κάτοχοί των, ἀπέκρυπτον ἐκ τῶν θεβήλων τὴν χρησιμοποίησιν τῶν δυνάμεων τούτων. Δι' ὄρκου των δὲν ἀνεκοίνουσαν οὐδὲν εἰς τὸ πλατὺ κοινόν. Ἐλάχιστα διὰ συμβολισμῶν,

θεωρηθέντων σκοτεινῶν, ἐγράφησαν εἰς βιβλία ἀποκρυφιστικά. Ἄνευ ὅμως κλειδὸς δὲν ἐρμηνεύονται. Τοῦτο δὲ ἐγένετο, διὰ νὰ μὴ χρησιμοποιηθῆ ἡ φυσικὴ μυστικὴ ἐνέργεια κατ' ἀρέσκειαν τῶν ἀτόμων. Κι' ὅμως, οἱ ραββῖνοι, οἵτινες ἀπὸ παναρχαιοτάτων χρόνων εἶναι γινώσται αὐτῆς, τὴν χρησιμοποιοῦν διὰ τοῦ λόγου μὲ ὑπουλον καὶ ἀφανῆ τρόπον.

Διὰ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὰ καθ' ἑαυτὰ κείμενα τοῦ Ἐνώχ, πρέπει νὰ εὗρεθῆ τὸ γνήσιον αὐτοῦ ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι πλήρες συμβολικῶν ἐννοιῶν, ποῦ ἐρμηνεύονται μόνον διὰ τῆς ἱερᾶς κλειδός. Αἱ σελίδες του δίδουν πλήρες φῶς εἰς τινὰ μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς. Μὴ οὔσης καταλλήλου τῆς ἐποχῆς σας ὁ κόσμος νὰ μάθῃ ὅ,τι δὲν πρέπει, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος καθυστερεῖ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ θησαυροῦ τούτου. Σήμερον ἔχετε εἰς χεῖρας μικρὰ δείγματα μόνον, ἀκατανόητα εἰς τὰς ἐννοίας των. Οἱ εἰδικοί δίδουν ἐρμηνείας κατὰ τὴν ἀρέσκειάν των καὶ εἶναι θλιβερόν, τοιοῦτοι θησαυροὶ νὰ περιπίπτουν ὡς μαργαρίται εἰς τοὺς χοίρους!

«Μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί, μηδὲ θάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ στραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς». (Ματθ. 7, 6).

Τὰ Χριστιανικὰ Ἱερατεῖα δὲν εἶναι ἄξια νὰ κρατοῦν εἰς χεῖρας των τοιοῦτους θησαυροὺς, ὡς τὸ ἔργον τοῦ Ἐνώχ. Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη τὰ Ἱερατεῖα ταῦτα νὰ ἐκκαθαρισθοῦν ἀπὸ τὰ μιάσματα τοῦ Ἀντιστρόφου Λόγου, καὶ οἱ θεολογοῦντες νὰ παύσωσιν νὰ δικαιολογοῦν ὅ,τι δὲν συμφέρει εἰς μίαν ἐξελιγμένην κοινωνίαν. Χρέος των εἶναι νὰ πιάξωσιν τὸ Κακὸν τῆς ἀθεΐας, τῆς μισαλλοδοξίας, καὶ τῆς διαφθορᾶς συνειδήσεως καὶ σώματος.

Ἰριγένης

17 - 3 - 1974

— 3 —

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Ὁ Ἐνώχ (προγενεστέρως Φαράχ) εἰς τὰ κείμενά του, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ μυθολογικὸν δένδρον τοῦ Παραδείσου, τὴν ὀνομασθεῖσαν ἀπηγορευμένην μηλέαν, ἣτις ἐσυμβόλιζε τὸ δένδρον τῆς Γνώσεως τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ. Κατ' ἄλλον τρόπον, τὴν ἰσοστάθμισιν τῶν ἀντιθέσεων. Καὶ ἐπειδὴ τὰς γνώσεις ταύτας δὲν ἠδύναντο αἱ Οὐράναι ὄντοτητες νὰ γνωρί-

ζουν, διότι δὲν διήλθον ἀπὸ τὴν ὑλικὴν ζωὴν, κάθε ὑπερβολὴ τοῦ Καλοῦ ἢ τοῦ Κακοῦ θὰ ἀπέβαινε πρὸς βλάβην των, μεταφερόμεναι εἰς τὴν γηϊνὴν ζωὴν.

Ἔπρεπε, λοιπόν, διὰ τοῦ φαινομενικοῦ της καρποῦ, ἡ μηλέα νὰ ἔλξη τὴν περιέργειαν καὶ ἐπιτολαιότητα τῆς γυναικείας φύσεως, ἵνα μέσῳ αὐτῆς παρασυρθῆ διὰ τῆς ἀναγκαιότητος ὁ ἄνδρας. Πάντα ταῦτα ἦσαν προσχεδιασμένα εἰς τὰς ἀσυλλήπτους ἀποφάσεις τοῦ Δημοουργοῦ.

Προβλέψας ὁ Κύριος τὰς ἀδυναμίας τῶν πλασμάτων του, ἀφήκεν εἰς αὐτὰ μόνα των νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς ἔλξεις τῆς Γῆς, μὲ ἀμεροληψίαν καὶ οὐδεμίαν κλίσιν πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην πλευρὰν τῶν ἀντιθέσεων. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς παρήκουσαν διὰ τοῦ ἀπατηλοῦ λόγου τοῦ Πονηροῦ, καὶ ἐδοκίμασαν τὸν φαινομενικὸν καρπὸν. Ἔπρεπε εἰς τὸ ἔξῃς νὰ μάθουν νὰ συγκρατοῦνται ἔναντι τοῦ πραγματικοῦ καρποῦ, πληρώνοντας τὴν ἀνυπακοὴν των εἰς τὸ διπλάσιον. Ἡ μὲν οὐσία τοῦ φαινομενικοῦ μήλου ἦτο πραγματικὴ, ἡ δὲ τοῦ πραγματικοῦ μήλου ἦτο φαινομενικὴ. Οὕτω μετὰ δυσκολίας ἐκλεπτόντο αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων, ἵνα ἀποκτήσουν καθαρὰν συνείδησιν, διὰ νὰ κατορθώσουν μὲ δυναμικότητα νὰ πράττουν τὸ ὀρθὸν εἰς τὰ πρῶτα θήματα τῆς πορείας των πρὸς τὰ δυσθεώρητα ὕψη τῆς Θείας Γνώσεως.

Πρὸ τῆς Βιβλικῆς καταστροφῆς, ὁ Ἐνώχ ὡς ἐμπνευσθεὶς τὰ ὅσα ἐπρόκειτο νὰ συμβοῦν, περιέγραψε συμβολικῶς ταῦτα, διὰ παραβολικῶν εἰκόνων. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ φωτίσῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς νὰ προωθηθοῦν, διὰ τῆς ἐσωτερικῆς των καλλιιεργείας, καὶ νὰ εὔρουν μόνοι των τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τοῦ προορισμοῦ των.

Ἐάν, ἀγαπητοί μου, τὰ ἀπόρρητα τοῦ ψυχικοῦ κόσμου ἐγένοντο γνωστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς τότε ἐποχῆς, τότε τὸ πνεῦμα των δὲν θὰ ἦτο ἐλεύθερον καὶ δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναπτύξουν περαιτέρω τὰς γνώσεις των διὰ τῶν ἰδίων των μέσων. Ἄρα, ἡ πρόοδος των θὰ ἦτο στάσιμος καὶ θὰ καθυστέρη τὴν Θεϊαν Οἰκονομίαν.

Πρόδοξ ἄνευ θείας φωτίσεως εἶναι ἄχρηστος. Ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ κοπιᾷ, νὰ μοχθήσῃ καὶ νὰ ἐρευνησῇ μὲ κατανόησιν τὸν θεῖον σκοπὸν καὶ τὸν λόγον τῆς ἐμφανίσεώς του εἰς τὸν ὑλικὸν Κόσμον. Ἦτοι, νὰ μάθῃ νὰ ἀγωνίζεται μεταξὺ τῶν πολυκλάδων ἀντιθέσεων, προφυλασσόμενος ἀπὸ τὰς ὑπερβολάς, ἰστάμενος εἰς τὸ μετρίχιον αὐτῶν, χωρὶς νὰ παρεκκλίνῃ τοῦ καθορισμένου ὁρίου, εἰς

τάς ἔλξεις καὶ ἀντέλξεις, ἐπὶ ζημίᾳ του. Κάθε ὑπερβολικὴ κλίσις καλοῦ ἢ κακοῦ ἐπιφέρει κακόν.

Ὁ Ἐνώχ, ἦτοι ὁ πρῶν Φαράχ καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὡς Παράκλητος, μετέδιδεν εἰς τὸν Χριστὸν τὰς βουλάς τοῦ Θεοῦ. Εἰς τὴν ἐποχὴν του ἐλάμβανεν ὁδηγίᾳ ἀπὸ διαφόρους Ἄγγέλους ἐπὶ τῶν μυστηρίων τοῦ Οὐρανοῦ, τῶν Ἀστέρων, καὶ τῶν θαυστοχάστων ἐννοιῶν τοῦ Χαώδους Σύμπαντος. Ἐξ ἰδίας του ἀντιλήψεως συνέλαβε τὴν ἔννοιαν τοῦ πανταχοῦ παρόντος Ἀνάρχου. Δὲν ἐγνώριζεν ὅμως τὰ ἔργα Του ἐπαρκῶς καὶ ἔπρεπε νὰ τὰ διδαχθῆ πρὸ τῆς ἀναλήψεώς του, ὡς λέγουν αἱ Γραφαί, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς*.

Θὰ ἀναμένετε, θεβαίως, νὰ σὰς ἐρμηνεύσω ὀλίγας συμβολικὰς εἰκόνας τῶν περιγραφῶν του. Τοῦτο θὰ πράξω, ἐὰν μοῦ ὑποδείξετε ποῖα σημεῖα προτιμᾶτε. Γενικωτέραν ἐρμηνεῖάν θὰ ἔχετε μόνον ἀπὸ τὸ γνήσιον αὐτοῦ ἔργον.

Τὸ νὰ εὐλογοῦν, τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, τὸν Κύριον, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἐνώχ, σημαίνει ἀναγνώρισιν τῆς Ἀγάπης του πρὸς αὐτά, ἵνα καὶ αὐτὰ παραμείνουν προστατευόμενα ὑπὸ τὴν σκέπην Του.

Οἱ βασανισθέντες ἐν τῇ Γῆ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου, θέλουσι ἀμειφθῆ εἰς τὸν Οὐρανόν, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ, ὅτι ὁ Κύριος ἤθελε νὰ βασανισθῶσιν. Οἱ ἐκλεκτοὶ οὗτοι ἐπάταξαν τὴν κακίαν εἰς ὄλας τῆς τὰς μορφὰς καὶ ἐκακοποιήθησαν ὑπὸ τῶν ἀδίκων καὶ ἰσχυρῶν. Διὰ τοῦτο οἱ μὲν δίκαιοι θὰ στεφθοῦν, οἱ δὲ ἄδικοι θὰ τιμωρηθοῦν ἄνευ οἴκτου. Παρ' ὄλας τὰς ἰκεσίας καὶ τὴν μεταμέλειάν των, θὰ ὑποστοῦν τὸν πραγματικὸν Νόμον τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Θείου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἀμετάκλητος, ὡς τονίζει ὁ Ἐνώχ.

Ἐριγένης

24 - 3 - 1974

— 4 —

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Εἶπωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ Ἐνώχ, χωρὶς θεβαίως νὰ θίξωμε τὴν πραγματικὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ. Τοῦτο, ὡς ἀνέφερον, θὰ γίνῃ ἀπὸ ὑμᾶς, ἵνα καὶ ἡμεῖς φωτίσωμεν τὰς πλέον ἀνερμηνεύτους παραγράφους τῶν κειμένων του. Ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι εἰς αὐτὰ

---

* Ὅστις διέλθῃ τὸ φράγμα τῆς Λήθης κατερχόμενος εἰς τὴν Γῆν, εἶναι νόμος ἀπαραβάτος, νὰ μὴ ἐνθυμῆται τὰ τοῦ Οὐρανοῦ θαύματα.

προσετέθησαν καὶ ἀφαιρέθησαν κείμενα κακῶς μεταφρασθέντα.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνεχῶς τονίζει ὁ Ἐνώχ, εἶναι ἡ τιμιότης, ἡ δικαιοσύνη, ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς ὄλους τοὺς ἀδελφούς, τῆ βουλήσει τοῦ Κυρίου. Δυστυχῶς ἡ ὀρθότης τῶν λόγων του ἀπεκρούσθη ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους ὄλων τῶν ἐποχῶν, Ἑβραίους καὶ Χριστιανούς, διότι ἔθιγον τὰ συμφέροντά των, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι δὲν εἶναι ἄξια τὰ κείμενα ταῦτα νὰ συμπεριληφθοῦν μεταξὺ τῶν Ἱερῶν των Γραφῶν. Δὲν τοὺς ἤρεσεν ἡ καθαρὰ συνείδησις τοῦ Ἐνόχ. Δὲν ἦτο συμφέρουσα εἰς τὰ αἰσχρὰ ἱερατεία τῶν νεωτέρων Φαρισαίων! Λυποῦμαι, διότι οἱ δογματικοὶ χριστιανοὶ δὲν ἀντελήφθησαν εἰς ὁποίαν ἀπάτην ὑπέπεσαν, μὴ ἀναγνωρίσαντες τὸν Ἐνώχ, ἐξ αἰτίας τῶν πανούργων καὶ ὑπόουλων ἐχθρῶν των.

Προτιμώτερον εἶναι δι' ἐσᾶς, ἀδελφοὶ μου, νὰ μὴ ἀσχοληθῆτε μὲ ὅ,τι δὲν ἀντιλαμβάνεσθε. Ὁ Κύριος ἀρκετὴν φῶτισιν σᾶς ἔδωσε καὶ σᾶς δίδει, ἵνα προφυλαχθῆτε ἀπὸ τὸν Πονηρόν, ὅστις ἐνίστε παρουσιάζεται εἰς τινὰς φαντασιοπλήκτους, φανατικούς, ἐμπαθεῖς, ζηλόφθονας, καὶ τοὺς ἐμπαίζει λέγοντας εἰς αὐτοὺς ὅτι εἶναι τὰ ἐκλεκτὰ τέκνα τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ νὰ τοὺς ἔλξη μὲ τὴν χάριν δῆθεν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου εἰς τὰ δίκτυά του, αὐξάνοντας τὸν ἐγωϊσμόν των, μὲ ψευδοπροφητείας, καὶ τέλος τοὺς παρασύρει εἰς τὴν ἐξόντωσιν, διότι τὸν ἐπίστευσαν.

Σεῖς ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου δὲν λαμβάνετε γρίφους καὶ συμβολισμούς, ἀλλὰ διδασκαλίας νοητάς, αἱ ὁποῖαι ἐμπεριέχουν πολλαπλὰς ἐννοίας. Ἐὰν ἐγκύψετε μὲ ζέσιν εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν, πολλὰ θὰ ἀποκαλύψετε. Περίεργον, ὅμως! Ἐνῶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Πνευματικῆς Φωτίσεως εἴσθε προνομιούχοι, δὲν τὸ ἀντιλαμβάνεσθε! Δὲν παραδέχομαι νὰ ἔχετε τόσον καθυστερημένην ἀντίληψιν!

Ὁ Ἐνώχ, διὰ διακριτικοῦ τρόπου θίγει καὶ τὴν γυναικείαν φύσιν, διότι κατὰ ἓν μέγα μέρος ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν.

Τὸ χρῆμα εἶναι μέσον καλοῦ ἢ κακοῦ, χωρὶς νὰ ἔχη κλίσην πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης πλευρᾶς. Ἄρα εἶναι δύνამις εἰς χεῖρας τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Ἐὰν θέσωμεν τὴν γυναῖκα εἰς τὴν θέσιν τοῦ χρήματος, διὰ μέσου τοῦ πνεύματός της γίνεται ἐπικίνδυνος. Τὴν γυναῖκα τὴν ἀποκαλεῖ ὁ Ἐνώχ «εὐχρηστον ζιζάνιον πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς ἀμαρτίας». Εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις εἶναι ἀξία τοῦ προορισμοῦ της, ὅπταν ἔχει τὴν εὐνοίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ὡς μήτηρ ἢ γυνὴ καὶ σύντροφος, δὲν τῆς καταλογίζω θαρείας

εὐθύνας, ἀρκεῖ νὰ μὴ γίνῃ ἡ ἴδια αἰτία καὶ κακολογηθεῖ διὰ τῶν πράξεων τῆς. Ἡμπορῶ νὰ εἶπω ἐν συντομίᾳ, ὅτι ἡ γυναῖκα εἶναι ἡ τὸ Φῶς τῆς κοινωνίας ἢ τὸ Σκοτάδι. Ἐφ' ὅσον ὁ γήινος κόσμος εὐνοεῖ τὴν ψυχροσύνθεσίν τῆς, ἐπηρεαζομένη ἐκ τῆς ὕλης, κλίνει περισσότερο πρὸς τὸ Σκότος. Τούτου ἕνεκεν εἶναι ἐλάχισται αἱ γυναῖκες τοῦ Φωτός. Ἡ Ἀσπασία τοῦ Περικλέους ἐνέπνευσε μίαν μεγαλειώδη ἐποχὴν, ἐνῶ ἡ Μεσσαλίνα ἐκρήμνησε διὰ τῆς ἡδυπαθείας τῆς καὶ τῆς σκληρότητος τοῦ χαρακτήρος τῆς πᾶν τὸ εὐγενὲς καὶ ὑψηλόν.

Ἰριγένης

13 - 5 - 1974

Τὸ μέγα σφάλμα τῶν Ἰνδῶν Διδασκάλων

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΥ: Χωρὶς νὰ θέλω νὰ ὑπεισέλθω εἰς τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ, παρακαλῶ Ἀρχοντά μου Φαράχ, ὅπως μοῦ διευκρινίσετε τὸ ἔξῃς:

Ὅταν ἡ θετικὴ (τοῦ ἄρρενος) καὶ ἡ ἀρνητικὴ (τοῦ θήλεως) πλευρὰ τῶν ὄντοτήτων προσλάβῃ, ἐν τῇ τελειότητι των, τὸ σχῆμα «μονάδος», θαδίζουσα πρὸς τὴν Ἀλήθειαν, ἡ τελειότης αὕτη, ὡς μόνος, ἀφομοιοῦται μὲ τὴν Θεότητα, ὡς λέγουν τὰ Ἰνδικὰ κείμενα; Εὐχαριστῶ.

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητὲ ἀδελφέ, τὰ μελλοντικὰ σχέδια τοῦ Ἀνάρχου εἰς τί θὰ σᾶς ὠφελήσουν εἰς τὴν ἐν γένει γήινον ζωὴν σας; Ἀρκεσεῖτε μόνον εἰς τὰ ὅσα ἔχετε ἀνάγκην νὰ μάθετε καὶ νὰ τὰ ἀφομοιώσετε, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐξελιξεῶς σας, κερδίζοντες τὸ διάστημα Χ τῆς τελειότητος ἐντὸς μικροτέρου χρόνου. Οὕτω διπλασιάζετε τὸ θεῖον εὐεργέτημα ποῦ λαμβάνετε, ἀφομοιοῦντες τὰς ρήσεις τοῦ Οὐρανοῦ μὲ τοὺς τρόπους τῆς ζωῆς σας. Κατ' αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν, διευκολύνετε τὴν Θεῖαν Οἰκονομίαν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ διαστήματος Χ, ποῦ σᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν τελειότητά τῆς ὄντοτήτός σας.

Ὅταν φθάσετε εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς ἐξελιξεῶς σας, ὡς τέλειαι ὄντοτητες θὰ θαδίζετε ὄλο καὶ περισσότερο πρὸς τὴν ἀτέρμονα Ἀλήθειαν, ἥτις δὲν τέμνεται, ἀλλὰ εἶναι μία καὶ ἀμετάβλητος, πηγάζουσα ἐκ τοῦ Φωτός τοῦ Ἀνάρχου.

Κακῶς οἱ μεγάλοι διδάσκαλοι τῶν Ἰνδῶν (Γκουροῦ) λέγουν, ὅτι ἡ ὄντοτης, εἰσερχομένη εἰς τὴν «Νιρβᾶνα», ἀφομοιοῦται μὲ τὸν

Θεόν, ἥτοι παύει νά ὑφίσταται, ἀφοῦ ἐγένετο ἐν μέ τήν Θεϊαν τῆς Ἄρχῆν.

Αἱ προσωπικότητες τῶν ὄντοτήτων, ἔστω καί τῶν πλέον ἀσημάντων δημιουργημάτων, ὅταν φθάσουν εἰς τὸ τέλειον δὲν διαλύονται· παραμένουν ἔσσει ἀκέραιαι μονάδες εἰς τὴν Αἰωνιότητα!

Ἐάν ὑποθέσωμεν, ὅτι εἰς ἐν ἀκαθόριστον σημεῖον τῆς Αἰωνιότητος, ἐντὸς τῆς χαώδους ὑπάρξεως τῶν πάντων, συγκεντρωθοῦν ὄλαι αἱ «τέλειαι μονάδες», καί πάλιν οὐδεὶς δύναται νά προΐδῃ τί πρόκειται νά πράξῃ ὁ ΑΝΑΡΧΟΣ. Δυνατὸν νά δημιουργήσῃ ἄλλον κόσμον, πολὺ διάφορον τοῦ σημερινοῦ σας, ἢ καί νά συλλάβῃ ἄλλην ἀπόφασιν. Ἄγνωστοι αἱ Βουλῆσεις Του.

Ἄς ἐπανεέλθω εἰς τοὺς Ἰνδοὺς διδασκάλους, ποὺ παρὰ τὰς θείας των συλλήψεις ὡς ἄνθρωποι, τοὺς ἦτο ἀδύνατον νά εισέλθουν ἐντὸς τῶν σχεδίων τοῦ Ἀνάρχου. Τοῦτο εἶναι τὸ μέγα σφάλμα των: Νά διαλαλοῦν ὅτι δὲν ἐγνώρισαν ποτέ!

Παρὰ τὰς ἐξόχους καί δυσκολονόητους διδασκαλίας των, ἔπρεπε νά ἀφοσιωθοῦν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἠθικοῦ πεδίου τῶν συμπατριωτῶν των καί νά καλλιεργήσουν εἰς αὐτοὺς τὴν μελέτην τοῦ ἐνδοτέρου των κόσμου. Καί ὅμως, τὰ ἑκατομμύρια τοῦ λαοῦ των τὰ ἐγκατέλειψαν νά ζοῦν ἐντὸς τοῦ σκότους τῆς ἀμαθείας των. Ἐνῶ ἔπρεπε ὁ λαὸς οὗτος νά εἶναι ὁ πλέον ἀνεπτυγμένος τοῦ κόσμου, παρέμεινεν ὑπανάπτυκτος. Ὑπεύθυνοι δι' αὐτὸ εἶναι οἱ Ἰνδοὶ διδασκαλοὶ. Ἐφρόντισαν μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν των, ὡς καί οἱ Μανδαρίνοι, ἀδιαφοροῦντες τί θὰ γίνουν οἱ ἀδελφοὶ των.

Ἄς κάμωμεν μίαν ὑπόθεσιν: Ὅτι ὄλοι οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου σας ἔφθασαν, διὰ μέσου τῶν ἀπείρων αἰώνων, εἰς τὴν ὑψηλοτέραν βαθμίδα τῆς ἐξελίξεως των, ὥστε νά ἔχουν ἀπωλέσῃ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν Ἰνδῶν, τὴν προσωπικότητά των, καί ἀφομοιώθησαν μὲ τὸν Θεόν. Ἄμεσα ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν Ἀνυπαρξίαν! Διαλύονται τὰ πάντα καί ὁ Θεός, ἐντὸς τοῦ Σκότους, διατηρῶντας τὸ Φῶς τῆς Δημιουργικῆς Του Δυνάμεως, παύει πλέον νά ἀσχολῆται μὲ τὸ δημιουργημά Του, τὸν ἄνθρωπον.

Τότε διατί τὸν ἐδημιούργησεν; Καί οἱ ἄπειροι χρόνοι τῆς αἰωνιότητος ποῖον σκοπὸν εἶχον; Διὰ νά καταστρέψῃ ὅτι μὲ τὴν Ἀγάπην καὶ λεπτομέρειαν ἔφερον εἰς πέρας; Σεῖς οἱ ἄνθρωποι, ὅταν δημιουργήτε κάτι τὸ ὑπέροχον καὶ θαυμαστόν, θέλετε νά τὸ καταστρέψετε; Διατί, λοιπόν, ὁ Θεὸς νά ἐξαφανίσῃ τὸ τελειότερόν Του

δημιούργημα; Καὶ ποῖος ὁ λόγος, διὰ μέσου τοῦ ἀχρόνου χρόνου, νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸ ζενίθ τῆς ἐκπαιδεύσεώς του;

Οἱ σκοποὶ καὶ τὰ σχέδια τοῦ Ἀνάρχου, εἶπον, εἶναι ἄγνωστα εἰς πάντας. Τὰ ὅσα λέγουν οἱ ἀνθρώπινοι νόες δὲν ἔπεται ὅτι ἀληθεύουν. Καὶ ὅταν δὲν ἀληθεύουν, παλινδρομοῦν.

Τὴν Ἀλήθειαν οὐδεὶς γνωρίζει καλῶς ἐν τῇ Οὐσίᾳ αὐτῆς, ἥτις εἶναι ὁ Παντοδύναμος Κύριος τῶν πάντων ἐν τῇ δημιουργικῇ φύσει!

Φέρετε Ἀνάρχου Ροὴν Ἀγνώστου Χάριτος.

Φ α ρ ἄ χ

30 - 7 - 1974

Περὶ τῆς ἰδιότητος τῶν κυάμων

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὡς γνωστόν, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Μέγας οὗτος Μύστης τῆς Ἀρχαιότητος (570 — 496 π.Χ.) ἀπηγόρευε αὐστηρῶς εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ τρώγουν κυάμους (κουκιὰ) θεωρῶν τοῦτο ὡς μέγα ἁμάρτημα, χωρὶς ὅμως νὰ μᾶς ἀφήσῃ σαφεῖς ἐξηγήσεις περὶ τούτου. Ἐπειδὴ θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ μᾶς δώσῃ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος τὴν ἐξήγησιν ταύτην, παρακαλῶ θερμῶς τὸν ἀρμόδιον Διδάσκαλον, ἐν προκειμένῳ, ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ περὶ τούτου. Εὐχαριστῶ θερμῶς.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Ἐγὼ θὰ ἀναλάβω νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς ἰδιαζούσης ἰδιότητος τῶν κυάμων.

Ὁ Ὅμηρος ἀναφέρει, ὅτι ὅταν ἀπέθνησκέ τις, γύρωθεν τῆς σοροῦ του ἐκάθηντο, ὡς ἐσυνήθιζετο, γραῖαι γυναῖκες «μοιρολογήτριαι», αἱ ὁποῖαι ἐμάσων κυάμους καὶ ἐθρήνουν τὸν ἐκλιπόντα, ἐπὶ χρήμασιν.

Ὁ κύαμος ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ τονώγῃ τὸ πνεῦμα, ὥστε αἱ μοιρολογήτριαι νὰ αὐτοσχεδιάζουν φράσεις ἀνακουφίσεως, διὰ τὴν ἀποχωρήσασαν ἐκ τοῦ γῆϊνου Κόσμου ὄντοτητα. Αἱ γυναῖκες αὗται δὲν ἐθρήνουν ὁμαδικῶς, ἀλλὰ κατὰ σειρὰν προτεραιότητός των.

Ἡ πράξις αὕτη, ἔχει τὰς ρίζας τῆς εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν φυσικῶν δυνάμεων, χωρὶς αἱ θρηνοῦσαι δέσποιναι νὰ τὸ γνωρίζουν! Ἐκ παραδόσεως μόνον ἤσκουν τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἄλλοίμονον, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι κατεῖχον τὰς δυνάμεις αὐτάς, πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ ὀρθοποδήσῃ. Εἰς τὴν

κοινήν σας γλῶσσαν αἱ δυνάμεις αὗται τῶν κυάμων λέγονται «μαγικά».

Μελετήσας τὴν ιδιότητα τῶν κυάμων, παρετήρησα, ὅτι παρὰ τὴν ὁμοιομορφίαν των, οὐδεὶς ἐκ τῶν κόκκων των εἶναι ὁ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων! Ἐνίοτε μερικοὶ ἐκ τῶν κόκκων τούτων ἐμπεριέχουν δηλητήριον! Ἄκριθῶς, ὅ,τι συμβαίνει καὶ μετὰ τὴν κακὴν χρῆσιν τῆς μαγείας, ἥτις προκαλεῖ τὸ κακόν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι πολυσύνθετον καὶ ἐρμηνεύω μικρὸν μόνον μέρος αὐτοῦ.

Ἐκεῖνος ὅστις ἔχει διαμεσικὰς ιδιότητας, οἱ κόκκοι τῶν κυάμων, καθ' ὠρισμένον ἀριθμὸν αὐτῶν, χρησιμεύουν εἰς τὴν τόνωσιν τῶν ἐμπνεύσεων του καὶ τὸ μεμυημένον διάμεσον ἐξακριθῶναι, μέσῳ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, ὅ,τι ζητεῖ νὰ μάθῃ.

Οἱ κύαμοι ἐμπεριέχουν φῶσφορον (ἦτοι φῶς ἀπροσδιόριστον), ἐνέργειαν χημικοηλεκτρικὴν, ἣ ὁποία τίθεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἀοράτου δυνάμεως τοῦ διαμέσου καὶ ἀποδίδει ἄμεσα ἀποτελέσματα, καλὰ ἢ κακά! Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν χειρισμὸν τῆς ποιότητος τοῦ διαμέσου.

Ἐὰν τὸ μαγικόν τοῦτο φαινόμενον εἶναι ψευδές, ὡς θὰ ἔλεγον πολλοί, διότι τοὺς εἶναι ἀκατανόητον, τότε διατί καταδιώκεται ἡ Μαγεία; Ἄρα, πράγματι ἐνεργεῖ κατὰ θούλησιν τοῦ μάγου.

Τούτου ἕνεκεν, οἱ μεμυημένοι, οἵτινες ἐγνώριζον τὸ φαινόμενον, ἀπηγόρευον νὰ μεταδοθῇ τοῦτο εἰς τοὺς ἀμύητους, ὡς κακοὺς ἐφαρμοστάς τῶν δυνάμεων αὐτῶν, πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀπλοϊκῶν!

Εἶχον γράψαι εἰδικὸν κεφάλαιον ἐπὶ τῶν κυάμων με λεπτομερεστάτην περιγραφὴν. Αἱ σημεριναὶ σας μάντιδες, ναὶ μὲν κάμνουν χρῆσιν τῶν κυάμων, τοῦτο ὅμως δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πραγματικὴν των ἐρμηνείαν. Εἶναι παρωδία.

Τὸ ἐκ τῶν κυάμων ἐξαγόμενον ἔλαιον, ἔχει φοβερὰς μαγικὰς ἐνεργείας. Εἰς χεῖρας τῶν κακοποιῶν, μόνον καταστροφὰς ἐπιφέρει. Διὰ τοῦτο ἀρκοῦμαι νὰ σᾶς δώσω περιγραφὴν ἄστοχον ἐπ' ὠφελείᾳ τρίτων. Καλλίτερον εἶναι νὰ παραμείνωμεν ἐδῶ, δίδοντες μερικὴν καὶ ἀμυδρὰν φώτισιν ἐπὶ τῶν κυάμων...

Πυθαγόρας

Τὸ αἴτιον τῆς κακοδαιμονίας τοῦ κόσμου

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου)

ΚΥΡΙΟΣ: Δοξασμένον Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ! Ποῖος πρόκειται σήμερον νὰ ὀμιλήσῃ, περὶ θέματος, τὸ ὁποῖον πολλάκις ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἐτόνισεν;

ΦΑΡΑΧ: Κύριε! Δὲν εἶναι ἀρκετόν, ὅταν τις ὀμιλῇ μίαν ἢ δύο φορές, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. Διότι οἱ ἄνθρωποι δυσπιστοῦν καὶ δὲν ἀφομοιώνουν τοὺς λόγους, τὰς ὑποδείξεις καὶ τὰς συμβουλὰς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἡ δυσπιστία των προέρχεται ἀπὸ ἀδυναμίαν τῆς πνευματικῆς των κρίσεως. Διὰ τοῦτο θεωρῶ καλόν, ὅπως Σοὺ ὀμιλήσῃ αὐτός, τὸν ὁποῖον Σὺ κάποτε ἀνεκήρυξες Μέγαν Ρήτορα τοῦ Οὐρανοῦ.

ΚΥΡΙΟΣ: Ἄς προσέλθῃ.

ΜΩΨΣΗΣ: Κύριε! Εὐχαριστῶ, διότι ἀπεφάσισες νὰ μοῦ δώσης τὴν ἄδειαν νὰ ἐκφρασθῶ ἐλευθέρως ἐν τῇ Βουλῇ Σου, διὰ νὰ διευκρινίσω σημεῖα τινὰ λανθασμένα εἰς τὴν ἐρμηνείαν των, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν εἶχον ἀποσταλῇ εἰς τὴν Γῆν καὶ ἀνέλαθον τὴν Ἀρχὴν τοῦ Ἰαοῦ μου.

Ἔλοι θεωροῦν, ὅτι ὁ Νόμος μου «ὄφθαλμόν ἀντὶ ὄφθαλμοῦ» δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἀπέραντον τοῦ Νόμου Σου Ἀγάπην.

Ἔστηρίχθη ἐπὶ τοῦ Νόμου τούτου, διότι τὸ ἐπέβαλεν ἡ ἐποχὴ. Ἦτο ἀδύνατον νὰ τιθασεύσω τὰ ἄσστατα ἐκεῖνα στίφη, τὰ ὁποῖα τόσους φόνους διέπραξαν, ἐντὸς τῆς ἰδίας των οἰκογενείας! Ὁ φόβος ἔπρεπε νὰ ἐπικρατήσῃ, διὰ νὰ σώσω τὴν ζωὴν πολλῶν. Ἐὰν ὀλίγοι ἐτιμωρήθησαν, τοῦτο ἦτο ἀναγκαῖον, πρὸς παραδειγματισμόν. Ἄλλως τε, ἡ Ἱστορία εἶναι γνωστὴ εἰς πάντας καὶ θὰ ἦτο περιττόν νὰ ἀναφέρω, τὰ ὅσα Σὺ, Κύριε, γνωρίζεις καλλίτερον ἐμοῦ.

Ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων εἰς ὅλας τὰς Θρησκείας τῶν Ἰαῶν, οἱ Ἱερεῖς των ὑπῆρξαν οἱ χεῖριστοι τῶν ἀνθρώπων. Οἱ μεγαλύτεροι ἐκμεταλλεῦται, δυνάσται καὶ κακοποιοί, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν Χριστιανικῶν χρόνων. Καὶ ὡς γνωρίζεις, Κύριε, αὐτοὶ οἱ Ἱερεῖς καὶ Φαρισαῖοι Σὲ ἐξόντωσαν, διὰ νὰ παρουσιασθοῦν ἀργότερον, εἰς ὅλας τὰς Χριστιανικὰς Θρησκείας Νέοι Φαρισαῖοι, οἵτινες, ἐὰν ἤθελον, ἠδύναντο διὰ τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ λόγου των νὰ σώσουν τοὺς ἀδελφούς των ἐκ τῶν ἀδίκων πολέμων.

Θὰ ἐρωτήση τις: Πῶς οἱ Ἱερεῖς, ὡς ἐνδεδειγμένοι Λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ, ὑπέπεσαν εἰς τοιαῦτα σφάλματα, ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ ἀπωλέσουν τὴν πίστιν των;

Διὰ νὰ κατακρίνω πρῶτον τὸν ἑαυτὸν μου καὶ ὄχι τοὺς ἄλλους, ἀναγκάζομαι νὰ εἶπω, ὅτι τὸ πραγματικὸν δηλητήριον τῆς κακοδαιμονίας τοῦ Κόσμου εἶναι οἱ Ραββῖνοι! Οἱ κακοποιοὶ οὗτοι μῆρ-
μουγκες ἐργάζονται ὡς Δαίμονες τοῦ Κακοῦ! Καὶ εἶναι τοιοῦτοι, μετὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Γῆ τοὺς ἀνήκει καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι νὰ γίνουν ὑπόδου-
λοι αὐτῶν! Εἶναι ὀρθὸν τοῦτο, Κύριε; Εἰς Σὲ ἀφήνω νὰ κρίνης!

ΚΥΡΙΟΣ: Μωϋσῆ, ὁ Πατὴρ Μου προέβλεψε τὰ πάντα. Καὶ ἂν τὸ Κακὸν προχωρῇ μετὰ βῆμα στερεόν, μὴ ἀπατάσαι! Διότι ὁ Δαίμων τοῦ Κακοῦ σκάπτει ὁ ἴδιος τὸν λάκκον αὐτοῦ! Βιάζεται, θεθαίως, καὶ ἐν τῇ βιασύνῃ του δὲν γνωρίζει τί λέγει καὶ τί πράττει. Διὰ τοῦτο ἠρέμησε καὶ ὁ Πατὴρ Μου δὲν θὰ ἀφήσῃ τὸν ἐχθρὸν τοῦτον νὰ καταστρέψῃ τὴν Ἀνθρωπότητα! Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἴδῃς καὶ θὰ ἴδου καὶ ἄλλοι τί πρόκειται νὰ συμβῆ, διὰ νὰ σωθῇ ὁλόκληρος ἡ Ἀνθρωπότης, ἥτις ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων εὐρίσκετο ὡς ἐμπόρευμα, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ποὺ τὴν κατεργάζοντο.

Τὸ ἐμπόρευμα ὅμως τοῦτο, ἦτο ὁ ἄνθρωπος τῶν ναρκωμένων χρόνων. Σήμερον ἀφυπνίσθη. Καὶ ἡ ἀφύπνισις αὕτη θὰ λάθῃ διαστάσεις, ὥστε νὰ ἴδῃ, ἐπὶ τέλους, τὴν ἡμέραν τῆς ἀπελευθερώσεώς του, ἀπὸ τὸν Ὀφιν ποὺ τοῦ κατέτρωγε τὰ σπλάγχνα!

.....

27 - 10 - 1974

Ἡ καταγωγή τοῦ Ὀμήρου

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἀδελφὲ Εὐκλείδη, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Ὀμηρος; Ὡς γνωρίζω, πολλαὶ πόλεις ἤριζον καὶ διεξεδίκουν μεταξύ των τὴν καταγωγὴν του, ὡς ἰδικοῦ των τέκνου.

Δ. Τ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Πράγματι, πολλαὶ χῶραι τὸν διεξεδίκουν ὡς τέκνον των. Παρέμεινεν ὡς μέγας ραψωδὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Αἱ ἐπικρατέστεραι πόλεις ποὺ τὸν διεξεδίκουν ὡς τέκνον των, ἦσαν ἡ Σμύρνη καὶ ἡ Χίος. Ὁ Ὀμηρος, κατὰ τὴν μακροχρόνιον ἐκείνην ἐποχὴν, ἔζη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τῆς Τροίας.

Είδε πολλά και ξμαθε περισσότερα. Τὰ Ἔπη του δὲν περιγράφουν μόνον εἰκόνας τῶν γεγονότων, ἀλλ' εἶναι αὐτὰ συνδεδεμένα με θρησκοψυχολογικὰς ἐννοίας, τὰς ὁποίας οὐδεὶς ἐκ τῶν μελετητῶν του ἠδυνήθη νὰ ἐρμηνεύσῃ. Ὅσοι δὲ ἐπεχείρησαν νὰ δώσουν ἀποκρυπτικὰς ἐρμηνείας, ἀπέτυχον. Διὰ τοῦτο τὰ Ὀμηρικὰ Ἔπη, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, οἱ Μῦσται τὰ ἐθεώρουν Εὐαγγέλια.

Ὁ Ὀμηρος ἐγεννήθη εἰς τὴν Σμύρνην καὶ ἐπὶ ἓν χρονικὸν διάστημα ἔζησεν εἰς τὴν Χίον. Ἐταξίδευσεν πεζὸς εἰς πολλὰς χώρας, ὅπου διὰ τῆς λύρας του ἀπήγγειλε τοὺς στίχους του. Οὐδέποτε ὑπῆρξε τυφλός, ὡς τὸν θέλουν μερικοὶ ἐκ τῶν ἐρμηνευτῶν του, με ὄμματα, τυφλοὶ ὅμως εἰς τὸ πνεῦμα των.

Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἶχε τὸ χάρισμα τοῦ ποιητοῦ καὶ συνέγραψε μικρὰ ἔργα. Ἐλάχιστα ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῶν εἶδον τὸ φῶς. Τὰ κυριώτερα, εἰς μεστὴν ἡλικίαν, ἔργα του, εἶναι ἡ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσεια. Λόγω τῶν συνεχῶν ταξιδίων του καὶ τῶν ἐπαναληπτικῶν ἀπαγγελιῶν στροφῶν, τῇ συνοδείᾳ τῆς λύρας του, δὲν εἶχε χρόνον νὰ ἀσχοληθῇ με ἕτερα Ἔπη.

Γέρων, θεθαίως, δὲν εἶχε τὴν αὐτὴν ὄρασιν, ὡς νέος. Ὁ χρόνος τοῦ ἐστέρησεν εἰς ἀρκετὸν βαθμὸν τὴν ὄρατικότητα, χωρὶς νὰ τοῦ διακόψῃ τὴν ἀπαγγελίαν.

Δικαίως ἐτιμήθη ἀπὸ ὅλας τὰς χώρας ὡς Μέγας Ραψωδὸς καὶ Μῦστης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Οὐδεὶς ποτὲ συνέγραψεν ἔργον μεγαλοπρεπέστατον με διπλὰς ἐννοίας, ἥτοι περιγραφὴν ἀξιοθαυμάστων γεγονότων καὶ ἐνδοσκοπικὴν ἀποκάλυψιν ἑνὸς σκοτεινοῦ κόσμου, ποῦ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰ θάθη του.

Ὁ Ὀμηρος ὑπῆρξε Μέγας, διὰ νὰ τιμηθῇ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὡς μέγιστος τῶν αἰώνων Ποιητής!

Εὐκλείδης

12 - 12 - 1974

Ἐλατήρια ποῦ παρεμποδίζουν τὴν ἐξέλιξιν σας

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ἀδελφοί μου, ὅταν μερικοὶ ἐξ ὑμῶν εἶναι πιστοὶ καὶ εὐσεβεῖς πρὸς τὸν Κύριον, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι εἰσθε ἄξιοι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ὁ φιλάργυρος, ὁ ἄσωτος, ὁ ἐγωϊστὴς, ὁ πικρόχολος, ὁ ἀνοητεύων καὶ λοιποὶ, πολλακίς ἔχουν πίστιν καὶ δεικνύουν εὐσέβειαν πρὸς τὰ Θεῖα, δὲν ἔχουν ὅμως ἀνθρωπισμὸν.

Ὁ Δημιουργὸς δὲν τοὺς ἀπέστειλε πάντας αὐτοὺς εἰς τὴν Γῆν

διά να τὸν ὕμνοῦν χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὸ διατί, ἀλλὰ διά νὰ ἐγκύψουν ὅλοι τῶν εἰς τὰ θάθη τοῦ ἰδίου τῶν κόσμου καὶ νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἐντὸς τῶν ἔχουν σπινθηρα Θεῖον, μετὰ τοῦ ὁποῦ δύνανται νὰ συνεννοηθοῦν ὅταν εὐρίσκωνται μεμονωμένοι ἐν πλήρει ἡρεμίᾳ καὶ μὲ διαλογισμοὺς προσπαθήσουν νὰ ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἀγνώστου κόσμου τῶν, ἦτοι διά μέσου τῆς συνειδήσεως εἰς τὸ ὑποσυνείδητον.

Ἐὰν δὲ καλλιεργήσουν καθημερινῶς, μὲ κόπον καὶ μόχθον, τὴν σύνδεσιν ταύτην, τότε θὰ δύνανται εἰς τὰς ἀπορίας τῶν νὰ λαμβάνουν ἀπαντήσεις, ποῦ ποτὲ δὲν ἐφαντάσθησαν καὶ νὰ λέγουν: «Ἐγὼ τὸ ἐσκέφθην; Εἶναι ἰδικαί μοι αἱ ἐξηγήσεις αὗται; Μά, πῶς κατάρθωσα νὰ διεισδύσω στὸ θάθος τῆς Γνώσεως καὶ νὰ ἀντλήσω θεμελιώδεις ὁδηγίας, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ πνεύματός μου καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ψυχικοῦ μου σθένους;».

Καὶ ὅμως, ἀγαπητοί μου. Ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τὴν θέλησιν νὰ παραμερίσῃ ὅλα τὰ προσκόμματα τῆς Γῆς σας καὶ νὰ ἀφοσιωθῇ ἐπὶ 10λεπτον καθημερινῶς, καὶ προπαντὸς τὰς νυκτερινὰς ὥρας, εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀναζητῶντας τὸ ἄλλο «ἐγὼ» του (χωρὶς τοῦτο νὰ ὀνομάζεται «ἐγὼ»), τότε συνδέεται αὐτομάτως μὲ τὸ ὑποσυνείδητον καὶ ἀναλόγως τῆς ἀποκτηθείσης ἐξελιξέως του, τὸ ὑποσυνείδητον θὰ τὸν ὁδηγήσῃ διά μέσου ὄλων αὐτῶν τῶν ἄλύτων προβλημάτων καὶ προσκομμάτων, εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον τοῦ ψυχικοῦ μεγαλείου καὶ τῆς πνευματικῆς ἀνατάσεως, ὥστε νὰ δύνανται ἅμμεσα νὰ λύῃ τὰ πλέον περίπλοκα, ἀκόμη καὶ ἄγνωστα, προβλήματα τῆς φαντασίας του.

Βεβαίως, ὁ τρόπος αὐτὸς δὲν εἶναι τόσο εὐκόλος, διότι «κόποις κτῶνται τὰ καλά». Ἐὰν δὲν κοπιήσῃς, δὲν δύνασαι νὰ γευθῆς τὴν γλυκύτητα τοῦ κόπου καὶ μόχθου σου. Μὴ νομίσης, ὅτι ὅλοι οἱ νεώτεροι τῶν Ἰνδιῶν Γιόγκι εἶναι εἰς θέσιν νὰ εὔρουν αὐτό, ποῦ σὰς ὑποδεικνύω πῶς σεῖς δύνασθε νὰ τὸ ἀποκτήσετε. Διότι ἐὰν οἱ σοφοὶ οὗτοι τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς εἶχον πράγματι συναίσθησιν τοῦ Καλοῦ, ὡς διδάσκουν, καὶ τῆς ἀποφυγῆς τοῦ Κακοῦ, ὡς λέγουν, ἢ χῶρα τῶν δὲν θὰ ἔμενε ἢ πλέον ὑπανάπτουκτη τοῦ Κόσμου. Ἄρα, κάτι ἄλλο συμβαίνει ἐκεῖ!

Ἀρέσκονται οἱ σοφοὶ τῶν νὰ παίζουσι μὲ τὰς λέξεις. Νὰ φημίζουσι τὴν γνώσιν τῶν καὶ νὰ ἀδιαφοροῦν τελείως διά τὸν πληθυσμόν, ἦτοι τοὺς ἀδελφούς τῶν, τοὺς ὁποῖους ἀφήκαν τελείως εἰς τὴν ἀγνοίαν καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ σκότους.

Εἰς ταχυδακτυλογράφος θαυμάζεται ἀπὸ πάντας. Εἰπέτε μου ὅμως, τί τὸ καλὸν προκύπτει ἐκ τοῦ ταχυδακτυλογράφου; Καὶ εἰς τοὺς λόγους ὑπάρχουν ταχυδακτυλογράφοι καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι μηδέν!

Καὶ οἱ ἀνόητοι τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ, ἀντὶ νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὰ διδάγματα τῆς Καθαρᾶς Γνώσεως, θαυμάζουν τοὺς ταχυδακτυλογράφους τοῦ λόγου τῶν Ἰνδιῶν. Καὶ εἰπέτε μου, οἱ θαυμασταὶ οὔτοι τί ἀποδίδουν εἰς τὴν κοινωνίαν των, ὅταν λόγους θαυμάζουν καὶ τὰ ἔργα ἀγνοοῦν;

Ἄρα, ἐξ ὑμῶν ἐξαρτᾶται νὰ ἐξελιχθῆτε καὶ νὰ φθάσετε εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ὑψηλότερα, ἰδανικώτερα τῆς γνώσεως καὶ τῆς πράξεως ἔργα, φωτιζόμενοι ἀπὸ τὸν ἐνδόμυχον φάρον τοῦ ὑποσυνειδητόσας, μὲ ὁδηγὸν τὴν συνείδησιν καὶ μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Πλούταρχος

6 - 3 - 1975

Ὁ Νοστράδαμος

ΦΑΡΑΧ: ...Καὶ τώρα δι' ὀλίγων γραμμῶν θὰ ὀμιλήσω περὶ τοῦ Νοστράδαμου. Ὡς γνωρίζετε πάντες, ἔχει γίνεῖ πολὺς λόγος διὰ τὸ ἄτομόν του, διότι ἦτο ἰατρός, ἀστρολόγος, ταχυδακτυλογράφος, καὶ ἠδύνατο νὰ μαντεύη τὰς ἐπιθυμίας, ὡς καὶ σχετικὰς εἰκόνας τοῦ μέλλοντος.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπέκτησε μεγάλην φήμην εἰς τὴν ἐποχὴν του. Ποῦ ὅμως ἐβασίζετο; Καὶ ποῖος ἦτο; Δὲν ξεύρω, ἢ μᾶλλον γνωρίζω, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐρωτήσω, ἐὰν γνωρίζετε πόθεν ἔλκει τὴν καταγωγὴν του.

Ὡς θάσιν τῆς τέχνης του, ἦτο Καμπαλιστὴς καὶ ἐβραϊκῆς οἰκογενείας. Ἐχει παίξει τὸν ρόλον του, χωρὶς νὰ φαίνεται ποῖος ὁ σκοπὸς του, εἰς τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς του. Ἐκ τῶν προτέρων ἐγνωρίζε τί ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ, ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων. Διὰ τοῦτο τὸν ἐθεώρουν καὶ ὡς προφήτην. Πράγματι, ἦτο προφήτης διὰ νὰ εἶμαι πλέον πειστικός, «ψευδοπροφήτης». Ἐὰν μερικὰ ἐκ τῶν προβλέψεών του ἔχουν συμβεῖ καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς σας, τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐννοήσετε τοὺς σκοποὺς τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων!

Φ α ρ ἄ χ

Ἑρμηνεία τῶν συμβόλων τοῦ Ναοῦ τῶν Δελφῶν

Ὑποβάλλεται εἰς τὸν Διδάσκαλον Πυθαγόραν παράκλησις, ὅπως ἐξηγήσῃ τὴν ἔννοιαν τῶν φράσεων «ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ», «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ», καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ κεφαλαίου γράμματος «Ε», ποῦ εὐρίσκετο χαραγμένον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τοὺς Δελφούς.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Ἀγαπητή μου ἀδελφή, θά σοῦ ἀπαντήσω εἰς τὰς ἀπορίας σου ὡς νά ἦσουν Ἰέρεια τοῦ τότε Ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς Δελφούς. Διὰ νά μέ ἐνοήσης καλλίτερον, κάποτε καὶ εἰς ἄλλους χρόνους προϋπήρξες Ἰέρεια εἰς τὴν Αἴγυπτον. Σήμερον μέ τὴν πνευματικὴν πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου, ἐάν ἔχῃς τὴν τάσιν πρὸς τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, θά σέ ὠθήσω πρὸς τὸν φωτισμὸν τοῦτον, ἵνα φωτίσης καὶ ἄλλους. Γνωρίζω πόθεν καὶ πότε θά ἀντλήῃς καθοδηγήσεις ἐκ τῆς Πηγῆς Μας. Δέν θά μακρυγορήσω, ἐκθέτοντας τὸ Ἔργον μου καὶ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Θά ἀρκεσθῶ σήμερον, εἰς τὰ ὅσα ζητεῖς.

1ον) Τὸ «ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ» ἔχει τὴν ἔννοιαν: Μακρὰν πάσης ὑπερβολῆς, διότι αὕτη θλάπτει τὴν ὄντοτητα εἰς τὴν ἀνύψωσίν της, ὥστε κάθε ἐνέργεια πέραν τοῦ μέτρου, νά ἐπιφέρῃ ζημίαν καὶ ὄχι κέρδος.

2ον) Τὸ «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ» εἶναι σχῆμα λόγου, διότι οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος κατορθώνει νά γνωρίσῃ τὸν ἑαυτόν του. Εἶναι δύσκολον τοῦτο. Ὅταν ὁμως κάνῃς μίαν συνεχῆ καὶ ἐντατικὴν προσπάθειαν νά τὸν γνωρίσης, αὐτομάτως εὐρίσκεσαι ἐντὸς τῆς ἐννοίας τοῦ «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ». Δηλαδή ἀκολουθεῖς τὴν ὀρθὴν πορείαν μετὰ ὀφέλη ἀνυπολόγιστα, τόσον δι' ἐσέ, ὅσον καὶ διὰ τοὺς συνανθρώπους σου.

3ον) Τὸ σημεῖον «Ε» τὸ εὐρισκόμενον ἔξωθεν, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ναοῦ, ἔχει τὴν ἔννοιαν «ΕΝΕΡΓΕΙΑ». Θὰ σοῦ δώσω ἀναλυτικώτερον τὴν σημασίαν τοῦ «Ε».

Ἄ π ε ι ρ ο ν	}	Ψυχὴ = Θεία Πνοή Πνεῦμα = ἐνδιάμεσος σύνδεσμος Σῶμα = γήινη ὑπόστασις
---------------------------------	---	---

Ἐξηγοῦμαι:

Τὸ Ἄπειρον συνδέει τὴν ἀνθρώπινον ὄντοτητα, μὲ τὸ Ἀπρόσωπον Θεῖον, ποῦ ἀποκαλεῖτε σεῖς ΘΕΟΝ.

Ἄρα, σκέπτεσθε, κινεῖσθε καὶ ἐνεργεῖτε μὲ ἐλευθέραν τὴν θούλησίν σας, ὡς ἄνθρωποι μὲ τὴν Πνοὴν τοῦ Θεοῦ. Εἶσθε δὲ ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις σας, καὶ ὄχι ὁ Θεός.

Ἡ ἐνέργεια λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὸν φωτισμὸν τοῦ Οὐρανοῦ, εἶναι νὰ θαδίζῃ αὐτὸς ἐντὸς τῶν δύο ρήσεων: «ΜΗΔΕΝ ἈΓΑΝ» καὶ «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ».

Πυθαγόρας

11 - 4 - 1975

Ἡ ἀπαξία ἐνὸς ἰνδάλματος

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Ἄρχοντά μου Φαράχ, χωρὶς νὰ ἐπιδιώξω τὴν δημοσίευσιν τοῦ κειμένου σας τούτου, παρακαλῶ θερμῶς, ὅπως μοῦ ἐξηγήσετε, ποῖος εἶναι ὁ ρόλος τοῦ 17χρονοῦ Ἰνδοῦ Μαχαράτζ Τζι καὶ τί διδάσκει, ἐφ' ὅσον λέγουν, ὅτι ἔχει ἑκατομμύρια ὀπαδῶν.

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφέ μου, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σοῦ εἶπω τὴν Ἀλήθειαν. Μὴ ἐπηρεάζεσαι ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ὀπαδῶν του. Οἱ περισσότεροι ποῦ τὸν ἐκθειάζουν, εὐρίσκονται εἰς Η.Π.Α. Ἐξ αὐτοῦ μόνον τοῦ γεγονότος δύνασαι νὰ ἀντλήσης σοβαρὰ συμπεράσματα.

Παρ' ὅσα γνωρίζεις περὶ Κρισναμούρτι, ὅστις ἀπεσύρθη ἀπὸ

τὸν ρόλον, ποὺ τὸν ἐξηγάγκασαν νὰ παίξῃ, ὑπὲρ τοῦ σκοτεινοῦ σκοποῦ μυστικῆς Ὁργανώσεως, μὲ ἀνατροπὴν τοῦ ἐπιδιωκομένου, ὃ ἐν λόγῳ Κρισναμούρτι ἔδωσε διδάγματα πολὺ ὑψηλότερα καὶ μορφωτικὰ εἰς σχετικὰ νοήματα, ἀπὸ τὸν ψευδογκουρού Ἴνδῶ, ποὺ τὰ ὅσα λέγει, ὑποκρύπτουν ὑπουλότητα καὶ ἀπληστίαν εἰς συσώρευσιν χρήματος καὶ ἐπιβλητικότητος.

Ἵσοι ἔχουν ἔλλειψιν κρίσεως, δὲν τοὺς συνιστῶ νὰ τὸν ἀκολουθήσουν. Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ ζητοῦν νὰ μάθουν, τί κρύπτει τὸ νέον τοῦτο φρούτο, ἀπὸ περιέργειαν ἄς τὸν ἴδουν διὰ νὰ βεβαιωθοῦν περὶ τῆς ἀξίας του, ἥτις δὲν εἶναι ἄλλο τι, ἀπὸ τὴν ἀπαξίαν ἐνὸς ἀνακηρυχθέντος ἰνδάλματος κενοῦ κλοιοῦ, διὰ νὰ ἔλκωνται οἱ κοῦφοι καὶ οἱ ἀσυμβίβαστοι μὲ τὴν ζωὴν ποὺ διάγουν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν λόγῳ Ἴνδοῦ — πρόσεξον καλὰ — εἶναι ἀπατεῶν μεγάλης ὀλκῆς. Δὲν πιστεύει εἰς τίποτε, ψεύδεται ἀσύστολα, δημιουργεῖ θόρυβον διὰ τὸ τίποτε, διὰ νὰ εἰσπράττη εἰσφορὰς καὶ δωρεὰς ἐκ τῶν ἐκμεταλλευομένων ἀνοήτων. Ἡ κωμωδία αὕτη θὰ ἀποκαλυφθῇ. Οὐδὲν κρυπτόν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι λογίζονται, ὅτι ἔχουν κόκκον γνώσεως, νὰ μὴ καλλιερگوῦν αὐτὴν καὶ νὰ ἐκτίθενται εἰς τὰς ἔλξεις τοῦ παραλόγου! Εἶναι οὔτοι ἄξιοι τῆς τύχης των καὶ ἐὰν εἶναι Χριστιανοί, τοὺς ἐμόλυνεν ὁ λόγος τοῦ Πονηροῦ, τὸν ὁποῖον εὖρον ὡς τὸν πλέον κατάλληλον εἰς τὰ μέτρα των.

Οἱ πραγματικοὶ Γκουρού, εἶναι μεγάλης ἡλικίας καὶ δὲν ἀποχωροῦν ποτὲ ἐκ τῆς χώρας των, ἀναζητοῦντες ἀπολαύσεις παντὸς εἴδους εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ Γιογκανάντα ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν ἦτο ἀπεσταλμένος δι' ἓνα ἱερὸν σκοπόν. Ὁ νῦν νεαρὸς Ἴνδὸς δὲν εἶναι κἂν γιόγκι εἶναι φαντασμένος, μὲ σκοπὸν νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς πόθους του, εἰς θάρος τῶν ἐλαφρῶς σκεπτομένων.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν σᾶς φέρει ἐμπόδια εἰς τίποτε, ἐὰν θέλετε νὰ ἀκολουθήσετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Καλοῦ ἢ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ. Ἀπλῶς σᾶς συνιστᾷ τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τῶν σφαλμάτων σας, διὰ νὰ μὴ κάποτε παραπονεθῆτε, ὅτι δὲν σᾶς εἰδοποιήσαμεν ἐγκρίως.

Ἐὰν θέλετε νὰ λάβετε μίαν ἰδέαν περὶ τῆς Κολάσεως, εἴσθε ἐλεύθεροι νὰ τὴν ἐπισκεφθῆτε. Προσοχὴ ὅμως μὴ κολασθῆτε, διότι τότε σεῖς θὰ εἴσθε οἱ πταίκται καὶ ὄχι ἡμεῖς οἱ προασπίσαντες τὴν σωτηρίαν σας.

Φ α ρ ἄ χ

«Ἡ Ζωὴ ἐν Τάφῳ»

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, αὐτὴν τὴν φορὰν θὰ ἀναπτύξω Ἐγὼ τὸ θέμα τοῦτο. Διότι, ὡς γνωρίζετε, ὁ Κύριος δὲν ἦλθεν εἰς τὸν γήϊνον Κόσμον ὡς Θεός, ἀλλ' ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος, Ἀπεσταλμένος, θεβαίως, ἀπὸ τὸν Πατέρα Δημιουργὸν τῶν Πάντων. Καὶ ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος, δὲν ἦτο γνωστός, παρὰ εἰς ἐλαχίστους, μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 30 ἐτῶν, διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἱερά του καθήκοντα, ὡς ἄνθρωπος, θεβαίως, πὺ ἐλάμβανεν Ὁδηγίας ἀπὸ τὸ «Ἅγιον Πνεῦμα. Καὶ τοῦτο, διὰ τῆς Διαισθησεῶς Του! Ἔρα, ἐγνώριζε κάλλιστα τί Τὸν ἀνέμενεν εἰς τὴν ὀλιγοχρόνιον πορείαν τῆς Ζωῆς Του.

Αἱ Διδασκαλῖαι Του ἦσαν ἀπλαῖ, μεστὰι ὅμως ἀπὸ νοήματα, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ ἐννοήσουν καὶ οἱ πλεόν σοφοὶ τῆς ἐποχῆς του. Διὰ τῶν παραβολῶν Του ἐνίσχυε τὴν Πίστιν πρὸς τὸν ΘΕΟΝ, τὴν Ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ Δίκαιον πρὸς τὸν ἀδικηθέντα. Αἱ Ρῆσεις Του ἦσαν ὀρθαί, ἄφθαστοι. Ἀπέκτησε τὴν ἀγάπην πάντοτε τῶν ἀπλοϊκῶν, τῶν ἀσθενούντων καὶ τῶν ἀδικημένων. Δὲν ἦτο μόνον Ἰατρός τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς των. Καὶ ὅταν ἀνέφερον «ψυχὴν», δὲν ἐννοῶ αὐτὴν καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένον μετὰ τῆς ψυχῆς. Ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἠγάπησεν ὅλους τοὺς περιστοιχιζόμενους Αὐτόν, οἱ ὁποῖοι πράγματι ἐπίστευσαν εἰς τὰς Θεϊκὰς Του Δυνάμεις.

Ποῖαν μόρφωσιν εἶχεν ὁ Κύριος; Καὶ πῶς ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς Θεϊκῆς Γνώσεως; Οὐδεὶς τὸ ἐγνώριζε τότε! Διότι τὰ σκοτεινὰ ἔτη τῆς Ζωῆς Του, ἦτοι ἀπὸ 12 ἐτῶν μέχρι τοῦ 30ου ἔτους, δὲν παρέμεινεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἀλλὰ εἰς τὸ πᾶτριον ἔδαφος τοῦ Πατρός Του, τὴν Γῆν.

Ἐγνώρισε Μύστας πολλοὺς, ἐσυζήτησε μετ' αὐτῶν, ἀντελήφθη τὴν νοοτροπίαν των, ἔμαθεν ὅτι δὲν ἐγνώριζεν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης Του φύσεως, ἐσυσχέτισε τὰς διαφόρους διδασκαλίας, ἐνεπνεύσθη τὴν Θεῖαν καὶ πραγματικὴν Φώτισιν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ὅταν διησθάνθη, ὅτι ἦτο Ἐτοιμὸς νὰ θυσιάσῃ τὸν ἑαυτὸν Του ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, καλῶν καὶ κακῶν, χωρὶς οὐδεμίαν διάκρισιν χρώματος ἢ μορφώσεως, ἐπέστρεψε στὰ Ἱερά ἐδάφη καὶ ἤρχισε τὴν συστηματικὴν Αὐτοῦ Διδασκαλίαν, μετὰ τῆς ὁποίας οὐδεμία Θρησκεία τοῦ Κόσμου σας, εἶναι δυνατὸν νὰ παραβληθῇ.

Αἱ γνώσεις τῶν διαφόρων Μυστῶν βασίζονται, ὄχι μόνον εἰς τὴν

Παγκόσμιον Ἐνέργειαν, πού ὀνομάζουν «Δυναμικήν Θεϊαν Φώτι-
σιν», ἀλλά καί εἰς τὴν γήϊνον τοιαύτην, ὥστε διὰ τοῦ συνδυασμοῦ
τῶν δύο αὐτῶν Ἐνεργειῶν, νὰ δίδουν ὁδηγίας εἰς τοὺς ὁπαδοὺς των.
Καί διὰ νὰ ἀποδείξω, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ Διδασκαλία ὑπερέβη πάσας
τάς ἄλλας, ἀναφέρω ὅτι, ὅσοι ἠσπιάσθησαν τὸν Χριστιανισμόν προ-
ώδευσαν κατακορύφως. Οἱ ἄλλοι, ἀντὶ νὰ προοδεύσουν, παρέμειναν
εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας των! Διότι, ἐὰν πράγματι οἱ Μύσται τῶν
ἄλλων Ἠπειρών, ἦσαν πράγματι αὐτοὶ πού ἤθελον νὰ ἀποδείξουν
ὅτι εἶναι εἰς τὸν κόσμον, ἔπρεπε πρῶτον νὰ φροντίσουν διὰ τοὺς
Λαοὺς των, τοὺς ὁποίους ἀφήκων ὑπαναπτύκτους!

Σήμερον, οἱ αὐτοὶ Μύσται διεκδικοῦν τὰ πρωτεῖα καί διδά-
σκουν, μὲ τρόπον σεβαστὸν τὴν δῆθεν Ἀλήθειαν! Καί ἂν τοὺς ἐρω-
τήσετε, εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο «τί εἶναι Ἀλήθεια», ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς
των θὰ ἀντιληφθῆτε τὸν κρυφὸν ἐγωϊσμόν των, ἐνῶ οἱ ἴδιοι κατα-
φέρονται ἐναντίον τοῦ ἐγωϊσμοῦ! Καί σεῖς, οἱ ὅποιοι συνεχῶς ἀπα-
τᾶσθε, ἀκολουθεῖτε τὸν συρμόν! Διότι καί οὗτοι εἶναι ἓνα εἶδος
συρμοῦ. Νὰ εἰσέρχεσθε εἰς τὰ δῆθεν μυστήρια ἐνὸς κόσμου πού
ἀγνοεῖτε τελείως, καί οὐδέποτε θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐξιχνιάσετε τὸ Μέ-
γα τοῦτο Μυστήριον τῆς Ζωῆς καί τοῦ Θανάτου!

Μήπως ὁ Κύριος δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποφύγῃ τὴν Σταύρωσιν καί
νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τὴν Χώραν του ὡς Ἠγεμὼν κύρου; Ἴδού, ὅμως,
τὸ Μεγαλεῖον Του! Ἐπρωτίμησε τὴν ἀπλότητα. Ἐξετίμησε τὴν πτω-
χείαν καί οὐχὶ τὰ πλούτη, τὰ ὁποῖα κατέστρεψαν τὸ πνεῦμα τῶν με-
γιστάνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Καί ὁ σταυρὸς, ὁ ὁποῖος ἦτο σημεῖον τιμωρίας διὰ τοὺς ἀνό-
μους, μετεβλήθη εἰς Σύμβολον Ἱερόν. Ἀπόδειξις αὐτοῦ εἶναι, ὅτι
εἰς τὰ Μυστήρια τῆς πάλαι ποτὲ Ἀτλαντίδος, ὁ σταυρὸς ἦτο σύμ-
βολον θεϊκῆς ἐμπνεύσεως. Τὸ αὐτὸ καί εἰς τοὺς Χαλδαίους, εἰς τοὺς
Ἴνκας καί εἰς τοὺς Μάγια καί ἄλλους πολλοὺς παμπαλαίους
λαοὺς, προτοῦ ἀκόμη ἐμφανισθῶν εἰς τὰς Ἰνδίας οἱ μεγάλοι διδά-
σκαλοι, οἱ ὅποιοι χρεωστοῦν πολλὰ εἰς τὸν Διδάξαντα αὐτοὺς Ὑπο-
φαινόμενον. Ὅμιλῶ πρὸ 25 ἢ 30.000 ἐτῶν, ὅταν οἱ πολιτισμοὶ τῆς
Ἄπω Ἀνατολῆς εὐρίσκοντο εἰς τὴν στάθμην τῶν ζῶων.

Καί οὕτω, ὁ Κύριος ἐπρωτίμησε, διὰ τῆς Θουσίας Του, νὰ ἀντι-
ληφθῶν οἱ ὁπαδοὶ του καί ὅλοι ὅσοι συνεπάθησαν Αὐτόν, τὴν Ἀγά-
πην Του πρὸς αὐτοὺς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, λοιπόν, τῆς προσεχοῦς Μεγάλης Ἑβδομάδος,
ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε, ὅτι ἡ Μεγάλη Παρασκευὴ εἶναι μίᾳ ἀπὸ τὰς

μεγαλυτέρας Ἑορτᾶς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ὅπου εἰς τὰς Ἐκκλησίας ψάλλουν «**Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ**», ἥτοι παρέδωσεν ἡ Ἄποσταλίσσα Ψυχὴ τὸ Σῶμα εἰς τὴν μητέρα Γῆν, καὶ ἀποσπασθεῖσα ἐξ αὐτοῦ ἀνελήφθη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, πρὸς τὸν Πατέρα, διὰ νὰ λάβῃ τὰ Σκῆπτρα τοῦ Πνευματικοῦ Βασιλείου καὶ νὰ σχηματίσῃ Κόσμον Νέον, Οὐράνιον, μέχρι συντελείας τοῦ Κόσμου, ὅποτε ὁ Δημιουργὸς θὰ πραγματοποιήσῃ κάτι ἄλλο, πολὺ ἀνώτερον τῆς γῆϊνης ζωῆς, διὰ νὰ εἰσέλθουν ἐκεῖ αἱ Ψυχαί, ὡς φῶτα ἀθάνατα τῆς Αἰωνίου Ζωῆς!..

Ἄρα, ἡ ζωὴ δὲν πεθαίνει! Ὁ θάνατος, διὰ τοῦ σκότους τοῦ καλύπτει τὸ μυστήριον τῆς νέας ἐν τῷ Οὐρανῷ Ζωῆς τῶν Ἀθανάτων!

Φ α ρ ᾶ χ

24 - 4 - 1975

Προτιμήσατε τὴν ἀπλουστέραν διδασκαλίαν

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Προσέξατε! Μὴ παραπλανᾶτε τὴν σκέψιν σας! Τὸ σκότος ἐκάλυψε τὴν Γῆν, ὥστε νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς αὐτὴν τόσα συστήματα, ὅσα δὲν ὑπῆρχον ποτέ! Θεωρίαι, φιλοσοφικαὶ ἀλήθειαι, θρησκευτικαὶ διδασκαλίαι καὶ ἄλλα πολλὰ, ὡς τοῦ Βουδᾶ, τοῦ Κρίσνα, τοῦ Ράμα καὶ λοιπῶν, οἱ ὅποιοι ἐμελέτησαν καλῶς τὴν σύστασιν τῆς ἀνθρωπίνου ὑποστάσεως, τὴν ὕλην, ὡς μέσον καὶ κατέληξαν οὐχὶ εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ εἰς κάτι τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθησαν οὐδὲ κατὰ φαντασίαν νὰ ἐρμηνεύσουν. Διὰ τοῦτο ἡ ἀγάπη, τὴν ὁποῖαν ἐδίδαξαν οἱ, δὲν εἶναι ἀγάπη, ἀλλ' ὑπέρμετρος ἐνέργεια κακῆς τῶν ἀποφάσεως.

Βεβαίως, ὑπάρχουν σημεῖα, τὰ ὁποῖα σᾶς ἔλκουν. Ἄλλὰ ἐὰν ἠδύνασθε νὰ ἐμβραθύνετε εἰς τὰ νοήματά των, δὲν θὰ ἠσπάζεσθε αὐτά, παρ' ὅσον λάμπει καὶ ἂν ἔχουν. Ἐὰν προτιμᾶτε τὰ πυροτεχνήματα, τότε καεῖς δὲν σᾶς ἐμποδίζει νὰ ἀφοσιωθῆτε εἰς αὐτά. Ἐὰν ἔχετε, ὅμως, ἔστω καὶ κόκκον Γνώσεως, τότε προτιμήσατε τὴν ἀπλουστέραν διδασκαλίαν. Ἐκεῖ θὰ εὔρετε τὴν ἀληθινὴν Πίστιν, τὴν πραγματικὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὀρθὴν καθοδήγησιν, διὰ νὰ μὴ περιπέσετε εἰς λαθυρίθους, πού δὲν ἔχουν διέξοδον καὶ εὔρεθῆτε ἀπὸ τὸ σκότος εἰς τὸ ἔρεβος, ἐξ αἰτίας τῆς ἀγνωσίας τοῦ πνεύματός σας καὶ τῆς κακῆς σκέψεως νὰ δοκιμάσετε καὶ κάτι ἄλλο, τὸ ὁποῖον σᾶς ἔλκει, ἀλλὰ δὲν γνωρίζετε τί θὰ σᾶς ἀποδώσῃ.

Ἐγώ, ὁ ταπεινὸς Σωκράτης, εἰς τὴν ἐποχὴν μου ἀντελήφθην πολλά. Ἄλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὀμιλήσω εἰς τὸ κοινὸν καὶ νὰ κλονίσω τὴν πίστιν του, ἐφ' ὅσον ὑπῆρχον Νόμοι, οἱ ὁποῖοι ἐπροστάτευον τὰ ἔθιμα τῆς ἐποχῆς, ἔστω καὶ ἂν πολλά ἐξ αὐτῶν δὲν ἦσαν ὀρθά.

Ἀγαπητοὶ μου, σήμερον ἀνεφέρθην εἰς τὸν Θεόν, Πατέρα τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, διότι Αὐτὸν ἀντιπροσωπεύει ὁ Υἱὸς Αὐτοῦ Ἰησοῦς, Ὅστις ἔχει τὴν Χάριν τοῦ Πατρὸς νὰ συγχωρῇ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει μετάνοια, νὰ βοηθῇ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη, καὶ διὰ τῆς Ἀγάπης νὰ ἀπαλύνῃ τὸ μῖσος, διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ αὐτό, ὡς ἀσθένειαν πνευματικὴν.

Ὁ Κύριος εἶναι τὸ Ἄστρον, πού σᾶς καθοδηγεῖ, ἐὰν στρέψετε μὲ ἀγάπην τὰ βλέμματά σας πρὸς τὸ Ἀκτινοβόλον Περίβλημα Αὐτοῦ.

Ἡ ἀπλότης Του νικᾷ. Ἡ πολυσύνθεσις τῶν σκοτεινῶν νοημάτων, μόνον σκότος σᾶς δωρίζει! Μελλοντικῶς — ἔχετε το ὑπ' ὄψιν σας — εἰς ὀλόκληρον τὴν Ὑφήλιον θὰ ἐπικρατήσῃ ὁ Χριστιανισμός.

Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν Χριστιανῶν, εἶναι κατ' ὄνομα (Χριστιανοί). Θέλω νὰ γίνετε καὶ σεῖς κατ' οὐσίαν, διότι ἐκεῖ θαίνομεν.

Σωκράτης

30 • 4 • 1975

Ποῖοι εἶναι οἱ ψευδοπροφῆται πού ἀναφέρει ἡ Γραφή

ΦΑΡΑΧ: Θέλω νὰ τονίσω καὶ ἐν ἄλλο σημεῖον, πολὺ σοβαρὸν: Διατί εἴσθε τόσο ἐπίστοι πρὸς τοὺς πλανοδίους, δῆθεν διδασκάλους τοῦ ὀρθοῦ Λόγου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πλημμυρίσει ὅλας τὰς κάπως ἀνεπτυγμένας χώρας, μὲ τὸ πρόσχημα, ὅτι ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ ΥΠΕΡΤΑΤΟΝ ΟΝ; Οὗτοι εἶναι οἱ «Ψευδοπροφῆται» πού ἀναφέρει ἡ Γραφή!

Λέγουν, ὅτι φωτίζουν τοὺς ὀπαδοὺς των, ἀντλοῦντες δυνάμεις ἀπὸ τὸ Σύμπαν. Δὲν καθορίζουν, ὅμως, τί εἶδους δυνάμεις εἶναι αὐταί, αἱ ὁποῖαι καθηλώνουν τοὺς μὴ σοβαροὺς ἐγκεφάλους τῶν ἀνθρώπων, ἀφοῦ δώσουν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀγραφον ταυτότητα τῆς ἡλιθιότητος!

Διατί οἱ ὑπέροχοι διδάσκαλοι οὗτοι, δὲν διδάσκουν πρῶτον τὸν

τόσον υπαναπτυκτον λαόν των; Οί δὲ ξένοι, εἰς τί ὠφελήθησαν ἐξ αὐτῶν, ὅταν ἡ Κοινωνία των καταρρέει;

Οἱ πλανόδιοι οὔτοι τοῦ λόγου ἐρασταί, εἶδρον τὸν τρόπον των νὰ ζοῦν εἰς θάρος τῶν ὁπαδῶν των καὶ νὰ ἀδιαφοροῦν τελείως διὰ τοὺς ὁμοεθνεῖς των ἀδελφούς, ποὺ εὐρίσκονται ἐντὸς τοῦ σκότους τῆς κακοδομιᾶς των!

Ὁ Θεὸς ἅς βοηθήσῃ τὴν παραφροσύνην τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν προσανατολίζονται εὐκόλως, διότι τοὺς ἐμόλυνεν ἡ ὕλη!

Φ α ρ ἄ χ

23 - 7 - 1975

Γ. ΓΚΙΓΙΕΡΜΕ: Σήμερον θὰ ὁμιλήσω μὲ θέμα:

«Ἡ πρώτη χονδροειδῆς φύσις καὶ αἱ μετέπειτα Δέκα ἡμιτελεῖς Ἐντολαὶ τοῦ Μωϋσέως»

Μετὰ τὴν πρώτην χλωρίδα, ποὺ ἐκάλυψε τὸν φλοιὸν τῆς Γῆς, ἤρχισαν νὰ ἐμφανίζωνται φυτὰ καὶ δένδρα μὲ χονδροειδῆ ὄψιν, ἵνα διὰ τοῦ χρόνου τὰ κατεργασθῇ ἡ φύσις καὶ ἐξελιχθοῦν εἰς εὐγενέστερα καὶ κομψότερα, μέχρις ὅτου ἔλαβον τὴν τελικὴν των μορφήν, εἰς τελειοποιημένην εἰκόνα.

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τὰ προϊστορικὰ ζῶα, τὰ ἀκαλαίσθητα, χονδροειδῆ καὶ ἄγρια εἰς τὴν μορφήν των. Πάντα ταῦτα συνέβησαν πρὸ ἀκαθορίστων αἰώνων, διὰ νὰ φθάσῃ ὁ γήινος κόσμος, εἰς ἐποχὴν μὲ τάσεις προοδευτικὰς, ὥστε ἡ φύσις, παρὰ τὰς ἀτελείας της, νὰ παρουσιάσῃ σταδιακὴν πρόοδον.

Μήπως καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Γῆν ὡς θηρίον; Εἶχεν ὅμως τὸ ἀκατέργαστον πνεῦμα του, τὸ ὁποῖον τὸν ὠδήγησεν ἀπὸ τὴν πονηρίαν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ περιβάλλοντός του, καὶ πολὺ ἀργότερον εἰς τὴν σχετικὴν κρίσιν, διὰ νὰ ἐξελιχθῇ καὶ αὐτός, ὡς ὅλα τοῦ Θεοῦ τὰ Δημιουργήματα καὶ σχετικῶς νὰ λογικευθῇ, εἰς τὸν συσχετισμὸν τῶν πάντων καὶ τὴν διάκρισιν τῆς μιᾶς πράξεώς του ἀπὸ τῆς ἄλλης.

Οὕτω, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἐποχὴν, ποὺ ἦτο ἀνάγκη νὰ θεσπισθοῦν διατάξεις παραδεκταὶ παρ' ὅλων τῶν συνοικούντων εἰς μίαν περιοχὴν, ὥστε νὰ σέβεται ὁ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἄλλου.

Κατ' ἐκείνην τὴν περίοδον ἐνεφανίσθη ὁ Μωϋσῆς, ὅστις ἐνεπνεύ-

σθη τὰς Ἐντολάς τοῦ Κυρίου. Αὐταὶ ἔγιναν ἀργότερον αἱ πρῶται θάσεις τῶν Νόμων.

Παρ' ὅτι αἱ Ἐντολαὶ τοῦ Μωϋσέως εἶχον Θεῖαν ἔμπνευσιν, τὰς παρομοιάζω μὲ τὰς εἰκόνας τῆς πρωτογόνου φύσεως, διότι δὲν περιεῖχον τὴν ἀρτιότητα τοῦ Λόγου λογικῶς καὶ δὲν ἔδιδον ἐξελικτικὴν ὄθησιν, πρὸς τὴν διεΐδυσιν τοῦ αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ.

Αἱ Ἐντολαὶ εἶναι μονοκόμματοι. Στεροῦνται ἀνθρωπισμοῦ. Δὲν ἐξετάζουν τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ ἀνθρώπου, οὔτε τὴν αἰτιολογίαν τῆς ὀρθῆς ἢ μὴ πράξεως μὲ τὰς λεπτομερείας τοῦ «διατί», τοῦ «πῶς» καὶ τοῦ «πότε», τῶν συνθηκῶν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Αἱ Ἐντολαὶ τοῦ Μωϋσέως δὲν ἦσαν ἐξελιγμέναι, ὅπως καὶ ἡ πρώτη χονδροειδῆς ἐμφάνισις τῆς φύσεως. Αἱ Ἐντολαὶ ἔχρηζον ἐπεξεργασίας, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ ὁ Μωϋσῆς, λόγω ἄλλων ἀσχολιῶν του. Δυστυχῶς, δὲν εἶχε καὶ τὸν λόγον εὐκολον καὶ πειστικόν, διὰ νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸν Λαόν του τὰ κύρια νοήματα τῶν Ἐντολῶν. Ἡ πνευματικὴ του καθυστέρησις γίνεται γνωστὴ ἀπὸ τοὺς δύο ἀντιφατικούς του λόγους, πού δὲν συσχετίζονται: Τὸ «Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ» κλπ., μὲ τό: «Οὐ φονεύσης». Δὲν ἔδωσε καθαρὰν ἐρμηνείαν εἰς τὰς συλλήψεις τῶν ἐνοιῶν τῆς κάθε Ἐντολῆς. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ὁ Πνευματικὸς Κόσμος καθορίζει τὰς κυριώτερας ἀπόψεις Του, πρὸς γνῶσιν τῶν Νομοθετῶν ἐπὶ τῶν Ἐντολῶν καὶ κατὰ τρόπον εὐκολονόητον.

Γεώργιος Γκιγιερμέ

22 - 8 - 1975

Ὁ Μωϋσῆς καὶ αἱ Δέκα Ἐντολαὶ

ΣΟΛΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ: Ὅταν ὁ Μωϋσῆς ἐλάμβανε τὰς Δέκα Ἐντολάς τοῦ Κυρίου, μὴ ἔχετε τὴν γνώμην, ὅτι αὐταὶ ἐδίδοντο διὰ τοῦ Στόματος τοῦ Δημιουργοῦ καὶ συναλαμβάνοντο ἀπὸ τὰ ὄρατα τοῦ ἐν τῇ Γῆ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ. Τὸν Θεόν, οὐδεὶς ποτὲ εἶδεν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἤκουσε τὴν Φωνὴν Του, ὡς Ἀπρόσωπον Ὀντότητα!

Ἐπειδὴ οἱ ὁμόφυλοι τοῦ Μωϋσέως ἦσαν ἄξεστοι, ἀγράμματοι καὶ δεισιδαίμονες, ἠναγκάσθη ὁ ἀλύγιστος εἰς τὰς ἀποφάσεις του Μωϋσῆς, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Φυλῆς του, νὰ εἴπῃ εἰς τὰ πλήθη του, ὅτι ἤκουσε τὴν Φωνὴν τοῦ Κυρίου, Ὅστις καὶ τοῦ ὑπηγόρευσε τὰς

Ἐντολάς Του. Αἱ ἐν λόγῳ, ὅμως, Ἐντολαὶ ὑπηρετήθησαν μέσῳ τῆς Πνευματιστικῆς Ἐπικοινωνίας. Ἄρα, συνησθάνθη τὴν Ἐπιταγὴν ταύτην, ἡ ὁποία ἐλαξεύθη ἐπὶ λίθων ἀτελῶς.

Ὁ Μωϋσῆς δὲν ἐπεκοινώνει μόνον μὲ τὴν μίαν πλευράν, τὸν Θεόν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἄλλην, τὸν Πονηρόν.

Ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τοῦ ἦτο τραχὺς εἰς τοὺς τρόπους του, ὀξύθυμος εἰς τὴν συμπεριφορὰν του καὶ ἀπότομος, ὅταν τοῦ ἐζήτουν διευκρινήσεις ἐπὶ τῶν ὧσων διεκλήρυνεν. Δὲν εἶχεν οὐδεμίαν ἐκλεπτυνσιν πνευματικὴν καὶ ἐπὶ πλέον ἦτο βραδύγλωσσος καὶ βραδύνομος. Δὲν ἠδύνατο νὰ διαχωρίζῃ τὰ τοῦ Θεοῦ νοήματα, ἀπὸ αὐτὰ τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος. Ἡ σύγχυσις του μεταξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων ρευμάτων τοῦ Λόγου ἦτο πασιφανής, ἐὰν ἐξήταζεν ὁ ἐρευνητὴς τὰς κινήσεις καὶ προθέσεις του. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς παρατηροῦνται ἀλλοιώσεις εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν τῶν ὑψηλῶν νοημάτων, ποὺ μετέδιδεν εἰς αὐτὸν ὁ Οὐρανός.

Παρ' ὅτι αἱ Ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ ἀπετέλεσαν τὴν θάσιν τῶν μετέπειτα νόμων καὶ ἄρθρων τοῦ θείου κώδικος, ἐν τούτοις ἐξ ἀτελῶν ἐντολῶν ἔπονται μύρια κακά, εἰς νόμους ἀτελεῖς, οἱ ὅποιοι θαρύνουν μὲ τὰς προεκτάσεις των τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὅταν ὑπηρετήθησαν αἱ Ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου, ἔδιδον τὸ τέλειον νόμῳ των. Λόγῳ, ὅμως κακῆς μνήμης τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐπεμβάσεως τοῦ Πονηροῦ, δὲν ὠλοκληρώθησαν τὰ Θεῖα Νοήματα, ἀλλ' ἐνοθεύθησαν.

Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι ὅλοι οἱ Προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης παρενεβάλλοντο καὶ ἀπὸ τὸν Πονηρόν. Διὰ τοῦτο πολλὰ προφητεῖαι των δὲν ἐπληθύνθησαν καὶ οὔτε πρόκειται νὰ ἐπαληθεύσουν ποτέ!

Σόλων ὁ Ἀθηναῖος

27 - 11 - 1975

Τὸ πρᾶνα

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ: Τὸ πρᾶνα διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Εἰς τὸ θετικὸν καὶ τὸ ἀρνητικόν. Μερικοὶ ἐκ τῶν Ἰνδῶν, ὅπως εἶναι οἱ Φακίροι καὶ μερικοὶ Γιόγκι, κατῶρθωσαν νὰ ἀπορροφήσουν ἐντὸς τοῦ εἶναι των καὶ τὰς δύο δυνάμεις, ὥστε νὰ ἐμφανίζονται ὡς θαυματοποιοὶ καὶ πολλάκις κακοποιοί.

Οἱ πραγματικοὶ Διδάσκαλοι κάνουν μίαν διάκρισιν καὶ ἀπορρο-

φοῦν μόνον τὴν θετικὴν δύναμιν τοῦ πράνα, ὁπότε, ὡς διαλαλοῦν οἱ ἴδιοι, φθάνουν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἀναστήσουν καὶ νεκρὸν.

Μέχρι στιγμῆς δὲν γνωρίζω ἔάν ἐθαυματούργησαν δίδοντες ζωὴν εἰς νεκρὸν, πλὴν ἔάν ἦτο τὸ ἄτομον ἐν νεκροφανεῖα.

Εἰς καὶ μόνον ἀνέστησε νεκρὸν καὶ ὄχι ἕναν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους. Ὁ Κύριος! Τὸ θαῦμα τοῦ Κυρίου ἠκούσθη ἀπὸ τὸν Λάζαρον διότι ἦτο γνωστότατος, ἐνῶ δὲν ἀνέφερεν ἡ Ἱστορία, ὅτι ἀνεστήθησαν καὶ ἄλλοι νέοι καὶ νέαι. Διατί ἀπέκρυψαν πολλοὶ τὰ θαύματα ταῦτα; Ἀπὸ σκοπιμότητα μήπως; Τὰ ἀναφέρω διὰ νὰ τὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὡς καὶ ποία εἶναι ἡ θέσις τοῦ Κυρίου ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Ἡ μέθοδος, τὰ συστήματα καὶ ὁ τρόπος τοῦ νὰ ἐφαρμόσῃ τις τὰς διδασκαλίας τῶν γιόγκι εἶναι καλὸς, ἀλλὰ πολὺ ἐπικίνδυνος. Γνωρίζετε πόσοι ἔχουν τελειῶς πάθει νευροσθενείας, συνεχῆ κόπωση τοῦ σώματος, ἀμνησίαν καὶ ἐκτόνωσιν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ; Ἐάν θέλετε νὰ μὲ ἀκούσετε, ὡς εἰδήμονα ἱατρὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἐρωτήσατέ με ποία σημεῖα σᾶς ἐνδιαφέρουν, τί θέλετε νὰ μάθετε, καὶ εἶμαι πρόθυμος νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τὴν ἀγνοίαν σας, διότι ὁ Δυτικὸς πολιτισμὸς εἶναι ὅλως διάφορος ἀπὸ αὐτὸν τῆς Ἑλλάδος.

Θέλετε νὰ γίνετε σκελετοί; Μὴ τρῶτε καὶ ἀναπνεύσατε τὸν ἀέρα, ἀσκούμενοι μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν Ἰνδῶν, διὰ νὰ ἴδητε ποῦ θὰ φθάσετε! Προσέξτε ὅμως! Δὲν θὰ ἠμπορέσετε νὰ ἐπανακτῆσετε ὅ,τι ἔχασατε!

Ἀκολουθήσατε τὰς ἀπλὰς μεθόδους τοῦ Οὐρανοῦ. Ὁ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς ἐθαυματούργει χωρὶς νὰ εἶναι γιόγκι. Δὲν θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ἠμποροῦσε νὰ λάθῃ θέσιν λαμπροτέραν ἀπὸ ὅ,τι ἐνόμιζεν ὅτι κατεῖχεν. Ποῖαι δυνάμεις τὸν ἐβοήθησαν; Πῶς κατάρθωσε νὰ φθάσῃ, ὥστε νὰ θαυμάζεται εἰς τὴν ἐποχὴν του; Εἶναι ἄλλη σελις ἀγνωστὴ εἰς ὑμᾶς, πού δὲν πιστεύω νὰ σᾶς ὠφελήσῃ εἰς τι. Σεῖς ζητεῖτε τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνασθο νὰ σταθεροποιήσετε τὴν ὑγείαν σας καὶ πρὸ παντὸς τὸ πνεῦμα σας, τὸ ὁποῖον πολλάκις σᾶς καθοδηγεῖ εἰς ἀλλότρια ἐδάφη.

Αὐτά, λοιπόν, θὰ ἐξετάσωμε μαζί, μὲ ἐρωτήσεις σας καὶ ἀπαντήσεις μου, ἔάν τὸ δέχεσθε. Ἐάν ὄχι, θὰ σιωπήσω, διότι οὕτω θὰ ἀποδείξετε ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεσθε καὶ τόσον εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

Ἱπποκράτης

ΣΥΝΤΑΥΤΙΣΜΟΣ

ΠΑΡΑΜΧΑΝΣΑ ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί. Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ σᾶς ἐπισκεφθῆ ὁ σεβαστός μου Διδάσκαλος Σθάμι Μαχασάγια καὶ θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς ἐφέσεως πρὸς τὴν πνευματικότητα, μὲ τὰς ἀκτινοβολίας καὶ τοὺς ὄραματισμούς.

Ἐμέ, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μείνω ὀλίγον καὶ ἄλλην φορὰν θὰ σᾶς ἐξηγήσω τὰς ἰδικὰς μας μεθόδους ἐπὶ τῆς Γιόγκα, αἱ ὁποῖαι μέθοδοι εἶναι δυσκολώταται διὰ τοὺς Δυτικούς πληθυσμούς.

Λυπᾶμαι τὸν δυστυχισμένον λαὸν τῆς Χώρας μου, ὅστις σέβεται τὰ Θεῖα, ἀλλὰ εἶναι ὑπανάπτυκτος εἰς σημεῖον ἀπίστευτον! Καὶ ἀντὶ οἱ νέοι διδάσκαλοι νὰ φροντίσουν νὰ ἀνυψώσουν τὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀνατρέχουν εἰς τὰς Εὐρώπας χάριν ἀναψυχῆς, διδάσκοντες διδασκαλίας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐστερημένα Θείας ἐμπνεύσεως. Μὲ ὀλίγας προσευχάς, παραλλαγὰς σκέψεων καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐμπαίζουν τοὺς ἀφελεῖς.

Θὰ ἀναφέρω καὶ ἓν φαινόμενον τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Ὡς γνωρίζετε, εἰς τὴν Μαύρην Ἡπειρον, ὅταν ἡ γυνὴ πρόκειται νὰ τέξῃ τέκνον, ὁ ἀνὴρ, εἰς ἄλλο δωμάτιον, ἐντὸς τῆς κλίνης του, ἀπὸ ἔθιμον τῶν ὑπαναπτύκτων λαῶν, φωνάζει ἀπὸ τοὺς πόνους, τοὺς ὁποῖους δὲν ἔχει, καὶ ἡ γυνὴ σιωπᾷ καὶ οἱ συγγενεῖς προσφέρουν δῶρα καὶ χαίρετον τὸν σύζυγον!

Θὰ ἔλθω εἰς μίαν ἄλλην περίπτωσιν, εἰς τὰς Ἰνδίας.

Ὅταν ἡ γυνὴ εἶναι ἐτοιμὴ νὰ τέξῃ τέκνον καὶ ὁ ἀνὴρ εὐρίσκειται εἰς τὴν ἰδικὴν του κλίνην, συνταυτιζόμενοι οἱ δύο, μὲ ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἀγάπην, μεταφέρονται οἱ πόνοι εἰς τὸν ἄνδρα καὶ ἡ γυνὴ τίκει ἀνευ πόνων ἀνωδύνως. Τοιαύτας περιπτώσεις, ἔτυχον νὰ παρακολουθῆσω ἰδίως ὄμμασιν! Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι σπανιώτατον. Τὸ ἀναφέρω, διὰ νὰ δεῖξω τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς πρώτης εἰκόνας καὶ τῆς δευτέρας.

Ἡ πρώτη εἰκὼν ἔχει θαθείας ρίζας, τὰς ὁποῖας οἱ εἰδικοὶ δὲν κατάρθωσαν νὰ ἐξηγήσουν. Εἰς τὴν δευτέραν εἰκόνα, τὴν ἐξήγησιν ἔδωσα. Εἶναι ὁ συνταυτισμός.

Συντόμως θὰ μὲ ἔχετε καὶ πάλιν μαζί σας.

Παραμχάνσα Γιόγκανάντα

Ἔφεσις πρὸς τὴν πνευματικότητα

ΣΒΑΜΙ ΜΑΧΑΣΑΓΙΑ: Εἶχον εἶπει, ὅτι θὰ ἔλθω διὰ νὰ προσθέσω ὀλίγους λόγους, ὥστε ἐκ τῆς ἐφέσεως πρὸς τὴν πνευματικότητα καὶ τὰς ἀκτινοβολίας καὶ τοὺς ὀραματισμούς, νὰ προσέξετε, διότι ταῦτα ἀποκτῶνται διὰ τοῦ κόπου, τῆς ἐπιμονῆς, τῆς καλῆς θελήσεως καὶ ὡσαύτως τῆς καλῆς ἐπιθυμίας.

Σήμερον δὲν θὰ ἀναπτύξω τὸ θέμα τοῦτο, διότι εἶναι μέγα καὶ πρέπει νὰ προσέξετε τὰς ὁδηγίας μου. Θὰ εἶναι ὁδηγία πού δύνασθε νὰ προσαρμόσετε πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχετε συνηθίσει, ὡς ἡμεῖς, τὰς ταλαιπωρίας τῶν ἀσκήσεων.

Αἱ ἰδικαὶ μας ἀσκήσεις θὰ εἶναι περιορισμέναι. Ἦλθον, ἀγαπητοί μου, τῇ παρακλήσει τοῦ Παραμχάνσα Γιογκανάντα. Διότι οὗτος ἐγνώρισε τὴν φύσιν τοῦ Δυτικοῦ σας πολιτισμοῦ καὶ ἠθέλησε νὰ ἀνυψώσῃ τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν σας δύναμιν, εἰς σφαίρας ἀνωτέρας τῆς ἰδικῆς σας. Διότι, παρ' ὅτι ἔχετε Διδάσκαλον μεγιστοτάτης ὀλκῆς, τὸν Χριστόν, ἐν τούτοις κατ' ὄνομα εἴσθε Χριστιανοί! Οὔτε τὰς Βουλῆσεις Του, οὔτε τὰ Ἔργα Του ἐμιμήθητε. Ἐλάχιστοι, μόνον, ἠκολούθησαν Αὐτόν.

Καὶ τώρα θὰ σᾶς ἀναφέρω μίαν μικρὰν συνομιλίαν, πού εἶχον μεθ' ἑνὸς ξένου, ὅστις μὲ ἐπεσκέφθη τὴν ἐποχὴν μου καὶ με ἠρώτησεν:

— Διδάσκαλε, Σὺ τὸν Θεὸν τὸν βλέπεις;

Καὶ τοῦ ἀπήντησα:

— Μάλιστα!

— Ἦμπορεῖς νὰ μοῦ τὸν περιγράψῃς;

— Ὅχι, διότι Τὸν εἶδα μὲ τὸ Τρίτο μάτι. Δηλαδή Τὸν διησθάνην.

— Καὶ πῶς, Διδάσκαλε, δύναμαι καὶ ἐγώ, ὡς Χριστιανός, νὰ διαισθανῶ τὸν Θεόν, ὡς τὸν διησθάνης;

— Ἀπλούστατον, τοῦ εἶπα, ἀφοῦ τὸ θέλεις. Εἶναι ἐντός σου!

— Ἐντός μου;

— Μάλιστα! Ὅταν μάθῃς, τέκνον μου, τοῦ ἀπήντησα, νὰ αὐτοσυγκεντρώσῃς, τότε θὰ διαισθανῇς τὴν δύναμιν τῆς συνειδήσεώς σου, τῆς ψυχῆς σου. Αὐτὸ εἶναι τὸ Πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν δύνασαι νὰ τὸ ἀποτυπώσῃς ὡς Φυσιογνωμίαν, διὰ τῆς

δισαισθήσεώς σου, άφομοίωσε τās Συμβουλās Αύτου διά νά φωτισθής και όραματισθής, ίνά έν τή έξελίξει τής πορείας σου γίνης και σύ «'Αντίφωτον» Αύτου, ήτοι δέν θά γίνης Θεός, αλλά θά έχης Φώς έξ Αύτου.

Ό ξένος μέ ηύχαρίστηκε και πράγματι είχε γίνει είς έκ τών όλίγων ανθρώπων, πού έγνώριζον τί έλεγον και τί έπραττον.

Σήμερον ό ξένος εκείνος εύρίσκεται έν τή 'Εξουσία Μας και εί-
ναι γνωστότατον τό όνομά του, είς τήν 'Ιστορίαν τών Λαών. Δέν θέ-
λει νά τόν αναφέρω, άπό μετριοφροσύνην άπέραντον. Έχει Φώς, τό
όποιον μεταδίδει μετ' αγάπης είς τούς άδελφούς σας, χωρίς διά-
κρισιν.

Θά έπανέλθω μίαν άλλην φοράν, διά νά συνεχίσω, ώς και άλλ-
λοι άδελφοί μου, τήν Διδασκαλίαν μου.

Σβάμι Μαχασάγια

18 - 12 - 1975

Παρουσιάζομαι ώς Χριστιανός

ΠΑΡΑΜΧΑΝΣΑ ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: 'Αγαπητοί μου άδελφοί, παρου-
σιάζομαι είς τόν Κύκλον τούτον ουχι ώς 'Ινδός, άλλ' ώς Χριστιανός.
'Ετίμησα τόν Κύριον έν τή παραμονή μου έν τή Γη, διότι άντελήφθην
ιδίους όμμασιν τό "Όραμα Αύτου και ήκουσα τήν γλυκειαν φωνήν
Του, νά μέ ένθαρρύνη χωρίς δέ θορύβους και λόγους ασκόπους,
έκράτησα έν πλήρει μυστικότητι τās φράσεις Του, τās όποιας, με-
τά τήν άνάκλησίμ μου, μου έξητήσατε και σās έδωσα τήν άπάν-
τησιν.*

Είμαι καιρός, πού ανεφέρθην και πάλιν είς τόν Κύριον. Πράγμα-
τι είμαι ό 'Αρχηγός του Πνευματικού Κόσμου. Καί όταν Αύτός πού
ώνομάσθη Σωτήρ του Κόσμου, έχει Προσωπικότητα, ή λογική λέγει,
ότι οί μεγάλοι 'Ινδοί Γκουρού δέν άφομοίώθησαν μέ τόν Θεόν, άλλ'
έχουν ιδικήν των προσωπικότητα. Τό ζήτημα τούτο χρήζει αναλύ-
σεως, τήν όποιαν θά δώσω άλλην φοράν, δια νά σας κατατοπίσω
είς τās διαφοράς μεταξύ 'Ινδικής φιλοσοφίας και Χριστιανικής Σο-
φίας. Η διαφορά είναι μεγίστη. Καί όμως υπάρχει δεσμός, μεταξύ
των δύο αυτών έννοιών. "Άλλος ό φιλόσοφος και άλλος ό σοφός.

---

* Βλέπε έπικοινωνίαν του τής 26ης Φεβρουαρίου 1970.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Παρακαλούμεν, ὅπως μᾶς εἶπητε πότε ἐδώσατε τὴν κατωτέρω προσευχὴν, ἢ ὁποῖα ἐσχάτως περιῆλθεν εἰς χεῖρας μας, ἦτοι :

« Ἐπουράνιε Χριστέ, ἀνάστησέ μας εἰς τὴν Συνείδησίν Σου, ὅπως Σὺ ἀνέστησες τὸν ἑαυτὸν Σου, εἰς τὴν Αἰωνιότητα τοῦ Πνεύματος !

Εἶθε καὶ ἡμεῖς νὰ ἀνεγερθοῦμε ἀπὸ τὸν τάφον τῆς ἀγνοίας, εἰς τὸ Ἀπέραντο Φῶς τῆς Σοφίας ! Εἶθε αἱ ψυχαὶ μας νὰ ἀφυπνισθοῦν σὲ Σένα ».

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Ὅταν εὐρισκόμην εἰς τὴν Δύσιν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Τὸ κείμενόν σας μὲ τὸν τίτλον «Θάρρος», πῶς καὶ πότε ἐδόθη;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Αὐτὸ ἐδόθη ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ. Τὸ πότε δὲν ἐνδιαφέρει. Εἶναι περιττολογία !

Παραμχάνσα Γιογκανάντα

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Κατωτέρω δημοσιεύομε τὸ ἀναφερθὲν προηγουμένως κείμενον τοῦ Ἰνδοῦ Διδασκάλου :

«Θ ἄ ρ ρ ο ς»

ΠΑΡΑΜΧΑΝΣΑ ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ : Μὴ παίρνετε τὶς ἐμπειρίες τῆς ζωῆς πολὺ σοβαρά ! Πάνω ἀπ' ὅλα μὴ τὶς ἀφήνετε νὰ σᾶς θλάψουν, γιατί στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, ἀπὸ ἐμπειρίες ἐνὸς ὄνειρου !

Ἐὰν οἱ περιστάσεις εἶναι δύσκολες καὶ πρέπει νὰ τὶς ὑποστήτε, μὴ τὶς κάνετε μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σας. Παίξτε τὸ μέρος σας στὴ ζωῆ, ἀλλὰ μὴ ξεχνᾶτε ποτέ, ὅτι αὐτὸ εἶναι μόνον ἕνας ρόλος, πού παίζετε. Ὅτι αὐτὸ πού χάνετε στὸν κόσμον, δὲν θὰ εἶναι ἀπώλεια γιὰ τὴν ψυχὴ σας.

Ἐμπιστευθεῖτε στὸ Θεὸ καὶ καταστρέψατε τὸ φόβον, πού κάνει νὰ παραλύουν ὅλες οἱ προσπάθειες γιὰ ἐπιτυχία καὶ ἔλκει ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα αὐτό, πού φοβᾶσθε !

Σηκωθεῖτε ἐπάνω ἀπὸ μιὰ συνηθισμένη ζωῆ, σὲ μιὰ ὑψηλότερη σφαῖρα. Ὅλη ἡ Φύσις θὰ ἐπικοινωνῆ μαζί ! σας, ὅταν θὰ εἴσθε σὲ συντονισμό μὲ τὸ Θεό !

Μάθετε τις Ἀθάνατες Ἀλήθειες, πού εἶναι ἡ πνευματική κληρονομία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀφομοίωσις τῶν Ἀληθειῶν αὐτῶν, θά σᾶς κάνει κυρίους τῆς μοίρας σας, ὅπως οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι βρῆκαν τὴν αἰώνια ζωή, μέσω τῆς σοφίας!

Παραμχάνσα Γιογκάντα

6 - 3 - 1976

Μὴ κρίνετε τὴν ἐπιφάνειαν

ΟΜΗΡΟΣ: Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἰς τὰ Ἔργα μου τοῦ πάλαι ποτέ, ἐξύμνησα τὴν γενναιότητα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀντιπάλων αὐτῶν. Ἐπίσης ὑπέδειξα, ὅτι ἡ Θεότης δὲν παρέμενεν ἀμέτοχος εἰς τὰς συγκρούσεις τῶν ἀντιπάλων ἐχθρῶν. Θέλω νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι οἱ πόλεμοι λαμβάνουν χώραν, ὅταν τὰ αἰσθήματα καὶ συναισθήματα τῶν ἀνθρώπων διαφέρουν, κατὰ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμά των. Εἶδ' ἄλλως δὲν θά ὑπῆρχε σύγκρουσις ἀπόψεων καὶ δὲν θά ὑπέπιπτον εἰς τὸ σφάλμα τοῦ πολέμου.

Ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὀλίγα πού ἀναφέρω, ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν τὴν αὐτὴν γνώμην ἐπὶ μιᾶς κατευθύνσεως, πού τοὺς δίδει αὐτὴ ἡ ἰδία ἄρχουσα Ἀρχὴ τοῦ τόπου των. Ἀλλὰ εἶναι μόνον τοῦτο; Ἀποδεικνύω, ὅτι αἱ Θεϊκαὶ δυνάμεις, μὲ ὅποιονδήποτε σχῆμα ἢ προσωπεῖον ἐνεφανίζοντο, ὑποσυνειδήτως ἐνεθάρρουν τοὺς μαχομένους καὶ ἔδιδον εἰς αὐτοὺς κατευθύνσεις πρὸς τὴν νίκην των.

Θά μοῦ εἶπητε: Ἡρέσκοντο οἱ θεοὶ νὰ γίνωνται μάχαι καὶ νὰ ἀπολαμβάνουν μὲ τὰ θύματα τῶν δύο παρατάξεων; Ὁχι, θεβαίως! Διησθάνοντο οἱ ἄνθρωποι τὰς δυνάμεις αὐτὰς καὶ ἡ ἔμπνευσις των τοὺς ἔδιδεν εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιούντο· καὶ οὕτω ἐπηλήθευεν ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι οἱ θεοὶ ἐβοήθουν.

Ὅταν ἀναγινώσκετε τὴν Ἰλιάδα, μὴ ἐπαφίεσθε μόνον εἰς τὰς εἰκόνας τῆς, ἀλλ' ἐμπνευθεῖτε ἐξ αὐτῶν τὰς πραγματικὰς εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι παρέμεινον εἰς τὸ σκότος τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἀνθρωπίνου νοητικότητος. Μὴ κρίνετε τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ διεισδύσατε εἰς τὸ θάθος, διὰ νὰ εὑρετε τὰς ρίζας τῶν αἰτιῶν καὶ αἰτιατῶν. Τὸ ὄλον Ἔργον μου ἔχει διττὴν σημασίαν: Τὴν ἐπιφανειακὴν, καὶ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, χωρὶς νὰ παραλείπω καὶ τὴν θεῖαν ἰσχὺν τοῦ Λόγου.

Ἐάν πάντα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐκθέτω, τὰ παραβάλλετε μὲ τὴν ση-

μερινήν σας ἐν γένει κατάστασιν, θὰ εὔρετε εἰκόνας παρομοίας τῶν παλαιῶν. Χωρὶς νὰ σταθμεύσετε ἐπὶ τοῦ ἐπιφανειακοῦ τομέως, διεισδύσατε εἰς τὸ σκότος τῆς Γνώσεως, διὰ νὰ εὔρετε τὴν λάμπην τοῦ φωτός.

Τὰ τότε κείμενά μου τὰ ἐθεώρουν ὄλοι ὡς ἱερά. Καὶ τῷ ὄντι, ἦσαν τοιαῦτα, ἐφ' ὅσον ἐκάλυπτον τὸν Ἱερὸν τομέα τοῦ Θείου.

Τὸ Ἔργον μου μετεφράσθη εἰς πολλὰς γλώσσας, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ ὄλων αὐτῶν ἠσχολήθη ποτὲ μὲ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ Ἔργου. Καὶ ἂν τινὲς μικρὸν μέρος ἠθέλησαν νὰ ἀναλύσουν, δὲν τὸ κατώρθωσαν. Ἡ ἀνάλυσις δὲν γίνεται μὲ τὰ ἐπιφανειακὰ φαινόμενα, ἀλλὰ μὲ τὰ βαθύτερα νοήματα τοῦ λόγου, ἐπὶ τῶν εἰκόνων.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, τὰ Ἔργα μου τὰ ἐξετίμα ὡς σεῖς σήμερον τὰ Εὐαγγέλια. Καὶ γνωρίζετε τὸ διατί; Διὰ νὰ εὐρύνη τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ κατακτήσῃ τοὺς ξένους λαούς, εἰς ὕψος καὶ βάθος. Μὴ ἔχετε τὴν γνώμην, ὅτι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἀντέγραφε τὴν γενναιότητα τῶν πολεμούντων Ἑλλήνων, ἀλλὰ τὸν τρόπον νὰ κατακτᾷ Χώρας, εἰς τὰς ὁποίας μετέφερε τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, διὰ νὰ ἐξευγενίσῃ, ἔχι τὴν μῆνιν τῶν λαῶν, ἀλλὰ τὴν καρδίαν αὐτῶν, διὰ νὰ ἀφομοιώσουν εἰς ἑαυτοὺς τὸ φωτεινὸν καὶ ὕψηλόν εἰς νοήματα Ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Λυποῦμαι πολὺ, πού ὁ σημερινὸς Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν κατώρθωσε νὰ ἀντιληφθῇ τί κρύπτει τὸ Ἔργον μου εἰς τὰ βάθη τῶν ἐννοιῶν του.

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα ἠθέλησα νὰ σᾶς μεταδώσω, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε καὶ σεῖς τὸν πλοῦτον τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνῆκει εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν!

Ὁ μ η ρ ο ς

1 - 4 - 1976

Ἐμπειρία καὶ ἀπειρία

KIN - KI - NA: Ἡμεῖς, οἱ ἄλλοτε ποτὲ Κινέζοι, ἔχομε διαφορετικὴν νοοτροπίαν ἀπὸ τοὺς φιλοσόφους τῆς Δύσεως. Ἀντλοῦμεν ἀπὸ τὴν Φύσιν διδαχὰς μὲ τὴν διαίσθησίν μας καὶ ἀπλοποιοῦμε τὰ πάντα, ὥστε ἡ ἀπλότης τοῦ λόγου μας νὰ δώσῃ τὸν καρπὸν τὸν ἀναζητούμενον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τῆς καλῆς θελήσεως.

Δι' ἡμᾶς, ὁ Θεὸς εἶναι ἡ Ἀγάπη καὶ ἐπ' αὐτῆς βασιζόμεθα,

ὅπως καὶ σεῖς παρούσιάζετε τὸ Πορτραῖτο τοῦ Θεοῦ ὡς Ἀγάπην.

Ἡ λέξις αὐτὴ «Ἀγάπη», εἶναι προσιτὴ εἰς ὅλους· τὴν ἐπαναλαμβάνετε χιλιάδας φοράς καὶ τὴν συσχετίζετε μὲ τὸν πόθον. Ἐδῶ ἀπατάσθε! Ἡ Ἀγάπη δὲν ἐκφράζεται μὲ λόγους, ἀλλὰ μὲ ἔργα. Καὶ ἂν δὲν ἐμβασθῶντε εἰς αὐτὴν, οὐδέποτε θὰ ἀναλύσετε τὴν οὐσίαν της. Ἄρα, ἐλάχιστοι εἰς τὸν Κόσμον σας ἠγνόησαν «τί ἐστὶν Ἀγάπη». Σᾶς τὴν ἐδίδαξεν ὁ Κύριος μὲ παραβολάς. Ἀλλὰ ποῦ νὰ ἐννοήσετε τὰς ἀπλὰς εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν βάθος ἀμέτρητον!

Καὶ ἔρχεσθε σήμερον καὶ ὁμιλεῖτε περὶ ἐμπειρίας. Τί σημαίνει ἐμπειρία; Πρόοδον ἐπὶ ἑνὸς θετικοῦ θέματος. Καὶ ἐπαναπαύεσθε εἰς τὴν ἐμπειρίαν σας, νομίζοντες ὅτι ἀπεκτήσατε εἰδικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας οἱ συνάνθρωποί σας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποκτήσουν. Καὶ ἐδῶ ἀπατάσθε! Διότι ἀποδεικνύετε μὲ θετικότητα, ὅτι εἴσθε ἄπειροι. Ἐκεῖνος ὅστις λογίζει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐμπειρον, εἶναι ἐγωϊστής! Πόσοι τοιοῦτοι ἐμπειροὶ, δὲν κατῴρθωσαν νὰ φθάσουν ἐκεῖ ὅπου ἄνειρεύοντο, ἀκριβῶς διότι ὁ ἐγωϊσμός των τοὺς ἔσυρεν εἰς τὸ ἀδιέξοδον! Καὶ ὡς παράδειγμα φέρω τὴν Ἱστορίαν σας. Ποτὲ ἢ Ἱστορία δὲν σᾶς ἐδίδαξε τὰ παθήματα τῶν προγενεστέρων σας. Καὶ ἐξακολουθεῖτε καὶ σήμερον νὰ εἴσθε ἄπειροι. Καὶ ὁμως, συχνὰ λέγετε: «Ὁ πόλεμος εἶναι καταστρεπτικὸς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα». Τὸ λέτε αὐτό, ἀλλὰ τί πράττετε; Καὶ ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἐμπειρία σας, ὅταν εἴσθε πεπεισμένοι ὅτι θὰ νικήσετε, καὶ ἠττάσθε; Ἄρα, παίζετε μὲ τὰς λέξεις. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι πρὸς τιμὴν σας, ἐφ' ὅσον καταστρέφετε τὴν ζωὴν τῶν συναθρώπων σας.

Δόξα τῷ Θεῷ, ὁ Κόσμος σας εἶναι πολὺ μεγάλος διὰ τὸν πληθυσμὸν σας. Καὶ ὄχι, ὅπως λέγουν οἱ πολεμοκάπηλοι, ὅτι εἶναι μικρὸς καὶ δὲν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ συντηρήσῃ τοὺς Ἰαοὺς του. Χονδροειδέστατο ψεῦδος! Λέγω, ὡς θλέπετε, τὰ ἀντίθετα τῶν ὄσων οἱ ἐπιστήμονες, οἱ λόγιοι καὶ οἱ πολιτικοὶ σας ψελλίζουν, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ποῦ θαίνουσι καὶ ποῖον σκοπὸν ἔχουν, διὰ νὰ καταστρέψουν τὰς ἀνθρωπίνους ὀντότητας.

Ὁ Κύριος πρόκειται ὅλους αὐτοὺς νὰ τοὺς δώσῃ ἓνα καλὸ μάθημα, ποῦ δὲν ἄργεῖ. Ἄς Τὸν δοξάσουν, διότι Αὐτὸς μόνον γνωρίζει τοὺς ἀπατέρους σκοποὺς τῆς Δημιουργίας Του.

Κίν - Κί - Νά

Ἡ Προφητεία

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Παρακαλώ, όπως εμφανισθῆ ὁ Προφήτης Ἱερεμίας καὶ μᾶς ὁμιλήσῃ μὲ θέμα: «Ἡ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ». Εὐχαριστῶ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ: Εὐλογῶ ἐν Ὄνόματι τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ καὶ Πατρὸς Πάντων, θνητῶν καὶ Ἀθανάτων.

Ἀγαπητοί μου, αἱ προφητεῖαι δὲν εἶναι πάντοτε ἀγναί, ἐξ αἰτίας τῶν ὀντοτήτων ποὺ ἔλαβον τὴν χάριν αὐτὴν ἐξ Οὐρανοῦ. Ἄρα, ὑπάρχουν προφητεῖαι, ποὺ οἱ ἄνθρωποι ἀναμένουν ἐπὶ αἰῶνας νὰ ἐπαληθεύσουν. Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς γίνεται σύγχισις τῆς ἐπαληθεύσεως, ἀναμένοντας ἢ προφητεία νὰ ἐπαληθεύσῃ εἰς ἄλλην ἐποχὴν. Διατί γίνεται αὐτό, εἶναι ἰδιαίτερον κεφάλαιον, ποὺ ἂν σᾶς ἐνδιαφέρει, θὰ τὸ ἀναλύσωμεν ἄλλην φορᾶν.

Οἱ πραγματικοὶ Προφῆται εἶναι ὀλίγοι, διότι λαμβάνουν τὸ σῆμα τῶν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ δὲν λανθάνουν εἰς τὰ ὄσα σᾶς μεταδίδουν. Οἱ Προφῆται οὗτοι δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐγώισται, διὰ τὸ δῶρον αὐτὸ ποὺ τοὺς ἔχει δώσει ἡ Θεότης. Δὲν ἐνεργοῦν μόνον διὰ τὴν φυλὴν τῶν, ἀλλὰ δι' ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, ὡς καὶ αἱ Διδασκαλίαι τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αἱ προφητεῖαι μου ἐπηλήθευσαν εἰς τὴν ἐποχὴν μου, διότι προέβλεπον τὸ τί θὰ συνέβαινεν ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς διοικήσεως τῶν φυλῶν μας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀγραμματοσύνης τῶν λαῶν καὶ τῆς γνώσεως τῶν Ἱερέων, οἱ ὅποιοι κατείχοντο ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τὸν πλουτισμόν, τὴν ἀδιαλλαξίαν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀνισχύρων, τοὺς ὁποίους καθωδήγουν διὰ τῆς πειθοῦς, ὅτι ὄσοι ὑποτάσσονται εἰς τοὺς Νόμους τῶν, ὑπετάσσονται καὶ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ. Δηλαδὴ ἦσαν «θεομπαίκται». Οὐδέποτε ὁ Θεὸς τοὺς ἔδιδε τοιαύτας συμβουλὰς, τὰς ὁποίας ἤντλουν μόνον ἀπὸ τὸν Ἀντίστροφον Ἄγον!...

Μία, λοιπόν, μερὶς τῶν πολιτῶν, αὐτοὶ ἀκριβῶς ποὺ ἦσαν οἱ πλέον ἰσχυροὶ διὰ τοῦ χρήματος, ἐδημιούργησαν τὴν Σιωνιστικὴν παράταξιν, μὲ σχέδια παμπόνηρα καὶ ἐνέργειαν κρυφὴν, ἀποτελεσματικὴν ὅμως, διὰ νὰ καθυποτάξουν ὄχι μόνον τὰς ἰδικὰς τῶν φυλάς, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον τὸν Κόσμον. Καὶ ἰδοὺ πῶς, μετὰ πολλοὺς αἰῶνας, ἡ ἀφανὴς ἐνέργειά τῶν κατῶρθωσε νὰ λάθῃ διὰ τοῦ χρή-

ματος καὶ μόνον τὰ σκῆπτρα τοῦ Κόσμου, καὶ νὰ μὴ γνωρίζουν οἱ λαοὶ πόθεν ἐνεφανίσθη ἡ κακοδαιμονία τῶν!

Σήμερον, ἡ δύναμις αὕτη ἔχει φθάσει εἰς τὸ ἀποκορύφωμά της. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Θεὸς πάντων τῶν ἀνθρώπων δὲν ἀνέχεται τοιαύτας πρωτοβουλίας εἰς θάρος τῶν πολλῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ὀλίγων, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἔστρεψε τὰ ὄπλα Του, ἤτοι τὰς ἀφανεῖς εἰς τοὺς ἀνθρώπινους ὀφθαλμοὺς Δυνάμεις Του, ἐναντίον τοῦ Κακοῦ Δαίμονος καὶ οὕτω, ἀντὶ νὰ σᾶς ἀποκαλύψω τὰς συνεπείας τοῦ «κομφουζίου» ποῦ ἐπικρατεῖ εἰς ὀλόκληρον τὸν Κόσμον, θεωρῶ καθήκον μου νὰ δώσω τὴν ἐγγὺς προφητείαν, ὑπὲρ αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἠνέχθησαν τὰς καταπιέσεις καὶ τὴν ἀνορθόδοξον πολιτικὴν τῶν εἰς θάρος τῶν λαῶν τῶν:

Προφητεύω, ὅτι ἡ Εὐρώπη, παρ' ὅσας δυσκολίας παρεμβάλλουν εἰς τὴν ἔνωσίν της οἱ δῆμιοι τῆς ἀνθρωπότητος, θὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν της καὶ ὡς εἰς ἄνθρωπος θὰ παραστήσῃ τὸν Ἡρακλῆν, ὑπερβαίνουσα τὸ μέτρον τῆς ἰσχύος ὄλων τῶν ἄλλων Ἠπείρων. Ἡ Εὐρώπη πρόκειται νὰ δώσῃ τὴν πρώτην νίκην τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ νὰ φωτίσῃ ὀλόκληρον τὴν Ἀνθρωπότητα, ὡς Φᾶρος τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς, ὥστε αἱ ἀκτίνες τῆς ἀκτινοβολίας της νὰ δώσουν νέους ὀρίζοντας καὶ Γνώσεις Ἐπουρανίας εἰς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πλάσματα, ποῦ ἀναμένουν μετὰ καρτερίας καὶ ὑπομονῆς τὴν μεγίστην ταύτην Νίκην τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἐπὶ τῆς ὕλης.

Εἰς ὀλόκληρον τὸν Εὐρωπαϊκὸν χώρον, Δυτικὸν καὶ Ἀνατολικόν, ἐν Κέντρον Φωτίσεως θὰ δώσῃ τὰς κατευθύνσεις εἰς τοὺς ἰθύνοντας τὴν Νέαν Κατάστασιν. Τὰ ἰδανικευμένα νοήματα τῆς Οὐρανίας Διδαχῆς, ὡς Φῶς Ἀνέσπερον, θὰ μεταδώσῃ «τιμῆς ἔνεκεν», ἡ μικρὰ Χώρα τῆς Ἑλλάδος, διότι αὕτη πρώτη ἐδίδαξε τὴν ὀρθότητα καὶ τὴν Χριστιανικὴν γραμμὴν, πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ αὕτη πάλιν θὰ φωτίσῃ, μετὰ τὰς Γνώσεις ποῦ ἔλαβεν ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ νὰ μεταδώσῃ αὐτὰς εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς Οἰκουμένης. Ἐνῶ σήμερον ὑπάρχουν ἑθνη ἀπομεμακρυσμένα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ ἰσχυρὰ, ὡς δυνάμεις καταπιεστικά, θὰ ἀπωλέσουν τὴν ἰσχύν τῶν καὶ θὰ στραφῶν πρὸς τὰς Γνώσεις τοῦ Φωτός μας!

Αὕτη εἶναι ἡ μεγαλυτέρα καὶ ἡ πλέον χρηστὴ προφητεία, ποῦ δίδει σήμερον ὁ ἀπλοῦς δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἱερεμίας. Πάντα τὰ ἄλ-

λα, εἰς τὰ ὅποια ἐνέχονται οἱ πολιτικοὶ εἰς τὴν διαδρομὴν τῆς πορείας των, εἶναι παροδικὰ, λανθασμένα καὶ ἀπόβλητα ἐκ τοῦ νέου καθεστώτος τῆς ἰσχυροτάτης Εὐρωπαϊκῆς Ἡπείρου.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν κηφῆνων, πού ἀπομυζοῦν τοὺς κόπους τοῦ ἐργαζομένου, δὲν ἀργεῖ. Διότι εἶναι ἀνάγκη, ἐκ τῶν ἔσω ἢ Δύναμις τῆς Θεϊκῆς Βουλῆσεως νὰ ἀπαλλάξη τὴν Ἀνθρωπότητα ἐκ τοῦ ἔξω ἐχθροῦ της.

Ὅστις ἔχει ὧτα ἀκούει, μελετᾷ τὸ Κείμενον τοῦτο, ἵνα ἀφυπνίση τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἐνταχθῆ εἰς τὰ τίμια πλευρὰ τῆς ἀηττήτου Εὐρώπης.

Ἐκεῖ θαδίζομεν. Πρὸς τὴν ἦτταν, τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἦτταν τοῦ Δαίμονος καὶ τὴν Ἀνάστασιν τῆς Δικαιοσύνης, ὑπὸ τὸ Φῶς τῆς ἀπλέτου Ἀγάπης τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τὸν Ἀνθρώπον.

Ἱερεμίας

27 - 5 - 1976

Ἡ Ἄτραπὸς τοῦ Μυστηρίου

ΦΑΡΑΧ: Ποία εἶναι αὕτη ἡ ἄτραπὸς καὶ πόθεν ἀνέτειλεν; Ἀνέτειλεν ἐξ Ἀνατολῶν. Διότι ὁ μέγας Φωτισμὸς τοῦ πνεύματος, πρὸς ἐξάγνισιν τῆς Γνώσεως, ἀπὸ ἐκεῖ ἐκίνησε καὶ διωχέτευσε τὰς ἀκτίνας του εἰς τοὺς σοφοὺς Βραχμάνας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀναφέρομαι εἰς μίαν εἰδικὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν Φωτισμοῦ.

Τοῦτο συνέβη πρὸ 2.500 ἐτῶν πρὸ Χριστοῦ. Ἐπὶ τῶν θάσεων αὐτῶν ἡσχολήθησαν οἱ μεγάλοι τῶν Ἰνδιῶν Γκουρού. Τὰ Κείμενα ταῦτα εἶναι πολυσύνθετα. Ἐγκλείουν ἐννοίας καὶ συμβολισμούς, πού εἶναι ἀδύνατον εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς σημερινῆς σας ἐποχῆς, νὰ ἐννοήσουν τὸ θάθος των. Καὶ ὅσοι ἠθέλησαν νὰ δώσουν ἐξήγησιν τινα ἀπέτυχον. Ἡ ἐξήγησις δὲν δίδεται διὰ τοῦ λόγου, ἀλλὰ διὰ τῆς νοήσεως τοῦ θάθους, μέσῳ τῆς διαισθήσεως καὶ τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως.

Καὶ εἶπετέ μου, παρακαλῶ, ποῖοι εἶναι οἱ σημερινοὶ σας πιστοί, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν Ἰνδικὴν Φιλοσοφίαν, πού εἶναι θεολογική, κατῶρθωσαν νὰ ἀποκρυσταλλώσουν ὀρθὰς παρατηρήσεις ἐπὶ ὄλων τῶν εἰκόνων, πού ἐγράφησαν εἰς τὰ Ἱερά ταῦτα Βιβλία; Ἐχουν γίνει τοῦ συρμοῦ καὶ ὄμως ἀναγιγνώσκονται ἐπιπολαίως, χωρὶς νὰ δύνανται οἱ πιστοὶ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ πραγματικὰ νοήματα τῶν πολυπλό-

κων αὐτῶν θεωριῶν καὶ ἀσκήσεων, ποὺ δίδουν ἀφθόνως οἱ νεώτεροι Ἴνδοί, ἀνὰ τὸν Κόσμον.

Πολλοὶ ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι συνέλαβον τὰ Μυστήρια καὶ διὰ τῶν ἀσκήσεων δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀνώτεροι τῶν ἄλλων. Τοῦτο ὑπάγεται εἰς τὸν ἐσῶτερον ἐγωϊσμόν των! Καὶ ἀπὸ τότε ποὺ τὰ κείμενα αὐτὰ ἐξηπλώθησαν εἰς ὀλόκληρον τὸν Κόσμον, ἀντὶ οὗτος νὰ καλλιτερεύσῃ, ἐχειροτέρευσεν! Διατί; Διότι παρερμηνεύουν τὰς ἐννοίας καὶ ἀντὶ νὰ ἴδουν τὸ Φῶς, εἰσέρχονται εἰς τὸ Σκότος, ἔτι θαύτερον! Ἐκεῖνος, ὅστις ἔδωσε τὴν καθαρὰν ἐννοιαν τῶν Σανσκριτικῶν τούτων Κειμένων, χωρὶς ταῦτα νὰ ἑλκύσουν τὸν πολὺν κόσμον, ἦτο ὁ Ἑλλην Γαλανός*. Ἀκόμη καὶ Ἴνδοί ἔχουν παρερμηνεύσει τοὺς συμβολισμοὺς καὶ τὰς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν Φύσιν καὶ τὸ Θεῖον.

Εἶπον καὶ ἄλλοτε, ὅτι ἡ ἀπλότης εἶναι εὐκολωτάτη εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀνθρώπων, ἀκριβῶς ὅπως ἦσαν καὶ αἱ τοῦ Κυρίου παραβολαί. Ἄλλ' ἐὰν ἐξετάσῃ τις τὸ θάθος αὐτῶν, αὐτομάτως θὰ εὕρῃ καὶ τὸ ἀνάλογον ὕψος των, ὥστε νὰ ἰσοσταθμίζεται ἡ γνώσις τοῦ Φωτὸς ἐντὸς τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ποὺ ἔχει τὴν θέλησιν νὰ ἐξετάζῃ τὰ ἀπλᾶ, διὰ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ σύνθετα.

Ἡ Ἄτραπος τοῦ Μυστηρίου δὲν εἶναι γνωστὴ εἰς οὐδένα. Καὶ ἐκεῖνοι ποὺ σᾶς προσφέρουν μίαν ἀτραπὸν τῆς φαντασίας των, εἶναι ἀνίδεοι καὶ παραπαίουσι εἰς τὰ θάθη τοῦ Οὐρανοῦ Ὁκεανοῦ, ὅστις δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴν ἄλλ' οὔτε τέλος. Μή, παρακαλῶ, εἰσθε εὐπιστοὶ εἰς τὴν πειθῶ αὐτῶν, οἱ ὅποιοι εἰσεχώρησαν ἀκόμη καὶ εἰς τὰ διδάγματα τῶν Ἰνδικῶν Κειμένων, διὰ νὰ σᾶς παραπλανήσουν καὶ νὰ ἀνατρέψουν τὸν ροῦν τῆς γνώσεώς σας, ἔτι περισσότερον, ἐὰν ἔχετε καὶ ἰδικὰς σας γνώσεις! Ἄνευ φωτὸς δὲν σᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήσετε ἐντὸς τοῦ σκότους! Καὶ τὰ περισσότερα συγγράμματα αὐτῆς τῆς φύσεως εἶναι σκοτεινά, ὅσον καὶ ἀνώφελα, διὰ τὴν φωτοδότησίν σας!

---

* Ὁ μεγαλύτερος νεοἑλλην ἰνδολόγος. Ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας τὸ 1760. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του ἐστάλη εἰς Καλκούταν ὡς διδάσκαλος τῶν τέκνων ἑλληνος ἐμπορίου. Ἀργότερον ἀπεσύρθη ἀκολουθήσας τὴν βραχμανικὴν αἵρεσιν. Ἐγνώρισεν ὅσον ὀλίγοι τὴν ἰνδικὴν φιλολογίαν καὶ ἐξετιμᾶτο ἀπὸ τοὺς συγχρόνους του, ὡς κατ' ἐξοχὴν σοφὸς καὶ θεῖος. Ἀπέθανε τὸ 1833.

Μετέφρασε σειρὰν ἔργων ἀπὸ τὰ σανσκριτικά εἰς τὰ ἑλληνικά (Βαλαβαράτα, Γιτά, Ἴτιχάδα, Δούργα καὶ ἄλλα), ἐκ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν μετὰ τὸν θάνατόν του ἐπὶ τῶμοι, τὰ περισσότερα δὲ παραμένουν ἀνέκδοτα. Δυστυχῶς τὸ ἔργον τοῦ Δ. Γαλανοῦ δὲν ἐξετιμήθη δεόντως καὶ ἔχει σχεδὸν λησμονηθῆ.

Ἡ Ἄτραπὸς εἶναι Μία. Ἀσύλληπτος εἰς τὴν ἕνοιάν της, ποὺ συνδέει τὸν Πνευματικὸν Κόσμον μὲ τὴν συνειδησίην σας. Ἐὰν ἔχετε συνειδησιν καὶ ἐξαναγκάσετε τὸ πνεῦμα σας νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν Ἀρχήν, ποὺ σὰς δίδει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, τότε φωτίζεσθε ἐξ Οὐρανοῦ. Ἐὰν ὄχι, φωτίζεσθε ἀπὸ τὸ Ἐωσφορικὸν φῶς. Διότι τὸ πνεῦμα εἶναι εὐλύγιστον. Ὅταν δὲν ἔχη σταθερότητα εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν, τότε θαίνει πρὸς τὸ ἀνεπανόρθωτον. Καὶ μὴ παραπονεθεῖτε ποτέ, ὅτι ἔπταξεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ἢ ἄλλος τις, ἐφ' ὅσον πταίκτης ἦτο τὸ καθυστερημένον πνεῦμα σας.

Φ α ρ ἄ χ

12 - 6 - 1976

Διατί ὁ Ἰησοῦς ἐπροτίμησε τὸ Ἰσραήλ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ: Ὁ ἐν Λαμία ἀδελφός, μέλος τοῦ Κύκλου μας Β. Λ. ἀσχολούμενος ἐκεῖ μὲ χειρωνακτικὰς ἐργασίας, ἀλλὰ πολὺ φωτισμένος, ἀπηύθυνε ἐπιστολὴν, διὰ τῆς ὁποίας θέτει τὸ κάτωθι ἐρώτημα, πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον:

«Μὲ τὸν ἀπαιτούμενον σεβασμόν, ὑποβάλλω τὴν ἐρώτησιν, πρὸς τὸν Φωτεινὸν Πνευματικὸν Κόσμον τοῦ Οὐρανοῦ: Διατί ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, προκειμένου νὰ σαρκωθῇ στὸν ὕλικόν Κόσμον τοῦ Πλανήτου μας, ἐπροτίμησε τὸ Ἔθνος τοῦ Ἰσραήλ, ἕνα Ἔθνος ποὺ ποτέ του δὲν εἶχε καθαρὴν τὴν συνειδησίην του, ὅπως δείχνει ἡ παλαιὰ καὶ ἡ πρόσφατη Ἱστορία;».

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Εἶναι λυπηρόν, ποὺ εἰς βιοπαλαιστής, ἀσθενής, μὴ ἔχων τοὺς ἀπαραιτήτους πόρους ζωῆς, νὰ σὰς ὑποβάλλῃ ἐρώτησιν ἀξίαν ἀπαντήσεως καὶ σεις οἱ πολλοί, οἱ ἔχοντες τὰς ἀνέσεις σας καὶ μὴ προβληματιζόμενοι ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς, μὲ πνεῦμα καὶ ἀντίληψιν μέσου ἀνθρώπου, νὰ μὴ εἴσθε εἰς θέσιν νὰ ὑποβάλλετε ἐρωτήσεις, ποὺ νὰ ἔχουν θάσιν ἠθικὴν καὶ νὰ ἀνταποκρίνωνται αἱ ἐρωτήσεις σας πρὸς τὰς ἀπαντήσεις, ποὺ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἶναι πρόθυμος νὰ σὰς δώσῃ! Δὲν εἶναι λυπηρόν;

Ἀδελφέ, ἐὰν ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη εἰς τὰ καθηγιασμένα χώματα τῆς Πατρίδος Του, τοῦτο δὲν ἐγένετο διότι ἦτο Ἰουδαῖος.

Πρῶτον, ἦλθε εἰς τὸν Κόσμον σας, διὰ νὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῆς Ἀγάπης καὶ στερεώσῃ τὰ θεμέλια τῆς εὐσυνειδησίας τῶν ἀνθρώπων.

πων της Πίστεως. Ἐγνώριζεν, ὅτι ὁ λαὸς ὁ ἄξεστος, ποῦ ἐξηγοράζετο μὲ ὀλίγα δηνάρια, θὰ Τὸν ἀνύψωνε, διὰ νὰ Τὸν σταυρώσῃ! Δηλαδῆ, μέσῳ τῆς ὕλης νὰ καταπατήσῃ τὴν συνειδησίην του.

Δεύτερον, ἡ Χώρα ἐκεῖνη εὐρίσκετο μεταξύ δύο Κόσμων: Τοῦ Δυτικοῦ καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ δὲν ἐκατοικεῖτο μόνον ἀπὸ Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλας φυλάς, ὡς ἡ Ἑλληνική, αἱ ὁποῖαι ἠσπάσθησαν πρῶται τὸν Χριστιανισμόν, ὄχι ὡς Δόγμα, ἀλλ' ὡς ἀξίαν Θεῶν νοημάτων, ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τῶν ψυχῶν καὶ τῆς καλλιέργειας τοῦ πνεύματος, πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, Ὅστις πρῶτος ἔδωσε τὴν δάδα τῆς φωτίσεως εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

Τρίτον, ὁ Κύριος ἀνέπτυξε τὴν Ἀδελφότητα μεταξύ τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀντελήφθησαν καλῶς τί ἐστὶν «Ἀδελφότης», ἐνῶ οἱ σκληροὶ καὶ ἀπάνθρωποι εἰς τὰς πράξεις τῶν θεομπαίκται τοῦ Λόγου, οἱ Ἱερεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἐκράτουν δεσμὸν Ἀδελφότητος μεταξύ των, διὰ νὰ καθυποτάξουν ὅποιονδήποτε ἐχθρὸν ἤθελε νὰ τοὺς ὑποβάλλῃ τὴν νέαν ὁδὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρὸς Δόξαν τοῦ Πατρὸς Του. Καὶ ἐρωτῶ: Τί πράττουν σήμερον οἱ Χριστιανοί; Εἶναι συνδεδεμένοι μεταξύ των; Βοηθοῦνται, ὡς εἰς ἄνθρωπος, ἐναντίον τοῦ Κακοῦ Δαίμονος, ὅταν λησμονοῦν τὸν Θεὸν καὶ διὰ τοῦ ὄπλου των, τὸν χρυσόν, καταστρέφουν μυριάδας ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, χωρὶς νὰ ἔχουν τὸν φόβον, ὅτι θὰ ἐξοντωθοῦν;

Ποῖος ἐπότισεν εἰς τοὺς Χριστιανικοὺς Λαοὺς τὸ μῖσος ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀδελφῶν των καὶ τοὺς καθωδήγησεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ὀλέθρου; Ποῦ εἶναι ἡ Ἀδελφότης; Τί πράττουν τὰ Ἱερατεῖα τῆς Χριστιανοσύνης, ὅταν ἐντὸς τῶν κόλπων των εἰσεχώρησαν δηλητηριώδεις Ὅφεις, διὰ νὰ τοὺς ἀνατρέψουν τὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καθήκοντά των; Τί ἔχει γίνεῖ ἡ Γνώσις τῶν Χριστιανικῶν Λαῶν, ὅταν ὡς πρόβατα ἀκολουθοῦν τὴν πορείαν, ποῦ τοὺς ὠθεῖ εἰς τὴν ἀλληλοσφαγὴν; Ποῖος θὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ τὸ σκοτός, ὅταν ἐντὸς τοῦ μεσημεριανοῦ ἡλίου ἔχουν ἀποτυφλωθεῖ καὶ δὲν βλέπουν, οὐχὶ μόνον τὴν Ἀγάπην ποῦ ἐδίδαξεν ὁ Κύριος, ἀλλὰ καὶ τὸ Δίκαιον, διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν Ἀλήθειαν ὡς Ἀστέρα τῆς Ἐνώσεώς των;

Ἄρα, πολλοὶ ἐκ τῶν Χριστιανῶν διεφθάρησαν συνειδητὰ καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον βοηθεῖ τὴν Σιωνιστικὴν παράταξιν νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῆς συσκοτίσεως τῶν Χριστιανικῶν ἐγκεφάλων. Δύο Χριστιανοὶ δὲν δύνανται νὰ συνεννοηθοῦν. Χίλιοι, ὅμως, Σιωνισταὶ ἀποφασίζουσι καὶ ἐπιτυγχάνουσι τὸν σκοπὸν των, διὰ νὰ ὑποδουλώ-

σουν την ανθρωπότητα. Είπτε μου, ποίος πταίει, όταν δέν ἔχετε κρίσιν καί ἀποθλέπετε μόνον εἰς τὰ μεγαλεῖα τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ σας καί ἀδιαφορεῖτε διὰ τοὺς πεινασμένους, τοὺς δυστυχεῖς, τοὺς ἀσθενοῦντας, τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τῆς περιθάψεώς σας;

Δυστυχῶς, εἰς ὀλόκληρον τὸν Πλανήτην εὐρίσκεσθε ἐντὸς τῶν δικτύων τῆς Ἀράχνης καί οὐδεὶς σας ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην νὰ ἀποκόψη τοὺς ἰστούς της, ἵνα τὴν φέρῃ εἰς δύσκολον θέσιν καί τὴν ἀνατρέψῃ ἐκ τῆς Ἐξουσίας τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ.

Ἐὰν ὁ Κύριος ἐνεφανίζετο, εἰς τὴν ἐποχὴν του, εἰς τὴν Ρώμην, προτοῦ ἀκόμη διδάξει, θὰ Τὸν εἶχον συλλάθει ὡς ἐπαναστάτην καί θὰ Τὸν ἐκτελοῦσαν!

Εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς Χώρας, θὰ Τὸν ἐξελάμβανον ὡς ἀνισόρροπον καί δέν θὰ ἔδιδον εἰς Αὐτὸν σημασίαν τοῦ τί λέγει!

Καί σήμερον, πολλοὶ φανατισμένοι ὑπὲρ τοῦ Κυρίου, πράττουν τὰ ἀντίθετα ἀπὸ τὰ ὅσα Αὐτὸς ἐδίδασκεν.

Πιστεύω, τώρα, νὰ ἐννοήσατε, διατί ἐξέλεξε τὴν Χώραν τοῦ Ἰσραήλ. Διὰ νὰ μορφώσῃ τοὺς ἀπλοῖκούς καί ξένους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκήρυττον τὸν Λόγον Του, ἔστω καί ἂν ἔφθανε κατόπιν ἐτῶν εἰς τὸν ἐπὶ Σταυροῦ Θάνατον. Ἦτο ἀναπόφευκτον νὰ γίνῃ ὅ,τι ἔγινε, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ ἔχοντες κρίσιν καί τόλμην δέν ἀφίενται εἰς τὴν τύχην των, ἀλλὰ συνεννοῦνται ὡς ἄλυσος, διὰ νὰ προστατεύσουν τὰ ὑψηλά καί Θεῖα Ἰδανικά τοῦ Σωτῆρος Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ!

Θὰ ξυπνήσουν οἱ Λαοί, ἀφοῦ θυσιασθοῦν πολλοὶ εἰς τὸν θωμὸν τῆς ἀπρονοησίας των. Καί ὁ ἔνοχος, ὁ Κακὸς Δαίμων ὀλοκλήρου τοῦ Κόσμου, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ πληρώσῃ τὰ πάνδεινα, διὰ νὰ μάθῃ νὰ μὴ ἐπιβουλεύεται τοὺς ἀδελφούς του, ἔστω καί ἂν αὐτὸς δέν εἶναι τῆς ἰδίας φυλῆς μετ' αὐτῶν.

Ἐπ' ὅσιν σας νὰ ἔχετε, ὅτι τὸ Φῶς νικᾷ τὸ Σκότος. Ὅταν εἰς ἕν ὀλοσκοτέϊνον δωμάτιον εἰσέρχεσθε μετὰ τὸ φῶς εἰς χεῖρας σας, τὸ σκότος διαλύεται. Μήπως ἔχετε ἀντίθετον γνώμην, ὅτι ἐντὸς δωματίου, τὸ ὅποῖον φωτίζεται, τὸ σκότος νὰ ἐξαλείψῃ τὸ φῶς;

Ἐὰν αὐτὸ τὸ παράδειγμα τὸ συνειδητοποιήσατε, θὰ ἴδητε ὅτι μετὰ τὴν Σοφίαν ὁ Κύριος θὰ καταστρέψῃ διὰ τοῦ Φωτός Του τὸ διαχυνόμενον Σκότος ἀνά τὴν Οἰκουμένην!

Εὐκλείδης

Προρρήσεις ἢ Προφητεῖαι μὴ ἐπαληθεύσασαι

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Διὰ νὰ ἀποστομώσω ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν δίδουν σημασίαν εἰς τὰς τοῦ Οὐρανοῦ ρήσεις καὶ χλευάζουν τοὺς ἑαυτοῦς των, μὴ πιστεύοντες εἰς τὰς προρρήσεις μας, διότι ἡ Θεότης καθυστέρησε τὴν ἐπαλήθευσίν των, ἔχω νὰ εἶπω, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὄχι μόνον δὲν ἔχουν πίστιν, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀνάγωγοι, ἐφ' ὅσον δὲν δύνανται ἀπὸ πνευματικὴν ἀδυναμίαν νὰ διεισδύσουν εἰς τὰ μηνύματα τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ὡς ἱερά ὀφείλουν τοῦλάχιστον νὰ σέβωνται.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ἄνθρωποι ποὺ λογίζονται μὲ ἐξαιρετικὴν μορφωσιν, ἐνῶ καταφέρονται ἐναντίον τῆς χαρτομαντικῆς καὶ ἄλλων μέσων τῆς αὐτῆς φύσεως, κρυφίως προστρέχουν πρὸς τὰ ἀνεξέλεγκτα αὐτὰ μέσα, διὰ νὰ μάθουν κάτι τὸ ἀβέβαιον, τὸ ὁποῖον συμπτωματοικῶς ἐπαληθεύει καὶ ἐνίστε διαφεύδεται.

Ἡ Ἐπιστήμη εἶναι ἀνίκανος νὰ δώσῃ τὴν ὀρθὴν ἐξήγησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι δὲν ἔχει τὴν θεῖαν φώτισιν, παρὰ τὴν ἰκανότητά της νὰ ἐρευνᾷ ἐπὶ αἰῶνας τὸν κλάδον τῆς Μαντικῆς! Δὲν τὴν θεωρεῖ ἀναγκαίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου παραμένει ἀνεξήγητη εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπάρχουν ὅμως μερικοί, οἱ ὁποῖοι χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ προσὸν τοῦ μάντεως, ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἰδέα ποὺ διατυπώνουν εἶναι ὀρθοτάτη· καὶ ἰδοῦ, ἐδῶ εἶναι τὸ μέγα σφάλμα των!

Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι ἀναφέρει καὶ ὁ Πλούταρχος, πολλαὶ προφητεῖαι δὲν ἐπηλήθευσαν καὶ ἄλλαι συμπτωματοικῶς ἐπηλήθευσαν κατὰ γράμμα. Οὕτω, πολλοὶ διηρωτῶντο: Τί συμβαίνει μὲ τὰς θεότητας, διὰ νὰ διαφεύδωνται τὰ μηνύματά των; Πῶς εἶναι δυνατὸν ἓνα θεῖον μήνυμα, ἔστω καὶ πρὸς τὸν ἀπλοῦν θνητόν, νὰ μὴ ἐπαληθεύσῃ; Δηλαδὴ τὸ Θεῖον ἐμπαίζει, ἀκόμη καὶ τοὺς Προφῆτας; Τότε διατί προστρέχουν πρὸς αὐτοὺς, δι' ἀδήλους χρησμούς;

Μέχρι σήμερον, κανεὶς δὲν ἔχει δώσει συγκεκριμένην ἐξήγησιν ἐπὶ τοῦ διλήμματος, ἐὰν πρέπη νὰ πιστεῦθῃ τις ἢ ὄχι εἰς τοὺς μάντεϊς. Θὰ προσπαθῆσω νὰ σᾶς δώσω τὴν πρέπουσαν ἐξήγησιν.

Πρῶτον μὴ συγχέετε τὴν πρόρρησιν μὲ τὴν προφητείαν. Ἡ προφητεία ἀναφέρει κάτι, ποὺ θὰ συμβῇ εἰς ἄδηλον χρόνον. Ἡ πρόρρη-

σις είναι είδος προφητείας, ή όποία μπορεί νά συμβή ή νά μή συμβή, διότι αί εικόνες πού προβλέπει τό πνεύμα επίκεινται νά συμβούν, εάν δέν αλλάξη κατεύθυνσιν τό ελεύθερον τοῦ ἀνθρώπου πνεύμα. Εἶδ' ἄλλως, προειδοποιεῖσθε διὰ νά λάβετε ἐνδεχομένως τὰ μέτρα σας.

Μή λησμονεῖτε, ὅτι ὁ κύριος παράγων τῆς ἀλλαγῆς τῆς εἰκόνος εἶναι τό ελεύθερον ἀνθρώπινον πνεύμα. Ἀπό στιγμῆς εἰς στιγμήν ἀλλάζει καί ἐπηρεάζει τὰς ἀποφάσεις σας, ὅποτε ή προβλεπομένη εἰκὼν τῆς προρρήσεως λαμβάνει ἄλλην φάσιν. Τοῦτο ὁμως δέν συμβαίνει συχνά, ὅταν Πνεύματα ὀλκῆς τοῦ Οὐρανοῦ σᾶς μεταδίδουν εἰκόνας τινάς. Ἡ Θεότης γνωρίζει τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια διὰ λόγους προνοίας παρασιωπῶνται, ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τήν μυστικήν Θεῖαν Πρόγνωσιν.

Ἡ προφητεία εἶναι θετική εἰκὼν τοῦ ἀποτελέσματος. Τό πότε, εἶναι ἄγνωστον. Πολλά προφητεῖαι μή ἐπαληθεύσασαι ἀνήκουν εἰς τὰς προρρήσεις καί κακῶς τὰς ἐνετάξατε εἰς τὰς προφητείας. Θά σᾶς δώσω ἐν πρόσφατον παράδειγμα ἐπὶ τῶν προρρήσεων, διὰ νά μή ἔχετε τήν ἐντύπωσιν, ὡς εἶχον καί πολλοί ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν, ὅτι τό Θεῖον ἐξαπατᾷ.

Σᾶς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ή πορεία σας ἀπό πολιτικῆς ἀπόψεως θαίνει πρὸς τήν σύρραξιν πολέμου. Τοῦτο γίνεται διὰ νά λάβετε τὰ μέτρα σας. Σεῖς, ἀδιαφορεῖτε καί λαμβάνετε ἀντίθετα μέτρα τῶν ὑποδείξεών μας, ὅποτε ἀνατρέπετε τὰ πάντα. Δυνατόν αὐτῇ ή ἐκείνῃ ή εἰκὼν τῆς προρρήσεως νά ἐπαληθεύσῃ, διότι τό κακὸν ἐπίκειται κατὰ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ λαοῦ· καί ἐπειδὴ τὰ μέτρα πού λαμβάνετε (ή Ἄρχουσα Ἄρχή) εἶναι τελείως ἀνεπαρκῆ διὰ τήν ἄμυναν τῆς Χώρας, τότε ἐπεμβαίνει ἐνεργῶς ὁ Πνευματικός Κόσμος καί διὰ καταλλήλου φωτισμοῦ ἀλλάζει τήν πορείαν τοῦ ἐχθροῦ.

Παρ' ὅσα ἀναφέρω, δέν σημαίνει ὅτι αί προρρήσεις δέν ἐπαληθεύουν καί μάλιστα, ὅταν μεταδίδονται ἐκ τῆς Ἄρχῆς μας. Τὰς περισσοτέρας φορές μεταδίδονται προληπτικῶς, πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου.

Εὐκλείδης

Ἡ Φιλοσοφία

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ : Εἰς τὴν ἐποχὴν μου, ἡμεῖς οἱ Κινέζοι, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, δὲν ἠσχολούμεθα μὲ τὴν φιλοσοφίαν Δυτικοῦ τύπου. Ἡ ἰδική μας φιλοσοφία ἦτο, εἰς τὴν ἔννοιάν της, ἰδιάζουσα. Ἐνετοπίσαμεν αὐτὴν εἰς τὸν ἀνθρωπισμὸν καὶ μόνον. Ἄλλως τε αἱ γνώμαι μας ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς, ἀνεφέροντο εἰς τὴν ἔμπρακτον ἐφαρμογὴν τοῦ Καλοῦ. Ἡ ἀλήθεια αὕτη δὲν ἦτο πραγματικὸν θεόπνευστον ἔργον; Δὲν ἠσχολούμεθα μὲ κενὰς λέξεις, ποῦ οὐδεμίαν ἐπίδρασιν εἶχον εἰς τὸν ἀμαθῆ λαὸν μας. Τὰ φιλοσοφικὰ σχήματα τοῦ λόγου, ὡς συστήματα, δὲν εἶναι ἐφαρμοσίμα ἐπὶ τῆς κάθε ὀντότητος. Οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι ἐμπορεύματα μαζικῆς παραγωγῆς. Ἡ κάθε ὀντότης εἶναι καὶ εἰς διάφορος κόσμος ἰδεῶν καὶ ἀντιλήψεων. Διὰ τοῦτο, ἐκεῖνο ποῦ προεῖχεν εἰς ἡμᾶς, ἦσαν αἱ καλὰ ἐφαρμοσμοὶ πράξεις, πρὸς μίμησίν μας.

Ἐὰν εἰς τὰ ἔργα μας ἐπεσημαίναμε τὰ κακῶς κείμενα τῆς κοινωνίας, τότε θὰ ἐξεγείρετο μέρος τοῦ λαοῦ, ποῦ ἐγνώριζε νὰ ἀναγιγνώσκη, καὶ ὡς ἀγροῖκος, ἄνευ συνειδήσεως, θὰ κατέστρεφε πᾶν τὸ ἄξιον λόγου τῶν παραδόσεών μας. Παραλλήλως, θὰ εἶχομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμε καὶ τοὺς μανδαρίνους, συμπράττοντας μετὰ τῶν πλουσίων, ὡς ἰσχυρῶν παραγόντων τῆς Πολιτείας. Τούτου ἕνεκεν, ἡ φιλοσοφία μας ἔγκειτο εἰς τὴν ἔμπρακτον ἐφαρμογὴν τοῦ Καλοῦ καὶ Ἄγαθοῦ, κατὰ δύναμιν.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὅλοι εἶχον τὴν ἀνάγκην μας, χωρὶς νὰ δίδωμεν εἰς αὐτοὺς τὸ ὄπλον τοῦ λόγου, δίκαιον μὲν, ἐπικίνδυνον δέ. Ἡ ἰδική μας φιλοσοφία ἦτο ἀπλή, εὐκολονόητος καὶ ἐνθαρρυντικὴ διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἦτο ἓν εἶδος σταθερότητος τῆς γνώμης, μὲ ἔμπρακτον, ὅπως εἶπον, ἐφαρμογὴν. Ἦτο μία διδασκαλία ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, διὰ νὰ μὲ ἐνοήσετε καλλίτερον, καὶ ὄχι κενὰ ὑποδείξεις μὲ ἑλκυστικὸς λόγους ἀνεφάρμοστους.

Ἡ ἀπορία σας εἶναι νὰ μάθετε σήμερον, ποῖαν σχέσιν ἔχει ἡ γυναίκα μὲ τὴν φιλοσοφίαν. Οὐδεμίαν, φίλοι μου. Ἡ φιλοσοφία, δηλαδή ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια, εἶναι σταθερὰ καὶ δὲν σταματᾷ εἰς τὴν ἔρευνάν της. Διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ὁ κλάδος οὗτος τοῦ λόγου δι' εὐμετάβλητον πνεῦμα, ὡς εἶναι τῆς γυναικειᾶς φύσεως. Δὲν ἀμφιβάλω, ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν φοιτητριῶν τῶν Φιλοσοφικῶν Σχολῶν εἶναι

ἄρισται καὶ μελετηραὶ, διότι εὐκόλως ἀποστηθίζουν τὰ κείμενα καὶ ἐπιτυγχάνουν εἰς τὸ δίπλωμα. Μήπως γνωρίζετε καμμίαν νὰ ἐδημοσίευσεν ἔργον ὀλκῆς φιλοσοφικόν; Εἶναι γνωστόν, ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν ἐμβαθύνουν εἰς τὰ νοήματα τῆς φιλοσοφίας, ὅσον ἀπλᾶ καὶ ἂν εἶναι. Πλὴν, θεβαίως, ἐὰν βοηθηθῇ διὰ νὰ ψευδολογήσῃ, διότι ἐφάπτει τὰ νοήματα κατὰ τὰς κλίσεις τῆς ἀρεσκείας τῆς.

Εἰς τὸν τομέα τῆς φιλοσοφίας θὰ ἔπρεπε περισσότερον νὰ ἐνδιαφερθοῦν οἱ ἄνδρες, διότι ἔχουν ἀνεπτυγμένην τὴν διάνοιάν των. Δυστυχῶς οὗτοι διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας:

1η. Εἰς αὐτοὺς τῆς φωτεινῆς φιλοσοφίας, ποὺ εἶναι νοητὴ καὶ ἀπλῆ. Καὶ

2α. Εἰς αὐτοὺς τῆς σκοτεινῆς φιλοσοφίας, τῆς ἀκατανόητης καὶ παραπλανητικῆς.

Ἐκ τῆς πρώτης κατηγορίας εἶναι ἐλάχιστοι. Ἐκ τῆς δευτέρας εἶναι πολλοί, διὰ νὰ συσκοτίσουν τὸν νοῦν τῶν συνανθρώπων των.

Ἡ γυναῖκα, λοιπόν, ἢ ὁποῖα μελετᾷ τὰ δύο αὐτὰ ρεύματα τοῦ λόγου, ἀντὶ νὰ διδαχθῇ κάτι τὸ ὠφέλιμον, συμπλέκει τὰς διαφορὰς τῶν δύο ρευμάτων εἰς τὸ πνεῦμα τῆς, μὲ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ παραμορφώσῃ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἐπὶ τῶν ἐννοιῶν, ἀποδίδουσα διὰ τοῦ λόγου τὰ ὅσα εἶναι ἀρεστὰ εἰς αὐτήν, παραποιῶντας τὴν φιλοσοφίαν.

Τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν φιλοσοφικῶν ἐννοιῶν ἀπεδόθησαν δι' ἐμπνεύσεως ἀπὸ τὸν Ὑπερβατικὸν Λόγον, διότι αἱ ρίζαι τῆς φιλοσοφίας εἶναι Ἐπουράνιαι. Μεταδίδονται σταδιακῶς καὶ μερικῶς. Ἄρα, πυρὴν τῆς φιλοσοφίας εἶναι ὁ Ἱερὸς Λόγος. Ὁ ἄνθρωπος, ὅμως, χωρὶς διαλογισμὸν καὶ λογικὴν διεΐσδυσιν ἐπὶ τῶν νοημάτων τοῦ φιλοσοφικοῦ λόγου, διεστρέβλωσε τὴν φιλοσοφικὴν Ἀλήθειαν, εἰς θάρος τῆς ἀνθρωπίνου γνώσεως.

Ἡ γυναῖκα δὲν ἐφαρμόζει, ἀλλὰ ἐμπνέει τὴν φιλοσοφικὴν καλλιέργειαν εἰς τὸν ἄνδρα.

Κομφούκιος

Ποία ἡ Ἀποστολή τοῦ Κυρίου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΙΕΡΑΡΧΗΣ: Ἀγαπητοί μου, τρεῖς εἶναι αἱ κυριώτε-
ραι ἑορταὶ τοῦ Θεανθρώπου, Ὅστις ἐδίδαξεν, ἐφώτισε καὶ ὑπέδει-
ξε τὴν ὀρθὴν ὁδὸν πρὸς τὸ Οὐράνιον Βασίλειον. Αὗται εἶναι αἱ
ἑξῆς:

Ἡ Γέννησις, δηλαδὴ ἡ ἀποστολή του εἰς τὴν Γῆν, πρὸς θεο-
γνωσίαν τῶν συνανθρώπων σας, νὰ διδάξῃ ὅτι ὅλοι οἱ συνάνθρω-
ποὶ σας, ὅπουδῆποτε εὐρίσκονται, εἶναι ἀδελφαὶ ψυχαὶ καὶ ὡς τοι-
αῦται ὀφείλουν νὰ εἶναι καὶ πνευματικῶς, καὶ νὰ μὴ λησμονοῦν, ὅτι
ὁ εἷς ἀδελφὸς ἔχει τὴν ἀνάγκην τοῦ ἄλλου. Ὁ πλούσιος δυνατὸν νὰ
ἐπικαλεσθῇ τὴν βοήθειαν τοῦ πτωχοῦ καὶ ὁ ἰσχυρὸς τὴν εὐνοίαν τοῦ
ἀδυνάτου. Ἐὰν ὑπάρχουν κακαὶ ἀντιλήψεις εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διαπράττουν τὰ ἀντίθετα τῶν Διδασκαλιῶν τοῦ Κυρίου, τοῦτο ὀφεί-
λεται εἰς τὰς ἀπρονοησίας τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐκαλλιέργη-
σαν ὑπὲρ τὸ μέτρον τὸν ἐγωϊσμόν των!

Ἄλλη ἡμέρα, ὡσαύτως σπουδαιοτάτη, εἶναι ἡ Μεγάλῃ Παρα-
σκευῇ, πού τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου παρεδόθη πρὸς ταφήν, ἡ δὲ Πνοή
Του εἰς τὸν ΑΝΑΡΧΟΝ, ἀφοῦ τὰ πάντα ὑπέστη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς
του διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ Ἀγάπη Του πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, κα-
λοὺς ἢ κακοὺς, τοὺς ἐθεώρει ἀδελφούς Του. Καὶ τὸ ἀπέδειξε τοῦτο
διὰ τῆς Θουσίας Του, μὲ τὸν Σταυρικὸν Θάνατον. Ποῖος ἐκ τῶν ἀν-
θρώπων θὰ ἠδύνατο ποτὲ νὰ ὑποστῇ τὰ ὅσα ὁ Κύριος ἠνέχθη καὶ νὰ
συγχωρῇ ἀκόμη καὶ αὐτοὺς τοὺς δημίους του;

Ἡ τρίτη μεγάλῃ ἑορτῇ εἶναι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Μὲ
Αὐτὴν ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ Ζωὴ δὲν πεθαίνει. Διὰ τοῦτο μετὰ τὴν Ἀνά-
στασίν Του ἐφανερῶθη εἰς τινάς, διὰ νὰ πεισθοῦν περὶ τῆς ἀθανα-
σίας τῆς ψυχῆς, καθ' ὅσον εἰς διαφόρους ἐποχάς, καὶ σήμερον ἀκό-
μη, ὑπάρχουν ἀνθρωποὶ πού ἀμφισβητοῦν τὸν Κόσμον τῶν Πνευ-
μάτων.

Πρέπει κανεὶς νὰ εἶναι διπλᾶ τυφλός, διὰ νὰ μὴ ἀντιληφθῇ διὰ
ποῖον λόγον ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Γῆν: Διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἀν-
θρωπον ἀπὸ τὰ μύρια τεχνάσματα τοῦ Πονηροῦ, πού προσπαθεῖ νὰ
τὸν σύρῃ διὰ τοῦ τρόπου του εἰς τὰς τόσας παγίδας πού ἔστησε
δι' αὐτόν.

Ὁ Κύριος δὲν ἦλθεν εἰς τὸν γήινον Κόσμον ὡς Θεός, διὰ νὰ τι-

μωρήση τούς ἀπίστους καὶ βεβήλους, ἀλλὰ διὰ τοῦ Θεοῦ Του Λόγου νὰ σώση ὅσους ἠδύνατο περισσοτέρους. Δὲν προσδιώρισεν ὡς Ἀντιπροσώπους Του μεγιστάνας, ὡς εἶναι σήμερον οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, μιμούμενοι τούς Φαρισαίους εἰς τὰ ἔργα των καὶ ἀναθεματίζοντας αὐτούς ὡς ὑποκριτὰς καὶ πωλημένους εἰς τὸν Πονηρόν. Καὶ ὄμως! Εἶναι βεβήλοι οἱ σημερινοὶ Πατέρες, εἰς τὴν πλειονότητά των, καὶ ἀκολουθοῦν τὰ βήματά των μὲ ἐντονώτερον ρυθμὸν ἀπὸ τούς Φαρισαίους!

Ὁ Κύριος εἰς τὴν Γῆν συνεχῶρει τούς ἀμαρτωλούς. Ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, ὄμως, θὰ τιμωρήσῃ τούς ὑποκριτὰς καὶ ψευδολόγους, διὰ νὰ σώσῃ τούς λαοὺς τοῦ Κόσμου καὶ τούς δώσῃ νέας κατευθύνσεις καὶ ὁδηγίας.

Τὰ τρία σημεῖα τῶν Ἑορτῶν τοῦ Κυρίου, αὐτὸν τὸν χαρακτήρα ἔχουν. Μεγάλη ἡ Χάρις Του καὶ ἡ Ἀγάπη Του, πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα.

Βασίλειος ὁ Ἱεράρχης

11 - 4 - 1977

Ἡ πλάνη τῶν ἐρμηνευτῶν μου

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ θέματός μου, ὁμιλῶ ἐπὶ τῆς Θείας Γνώσεως, διὰ νὰ διευκρινήσω τὸ Ἔργον μου, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο προσιτὸν εἰς ἅπαντας τούς θνητούς, λόγῳ τῆς βεβήλου ἀντιλήψεώς των ἐπὶ σημαντικωτάτων σημείων, ποὺ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφομοιώσουν εἰς τούς ἑαυτούς των.

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου, ἡ σύντροφός μου Θεανῶ ἔσχισε τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν Ἔργων μου. Οἱ «Χρυσοὶ Λόγοι» μου παρέμεινον ἀνερμήνευτοι, διότι κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν μετέπειτα σοφῶν καὶ ἐλλείπει τῶν μὴ γνωστῶν εἰς αὐτούς, τοῦ κυρίου μου Ἔργου, παρερμήνευσαν τὰ ὅσα διετύπωσα.

Ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι ποὺ ἐβασίσθησαν ἐπὶ τῶν ὀλίγων σημειώσεών μου, παρέκκλινον τοῦ νοήματος τῆς πραγματικῆς Γνώσεως τοῦ Θεοῦ φωτός μου, ὥστε νὰ δημιουργηθῇ σύγχισις ἐπὶ τῶν γνώσεών μου. Ὁ στόχος μου ἦτο διάφορος τῶν ὄσων οἱ σχολιασταὶ μου παρουσίασαν. Μὲ ἀνέμιζαν ἐντὸς τῆς σκοτεινῆς φιλοσοφικῆς των ἐννοίας, εἰς θάρος τῶν μελετητῶν τοῦ ἐναπομείναντος Ἔργου μου.

Δέν ἦτο εὐκόλον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶχε γῆνιν γνώσεις καὶ ἐκ τῶν παρατηρήσεων εἰς τὴν γύρω του φύσιν, νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὰ πλέον ἀκριβῆ καὶ πολύπλοκα νοήματα τῆς Θείας Γνώσεως.

Αὐτοὶ ποὺ ἠσχολήθησαν μὲ τὸ "Ἔργον μου, δὲν ἀπέδωσαν τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν ποὺ ἐπεδίωξα, εἰς τὰς γνώσεις των. Δι' ἐμὲ θέβηλος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ ἀφομοιώσῃ τὰς ὑποδείξεις μου καὶ διὰ τῆς λανθασμένης του ἐρμηνείας διδάσκει μὲ παραλλαγὰς τῶν νοημάτων μου, ἰδικὰς του γνώσεις. Φαντάζεσθε τί θὰ ἐγίνετο, ἐὰν ὀλόκληρον τὸ "Ἔργον παρέμενε εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ποὺ ἠθελον νὰ μὲ ἐρμηνεύσουν κατὰ τὴν ἰδικὴν των γνώσιν!

Διὰ τοῦτο, συνιστῶ εἰς τοὺς ἐρευνητὰς τῶν ὀλίγων νοημάτων μου, νὰ μὴ ἐκφράζωνται ἀπερίφραστα ἐπὶ τῶν εἰκόνων τοῦ λόγου μου, ἐὰν τὰ ὀλίγα ποὺ μανθάνουν δὲν ὠριμάσουν ἐντὸς τῆς διανοίας των. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, ἡ μεγαλύτερα σοφία ποὺ δύναται νὰ ἀποκτήσῃ, εἶναι ἡ Θεία Σιωπὴ τοῦ Λόγου!

"Ὅταν τις δὲν γνωρίζῃ τὴν Οὐράνιον Ζωὴν, μὴ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του καὶ παραπλανᾷ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ εἰς τὰ σκότη τῶν ἀδῆλων εἰκόνων. Μόνον οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι τοῦ Οὐρανοῦ σὰς δίδουν μικρὰν πτυχὴν τῆς Οὐρανίου Ζωῆς, ἐφ' ὅσον ἡ Ζωὴ αὕτη εἶναι μυστικὴ εἰς ὅλους τοὺς ἐν τῇ Γῆ Μύστας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν συγχρόνως νὰ ζοῦν εἰς δύο διαφορετικοὺς Κόσμους.

Μὴ εἰσθε ἀδήμονες νὰ μάθετε τί περιέχει τὸ κιβώτιον τῆς Πανδώρας, διὰ νὰ μὴ ταλαιπωρηθῆτε ἀδίκως. Ἡ σιωπὴ τῆς Ὑπεράτης Γνώσεως εἶναι Φῶς τῆς σωτηρίας σας. Ἡ περιέργεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ μάθῃ ὅ,τι δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται, μεταβάλλει τὸ ἐλάχιστον φῶς του εἰς βαθὺ σκότος!

Πυθαγόρας

16 - 4 - 1977

Οὐδεὶς τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ προφήτης

ΦΑΡΑΧ: Εἰς τὸν Κόσμον τῆς γῆϊνης ζωῆς σας ὑπάρχουν ἄτομα, τὰ ὁποῖα συναισθάνονται ὅτι κάτι πρόκειται νὰ τοὺς συμβῆ, καλὸν ἢ κακόν, χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ προσδιορίσουν αὐτὸ μετ' ἀκριβείας.

Οἱ Προφῆται ἀναγγέλλουν γενικὰς καταστάσεις, ποὺ πολλὰ ἐξ αὐτῶν δὲν πραγματοποιοῦνται, ἐφ' ὅσον τὰ ἐνεργοῦντα πρόσωπα, ἐκ

τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται αἱ γενικαὶ καταστάσεις, ἀλλάσσουν γνώμην καὶ αἱ εἰκόνες ποὺ προέβλεπον οἱ Προφῆται μετασχηματίζονται μὲ ἄλλας ποικίλας κατευθύνσεις.

Οἱ Μύσται, διεισδύοντες εἰς τὸν ἐσῶτερον κόσμον τοῦ ἐρωτῶντος ἀδελφοῦ των ἐπὶ τῆς πορείας τῆς ζωῆς του (ἐὰν εἶναι οἱ Μύσται ἄγνοι εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν πίστιν των), συμβουλεύουν μὲ ὀρθότητα τὸν θεῖον των λόγον καὶ μεταδίδουν σχετικὰς εἰκόνας ἀντλουμένας ἐκ τοῦ ὑποσυνειδήτου τοῦ θέλοντος νὰ μάθῃ ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τῆς πορείας του.

“Ὅταν ὁ κάθε Προφήτης ἢ Μύστης, ἢ καὶ ὁ προλέγων τὰς τύχας τῶν συνανθρώπων του, ἐπιχειρήσῃ νὰ μάθῃ τὰ περὶ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ του, ἐλάχιστα δύναται νὰ ἀντλήσῃ ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ ἐσωτερικοῦ του κόσμου, διότι τὰ ἀπωθημένα, αἱ τυραννικαὶ ἐπιθυμίαι του, αἱ μὴ πραγματοποιούμεναι προβλέψεις του ἐκ παραισθήσεων, αἱ σφηνωθεῖσαι εἰς τὸ ἐνθυμητικὸν τοῦ ἐγκεφάλου του ποικίλαι σκέψεις, αἱ συνεχεῖς ἐπιδράσεις τῶν ἀτμοσφαιρικῶν καὶ μεταλλαγικῶν ρευμάτων καὶ ἠλεκτρομαγνητικῶν τοιούτων, ὡς καὶ αἱ τῶν ἀστερισμῶν ἀκτινοβολίαι, πάντα ταῦτα διασταυρούμενα εἰς τὴν ὄντοτητα, προκαλοῦν σύγχυσιν τῆς μὴ ὀρθῆς εἰκόνας, ποὺ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ πνεύματος, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ ψυχικὸν ἄγχος ἢ τὴν παραπλάνησιν. Μόνον ἐὰν ἔχη ἡ ὄντοτης ἰσχυρὸν σθένος, δύναται νὰ ἀποκρούσῃ πάσας τὰς ἀκαθορίστους ἐνεργείας ταύτας ἐκ τῆς ὄντοότητός της.

“Ὅταν ὁμως ὁ εἰδικὸς ἐρευνᾷ ἀλλοτρίας ὑποθέσεις, μὴ ἐχούσας σχέσιν, μὲ τὸν ἑαυτὸν του, ἀποδίδει ἐν μέρει περισσοτέρας εἰκόνας εὐσταθεῖς, καὶ τοῦτο διότι δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὰ ἰδικὰ του πλέγματα καὶ ὡς ἐλεύθερος ἀπὸ ξένην πρὸς τὸ ἄτομόν του ἐνεργεῖαν, προβλέπει τὴν θέσιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμβουλευομένου, χωρὶς θεθαίως τὰ πάντα νὰ εἶναι ὀρθά. “Ὅταν ὁ εἰδικὸς εἶναι ἡσκημένος εἰς τὸ ἔργον του χάριτι θεῖα, τότε δύναται νὰ προῖδῃ μὲχρι τῶν 50% μελλοντικὰς εἰκόνας τοῦ συναθρώπου του.

Αἱ διὰ τῶν Ἐπικοινωνιῶν ὑποδείξεις καὶ ὑπαγορεύσεις Μας, δὲν περιπίπτουν εἰς τὰς ἐν λόγῳ περιπτώσεις. Διότι ἡ συνεχὴς αὐτῆ ἐπαφὴ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, σὰς καθιστᾷ ἐνημέρους ἐπὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν θημάτων σας. Οἱ Λόγοι Μας δὲν ἐρμηνεύονται διὰ τῆς λογικῆς σας. Ἀπλῶς σὰς διευκολύνουν τίνι τρόπῳ νὰ ἐνεργῆτε, θάσῃ τῶν δεδομένων τῆς φυσικῆς σας ἀγωγῆς.

Οὐδεὶς τοῦ ἑαυτοῦ του Προφήτης, πλὴν τοῦ Κυρίου, “Ὅστις ἐγνώριζε τὸν Σκοπὸν καὶ τὴν Ἀποστολήν Του, ἐφ’ ὅσον ὡς ἄνθρω-

πος εύρίσκετο εἰς συνεχῆ ἐπαφήν μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἐὰν ὁ Κύριος ἐνεφανίζετο μὲ τὰς Θεϊκὰς Του Δυνάμεις καὶ ἀπετέλει τὸν Μάγον τοῦ μύθου, ἡ Ἀνθρωπότης δὲν θὰ ἐσώζετο καὶ ὁ Κόσμος σας θὰ κατεστρέφετο ἀπὸ τὸν ΑΝΑΡΧΟΝ! Ὁ Κύριος ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται, ἐὰν θελήσῃ, νὰ λάθῃ θέσιν πλησίον Του καὶ νὰ γίνῃ πράγματι Υἱὸς τοῦ Πατρὸς Του.

Διὰ τοῦτο ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου τιμᾶται ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς Ἐννοίας ταύτης ὡς Ζῶν Θεός, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ νὰ θαυματουργῇ καὶ ἐπὶ τοῦ Ξύλου κρεμάμενος, μέχρις οὗ οἱ ἄνθρωποι ἀπολυτρωθοῦν ἀπὸ τὸν ἀτομικὸν τῶν σαταυρόν.

Φ α ρ ἄ χ

Ἐρμῆς Τρισμέγιστος — Θεοσοφία

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι, μία μερίς, κυρίως μὴ Ἑλλήνων, ἀδελφῶν μας ἔχει εἰς μεγάλην ἐκτίμησιν τὰ κείμενα τὰ ἀποδιδόμενα εἰς τὸν γνωστὸν Ἐρμῆν τὸν Αἰγύπτιο, τὸν λεγόμενο Τρισμέγιστο, ἄλλοι δὲ ἀδελφοὶ ἀμφισβητοῦν τὴν ὠφελιμότητα καὶ τὴν ἀλήθεια τῶν κειμένων αὐτῶν, καθὼς καὶ τὴν ὑπαρξιν τοῦ Ἐρμού, ἐθεωρήσαμε καλὸν νὰ ἐρωτηθῇ ὁ Οὐρανός, διὰ νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ σχετικῶς ἐπὶ τοῦ θέματος.

25 - 6 - 1977

— 1 —

ΦΑΡΑΧ: Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀποριῶν σας, ἐπὶ τῶν ὧσων ἀναφέρει εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἘΡΜΗΣ Ο ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΣ, θὰ ἀπαντήσω ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ. Σημειώσατε, ὅτι δὲν ἀπορρίπτω τὸ σύγγραμμά του, ἀλλὰ καὶ εἰς τινὰ σημεῖα δὲν τὸ ἀσπάζομαι. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν κλάδον τοῦ λόγου, ποῦ ὀνομάζεται «Θεοσοφία».

Ἡ Θεοσοφία, τέκνον μου, εἶναι ἐκεῖνο τὸ φιλοσοφικὸν μέρος τοῦ λόγου, ποῦ ἠσχολήθη οὐχὶ περὶ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὑπερέχου τῆς Δημιουργίας ἔργου Του. Πράγματι, θαυμάζει τις τὰ δημιουργήματα τοῦ Πλάστου εἶναι ὅμως ἀδύνατον νὰ τὸν ἀτενίσῃ. Ἀπαντήσατε: Δύνασθε νὰ ἴδητε τὴν ψυχὴν σας; Ὁχι. Ἐὰν διὰ τῆς διαισθήσεώς σας τὴν ἀντιλαμβάνεσθε ὡς θεῖαν ἐνέργειαν,

τότε σὰς εἶναι εὐκολώτερον νὰ ἀντιληφθῆτε τὸ τί εἶναι ὁ Θεός.

Πολλοὶ ἀστόχαστοι, μὲ τὰς μωρολογικὰς τῶν ἀναλύσεις περὶ Θεοῦ, ἀεροβατοῦν. Ὁ Μέγας Δημιουργός, ποσάκις δὲν ἐτόνισα, ὅτι δὲν ἀναλύεται. Ἐπομένως μὴ τὸν ἐπενδύετε μὲ χαρακτηριστικὰς ὀνομασίας, εἴτε διὰ νὰ τὸν εὐμενίσετε εἴτε διὰ νὰ τὸν ἐξοργίσετε ἀσκόπως.

Τὰ ὅσα λέγονται περὶ αὐτοῦ εἶναι ἄσχετα μὲ τὴν ιδιότητά Του. Οὐδὲν σχῆμα ἔχει, ἄρα περιττεύει κάθε περιγραφή. Ἐὰν τὸ διαισθητήριόν σας εἶναι ἀνεπτυγμένον, τότε δύνασθε νὰ συλλάβετε διὰ τῆς συνειδήσεώς σας τὴν θούλησίν Του. Βασιζόμενοι ὅμως εἰς τὴν φαντασίαν καὶ τὴν ἔμπνευσίν σας μὲ καλὴν διάθεσιν, ἀπλῶς διαμορφώ-νετε χρηστὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐφαρμόζετε.

Ὁ Θεός, ὡς Ὑπερτάτη, Ἐνέργεια τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, εἶναι μὲν ὡς ἀφηρημένη ἔννοια δι' ἐσᾶς, ὑπαρκτὴ ὅμως μὲ τὰς λέξεις: ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΑΡΧΗ ΑΠΑΝΤΩΝ. Εἴτε μᾶς πιστεύετε εἴτε ὄχι, αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός. Αὐτομάτως ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι εἶναι διάχυτος ἄρα πανταχοῦ παρών. Ἡ τελειοτάτη αὕτη Ἐνέργεια, Θεός, ὡς ἀγέννητος καὶ αἰώνιος, δὲν ἐπιδέχεται ἐξ οὐδενὸς κρίσεις ἢ ἀναλύσεις ἐπὶ τοῦ Ἔργου Του. Ὁ Θεός εἶναι τόσον δίκαιος εἰς τὰς ἀποφάσεις Του, καὶ ἐκτελοῦνται αὐταὶ μὲ τοσαύτην ἀπεριόριστον ἀγάπην πρὸς τὰ Δημιουργήματά Του, ὥστε νὰ μὴ δύνασθε νὰ ὑπεισέρχεσθε εὐκόλως εἰς τὰ βαθύτερα νοήματά Του.

Οἱ παλαιοὶ θεοσοφισταὶ τῆς Αἰγύπτου, ὠμίλησαν περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Γῆ, δὲν κατῶρθωσαν ὅμως νὰ εἴπουν τί περὶ τῆς ἀπειρο - ἐλαχίστης πτυχῆς τῆς οὐσίας Του.

Ὅσοι ἐπεχείρησαν νὰ ὑπεισέλθουν εἰς τὰ ἄδυτα τῶν ἀδύτων, εἴτε ἦσαν Μύσται τῶν διαφόρων ἐποχῶν, εἴτε Ἴνδοὶ Διδάσκαλοι κλπ., διεστρέβλωσαν τὸ πνεῦμα τῆς Σοφίας, ἐπομένως οὐδὲν τὸ ἀπτόν καὶ κατανοητὸν νόημα μετέδωσαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ ἐλαχιστότατοι ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον καθαρὰν τὴν συνείδησιν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἀγνόν, διὰ τοῦ θείου φωτός, τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ τοῦ διαλογισμοῦ τῶν, κατῶρθωσαν νὰ διαισθανθοῦν τὴν ὑπαρξιν τοῦ Ἀνωτάτου ὄντος καὶ νὰ σιωπήσουν. Ἀδιάφορον ἔαν ἐδίδαξαν μὲ σαφήνειαν ἢ ἀσάφειαν πτυχὰς τοῦ δημιουργικοῦ ἔργου τοῦ Παντοδυνάμου.

Σεῖς, ὡς ἀνθρώπινα ὄντα, κατὰ τὰς διαθέσεις καὶ τὴν νοοτροπίαν σας, δύνασθε νὰ κρίνετε τὸ σύγγραμμα ἑνὸς ἀγνώστου συνανθρώπου σας. Δὲν ἔχετε ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ κρίνετε τὸν Πλάστην

διὰ τὰς Βουλὰς Του, καθ' ἦν στιγμὴν ἀγνοεῖτε τὸν λόγον καὶ ποῦ ἀποβλέπει ὁ σκοπὸς Του. Σεῖς δὲν ἔχετε τὸ διαισθητήριον νὰ προβλέψετε τί πρόκειται νὰ συμβῆ ἐν μιᾷ στιγμῇ. Ἐκεῖνος ὅμως προβλέπει πάντα τὰ μέλλοντα γενέσθαι, διότι ἐνυπάρχει ὡς ἀόρατος ἐνέργεια ἐντὸς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Ἡ διαπειρότης του δὲν ἔχει οὔτε Ἀρχὴν οὔτε Τέλος.

Ἡ Αἰγυπτιακὴ Θεοσοφία, περὶ ἧς θὰ ὁμιλήσω, περικλείει στοιχεῖα φωτεινὰ διὰ τὴν ἀνθρώπινον διάνοιαν. Εἷς τινὰ ὅμως ἐξ αὐτῶν ὑπερβαίνει τὸ ὄριον τῆς γνώσεως, ὅποτε λαμβάνει τὴν στροφὴν τῆς κατιούσας, χωρὶς τοῦτο νὰ διενεργῇ ἀξιόλογον πτώσιν τῆς πνευματικῆς ἀξίας εἰς τὸν ἐγκέφαλον τοῦ θεοσοφοῦντος στοχαστοῦ.

Ἡ ἐπικρατήσασα σήμερον Θεοσοφία (Νεο - Θεοσοφία) ποῦ ἴδρυσεν καὶ διωργάνωσεν ἡ Ἑλενα Μπλαβάτσκι κλπ., ἠκυρώθη ἀπὸ τὸν Κύριον, ὡς παραπλανητικὴ. Εἶναι τέχνη τοῦ λόγου πρὸς ἐπισκόπισιν τοῦ πνεύματος, μὲ καταχθόνιον σκοπὸν. Ὡς ἔχει διαδοθῆ ἡ Νεο - Θεοσοφία εἶναι τὸ μεταφυσικὸν τμήμα τοῦ Μασονισμοῦ, σπονδυλικὴ των δὲ στήλη εἶναι ἡ «Καμπάλ», ποῦ ἀντιπροσωπεύει τὸν Πονηρὸν μὲ προσωπεῖον Ἀγγέλου. Μόλις ἀφαιρέσετε τὸ προσωπεῖον τοῦτο θὰ ἐκπλαγῆτε, ἀποκαλύπτοντας τὸν Δαίμονα τοῦ Κακοῦ νὰ ἀλιεύη διὰ τοῦ δόλου τὰ θύματά του.

18 - 7 - 1977

— 2 —

ΦΑΡΑΧ: Ἡ Θεολογία ἀσχολεῖται μὲ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Λόγος οὗτος δὲν ἔχει φωνήν, παρὰ ἐντὸς τῆς συνειδήσεώς σας. Σήμερον ἤρχισε καὶ αὕτη νὰ ἐπηρεάζεται τεχνηέντως ἀπὸ τὴν Θεοσοφίαν καὶ νὰ παραπλανᾶται εἰς τὰ σκότη τῆς ἀβύσσου. Τοῦτο ὅμως εἶναι ἄσχετον Κεφάλαιον μὲ τὰ ὅσα ἀναφέρω.

Ὁ Δημιουργὸς τὰ πάντα προέβλεπεν, ὥστε νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ σημερινοῦ σας κυκεῶνος τὴν ἀνθρωπότητα, κατὰ τρόπον ποῦ Αὐτὸς γνωρίζει, ἵνα ἰσορροπήσῃ τὰς ἀντιθέτους παρατάξεις πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνθρώπου, παρ' ὅσα καὶ ἂν συμβοῦν, ἀδιανόητα δι' ἐσᾶς.

Φάρος Ἀνάρχου Ραίνει Ἀγάπην Χριστιανισμοῦ.

Ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Θεοσοφίαν τοῦ Τρισμεγίστου Ἑρμοῦ, ἔχω νὰ εἶπω, ὅτι τὸ ἔργον του δὲν εἶναι ἰδικόν του· ἀποτελεῖται ἀπὸ

γνώμας διαφόρων Μυστῶν τῆς ἐποχῆς, προπαντὸς δὲ προελεύσεως Ἑλλήνων σοφῶν.

Εἰς πλεῖστα σημεῖα τοῦ ἔργου του φάσκει καὶ ἀντιφάσκει, ἐξ αἰτίας τῆς συγχύσεως τῶν διαφόρων γνωμῶν, ποῦ συνέλλεξεν ἢ συνέλλεξαν. Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τις, ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦτο δὲν εἶναι ἐνὸς καὶ μόνου ἀνδρός. Ὁμιλεῖ περὶ τῆς ψυχοπνευματικῆς ὄντοτης καὶ λέγει, ὅτι μόλις φθάσῃ αὕτη εἰς τὴν τελειότητά της ἀφομοιοῦται μετὰ τοῦ Θεοῦ. Λησιμονεῖ, ὅτι τὸ κάθε πνεῦμα ἔχει καὶ διατηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ προσωπικότητα. Ἡ ἰδέα τῆς ἀφομοιώσεως τῶν τελείων ὄντοτήτων μετὰ τοῦ Θεοῦ, εἶναι Ἰνδικῆς προελεύσεως καὶ πλήρως λαθασμένη.

Ἄλλη παρατήρησις οὐσιώδης, εἶναι ὅτι κακῶς ζητεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ὅλας τὰς ἀρετάς, ποῦ ἀναφέρει εἰς τὰς ὁδηγίας του. Ἡ ἀνθρώπινος ὄντοτης συνδυάζει τὴν ὕλην τοῦ νοῦ μετὰ τὸ φωτεινὸν πνεῦμα συνεργαζόμενον μετὰ τὸν ψυχικὸν παράγοντα, τὴν συνείδησιν. Ἐπίσης ἀναφέρει, ὅτι ὁ Θεὸς ἐχάρισε μέρος τοῦ Νοῦ Του εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καλῶς ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του μικρὸν θεόν!

Ὁ Θεὸς ἐδώρισε τὸ πνεῦμα εἰς τὰ ἀνθρώπινα ὄντα, ὡς πηδάλιον τοῦ σκάφους των. Ὁ ἴδιος δὲν εἶναι πνεῦμα, ἀλλὰ Ἐνέργεια, διὰ νὰ ἐποπτεύῃ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα. Ἐπομένως ὁ ἄνθρωπος ὡς κυβερνήτης τοῦ σκάφους του, ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται, ποῦ τὸ ὁδηγεῖ.

Λέγει ὁ Ἐρμῆς Τρισμέγιστος ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἤμπορεῖ νὰ εἶναι κάτι τὸ γεννητὸν, ἀλλ' ἀγέννητον. Εἶναι αὕτη μία σκέψις του, ποῦ δὲν τὴν διατυπώνει μετὰ πεποιθήσεως· ἄρα δὲν κατέχει τὴν Ἀλήθειαν, ἀφοῦ γνωρίζει ὅτι αὕτη δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ Γῆ. Συμπέρασμα, ὅτι τοῦ ἐλλείπει ἡ πεποιθήσις εἰς τὴν θαρύτητα τοῦ λόγου. «Τὸ κάτι», συνεχίζει, «εἶναι τὸ πᾶν, ἄρα ἀγέννητον». Οἱ ὑπαινιγμοὶ εἰς τὴν φράσιν αὐτὴν ἀποδεικνύουν τὴν ἀσοφίαν τοῦ ὁμιλοῦντος, ὅταν ὑπερβαίνει τὸ ὄριον τῆς γνώσεως.

Προχωρώντας ὁ Ἐρμῆς Τρισμέγιστος λέγει, ὅτι «ὁ προορισμὸς τοῦ Σύμπαντος διὰ τῆς λέξεως Θεός, δὲν ἐννοεῖ τίποτε τὸ συγκεκριμένον· ὑπονοεῖ μίαν ἀόριστον, ἄδηλον καὶ ἀφρημένην ἔννοιαν εἰς τὸν νοητὸν τοῦ ἀνθρώπου κόσμον». Δὲν ἐξηγεῖ, ὅτι ἡ ἔννοια αὕτη γίνεται εἰς ἐλαχίστους αἰσθητῆ διὰ μέσου τῆς διαισθήσεως, ἥτοι τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ ὑποσυνειδήτου. Διὰ νὰ ἐντοπίσετε εἰς τὸ πνεῦμα σας τὴν ἐν λόγῳ ἔννοιαν, χρησιμοποίησαμε τὰ ΑΑΑ, ἥτοι τὸ Ἄγνωστος Ἀρχὴ Ἀπάντων. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ δὲν ὑφίστανται ἐπι-

θετικοί προσδιορισμοί οποιουδήποτε είδους. Ὁ Θεός, εἶπομεν, δὲν ἀναλύεται· σπινθήρ αὐτοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰς ψυχὰς πάντων.

Εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ ὁ Ἑρμῆς Τρισμέγιστος ὀνομάζει τὸν Θεὸν «Μέγαν Νοῦν» καὶ ἄλλοτε τὸν ἀποκλείει καὶ λέγει ὅτι Αὐτὸς κινεῖ τὸν νοῦν. Τοῦτο εἰσκλείει ἀλήθειαν ὄχι εὐκρινῆ. Αἱ ἀντιφάσεις αὗται δημιουργοῦν χάσματα εἰς τὴν σταθερότητα τοῦ στοχαστοῦ, ὥστε νὰ ἀπωλέσῃ τὴν ὀρθολογικὴν ἀποψιν τοῦ λόγου του.

Εἰς ἄλλην τοῦ διδασκαλίαν ὁ Ἑρμῆς Τρισμέγιστος λέγει τὰ ἑξῆς: «Ἐάν, τέκνον μου, δὲν μισήσῃς πρότερον τὸ σῶμα σου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀγαπήσῃς τὸν ἑαυτὸν σου». Ἡ φράσις αὕτη ἀντίκειται πρὸς τὴν ὀρθότητα τοῦ λογικοῦ. Τὸ σῶμα σου, ἄνθρωπε, εἶναι τὸ σκάφος πού σου ἐδώρησεν ὁ Θεός, διὰ νὰ ταξιδεύσῃς ἐντὸς τοῦ ὠκεανοῦ τῶν γνώσεων καὶ ὀφείλεις νὰ τὸ φροντίζῃς, ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸ τοῦ Θεοῦ δῶρον, χωρὶς ὑπερβολῆν, διὰ νὰ πηγάζῃ ἔνδον σου ἡ διάχυτος Ἀγάπη πρὸς τοὺς συνανθρώπους σου, ὡς καὶ εἰς πάντα ζῶντα ὄργανισμὸν τὸ ἐνδιαφέρον σου. Τὸ λέγει ὁ Κύριος, ὅταν ὀμιλῇ «περὶ τῶν δύο χιτῶνων...».

Ὅπως ἀνέφερον, ὁ Ἑρμῆς Τρισμέγιστος τῶν Αἰγυπτίων εἶναι ὄνομα φανταστικόν, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι συνέρραψαν κατὰ τὴν μελέτην των ἀποσπάσματα τῆς Ἰνδικῆς ἀνθολογίας, τῶν Χαλδαίων, Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν, μὲ γνώμονα τῶν κριτηρίων των τὰ Ἑλληνικὰ ἀπωλεσθέντα κείμενα τῆς ὑψηλῆς φιλοσοφίας, τὰ ἀποκαλύπτοντα τὸν Ἕνα καὶ μόνον Δημιουργὸν τοῦ Κόσμου.

Τὸ ἔργον τοῦ Ἑρμοῦ Τρισμεγίστου παρὰ τὰς ἐν μέρει ἀνακριθείας του, αἱ ὁποῖαι δὲν θλάπτουν τὴν φαντασίαν τοῦ στοχαστοῦ, ἐμπεριέχει (τὸ ἔργον) ἄρκετὸν φῶς. Δὲν σᾶς ὀδηγεῖ πρὸς τὴν ἀρνησιν, τὴν πλάνην καὶ τὴν συσκότισιν τοῦ πνεύματός σας, ὡς εἶναι ἡ ἀντίστροφος καὶ πανουργος διδαχὴ τῆς Νεο - Θεοσοφίας, πού σκοπὸν ἔχει τὴν καθυπόταξιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς τὸν ζυγὸν μιᾶς ὁμάδος πονηρῶν καὶ δεκαζομένων ἀνδρῶν. Προλαμβάνων ὁ Κύριος τὴν πανουργίαν τῆς Νεο - Θεοσοφίας, κατήργησεν αὐτὴν καὶ διήνοιξεν ἄλλην ὁδὸν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν στοχαστῶν, πού ἀναζητοῦν ἐντὸς τοῦ Σκότους τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας.

Ὅσοι ἐκ τῶν διανοουμένων ἀφυπτισθοῦν, θὰ ἐπανεύρουν τὴν ὁδὸν τῆς ὀρθότητος καὶ θὰ σωθοῦν. Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὁποῖοι ἐναρκώθησαν καὶ ἀπώλεσαν τὴν πίστιν των, θὰ τοὺς ἔλξη ἡ ἄβυσσος καὶ θὰ πληρώσουν τὰς ἀνομίας των.

Εἰς τὸ ἔπακρον θρησκόληπτοι καὶ φανατικοὶ Ἑβραῖοι, δὲν ἔχουν

πλατὸ πνευματικὸν ὀρίζοντα. Διὰ τοῦτο ἀποφεύγουν νὰ εἶπουν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ των καὶ ἀποδίδουν εἰς Αὐτὸν ἐπίθετα τῆς ἐπινοήσεως των. Καὶ μὲν παραδέχονται τὴν ὑπαρξίν Του ὡς Μονάδος, μὴ ὅμως γνωρίζοντας περισσότερα τῶν ὄσων ἀγνοοῦν. Οὗτοι γίνονται θύματα τῆς Σιωνιστικῆς διδασκαλίας, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς. Διὰ τοῦτο τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δὲν τὸν ἀναφέρουν ὡς ἀπεσταλμένον τοῦ Πατρὸς Θεοῦ. Ἀναγκαστικῶς τὸν ὀνομάζουν προφήτην, διὰ νὰ μὴ ἀποκαλύψουν τὴν σκέψιν των.

Εἶναι κατὰδηλον, ὅτι τελείως ἀγνοοῦν τὴν Διάχυτον ἢ Διάπειρον Ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ ὡς Ἀοράτου Ὀντότητος εὐρισκομένης ἐν ἀναπαύσει. Ἄρα εἰς κάποιαν ἄλλην ὄντοτητα εἶναι προσηλωμένοι: Τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὡς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἀντιμέτωπός των καὶ ἐνεργεῖ διὰ νὰ ἀπογυμνώσῃ τοὺς ὑπευθύνους των ἀπὸ τὰ ψεῦδη καὶ νὰ λάμψῃ ἡ Ἀλήθεια ἐντὸς τοῦ Σκότους ποῦ ἐπεκράτησεν εἰς τὴν Γῆν.

Κακῶς λέγει ὁ Ἐρμῆς Τρισμέγιστος, ὅτι ὁ Θεὸς γίνεται γνωστός ὑπὸ τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας. Γνωστός γίνεται ὑπὸ τῆς διαισθήσεως καὶ τοῦ τρίτου ὀφθαλμοῦ, ὅταν ἡ ἐπαφὴ τῶν μεγάλων Οὐρανίων Πνευμάτων εἶναι ἄμεση καὶ ἐνεργεῖ εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τοῦ ὑποσυνειδήτου.

Ἐρμῆς Τρισμέγιστος: «Ὅταν λέγωμεν ὅτι ὅλα φθείρονται ἐν τῷ ὕλικῳ κόσμῳ, δὲν ἀντιλαμβανόμεθα, ὅτι τὰ πάντα ἀλλάζουν μορφήν καὶ ὅτι οὐδὲν τὸ ὕλικόν εἰς τὸν ἄνθρωπον φθίρεται εἰ μὴ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, διότι δὲν εἶναι ὕλική οὐσία. Ἐφ' ὅσον ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ εἶναι καὶ αἰώνιος». Τοιαῦται φράσεις τοῦ Ἐρμού Τρισμεγίστου δίδουν τὴν ἀπτὴν ἀπόδειξιν, ὅτι τὸ ἔργον του ἀποτελεῖται ἀπὸ γνώμας διαφόρων συγγραφέων, ποῦ μόνον σύγχισιν φέρουν εἰς τὸν νοῦν. Εἰς ἕνα ἄλλον σημεῖον λέγει διὰ τὸν Θεόν, ὅτι δὲν στερεῖται αἰσθήσεως καὶ νοήσεως. Τοῦτο ἀρκεῖ, διὰ νὰ ἐνωσῇ τις, πόσον ἄπειρος εἶναι ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ Θεοῦ.

Ἡ διαφορὰ μας μὲ τὸν Τρισμέγιστον Ἐρμῆν εἶναι, ὅτι οὗτος ἐναποθέτει τὴν θεϊκὴν φλόγα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν νοῦν, ἐνῶ αὐτὴ εἶναι ἡ Ψυχὴ, ἀφοῦ ὁ νοῦς (πνεῦμα) εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Βεβαίως, ὁ νοῦς διοικεῖ τὸ πλοῖον «ἄνθρωπος» καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ποῦ ὀδηγεῖται. Ἐάν ὁ Θεὸς ἦτο πνεῦμα, τότε καὶ ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐβάδιζε κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ του.

ΦΑΡΑΧ: Δέν ένδιαφέρουν άμεσα τήν Θεότητα αί πράξεις τών ανθρώπων. Αύται θά κριθοϋν άπό τούς άγράφους Νόμους τοϋ Δημιουργοϋ. Έκείνο πού άμεσα ένδιαφέρει τόν Θεόν, είναι ή πραγματική εϋσέβεια τοϋ ανθρώπου πρός Αϋτόν. Ή έν λόγω εϋσέβεια ανταποκρίνεται πρός τās καλās πράξεις τής ζωής τοϋ ανθρώπου, πού δέν ένοχλεί, αλλά εϋχαριστεί τόν πλησίον του. Πού δέν θλάπτει, αλλά βοηθεί αϋτόν.

Είς άρκετά κυκλοφοροϋντα αντιχριστιανικά συγγράμματα ή λέξεις «θέβηλος» έχει παρανοηθή και δίδει τήν έννοιαν τής άποκρύψεως είς τούς πολλούς, τών πονηρών σκοπών τής τεχνητής άρνήσεως τοϋ λευκοϋ φωτός. Δι' ήμάς «θέβηλος» είναι εκείνος όστις άποποιείται νά έφαρμόση είς έαϋτόν τó όρθόν. "Αρα δέν συμμορφοϋται πρός τά ιερά άνθρωπιστικά του καθήκοντα, πού χρήζουν προπαρασκευαστικής άσκήσεως. Ό μη παραδεχόμενος τήν δικαιοσύνην, τήν αγάπην και τήν φώτισιν μέ εϋσυνειδησίαν, είναι θέβηλος, διότι καταστρέφει τήν πίστιν πρός τόν ιερόν σκοπόν τής. Αϋτη ήτο ή έννοια, πού έφυλάσσετε μυστική είς τά Ήλευσίνια Μυστήρια και όχι αϋτήν πού μερικοί άνίδεοι έπιστήμονες σās δίδουν.

Τó Φώς τής Άληθείας αντίτίθεται πρός τόν Φωτισμόν τοϋ Ψεύδους. "Όταν λοιπόν σās μεταδίδομε μικράν πυχήν τοϋ Οϋρανού Βασιλείου, αϋτη είναι άληθεστάτη δια τήν καθαράν αντίληψίν σας. Δέν δύνασθε όμως νά συνειδητοποιήσετε τήν οϋσίαν τής εικόνας. Έπομένως, οϋδείς σας δύναται νά ολοκληρώση τήν εικόνα τής Οϋρανού Ζωής, παρ' όσα λέγονται και γράφονται.

Ό άνθρωπος δια τής γεϋσεώς του άρέσκει κάτι ή τó άποκρούει. Ή γεϋσις έχει τās προτιμήσεις τής. Είς τόν ένα άρέσκουν τά γλυκά, είς τόν έτερον τά υπόξυνα, άλλος πάλιν προτιμά τά άλμυρά και άλλος τά όρεκτικά έδέσματα. Έάν είς τούς διαφόρους αϋτούς τύπους, πρός στιγμήν τούς άφαιρέσω τήν γεϋσιν, φαντάζεσθε είς ποίαν άπελπιστικήν θέσιν θά εύρεθοϋν; Έν τή καταστάσει των αϋτῆ, εάν τούς ώμίλουν περι τής γευστικής των προτιμήσεως, άσυναίσθητως ή περιγραφή μου θά τούς ήνοιγε τήν όρεξιν, διότι προτοϋ άπωλέσουν τήν γεϋσιν των είχον όσκιμάσει τά πάντα. Ή εικών πού τούς

ἔδωσα διήγειρε τὴν φαντασίαν τῆς γεύσεώς των, χωρὶς ἐν τῇ πραγματικότητι νὰ ἀπολαύσουν τὴν οὐσίαν αὐτῆς.

Τὴν γεύσιν, λοιπόν, τῆς Οὐρανίου Ζωῆς, μόνον εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον ὡς πνεύματα δύνασθε νὰ γευθῆτε. Ἡ γήϊνος γεύσις εἶναι ὑλικὴ καὶ στιγμιαία, ἐνῶ ἡ γεύσις τῆς Οὐρανίου οὐσίας εἶναι αἰωνία. Εἶναι τὸ μάννα τοῦ Σύμπαντος, ἄρα δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν ἀμβροσίαν τῶν θεῶν. Θὰ ἐννοήσατε τὴν διαφορὰν τοῦ φθαρτοῦ ἀπὸ τὸ ἀφθαρτον, μὲ τὸ παράδειγμα τῆς γεύσεως.

Εἶναι ἐγωϊστικὸν ὁ Ἑρμῆς Τρισμέγιστος νὰ θεωρῇ τὴν Αἴγυπτον ὡς χώραν, ὅπου μετεπιθάζοντο αἱ Οὐράνιαι ὀμίλαι καὶ αἱ κατευθύνσεις πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Λησμονεῖ τοὺς Μύστας τῆς Ἀτλαντίδος, οἱ ὅποιοι μετέφερον εἰς τὴν χώραν του τοσαύτας γνώσεις; Καὶ οἱ Ἴνδοι Διδάσκαλοι τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχον περὶ τῆς χώρας των, τῶν ὁποίων οἱ λαοὶ ὑπῆρξαν οἱ πλέον ὑπανάπτυκτοι τοῦ κόσμου. Ἡ Ἑλληνικὴ Σοφία δὲν εἶχε τὸ ὑπεροπτικὸν τοῦτο ὕφος, καὶ ὁμως ἐκράτησε θέσιν ἀξιόλογον καὶ τάξιν εἰς τὸν λόγον τῆς διανοητικῆς ἐρεύνης.

Ὁ Θεὸς δὲν ἐξαιρεῖ τὰ Ἕθνη καὶ ἀποστέλλει τὸν ἥλιον τῆς γνώσεως πρὸς πάντας. Διὰ νὰ σᾶς δώσω μίαν εἰκόνα τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγωϊσμοῦ, φέρω ὡς παράδειγμα, τὸ ἀποστελλόμενον Φῶς μας εἰς σημεῖον τι, ὅπου τὸ ἐθεώρησαν ὡς εὐνοίαν τοῦ Θείου. Μετέφερα αὐτὸ εἰς ἕτερον σημεῖον· συνέβη τὸ αὐτό, ὡς καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα πάντα μὲ τὴν αὐτὴν θεβαιότητα. Ὅλοι των ὁμως γνωρίζουν, ὅτι τὸ Φῶς μας δὲν ἀνήκει εἰς οὐδένα χωρὸν κατὰ προτίμησιν, ἀλλ' εἰς ὀλόκληρον τὴν Ἀνθρωπότητα.

Ἡ πυραμὶς τοῦ Χέοπος εἰσκλείει τοσοῦτους πνευματικὸς θησαυροὺς τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως, ὥστε πολλοὶ ἐξ αὐτῶν νὰ μὴν ἔχουν εἰσέτι ἀποκαλυφθῆ. Οἱ πάπυροι δὲν ἀναφέρουν ποιοὶ ἦσαν οἱ ἀποτυπώσαντες τοὺς μαθηματικούς των ὑπολογισμοὺς μὲ σχετικὴν μεγάλην ἀκρίβειαν. Ὁ Φαραὼ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔδωσε μεγάλην προσοχὴν εἰς ἐκλεκτοὺς ξένους ἐπιστήμονας καὶ προπαντὸς Χαλδαίους.

Ὅσον διὰ τὴν προφητείαν τοῦ Ἑρμοῦ Τρισμεγίστου, δὲν ἦτο μόνον διὰ τὴν χώραν του, ὡς τὴν ἀντελήφθη, ἀλλὰ δι' ὀλόκληρον τὸν κόσμον. Τὴν καταστροφὴν κατειργάζετο ἀπὸ αἰῶνων ὁ ἐν τῇ Γῆ Ποιηρὸς μὲ τέχνην, διὰ νὰ ἐπιπέσῃ εἰς τὴν παγίδα τοῦ Θείου.

ΦΑΡΑΧ: Εἰς τὸ Θεοσοφικόν τοῦ σύγγραμμα ὁ Ἑρμῆς Τρισμέγιστος ὁμιλεῖ περὶ «ἀμοιθῆς καὶ τῆς τιμωρίας τῆς ψυχῆς»! Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς τὴν διανοήθη, ἀκριβῶς διότι δὲν ἦτο Θεὸς καὶ ἀγνοοῦσε τὰ βαθύτερα αἷτια καὶ τὰ αἰτιατὰ τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων. Ἄρα, ἡ ἄποψις τοῦ αὐτοῦ εἶναι λανθασμένη. Ἡ ποινὴ δυνατὸν νὰ εἶναι πολὺ μεγάλης διαρκείας, ὄχι ὅμως καὶ αἰώνιος, ὅπως ὁ ἴδιος τὴν καθορίζει. Τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸν Νόμον τοῦ Ἀνάρχου. Ἡ Ἀγάπη θεβαίως εἶναι ἀθάνατος εἰς τὴν κατανόησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς. Τὸ μῖσος σταδιακὰ ἐξαλείφεται, ἵνα τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας διαλύσῃ τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας ἐκ τοῦ νοῦ. Ἡ δὲ δοκιμασία εἶναι ἐνέργεια καθάρσεως εἰς τὴν ὄντοτητα.

Ἡ ἄποψις τοῦ ἰδίου Ἑρμοῦ Τρισμέγιστου ὅτι «οὐδὲν τὸ γεννηθὲν καὶ ὑποκείμενον εἰς μεταβολὴν εἶναι ἀληθές», προκαλεῖ εἰρωνικὸν μείδιμα. Τοιαῦτα διδάγματα οὐδεμίαν πρόοδον προσφέρουν εἰς τὸν ἄνθρωπον· μᾶλλον συσκοτίζουν τὸν νοῦν τοῦ καὶ τὸν ἀποπροσανατολίζουν ἀπὸ τὰ ἱερά του καθήκοντα. Μὴ ἔχων γνῶσιν περὶ τοῦ ἀπολύτου ἐν τῇ Δημιουργίᾳ τῶν πάντων, μεταχειρίζεται ὁ Ἑρμῆς Τρισμέγιστος τὸν λόγον μὲ σοφιστικὴν πειθῶ. Διδάσκει ὡς ἄνθρωπος κοινός, ἐφ' ὅσον θεωρεῖ τὸν ἄνθρωπον ὡς φαντασίαν, δηλ. κάτι τὸ μὴ ἀληθές. Ἄρα καὶ αὐτὸς ὑποπίπτει εἰς τὸν λόγον τοῦ ψεύδους.

Πολλὰ ἐκ τῶν ἀπαριθμημένων γνωμικῶν τοῦ, ὡς τὸ «28»,* δὲν εἶναι ὀρθά. Ὁ Οὐρανὸς θεβαίως καὶ ἐπικοινωνεῖ μετὰ τῆς Γῆς, διὰ μέσου τῆς ἀνθρωπίνης διαισθήσεως καὶ ὄχι διὰ τῆς παραισθήσεως, ὡς συμβαίνει μὲ τὸν Ἀντίστροφον Λόγον, ἡ ὁποία γεννᾶται ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ὄντοτητος, κατ' ἐκλογὴν εἰκόνων τῆς ἀρεσκείας τῆς.

Εἰς τινὰ σημεῖα συγχέει τὰς ψυχικὰς ιδιότητας μὲ τὰς πνευματικὰς, ὥστε ὁ ἀναγνώστης νὰ μὴ δύναται νὰ διαχωρίσῃ αὐτὰς καὶ νὰ ἐμπλέκεται εἰς τὸ σκότος. Τὰ κείμενα ἔχουν ἀξίαν ὅταν εἶναι ἀπλᾶ εἰς τὴν διατύπωσίν των, εὐκρινῆ καὶ ὠφέλιμα, ὡς ἡ πυξίς τοῦ πλοιάρχου, ποῦ γνωρίζει τὴν κατεύθυνσίν του.

Οἱ ἐρμηνευταὶ τῶν κειμένων τοῦ Ἑρμοῦ Τρισμέγιστου, μὴ λησμονεῖτε, ἀνήκουν εἰς διαφόρους σκοτεινάς Στοάς, ὥστε νὰ μὴ δί-

* Τὸ «28» τοῦ ἀποσπάσματος 11, λέγει ὅτι ἡ Γῆ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν Οὐρανὸν καὶ ὄχι ὁ Οὐρανὸς μὲ τὴν Γῆ.

δουν φωτεινά σημεία ἐπὶ τοῦ Θεοῦ, Κόσμου καὶ Ἀνθρώπου. Τοιαῦτα δυσανάγνωστα νοήματα, ὅχι μόνον δὲν σὰς διευκολύνουν εἰς τὰς θείας γνώσεις, ἀλλὰ σὰς συσκοτίζουν τὸν νοῦν εἰς τὴν πορείαν τῆς ζωῆς σας.

Ἐν συντομίᾳ διητρέξαμε τὰ κείμενα ταῦτα. Παραθάλλατέ τα μὲ τὴν ἀπλότητα τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν βαθεῖαν ἐννοιάν των, διὰ νὰ ἐννοήσετε διατί ὁ Θεάνθρωπος κατήλθεν εἰς τὴν Γῆν σας, διὰ νὰ σώσῃ τὴν Ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὰ ψεύδη, τὴν ἀδικίαν, τὸ μῖσος, τὸν φθόνον, τὴν γνῶσιν τοῦ σκότους, μὲ μίαν λέξιν τὴν ἁμαρτίαν.

Ὁ Κύριος σήμερον μάχεται ὑπὲρ τῆς σωτηρίας σας. Αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὸ κύρος Του καὶ τὸν σκοπὸν Του ὑπὲρ τῆς Ἀγάπης.

8 - 9 - 1977

Π ρ ο φ η τ ε ῖ α ι

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΣ: Παρακαλῶ τὸν μεγάλο ἀδελφὸ ΒΑΒΑΖΙ νὰ μοῦ πῆ σχετικὰ μὲ τὴν προφητεία του, ὅτι κατὰ τὸ τέλος τοῦ Β' ἡμίσεος τοῦ αἰῶνος μας θὰ ἀλλάξῃ ἡ γενικὴ κατάστασις γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀληθεύει;

Εὐχαριστῶ. Γ. Π.

ΒΑΒΑΖΙ: Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, σήμερον ἀκριβῶς εὐρίσκεσθε εἰς τὴν πλέον κρίσιμον στιγμήν τῆς προφητείας μου. Ὁλη ἡ παγκόσμιος κατάστασις διεγείρει τοὺς λαοὺς ὄλου τοῦ κόσμου, ὥστε νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τοῦ ἰδίου στόχου, πού εἶναι ἡ πηγὴ τῆς κακοδαιμονίας. Ἄρχισαν αἱ ἀναφλέξεις καὶ προχωροῦν μὲ γοργὸν ρυθμὸν.

Κατόπιν τῆς μεγάλης κινήσεως πού διαπλατύνεται καὶ πολλὰ ἄλλα, θὰ ἀνατείλῃ τὸ Εἰρηνικὸν Φῶς τῆς ἐλευθερίας. Ἡ Ἀμερικὴ θὰ πάθῃ μεγάλες ζημιές. Ἡ Ρωσία θὰ ἀλλάξῃ καθεστῶς. Ἡ Εὐρώπη θὰ γίνῃ τεραστία δύναμις. Θὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Ἡ Ἑλλάς θὰ ἀλλάξῃ ὄψιν. Θὰ μεταβληθῇ εἰς καθρέπτῃν καὶ δι' ἀντανακλάσεώς της θὰ δώσῃ νέον φῶς εἰς τὸν Κόσμον. Ἡ Τουρκία θὰ ὑποστῇ οἰκτρὰν ἦταν. Ἡ Κύπρος θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ὁποῖα δὲν φαντάζεσθε. Τὸ Ἰσραὴλ

θά πληρώση τὰ πάντα, διότι αὐτὸ ἦτο αἰτία νὰ συμβοῦν τὰ τόσα δεινὰ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ Ἀφρικὴ θὰ συνεργασθῆ στενὰ μὲ τὴν Εὐρώπην. Τὸ Κακὸν θὰ πληρώσῃ, τὸ Καλὸν θὰ ἀπολαύσῃ.

Β α θ α ζ ι

6 - 10 - 1977

Ἡ ἐπανενοσάρκωσις, συνέπεια τῆς Δικαιοσύνης

ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, πολλοὶ ἐκ τῶν διδασκάλων ἀρχαίων Λαῶν καὶ μέχρι σήμερον, τονίζουν τὴν φρᾶσιν τοῦ τίτλου μου. Δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν ἔννοιαν ποὺ δίδουν. Ἡ ἐπανενοσάρκωσις δὲν εἶναι συνέπεια τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ μόνον τῆς Ἀγάπης. Ἀλλὰ ποίας ἀγάπης; Τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἐὰν ἦτο συνέπεια τῆς Δικαιοσύνης, τότε δὲν θὰ ἐπανήρχετο εἰς τὸν γήινον Κόσμον ὡς νέος ἄνθρωπος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τὰ πλάσματά Του, τὰ ἀποστέλλει εἰς τὴν Γῆν, ὥστε διὰ τῆς ἀγάπης των νὰ κερδίσουν τὴν Δικαιοσύνην.

Ὁ ΑΝΑΡΧΟΣ προτοῦ δημιουργήσῃ τοὺς Κόσμους ἐμελέτησε τὰ πάντα μέχρι τῆς τελευταίας λεπτομερείας. Διὰ τοῦτο οὐδεὶς σας δύναται νὰ ἐλέγξῃ τὸ Μέγα Ἔργον Του. Σεῖς ἐλέγχετε τὰ δημιουργήματά σας καὶ δὲν εἶναι αὐτὰ ποὺ σᾶς ἐλέγχουν. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὸν Κόσμον σας. Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι δημιούργημα οὐδενός. Διὰ τοῦτο τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἐξ Αὐτοῦ. Καὶ ὡς Δημιουργός, δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄδικος, ἔστω καὶ ἂν μερικοὶ Τὸν θεωροῦν ἀδικοῦντα. Αὐτὸ ἀποδεικνύει τὸ πόσον ὀλίγον ἔχουν ἐμβαθύνει εἰς τὸ νόημα τῆς Παντοδυναμίας Του.

Ἡ Ἀγάπη δὲν ἀδικεῖ καὶ ὁ Θεὸς εἶναι Ἀγάπη. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀδικία, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἰσορροπίαν τοῦ πνεύματος, ὅταν παλινδρομῇ. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ πάλιν δὲν εἶναι ἀδικία, ἀλλὰ διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ ἐπιδιώκει τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ὀρθότητα.

Γιογκανάντα

'Ο Πνευματικός Κόσμος σᾶς δίδει τὸ φῶς τῆς Ἀποκαλύψεως

ΣΑΡΟΓΙΑΝ, Ο ΜΑΧΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ: Ἀγαπητοί μου, εἶμαι εἰς ἄγνωστος εἰς τὸν Κόσμον σας, γνωστότατος ὅμως εἰς τὸν Οὐράνιον Κόσμον. Ἐάν δὲν εἶχον τὴν θέσιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν κατέχω, δὲν θὰ μοῦ ἐπετρέπετο νὰ ὁμιλήσω εἰς ὑμᾶς, ἐφ' ὅσον δὲν ἠκούσατε διὰ νὰ γνωρίσετε τὴν ὄντοτήτά μου.

Πολὺ γέρων ἀπεδήμησα εἰς τὴν πατρίδα μου, τὸ Δελχί. Ἀπὸ τότε ἔχουν διέλθει ἀρκετοὶ αἰῶνες. Δὲν ἐπεχείρησα νὰ ὁμιλήσω εἰς τοὺς ἀδελφούς ὄλου τοῦ Κόσμου σας, διότι εἶχον ὑπ' ὄψιν, ὅτι παρεμβαινόντων ἐνίοτε καὶ πνεύματα μὴ ἄγνά, διὰ νὰ διαστρέψουν τὰς εἰκόνας τῶν ὁμιλιῶν μου.

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εἶχον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λάθω καὶ ἐγὼ τὸν λόγον, διὰ νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι δὲν εἶναι ὀλίγοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἴστανται εἰς ὑψηλὰς θέσεις ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐργαζόμεθα πυρετωδῶς, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς νέας καὶ καλλιτέρας ζωῆς εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα. Διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω, ὅτι ὅλαι αἱ φυλαὶ τοῦ Κόσμου εἶναι ἀδελφοί, ἀναφέρω τὸν ἀποδημήσαντα Μάο - Τσέ - Τούνγκ, τὸν ὁποῖον πρῶτος συνήνητησα εἰς τὸ Βασιλεῖόν Μας. Καὶ θέλω νὰ εἶπω δι' αὐτόν, ὅτι δὲν ἦτο πολεμοχαρής. Ἀντιθέτως, ἠγάπα τὴν Εἰρήνην ὀλοκλήρου τοῦ Κόσμου καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνύψωσιν τῶν Λαῶν, διὰ νὰ εὔρουν, ἐπὶ τέλους, τὸν σκοπὸν τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ τὸν στόχον αὐτοῦ, πρὸς καλλιτέραν καὶ ἀνωτέραν Φώτισιν.

Οἱ πρόγονοί μου ἔλεγον: «Μὲ τὴν χαραυγὴν τοῦ Ἥλιου, δύνασαι νὰ γνωρίσης τὸν καιρὸν τῆς ἡμέρας». Διὰ νὰ γίνω πλέον πειστικός, ἐξηγῶ τὴν φράσιν αὐτήν: «Μὲ τὴν πρώτην συνάντησιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐάν εἶσαι σώφρων θὰ ἀντιληφθῆς τὸν ἐνδότερον κόσμον αὐτοῦ». Καὶ ἐκ τῆς διαπιστώσεώς σου δύνασαι νὰ ἀνοίξης τὰς πύλας τῆς καρδίας σου καὶ νὰ τὸν ὑποδεχθῆς ὡς ἀδελφόν, ὅπως ἔπραξα καὶ ἐγὼ μὲ τὴν συνάντησιν τοῦ Μάο, ἀλλ' εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ποτέ, ἀγαπητοί μου φίλοι, μὴ ἐκφέρετε τὴν γνώμην σας, εἰς πρόσωπα τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζετε τὸ ποῖόν των, ἔστω καὶ ἂν ἡ φυσιολογία των σᾶς δίδει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εἶναι ἄξιοι ἐμπιστοσύνης. Τὸ ποιηρὸν πνεῦμα παρουσιάζεται εἰς τὸν ἄνθρωπον ὡς τέλειον καὶ ἄγνόν, καὶ εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖον ἀπατᾶσθε, ἀπὸ

τὴν προσωπίδα τοῦ Πονηροῦ. Προσέξατε δὲ τὰς πράξεις του, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὸ μέγεθος τῆς πονηρίας του! Γνωρίζοντας ὁ Πονηρός, ὅτι ἔχετε τὴν ἀνάγκην βοηθείας, προσφέρεται νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ, ὑπὸ ὁποιαδήποτε μορφήν καὶ σεῖς ἄμεσα πείθεσθε περὶ τοῦ καλοῦ του ἔργου. Ἐδῶ, ὅμως, εἶναι τὸ ἐπικίνδυνον σημεῖον: Δηλαδή, θὰ φέρῃ εἰς πέρας αὐτὸ πού ἐζητήσατε; Ἡ σᾶς ἔχει ἔλξει, διὰ νὰ δημιουργήσῃ, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε, παραδρομῆσεις καὶ ἀντὶ νὰ κερδίσετε, νὰ χάσετε καὶ τὸ ὀλίγον ἐκεῖνο πού εἶχατε κατ' ἀρχὰς κερδίσει;

Ἄλλὰ ποῖος πιστεύει εἰς τὸ πονηρὸν πνεῦμα, διὰ νὰ δώσῃ πίστιν εἰς τὰ ὅσα ἀναφέρω; Ὁ Πονηρὸς ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν ἀνθρώπων παρουσιάζεται, καὶ αὐτὸ τοῦτο εἶναι δύσκολον νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε, ἐὰν δὲν ἔχετε τὸν θεῖον φανὸν τοῦ Διογένοους, διὰ νὰ ἀναζητήσετε ἐν πλήρει ἡμέρᾳ τὸν ἄνθρωπον. Φαντάζεσθε, λοιπόν, ἐὰν εὑρεθῆτε ἐντὸς τοῦ σκότους, πόσον δυσκολώτερον θὰ ἦτο!

Ἡμεῖς, οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἰνδικῆς ἐνδοσκοπικῆς κρίσεως, διὰ πολλῶν συμβολισμῶν, ἔχομε δώσει εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα τὸ Φῶς τῆς Ἐρεῦνης. Ὁ Πνευματικὸς ὁμοῦς Κόσμος, σᾶς δίδει τὸ Φῶς τῆς Ἀποκαλύψεως. Διὰ τοῦτο νὰ εἴσθε εὐτυχεῖς, πού κατωρθώσατε νὰ διασπάσετε τὸν Ἐβδομον Πέπλον τοῦ Μυστηρίου καὶ διὰ μιᾶς μικρᾶς ὀπῆς νὰ ἀντλήτε, κατὰ δύναμιν, τὸ Ἅγιον Φῶς, πού ὁ Οὐρανὸς σᾶς μεταδίδει μὲ τὴν ἑρμηνίαν καὶ Ἀγάπην.

Χαίρομαι ἰδιαίτερος, διότι κατάρθωσα νὰ ὑπεισέλθω εἰς τὴν σύνδεσίν σας ταύτην μετὰ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἂν ποτὲ θελήσετε νὰ σᾶς ὁμιλήσω, τότε νὰ ἐπικαλεσθῆτε τὸ ὄνομά μου καὶ θὰ ἔλθω. Εἶδ' ἄλλως, ἂς μὴ τὸ ἐπαναλάβω.

Σ α ρ ο γ ι ἄ ν

9 - 2 - 1978

Ἐ ξ ο μ ο λ ό γ η σ ι ς

ΜΩΑΜΕΘ: Εὐλογημένον τὸ ὄνομά Σου, Δημιουργὲ τῶν πάντων. Ἐὰν κάποτε ἐν τῇ γῆϊνῃ ζωῇ μου ὑπέπεσα εἰς σφάλματα τινά, Σὺ ὡς Μεγαλοδύναμος συγχώρησέ με, διότι ὁ σκοπὸς μου δὲν ἦτο αὐτὸς πού ἠκολούθησα, ἀλλ' ἄλλος. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ἐξηγήσω εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀκροατάς μου, τί συνέβη καὶ τί με ὤθησε νὰ φανῶ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν λαῶν ὅχι ἐκεῖνος πού ἤμουν,

ἀλλὰ αὐτὸς τὸν ὅποιον ἐδημιούργησαν αἱ πονηραὶ δυνάμεις τοῦ γηίνου κόσμου.

“Ὅλοι γνωρίζετε, ὅτι ἐγεννήθην εἰς τὴν Μέκκαν, ἕξσα δὲ καὶ εἰς τὴν Μεδίαν. Ἐκ μικρῶν εἶχον τάσεις πρὸς τὸν Πνευματισμὸν, χωρὶς νὰ γνωρίζω κάτι τὸ βασικὸν ἐπ’ αὐτοῦ τοῦ σημείου. Πολλάκις ἔβλεπα περιέργα ὄνειρα καὶ εἰς ἕκ τῶν διδασκάλων μου μοῦ ἐρμήνευεν αὐτά, θασιζόμενος ἐπὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὁ διδάσκαλος οὗτος ἦτο τῆς ἰδίας φυλῆς μετ’ ἐμοῦ. Πολὺ ἀργότερον ἔμαθον ὅτι ἦτο Σημίτης, θέλω νὰ εἶπω Ἑβραῖος, ἀσπασθεὶς τὴν δοξασίαν τῆς φυλῆς μου. Αὐτὸς μὲ ὤθησεν εἰς τὸ νὰ ἐγκύψω εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἀγίας Γραφῆς, καὶ τότε τοῦ ἐζήτησα νὰ μελετήσω αὐτὴν εἰς τὴν γλῶσσαν ποῦ ἐγράφη. Οὕτω ὁ διδάσκαλός μου μοῦ ἐδίδαξε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Εἶχον τὴν ἰδέαν, ὅτι ἤμουν ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῆς Ἄγας. Τοῦτο ὅμως δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸ διαπιστώσω.

Ὡς θνητὸς ποῦ ἤμην, εἰς τὸν ὕπνον μου, ἀρκετάς φορές εἶδον τὸν Ἄγγελον Γαβριὴλ νὰ μοῦ ἀναφέρῃ, πῶς ἔπρεπε νὰ δημιουργήσω μίαν ἰσχυρὰν θρησκείαν ὑπὲρ τῶν ὁμοεθνῶν μου. Ἐλάμβανα ὁδηγίαν του. Δὲν ξεύρω ἂν ἔχετε γνωρίσει ἐκ τῆς ἱστορίας μου, ὅτι ἔπασχον καὶ ἀπὸ ἐπιληψίαν. Ἀκριβῶς αὕτη ἡ ἀσθένεια μὲ συνέδεσε περισσότερον μὲ τὸ θρησκευτικὸν μου συναίσθημα.

Ὅταν μίαν ἡμέραν εἰς μερικοὺς ἐκ τῶν ἐμπόστων ἰδικῶν μου, ποῦ ἠκολούθουν κατὰ γράμμα τὰ ὅσα ἐδίδασκα, εἶπον ὅτι ὁ Χριστὸς ἦτο εἰς ἕκ τῶν μεγάλων Προφητῶν καὶ ἔπρεπε νὰ δώσωμε καὶ ἡμεῖς πίστιν εἰς τοὺς λόγους Του, οἳτοι παρεδέχθησαν τὴν ἀποψίν μου, ἢ ὅποια εἶχε γίνεῖ γνωστὴ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους Ἑβραίους τῆς ἐποχῆς, οἱ ὅποιοι ὑπόυλως ἐνήργησαν διὰ νὰ μὲ ἀποτρέψουν νὰ ἀκολουθήσω τὰ θήματα τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ παρουσιάσω ὡς ὄπλον Του τὴν Ἀγάπην. Μεθοδικὰ ὅμως κατῴρθωσαν, οἱ Ἑβραῖοι ποῦ ἀνέφερον, χωρὶς νὰ γνωρίζω εἰς ποίαν φυλὴν ἀνήκον, νὰ μὲ ἐπαινοῦν, νὰ συζητοῦν μετ’ ἐμοῦ καὶ νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τὰς γνώμας ποῦ εἶχον χαράξει ὡς θρήσκευμα τοῦ λαοῦ μου.

Ἐνωμφεύθην πολλὰς φορές. Εἶχον ἀρκετάς γυναῖκας εἰς τὴν διάθεσίν μου. Τοῦτο τὸ ἔθιμον μοῦ τὸ ἐπέβαλον οἱ κρυφοὶ ἐχθροὶ μου, οἱ ὅποιοι συνεχῶς ἐψεύδοντο χωρὶς νὰ αἰσχύνωνται. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ δύναμίς μου ὑπερέβη καὶ αὐτὴν τῶν ὀρίων ποῦ ἐγνώριζον, καὶ τότε ἀντελήφθην ὅποιον ρόλον κακοδαιμονίας ἔπαιζον εἰς θάρος μου οἱ εἰσχωρήσαντες εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς χώρας μου

Ἐβραῖοι, ποῦ ἠσπάσθησαν τὸν Μωαμεθανισμόν! Τότε εἶναι ποῦ ἀπεφάσισα νὰ παρατήσω τὴν Ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἐπιβάλωμαι εἰς τοὺς ἐχθροὺς μου μὲ τὰ ὄπλα! Τὸ κατώρθωσα, χωρὶς νὰ γνωρίζω ὅτι ὁ ὕπουλος Ὁφίς ὑπέσκαπτε τὰ θεμέλια τῆς ἰσχύος μου. Καὶ ὅταν ἦσαν ἔτοιμοι πολλοὶ ἄλλοι λαοί, ὡς ἡ Περσία, νὰ ἀκολουθήσουν τὴν θρησκείαν ποῦ ἐδημιούργησα, μὲ κατάλληλον τρόπον οἱ ψευδομωαμεθανοί, μὲ διακηρύξεις καὶ ἄλλας δοξασίας ποῦ ἐφεῦρεν ἡ διάνοιά των, ἐδημιούργησαν τοὺς Δρούσους, θρησκείαν παρεμφερῆ πρὸς τὸν Μωαμεθανισμόν, μὲ ἄλλας ὅμως κατευθύνσεις.

Σήμερον ἐφανερώθην διότι τὸ ἀπαιτεῖ ἡ μοῖρα τῆς ἀνθρωπότητος. Βλέπετε, ὅτι ἀπὸ ἐκείνους τοὺς χρόνους μέχρι σήμερον δὲν ἔπαυσαν οἱ σκώληκες νὰ κατατρώγουν τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρου ποῦ λέγεται Χριστιανισμός. Ἐὰν δὲν ἐνήργουν οἱ Ἐβραῖοι μὲ τὸν τρόπον ποῦ ἐνήργησαν, σήμερον ὀλόκληρος ὁ Κόσμος θὰ εἶχεν ἀσπασθῆ τὴν τοῦ Κυρίου Θρησκείαν τῆς Ἀγάπης. Ἐγὼ ὁ μικρὸς καὶ εὐφυέστατος, ὡς ἔλεγον εἰς τὴν ἐποχὴν μου, Μωάμεθ ὁ Α', ὠλίσθησα καὶ ὑπέπεσα εἰς τὴν παγίδα τοῦ ἐχθροῦ μου, ἀλλὰ καὶ ἐχθροῦ σας.

Δὲν θέλω νὰ ἐπεκτείνω τὴν ὀμιλίαν μου ἐπὶ ὅλης τῆς ζωῆς μου. Ὑπάρχουν ἄγνωστα σημεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε μίαν ἡμέραν νὰ τὰ ἀναφέρω, ἐφ' ὅσον τὸ Κοράνιον ναὶ μὲν εἶναι σύγγραμμά μου καθ' ὑπαγόρευσιν, τὸ ὁποῖον ὅμως ἐμπεριέχει καὶ φράσεις τὰς ὁποίας οὐδέποτε ἐσκέφθην νὰ ἀναφέρω ἐντὸς τῆς Βίβλου ταύτης, ποῦ ἐθεώρουν ἁγίαν.

Ἐὰν σεῖς οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ Ἕλληνες ἐγνωρίζατε καλῶς ποῖαν ἰσχὴν ἀποκτᾷ ἡ ἐνότης σας, οὐδέποτε θὰ ὑποπίπτατε εἰς τὴν δουλείαν τῶν Ἐβραίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὡς πράκτορες αὐτῶν, ναὶ μὲν ἐπληρώνεσθε πλουσιοπάροχα, διὰ νὰ καταστραφῆτε εἰς τὸ τέλος τῆς μεγάλης σας εὐπιστίας καὶ νὰ ἀμφιβάλλετε κατόπιν, ἐὰν ὁ πραγματικὸς ἐχθρὸς σας ἦτο Ἐβραϊκὸς ἢ Μωαμεθανικὸς.

Ἐπρεπε νὰ σᾶς δώσω ἐν μικρὸν πορτραῖτο, δίχως πολλὰς ἀξιῶσεις, τῆς ὀντότητός μου, διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω πόσον λανθασμένην ἰδέαν ἔχετε δι' ἐμέ, ὅστις ἐθαύμασα τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ διηρωτώμην, διατί τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐθάδιζε ἐναντίον τοῦ Μωαμεθανισμοῦ. Ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανούς διαλευκάνθησαν τὰ πάντα. Διὰ τοῦτο εἰλικρινῶς παρακαλῶ τὸν Θεὸν ὅλου τοῦ Κόσμου, ὅπως συχωρήσῃ τὰ ἐξ ἀγνοίας μου σφάλματά μου.

Ἄς σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τὰς Εὐλογίας Του καὶ ἐγὼ τὴν ἀγάπην μου.

Μ ω ά μ ε θ

Πώς εξηπατήθη ο Μωάμεθ

Ἄδελφός ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον νὰ σχολιάσῃ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ Μωάμεθ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητὲ ἀδελφέ, ἐπηρεασμένος ὁ Μωάμεθ ἀπὸ τὰ κείμενα τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἔθλεπε ὁράματα τὰ ὁποῖα συνεπλήρω-νε ἢ φαντασία του. Οὐδέποτε ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ τοῦ εἶπε νὰ σχηματίσῃ νέαν ἰσχυρὰν θρησκείαν βαρβαρότητος.

Ὁ Μωάμεθ, ὡς εἶπον, ἐπηρεάσθη κατ' ἀρχὰς ἀπὸ ἐλαχίστους εἰδικούς "Ἕλληνας τῆς ἐποχῆς του, ἀσπαζόμενος τὰς σκέψεις των. Δυστυχῶς ἐν τῷ μεταξύ ἐξηπατήθη ἀπὸ Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐπαρουσιάζοντο ὡς Ἕλληνες καὶ τὸν παρότρυναν νὰ σχηματίσῃ νέαν ἰδικὴν του θρησκείαν μὲ σχετικὰ ἑβραϊκὰ ἐδάφια «ὀφθαλμὸν ἀντι ὀφθαλμοῦ» ἐξαπατῶντας τον, καὶ οὕτω διὰ τῆς ἀπάτης τῶν τὸν ἐνέπλεξαν εἰς τὰ σχέδιά των, ὥστε νὰ ἀκολουθήσῃ ψευδῆ διδασκαλίαν.

Ὅταν ἀντελήφθῃ ὁ Μωάμεθ τὴν ἀπάτην των ἦτο πλέον ἀργά. Τὸ Κοράνιον διεδίδετο μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Ἑβραίων ὡς τὸ ὕδωρ εἰς τοὺς διψασμένους ὁδοιπόρους. Ἦτο πλέον ἀδύνατον εἰς τὸν Μωάμεθ νὰ ἀλλάξῃ τακτικὴν εἰς τὴν θρησκείαν του, ἀλλ' ἐστράφη ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, ἀποκαλέσας αὐτοὺς ψεύτας καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἄλλάχ (Θεοῦ). Ἐνίσχυσε τὴν θέσιν του καὶ δὲν ἔβλεπε πλέον πίστιν εἰς αὐτούς.

Τότε, οἱ Ἑβραῖοι ἠναγκάσθησαν εἰς ἄλλας περιοχὰς ὅπου εἰσέδουε ὁ Μωαμεθανισμός, ὡς Μωαμεθανοὶ νὰ δημιουργήσουν παρομοίαν θρησκείαν ἔχοντες αὐτοὶ τὰ σκῆπτρα καὶ νὰ περιορίσουν τὸ κύρος τοῦ Μωάμεθ μὲ δεξιολογίαν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀνατολῆς. Οὕτω ὑπάρχουν μικροδιαφοραὶ αὐτῆς τῆς θρησκείας ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν Ἑβραίων (ντολμέδων) ἀσπασθέντων διήθεν τὸν Μωάμεθ.

Εὐκλείδης

Ἀπαραίτητος συσχετισμός

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καιρός εἶναι νὰ λογικευθῆτε, ἀφοῦ συσχετίσετε δύο παρόμοιες εἰκόνες, πού σᾶς συσκοτίζουν τὸ πνεῦμα, μακρὰν ὁμῶς τοῦ φανατισμοῦ, τῆς ἐγωϊστικῆς ἐξάρσεως, καὶ μὲ τὴν γνώμην ὅτι ἔχετε γνώσεις ὀρθᾶς, λησμονοῦντες ὅτι εἶσθε ἄνθρωποι καὶ ὄχι θεοί.

Ἡ φώτισις πού λαμβάνετε ἐκπέμπεται ἐξ Οὐρανοῦ· ὅστις δὲ τὴν συνειδητοποιεῖ, εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀληθείας. Διατί σεῖς νὰ μὴ ἀκολουθήσετε τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν τῆς Φωτίσεώς Μας καὶ νὰ ὀλισθήσετε, διὰ τῆς ἐσφαλμένης ἀντιλήψεώς σας, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ψεύδους;

Α' Εἰκὼν

Οἱ Μωαμεθανοί, ὡς γνωρίζετε ἐκ τῆς Ἱστορίας, ἐφανάζον τοὺς ἀπλοϊκοὺς καὶ ἀγραμμάτους ὁπαδοὺς των καὶ οὗτοι εὐκολοπίστως ἠκολούθουν τὴν πλαστὴν θρησκείαν τοῦ Ἀρχηγοῦ των, ἡ ὁποία εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Εἰς ἐλάχιστα ἐδάφια τῆς, λόγῳ κλιματολογικῶν συνθηκῶν, λέγει καὶ κάποιαν ἀλήθειαν.

Διὰ νὰ ἐπιτύχη τὴν διάδοσίν τῆς ἡ θρησκεία αὕτη, μετεχειρίζετο ὡς μέσον ἀποτελεσματικὸν τὸ «χασίς». Οἱ πλέον τολμηροὶ καὶ ἀδίστακτοι ἐκ τῶν ὁπαδῶν, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὀπίου, ἀπελάμβανον εἰκόνας τῆς φαντασίας των καὶ ἦσαν πιστὰ ὄργανα τῆς θρησκευτικῆς των Ἀρχῆς. Ἡ ὁμάς αὕτη ἦτο ἡ πλέον φανατικὴ. Ἀψηφοῦσε τὸν θάνατον, διότι εἶχε διδαχθεῖ, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον οἱ πιστοὶ εἰς τὸν Μωάμεθ εἰσῆρχοντο εἰς ὠραιότατον Κόσμον πλησίον τοῦ Ἀλλάχ, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐπεφύλασσε ὑπέροχον ζωὴν, διὰ νὰ ἰκανοποιήσουν ὅλας των τὰς ἐπιθυμίας! Οὕτω ἐλεύθεροι ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς Γῆς, δωρεὰν ἔτρωγον ὅ,τι ἤθελον, διότι ὀλόκληρα θουνά ἀπὸ πιλάφια, θούτυρα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀγαθὰ, ἦσαν εἰς τὴν διάθεσίν των. Ποτάμια ἀπὸ μέλι καὶ ἄλλα ἀπὸ «σερπέτια», κρασιά καὶ σιρόπια ἔτρεχαν ἀφθονά! Ἐπίσης εἶχαν καὶ εἰς τὴν διάθεσίν των διάφορα «οὐρὶ» πού θὰ τοὺς διεσκέδαζαν!

Πράγματι, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ καπνιζομένου χασίς, εἶχαν τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι ἀπελάμβανον τὰς εἰκόνας τῆς ἐπιθυμίας των,

αί ὁποῖαι μετὰ θάνατον θά ἦσαν ἔτι ἀνώτεροι τῆς Γῆς. Μὲ τοιαύτην διδαχὴν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς «μολάδες», ἐπόμενον ἦτο νὰ φα-
νατίζεται καὶ νὰ θυσιάζεται ὑπὲρ τῆς θρησκείας του!

Σεῖς, ἀγαπητοί μου, δὲν πιστεύετε τὰς πλαστὰς εἰκόνας τῶν
μεθυσμένων ἐγκεφάλων ἐκ τοῦ ναρκωτικοῦ τῶν ἀφελῶν καὶ ἀγροί-
κων ὀπισθοδρομικῶν λαῶν. Πιστεύετε, ὅμως, ἀπὸ ἀφέλειαν εἰς ἄλ-
λου εἶδους εἰκόνας τῆς ἐπιθυμίας σας, τὰς ὁποίας σᾶς μεταδίδουν,
διὰ μέσου μεσαζόντων, οἱ νοσηροὶ ἐγκέφαλοι τοῦ Πονηροῦ, ἀπὸ σκο-
πιμότητα, ὅποτε περιπίπτετε εἰς τὴν πλάνην!

Β' Εἰκὼν

Μεσάζοντά τινα, διὰ νὰ γίνουν πιστευτά, σᾶς ἀποκαλύπτουν ἐ-
λάχιστα προσωπικά σας ἐνδιαφέροντα, χωρὶς νὰ ἔχετε ὠφελῆθῃ ἡ-
θικῶς καὶ πνευματικῶς. Σᾶς μεταδίδουν εἰκόνας τῆς γῆϊνου ζωῆς,
μεταφέροντας αὐτὰς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, διὰ νὰ ἐλκύσουν τὴν πρό-
σοχὴν σας καὶ σᾶς ἐνθαρρύνουν.

Τὸ ψεῦδος τοῦτο, ὅσον καὶ ἀριστουργηματικὰ νὰ περιγράφεται,
εἶναι θλασθερὸν διὰ τὴν ὄντοτήτά σας. Τὸ Μυστήριον τοῦ Οὐρανοῦ
εἶναι ἀπηγορευμένον, ἀπὸ τὴν Θεότητα, νὰ μεταδίδεται εἰς τὴν Γῆν.

Ἄπὸ φαινόμενα ποῦ ἔλαβον χώραν εἰς τὸν Κόσμον σας, παρου-
σιάσθησαν ὄντοτητες ἐπανενσαρκωμένοι, ποῦ ἐνεθυμήθησαν προγε-
νεστέραν ὑπαρξίν των καὶ σᾶς ἔδωσαν δείγματα τῶν ἀναμνήσεών
των ποῦ ἐπηλήθευσαν κλπ. Οὐδέποτε, ὅμως, ἠδυνήθησαν νὰ σᾶς ἀ-
ποκαλύψουν τὴν περίοδον τῆς διαμονῆς των εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Αὐ-
τὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐννοήσετε τὰ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὴν τε-
τάρτην διάστασιν, ὅπου αἰωρεῖται ἡ ψυχὴ καὶ παραμένουν μυστικά.

Ἐὰν ἔχετε λογικότητα θὰ ἀντιληφθῆτε ἄμεσα, ὅτι ἡ ψυχὴ ζῆ εἰς
τὸ διάστημα ὅπου δὲν ὑφίσταται ὕλη. Τότε, πῶς περιγράφουν μερι-
κοὶ ἐκ τῶν μεσαζόντων τὴν ὑπαρξιν οἰκιῶν, κήπων, βιβλιοθηκῶν,
μορφωτικῶν κέντρων καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἀποκλει-
στικῶς εἰς τὸν γῆϊνον Κόσμον;

Διὰ τῆς διδακτικῆς αὐτῆς πλάνης κάτι ἄλλο ἐπιδιώκεται, ὄχι
ὅμως πρὸς τὸ ἄγνόν συμφέρον τῆς ὄντοτητος.

Συγκρίνατε τὰς δύο εἰκόνας. Ὁ Θεὸς σᾶς ἔδωκε τὸ πνεῦμα νὰ
τὸ καλλιεργήσετε ἐντὸς τῆς ἀληθοῦς πορείας τοῦ φωτισμοῦ καὶ ὄχι
τοῦ μυθοπλαστικοῦ ψεύδους, διὰ νὰ εὔρεθῆτε ἐκτεθειμένοι εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς.

Εὐκλείδης

Ἡ πολιτική τῆς Κίνας

ΛΑΟ - ΤΣΕ: Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἦλθον καὶ ἄλλας φορὰς εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ Κύκλου σας καὶ ὠμίλησα ἐν ὀλίγοις.

Ἐὰν ἐνθυμῆσθε, ἔζησα ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κομφουκίου, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισα καὶ πολλάκις ἔχομεν ἀνταλλάξει γνώμας, πολλὰ δὲ ἐξ αὐτῶν περιέχονται εἰς τὸ ἔργον μου «Τὸ Βιβλίον τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς».

Αἱ ἰδικαί μου προσφοραὶ πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος εἶναι πολυαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἐλάχιστα γνωρίζετε, διότι ἄλλα ἀπωλέσθησαν καὶ ἄλλα ὑφίστανται εἰς ὀλίγας χεῖρας ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐπρότιμησαν νὰ τὰ κρατήσουν εἰς τὴν σιωπὴν.

Σήμερον ἡ Κίνα λαμβάνει διαφορετικὴν ὁδὸν ἀπὸ ἐκείνην ποὺ σεῖς ἐνομιζάτε καὶ ἀκόμη δὲν ἔχει ἐκδηλωθεῖ, ἀλλ' ἀργότερον θὰ εἶναι πολὺ χρήσιμος δι' ὅλους σας.

Παρ' ὅτι ὁ Μάο εἶχεν ἀπαγορεύσει τὴν λατρείαν πρὸς τὸν Κομφούκιον, ἐν τούτοις κατὰ θάθος αὐτὸν ὑπεστήριζεν. Διατί τότε δὲν ἐξηγήθη εὐθέως; Διότι ἡ πολιτικὴ του ἦτο τοιαύτη.

Κατὰ θάθος, ἡ πολιτικὴ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Κινεζικῆς Χώρας, εἶναι ἀνθρωπιστικὴ. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι διαδόσεις καὶ ἀντιλήψεις τοῦ κόσμου, ποὺ δὲν ἔχει εἰσχωρήσει εἰς τὸν θρησκοπολιτικὸν τομέα τοῦ Κινεζικοῦ λαοῦ. Ἐὰν σήμερον ἡ Χώρα μου δὲν ἦτο ἰσχυρά, θὰ σὰς εἶχον καταποντίσει οἱ Δαίμονες τοῦ Κακοῦ. Μείνατε ἡσυχοὶ, διότι ἡμεῖς φροντίζομε διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Αἱ ἄσκοποι ραδιουργίαι καὶ τὰ ψευδῆ συνθήματα, παραπλανοῦν τοὺς λαούς, διὰ νὰ τοὺς ἐκμηδενίσουν, χάριν τῶν Σκοτεινῶν Δυνάμεων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ τὸ κατορθώσουν. Εἴμεθα προστάται καὶ φύλακες τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τοῦτο τὸ ἀπέδειξε καὶ ὁ τελευταῖος του Ἠγέτης Μάο - Τσέ - Τούνγκ. Εἰς τὰ ἔργα του, ἄλλας ἐπικεφαλίδας ἔχει καὶ τὰ κείμενά του ἄλλα γράφουν!

Εἰς τὴν ἐποχὴν μου εἰργάσθην σκληρά, διὰ νὰ φθάσω εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο σημεῖον καὶ νὰ συνταυτισθῶ μὲ τὰς Γνώσεις ποὺ εἶχε καὶ ὁ ἀδελφός Κομφούκιος. Αἱ διαφοραὶ μας ἦσαν μικραὶ. Δυνατὸν νὰ ἐπανέλθω καὶ πάλιν, διὰ νὰ σὰς δώσω κείμενά μου, τὰ ὁποῖα ἐλησμονήθησαν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς μου τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἀλλὰ ὁ λόγος δὲν σβύνει! Μένει αἰώνιος! Διὰ τοῦτο θὰ ἀναφερθῶ εἰς τινὰ σημεία, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ὅλους τοὺς λαούς.

Σήμερον ἡ ἀνθρωπότης διέρχεται τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον, ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀνθρωπότητος· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς οὗτος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ κάμψῃ τὴν ροὴν τῆς Ζωῆς καὶ χάνει ἕδαφος, ὥστε νὰ μὴ γνωρίζῃ πλέον ἐκ ποίου σημείου νὰ προσανατολισθῇ, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν του.

Δὲν ἦλθον, ἀγαπητοί μου, διὰ νὰ πολιτικολογήσω. Ἀπλῶς ἦλθον νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς δράσεώς μου, ὡς πολίτης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς τὴν Χώραν μου.

Θὰ ἦτο χρήσιμον νὰ σᾶς δώσω μερικὰς γνώμας μου, αἱ ὁποῖαι ἐγράφησαν τότε, ὅταν εὐρισκόμην εἰς τὴν Γῆν, σχεδὸν 6 αἰῶνας π.Χ. Καὶ οὕτω αἱ γνώμαι μου παρέμειναν εἰς τὸ σκότος. Θὰ εὐχαριστήθῃ πολὺ, ἐὰν μετὰ προσοχῆς ἐμβραθύνετε εἰς αὐτάς.

- 1) Προτοῦ θελήσης νὰ ἀποφανθῆς ἐπὶ τοῦ χαρακτηῆρος τοῦ πλησίον σου, εἰσέδυσον εἰς τὸν σκοτεινὸν θάλαμον τῆς ὄντοτός σου.
- 2) Τότε μόνον λέγεται ἡ Ἀλήθεια, ὅταν μετουσιώνεται μὲ τὴν ἀγνότητα.
- 3) Ὅταν τὸ ψεῦδος δὲν βλάπτει, στερεώνει τὴν ἔννοιαν τῆς Ἀληθείας, ὅπως ὁ μῦθος.
- 4) Μὴ βιάζεσαι νὰ ἐκφέρῃς γνώμην δι' ὅσα βλέπεις ἢ ἀκοῦς, ὅταν ἡ σιωπὴ εἶναι τὸ φίλτρον τῆς συνέσεως.
- 5) Ὁ φρόνιμος κοσκινίζει τὰς ἀπόψεις του καὶ ἐκκαθαρίζει αὐτάς, ὅπως τὴν ὄρυζα ἀπὸ τὰ ξένα σώματα.
- 6) Τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα σὲ συνδέει μὲ τὸ Ἄπειρον. Διδασκόμενον τοῦτο ἀπὸ τὸν Κληρὸν, ἐὰν ἔχῃς ὀρεῖαν ἀντίληψιν, διαμφισθητεῖς τὴν διδαχὴν του.
- 7) Τὸ ἀνθρώπινον κάλλος εἶναι ἀπατηλόν, διότι ἡ ἔλξις του εἶναι ζυμωμένη μὲ τὴν ἀστάθειαν τοῦ χαρακτηῆρος του.

Σᾶς δίδω, μέχρις ἐδῶ, ἐλαχίστας ἀπὸ τὰς γνώμας μου. Οὐδεὶς ἄλλος τὰς γνωρίζει, πλὴν ὑμῶν, καὶ ἴσως συνεχίσω νὰ σᾶς δώσω καὶ ἄλλας, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε ποία ἦτο ἡ διδαχὴ μου εἰς τὰς μικρὰς ομάδας τῶν συνανθρώπων μου· καὶ ὅ,τι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐννοήσουν, ἐξήγουν εἰς αὐτούς, διὰ προχείρου μύθου, τὴν εἰκόνα τῆς διδαχῆς μου. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ μὲ ἠγάπησαν, διότι τοὺς εἶχον ἀγαπήσει. Μὲ ἐξετίμησαν, διότι ἐξετίμησα τὴν ἀνθρώπινον ψυχὴν των. Μὲ

έβοήθησαν, διότι τούς εΐχον δώσει τὸ θάρρος τῆς ζωῆς, νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς δυσκολίας των μὲ σθένος καὶ καρτερικότητα.

Ἐν ὀλίγοις, ἀγαπητοί μου, σὰς ἔχω δώσει ἓνα πολὺ μικρὸν δεῖγμα τῆς προσωπικότητός μου, ὡς ἀνθρώπου καὶ οὐχὶ δυνάστου, ὡς ἀδελφοῦ καὶ οὐχὶ ἔχθρου.

Λάο - Τσέ

2 - 11 - 1978

Ἡ Ἑλληνικὴ Μυθολογία, ἀπέραντος ἀποθήκη γνώσεων

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητοί μου, ὄλοι γνωρίζετε ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας τὴν Μνημοσύνην, μητέρα τῶν 9 Μουσῶν. Καὶ τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ Μνημοσύνη κατεῖχεν ὅλας τὰς Γνώσεις, τὰς ὁποίας ἀδυνατεῖ ὁ ἀνθρώπος νὰ τὰς ἀποκτήσῃ, ἀλλὰ ἐν μέρει ἀκολουθεῖ ἓνα κλάδον μόνον τῆς Γνώσεως.

Ἡ ἀμνησία ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἀνθρώπον ὅστις δὲν δύναται νὰ συγκρατήσῃ εἰς τὴν μνήμην του εἰκόνας, ὀνόματα καὶ ἀριθμούς, συγκεκριμένων γεγονότων. Εἰδικοί ἰατροὶ τὴν ἀποδίδουν τὴν ἀμνησίαν εἰς τὸ γῆρας, διότι χαλαρώνεται ἡ μνήμη, ὡς καὶ ὀλόκληρος ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμός. Ἡ ἀποψις αὕτη δὲν εἶναι τελείως ὀρθή. Εἶναι μερικὴ. Διότι ὑπάρχουν γεγηρασμένα ἄτομα τῶν ὁποίων ἡ μνήμη εἶναι πολὺ περισσότερον ἀνθηρά, ἀπὸ πολλῶν νέων, οἱ ὁποῖοι στεροῦνται τὸ προσὸν τοῦτο τῆς μνήμης.

Τὸ νὰ ἔχη τις ἰσχυρὰν μνήμην εἶναι καλόν, τότε μόνον, ὅταν ἔχη σταθερὰν συνείδησιν καὶ ἥπιον χαρακτήρα. Ἐὰν ὅμως τοῦ ἐλλείπει τὸ προσὸν αὐτὸ καὶ ἔχη μνήμην, τότε τὸ πνεῦμα του ἐφαρπάζεται εὐκόλως μὲ ὀξύτητα, εἰς κάθε τι τὸ ἀντίθετον πρὸς τὰς ἀντιλήψεις του καὶ οὕτω ἡ μνήμη γίνεται κακὸς ὀδηγὸς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν σημερινὴν σας ἐποχὴν, ὑπάρχει καὶ ἐν ἄλλο φαινόμενον ἐπὶ τῆς μειώσεως τῆς μνήμης. Τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀκατάλληλον καὶ μολυσμένην ἀτμόσφαιραν τῶν μεγάλων πόλεων, ἐκ τῶν μέσων συγκοινωνίας, θορύβου, καυσαερίων καὶ συμπυκνώσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἄλλων πολλῶν παραγόντων τοῦ ἀγχοῦς, ποῦ ἐπιδροῦν ἀφάνταστα ἐπὶ τῆς ἐξασθενίσεως τῆς μνήμης σας.

Ἐμίλησα περὶ τῆς μνήμης ἀντλῶντας ἐκ τῆς Μυθολογίας τὴν μητέρα μνήμην, Μνημοσύνην, καὶ ἔπραξα τοῦτο διὰ νὰ σὰς ὑπενθυ-

μίσω, ὅτι ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας ἐνυπάρχει μίᾳ ἀπέραντος ἀποθήκῃ Γνώσεων, τὰς ὁποίας ἀγνοεῖτε τελείως, διότι οὐδεὶς μέχρι σήμερον κατῴρθωσε νὰ δώσῃ θετικὴν ἐρμηνείαν, ἐπὶ τῶν ὧσων ἐλέχθησαν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους χρόνους τοῦ Φωτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.

Θέλω νὰ γνωρίζω, ποῖος ἠσχολήθη νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ νοήματα τοῦ Μυθολογικοῦ λόγου, εἰς θάθος καὶ οὐχὶ ἐπιπολαίως! Διότι ἐξ αὐτῶν θὰ ἀντλήσετε διδάγματα ὑπέροχα, τὰ ὁποῖα θεωρεῖτε μύθους καὶ δὲν ἐνδιεφέρθητε διὰ τὴν ἰδικὴν σας προσωπικὴν πρόοδον, εἰς τὰς Γνώσεις τοῦ Λόγου, ὅπως ἐπίσης οὐδεὶς ἠρμήνευσε τὰ Ἔπη τοῦ Ὀμήρου, τὰ ὁποῖα δίδουν ἄλλην ὄψιν εἰς τὴν Γνώσιν τῶν εἰκόνων του, ὅλως διόλου διαφορετικὴν ἀπὸ αὐτὴν ποὺ διδάσκουν οἱ φιλόλογοι καὶ συγγραφεῖς τῆς σημερινῆς σας ἐποχῆς.

Τὰ Ὀμηρικὰ Ἔπη, διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἦσαν τὸ Εὐαγγέλιόν των. Ἄρα, διὰ τῶν πολέμων ποὺ περιγράφει ὁ Ὀμηρος, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῇ Εὐαγγέλιον; Καὶ ὅμως! Δὲν ἔχετε ἀποκρυστογραφῆσαι τὰς θαθείας ἐννοίας τοῦ Ἔργου καὶ λυπᾶμαι πολὺ ποὺ αἱ σημεριναὶ σας γνώσεις ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ δυνηθοῦν νὰ δώσουν τὴν ἐννοίαν των εἰς τὰ περίφημα ἐκείνα Ἔργα τοῦ Ὀμήρου, τὸν ὁποῖον ἐθεωρήσατε καὶ τυφλόν, ἀπὸ κακὴν ἐρμηνείαν τοῦ ὀνόματός του.

Ἄλλὰ οἱ σημερινοὶ σας ἄνθρωποι τῶν γνώσεων, ἀσχολοῦνται περισσότερο μὲ ὕλικὰς ὑποθέσεις καὶ ἀπολαμβάνουν τὴν ὀλιγοχρόνιον ζωὴν των, χωρὶς νὰ γνωρίσουν τί θησαυροὺς ἔχετε εἰς χεῖρας σας, τοὺς ὁποίους ὄχι μόνον δὲν ἐγνωρίσατε τὴν ἀξίαν των, ἀλλ' οὔτε καὶ τὰ νοήματα τῶν τότε Ἀστέρων τῆς Γνώσεως, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ δώσετε καὶ σεῖς μίαν νέαν ἀναγέννησιν εἰς τὰ Γράμματα, τὰς Τέχνας καὶ τὴν Ἐπιστήμην!

Φ α ρ ἄ χ

7 - 12 - 1978

Αἱ ἐννοιαὶ τῶν Ὀμηρικῶν Ἐπῶν

ΟΜΗΡΟΣ: Ποτέ, ἀγαπητοί μου, δὲν ἤμουν τυφλός· καὶ διερωτῶμαι, διατί μερικοὶ ἀπρόσεκτοι ἐκ τοῦ ὀνόματός μου ἀντελήφθησαν ὅτι εἶμαι τυφλός; Εἷς τυφλός δὲν ἦτο δυνατόν νὰ περιγράψῃ τὴν Φύσιν μὲ τοσαύτην παρατηρητικότητά, ὥστε ὁ ἀναγνώστης νὰ προσέξῃ

καί τήν τελευταίαν κίνησιν τῶν φύλλων τοῦ δένδρου! Οὔτε ἠδύναντο μέ συνοχήν νά γράψουν οἱ Ραψωδοὶ ὠλοκληρωμένον Ἔργον, ὡς πολλοὶ ἐκ τῶν συναθρώπων σας ἀναφέρουν, ὅτι αἱ Ραψωδίαί εἶναι συρράμματα πολλῶν ἄλλων Ραψωδῶν. Σεῖς, ἐάν ἔχετε ὀλίγον πνεῦμα, θά ἀντιληφθῆτε ὅτι τὰ δύο μεγάλα Ἔργα ὑπῆρξαν τοῦ Ὁμήρου.

Εἰς μικράν ἡλικίαν συνέγραψα μικρόν Ἔργον, χωρὶς μεγάλας ἀπαιτήσεις, ὑπὸ τὸν τίτλον «Βατραχομουμαχία». Τὸ Ἔργον τοῦτο τὸ ἔχετε παραμερίσει, διότι δὲν ἀντελήφθητε τὸν σκοπὸν του καὶ τὴν μεταφορικὴν του ἔννοιαν.

Ἡ Ἰλιάδα εἶναι ἔργον τραχύ, μέ δυναμικότητα καὶ σφρίγος. Ἡ Ὀδύσεια, ἀντιθέτως, εἶναι ἡπιον ἀφήγημα τῆς περιπλανήσεως τοῦ Ὀδυσσεύος. Τὰ δύο ταῦτα Ἔργα περικλείουν σχεδὸν ὅλας τὰς διδασκαλίας ποῦ σᾶς ἔχει δώσει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Διὰ νά τὸ ἐξετάσετε τὸ ὅλον Ἔργον, ὀφείλετε νά ἀντικαταστήσετε λέξεις καὶ ὀνόματα μέ αὐτὰ ποῦ ἐδιδάχθητε.

Εἰς τὴν Ἰλιάδα ἀναφέρεται ἡ ὠραία Ἑλένη, ἀντιπροσωπεύουσα τὰς ιδιότητας τῆς γυναικείας φύσεως. Ἀντιθέτως, ἡ Ἰφιγένεια εἶναι διαφόρου χαρακτῆρος. Ἡ πρώτη ἀπὸ ἐπιπολαιότητα τῆς φύσεώς της ἐπλανήθη, ἐνῶ ἡ δευτέρα ἐθυσιάσθη, κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπὲρ τῆς ἀγάπης. Ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι ὑπάρχουν δύο διαφορετικοὶ κόσμοι εἰς τὴν φύσιν τῆς γυναικός.

Οἱ Βασιλεῖς δὲν διαφέρουν εἰς τίποτε μέ τοὺς κοινούς θνητούς, ὅταν δὲν λάβετε ὑπ' ὄψιν σας τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχουν. Οἱ θεοὶ ποῦ ἀναφέρω, εἶναι ἀγαθὰ καὶ καταστρεπτικά Πνεύματα, τὰ ὁποῖα ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ρώμη τοῦ ἀνδρός, ποῦ τόσον ἐκθειάζω, πολλάκις συμβαίνει ἀπὸ ἀπρονοησίαν του νά χάσῃ τὴν μάχην. Θά παρατηρήσετε, ὅτι ἡ ἀμάθεια τοῦ λαοῦ κλίνει πρὸς τὴν ὑποταγὴν τοῦ δυνάστου. Ἡ ἰσχὺς ρέπει πρὸς τὴν ἀπληστίαν. Ὁσόν διὰ τὴν ἐνέργειαν, ὁποιαυδήποτε κλίσιν καὶ ἂν ἔχη αὕτη, ἔχει ἀνάγκην φρονήσεως. Ἐν ὀλίγοις, ἡ ζωὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου ἔχει χρέη ἱερά, ποῦ πρέπει νά τηρῆ.

Δὲν θά μακρυγορήσω ἐπὶ τοῦ ὅλου Ἔργου. Ἀρκεῖ σεῖς μέ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονήν, ἐάν ἔχετε παρατηρητικότητα, ὡς τὴν εἶχον καλλιεργήσει εἰς τὸ ἄτομόν μου, θά ἀντιληφθῆτε καὶ ἄλλα πολλὰ σημεία, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θά ἀναπτύξετε ἰδίας γνώσεις, τὰς ὁποίας ἤδη ἔχετε λάβει ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Σεῖς, ὅμως, τὸ Ἔργον μου τὸ ἔχετε ἐκλάβει ὡς ἱστορικὸν ἀφήγημα. Ἐδῶ λανθάνετε. Εἰδ' ἄλλως ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος δὲν θά τὸ

έτιμα, ως σήμερον σείς τιμᾶτε τὰ ἱερά κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Τὸ θάθος, λοιπόν, εἰς τὰ Ἔπη μου, πρῶτος τὸ ἀντελήφθη ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ ὡς διδάσκαλος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔδωσεν εἰς αὐτὸν νὰ ἐνοήσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ Ἔργου. Διὰ τοῦτο εἰς ὄλους τοὺς πολέμους καὶ τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν διαφόρων λαῶν ποῦ κατελάμβανε, δὲν ἀπεχωρίζετο ἀπὸ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν.

Ἴσως μερικοὶ φωστῆρες τῆς κακῆς γνώσεως, νὰ θελήσουν νὰ ἀντιδράσουν εἰς αὐτὰ ποῦ ἀναφέρω, ὄχι ὡς τυφλός, ἀλλ' ὡς ἐμπνευστὴς τοῦ Θείου Λόγου πρὸς τοὺς τυφλοὺς σημερινούς σας σοφοὺς. Μέχρι σήμερον δὲν ἠθέλησα νὰ ἐπέμβω, διὰ νὰ σᾶς φωτίσω ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖτε ὀλίγον σκοτεινόν. Δι' ἐμέ, σκοτεινοὶ εἶναι οἱ ἐγκέφαλοι ἐκείνων ποῦ δὲν ἐγνώρισαν τὸν στόχον μου, διὰ νὰ τὸν ἀναπτύξουν κατ' ἄλλον τρόπον, καὶ ὄχι μὲ εἰκόνας γῆϊνας ποῦ δὲν ἔχουν σχέσιν ἄμεσον μὲ τὸν πολιτισμὸν τοῦ πνεύματος.

Ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου δὲν καλλιεργηθῆ μὲ φώτισιν ἀγνήν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰ νοήματα ποῦ ἠθελον νὰ δώσω εἰς πάντας, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐτύγχανον φώτισιν λαμπράν καὶ ἐρμηνεῖαν διάφορον ἀπὸ αὐτὴν ποῦ δίδετε εἰς τὰς εἰκόνας καὶ μόνον τοῦ Ἔργου μου.

Εἶμαι πολὺ εὐτυχής, διότι κατῶρθωσα ἐκ τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Κυρίου νὰ μεταδώσω μίαν μικρὰν βοήθειαν πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ μὲ ἀντιληφθοῦν καὶ νὰ συσχετίσουν τὰς ἐννοίας μου μὲ αὐτὰς ποῦ σᾶς δίδει ἡ Ἀρχὴ μας. Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι ἐλάχιστοι ἐθεώρησαν τὰ Ἔργα μου ὡς Εὐαγγέλιον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, χωρὶς θεθαίως νὰ εἰσδύσουν εἰς τὸ νόημα αὐτοῦ τοῦ Εὐαγγελίου, παρὰ μόνον εἰς τὴν ἐπιφάνειάν του, ἡ ὁποία ναὶ μὲν εἶναι ἀφηγηματικὴ, ὄχι ὁμως καὶ οὐσιώδης.

Διὰ πρώτην φοράν ἀκοῦτε ἐκ τοῦ στόματός μου, ὡς Πνεύματος, αὐτὰ ποῦ σᾶς ἀνέφερον.

Ὁ μ η ρ ο ς

Ἡ αὐστηρότης

ΠΑΤΑΝΤΖΑΛΙ: Ἐρχομαι διὰ πρώτην φοράν. Συγκαταλέγομαι εἰς τὸν κύκλον τῶν μεγάλων Διδασκάλων τῶν Ἰνδιῶν. Εἶμαι εἰς ἕκ τῶν πρώτων διδασκάλων. Ἐδίδαξα τὴν αὐστηρότητα εἰς τὰ ἱερά χρέη τῶν μεγάλων ἱερωμένων τῆς χώρας μου. Διὰ τοῦτο θὰ ἀναφερθῶ εἰς τὴν αὐστηρότητα.

Ἡ ὑπερβολικὴ αὐστηρότης ἐξουδετερώνει τὸν σκοπὸν διότι ἐκφεύγει τοῦ μέτρου καὶ δὲν εἶναι πλέον αὐστηρότης, ἀλλὰ καταπίεσις. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀρκετὸν πνεῦμα, ὥστε νὰ δύναται νὰ καλλιερῆ αὐτὸ ὅσον ἠμπορεῖ περισσότερον μέσῳ τοῦ θείου φωτός. Ἄνευ τοῦ θείου φωτός ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος ἀκολουθεῖ τὴν μὴ ὀρθὴν γραμμὴν τῆς ψυχικῆς του ἀνατάσεως.

Ὅμιλῶ πρὸς ὑμᾶς τοὺς Δυτικούς, διότι οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ἄπω - Ἀνατολῆς ἔχουν ἄλλην ἀπὸ ὑμᾶς νοοτροπίαν καὶ ἀντιλαμβάνονται εὐκολώτερα τὰ ὅσα διδάσκω. Σεῖς, λόγῳ τοῦ κλίματός σας καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὄντοτήτων σας, ἔχετε συνηθίσει νὰ εἶσθε περισσότερον νευρικοὶ καὶ νὰ μὴ ὑποτάσσεσθε ἄμεσα εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ Διδασκάλου. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ἔχετε τὰ μέσα οὐχὶ τῆς Ἰατρικῆς, ἀλλὰ τῶν ἰδικῶν μας διδασκάλων, οἱ ὁποῖοι εἶναι πρόθυμοι νὰ σᾶς φωτίσουν.

Εἰδικῶς ὁ κύκλος σας ἔχει τὸν Μέγαν Φωτοδότην τοῦ παντός, ὅστις εἶναι Ὁδηγὸς σας καὶ δύναται νὰ σᾶς ὑποδείξῃ ποῦ, πότε, καὶ τί μέτρα νὰ λαμβάνετε. Ὁ Μέγας Φωτοδότης εἶναι Θεότης, ἡ ὁποία πρώτη ἐδίδαξεν εἰς ὀλόκληρον τὸν πλανήτην σας τὴν Μονοθεϊάν. Κακῶς νομίζουν πολλοὶ, ὅτι ὁ διδάξας τὸν Ἐνα καὶ Ἀληθῆ Θεὸν εἶναι ὁ Μωϋσῆς. Ὄταν ὁ Φωτοδότης σας ἐδίδασκεν, ἐλθὼν ἐκ δευτέρου εἰς τὴν Γῆν σας, ὁ Μωϋσῆς δὲν εἶχεν γεννηθῆ. Ἀντιλαμβάνεσθε ἐξ αὐτῶν τῶν ὀλίγων ποῖος εἶναι ὁ Μέγας Οὐτός Ἄρχων τῆς πνευματικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, τὸ λαμπρὸν Ἄστρον τοῦ Ἀπίρου, ὁ Θεῖος Νοῦς τοῦ Ἀνάρχου καὶ τοῦ Υἱοῦ. Εἶναι ὁ γνωστότατος εἰς ὑμᾶς ΑΡΧΩΝ ΦΑΡΑΧ.

Παταντζάλι

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

23 - 8 - 1964

Ὁμιλία τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Γῆς

ΚΥΡΙΟΣ: Ἀδελφοὶ τοῦ Σταθμοῦ Α. Τοῦτο σημαίνει ὅτι εἴσθε τὸ ἀνώτερον δημιούργημα τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔχον ἀνάγκην ἐκλεπτόσεως ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς δυνάμεως.

Κάποτε, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, καὶ Ἐγὼ ὡς ἄνθρωπος διήλθον ἀπὸ τὸν Σταθμὸν σας, διέτρεξα χώρας, ἐπεσκέφθην μύστας τῆς ἐποχῆς, ἐξηφανίσθην δι' ἄρκετὰ ἔτη διδάσκοντας, διὰ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν γενέτειράν Μου καὶ ἰδρῶσω μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Πατρός Μου, τὸ Κέντρον τῆς Δοξασίας Αὐτοῦ. Ἦνοιξα τότε Νέαν ὁδὸν συνέλεξα τοὺς ἀπλοϊκοὺς ὡς εὐγενεστέρους εἰς τὴν καρδίαν ἀνθρώπων· ἦσαν οὗτοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλιεῖς. Τὸ θεμέλιον τῆς δοξασίας μου σεῖς οἱ ἀκόλουθοι ἐνισχύσατε καὶ οὕτω ὁ Χριστιανισμὸς ἔδωσε τοὺς πρώτους καρποὺς τῆς ἐσωτερικῆς προόδου.

Ἡ πίστις ἔσωσεν, ἡ πρόοδος ὅμως τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως τοῦ κόσμου σας κατέστρεψε τὴν πίστιν. Ἡ ταχύτης τῶν πάντων, ἡ εὐμάρεια τῶν ἀνθρώπων τῆς ὕλης, ἡ ἀδιαφορία τῶν πλουσιῶν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, τὸ μῖσος τῶν ἀδικουμένων ἀλλὰ σκληρῶν εἰς τὴν καρδίαν, ἡ ἀδικία εἰς τοὺς πολλοὺς διὰ νὰ σταθεροποιηθῇ ἡ ὀλιγαρχία, αἱ διδασκαλῖαι τῶν ἱερέων καὶ αἱ ἀντιθέσεις ἐν τῇ πράξει αὐτῶν πρὸς τὰ ὅσα ἐδίδαξαν, ἔδωσαν ἰσχὺν εἰς τὸ ψεῦδος, περιφρόνησαν οὗτοι τὸ δίκαιον, ἀδιαφόρησαν εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην βοήθειας καὶ τὸ μῖσος ἐθλάσθησεν ὡς δένδρον παχύσαρκον διὰ νὰ κατακλύσῃ τὸν κόσμον ἢ ἀκατανόητος θουλιμία πρὸς καταβαράθρωσιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ τῆς Ἀγάπης τοῦ πλησίον.

Ἴδού, διατί τῇ ὑποδείξει τοῦ Πατρός Μου ἤνοιξα μίαν Νέαν ὁδόν, διὰ νὰ διδάξω ἀπευθείας εἰς τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς, τῆς ἀπιστίας καὶ τοῦ θλῆθρου. Ἡ ὁδὸς αὕτη ὀνομάζεται «Ὁδὸς τοῦ Οὐρανίου Λόγου». Εἶναι καθαρὰ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως· οὐδὲν πνεῦμα μὴ καθαρὸν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου Μου ἔχουν τὸ ἐλεύθερον νὰ ὀμιλοῦν μέσφ αὐτῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον· οἱ ἄλλοι τῇ ἀδείᾳ Μου.

Ἐλέγχονται τὰ πάντα καὶ τὴν Φωνὴν Μου θὰ ἀκούσουν ὅσοι δὲν πιστεύουν ὅτι ὑπάρχει Ἐστία τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἐν τῇ Γῆ ὡς καὶ ἀντίλαλος. Εἴσθε ἐλεύθεροι νὰ εὔρητε ποῦ ἐδρεύει τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας.

Ο ΩΝ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΚΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ

	Χρονολογία	Σελ.
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΤΥΑΝΕΥΣ	5 - 2 - 70	76
» » »	20 - 3 - 71	109
ΑΣΤΗΡ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	6 - 2 - 71	98
ΑΧΜΕΤ ΟΥΖΕΦΙΕ ΤΟΥΓΛΟΥΚΙΝ	15 - 12 - 68	64
ΒΑΒΑΖΙ	17 - 12 - 69	74
»	5 - 2 - 70	78
»	11 - 11 - 71	115
»	21 - 4 - 73	126
»	8 - 9 - 77	198
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΙΕΡΑΡΧΗΣ	4 - 4 - 77	185
ΒΟΥΔΑΣ ΓΚΟΤΑΜΑ	11 - 3 - 71	108
ΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	1 - 12 - 63	22
» » »	8 - 12 - 63	23
» » »	6 - 10 - 74	151
» » »	23 - 8 - 64	215
ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ Π.	26 - 2 - 70	80
»	4 - 6 - 70	93
»	18 - 3 - 71	108
»	18 - 11 - 71	117
»	4 - 12 - 75	167
»	18 - 12 - 75	170
»	6 - 10 - 77	199
ΓΚΑΝΤΙ	15 - 1 - 73	122
ΓΚΙΓΙΕΡΜΕ Γ.	23 - 7 - 75	163
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ	9 - 6 - 70	96
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ	13 - 3 - 71	107
»	27 - 10 - 74	152
»	12 - 6 - 76	178
»	24 - 8 - 76	181
»	21 - 4 - 78	204
»	28 - 4 - 78	205
ΙΕΡΕΜΙΑΣ	17 - 6 - 64	31
»	29 - 4 - 76	174
ΙΠΠΑΡΧΟΣ	8 - 1 - 70	76
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ	27 - 11 - 75	165
ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ	10 - 3 - 70	83
ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	6 - 5 - 71	110
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ	9 - 9 - 64	32
»	7 - 10 - 64	36

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ	Χρονολογία	2 - 3 - 66	Σελ.	41
»	»	8 - 6 - 66	»	45
»	»	3 - 1 - 68	»	59
»	»	18 - 9 - 69	»	70
»	»	15 - 4 - 70	»	87
»	»	28 - 10 - 71	»	114
»	»	29 - 3 - 73	»	124
»	»	26 - 12 - 73	»	131
»	»	13 - 11 - 76	»	183
ΚΙΝ - ΚΙ - ΝΑ	»	1 - 4 - 76	»	172
ΚΡΙΣΝΑ	»	27 - 5 - 70	»	90
»	»	4 - 3 - 71	»	102
ΚΟΥΤΟΥΛΟΚΤΑΝ	»	15 - 5 - 65	»	38
ΛΑΟ - ΤΣΕ	»	8 - 7 - 66	»	49
»	»	23 - 11 - 72	»	121
»	»	12 - 10 - 78	»	207
ΛΑΧΙΡΙ ΜΑΧΑΣΑΓΙΑ	»	12 - 3 - 70	»	84
ΜΑΧΑΒΙΡΑ	»	26 - 5 - 70	»	89
ΜΕΓΑΣ ΜΥΣΤΗΣ	»	25 - 11 - 62	»	14
ΜΩΑΜΕΘ	»	9 - 2 - 78	»	201
ΜΩΨΣΗΣ	»	24 - 7 - 63	»	19
»	»	21 - 8 - 63	»	21
»	»	20 - 5 - 64	»	28
»	»	25 - 6 - 66	»	47
»	»	19 - 6 - 69	»	67
»	»	13 - 5 - 71	»	112
»	»	24 - 5 - 73	»	127
ΜΩΧΑΜΕΤ ΑΛΗ ΤΣΙΓΚΙΝ	»	13 - 6 - 67	»	52
ΟΒΙΔΙΟΣ	»	8 - 11 - 73	»	130
ΟΜΗΡΟΣ	»	17 - 12 - 64	»	37
»	»	6 - 3 - 76	»	171
»	»	7 - 12 - 78	»	210
ΟΡΦΕΥΣ	»	17 - 6 - 64	»	31
»	»	21 - 4 - 70	»	88
»	»	28 - 4 - 70	»	88
ΠΑΤΑΝΤΖΑΛΙ	»	18 - 6 - 70	»	213
ΠΙΝΔΑΡΟΣ	»	30 - 6 - 70	»	92
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ	»	5 - 2 - 64	»	25
»	»	12 - 12 - 74	»	153
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ	»	15 - 10 - 61	»	10
»	»	4 - 12 - 69	»	72
»	»	30 - 7 - 74	»	149
»	»	14 - 3 - 75	»	156
»	»	11 - 4 - 77	»	186
ΡΑΜΑ	»	25 - 2 - 71	»	101
ΣΑΡΟΓΙΑΝ	»	15 - 12 - 77	»	200

ΣΒΑΜΙ	Χρονολογία	19 - 3 - 70	Σελ.	85
ΣΒΑΜΙ ΜΑΧΑΣΑΓΙΑ	»	11 - 12 - 75	»	168
ΣΒΑΜΙ ΤΩΝ ΤΙΓΡΕΩΝ	»	9 - 4 - 70	»	86
ΣΟΛΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ	»	9 - 12 - 67	»	54
» » »	»	22 - 8 - 75	»	164
ΣΡΙ ΓΙΟΥΚΤΕΣΒΑΡ	»	5 - 3 - 70	»	81
ΣΥΡΕ ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ	»	26 - 6 - 69	»	67
ΣΩΚΡΑΤΗΣ	»	5 - 2 - 64	»	24
»	»	24 - 4 - 75	»	161
ΤΣΙΝ - ΓΙΑ - ΣΕ	»	10 - 7 - 69	»	69
ΤΣΙΝ - ΛΑΙ - ΣΕΚ	»	22 - 4 - 64	»	26
ΦΑΡΑΧ	»	5 - 10 - 61	»	9
»	»	27 - 1 - 62	»	10
»	»	19 - 4 - 62	»	11
»	»	14 - 6 - 62	»	12
»	»	15 - 6 - 62	»	13
»	»	29 - 11 - 62	»	14
»	»	6 - 2 - 63	»	15
»	»	17 - 3 - 63	»	16
»	»	10 - 4 - 63	»	17
»	»	23 - 6 - 63	»	18
»	»	15 - 7 - 63	»	19
»	»	8 - 5 - 64	»	27
»	»	7 - 10 - 64	»	33
»	»	12 - 10 - 65	»	39
»	»	26 - 3 - 66	»	42
»	»	18 - 5 - 66	»	43
»	»	28 - 6 - 66	»	48
»	»	21 - 10 - 66	»	50
»	»	23 - 6 - 67	»	53
»	»	5 - 1 - 68	»	60
»	»	25 - 9 - 68	»	62
»	»	2 - 1 - 69	»	65
»	»	25 - 1 - 69	»	66
»	»	18 - 9 - 69	»	70
»	»	17 - 12 - 69	»	74
»	»	22 - 2 - 70	»	79
»	»	9 - 6 - 70	»	94
»	»	6 - 1 - 71	»	97
»	»	13 - 2 - 71	»	99
»	»	6 - 3 - 71	»	104
»	»	22 - 5 - 71	»	113
»	»	11 - 5 - 72	»	118
»	»	8 - 7 - 72	»	120
»	»	15 - 2 - 73	»	123
»	»	14 - 7 - 73	»	129

ΦΑΡΑΧ

Χρονολογία 19 - 1 - 74 Σελ. 134

»	»	29 - 1 - 74	»	136
»	»	3 - 3 - 74	»	138
»	»	13 - 5 - 74	»	147
»	»	6 - 3 - 75	»	155
»	»	11 - 4 - 75	»	157
»	»	24 - 4 - 75	»	159
»	»	30 - 4 - 75	»	162
»	»	27 - 5 - 76	»	176
»	»	16 - 4 - 77	»	187
»	»	25 - 6 - 77	»	189
»	»	18 - 7 - 77	»	191
»	»	26 - 7 - 77	»	195
»	»	27 - 7 - 77	»	197
»	»	2 - 11 - 78	»	209

ΩΡΙΓΕΝΗΣ

»	»	8 - 3 - 74	»	139
»	»	13 - 3 - 74	»	141
»	»	17 - 3 - 74	»	143
»	»	24 - 3 - 74	»	145

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΩΝ

(Οί αριθμοί παραπέμπουν στις σελίδες του βιβλίου)

- Ἄβραām 51, 202
ἀγάπη 13, 98, 106, 121, 173, 209
Ἄγγελοι 29, 30, 141
Ἅγιον Πνεῦμα 15, 42, 70, 115
Ἅγιος Φραγκίσκος 87
ἀγνότης 87
Ἄγνωστος Ἀρχὴ Ἀπάντων 104, 116, 190, 192
Ἄγνωστος Θεός 9, 95, 116
ἀδελφότης 179
Ἄδης 37, 88
ἀδικία 199
Ἄθεϊσμός 120
Ἀθηνᾶ 76
Αἰγύπτιοι 11, 17
Αἴγυπτος 196
ἀκολασία 87
ἀκουστικὸν ρεῦμα 63
Ἀλήθεια 55, 147
ἀλληλεγγύη 79
ἀλτροῦισμός 79
ἀμβροσία 196
Ἀμερική 198
ἀμνησία 209
Ἀνακτοροεπικοινωνία 114
Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου 11, 114
ἀναλύσις 35
Ἄναρχος 24, 30, 33, 121, 199
ἀνάστασις νεκρῶν 166
Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου 185
Ἄνεμοι τοῦ Κυρίου 111
ἄνθη 38
ἄνθρωπος 124, 126, 148, 163
ἀντιθέσεις 144
Ἀντίστροφος Λόγος 197
Ἄνυπαρξία 148
ἀπλότης 120, 177
Ἀποκάλυψις 92
ἀπόκρυφα βιβλία 141, 143
«Ἀπόκρυφη Ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ» 99
Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς 60, 76, 109, 166
Ἄρειος 43
Ἄριστοτέλης 83, 212
ἀρνησίθρησκοι 105
Ἄρχων Φαράχ βλ. Φαράχ
Ἀσπασία 147
Ἀσσύριοι 193
ἀστέρες 27
Ἄσθρ τοῦ Κυρίου 98
Ἄτραπὸς τοῦ Μυστηρίου 176
αὐτοθυσία 13, 79, 106, 120
αὐστηρότης 213
ἀφομοίωσις μετὰ τὸν Θεόν 62, 71, 103, 109, 116, 147, 169, 192
Ἄφρική 199

Βαβαζὶ 74, 115
βασανισθέντες 145
Βασιλεῖς 211
«Βατραχευμαχίαι» 211
βέβηλος 195
Βέδδα 101
Βίβλος 48, 66
Βουδδας 13, 32, 80, 90, 104, 106, 161
Βουδδισμός 13, 32, 79, 120
Βουλή τοῦ Κυρίου 22, 151
Βραχμᾶνες 102, 176

Γαβριήλ 202, 204
Γαλανὸς Δημήτριος 177
γενικὴ κατάστασις τοῦ Κόσμου 76, 111, 198

- Γέννησις τοῦ Κυρίου 185
 Γερμανὸς συγγραφεὺς περὶ Χριστοῦ 132
 γεῦσις 195
 γίγαντες 141, 142
 Γιογκανάντα 80, 104, 108, 117, 158, 168, 169
 Γιόγκι 45, 90, 154
 Γιούκτεσβαρ 81
 Γκάντι 122
 Γκουρού βλ. Ἴνδοι Διδάσκαλοι
 «γνώθι σαυτόν» 156
 γνώσεις γήϊναι 123
 Γνώσις 45
 γυνή 40, 64, 106, 146, 183
- Δαιμόνιον τοῦ Σωκράτους 14, 24
 Δαίμων τοῦ Κακοῦ 112
 Δαρβίνος 127
 Δέκα Ἐντολαί 47, 64, 115, 129, 163, 164
 Δελχί 15, 34, 42, 71, 118, 200
 δένδρον τῆς Γνώσεως 143
 Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου 110
 διαίσθησις 168, 192, 197
 διάμεσα 150, 206
 Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης 53, 96
 Διοτίμα 95
 δόγματα 118, 137
 δοκιμασία 197
 Δροῦσι 203
 δυσαρμονία 86
- Ἑβραῖοι 193, 202, 204
 «ἐγώ» 154
 ἐγωϊσμός 20, 91, 134, 196
 «Ε» εἰς Δελφούς 157
 «Εἰρήνη ὑμῖν» 76
 Ἐκκλησία 127
 Ἐλευσίνια Μυστήρια 10, 25, 84, 195
 Ἑλλάς 175, 198
 Ἑλληνική Μυθολογία 130, 209
 Ἑλληνικὸν πνεῦμα 9, 17, 172
 Ἑλληνική φιλοσοφία 193, 196
 Ἑλληνική φυλή 11, 132
 ἐμπειρία 173
- ἐμπνεύσεις 140
 Ἐνώχ 16, 34, 42, 104, 118, 119, 139 — 147
 ἙΞ Ἀνατολῶν τὸ Φῶς 30, 104, 136
 ἐξέλιξις τῆς Ζωῆς 126, 163
 ἐπανεναρρώσεις 199
 Ἐπέμβασις τοῦ Οὐρανοῦ 155, 173, 175
 Ἐπικοινωνία 188
 ἐπιστήμη 91
 Ἐπτὰ Σύμπαντα 30, 63
 Ἑρμῆς Τρισμέγιστος 189 — 198
 ἐσωτερικὴ μὀρφωσις 90
 Εὐαγγέλια τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς 76, 92, 172
 Εὐρυδίκη 39, 88
 Εὐρώπη 175, 198
 εὐσέβεια 195
 ἐχθρὸς τῆς ἀνθρωπότητος 138, 152, 208
- Ζεὺς 94
 Ζῶα 38, 52, 69, 126
 Ζωντανοὶ Διδάσκαλοι 63
- ἠθικὴ 69
 Ἡλίας 110
 Ἡλιος Πνευματικὸς 124, 136
 Ἡρακλῆς 88
 Ἡσίοδος 76, 92
- θαύματα 77, 84, 90
 Θεάνθρωπος 28
 Θεανῶ 186
 θεία θέλησις 84
 θεῖος φωτισμὸς 77
 Θεοὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων 94, 171, 211
 Θεολογία 191
 Θεὸς 43, 53, 70, 71, 75, 121, 164, 168, 190, 192
 Θεοσοφία 100, 189 — 198
 θηρία 64
 θρησκείαι 108
 θρησκείων ἐνοποίησης 78, 90, 105, 117

- Ὁρησκευτικός Τομεύς τοῦ Οὐρανοῦ 81, 88
 Θυσία μητρός 79
 Ἰαπωνία 107
 ἱερά κλείς 143
 Ἰερατεία 108, 110, 127, 143, 151, 179
 Ἰερός Λωτός 123
 Ἰερεμίας 31, 66, 174
 Ἰεχωβάς 65
 Ἰησοῦς Χριστός 28, 43, 46, 67, 91, 98, 99, 101, 107, 110, 132, 159, 178, 185
 Ἰλιάς βλ. Ὀμηρικά Ἔπη
 Ἰνδία 72, 104, 117
 Ἰνδική φιλοσοφία 176
 Ἰνδοὶ Διδάσκαλοι 62, 78, 81, 99, 103, 108, 113, 122, 148, 166
 Ἰνκας 160
 Ἰππαρχος 76
 Ἰσοκράτης 83
 Ἰσραήλ 178, 198
 ἰστός τῆς Ἀράχνης 46, 180
 Ἰφιγένεια 211
 Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής 92
 Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος 100, 110
 καθεστῶτα 111
 Καινὴ Διαθήκη 108, 116, 121
 καλὸν 64
 Καλὸν καὶ Κακὸν 83
 Κάλας 92
 Καμπάλ 191
 Κάρνεγκι 18
 καταστροφή ἰσχυρῶν Κρατῶν 112, 139
 Κατσαρέας Γρ. 139
 Κίνα 26, 59, 207
 Κιν - Κι - Νά 172
 Κιν - Σι - Μι 87, 124
 κληρικός 78
 Κληρός 66, 107, 137
 Κομπούκιος 32, 36, 59, 132, 141, 183, 207
 Κοράνιον 203, 204
 Κουτουλοκτάν 38
 Κρίσινα 85, 90, 97, 102, 109, 161
 Κριναμούρτι 157
 κύαμοι 149
 Κύπρος 198
 Λάζαρος 166
 Λάο - Τσέ 49, 121, 207
 λειτουργοὶ τοῦ Θείου Λόγου 77
 Λερναία Ὑδρα 49
 Λογική 83
 Λόγος 90, 121
 Λούθηρος 43
 Λωτός 123
 μαγεία 150
 μάγια 160
 μάγοι 138
 μανδραίνιοι 183
 μαντεία 41, 181
 Μαντεία 26
 «μάντρα» 84
 Μάο Τσέ Τούνγκ 200, 207
 Μασονισμός 100, 191
 Μαχαβίρα 89
 μαχαραγιάδες 62, 122
 Μαχαράτζ Τζι 157
 Μαχασάγια Λαχίρι 84, 167, 168
 Μεγάλη Παρασκευὴ 160, 185
 Μέγας Ἀλέξανδρος 172, 211
 μέλαινα φώτισις 131, 135
 Μῆση Ἀνατολή 72
 Μεσοποταμία 33, 34, 104
 Μεσσαλίνα 147
 «Μεταμορφώσεις» 130
 μετεμψύχωσις 25, 126
 μετενσάρκωσις 141, 142
 «μηδὲν ἄγαν» 156
 μῆλον 144
 μνήμη 205
 Μνημοσύνη 209
 μοιρολογήτριαι 149
 Μονοθεΐα 50, 70, 104
 Μοῦσαι 209
 μουσική 31
 Μπαφορέτ 135

- Μπαχα' ου' λλάχ 113
Μπλαβάτσκι "Ελενα 100, 139, 142, 191
μύρμηξ 53
Μύσται (γενικῶς) 10, 14, 48, 136, 160, 188
Μύσται τῆς Ἀτλαντίδος 11, 17, 54 — 59, 196
Μωάμεθ 12, 107, 201, 204
Μωαμεθανισμός 120, 203, 204, 205
Μωϋσεῶς Νόμοι 8λ. Δέκα Ἐντολαί
Μωϋσῆς 16, 19, 21, 22, 23, 29, 47, 65, 67, 97, 105, 112, 128, 141, 151, 164, 213
Μωχάμετ Ἀλῆ Ταιγκίν 52
- Νέαι Γραφαί 42
Νεο - Θεοσοφία 100, 191, 193
Νιρβάνα 103, 116, 147
Νόμοι Μανουῦ 105
Νόμος τοῦ Ἀμετακλήτου 88
Νόμος τοῦ Οὐρανοῦ 96
Νοστράδαμος 27, 155
Ντιξον Ἰωάννα 134
ντολμέδες 204
- Ξένος 94
- ἽΟβίδιος 130
ἽΟδός τοῦ Οὐρανοῦ Λόγου 216
ἽΟλιγοπιστία 114
ἽΟμηρος 37, 76, 149, 152, 210
ἽΟμηρικὰ Ἐπη 37, 92, 153, 171, 210
ὄραματα 82
ἽΟργανώσεις μυστικάι 113
ἽΟρφεύς 11, 31, 39, 88
Οὐράνιος Ζωή 195, 206
«ὄφθαλμόν ἀντί ὄφθαλμου» 47, 151, 164, 204
ἽΟφεις 112, 118, 203
- παγκόσμιος θρησκεία 117
Παλαιά Διαθήκη 51
παλμικαί δονήσεις 86
Πανδώρας κιθῶτιον 187
παράισθησις 197
- Παράκλητος 16, 35, 71, 145
Παταντζάλι 213
Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας 103, 108
Παῦλος 96, 112
Περιστερά 35, 116
Πέρσαι 193
Πηγὴ τοῦ Οὐρανοῦ 42, 105, 119, 175
Πλάτων 25, 95, 127
πλεονεξία 87
πληθυσμός τῆς Γῆς 173
Πλούταρχος 181
πλοῦτος τῆς Γῆς 64
πνεῦμα 47, 105, 182, 192
πολυθεΐα 50
Πονηρός 129, 133, 137, 138, 146, 194, 201
πράνα 86, 165
πρόοδος 144
προρρήσεις 181
Προφήται 97, 138, 174, 187
Προφήται Ἰουδαῖοι 51, 134, 165
προφητεῖαι 111, 134, 174, 181, 198
Πυθαγόρας 57, 60, 73, 127, 186
Πυθαγόρειοι 186
Πυθία 25
πῦρ 39
πυραμῖς τοῦ Χέοπος 196
- Ραββῖνοι 66, 141, 142, 143, 152
Ράμα 101, 109, 161
ραψωδοί 211
ρῦθμισις τῶν παλμῶν 86
Ρώμη 180
Ρωσία 198
- Σαρογιάν 200
Σβάμι τῶν τίγρεων 85, 86
Σιλβάι 101
Σιωνισμός 132, 134, 135, 174, 179
σκότος τῆς γνώσεως 77
Σμύρνη 152, 153
Σολομών 18
Σόλων ὁ Ἀθηναῖος 57, 60
σοφοί τῆς Γῆς 23, 121, 212
σοφός 39, 121

Σταυρός 58, 72, 160
συμβολισμοί 126
Σύμπαν 30, 86
συμπληγάδες πέτρες 129
συνειδησις 38
συνεννόησις τῶν Πνευμάτων 89
συνταυτισμός 167
Συρὲ Ἐδουάρδος 67
Σώγχις ἱερεὺς 60
Σωκράτης 14, 24, 51, 83, 95, 127, 141, 162
σῶμα τοῦ ἀνθρώπου 64, 86, 106, 193

ταχυδακτυλογράφος 155
τελειότης 147
τιμωρία 96, 139, 145, 197
τοκετοῦ πόνοι 167
Τουγλουκίν, Ἀχμέτ Οὐζεφιέ 64
Τουρκία 198
Τριάδική Θεότης 21, 44, 70, 116
τρίτος ὀφθαλμός 63, 194
Τσίν - Γιά - Σέ 69
Τσίν - Λάι - Σέκ 26

ὑπέρβατικός διαλογισμός 113
Ἵπερβατικός Λόγος 184
ὑπνωτισμός 55
ὑποσυνειδητόν 154

φακίραι 165
φανατισμός 79
Φαράχ 15, 33 — 35, 42, 70, 91, 101, 104, 114, 118

Κείμενα ἔτερα με ὑπογραφήν «Φαράχ» 71, 119
Φαρισαῖοι 127, 141, 146, 151, 179, 186
φάσμα πνεύματος 83
Φιλοσοφία 83, 183
Φράγμα τῆς Λήθης 36, 99, 145 σημ.
φυσικαὶ δυνάμεις 142
φυτὰ 64
φῶς καὶ σκότος 180
Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ 75

Χαλδαῖοι 11, 58, 73, 142, 160, 193, 196
χάρτης 69
Χίος 152, 153
χρῆμα 142, 146
Χριστιανισμός 28, 33, 90, 103, 107, 108, 120, 137
Χριστὸς βλ. Ἰησοῦς Χριστὸς
«Χρῆσοι λόγοι» 186

ψευδαισθήσεις 205
ψευδοπροφήται 162
ψυχαὶ 144, 161
ψυχή 37, 105, 194
ψυχικαὶ ἀσκήσεις 86
ψυχικὴ μὀρφωσις 93

«ΩΜ» 82
ώραία Ἐλένη 211

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Π ρ ό λ ο γ ο ς	Σελ. 7
ΦΑΡΑΧ: Τὸ Ἄρχαιον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα	» 9
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Προσόντα τοῦ ἀληθοῦς μύστου	» 10
ΦΑΡΑΧ: Τὸ ἀπόκρυφον τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων	» 10
ΦΑΡΑΧ: Ἡ θέσις τοῦ Ὁρφέως ἐν τῷ Οὐρανῷ	» 11
ΦΑΡΑΧ: Ὁ Μῶαμεθ ὡς ὄντοτης	» 12
ΦΑΡΑΧ: Ὁ Βουδδισμὸς	» 13
ΜΕΓΑΣ ΜΥΣΤΗΣ: Ἀποστολὴ μυστῶν εἰς τὴν Γῆν	» 14
ΦΑΡΑΧ: Περί τοῦ Σωκράτους	» 14
ΦΑΡΑΧ: Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἀπρόσωπον	» 15
ΦΑΡΑΧ: Μεγάλαι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Μωϊσέως, ἀλλ' οὐχί τέλειαι	» 16
ΦΑΡΑΧ: Οἱ πρόγονοι τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων	» 17
ΦΑΡΑΧ: Περί τοῦ Σολομῶντος	» 18
ΦΑΡΑΧ: Ἡ καταγωγὴ τοῦ Μωϊσέως	» 19
ΜΩΨΣΗΣ: Ἀπολογία	» 19
ΜΩΨΣΗΣ: Διαφωτιστικαὶ συμβουλαὶ	» 21
Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου (I)	» 22
Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου (II)	» 23
ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Ποῖον ἦτο τὸ Δαιμόνιόν μου	» 24
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ἡ προέλευσις τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων	» 25
ΤΣΙΝ-ΛΑΪ-ΣΕΚ: Ἡ πνευματικὴ κατάστασις εἰς τὴν Κίναν	» 26
ΦΑΡΑΧ: Περί τοῦ Νοστραδάμου	» 27
ΜΩΨΣΗΣ: Ὁ σκοπὸς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Θεανθρώπου	» 28
ΟΡΦΕΥΣ: Ἡ Μουσικὴ, θεῖον δῶρον	» 31
ΙΕΡΕΜΙΑΣ: Ἀνακοίνωσις μελλοντικῶν προφητειῶν	» 31
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ὁ Βουδδισμὸς εἶναι περίπλοκος θρησκεία	» 32
ΦΑΡΑΧ: Ποῖος εἶναι ὁ Ἄρχων Φαράχ	» 33
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἡ ὄντοτης τοῦ Κομφουκίου	» 36
ΟΜΗΡΟΣ: Πῶς ἐστιχοῦργησα τὰ Ἔπη μου	» 37
ΚΟΥΤΟΥΛΟΚΤΑΝ: Ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως	» 38
ΦΑΡΑΧ - ΟΡΦΕΥΣ: Ὁρφεὺς καὶ Εὐρυδίκη	» 39
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἡ Μαντεία	» 41
ΦΑΡΑΧ: Ποῖος ὁ Διαχειριστὴς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος	» 42
ΦΑΡΑΧ: Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς Πρωτόπλαστος Ψυχῆ	» 43
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Γνώσις καὶ γνώσεις	» 45
ΜΩΨΣΗΣ: Ἐλλείπει οἱ Νόμοι ἐξ αἰτίας μου	» 47
ΦΑΡΑΧ: Οἱ Μεγάλοι Μύσται	» 48
ΛΑΟ - ΤΣΕ: Ὁ λόγος τῆς τιμωρίας μου	» 49
ΦΑΡΑΧ: Πολυθεΐα καὶ μονοθεΐα	» 50

ΜΩΧΑΜΕΤ ΑΛΗ ΤΣΙΓΚΙΝ: Όμιλία άγνωστου Άραβος	Σελ.	52
ΦΑΡΑΧ: Ό Διονύσιος Άρεοπαγίτης, βαθύς γνώστης του Άσπλη- πτου	»	53
ΣΟΛΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ: Περί των μυστών της Άτλαντίδος	»	54
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Η Άγάπη προπορεύεται	»	59
ΦΑΡΑΧ: Περί Άπολλωνίου του Τυανέως και Σόλωνος του Νο- μοθέτου	»	60
ΦΑΡΑΧ: Άπορία επί της Ίνδικης Διδασκαλίας	»	62
ΑΧΜΕΤ ΟΥΖΕΦΙΕ ΤΟΥΓΛΟΥΚΙΝ: Άποφθέγματα Άραβος θερα- πευτοῦ	»	64
ΦΑΡΑΧ: Η άποστολή του Μωϋσέως εις την Γην	»	65
ΦΑΡΑΧ: Η θέσις του Προφήτου Ίερεμία	»	66
ΜΩΨΣΗΣ: Όμολογία	»	67
ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΣΥΡΕ: Ό Ίησούς δέν ητο μόνον Μύστης	»	67
ΤΣΙΝ - ΓΙΑ - ΣΕ: Άποφθέγματα άρχαίου Κινέζου Διδασκάλου	»	63
ΦΑΡΑΧ - ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Το Άγιον Πνεῦμα ως Τρίτον Σκέλος της Θεότητος	»	70
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Περί του Σταυροῦ	»	72
ΦΑΡΑΧ - ΒΑΒΑΖΙ: Άπάντησις εις επίκλησιν του Ήπικαινωῦ	»	74
ΙΠΠΑΡΧΟΣ: Τα Εύαγγέλια της Άρχαίας Ήποχης	»	76
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΤΥΑΝΕΥΣ: Ό Θειος Φωτισμός είναι τό άπαν	»	76
ΒΑΒΑΖΙ: Η ενότης των Θρησκείων	»	78
ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ: Περί άλτρουϊσμοῦ	»	79
ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Το έργον μου έφώτισε πολλούς	»	80
ΣΡΙ ΓΙΟΥΚΤΕΣΒΑΡ: Το έργον των Γκουρού εν τη Γη	»	81
ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ: Ό τρόπος έρεύνης της αληθείας	»	83
ΛΑΧΙΡΙ ΜΑΧΑΣΑΓΙΑ: Περί της λέξεως «Μάντρα»	»	84
ΣΒΑΜΙ: Όμιλία Ίνδου άναχωρητοῦ	»	85
ΣΒΑΜΙ ΤΩΝ ΤΙΓΡΕΩΝ: «Παλμικαί δονήσεις»	»	86
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Άποφθέγματα Κινέζου σοφοῦ	»	87
ΟΡΦΕΥΣ: Δέν είμαι μυθικόν πρόσωπον	»	88
ΟΡΦΕΥΣ: Ό Νόμος του Άμετακλήτου	»	88
ΜΑΧΑΒΙΡΑ: Όλοι αι θρησκείαι θά συνδεθοῦν εις μίαν	»	89
ΚΡΙΣΝΑ: Έδίδαξα την ύπαρξιν του Θεοῦ	»	90
ΠΙΝΔΑΡΟΣ: Το ιερόν έργον του Όμήρου	»	92
ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Η ψυχική μόρφωσις	»	93
ΦΑΡΑΧ: Οι άρχαιοι θεοί των Έλλήνων	»	94
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ: Ό Ούρανός δέν άνέχεται τό ψευδος	»	96
ΦΑΡΑΧ: Περί του Σρι Κρίσνα	»	97
ΑΣΤΗΡ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ: Διατί έθυσιάσθη ό Κύριος	»	98
ΦΑΡΑΧ: Περί του βιβλίου «Η Άπόκρυφη Ζωή του Ίησοῦ»	»	99
ΡΑΜΑ: Δέν ύφίσταται σύγκρισις του Χριστοῦ μετά των Μεγάλων Μυστών	»	101
ΚΡΙΣΝΑ: Όλοι αι θρησκείαι έχουν τον αυτόν σκοπόν	»	102
ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ: Προέλευσις της Μανουείας	»	104
ΓΚΟΤΑΜΑ ΒΟΥΔΔΑΣ: Την αλήθειαν εῦρον εντός έμοῦ	»	106

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἡ θέσις τοῦ Μωάμεθ εἰς τὸν Οὐρανὸν	Σελ. 107
ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Αἱ θρησκεῖαι κατήντησαν συμφέροντα	» 108
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΤΥΑΝΕΥΣ: Ἄνεδειχθην ἄγιος τοῦ ἔργου μου	» 109
ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ: Ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου	» 110
ΜΩΥΨΗΣ: Ἡ Νίκη εἶναι τοῦ Κυρίου	» 112
ΦΑΡΑΧ: Περί τοῦ ὑπερβατικοῦ διαλογισμοῦ	» 113
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ποῖος ὁ Ἄρχων Φαράχ	» 114
ΒΑΒΑΖΙ: Μάθημα περὶ τῆς θρησκείας	» 115
ΣΡΪ ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Μία ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ παγκόσμιος Θρησκεία	» 117
ΦΑΡΑΧ: Ὁ Ἄρχων Φαράχ	» 118
ΦΑΡΑΧ: Αἱ κυριώτεροι θρησκευτικαὶ δοξασαίαι	» 120
ΛΑΟ - ΤΣΕ: Σοφὸς εἶναι μόνον ὁ Θεὸς	» 121
ΓΚΑΝΤΙ: Οἱ Ἴνδοι Διδάσκαλοι	» 122
ΦΑΡΑΧ: Ὁ Ἱερὸς Λωτὸς	» 123
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Εἰς ἄγνωστος σοφὸς	» 124
ΒΑΒΑΖΙ: Ἡ ἐξέλιξις τῆς ζωῆς	» 126
ΜΩΥΨΗΣ: Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου πάσχει	» 127
ΦΑΡΑΧ: Πῶς αἱ Ἐντολαὶ τοῦ Μωϋσέως παρέμειναν ἡμιτελεῖς	» 129
ΟΒΙΔΙΟΣ: Τὸ βάθος τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας	» 130
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἐπίδρασις τῆς μέλαινας φωτίσεως ἐπὶ τῶν δια- κουμένων	» 131
ΦΑΡΑΧ: Προφητεῖαι μέλλουσαι, ἀλλὰ λανθασμένα εἰς τὴν ἔρμη- νεῖαν τῶν	» 134
ΦΑΡΑΧ: ἘΞ Ἀνατολῶν τὸ Φῶς	» 136
ΦΑΡΑΧ: Περί προφητῶν καὶ μάγων	» 138
ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Ἡ προσωπικότης καὶ τὸ ἔργον τοῦ ΕΝΩΧ	» 139
ΦΑΡΑΧ: Τὸ μέγα σφάλμα τῶν Ἰνδῶν Διδασκάλων	» 147
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Περί τῆς ιδιότητος τῶν κυάμων	» 149
Τὸ αἴτιον τῆς κακοδαμονίας τοῦ κόσμου. (Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Βου- λῆς τοῦ Κυρίου)	» 151
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἡ καταγωγή τοῦ Ὁμήρου	» 152
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ἐλατήρια πού παρεμποδίζουν τὴν ἐξελιεῖν σας	» 153
ΦΑΡΑΧ: Ὁ Νοστράδαμος	» 155
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Ἑρμηνεία τῶν συμβόλων τοῦ Ναοῦ τῶν Δελφῶν	» 156
ΦΑΡΑΧ: Ἡ ἀπαξία ἐνὸς ἰνδάλματος	» 157
ΦΑΡΑΧ: «Ἡ Ζωὴ ἐν Τάφῳ»	» 159
ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Προτιμήσατε τὴν ἀπλουστέραν διδασκαλίαν	» 161
ΦΑΡΑΧ: Ποῖοι εἶναι οἱ ψευδοπροφῆται πού ἀναφέρει ἡ Γραφή	» 162
Γ. ΓΚΙΓΙΕΡΜΕ: Ἡ πρώτη χονδροειδῆς φύσις καὶ αἱ μετέπειτα Δέ- κα ἡμιτελεῖς Ἐντολαὶ τοῦ Μωϋσέως	» 163
ΣΟΛΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ: Ὁ Μωϋσῆς καὶ αἱ Δέκα Ἐντολαὶ	» 164
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ: Τὸ πρᾶνα	» 165
ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Συνταυτισμὸς	» 167
ΣΒΑΜΙ ΜΑΧΑΣΑΓΙΑ: Ἐφσεις πρὸς τὴν πνευματικότητα	» 168
ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Παρουσιάζομαι ὡς Χριστιανὸς	» 169
ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: «Θάρρος»	» 170

ΟΜΗΡΟΣ: Μή κρίνετε τὴν ἐπιφάνειαν	Σελ. 171
ΚΙΝ - ΚΙ - ΝΑ: Ἐμπειρία καὶ ἀπειρία	» 172
ΙΕΡΕΜΙΑΣ: Ἡ Προφητεία	» 174
ΦΑΡΑΧ: Ἡ Ἀτραπὸς τοῦ Μυστηρίου	» 176
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Διατί ὁ Ἰησοῦς ἐπροτίμησε τὸ Ἰσραήλ	» 178
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Προρρήσεις ἢ προφητεῖαι μὴ ἐπαληθεύσασαι	» 181
ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἡ Φιλοσοφία	» 183
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΙΕΡΑΡΧΗΣ: Ποία ἡ Ἀποστολή τοῦ Κυρίου	» 185
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: Ἡ πλάνη τῶν ἐρμηνευτῶν μου	» 186
ΦΑΡΑΧ: Οὐδεὶς τοῦ ἑαυτοῦ του προφήτης	» 187
ΦΑΡΑΧ: Ἐρμῆς Τρισημίστος - Θεοσοφία	» 189
ΒΑΒΑΖΙ: Προφητεῖαι	» 198
ΓΙΟΓΚΑΝΑΝΤΑ: Ἡ ἐπανεσάρκωσις, συνέπεια τῆς Δικαιοσύνης	» 199
ΣΑΡΟΓΙΑΝ: Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς δίδει τὸ Φῶς τῆς Ἀπο- καλύψεως	» 200
ΜΩΑΜΕΘ: Ἐξομολόγησις	» 201
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Πῶς ἐξηπατήθη ὁ Μωάμεθ	» 204
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀπαραίτητος συσχετισμὸς	» 205
ΛΑΟ - ΤΣΕ: Ἡ πολιτικὴ τῆς Κίνας	» 207
ΦΑΡΑΧ: Ἡ Ἑλληνικὴ Μυθολογία, ἀπέραντος ἀποθήκη γνώσεων	» 209
ΟΜΗΡΟΣ: Αἱ ἔννοιαι τῶν Ὀμηρικῶν Ἐπῶν	» 210
ΠΑΤΑΝΤΖΑΛΙ: Ἡ αὐστηρότης	» 213
ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ: Ὁμιλία τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Γῆς	» 215
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ	» 217
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΩΝ	» 221
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	» 226
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ	

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

1. ΟΜΗΡΟΥ: «"Ανθρωπος και Ειρήνη» (1972). Περιλαμβάνει 201 Διδασκαλίας του Όμηρου, ως Πνευματικού Διδασκάλου, ύψιστου ενδιαφέροντος. Σελ. 400.
2. Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ: «Μεταθανάτιο Όμιλαιο» και ΓΡ. ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ: «Μεταθανάτιο Έπιστολαιο» (1972). Είς τόμος. Σελ. 118.
3. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ: «Σελίδες από την ζωή του Σωκράτους». Α' Τόμος (1972). Σελ. 110.
4. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ: «Σελίδες από την ζωή του Σωκράτους». Β' Τόμος (1978). Σελ. 136.
5. ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΑ ΕΡΓΑ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (1973). Σελ. 240.
6. ΣΟΛΩΝΟΣ - ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ: «Ό απολεσθείς πολιτισμός των Άτλάντων» και ΟΡΦΕΩΣ: «Συνοπτική έρμηνεία της Έλληνικής Μυθολογίας». Είς τόμος (1973). Σελ. 134.
7. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ: «Φρυγώ. Σελίδες από την προϋπαρξίν της». Α' Τόμος (1973). Σελ. 176.
8. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ: «Φρυγώ. Σελίδες από την προϋπαρξίν της». Β' Τόμος (1979). Σελ. 314.
9. † ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΙΖΑΝΗ: «Θεία Άρχή και Όργανωμένον Έπουράνιον Βασίλειον» (1973). Σελ. 208.
10. «Άφθαρτοι Όμιλαιο (Ό Άντίλαλος). Διδόγματα Ούρανίων Διδασκάλων» (1981). Σελ. 256.
11. ΑΛΚΑΙΟΣ: «Διδάγματα Ούρανίων Διδασκάλων» (1984). Σελ. 144.
12. «Άπάνθισμα Ούρανίων Διδασκαλιών» (1988). Σελ. 284.
13. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ: «"Έρως — Ζωή — Θάνατος». Ίστορικόν αφήγημα του 4.500 π.Χ. (1989). Σελ. 144.
14. ΘΕΟΚΛΕΙΑ - ΠΕΤΡΟΥΛΑ: «Εικόνες της Ούρανίου Ζωής» (1990). Σελ. 200.

Τò περιεχόμενον των άνωτέρω βιβλιών, καθώς και αυτών που πρόκειται να έκδοθούν, έχει μεταδοθῆ υπό των Ούρανίων Διδασκάλων, μέσω του Έπικωνωνου ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΠΙΖΑΝΗ.

Τα βιβλία άποστέλλονται και ταχυδρομικώς εις τούς ενδιαφερομένους, χωρίς έπιβάρυνση με ταχυδρομικά τέλη, πλην των έπί πλέον έξόδων άποστολής «έπί άντικαταβολῆ».

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ

1. «INCORRUPTIBLE DISCOURSES (THE ECHO)». Μετάφρασις: Philip Sherrard (1985). Σελ. 256.
2. Archimedes and Solon of Athens: «THE LOST CIVILIZATION OF ATLANTIS». Μετάφρασις: John Alexander (1988). Σελ. 100.

Τὰ ἀνωτέρω βιβλία κυκλοφοροῦν ἤδη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, μέσῳ ἐπιλεγμένων βιβλιοπωλείων.

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ὑπὸ τοῦ Ὁμίλου ἐκδίδεται μῆνιαιό περιοδικό ὑπὸ τὸν τίτλον «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ», εἰς τὸ ὁποῖον δημοσιεύονται κατ' ἐπιλογὴν οἱ μεταδοθεῖσαι ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον διδασκαλίαις.

Ἐτησία συνδρομή . . . . . Δρχ. 1.000
Παλαιότερα τεύχη ἕκαστον . . . . . » 100

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΟΛΥΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1. «Ἡ Ἀπόκρυφος Ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ». Ἦτοι, τμήματα τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ 12 ἕως 30 ἐτῶν. (Ἀνατύπωσις βιβλίου ἐκδοθέντος εἰς Λευκωσίαν Κύπρου).
2. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - ΜΙΛΑΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΥ: «Οἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ Ἰησοῦ». (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ 1954).
3. ΓΚΑΝΤΙ: Τὰ βασικά διδάγματα τῆς Γιόγκα.

Γιὰ παραγγελίας ἀπευθύνεσθε:

Πνευματιστικὸς Ὁμιλος Ἀθηνῶν «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

Νιόβης 12 - 112 52 ΑΘΗΝΑ - Τηλ. - Fax: 210-22.36.469

www.theion-fos.com

theion-fos@theion-fos.com

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ – ΕΚΤΥΠΩΣΗ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
Γαρυφαλλιάς Παπαδοπούλου, Επικούρου 20. Τηλ.: 32.16.789

Α Θ Η Ν Α